

Patiesās dzīves Grāmata

Dievišķā Meistara Mācības

VIII Sējums

Mācības 208–241

Grāmatu dienests Dzīvei

12 sējumu darbs „Libro de la Vida Verdadera” („Patiesās dzīves grāmata”)
ir mantojums visai cilvēcei un ir reģistrēts
„Dirección General del Derecho de Autor de la Secretaría de Educación
Pública” Meksikā, D.F., ar numuriem 26002, 20111 un 83848.

Vairāk informācijas par oriģinālo spāņu valodas izdevumu:
Asociación de Estudios Espirituales „Vida Verdadera”, A.C.
Apartado Postal 888, Mehiko, D.F., - C.P. 06000

Atbildīgais par vācu tulkojumu, vācu izdevuma priekšvārdu
vācu izdevumam, paskaidrojumiem, zemspītras piezīmēm,
piezīmēm un norādēm par darbu:
Valters Maier un Traugots Göltenboth.

Stāvoklis: 2017. gada janvāris

Apstrāde (jaunā pareizrakstība un makets):
„Buchdienst zum Leben”
Manfred Bāze
Kirchweg 5
D-88521 Ertingen

Tālr.: +49 (0) 7371 929 66 42
E-pasts: manfredbaese@gmx.de

„Patiesās dzīves grāmata” tiek tulkota daudzās citās valodās, izmantojot šo versiju ar „DeepL Translator”.

Tās ir īstie, oriģinālās rakstības, kuras tulkojis Gotthold Göldenboth un izdevis izdevniecība „Reichl Verlag”, un kurām ir autortiesības. Tām jāpaliek saglabātām to sākotnējā tīrībā un tās nedrīkst mainīt. Tas būtu grēks un izraisītu dievišķo tiesu.

Kunga vārdi Annai Marijai Hostai:

2017. gada 25. marts

Jēzus viņai saka: „Zīmogu laikmeti” ...

... un saka:

„Izmanto to. Es šodien esmu tevi izvēlējis, lai tu saņemtu manas mācības un tās nodotu tālāk cilvēkiem.”

Par šo iniciatīvu atbild Anna Marija Hosta Kunga, Jēzus Kristus, mūsu Dieva, kurš ir šo rakstu īpašnieks, uzdevumā.

(E-pasts: hoanna64@yahoo.com)

DeepL – lejupielādes saite: www.DeepL.com/Translator (Business versija)

DeepL pašlaik tulko vairāk nekā 100 valodās, un to var lejupielādēt uz datora. Tulkošanai ir nepieciešams interneta pieslēgums.

Saturs

Patiesās dzīves Grāmata.....	1
Priekšvārds	6
Mācība 208.....	8
Mācība 209.....	17
Mācība 210.....	25
Mācība 211.....	32
Mācība 212.....	42
Mācība 213.....	51
Mācība 214.....	59
Mācība 215.....	67
Mācība 216.....	76
Mācība 217.....	83
Mācība 218.....	90
Mācība 219.....	99
Mācība 220.....	107
Mācība 221.....	116
Mācība 222.....	124
Mācība 223.....	132
Mācība 224.....	139
Mācība 225.....	149
Mācība 226.....	156
Mācība 227.....	163
Mācība 228.....	172
Mācība 229.....	181
Mācība 230.....	189
Mācība 231.....	197
Mācība 232.....	204

Mācība 233	212
Mācība 234	219
Mācība 235	227
Mācība 236	236
Mācība 237	243
Mācība 238	251
Mācība 239	262
Mācība 240	273
Mācība 241	281
Satura rādītājs	290
Dievišķie mācījumi Meksikā 1866–1950	300

Priekšvārds

Šī darba „*Patiesās dzīves grāmata*” pirmajos sējumos priekšvārdā ir sniegts neliels vēsturiskais fons un paskaidrojumi, tāpēc šeit no papildu paskaidrojumiem tiek atteikts. Turklāt šī sējuma beigās ir atrodamas divas grāmatas, kas iepazīstina ar visu darbu kopumā.

Turpmāk minētie izvilkumi varētu sniegt lasītājam nelielu ieskatu dievišķā vārda skaidrajā un pacilājošajā spēkā:

Tiklīdz jūs saprotat, ka esat ieradušies šajā pasaulē, lai gūtu pieredzi un īstenotu dievišķo mīlestības un žēlsirdības likumu pret saviem tuvākajiem, jūs esat iekļuvuši šīs dzīves harmonijā. Jūs jau zināt no maniem atklājumiem, ka tas, kurš neievēro manu likumu, ir spiests atgriezties šajā pasaulē, līdz dvēsele izpilda uzdevumu, kas tai uzticēts. (228, 54)

Jūsos ir materiālā daļa, kas pieder Zemei, un garīgā daļa, kas pieder Debesīm. Ir brīži, kad cilvēks jūtas kā matērija, un brīži, kad viņš jūtas garīgi. Kad jūs atstāsiet šo zemes ķermeni un pāriesiet garīgajā stāvoklī, jūs sapratīsiet to, ko tagad neesat sapratuši. Jūsu ķermenis paliks šeit, jo tas pieder Zemei. Taču jūsu dvēsele pacelsies uz augstajām sfērām, kur jūs turpināsiet dzīvot, lai turpinātu savu garīgo attīstību. (228, 69)

Dvēseles atrodas dažādos pakāpju kāpnēs, bet Es tās visas mīlu vienādi un dodu tām līdzekļus, lai sasniegtu virsotni. Tāpat arī jums jāmil savi līdzcilvēki, neņemot vērā to garīgās attīstības pakāpi, kāda tiem piemīt. (223, 72)

Viss radītais Mani godā — sākot no atoma līdz pat vislielākajai zvaigznei, sākot no visatpalikušākās cilvēciskās būtnes līdz pat visaugstāk attīstītajai dvēselei. Jūs, kas esat pazīstami ar visu, kas pastāv jūsu pasaulē, redziet, kā katra būtne un katrs ķermenis pilda savu uzdevumu un savu likteni. Šajā pildīšanā viņi Mani godā. Tas ir viņu saskaņas ar Vissvarīgo apliecinājums. Patiesi, Es jums saku: viss radītais priecājas par sevi, pat klints, kas jums savas cietības un nekustīguma dēļ šķiet bezjūtīga vai mirusi. Jo Dieva Gars, kas ir visā, ko Viņš radījis, ir dzīvība. (229, 53)

Gara valstība ir bezgalīga; taču, lai sasniegtu pacelšanos, kas ļauj jums par to priecāties un tajā dzīvot, ir nepieciešams pazīt ceļu un būt apgaismotiem, lai paceltos uz to. Tomēr nedomājiet, ka Es nicinu jūsu zemes dzīvi: nē, mācekļi. Kāpēc Man būtu tā jānīcinātu, ja Es to taču esmu sagatavojis jums! Saprotiet, ka dzīve materiālajā pasaulē arī ir daļa no dzīves garīgajā, bezgalīgajā un mūžīgajā valstībā. (223, 26)

Ja jūs varētu pārvērst šo Zemi no asaru ielejas par laimes pasauli, kur jūs mīlētu viens otru, kur jūs centītos darīt labu un dzīvot saskaņā ar manu likumu — patiesi, es jums saku, šī dzīve manā skatījumā būtu pat vērtīgāka

un cēlāka nekā eksistence, kas pilna ar ciešanām, nelaimēm un asarām, lai cik liela būtu jūsu gatavība to paciest. Kad jūs būsiat gatavi apvienot garīgo dzīvi ar cilvēcisko dzīvi tādā veidā, ka vairs neredzēsiet robežu starp vienu un otru? Kad jūs no savas eksistences veidosiet vienu vienīgu dzīvi, noraidot nāves jēdzienu, lai ieietu mūžībā? Šī atziņas gaisma cilvēkos parādīsies tikai tad, kad pasaulē uzplauks garīgums. (219, 16)

Nāks laiks, kad mīlestība nojauks šīs pasaules robežas un kad pasaules savstarpēji tuvināsies garīguma dēļ. (213, 61)

Mācība 208

1. Manu vārdu atbalsis jūs ir pamodinājušas, un jūs esat ieradušies no tālām zemēm, tautām un apgabaliem, veicot garu ceļu, kas pilns ar piedzīvojumiem, ilgojoties satikt Meistaru. Un jūs esat sasnieguši to, par ko esat cīnījušies un upurējušies, jo esat nonākuši pie Manis. Jūs esat spēruši pirmo soli ceļā, kas jūs aizvedīs uz kalna virsotni, kur Es esmu jūs sagaidījis.

2. Jūs esat atvēruši savas sirdis kā tukšu grāmatu, lai Es tajā ierakstītu šo mācību. Daži man ir veltījuši savu prātu, un arī tajā Es esmu ierakstījis savu Vārdu, cerot, ka sirds kļūs uzņēmīga. Jo šī gaisma iesniegsies līdz pat garīgajai dvēselei, kur tā atradīs mājvietu, kuru tā vairs nekad nezaudēs.

3. Mans Vārds nekad vēl nav bijis tik skaidrs un izsmeļošs kā šajā Trešajā laikmetā, kurā Es to esmu padarījis cilvēkiem saprotamāku. Mans Vārds ļauj jums saprast to, ko Es jums esmu devis iepriekšējos divos laikmetos. Divi baušļi, kurus Es jums atstāju jau pašā sākumā, ietver visu Manu mācību: „Tev jāmīl Dievs no visas sirds un visas dvēseles, un savu tuvāko kā sevi pašu.” Vēlāk Jēzus jums teica: „Mīliet cits citu”, un tagad Es turpinu Savus mācījumus, lai pabeigtu Savu darbu jūsu vidū un tādējādi izpildītu Savu solījumu atgriezties.

4. Šajā laikā Es neesmu parādījies nevienā baznīcā, jo Es atnācu, ilgojoties pēc tempļa, kas atrodas jūsu sirdīs. Liturģiju svinīgums un reliģisko rituālu krāšņums nepievilina Manu Garu, tāpat tie nepārstāv Manu Baznīcu.

5. Otrajā laikmetā reliģiskie vadītāji un priesteri gaidīja, ka Mesija piedzims baznīcā. Bet Es nepiedzimu pie viņiem, jo Man Betlēmes kūts šķita tīrāka, un pie ganiem aukstajā ziemā Es atradu vairāk mīlestības un siltuma. Tāpēc tolaik teologi kļūdījās, un valdnieki Mani vajāja no Manas dzimšanas līdz Manai nāvei.

6. Šodien teologi atkal ir sajukuši prātā, saskaroties ar Manu atgriešanos, jo pravietojumi un to paziņojumi nav pareizi interpretēti.

7. No paša sākuma pastāvēja šaubas par Manu atnākšanu, lai gan Es jums biju devis pierādījumus, kas liecināja par Mani. Tādā veidā Es esmu stiprinājis ticību Manas tautas sirdīs.

8. Mūsdienās ir izveidojušies lieli mācekļu pulki; taču, neraugoties uz to lielu skaitu, viņi nerasniedz to ticību un spēku, kāds bija tiem divpadsmit, kuri sekoja Man Otrajā laikmetā. Bet ko jūs darīsiet pēc Manas aiziešanas? Jūs visi zināt, ka pēdējo trīs mācību gadu laikā, kurus jūs saņemsiet, izmantojot cilvēcisko saprātu, Es turpināšu runāt ar jums. Ja jūs patiesi saprastu Mani, jums būtu pārliecība, ka Es mūžīgi esmu ar jums, ka Es mūžīgi runāju ar jums. Bet kuri no jums iekšēji gatavojas sajūst Manu dievišķo klātbūtni un dzirdēt Manu balsi? Kurš līdz 1950. gadam, kas ir

noteiktais laiks Manai aiziešanai, sasniegs nepieciešamo garīgumu, lai bez balss nesēja sazinātos ar Meistaru?

9. Es neapvainošos, ja jūs Man nepiedāvāsi altārus vai ziedus, vai ja jūs Man neiedegsiet lampas. Jo tas, ko Es visos laikos esmu meklējis cilvēka sirdī, ir garīgais altāris.

10. Ziedi ir dārzeņu un pļavu upuris, to smarža un aromāts nonāk pie Manis kā mīlestības dāvana. Tāpēc neizlaupiet pļavas un dārzeņus no to mīlestības dāvanām. Neiededziet citas lampas kā vien tās, kas liecina par ticību Manai dievišķībai. Jo eļļas lampiņu iedegšana jums neko nelīdzēs, ja jūsu sirdis ir tumšas.

11. Jūs nespējat saprast pilnīgo mācību, ko Es jums esmu atklājis, un vēl jo mazāk to īstenot. Tās nosaukums – Trinitāriskā-Marijas Garīgā mācība – saka visu: garīgā pacelšanās, dievišķo atklāsmu Trīsvienības atzīšana un Marijas, dievišķās maiguma, godināšana.

12. Pirms 1948. gada sākuma Es jums caur neskaitāmiem vēstnešiem teicu: „Sagatavojieties, jo Es pārveidošu jūsu garīgās kulta darbības.” Jo Es nevēlos, lai pasaule jūs vērtētu kā sliktus mācekļus, kuri ir piespieduši savu Skolotāju piedalīties savos liekajos ieradumos. Es esmu uzticējies jums Savu pilnīgo darbu, ko jūs nedrīkstat ar savu rīcību atspēkot ar meliem. Ikviens, kas dodas Man pakā, lai Man sekotu, lai nes savu krustu un ar visu savu būtību izplata patiesību, cik vien viņam iespējams un cik viņa spējas to atļauj. Jūs ne vienmēr esat gatavi, taču jums vienmēr vajadzētu būt gataviem; jo tad, kad jūs to vismazāk gaidāt, var rasties pārbaudījums vai kāds, kas cieš, un tad jums nekavējoties jābūt klāt.

13. Ģimenes tēviem krusta nasta ir smaga. Jo, pēc tam, kad viņi ir dāvājuši pasaulei jaunas paaudzes, viņi ir sapratuši, ka ar to nepietiek, lai uzskatītu savu uzdevumu par pabeigtu. Tēva likums pirmajiem cilvēkiem skanēja: „Augiet un vairojieties”. Un šodien, kad Es redzu lielu attīstību cilvēka dvēselē, Es jums atkal saku: „Augiet un vairojieties”, bet ne tikai materiālajā ziņā, bet arī garīgajā, tikumos, mīlestībā. Šis ir likums no sākuma līdz galam, ko jums jāpilda, lai jūs apmierināti varētu ierasties manā klātbūtnē un man teikt: „Kungs, lūk, mana garīgā un cilvēciskā piepildījuma auglis.”

14. Mīļā tauta, laiki neļauj jums apstāties. Dabas spēki, sāpes, karš, konflikti un haoss nepārtraukti saka jums: „Mostieties un strādājiet!” Ļaujiet savai sirdij piepildīties ar šo vīnu, kas ir Meistara asinis, lai tā kā dzīvība un mīlestība plūstu pār jūsu līdzcivīkiem.

15. Atcerieties, ka mans vārds nāk no Tēva, kurš jūs meklē, kurš jūs mīl un labo, kurš jūs pacēla, ja jūs pakļūpāt, un dziedina, ja esat slimi. Arī šodien es neesmu atnācis, lai jums dotu norādījumus, bet vienkārši, lai jūs

mīlētu. Es atklāšu visus jūsu darbus jūsu sirdsapziņas gaismā, taču neizcelsu vienus priekšā citiem, lai jūs klusumā dzirdētu iekšējā tiesneša balsi un atcerētos, ka Jēzus mācekļiem ar saviem darbiem jāslavē sava Meistara vārds.

16. Es bieži runāju par savu aiziešanu, tāpat kā to darīju pie saviem Otrā laika apustuļiem: Jēzu apņēma viņa mācekļi. Gandrīz visi bija vecāki par Meistaru. Kamēr daži bija vidējā vecumā, citi jau bija sasnieguši cienījamu vecumu. Bija tikai viens, kurš bija jaunāks par Jēzu, proti, Jānis.

Meistars atkal runāja par savu gaidāmo aiziešanu, un, dzirdot šo paziņojumu, vīri sev jautāja: „Kāpēc Viņš runā par savu gaidāmo aiziešanu, lai gan *mēs* esam tuvāk dzīves beigām?” Iemesls bija tas, ka mācekļi nespēja saprast, ka šis cilvēks, kurš bija pilns dzīvības, mīlestības un spēka, no zemes viedokļa varētu mirt. Viņi nespēja saprast, ka Tas, kurš nāca no Tēva, varētu pārtraukt dzīvot.

Bet Jēzus turpināja runāt par savu aiziešanu un turpināja atvadīties, lai šīs sirdis pierastu pie domas par šķiršanos un saprastu, ka viņiem jāizmanto laiks un jāglabā šī dārgā sēkla savās sirdīs. Tad viens no viņiem sacīja savam Skolotājam: „Kungs, ja kāds mēģinās Tevi aizskart, mēs to neļausim.” Uz to Jēzus atbildēja: „Kas ir rakstīts, tas notiks, un Tēva griba piepildīsies. Jo drīzāk zudīs debesis un zeme, nekā nepiepildīsies Viņa vārds.”

17. Mācekļi klausījās nomākti un skumji, un slepeni jautāja sev: ko gan viņi varētu darīt, ja Viņš vairs nebūtu starp viņiem? Kā viņi vieni paši varētu cīnīties starp cilvēkiem? Kā viņi varētu atnest gaismu aklajiem, attīrīt spītālīgos, atdzīvināt mirušos un atgriezt grēciniekus? Skolotājs nolasīja viņu domas, un piemērotā brīdī Viņš sacīja viņiem: „Jūs manā vietā būsiat kā aitas starp vilkiem. Bet, ja jūs ticēsiat Man un paliksiet uz ceļa, jūs neiet bojā.”

18. Notika mana ciešanu ceļš, mans vārds piepildījās, un mani apustuļi sajuta, kā viņu drosme un ticība mazinās, redzot Jēzu Olīvu dārzā sviedrot asinis, it kā Viņš baidītos no cilvēkiem — Viņš, kurš turēja varu savās rokās. Redzot kliegjošo pūli, viņi gaidīja, ka Skolotājs to apklusinās, jo Viņš pats bija apklusinājis apsēstos. Un, kad ļaunprātīgās rokas satvēra rabīnu, lai viņu arestētu, satrauktie mācekļi jautāja: „Kungs, kāpēc Tu ļāvi sevi arestēt kā noziedznieku, lai gan Tevī nav nekāda grēka?” Tomēr viņi paslēpās un pameta savu Kungu. Bet Kristus turpināja mācīt gan kā Dievs, gan kā cilvēks. Jo Viņš gribēja būt cilvēks, lai dotu pilnīgu paraugu un izjustu cilvēciskās sāpes. Viņā bija visas bailes, visa pamestība. Viņš savā ķermenī uzņēma visas nežēlības un pazemojumus. Un tad pienāca pēdējā stunda.

19. No koka krusta augstuma Viņa acis pūlī meklēja Savus draugus, mācekļus — tos, kuri bija dzīvojuši kopā ar Viņu, mīlēja Viņu un sekoja Viņam ceļā. Bet tie nāves brīdī tur nebija, Viņa fiziskās acis tos neredzēja. Tikai Jānis, jaunākais, bija klāt un stāvēja blakus Meistara Mātei. Māceklim Viņš nodeva savu pēdējo vēstījumu, un šajā brīdī Viņš Mariju pasludināja par vispasaules Māti visas cilvēces priekšā.

20. Viss bija paveikts.

21. Mācekļi, apvienojušies sēru dziesmās un skumjās, meklēja mierinājumu pie Marijas. Taču Meistars, jau kļuvis par garīgu būtni, parādījās. Viņš apmeklēja Mariju un svētās sievietes, kuras apustuļiem liecināja par to, par ko tie šaubījās. Bet Jēzus, kurš vēlējās viņiem pierādīt, ka Viņš joprojām atrodas viņu vidū, apmeklēja arī viņus, lai parādītos viņiem.

22. Apustuļi kādā konkrētā gadījumā atradās kādā mājā. Tomass nebija starp viņiem. Kamēr šie vīri nodevās atmiņām, Meistars ienāca pie viņiem, izietot cauri sienām, un sacīja: „Mans miers lai ir ar jums!” Mācekļu izbrīns bija neappraktāms, kad viņi atpazīna to viņiem tik unikālo balsi.

23. Jēzus tēls atkal pazuda, un apustuļi, pilni dzīvesprieka un prieka, pastāstīja Tomam par notikušo. Taču viņš izsmēja savus brāļus. Un, kamēr viņš apstrīdēja šo liecību, Jēzus atkal parādījās telpā pie aizvērtām durvīm, sveicinot: „Miers lai ir ar jums!” Toms — sākumā nobijies no brīnuma, tad pilns nožēlas — skatījās uz Jēzus tēlu, bet viņu mocīja šaubas. Tad Skolotājs viņam sacīja: „Nāc šurp, Toms, ieliec savus pirkstus manā sānu brūcē.” Neticīgais un materiāli orientētais māceklis tos ielika un caur šo brūci varēja ieraudzīt Apsolīto Zemi. Tad Tomass nometās pie sava Meistara kājām, un, pārņemts ar sāpēm un nožēlu, atzina: „Kungs, Kungs, Tu esi tas.” „Jā, Tomass, tu tagad atzīsti, ka Es esmu tas, jo tu esi redzējis. Svētīgi ir tie, kas tic, neredzot.”

24. Ļaudis: To visu jūs tagad piedzīvojat. Es jums atkal un atkal paziņoju par savu atvadu. Es pamazām mīkstinu jūsu materiālismu, lai jūs vēlāk nebūtu neticīgie, neziņotāji vai apmulsušie.

25. Pēdējā dienā, kad esmu kopā ar jums, es negribu redzēt, ka jūs raujat matus, negribu, lai jūsu mutes sauktu: „Kāpēc Tu ej, Meistars?”

26. Pēdējā brīdī es gribu redzēt jūs ietītus garīguma, mierīguma un lūgšanas plīvurā, pilnus pārliecības, ka es patiesībā neesmu aizgājis, ka esmu jums tuvāk.

27. Es jums esmu teicis, ka katra acs – gan grēcinieka, gan taisnīgā – redzēs Mani. Vieni garīgi ieraudzīs Jēzus tēlu, citi sajutīs Manu klātbūtni savā sirdī; daži uztvers Manu gaismu savā prātā, bet vēl citi piedzīvos brīnumus savā ceļā. Es par sevi liecināšu lūgšanā un pārbaudījumos. Taču

nebūs nepieciešams, lai jūs ieraudzītu Jēzus cilvēcisko tēlu, bet gan lai jūs Mani sajustu savā dvēselē un sirdī. Nedrīkst valdīt skumjas, nedrīkst pastāvēt tukšums vai pamestība, nedrīkst būt ne bēdas, ne raudas.

28. Es vēlos, lai jūs, man aizejot, apvienotos, lai jūs visi apvienotu savus garīgos spēkus. Ar to palīdzību jūs varēsiet aizstāvēt to, ko Meistars jums deva ar saviem vārdiem.

29. Ja starp jums izveidosies patiesa vienotība, tad debesīs un uz zemes parādīsies zīmes, un tautas to atzīs.

30. Šis ir mans mācības vārds, šis ir bijis mans mīlestības un pamācības vārds: nebeidzams mīlestības apliecinājums.

31. Jums jāgatavojas arvien labāk — jo tuvāk nāk brīdis, kad Es vairs nerunāšu ar jums caur cilvēka saprātu. Jūs arvien vairāk centīsieties pabaroties ar garīgo spēku, ko nodod mans vārds.

Matēriālisms ir sasniedzis savu kulmināciju. Līdz šim pasaule ir dzīvojusi, neizjūtot un nedzirdot Mani. Ir tikai nedaudzi, kas dzīvo garīgi, kas redz Manu Gaismu un virzās uz priekšu savā ceļā; bet cik daudzi atrodas tumsā! Daži gaida Manu atgriešanos, viņos dzīvo ticība, ka Kristus atgriezīsies, lai kļūtu par cilvēku.

32. Mācekļi, kas esat Mani dzirdējuši: uzdevums, kas jums jāizpilda, jums ir skaidri acu priekšā: sludināt cilvēkiem Labo Vēsti par Manu atnākšanu šajā laikā un darīt viņiem zināmas Manas atklāsmes un mācības. Jūs esat liecinieki, kas zina, ka Es esmu nācis pie jums tādā pašā veidā, kādā Mani pēdējo reizi redzēja Otrajā laikmetā: garīgi.

33. Taču, pirms jūs būtu spējīgi sazināties no gara uz garu ar savu Kungu, Es vēlējos izpausties caur vienkāršu, bet Manā žēlastībā esošu cilvēku saprātu, lai šī saziņa kalpotu jums par pamatu vai sagatavošanos jūsu turpmākajai attīstībai uz augšu.

34. Cilvēces zinātne ar saviem sasniegumiem ir pierādījums tam, ka dvēsele ir attīstījusies, un, lai gan ceļš katrā laikmetā ir atšķirīgs, tā katrā laikmetā ir atstājusi savas augšupvērstās attīstības pēdas. Nāks diena, kad pašas zinātnes veicinās dvēseles attīstību, jo viss ir vērst uz šo mērķi.

Es jums saku, ka patiesais zinātnieks ir tas, kurš mīlestības dēļ pret saviem tuvākajiem meklē radības dziļumos tās noslēpumus, līdz atrod dievišķo gaismu. Tas, kurš tā strādā, nekad neuzpūstos par savu darbu, bet uzskatīs sevi tikai par Radītāja instrumentu. Tāpēc viņš arī nekad nenoliegs Dieva eksistenci.

35. Nāks arī laiks, kad mūki, kas ir ieslodzīti savās šūnās, tās pametīs, jo būs pārliecināti par savas pasaules bēgšanas un mistikas bezjēdzību. Viņi cīnīsies starp cilvēkiem, lai attaisnotu mērķi, kādam viņi ir radīti. Vienvārdsakot: viņi izbeigs garīgo stagnāciju, lai uzsāktu ceļu uz progresu.

36. Garīguma sēkla ir Trešā laikmeta sēkla, ko Es sēju jūsu vidū. Tā dāvā cilvēcei noslēpumu, kā sasniegt labāku dzīvi.

37. Redziet, kā cilvēki garīguma trūkuma dēļ nepareizi izprot viens otru un sašķēļas. Viņi paši ir radījuši dažādus ceļus, kas vienus attālina no otriem. Jūs paši esat liecinieki šai nesapratnei.

38. Atkal Es jums saku, ka karš starp cilvēkiem vēl nav beidzies. Jo nāks ideoloģiju, ticības apliecinājumu un reliģiju, filozofiju un doktrīnu karš, kurā katrs gribēs būt vienīgais patiesības īpašnieks attiecībā pret citiem.

39. Mana Otrā laika upuris šai cilvēcei vēl nav saprasts. Lai gan lielākā daļa apgalvo, ka atzīst Kristu, viņi nav atzinuši sevi Manī. Kāpēc tad jūs meklējat Mani līkumainos ceļos, ja Es taču eju tikai pa lēnprātības, žēlsirdības un taisnīguma ceļu?

40. Lai nonāktu pie Manis, ir nepieciešams mīlēt savus līdzcilvēkus.

41. Šodien jums vēl ir vajadzīgi garīdznieki, tiesneši un skolotāji. Taču, kad jūsu garīgā un morālā būtība būs pacēlusies, jums vairs nebūs vajadzīgi ne šie atbalsta pīlāri, ne šīs balsis. Katrā cilvēkā būs tiesnesis, vadonis, skolotājs un altāris.

42. Es vēlos redzēt tautu bez rituāliem, noteikumiem un dogmām, kas prot iet pa pareizo ceļu un dzīvo saskaņā ar Manu mīlestības mācību.

43. Šo brīvību Es jums dodu šodien, jo jūs vairs neesat pakļauti noteiktām kulta formām. Tas nav jauns ceļš, bet gan daļa no tā paša ceļa, ko Es jums biju iezīmējis, bet ko jūs nepazinājāt. Pēties, iedziļinieties manos vārdos, un jūs atzīsiet, ka tajos ir patiesība.

44. Es esmu Mīlestība, un kā Mīlestība Es sevi dāvāju jums, neuzliekot jums nekādus nosacījumus. Laikmetā, ko jūs šobrīd piedzīvojat, jums ir nepieciešams šis pamudinājums, šī Mīlestība, kas stāv pāri jebkurai cilvēciskai pieķeršanās izpausmei.

45. Lai sasniegtu to pacilātību, kas ļauj jums savienoties ar manu dievišķību, jums vairs nav nepieciešams stimulēt savas maņas ar dažas mūzikas notis harmoniju vai sajūst satraukumu rituālu vai materiālu priekšmetu priekšā. Jo jūsu dvēsele aizkustina tikai tas, kas ir dziļi garīgs. Katru reizi, kad jūs atverat savu sirdi, lai paceltu savu dvēseli pie Manis, jūs izjūtat šo miera sajūtu, kas nāk no bezgalības.

46. Kā tas ir iespējams, ka pastāv cilvēki, kuri neko nedara savas dvēseles attīstības labā? Kā var pastāvēt cilvēciskas būtnes, kas noslīd zemāk par zemākajām vai bezprātīgajām būtnēm? Bezprātīgā būtne negrēko, jo tā vienkārši seko saviem likumiem. Cilvēks, savukārt, grēko, jo sevī nes gaismas dvēseli, garu un intuīcijas dāvanu.

47. Starp tiem, kas ir aicināti veltīt sevi šim darbam, ir arī tādi, kuri laiku pa laikam aizmirst ceļu, aizmirst garīgo zīmi, ar ko Kungs viņus ir iezīmējis,

lai viņi savā ceļā atstātu tikai miera un svētības pēdas. Kā jūs varat nokāpt no pakāpes, uz kuras Es jūs esmu novietojis? Tas ir iemesls, kāpēc Es nepārtraukti nāku pie jums, lai runātu ar jums, lai Mans Vārds kā smalks kalts izlīdzinātu jūsu sirdi raupjumu, lai jūs saprastu, ka savienība ar Dievu nevar notikt, ja jūs neturaties tālāk no nešķīstā. Tikai tad, kad jums izdosies pacelt savas domas pāri visam negatīvajam un jūs meklēsiet Mani Bezgalībā, jūs piedzīvosiet neparastu laimes sajūtu. Tādējādi jūs atzīsiet, ka, ja jūs Mani tā meklēsiet, Tēva žēlsirdība nevilcināsies atklāties jūsu dvēselē.

48. Patiesi, šādos brīžos jūs vairs neesat materiālajā pasaulē, lai gan jūsu ķermenis joprojām atrodas uz Zemes. Garīgā dvēsele ir pacēlusies augšup, atbrīvojoties no jebkādas fiziskas saiknes, lai ieietu citā dzīvē un citā telpā. Tur ir vieta, kur tiek izjusta Tēva mīlestība, kur Viņa Valstības miers un laime kļūst viegli sajūtama.

49. Lai modinātu šo ilgošanos nepaklausīgajos, Es pārvēršos par uzticamu ceļabiedru, līdz Es viņiem ļauju sajust labo viņu sirdīs — to sajūtu, kas liks viņiem veikt darbus, kuri viņus tuvinās Man. Tiklīdz viņi ir spēruši šo soli, viņi ir ieraudzījuši to neizmērojamo lauku, kas plešas viņu acu priekšā un aicina viņus uz darbu un cīņu. Kādu prieku viņi sajūt savās sirdīs, kad saprot visu to, ko ar redzīgām acīm neredzēja un ar dzirdīgām ausīm nedzirdēja, jo viņiem viss bija neskaidrs un viņi neapzinājās, ka ir aicināti pildīt cēlu un delikātu misiju.

50. Es saku jums visiem: ja jūs spēsiat kļūt vienoti ar Meistaru, jūs arvien vairāk sajūtīsiet citu cilvēku ciešanas kā savējās un centīsieties darīt saviem līdzcilvēkiem to, ko redzējāt, ka Es darīju jums. Ja jūs dažreiz uzskatāt sevi par nevērtīgiem vai neveikliem, pietiek ar to, ka jūtat mīlestību pret tuvākajiem un vēršaties pie Manis, lai Es darītu to, ko jūs nespējat. Svarīgākais ir sākt, pat ja uzdevums sākumā šķiet neiespējams. Vēlāk notiks brīnumi, un ticība uzliesmos. Tad pamazām pie jūsu durvīm ieradīsies izsalkušie, spītālie, noplucušie un neveiksminieki – visa veida nabadzība.

Taču jums jābūt nomodā un jālūdz, jo kārdinājumi un vilinājumi jūs apdraudēs un piedāvās jums pasauli apmaiņā pret jūsu garīgumu. Nāks arī tādi, kas mēģinās jūs apmānīt ar šķietami lieliskiem vārdiem un idejām. Kāres ievēdīs jūsu ķermeni kārdinājumā un liks vājināt jūsu dvēseli. Jums būs jāstāv pretī visam — dažreiz vieni pašiem, citos gadījumos kopā ar saviem brāļiem. Jūsu ieroči būs sagatavošanās, ticība, jums piemītošais mērķis, zināšanas, kuras jūs pakāpeniski saņemat no Meistara.

51. Tādējādi jūs no cilvēkiem, kurus dzīve ir uzvarējusi, kļūsiat par stipriem karavīriem. Jūs būsiet gatavoti, lai ienāktu cīņas laikā, ko jūs

pašlaik piedzīvojat. Jūsu dvēsele nezaudēs cerību, jo tā sajūtīs, ka šī cīņa tai ir nepieciešama, lai attīrītos un paceltos. Patiesi, Es jums saku: ikvienam, kurš Man var parādīt savu darbu kā pabeigtu, tas tiks uzskatīts par viņa pēdējo darbu materiālajā pasaulē.

52. Tad, kad jūsu ķermenis pārvērtīsies putekļos un jūsu dvēsele, tagad atbrīvota no savas pēdējās cilvēciskās apvalka, būs sākusi savu garīgo darbu, tā ieraudzīs kāpņu pakāpienus, pa kuriem tā soli pa solim kāps septiņus līmeņus, līdz nonāks Tēva klēpī, kurš ir Spēks, Žēlastība un Gaismā.

53. Redziet: lai gan jūs esat nonākuši tik lielā nepilnībā, ejot pa pasaules ceļiem dažādos ķermeņos un iepazīstot netīrumus un nešķīstību, jūs bijāt cienīgi manai mīlestībai. Bet šis viss garš ceļojums bija pieredze, ko guva jūsu dvēsele, lai spētu novērtēt manu likumu vērtību un garīgās pasaules vērtību — lai saprastu, ka dvēseles attīstība nes līdzī krāšņumu un pilnīgu apmierinājumu. Tāpēc Es vienmēr esmu aicinājis cilvēkus uz šo ceļu. Jo, kamēr viņi nenonāks pie tā, viņus turpinās vajāt ciešanas, un viltus baudas turpinās viņus mocīt.

54. Tas, ko Es jums mācu, ir par labu ikvienam, kurš ar mīlestību uzņem manas mācības, lai viņa darbi pārvērstu viņu par nākotnes Meistaru, kurš tālāk nodod manu spēku un manu gaismu, kam jāpārvar pasaules samaitātība.

55. Šī laika ļaunums ir atvēris cilvēkiem bezcerības bezdibenus.

56. Cilvēku vidū ir daudz darbu, kas šķietami ir lieliski un labi. Tāpēc Es jums saku: esiet modri, lai varētu cīnīties pret jebkādu viltību, apzinoties, ka jūsos mīt ne salīdzināms un patiesais diženums.

57. Vai var būt lielāka godība par to, ka dalāties labajā ar citiem un to īstenojam? Vai var būt lielāka godība par mīlestību, ko varam dāvināt savam tuvākajam, kuras gaisma un ietekme var palīdzēt arī viņiem uzsākt ceļu uz pilnību? Vai var būt lielāks prieks dvēselei kā spēja pārvarēt sava ķermeņa vājumu, lai paceltos augstāk no tā līmeņa, kurā tā atrodas?

58. Jau Otrajā laikmetā Es runāju ar jums par garīgo dzīvi, un jūsu gars saprata daļu no tā, ko Es teicu, kā arī mērķi, kuram tas ir paredzēts. Šodien, redzot jūs atkal sapulcējušos ap mani, es jums atklāju un izskaidroju visu to, kas jūsu saprātam bija nesaprotams. Un es jums vēlreiz saku: ikviens, kas vēlas man sekot, lai uzņemtas savu krustu un seko man. Jo mans krusts nenožīmē nāvi, bet mīlestību un nesavtīgumu, lieko labumu upurēšanu dvēseles pilnībai.

59. Mācekļi, iepazīstiniet šodienas bērnus ar manu mācību. Ikvienam, kurš ir sapratis Manu vārdu, jāaudzina savi bērni saskaņā ar augstiem ideāliem un jāizskauž viss ļaunais no viņu sirdīm. Sējiet viņos labestības

sēklu, kas ir garīgums. Kad šiem bērniem būs pietiekami saprašanas spējas, lai izprastu Manu mācību iedarbību, viņi savā ceļā nekad nešaubīsies, bet viņu soļi būs droši, un neviens nespēs viņus apmānīt.

60. Kā saule, kas izstaro dzīvību, gaismu un siltumu, Es esmu izlijušies pār visiem. Taču katrs to uztvers atbilstoši savai attīstībai un sagatavotībai.

Mans miers lai ir ar jums!

Mācība 209

1. Tiktāl, cik tuvojas noteiktais laiks, kad šis veids, kā es jums sniedzu savus mācījumus, beigsies, jūs arvien dziļāk iekļūstat manā Dievišķajā Vēstījumā.

2. Jūs zināt, ka, kamēr Es jums esmu nesis Savu Vārdu, pasaule ir dzīvojusi, neizjūtot un nedzirdot Mani.

3. Tikai nedaudzi ir uzzinājuši par Manu atnākšanu. Pārējā cilvēce dzīvo cerībā, ka, ja Es — kā solīts — atgriezīšos, Es to darīšu miesīgi, tas ir, ka Es atkal kļūšu par cilvēku.

4. Tikai jūs zināt, ka jau atrodaties Trešajā laikmetā, kurā Es runāju uz jums caur tiem, kurus Esmu izvēlējis par Mana Vārda vēstnešiem.

5. Cilvēces zinātne sniedz jums pierādījumus par savu attīstību. Saprotiet, ka arī tas liecina par garīgo attīstību. Cilvēks katrā laikmetā ir atstājis savu progresu pēdas, kuras tie, kas nāk vēlāk, pakāpeniski pārņem.

6. Zinātne ir Manas gudrības gaisma, kas cilvēkiem atklāj savus noslēpumus. Zinātnieks, kam piemīt augsta dvēsele, nemeklēs Mani, izmantojot rituālus, jo viņa zinātniskā dāvana nepārtraukti tuvinās viņu Tēvam, kurš ir dievišķā zinātne. Šis cilvēks nekad neuzpūstos ar saviem darbiem, jo, jo vairāk viņš atklāj, jo mazāks viņš jūtas. Tāpat viņš nespēs noliegt Manu eksistenci, jo katrā solī dabā viņš ieraudzīs Radītāja pēdas.

7. Mācekļi, arī jūsos Esmu ielicis dāvanas, kuras jums jāattīsta, lai jūs varētu būt tie, kas ar vienkāršiem vārdiem, kuri tomēr ir pilni patiesības, iesakņos šo mācību jūsu līdzcilvēku sirdīs.

8. Garīguma sēklu, ko Es vienmēr esmu sējis pasaulē, Es atstāšu arī šajā laikā vēlreiz. Šī sēkla satur noslēpumu labākai dzīvei.

9. Ja cilvēki šodien cīnās savā starpā, ja viņi ir sadalīti pēc ticības mācībām, klasēm un rasēm, ja cilvēki nemīl viens otru, nesaprot viens otru un nav žēlīgi, tad tas ir tāpēc, ka viņu sirdīs neaug mana mīlestības sēkla. Taču šajā laikā, kad Es kā žēlastības rasa nolaižos uz laukiem, mana sēkla, kas glabājas katra cilvēka sirdī, dīgst un nes augļus.

10. Tāpat kā es jums Otrajā laikmetā paziņoju par savu atnākšanu, tāpat es jums šodien paziņoju par ticības apliecinājumu, „” pasaules uzskatu un reliģiju karu kā priekšvēstnesi manas garīguma valstības izveidei starp cilvēkiem.

11. Mans Vārds kā ugunīgs zobens iznīcinās fanātismu, kas gadsimtiem ilgi ir apņēmis cilvēkus. Tas pārplēsīs viņu neziņas plīvuru un parādīs gaišo, mirdzošo ceļu, kas ved pie Manis.

12. Kad cilvēce, pateicoties savai atjaunošanai, kļūs uzņēmīga pret garīgo, tai vairs nebūs vajadzīga ne likumu stingrība, ne zemes tiesu sistēma, lai rīkotos pareizi, jo tad katrs cilvēks spēs būt pats savs tiesnesis.

13. Mana mācība neievieš ne dogmas, ne rituālus, tā iedvesmo tikai uz labo. Mana garīgā mācība nevienam nepakļauj noteiktām kulta formām; tā ir pastāvīgs aicinājums uz patiesības ceļu.

14. Jūs ienākat varenā koka ēnā, kur — kā jūs zināt — atrodas Tas, kurš jums piedāvā Mūžīgās dzīvības maizi, to barību, kas dod jums spēku, lai izturētu dzīves ceļojumu.

15. „Vārds” ir nācis pie jums, lai atklātu jaunu laikmetu.

16. Esmu jums nepārtraukti sūtījis garīgus vēstījumus, kas aicina jūs uz augšupvērstu attīstību. Jo ķermeņa matērija kā smags ķēdes posms piesien dvēseli pie zemes.

17. Savas attīstības gaitā jūs beidzot esat sapratuši, ka jūsu liktenis nav atkarīgs no matērijas, bet gan no manas gribas.

18. Cilvēks ne vienmēr piekrīt maniem nodomiem un izrāda man savu noraidījumu un nepaklausību. Jau daudzkārt viņš ir saucis Mani par netaisnīgu un mēģinājis iejaukties manos augstajos lēmumos. Citi šaubās par manu varu, ja no manis nesaņem to, ko vēlas, un pēc tam, kad to tomēr ir ieguvuši, to piedēvē vienīgi saviem pūliņiem. Tāpēc viņi galu galā uzskata sevi par dieviem un karaļiem un aizmirst To, kurš cilvēkā ielika garīgo dvēseli un apveltīja viņu ar brīnišķīgu dabu.

19. Vai cilvēks ar visu savu zinātni spētu radīt kaut ko no tā, ko Esmu radījis? Nē, tauta.

20. Cilvēka zinātnei ir savas robežas, taču Dievam, Radītājam, tās nav. Zinātne ir gaisma, bet daudzu cilvēku rokās tā pārvēršas par tumsību. Savukārt Visumā viss liecina par Mani. Visas dabas valstības dzied savu dziesmu par dzīvi un mīlestību. Taču, neraugoties uz to, ka Es jums caur visu radīto saku: „Šeit Es esmu”, jūs meklējat Manu tēlu nepilnīgos, cilvēku roku darinātajos darbos. Pēc tam jūs tiem noliecaties un tos pielūdzat, tādējādi kavējot savas dvēseles pacelšanos.

21. Es jums dāvinu mīlestību, jo neatrodu nevienu cilvēku, kura sirds kaut nedaudz atvērtos, lai citu ciešanas uzņemtu kā savējās. Tie, kuriem Es uzticu bagātību un varu, lai kalpotu savam tuvākajam, atsakās izrādīt jebkādu līdzjūtību, un pat tie, kuri apgalvo, ka pārstāv Mani uz zemes, apņēmti ar greznību un tērpušies kā karaļi, aizver ausis un sirdi pret to sūdzībām, kurš ilgojas pēc mīlestības un žēlsirdības.

22. Tie nav mani ceļi. Šaurais ceļš, ko Esmu iezīmējis, ir labestības ceļš. Tāpēc Es jums vēlreiz saku: Mans vārds ir mans ceļš, jo tas vienmēr runā uz jums par taisnīgumu, morāli un mīlestību.

23. Es padaru jūsu sirdis jūtīgas, lai tajās iesakņotu Manas mācības un lai jūs patiesi justos pabaroti ar mūžīgās dzīvības maizi.

24. Es mīlu visus vienādi. Tomēr ne visi Mani dzirdēs šajā laikmetā. Tāpat kā Pirmajā un Otrajā laikmetā Esmu izvēlēties vietu uz Zemes, lai tur sapulcētu tos, kuriem ir jādzird Mani.

25. Katrā reliģiskajā kopienā vadību pārņem cilvēki, kuri sevi dēvē par maniem vēstnešiem, maniem izredzētajiem, maniem iecienītajiem. Taču Es neredzu nevienu taisnīgo, caur kuru cilvēci varētu glābt. Nav nevienas mutes, kas spētu runāt tā, kā Es savulaik runāju uz jums caur Jēzu.

26. Cilvēki tiek šurpu turpu mētāti viesuļvētras vidū, un šajā haosā viņi cieš un vaimanā, saskaroties ar draudējošo karu.

27. Šīs tautas, kamēr Es atgriezos, varēja garīgi baroties no Maniem Otrā Laika vārdiem, bet šī maize tika paslēpta vai sagrozīta. Un tā jūs redzat, ka daži cilvēki rīkojas brīvi, citi ir vienaldzīgi, bet lielākā daļa – fanātiski un sirdī cietsirdīgi.

28. Kad bagātais būs gatavs sadalīt savu bagātību starp nabadzīgajiem?

29. Kad grezni tērptais būs gatavs novilkt savas drēbes, lai aplātu kailos? Cilvēce ilgojas pēc paraugiem un vajag taisnīgumu un žēlsirdību.

30. Cilvēki ir aizmirsuši, ka Es atteicos no Savas valstības, lai dzīvotu jūsu vidū un dotu jums visu, kas ir Manī. Kur ir Mani pārstāvji, kuri patiesi ņem Mani par paraugu?

31. Es *jums* saku: Es esmu jūs aicinājis, lai atkal padarītu jūs par mantiniekiem, un dodu jums pilnvaras dziedināt slimos ar manas mīlestības balzamu, kas ir mana paša asinis.

32. Iepazīstiet sevi, lai saprastu, ka Es esmu jūs padarījis par manas žēlastības cienīgiem pat bez jūsu nopelniem, un paskatieties uz tiem cilvēkiem, kuri kā apmaldījušās avis izsaka savas sūdzības. Redziet, kā vīrieši ar tukšām rokām atgriežas mājās, klausieties sāpju un izmisuma balsi.

33. Paskatieties uz savām rokām, tajās jūs atradīsiet spēku un mierinājumu, lai mīkstinātu šīs ciešanas. Kāpēc jūs šaubāties par šo žēlastību? Ļaujiet savās sirdīs degt ticības gaismai, līdz tā kļūst par lāpu. Neaizveriet savas sirdis, jo tad arī jūs kļūsiat par bagātiem skopulīšiem. Saprotiet, ka jums ir jāliecina par Mani un jārunā par Mani. Bet, ja jūs to nedarīsiet, par Mani liecinās akmeņi.

34. Es esmu Spēks un Taisnība, bet negaidiet, kamēr Es jums sniegšu šīs mācības caur sāpēm vai dabas spēku izvirdumiem. Ceriet, ka jūs apņēmt mana Dievišķā starojuma gaisma un ka mana Mīlestība jūs vienmēr svētī.

35. Mans Dievišķais Gars nāk pie jums, lai mīkstinātu jūsu ciešanas. Jo jūs savā ceļā esat tikuši smagi pārbaudīti. Pazemības Meistars nāk pie jums, lai nestu jums savu mācību un mierinājumu.

36. Reizēm Es jūs saucu pie atbildības par to, ka nepildāt Manu likumu. Jo Es to jums devu jau sen un ar to iezīmēju jums pilnīgo ceļu.

37. Vairs nav laika, lai jūs slēptu manu mācību savās sirdīs. Mācieties Mani redzēt un sajūst, lai neiekristu kļūdās.

38. Es esmu jūs padarījis par bezgalīgo krāšņumu īpašniekiem; bet jūs neprotat ļaut saviem līdzcilvēkiem tajos piedalīties.

39. Bija nepieciešams daudzkārt atkārtot mācību, ko Es jums sniedzu kopš 1866. gada, lai tā jums iesakņotos. Pateicoties tai, jūs zināt, ka Es nekad nevedu jūs atpakaļ. Es mīloši esmu jums blakus, lai jūs vadītu uz pareizo ceļu. Es esmu runājis ar jums jūsu valodā ar vislielāko vienkāršību, lai padarītu Sevi saprotamu un lai jūs varētu uztvert Manu vārdu.

40. Es redzu, ka esat apstājušies ceļa vidū un ka jūsu garīgā attīstība ir niecīga. Bet pagriezieties un paskatieties uz pasauli, kas raud, uz neticīgo, kurš izsmejas par manu vārdu. Redziet arī tos, kas slāpst pēc mīlestības un gaismas. Bet jūs, mācekļi, nevarat apgalvot, ka esat neziņā, ne slimī, ne trūcīgi, ne vāji. Jo tas nozīmētu noliegt visu, ko Es jums esmu devis. Tāpēc jums jāatceras šie Mani vārdi: „Ak, jūs, mazticīgie cilvēki!”

41. Ir tikai nedaudzas sirdis, kas spēja pacelties un dzirdēt Manu Vārdu tur, kur tas ir. Un daudzi ir tie, kuri — tā vietā, lai paceltu savu dvēseli pie Manis — nāk pie Manis tikai tādēļ, lai parādītu Man savu zemes dzīvi ar tās postu un trūkumu. Tas ir iemesls jūsu vājībai un vienotības trūķumam tautā. Kad jūs aizmirsīsiet sevi un lūgsiet par pasauli?

42. Mātes raud, jo bērni neievēro viņu padomus. Bezcerīgā pilsēta man parāda savas eksistences tukšumu. Sieva man parāda savu sirdi, ko dzīvesbiedrs nesaprot. Taču jūs visi aizmirstat, ka šis ir ceļš, kas ved uz Apsolīto zemi: upurēšanās ceļš. „Manā plaukstā atrodas katra no jums liktenis.”

43. Esiet pakļāvīgi, un, ja jūs ļoti ciešat, Es esmu kopā ar jums.

44. Nepalieliniet savas sāpes vēl vairāk, pēc saviem mēraukļiem vērtējot to, ko var vērtēt tikai Es.

45. Atcerieties, ka Es jūs mīlu. Es neesmu vienaldzīgs pret jūsu ciešanām un patiesi jūs saprotu. Redziet, jūs man esat tik tuvu, un tomēr jūs joprojām izdarāt tik daudz pārkāpumu. Bet Es jums piedodu.

46. Daži, saskaroties ar savu pārbaudījumu smagumu, šaubās par Manu klātbūtni, novirzās no pareizā ceļa un vērsās pie tā, ko atstājuši aiz sevis — cerībā atgūt to, ko, kā viņi uzskata, ir zaudējuši. Bet viņi atkal vērs savu skatienu uz Manu darbu, kad redz, ka viņu rokas ir tukšas un viņu gars ir bezspēcīgs pret lielajām, pasaules mēroga ciešanām, epidēmijām un nāvi, kas klauvē pie tautu durvīm un apdraud arī jūs. Jo priekšnojauta par jaunu karu viņus satrauc.

47. Neesiet tādi kā tie neticīgie, kuri prasa no Manis pierādījumus, lai ticētu Manai eksistencei, kuri Man saka: „Padari tā, lai karš nekavējoties beigtos, pārklāj visus galdu ar maizi, tad es Tev ticēšu.”

48. Es jums vēlreiz saku, ka jums ir palikuši tikai trīs „gadi, līdz šis vēstījums jums beigsies, un ka jums jāizmanto šis īsais laiks, lai jūs varētu aicināt pasauli ar tās baznīcām un sektām uz Gaismas un garīguma ceļu, kur visi varēs ar Mani sazināties no gara uz garu.

49. Tas notiks, kad fanātisms un elku pielūgšana būs izskaustas no tautu sirdīm.

50. Tad jūs būsiet kā jūrnieki vētrainā jūrā, kas paļaujas uz savu glābšanas laivu.

51. Es aicināšu arī visus tos, kas pieder pie Izraēla ciltīm un ir plaši izkaisīti, lai arī viņi pildītu savu misiju. Tad cilvēce dzirdēs Manu balsi un ieraudzīs rītausmas spožo gaismu, kas apgaismo visus zemes iedzīvotājus.

52. Nepierodiet pie mana vārda, un, kad to dzirdat, nepievēršiet uzmanību tam, caur kuru balsi Es to jums nododu. Iegremdējieties tajā un aptveriet tā jēgu, lai jūsu izpratne būtu pilnīga.

53. Nozīme ir Dievišķā izpausme.

54. Tas, ko jūs tagad dzirdat un redzat, nav ierastā liturģija, ne arī rituāls, kas iespaido jūsu maņas. Jo šīs atklāsmes svinīgums atrodas jūsu dvēseles dziļumos.

55. Šajos brīžos jūs neatrodāties šīs sapulces vietas četrās sienās. Drīzāk Es esmu gaidījis jūsu garīgo pacilātību, lai jūs patiesā iekšējā dievkalpojumā sasniegtu sarunu ar manu dievišķību. Es esmu atļāvis jums uzcelt šīs pulcēšanās vietas, lai jūs tajās atrastu lūgšanu, klusumu un domas sakārtošanu, tādējādi piesaistot Manu dievišķo staru. Taču šīs četras sienas nav Mans templis. Šīs pulcēšanās vietas ir paredzētas jūsu sanāksmēm. Jo patiesais templis, Mans svētnīca, atrodas jūsu sirdīs.

56. Jūs man jautājat, vai šīs pulcēšanās vietas pēc 1950. gada pazudīs, un es jums atbildu: nē, jūs nezināt, cik ilgi es jums šīs vietas piešķiršu. Jo tikmēr, kamēr tautā nav zināšanu par manu darbu, pacilātības un neatlaidības manā likumā, jūs nevarat no tām atteikties.

Pēc Manas aiziešanas jūs pulcēsieties dienā, kas veltīta atpūtai — nevis kā tradīcija vai piemiņai, bet lai atcerētos Manu Vārdu un Garīgās pasaules Vārdu un to izskaidrotu. Lai jūs savstarpēji sniegtu patiesus liecības par maniem brīnumdarbiem jūsu ceļos; lai jūs paliktu vienoti mīlestībā pret Mani un sniegtu Man patīkamu godināšanu, un lai jūsu sirdis neatsaldētos, nekļūtu nogurušas, fanātiskas vai materiālistiskas.

57. Jūs nezināt, cik ilgi Es jums vēl atstāšu šīs pulcēšanās vietas. Jo pēc 1950. gada tiks dibinātas jaunas — nevis tāpēc, lai tajās skanētu Mans Vārds caur balss nesēju, ne arī tāpēc, lai tajās parādītos Garīgā pasaule — jo tie laiki tad būs pagājuši —, bet gan tāpēc, lai tajās Mans Vārds un Mana mācība tiktu nodota tīra un nepārveidota, tā, kā Es to jums esmu devis. Šajā miera atmosfērā būs mana klātbūtne, Marijas klātbūtne, Elijas klātbūtne un Garīgās pasaules klātbūtne. Tur slīmais kļūs vesels, aklais atvērs acis gaismai, pasaulīgais iepazīs cieņu, grēcinieks nožēlos, un visi saņems to, kas viņiem nepieciešams, lai izplatītos kristāldzīdus ūdens, labi augļi un labas sēklas.

58. Jūs nezināt, vai šajā inkarnācijā iepazīsiet manas dievišķības patiesos templi. Bet jums ir uzdevums sagatavot ceļu. Ja jūs nerasnēsiet mērķi, vismaz atstājiēt ceļu sagatavotu saviem bērniem vai tā, lai viņu bērni varētu ienākt manas dievišķības templī. Tad jūs sapratīsiet, ka mana klātbūtne nav tikai šajās pulcēšanās vietās, ka jūsu dvēselei nav jāpielūdz tikai tajās. Jūs atzīsiet, ka Dievišķības templis ir Visums, jūsu sirds — altāris, jūsu ticība — svečturis un upuris.

Arī radība ir templis, pat putekļi, uz kuriem jūsu kājas mīda. Kalni ir altāri, kas paceljas pret Mani. Ielejas ar saviem zāles paklājiem un ziediem Man sniedz savu upuri. Karaliskais zvaigznājs, visas zvaigznes un planētas ir pasaules, kas Man sniedz savu mīlestības upuri, un visur, kur jūs ejat vai skatāties, ir Mans Dievišķais Gars kā Tēvs. Tādēļ saprotiet, ka jūs mūžīgi dzīvojat šajā templī.

59. Katrs cilvēks savā iekšienē nes templi, un arī jūsu mājas ir svētnīca, jo tajās mīt cilvēku ģimene, kas līdzinās garīgajai ģimenei. Tur, ģimenes klēpī, atrodas mans vislabākais templis.

60. Taču šodien Es redzu, ka patiesā gaisma netiek saprasta no cilvēkiem, kuri iet tālu no ceļa. Es redzu, ka vienīgā vieta, kur viņi pacilājas pie Manis, ir materiālā baznīca.

61. Es redzu haosu cilvēces vidū, cilvēcisko un dievišķo likumu neievērošanu. Šajā laikā mana mācība ir tikusi paslēpt ā un uzskatīta par kaut ko, kas pieder pagātnei. Tāpēc cilvēki ciet neveiksmes, iestādes sašķeļas un izsmej Svēto. Tā es redzu cilvēkus: viņi noraida viens otru, iznīcina viens otru, nogalina viens otru, sajaucot dvēseli ar ķermeni, dievišķo ar cilvēcisko un gaismu ar tumsību.

62. Šajā sajukumā un ļaunprātību laikā Esmu izvēlējis nepazīstamu un nenovērtētu tautu: Meksikas tautu, lai izsludinātu aicinājumu tai un izredzētajiem, kas dzīvo citās tautās, lai tos sapulcinātu ap sevi, izlīdzinātu tos ar mana Vārda kalti, uzticētu viņiem uzdevumus un tad, sagatavotus un pilnus mīlestības, sūtītu kā mana darba vēstniekus pa visu pasauli.

63. Šī ir atbildība, kas gulstas uz cilvēku pūļiem, kuri dzird Manu dievišķo Vārdu.

64. Es attīru Savu tautu un novēršu tās nepilnības. Bet šī attīrīšana notiks ne tikai jūsu garīgajās darbībās, tā skars arī jūsu mājokļus. Es esmu parādījis kā viesulis, un tā spēks liek nokrist visiem sliktajiem augļiem, lai garīgā koka un cilvēciskā koka lapotnē paliktu tikai labi augļi. Jo tuvojās pārbaudījumu laiks, kad cilvēki jūs iztaujās.

65. Mans darbs tiks uzskatīts par jaunu sektu. Cilvēki iztaujās jūs jūsu privātajā dzīvē, mājās, darbā, visos jūsu pienākumos, un, ja jūs nebūsi gatavi liecināt par Mani, ja jūs neapstiprināsi Manu vārdu ar saviem darbiem, jūs būsi kā tie liekuļotie farizeji, kuri zem saviem nevainojamajiem apmetņiem slēpa savu sirds puvi.

66. Jūsu Kunga spriedums tiks pasludināts manas šeit pavadītās dzīves pēdējā gadā; jo īpaši mana atvadu diena tiks izjosta visiem un redzēta ikvienas acīs — gan grēcinieka, gan nevainīgā. Es sagatavoju visus, lai jūs būtu patiesi mana Vārda nesēji — Vārda, ko jums šajā laikā atnesa Svētais Gars.

67. Saglabāiet mieru un dvēseles mieru, jo jūs esat ienākuši cīņas laikā, par kuru Es jums jau sen iepriekš paziņoju. Šī cīņa norisināsies jūsu pašu vidū. Tajā jūs ķersieties pie tiem pašiem ieročiem. Tie, kas Mani saprot un mīl, ķersies pie ieročiem Manas lietas vārdā. Tie, kas Mani nav sapratuši, izmantos tos savas lietas labā. Taču beigās triumfēs „” patiesība. Pirms kāda laika Es jums teicu: Atcerieties Otrā Laika līdzību: „Ļaujiet kviešiem un nezālēm augt kopā un pļaujiet tikai tad, kad abi ir nogatavojušies, lai varētu atdalīt kviešus un pēc tam nezāles iemest ugunī.” Es, Labais zemnieks, esmu ļāvis jūsu sirdīs augt manas Vārda kviešiem kopā ar grēka nezālēm. Taču tagad ir pienācis laiks pļaut ar manas taisnības sirpi, lai manu darbinieku sirdīs un viņu ģimeņu klēpjos paliktu vienīgi patiesības un mīlestības sēkla.

68. Jūs neiedziļinieties manā mācībā, un tādēļ pārbaudījumi jūs pārsteidz negaidīti. Tas ir iemesls, kāpēc jūs sašķelaties un nesaprotat viens otru; jo, kad mans Vārds apstiprinājās, jūs nebija gatavi.

Es joprojām jūs sagatavoju, lai jūs būtu noskaņoti un jums būtu miers, un ļautu, lai viesulis noplūktu visus sliktos augļus. Jo viss, kas nedod dzīvību, augļus vai ēnu, zudīs.

Vētras spēka ietekmē daudzi koki kritīs, daudzi darbinieki pagriezīs Man muguru, daudzi draudzes vadītāji atdos Man viņiem uzticēto uzdevumu. Bet Mana griba jūs salabos.

69. Nāks laiks, kad visi tie, kas Man ir pagriezuši muguru, atmodīsies un nožēlojoši atgriezīsies, sacīdami Man: „Meistars, cik tīrs ir Tavs darbs!”

70. Tas, kas šodien notiek šīs tautas vidū, notiek visās pasaules tautās. Es esmu parādījies pie visiem ar savu taisnības zobenu, ne tikai uz šīs zemeslodes, bet arī Garīgajā pasaulē un katrā vietā, kur dzīvo nepilnīga dvēsele, lai to apgaismotu, attīrītu un pilnveidotu. Tas pats, kurš šajā brīdī runā uz jums, runāja uz jums Otrajā laikmetā. No visām cilvēku pūlēm, kas Mani klausījās Galilejā, Es izvēlējos tikai divpadsmit, un caur viņiem Es izplatīju Savu mācību tālu pa visu pasauli.

Tolaik daudziem Jēzus vārds šķita kā iztēle. Arī šodien netrūkst to, kuri to pašu domā par Patiesības Garu. Taču drīzāk zudīs debesis un zeme, nekā mans vārds nepiepildīsies.

71. Kas gan varētu jūs vajāt vai apsūdzēt kā noziedzniekus, vai apmelot, ja jūs ievērosiet manu mācību? Taču jūs mācīsiet tikai to, ko Es jums esmu mācījis : mīlestību, iekšējo pielūgsmi, patiesā mana dievišķuma tempļa atziņu.

Mans miers lai ir ar jums!

Mācība 210

1. Es nāku, lai atbrīvotu jūs no mokām, kurās jūs ir ieģrūdis jūsu materiālisms, un nesu jums gaismu, ar kuras palīdzību jūs varēsiet apgaismot savu ceļu.

2. Jūs esat Trešā laikmeta cilvēki — tie, kuri patiesi atklās savas dzīves jēgu, un Es palīdzēšu jums iegūt šo atziņu ar manu atklāsmu palīdzību.

3. Jūs esat Jaunā laikmeta cilvēki, kurā mana Valstība meklē jūsu sirdis, lai tajās tiktu celta; kurā jūs padarīsiet labo par savu garīgo ideālu un iemācīsieties, ka labākā lūgšana ir jūsu darbi.

4. Mīlestība un patiesība pieder garīgajai dvēselei, no tās izplūst gudrība, jo tā tika radīta, lai mīlētu un iepazītu savu Tēvu.

5. Es, Meistars, pamudinu jūs ar atmiņām par jūsu garīgo pagātni, ko jūsu sirds nepazīst, jo tās pieder jūsu garīgajai dvēselei, kad tā dzīvoja savu patieso eksistenci, kad jūsu pasaule bija citāda un jūs vēl nedzīvojāt tajā ķermenī, kas jums ir tagad un kas ir pārbaudījums, kalts un mācība dvēselei.

6. Es atgādinu jums par garīgo dzīvi, kas slēpjas aiz jūsu fiziskuma plīvura, lai pateiktu, ka šī dzīve jūs gaida atkal, lai jūs to pilnībā izbaudītu pēc savas ceļojuma, pieredzes un attīstības.

7. Kad jūs atkal būsiet mūžīgajās mājās un sajūtīsiet laimi, dzīvojot tajās, jūs nepagursiet svētīt šo asaru pasauli, uz kuru jūs atnācāt, lai iemācītos novērtēt laimi, mieru un gaismu.

8. Manai atgriešanās — tagad garā — mērķis ir atgādināt jums par Likuma ceļu, kas jūs apvienos ar Absolūto, kas ļaus jums iekļūt vispārējā harmonijā. Kad jūs kļūsiet par daļu no šīs dievišķās harmonijas, kad barosieties ar manas gudrības maizi, jūs patiesi sapratīsiet, kas jūs esat.

9. Kas gan šajā pasaulē varētu likt jums raudāt, ja jūs esat pacēlušies pāri cilvēciskās dzīves niecībām? Ne ciešanas, ne grūtības, ne morālie pārbaudījumi, ne dabas spēki — nekas nespēs jūs uzvarēt vai nomākt, ja vien jūs būsiet sasnieguši patiesu garīgumu.

10. Jūsu ciešanas būs citu labā, jūsu rūpes būs veltītas visu cilvēku glābšanai, un vienmēr, kad redzēsiet kāda cilvēka glābšanu, jūs sajūtīsiet, kā Tēva gaisma apgaismo jūsu iekšieni, un jūs svētīsiet to dienu, kad spērāt pirmo soli šajā ceļā.

11. Mans Vārds ir garīgais ceļš, pa kuru jums jāiet ar visām savām maņām, visu savu saprātu un visu savu mīlestību, ja vēlaties uzzināt, no kurienes esat nākuši un uz kuriem dodaties.

12. Vēl neviens nepazīst sevi. Ja jūs nepazīstat pat savu ķermeni — kā tad jūs varat pazīt savu dvēseli? Bet jūs iepazīsiet sevi tādā mērā, kādā jūs pielietosiet manas dievišķās mācības.

13. Es jūs mācu caur Vārdu, jo tajā ir viss, jo tas nāk no Manis, kas esmu „Vārds”. Mācieties runāt par garīgajām lietām tā, lai katrs vārds, ko jūs vērsāt citiem, no jūsu sirds nonāktu jūsu brāļa sirdī, it kā tas būtu pārle, dārgakmens ar neapprēķināmu vērtību.

14. Mācieties runāt ar dvēselēm, māciet tās klausīties savas sirdsapziņas balsī, padariet to maņas jūtīgākas ar maniem mācījumiem.

15. Redziet, kā visi mani teikumi ved pa ceļu, kas rāda virzienu. Lai gan šobrīd jūs tos vēl uztverat virspusēji, rīt, kad varēsiet ienākt augstākā līmenī, manos vārdos atklāsi tikai būtisko.

16. Es nenāku pie jums, tauta. Ja Es jums saku, ka Esmu nācis pie jums, tad tas ir domāts simboliski. Jo mana vēstījuma nodošana notiek caur iedvesmu, kas šo balsu nesēju prātos pārvēršas domās. Tā kā Es zinu, ka brīdī, kad jūs dzirdat šos vēstījumus, jūs tos nesaprotat un pat nevarat paturēt atmiņā, Es esmu pavēlējis, lai jūs pierakstītu manus vārdus, lai to, ko šobrīd nesaprotat, rīt pamazām saprastu.

17. Šķietami mana atklāsme šajā laikā nav īpaši iespaidīga, jo tās krāšņums ir garīgs. Taču jūs vēl sajūtīsiet to godību, ar kādu Es esmu nācis pie jums, un redzēsiet, kā šis mācījums paveiks brīnumu – glābs cilvēci caur garīgumu.

18. Garīgais templis, ko ar mīlestību ceļ Kunga bērni, balstās uz daudzām kolonnām. Katra no tām būs viens no tiem, kas stingri paliks uz mana Likuma ceļa.

19. Jūs to neuzskatāt par iespējamu? Tas ir tāpēc, ka jums vēl nav ticības sev. Es tomēr ticu visiem, vienmēr esmu ticējis, un tādēļ laika gaitā esmu jums uzticējis jaunas un arvien lielākas atklāsmes. Patiesi, Es jums saku: nav tālu tā diena, kad jūs sniegsiet saviem līdzcilvēkiem mācības par dziļu gudrību — taču ne caur vārdu, ko studē, bet caur to, kas plūst no Gara avota, kad tas ir kopībā ar Dievišķo Meistaru.

20. Kāpēc gan nebūtu iespējams, ka no neauglīgām sirdīm dīgtu labas jūtas? Kāpēc gan nebūtu iespējams, ka no grēkojušā sirds plūstu žēlastības ūdens, lai remdētu to slāpes, kas cieš?

21. Jūs neesat tikai prāta orgāni, kas šodien domā, bet rīt vairs nedomā. Jūs neesat tikai miesa, kas šodien dzīvo, bet drīz vairs nepastāvēs. Man jūs pirmkārt esat mūžīgas dvēseles, Dieva bērni, un tādēļ Es jums norādu ceļu, kas jums patiesi atbilst.

22. Es negribu jums neko slēpt no tā, ko Esmu ielicis dabā, lai nodrošinātu Manu bērnu izdzīvošanu, veselību, uzturu, labklājību un prieku. Gluži pretēji, Es jums saku: tāpat kā Es jums piedāvāju Garu maizi un aicinu jūs ieelpot dievišķās esences un pabaroties ar garīgajām plūsmām, tāpat *jums* nevajadzētu ne atzīt, ne novērsties no visa tā, ko

jums dāvā daba. Jo tādējādi jūs iegūsiet harmoniju, veselību, spēku un līdz ar to arī dzīves likumu veiksmīgu izpildi.

23. Tu zini, ka Es esmu tavs vadītājs, tauta. Bet pasakiet Man: ja Es esmu jūsu vadītājs — vai jūs jau sajūtat Mani savās sirdīs, vai jūs jau paklausāt Man, vai jūs jau ievērojat Manus baušļus un Manus likumus? Ja Es esmu jūsu vadītājs — līdz kādam punktam jūs Man paklausāt?

24. Sirdsapziņas balss atbild no jūsu iekšienes un saka man, ka jūsu gatavība ziedoties nav absolūta, ka jūsu paklausība nav pastāvīga.

25. Neaizmirstiet ne uz brīdi to, ko Es jums saku Savā vārdā: kas ievēro Manus likumus, tas piedzīvo Manu mieru. Tāpēc tie, kas pazīst manu vārdu, nejutās ne vientuļi, ne skumji. Jo vārdi „nelaime”, „pazudināšana” un „nāve” viņus nevajā kā drauds vai kā ēna pār viņu dvēseles mieru. Viņi cenšas iepazīt patiesību, dzīvot gaismā, lai uz visiem laikiem iegūtu veselību, mieru un gudrību.

26. Tie, kas nāk pie Manis pa Manu mācību ceļu, zina, ka nevar apmaldīties, jo tos vada dievišķā gaisma. Tā ir tā gaisma, kas dod viņiem pārliecību par mērķi un par savas dzīves patieso jēgu.

27. Mans ceļš ir labestības ceļš, mācekļi. Ejiet pa to soli pa solim un apsējiet to ar labajiem darbiem, labajām domām un labajiem vārdiem. Bet nekad neskaitiet savus labos darbus; gluži pretēji, es jums iesaku visprecīzāk fiksēt savus sliktos darbus, vārdus un domas, lai jūs arvien retāk pieļautu kļūdas.

28. Atstājiet Man labās sēklas, ko esat novākuši, un paņemiet sliktās sēklas. Izpētiet tās, lai atklātu savas vājības cēloni. Rūpējieties, lai tās nesajauktos ar labajām sēklām un tās nesabojātu.

29. Tikai labestība var dāvāt mieru, prieku, veselību un sapratni. Tāpēc tas, kurš ir pilns mīlestības, būs liels garā.

30. Tieši to Es jums mācīju, kad dzīvoju kopā ar jums šajā pasaulē, un par to Es jums atgādinu šodien. Tāpat kā Es Jēzū dziedināju slimos, pieskaroties viņiem ar savu roku, tāpat Es pieskaros viņiem arī šajā laikā, lai atgrieztu viņiem veselību un ļautu viņiem atkal piedalīties dzīves brīnumā.

31. Šodien man nav fizisku roku, lai pieskartos jūsu slimajiem ķermeņiem, jo es nāku Garā. Taču Gars ar savu mīlestību var jūs tāpat pieskarties un likt jums sajust savu klātbūtni.

32. Tolaik cilvēki, kas bija garīgi akli, izlēja Meistara asinis un caurdūra rokas, kas ar pieskārienu dziedināja, glāstīja un svētīja; taču viņi nevarēja ne iznīcināt, ne sagūstīt, ne arī piesist pie krusta manu Garu. Viņš pacēlās pāri cilvēku nožēlojamībai un apsoltāja atgriezties. Jo tajā brīdī Viņu neatpazina, un Viņa vārds netika uztverts kā augstākā patiesība.

33. Šeit Es esmu, pildot Savu solījumu, un gaidu, lai cilvēce Mani atpazīst.

34. Bet, ja Es jums jautātu: kas notika ar to svētīto ķermeni, kurā mājās Kristus? Vai jūs varētu Man atbildēt? Man pašam jums būs jāsaka, ka šis ķermenis, kas bija Dievišķās Mīlestības instruments, pēc tam, kad tas bija pabeidzis savu darbu, kad tā lūpas un arī acis bija aizvērušās uz visiem laikiem, tika nodots Zemei, lai pabeigtu savu uzdevumu kā cilvēka ķermenis. Bet, kad zeme to uzņēma savā klēpī, tā ķermeņa sastāvdaļas, kura šūnas bija caurvītas vienīgi ar mīlestību, izklīdējās bezgalībā, lai pēc tam kā dzīvības dodošs lietus nolaistos tieši uz tiem cilvēkiem, kuri bija noraidījuši dzīvību, ko viņiem atnesa Glābējs. Ja jūs par to domājat, ka Dievs pats kļūva par cilvēku, lai dzīvotu kopā ar jums, jūs kļūdaini iedomāšieties, ka Tēvs jūs tik ļoti mīl, un tad jūs arī domāsi, ka esat Kunga meistardarbs. Bet patiesi, Es jums saku: nav neviena Tēva darba, kas nebūtu meistarīgs, un turklāt jums jāzina, ka pastāv dvēseles, kuru pilnību, skaistumu un cēlumu jūs pat nevarat iedomāties.

35. Ārpus jums pastāv lielāki darbi nekā tie, kurus jūs šeit pazīstat, kā arī jūsu brāļu un māsu darbi, kas ir augstāki par cilvēku darbiem.

36. Kāpēc jūs uzskatāt, ka cilvēks ir vislielākais no visiem Kunga darbiem, kas šodien pastāv? Jūs esat tikai mazas būtnes, kas, ilgojoties pēc patiesā lieluma, mēro garu ceļu.

37. Jūs esat lieli un pilnīgi tiktāl, ciktāl jūs esat Mans darbs. Bet, kas attiecas uz jūsu darbiem, jūs vēl esat ļoti mazi un nepilnīgi. Tāpēc Es atklājos kā Meistars jūsu vidū, lai sniegtu jums jaunas atklāsmes, kas jūs aizvedīs uz labestības, zināšanu un mīlestības virsotni un harmoniski apvienos jūs ar visu pilnīgo.

38. Kā gan jūsu pasaulē var būt pilnība, ja tajā ir sāpes, ja tajā ir ciešotie, grēcīgie, ievainotie, apspiestie, ja tajā ir augstprātīgie, egoisti un pat slepkavas?

39. Laime ir augsto mājvietu privilēģija; taču jūsu pasaulē Es vēl neredzu laimi.

40. Šodien ar šiem vārdiem Es jums atstāju savu jauno vēstījumu, lai jūs paceltos uz jaunu dzīvi.

41. Radiet savu mieru, radiet savu laimes pasauli, izmantojot manu mācību spēku.

42. Jūs gan esat daudz cīnījušies, lai nodrošinātu sev ērtības, baudas un progresu. Taču jūsu mērķos bieži vien slēpjas egoisms un ļauna, bezmēra tieksme pēc varas. Tā vietā, lai sasniegtu laimi vai mieru, jūs gūstat sāpes, karu un iznīcību. Tieši to jūs gūstat šajos laikos.

43. Kā jūsu darbi uz Zemes varētu būt pilnīgi, ja es redzu, ka jūs esat naidā ar dabas elementiem, no kuriem jūs paši dzīvojat?

44. Mana mācība nevēlas jums traucēt izmantot dabas elementus un spēkus, bet tā aicina un māca jūs tos izmantot labos nolūkos.

45. Dabas spēki jūsu rokās var pārvērsties no draugiem un brāļiem par tiesnešiem, kas jūs bargi sodīs.

46. Sen jau bija pienācis laiks, lai cilvēki novāktu pieredzes augļus, lai vairs neizaicinātu dabas spēkus. Jo ar visu savu zinātni viņi nespēs tos apturēt.

47. Ak, cilvēce — vienmēr tālu no Manis! Neskatoties uz jūsu aizmirstību, mana atmiņa neatsakās no tevis, pasaule, kas piesātināta ar manu asinīm: es atkal nesu tev savu mīlestību.

48. Vai jūs atceraties Manas parauglīdzīgās darbības Otrajā laikmetā? — Tad klausieties:

49. Es atrados ārpus kāda ciema, kad pie Manis ieradās kāda varenā cilvēka sūtnis, kurš Man sacīja: „Kungs, cik ilgi man nācās iet, lai nonāktu pie Tevis!” Es viņam teicu: „Laimīgs ir tas, kurš Mani meklē, jo viņš Mani vienmēr atradīs.”

50. „Pie kā tu stāvi?” — es viņam jautāju. „Pie Tā, kurš ar savu varu dziedē visas ciešanas. Vai tu esi Dieva Dēls?” Tad es viņam atbildēju: „Es esmu sākums un gals, es esmu augšāmcelšanās un dzīvība, es esmu Tas, kurš no debesīm nolaidās uz zemi, lai jūs glābtu. Vai redzi šos cilvēkus, kas seko man cauri apgabaliem, provincēm un ciemiem? Tāpat arī tu rīt sekosi man, novilksi savu grezno mēteli un iejauksies vienkāršo cilvēku un nabagu vidū. Patiesi, Es tev saku: tu esi atnācis, lai Mani aicinātu sava Kunga vārdā, kurš vēlas, lai Es viņu izdziedinātu no viņa lepras. Vai tā nav?” Šis cilvēks bija satriekts un sajuta, ka viņu pārņem bailes. Bet Es viņam teicu: „Nebīsties, Es esmu teicis tikai patiesību, jo tādēļ Es esmu nācis šajā pasaulē.”

51. Tad tas kalps man sacīja: „Kungs, tā kā Tu to jau zini, nāc uz mana Kunga namu, kurš Tevi aicina.”

52. „Ak, cilvēk,” Es viņam teicu, „paziņo savam Kungam, ka Man pietiek ar to, ka viņš Man ir ticējis. Jo, kad tu ieradīsies mājās, viņš jau būs šķīsts.”

53. Šis vīrs aizgāja, un drīz viņa prieka pilnās acis kļuva par lieciniekiem Jēzus vārdiem. Tad pie manis pienāca Matejs un teica: „Meistars, kāda sieviete jautā pēc Tevis.” „Es jau zinu,” Es viņam atbildēju, „tā ir Marija Magdalēna, kas mani meklē, lai Es viņu atbrīvotu no to garu ietekmes, kas viņu bija apsēduši.” Mācekļi bija pārsteigts, ka Es visu zināju.

54. Es devos ceļā uz kādu ciemu, kad ieraudzīju Mariju, kura nāca man pretim. „Ak, mīļais Dēls, es zinu, ka Tavi vārdi ir paziņojuši par Tavu drīzo

aiziešanu, un, lai gan mana sirds to jau zināja, man vismaz jāsaka Tev, ka cilvēces dēļ es necilvēcīgi ciešu.” „Jā, tā ir rakstīts,” es viņai atbildēju, „un tā tam ir jāpiepildās.” Mana upurējošā nāve ir nepieciešama; sēklai ir jāmirst zemes dziļēs, lai tā nestu augļus un vairotos. Tava Dēla asinis, kas, kad tās tiks izlietas, radīs tavai sirdij ļoti lielas sāpes, būs kā dzīvības straume cilvēkiem, kurus Es atstāju kā tavus bērnus. Mana nāve būs dzīvība, un ne uz brīdi tu un Es nebūsim šķirti.”

55. „Es tagad dodos uz Lāzara namu, jo viņš drīz tiks noguldīts kapā. Bet Es viņu no turienes atgriezīšu, lai tiktu pagodināts mana Tēva vārds.”

56. „Ej arī tu turp, lai tava klātbūtne mierinātu tās sievietes. Jo viņu sāpes drīz būs lielas, un tavā mīlestībā viņas atradīs ļoti saldu mierinājumu.”

57. Es atgriezos, lai apvienotos ar saviem mācekļiem. Tās jau bija pēdējās dienas, kad es biju kopā ar viņiem. Es to viņiem devu saprast, lai viņi par to nebūtu pārsteigti. Pēteris raudāja un klusībā pieņēma manas norādes. Jānis savās rokās saspieda manas rokas, kad viņam tika paziņots, ka viņš paliks pie manas mātes, lai abi varētu mierināt viens otru pārbaudījumu stundās.

58. Tadejs jau cieta, domājot par atšķiršanos no Meistara, taču Es vēl biju kopā ar viņiem. Tas bija sirsnīgs un sāpīgs brīdis, kurā vairāk nekā lūpas runāja dvēseles. Taču Es biju „Vārds”, un Manam Vārdam bija jāmierina neizmērojamas sāpes, kas bija uzkrājušās šajās sirdīs.

59. Es runāju kā Tēvs uz bērniem, kā brālis uz brāļiem, kā Skolotājs uz skolniekiem: „Ak, mācekļi, jūs kopā ar Mani esat dzēruši ūdeni kā izslāpuši ceļotāji, esat pacietuši tālo ceļu grūtības, ilgojoties pēc Maniem vārdiem un Maniem darbiem. Patiesi, Es jums saku: lai gan Es pazudīšu no jūsu skatieniem, Es jūs neatstāšu. Ja jūs vēlaties Mani nēsāt savās sirdīs, tad samierinieties ar Manu nāvi, lai Es dzīvoju jūsos un runāju caur jūsu mutēm.”

60. „Mācekļi, klausieties Mani līdz pēdējam Manam vārdam.” Pēc tam pie Manis pienāca krāšņi tērpta sieviete. Tā bija Magdalēna, kura jau sen meklēja Mani, lai Manās acīs atrastu gaismu, kas viņu varētu glābt. Sapņos viņa bija redzējusi Nazarieti, kā Viņš atbrīvoja viņu no netīrā sloga. Viņa nāca pie Manis, vadīta no savas dvēseles, kas ilgojās pēc gaismas un pestīšanas.

61. Viņa nometās man priekšā, visiem klātesošajiem par pārsteigumu, un, kad tie gaidīja, ka es no viņas novēršos vai vismaz vērsu pret viņu kādu pārmetuma vārdu, es viņai teicu: „Kāpēc tu raudi? — Tu raudi no sāpēm un no prieka. Bet es tev daudz piedodu, jo tu esi daudz grēkojusi.”

62. Tajā brīdī no šīs būtnes nokrita visas ķēdes, kas to saistīja ar pasauli, un, kļuvusi brīva, viņa sekoja manām pēdām kā uzticamākā no maniem mācekļiem.

63. Tā sieviete, kas bija bijusi kauns un traips savai ģimenei un postījums vīriešu dzīvē, ar piedošanas vārdu tika pārvērsta par Meistara pazemīgāko kalponi un vēlāk par Marijas mīlošo atbalstu, kad abām pienāca sāpju stunda.

64. Es, kas dzirdu dvēseļu balsis, dzirdēju, ka šī sieviete Man jautāja: „Kungs, vai ir iespējams, ka es ar visiem saviem grēkiem esmu cienīga būt kopā ar Tevi tajā pēdējā stundā, par kuru Tu runā? Vai ir iespējams, ka es Tev patiesi kalpoju?” — „Ak, sieviete,” Es viņai atbildēju, „celies, jo tagad tu esi tīra. Aplājies ar pazemības apmetni un atgriezies pie savējiem. Meklē Mariju un seko viņai.”

65. Pēc tam, redzot pārsteigumu, kas bija rakstīts uz visiem sejām, Es teicu: „Es esmu pasaules gaisma, kas ir nākusi, lai apgaismotu ceļu tam, kurš ir apmaldījies tumsā. Es esmu Atbrīvotājs, kas salauž gūstekņu ķēdes. Jūs esat redzējuši to, ko vēl nebijāt redzējuši, un tagad esat to redzējuši. Taču vairs nav tālu brīdis, kad jūs visi sajūtīsiet, kā mana dzīvība vibrē jūsu būtībā.”

66. Es pametu to muižu, maniem mācekļiem sekojot. Tomēr es apstājos koka ēnā un teicu viņiem: „Brīdis gan tuvojas, bet jūs vēl varat baudīt mana vārda augļus. Protams, jūs paliksiet kā aitas starp vilkiem, taču jūs nezaudēsiet, jo jūs aplās mans apmetnis. Redziet, cik lielas ir cilvēku pūļi; jūs tos pabarosiet, tāpat kā Es to darīju tuksnesī, un pavairošiet maizi, kā Es jums parādīju.”

67. Tā Es runāju ar jums caur Jēzu un glāstīju katru no saviem mācekļiem, kamēr viņu acīs plūda asaras un viņi savās sirdīs izteica Man jūtas, kas bija pilnas maiguma, un deva Man neskaitāmus solījumus sekot Man.

68. Šodien Es negribu jums atgādināt par pēdējām trim dienām, ko Es pavadīju uz zemes. Tas notiks citā reizē, svētītā tauta, kad Es jums stāstīšu par Pēdējo vakariņu, par Manu pēdējo uzturēšanos Getsemanes dārzā, kur Es atkāpos, lai lūgtos, un visbeidzot Es jums stāstīšu par Manu upurējošo nāvi.

Mans miers lai ir ar jums!

Mācība 211

1. Es pārvēršu Savu gudrību un mīlestību cilvēciskos vārdos, lai tie sasniegtu jūsu sirdis.
2. Es nāku pie jums, tauta, lai jūs uz Īsu brīdi dzīvotu mana Vārda garīgajā starojumā, lai jūs dažus mirkļus dzīvotu garīgās dzīves valstībā.
3. Ņemiet un ēdiet mana Vārda maizi, kas ir spēks un dzīvība, lai jūs pārbaudījumos neklātu vāji.
4. Daži no maniem jaunajiem mācekļiem piedzīvos savu Golgātu, kur viņi pabeigs savu misiju uz Zemes. Bet šo virsotni sasniegs tikai tie, kuri ir pilnībā gars, pacilātība un mīlestība.
5. Pašlaik atpūties un ieklausieties manos vārdos. Sakopojiet spēkus, jo rīt jūs uzņemsiet savu krustu. Bet nebaidieties, tauta, jo tas, kurš uzņems šo krustu, to darīs tāpēc, ka viņa sirds ir pārpilna mīlestības pret cilvēkiem.
6. Kas gan varētu iebilst pret to, ka viņam jāpilda šī misija, ja visu viņa būtību valda bezgalīga mīlestība pret tuvākajiem un liela sirsnība?
7. Ikviens, kam šajā garīguma laikmetā ir stipra dvēsele, ar mīlestību uzņems krustu un labprāt to nesīs.
8. Šis krusts ir paredzēts garīgi lielajiem, tiem, kurus pārņem patiesas mīlestības uguns.
9. Šobrīd cilvēci aprij uguns, bet tā nav mana uguns. Uguns, ar ko tagad cilvēku brāļi savstarpēji iznīcina viens otru, nāk no viņu vardarbības, kaislību, naidīguma liesmām, no viņu neizmērojamās alkātības, atriebības kāres un materiālisma.
10. Šī uguns, kas aprij cilvēci, nav tā, kas nāk no Svētā Gara, bet gan no tās elles, ko cilvēki ir radījuši ar saviem grēkiem.
11. Mana dievišķā uguns ir dzīvība, kas izstaro gaismu visām būtnēm, nevis iznīcība vai nāve.
12. Mana uguns ir gaisma, kas attīra un cildina, kas apgaismo un stiprina, bet nekad nav uguns, kas mūžīgi mocītu vai iznīcinātu dvēseles dzīvi. Tā ir dzīvība, nevis nāve.
13. Ja Es šajā laikā esmu jūs aicinājis, lai jūs Mani sadzirdētu, tad ņemiet vērā, ka tas notika, lai piedāvātu jums vēl vienu iespēju pacelties uz Gaismu — garīgā laikmetā, kas ir labvēlīgs tam sēklas uzplaukumam, ko Es esmu atnesis pasaulei.
14. Es ielieku jūsu dvēselē savu gudrību un mīlestību — šo garīguma plūsmu, kas ir dzīvība, veselība, prieks un miers.
15. Izlejiet pār cilvēci patiesības vārdu — ne tikai to, ko Es jums atstāšu rakstiski, bet arī to, kas plūst no Gara.

16. Es vēlos, lai jūs šajā laikā paceltos. Kamēr vieniem jābūt kā zvaigznēm, kas vada ceļotājus pa dažādiem pasaules ceļiem, citiem jābūt kā bākām, kas sūta savu gaismu pār neapvaldīto cilvēcisko kaislību vētrainajiem jūriem un apgaismo kuģa avarējušo ceļu. Es vēlos, lai mana mācība būtu uz jūsu lūpām, lai Dieva Vārds, kas ir mūžīgās dzīvības maize, tiktu izplatīts visā zemē.

17. Saprotiet, ka Es esmu nācis, lai atjaunotu šo pasauli, attīrītu to un visu pārveidotu.

18. Šajos atcerēšanās brīžos Es panāku, ka visa Visuma telpa ir piepildīta ar Manu Gaismu; lai ikviens, kas ceļo kājām, uz brīdi apstātos, domājot par Meistaru, un pārdomātu; lai ikviens, kas šajā stundā atrodas nāves gultā, skatītos uz Mani ar dvēseles acīm, lai viņš nebaidītos atstāt šo pasauli.

19. Es esmu Mīlestības sējējs, jūs esat mani lauki. Kas var apšaubīt Manu spēku padarīt jūs auglīgus mīlestībā?

20. Jūs nevarat zināt, kādu sēklu bagātību Es jums nesu. Ja jūs to nevarat pilnībā uzņemt, Es to turpināšu glabāt tiem, kas vēl nāks. Un, ja arī viņi to nevarēs izmantot, tā tiks saglabāta nākamajām paaudzēm, līdz vairs nebūs ne lauka, ko apstrādāt, ne sēklas, ko sēt.

21. Saprotiet manu vēstījumu, lai jūs varētu to izkopt savā ceļā. Atveriet acis, lai jūs pamanītu darbus, ko Es ik dienas veicu.

22. Vai redzat tos vīrus, kuri, pielietojot vardarbību, vēlas būt vareni? Ļoti drīz jūs redzēsiet, ka viņi ir pārliecināti par savu kļūdu.

23. Es viņiem pierādīšu, ka patiesi liels un varens var būt tikai ar laipnību, kas ir mīlestības izpausme.

24. Bet kamēr daži un citi nezina, kas ir mīlestība, Man būs jāturpina mācīt pasauli.

25. „Vārds” izstaro savu gaismu uz jums, lai jūs to nodotu tālāk tiem, kas nāks pēc jums. Un Es par visiem parūpēšos.

26. Es esmu mūžīgais sējējs. Jau pirms es atnācu uz Zemi un cilvēki mani sauca par Jēzu, es jau biju sējējs; mani jau pazina tie, kuri atradās aiz materializācijas, kļūdas vai neziņas — tie, kuri apdzīvoja garīgās sfēras un mājvietas, kuras jūs vēl nepazīstat un pat nevarat iedomāties.

27. No tiem, kas mani pazina, pirms es atnācu uz Zemi, es jums sūtīju daudzus, lai tie liecinātu par mani pasaulē, lai paziņotu par Kristus atnākšanu, par mīlestību un Tēva *Vārdu*. No tiem daži bija pravieši, citi — ceļa sagatavotāji, bet vēl citi — apustuļi.

28. Šī pasaule nav vienīgā, kurā mani soļi ir atstājuši pēdas. Visur, kur bija nepieciešams Glābējs, es biju klāt. Bet man jums jāsaka, ka citās pasaulēs mans krusts un mans kauss tika noņemts, pateicoties jūsu brāļu un māsu atjaunošanai un mīlestībai, kamēr šeit, šajā pasaulē, pēc

daudziem gadsimtiem es joprojām esmu vainagots ar ērkšķiem, mocīts pie jūsu nepilnību krusta un joprojām dzeru kausu ar žulti un etiķi.

29. Tā kā mans mīlestības darbs ietver pestīšanu visai cilvēcei, es gaidu jūs ar bezgalīgu pacietību, un esmu katram cilvēkam piešķīris nevis vienu, bet daudzas iespējas savai attīstībai, un daudzu laikmetu garumā esmu gaidījis to atmodu, kuri ir nogrimuši dziļā letarģijā.

30. Tagad jūs atrodaties laikā, kad varat attīstīties uz augšu, pilni gaismas un piepildīti ar dzīvību. Esmu atvēris vēl vienu Dzīves un Gudrības grāmatas zīmogu, lai jūs iepazītos ar vēl vienu šī darba nodaļu.

31. Es dodu jums tik daudz, cik jūs varat uzņemt, un tikai to, ko jūs varat saprast un paturēt prātā.

32. Cilvēki turpinās attīstīties, un, cik vien viņu garīgā izaugsme un attīstība virzīsies uz priekšu, tik lielā mērā Es viņiem sniegšu savu gudrību arvien bagātīgāk.

33. Es vēlos, lai jūsu dvēsele būtu kā kauss, kas spēj uzņemt to krāšņumu, ko Tēvs ir paredzējis jūsu dvēselei. Saprotiet, ka Lielais izplūst tikai Lielajā, un ka niecīgais nevar apmierināt Lielo.

34. Jūsu Tēva griba ir, lai jūs būtu noderīgi Radības plānā, lai jūs būtu harmoniskas notis Radības koncertā.

35. Es zinu, ka tas, kurš jūt mīlestības iekšējo apgaismojumu, brīvprātīgi uzņemsies krustu un soli pa solim virzīsies uz savu Golgātu, apzinoties, ka tas nozīmē paaugstināšanos un tuvināšanos Tēvam.

Ja tas būs nepieciešams, jūs ļausieties krustā sist, jo zināt, ka šajā sevis noliegšanā, šajā ziedošanā jūs, tāpat kā Meistars, godam augšāmcelsieties no mirušajiem, lai paceltos uz Gara Valstību, kurā pastāv dzīve pilnībā un pilnībā.

36. Cilvēce, šeit Es esmu. Es esmu atnācis, lai jūs izglābtu no postības. Tā maigā roka, kas pieskārās tam, kurš ir cietsirdīgs, bija mana. Tas mīlošais ārsts, kurš iekļuva jūsu sirdīs, lai jūs dziedinātu, biju Es.

37. Jūs, slimi un sērojošie cilvēki, Es esmu bijis pie jums, un jūs nespējāt atpazīt, kurš jūs apmeklēja, nespējāt manās acīs ieraudzīt Debesu gaismu. Ak, jūs, cilvēki, jūs neesat sapratuši jēgu un nozīmi katram manas asins pilienam, ko es par jums esmu izlējis! Jūs neesat laimīgi, jo nevēlējāties aplaistīt savus laukus ar žēlastības pilno ūdeni, ko es jums devu.

38. Nāciet šurp, lai klausītos koncertu, kura skaņas runā uz jūsu dvēseli par bezgalīgu mīlestību un harmoniju.

39. Ļaujiet dievišķajai gaismai iekļūt jūsu sirdīs, tāpat kā tā apgaismoja to nakti, kad es teicu savu pēdējo lūgšanu Getsemanes dārzā.

40. Vai atceraties, kā Es nodevos pūlim, kas mani meklēja, lai mani tiesātu?

41. Ļoti nozīmīgs bija mācījums, ko Meistars tajā brīdī deva visiem; bet neviens to nesaprata.

42. Šī pakļaušanās bija paklausības, pazemības un mīlestības upuris. Tas bija dzīvs piemērs cilvēcei. Jo ikviens, kurš mīlestības dēļ nododas cilvēkiem, kļūst cienīgs vēlāk nodoties Dievam.

43. Mīļā tauta, mana dzīve bija atvērta grāmata, lai jūs no tās mācītos mīlēt. Bet jūs neesat sapratuši, kā tajā lasīt.

44. Man ir līdzjūtība pret jūsu vājumu, kas atklāj to nelielo spēku, kas ir jūsos. Taču Es esmu pietiekami spēcīgs un liels, lai kompensētu jūsu vājumu un nenobriedību, un pietiekami mīlošs, lai papildinātu jūsu mīlestības trūkumu.

45. Es tuvinos jums un mācu jums būt tīriem, attīrīties caur pacietītajām un pacilājošajām sāpēm, kas nozīmē patiesu un īstu nožēlu.

46. Attīrīšanās ir nepieciešama dvēseles pilnībai. Nemaldieties attiecībā uz attīrīšanos un pilnību, jo pilnīga dvēsele ir lielāka par vienkārši tīru dvēseli.

47. Jūs drīz varēsiet kļūt tīri, taču jūs nezināt, cik daudz laika un cik daudz pārbaudījumu jūsu dvēselei ir jāiziet, lai sasniegtu pilnību.

48. Ir nepieciešams, lai jūs jau daudz zinātu par garīgo dzīvi, lai pārejot no šīs dzīves uz nākamo, jūs nebūtu apmulsuši. Cik daudzi cilvēki uzskata sevi par laimīgiem, jo uz Zemes viņiem ir bagātības, ērtības un baudas, un viņi nespēj iedomāties, ka kādu dienu viņus piemeklēs sāpes, un vēl jo mazāk — kā garīgām būtnēm, kad viņi atstās ķermeni uz Zemes un kopā ar to visu, kas viņiem piederēja. Tad viņi kļūs par visnelaimīgākajām būtnēm, par kļīstošajiem bez miera, bez prieka un bez atziņas gaismas. Tie ir kā ēnas, kas nemierīgi kļīst apkārt. Tie neraud, kā cilvēki raud šajā pasaulē, bet viņu ciešanas — lai gan vairs ne fiziskas — ir bezgalīgi stiprākas par tām, ko piedzīvo zemes ķermenī. Jo dvēsele tagad stāv viena pati savā priekšā tiesnesim — savai sirdsapziņai.

49. Tajos reģionos, kurus viņi ar savas dvēselesniecīgo spēku spēja sasniegt, viņi ir kļuvuši par trūcīgiem, ir piedzīvojuši, kas ir nabadzība, vientulība, pamestība un trūkums. Savā skumjajā pastāvēšanā viņi saglabā tikai nelielu cerības staru: ka atradīs mieru.

50. Labāk esiet nabagi uz Zemes, apzinoties, ka darāt kaut ko savas dvēseles labā. Labāk esiet trūcīgi, ciešot no grūtībām, slimi, nenožīmīgi — bet ne tajā mājvietā, kur atrodas patiesā dzīve. Jo sāpes Garīgajā pasaulē ir nesalīdzināmi lielākas nekā materiālajā dzīvē.

51. Svētīts lai ir tas, kurš atzīst manas mācības un tādējādi no lepnuma nonāk pie pazemības, jo viņš iegūs miera valstību.

52. Jūs neesat trūcīgi, pat ja valkājat vienkāršas materiālas drēbes. Saprotiet to, lai jūs kļūtu lieli ārpus savas pasaules. Kāpēc jūs nomāc šīs asaru ielejas grūtības? Tūkstošreiz skumjāk ir garīgajā pasaulē neatrast mieru, nebūt ne stipram, ne lielam. Lielās dvēseles pārvar visu, pārbaudījumu priekšā saglabā dvēseles mieru un dzīvo patieso dzīvi, kas ir pilna gaismas un miera.

53. Jums neizdodas atzīt patiesību, jo jūs nevēlaties tai atvērties. Tikai tas, kurš no sirds ir vienkāršs un pazemīgs, var to atzīt.

54. Tie, kas neredz patiesības gaismu, nepārtraukti Man saka, ka Mans vārds bijis neauglīgs, jo viņi turpina barot samaitātību. Viņi Man saka, ka ceļš uz Golgātu un upurēšanās nāve uz krusta, brīnumi, ko Es veicu, Mana mīlestības mācība, Mana līdzjūtība, Mani pēdējie vārdi un pēdējais elpas vilciens, kas bija lūgums pēc piedošanas Maniem vajātājiem un mocītājiem, bija neauglīgi.

55. Ko par to visu zina tie, kas nepazīst patiesību? Bet tas, kurš pacēlās pāri bezdibenim, lūdz par saviem pārmācītājiem un svētī savus apmelotājus, tā gars spīd spožāk par saules gaismu.

56. Tiem, kuri domā, ka visa tā dzīve, ciešanas un darbi bija bezjēdzīgi, Es saku, ka nebūs neviena, kurš savā laikā nesaņēmtu šo gaismu un netiktu glābts ar tās palīdzību.

57. Taču ne visi domā tāpat kā šie. Ir tādi, kuri — lai gan atrodas cietuma tumsā un izpērk nozieguma vainu — piedzīvo brīžus, kad viņi vērs savas domas uz Mani un, stostoties lūgšanā, saka Man: „Kungs, ja tas grēcinieks, kurš Tavā klātbūtnē izjuta nožēlu, pie Tevis atrada glābšanu — kāpēc gan man nebūtu jācer, ka Tu pēdējā brīdī, tāpat kā Dīmam, man pasniegs savu roku un izraus mani no tumsas, lai aiznestu mani gaismā?”

58. Cik daudziem, kuri vēl nav spējuši izdzīt tumsas valdnieku, ko tie nes savā miesā, ir ticības, apgaismības, nožēlas un cerības uz Glābēju brīži? Cik daudzi no savas sirds izdzēš domu par atkārtotu un vēl lielāku sodu pēc nāves un dod priekšroku domāt un ticēt, ka Jēzus viņus gaida, lai atbrīvotu no viņu mokām un bailēm!

59. Tie ir tie, kurus jūs saucat par savas sabiedrības atkritumiem. Redziet, kā ir brīži, kad viņi nojauš patiesību. Bet jūs, kas šajā pasaulē baudāt brīvību, atzinību, uzticību un bieži vien domājat, ka zināt visu, jo spriedat par visu un izsakāt savu viedokli, jums nav neviena apgaismības brīža, kas ļautu jums ieraudzīt patiesību aci pret aci — gluži pretēji, jūs apklājaties ar šaubām un ēnām.

60. Sēkla, ko Es ar saviem vārdiem, savām ciešanām un savām asinīm iesēju dvēselēs, ne vienmēr uzplaukst cilvēka, tautas vai pasaules dzīves kulminācijā. Bieži vien tā uzplaukst tikai tajā brīdī, kad cilvēks sastopas ar

nāvi un nojauš dzīvi, kas viņu gaida — kad tas, kurš savā spēkā bija lepns un augstprātīgs, pēkšņi bezcerīgs un sakauts krīt uz sāpju gultas. Tur viņš pārdomā, attīra un pilnveido sevi, domājot par Mani, un salīdzina sevi ar Maniem paraugiem. Tad viņš raud un mainās, jo vienā mirklī viņu ir sasniegusi patiesība.

61. Arī tad, kad lepnās tautas dzīvoja savas materiālās varas spožumā un to cilvēki kaislīgi nodevās savām kaislībām, tās savu pienākumu pret Dievu pildīja nepareizi un liekulīgi, praktizējot reliģiju, jo visa to uzmanība un mīlestība bija pakļauta to ambiciozo mērķu varai. Bet, kad pienāca sakāve un iznīcība, kad viņi redzēja, kā izplēnē viņu sapņi par varenību, un realitāte atnāca, lai viņus pamodinātu, tad viņi vērsa acis uz Mani, lai Man teiktu: „Kungs, Tev ir taisnība, miers var būt tikai cilvēkiem ar labu gribu, un Tava valstība un mūsu valstība noteikti nav no šīs pasaules.”

62. Vai jūs saprotat, ka mana sēkla nav pazudusi? Jums, kas par to šaubāties, Es saku, ka jums šo sēklu jāmeklē, pārdomājot, negaidot, kamēr sāpes jūs saskars ar patiesību.

63. Šī pasaule ir pilna ar Manu Vārdu. Tas ir meli, ka Manas pēdas esot izdzisušas. Kur vien jūs ietu, jūs atradīsit Manas zīmes un Manas balss atbalsis, kas mūžīgi atbalsojas sirdīs.

64. Es esmu klātesošs visur un nepārtraukti runāju ar jums, jo Es vēl neesmu beidzis jums sniegt savu vēstījumu.

65. Mana tauta: kāpēc jūs dažreiz joprojām vēlaties pārbaudīt savu Skolotāju?

66. Jā, Es jau zinu, ka ir arī tādi, kuri nesaprot, kāpēc Kristus, ja Viņš bija Dieva Dēls, pakļāvās saviem vajātājiem un nevarēja izvairīties no nāves. Ja Es nebūtu vēlējies upurēties, Man būtu bijis ļoti viegli pazust, lai nepadotos to rokās, kuri Mani meklēja. Redzot brīnumainu un neizprotamu pazudšanu, viņi būtu bijuši pārsteigti un būtu izsaukušies: „Patiesi, tas ir Dieva Dēls!” Bet tā nebija mācība, ko Es biju nācis nest, jo tā nebūtu mācījusi mīlestību. Turklāt ar to Es gribēju jums pateikt, ka tas, kurš pilda *savu* gribu, un tā nav Tēva griba, nav vienots ar Viņu.

67. Ir nepieciešams, lai jums būtu svarīgi saprast visus šos paskaidrojumus. Jo, ja jūs nesaprotat to, kas notiek šajā laikā, — kā tad jūs varētu aptvert vai nojaust to, kas nāks? Tāpēc es gribu jums jau iepriekš sniegt dažas atklāsmes, lai tās kalpotu jums kā sagatavošanās, kā apsolījums un pravietojums.

68. Es, Meistars, saku jums: kad cilvēks būs kļuvis liels un paaugstināts, pildot Likumu, un būs patiesi vienots un saskaņā ar Garu, viņam vairs nebūs tās divas dzīves, kas šodien sadala viņa eksistenci — cilvēciskā uz Zemes un garīgā vispārējā un bezgalīgajā Gara pasaulē.

69. Tad viņš skatīsies tikai uz *vienu* eksistenci, jo viņa būtībā būs tikai *viena* griba. Vairs nepastāvēs pretruna starp miesu un sirdsapziņu, un viņš jutīsies saplūdis ar vispārējo dzīvi. Vai nu viņš dzīvos garīgajā pasaulē, vai uz Zemes — kur vien viņš atradīsies, viņš jutīsies kā sava Tēva mājās. Jebkurā vietā viņš priecāsies par Kunga klātbūtni, un visur viņš apzinīgi un paklausīgi pildīs savu misiju. Fiziskās miesas nāve vairs nenozīmēs to, ko tā nozīmē šodien. Jūs būsi tie, kas, uzvarot nāvi, ieies mūžīgajā dzīvē.

70. Pēc tam, kad Es jums teicu, ka tā bija Mana griba tajā naktī nodot Sevi Maniem vajātājiem, jūs Man jautājat: „Kungs, vai tad Jūdass nebija vainīgs?” Bet Es jums saku: neaizskatiet viņu. Jo, lai viņu vērtētu tā, kā to daru Es, jums sirdīs būtu jābūt līdzjūtībai. Viņš bija tikpat nenobriedis un cilvēcisks kā jūs, un savā vājībā viņš jāva cilvēkiem pierunāt sevi nodot savu Skolotāju.

71. Vai jūs domājat, ka šis māceklis jau bija ieradies kā Dieva izraudzītais, lai nodotu savu Skolotāju? Nē, mana tauta, nevienam nebija jāizdod Mani. Bija pienācis laiks, vajātāji izsekoja Manas pēdas, Mani gaidīja asins tiesa.

72. Šis vīrs, tāpat kā visi pārējie, kas sekoja Man, arī bija izraudzīts, lai sētu mīlestības sēklu. Viņš pievīla izšķirošajā brīdī, kad pagriezās ar muguru Tam, kurš viņu tik ļoti mīlēja, un pievienojās tiem, kuri centās atņemt Meistaram dzīvību, tikai tāpēc, ka viņš saprata, ka Jēzus nav šīs zemes karalis, bet gan nezināmas pasaules karalis, un mācekļa sirds joprojām sapņoja par šīs pasaules bagātībām.

73. Cik liels bija Jūdass nožēlas, kad viņš savā sirdsapziņā dzirdēja vienu teikumu pēc otra, ko bija iemācījis no Jēzus, cik liels bija viņa sāpes, domājot par to, kam viņš bija aicināts un kāds bija viņa darbs!

74. Es jums to visu stāstu, lai, ja kāds no jums šajā laikā Mani nodotu, viņš nevarētu attaisnoties, sakot, ka varbūt tas bija viņam lemts.

75. Nevienam nav bijis lemts nodot. Jūs visi esat aicināti, lai caur manu mīlestību tiktu izglābti.

76. Es biju tas, kuram bija lemts mirt pie krusta, lai pēc tam atdzimtu kapenes alā un parādītu jums dzīves uzvaru pār nāvi.

77. Šodien Es saku Saviem jaunajiem mācekļiem: ja runa ir par to, lai būtu uzticīgi Manam darbam, nemīliet naudu, jo tā ir dvēseles viltus monēta, kuras vērtība ir negatīva un kas mūžīgajai dzīvei rada viltus vērtības. Nauda var novirzīt jūs no patiesā žēlsirdības un pazemības ceļa, pa kuru jāiet katram no Maniem apustuļiem.

78. Man jums jāsaka, ka Es jau iepriekš zināju, ko darīs Jūdass, un to Es pierādīju, kad teicu, ka viens no divpadsmit Mani nodos. — Katrs no šiem

mācekļiem deva to, ko viņam bija jādod; katrs no viņiem bija kā viena nota koncertā, ko Es sniedzu pasaulei.

79. Ja viens ienesa tīrības un pacilātības noti, tad cits — ticības un spēka noti, vēl cits — daiļrunības un pārliecināšanas noti, bet vēl cits — pazemības un maiguma noti. Tādējādi katrs deva to, ko bija atnesis līdzī, ko bija pārņēmis no Skolotāja un ko sajuta. Tikai viens bija vājš, taču viņa vājums kalpoja cilvēkiem arī kā mācība, lai viņi nerīkotos tāpat kā viņš, nevis lai viņi būtu viņa tiesneši.

80. Mācekļi, šajā naktī vēršiet savas domas uz augšu, lai vakariņās jūs būtu kopā ar Mani. Barojieties no Manas gaismas, dzeriet Manas Vārda vīnu. Tajā jūs atradīsiet atvērtu grāmatu lasīšanai, un vienlaikus atradīsieties garīgajā pasaulē.

81. Nāciet pie galda, pie kura jūs sajutīsiet dievišķās mīlestības vibrāciju, bet kurā jūtama arī nemiers, kur cerības saldums sajaucas ar atvadu rūgtumu un nodevības skūpstu.

82. Tieši šeit jūs vislabāk varat dzirdēt sirdsapziņas balsi, kas jums pateiks, vai arī jūs esat nodevuši, vai esat melojuši, vai esat skūpstījuši bez mīlestības.

83. Pirms apsēžaties pie galda, nomazgājieties lūgšanas tīrajā ūdenī. Attīriet prātu un sirdi, lai ļautu dvēselei piedalīties šajā garīgajā vakariņās.

84. Vai tagad esat gatavi? Sēdies ap Mani un klausieties savas sirds visdziļākajā klusumā un lūgšanā.

85. Vai tagad viss ir sagatavots, vai jūs esat gatavi un izrotāti šai svētku maltītei? Mans vēlējums bija, lai šajos brīžos jūsu dvēsele būtu ne mazāk tīra kā šī garīgā galda galdauts.

86. Atstājiet ārpusē materiālās dzīves vētru, cilvēciskās niecības un grūtības. Nāciet šurp, jūs, inkarnētās dvēseles, un arī jūs, kas dzīvojat garīgajā pasaulē. Cilvēki, nāciet šurp, lai iemācītos runāt ar Mani, lai jūs vairs nebūtu vergi uz Zemes. Jo tas, kurš runā ar Meistaru no gara uz garu, ir ieguvis pilnīgu brīvību pār „miesu”, pār pasauli, pār neziņas tumsību, pār jebkuru jūgu.

87. Ēdiet Manas Vārda maizi ar saprātu, lai jūs uzzinātu, kāda bija Jēzus cīņa tajās nāves agonijas stundās un kā Viņš uzvarēja nāvi.

88. Šodien es jums saku: lūdzieties Klusuma un garīguma dārzā, lai jūs ļautu spēkam caurvīt visu savu būtību un spētu izturēt krusta nastu līdz pat kalna virsotnei.

89. Lūdzieties, lai jūs redzētu apgaismotu savu iekšējo debesu kāpņu ceļu – ceļu uz dvēseles pilnību.

90. Esiet priecīgi, lai jūs nenogurstoši turpinātu savu misijas ceļu; tad jūs nebaidīsieties redzēt savas drēbes saplēstas, nedz arī cilvēkus, kas varētu jūs vajāt, meklējot jums vainu vai pārkāpumus, lai jūs apsūdzētu.

91. Aizmirstiet savas bēdas un arī savas zemes priekus un apģērbieties Garā.

92. Ir maz tādu, kas prot lūgties, lai gūtu no tā prieku, un ir vairāk tādu, kas lūdzas, lai pēc tam raudātu. Es saku viņiem: pārvērtiet visas zemes bēdas dziesmā, bet ļaujiet tai skanēt ar tādu ticību un cerību uz Mani, ka pēkšņi piedzīvosiet pārsteigumu, kā jūs sākat dziedāt no sirds nākošu slavēšanas dziesmu, kas piepildīta ar mīlestību un mieru.

93. Es runāju ar jums par garīgo prieku, un tomēr jūs savās sirdīs nevarat aizmirst tās stundas, kas tuvojas un kas arī turpmāk būs veltītas piemiņai.

94. Jā, tauta, rīt plkst. 15.00 tu redzēsi, ka saule ir apmākusies, un skumjas pārņems ikvienu, kurš ieklausīsies sevī un pieminēs Mani.

95. Saule paslēpsies starp sēru lentēm, tāpat kā tā tajā dienā paslēpās aiz tumšiem mākoņiem, lai nevajadzētu redzēt tautas nepateicību.

96. Ņemot vērā visdažādākās cilvēciskās nepilnības, Kristus, Meistars, sniedza savu mācību.

97. Viņu izsmēja? Meistars izmantoja šo izsmieklu, lai sniegtu mācību. Viņam uzdeva viltīgus jautājumus? Viņš atbildēja mīloši un gudri, jo tieši tādēļ Viņš bija atnācis. Viņu nodeva? Šis nodevības priekšā Viņš sniedza savu mācību par piedošanu. Vai Viņam prasīja dzīvību? Viņš tam piekrita un atdeva savu dzīvību. Bija nepieciešams pieņemt visu, lai varētu glābt un pārliecināt.

98. Tagad man atbildiet, mīlie mācekļi: ja jūs nodod jūsu līdzcilvēki — vai jūs pret to neprotestējat, vai jūs neaizstāvaties? Ziniet: lai iekarotu sirdi, dažkārt ir nepieciešams ļaut sevi nodot. Garīgajās cīņās uzvar nevis vardarbība — uzvar patiesa mīlestība.

99. Mani mācekļi: Grāmata šim laikam ir palikusi atvērta. Ļaujiet Jēzum šajos brīžos ienākt jūsu domās, lai jūs savās klusajās stundās un atmiņās atcerētos visus manas Ciešanu brīžus, kas jums ir pazīstami. Kas par Mani atceras pacilājošā un garīgā veidā, tas saņems gaismu, kas kā iedvesma ļaus atklāt daudzu neapzinātu mācību jēgu.

100. Ļaujiet Man ar krustu uz pleciem doties cauri jūsu domu ielām. Ļaujiet Jēzum, aizmirstot savas sāpes, iet savu ciešanu ceļu, domās par saviem bērniem un aizmirstot viņu apvainojumus. Ļaujiet Man uz sava krusta izplest rokas un lūgt piedošanu tiem, kuri Mani nav atpazinuši. Ļaujiet Man būt jūsos, līdz jūs ieraudzīsiet mīlestības, dzīvības un taisnīguma uzvaru.

101. Jūs, cilvēku pūļi: kā jūs vēlaties būt kopā ar Mani – kā draugi un mācekļi? Vai varbūt jūs vēlaties veidot Manu krustu? Vai jūs būsiet kā naglas, kas caurdūra Manas rokas un kājas? Vai jūs vēlaties būt Manas „kronis” ērkšķi vai lāpsta, kas caurdūra Manu sānu?

102. Tu raudi, tauta, un, raudādama no sāpēm, tu Man saki, ka vēlies būt pie Manis tā, kā bija Jānis: pie Skolotāja kājām pie krusta. Un Es jums saku, ka arī Es vēlos, lai jūs būtu kā tas māceklis, kurā jūs visi bijāt attēloti, kad Es jūs atstāju zem Marijas mīlestības apmetņa kā viņas bērnus.

103. Es atstāju jums savu mīlestību un savu svētību.

Mans miers lai ir ar jums!

Mācība 212

1. Laimīgs ir tas, kurš vēršas pie Manis, kurš meklē Meistaru, kurš meklē piedošanu, kurš uzņemas krustu, jo pie Manis viņš atradīs gaismu, kas viņu vada, un savu grēku piedošanu.

2. Meistars šajā piemiņas dienā jūs uzņem ar mīlestību. Viņa Ciešanu pēdas, ko Viņš atstāja cilvēces vidū, šajā dienā atjaunojas.

3. Lai gan tā ķermeņa asinis ir iztvaicējušās, tā būtība ir palikusi visu cilvēku dvēselēs. Tā ir neizdzēšama jūsu garā, jo jūs atceraties Mani, kad uz brīdi sajūtīsiet krusta nastu vai Kalvārijas kalna grūto kāpienu.

4. Kopš Jēzus ar mīlestības asinīm ir iezīmējis ceļu, ikviens cilvēks, kurš tiecas pēc dvēseles pestīšanas vai pilnveidošanas, meklē pēdas, ko Es atstāju uz Zemes, lai tām sekotu. Šis ceļš ir tas, ko Es jums šajā laikā iezīmēju un pa kuru jūs nonāksiet pie garīgās dzīves, kurā nav ne tumsas, ne sāpju.

5. Kristīgā pasaule izvēlējās krustu par savu simbolu, jo Jēzus uz šī koka izlēja savas asinis un nomira kā cilvēks, lai uz tā paveiktu savu pestīšanas darbu. Kopš tā laika krusts tiek uzskatīts par dievišķās mīlestības un piedošanas simbolu. Tomēr tas ir bijis arī cilvēku starpā notiekošo ideoloģisko cīņu simbols.

Šodien, kad kopš tās upurēšanās nāves ir pagājusi vesela ēra, Es atkal esmu klātesošs šajā pasaulē — vairs ne kā cilvēks, bet garīgi. Bet patiesi, Es jums saku: tas krusts Man vairs nav vajadzīgs. Es to vairs nenesīšu uz pleciem, jūs vairs neredzēsiet Rabi, kas ir pārklāts ar asinīm un vainagots ar ērkšķiem, ar savu pērto ķermeni, ar savām asinīm aplaistot ceļa akmeņus. Jūs vairs neredzēsiet Viņu ar no sāpēm savilkām acīm, kas vieniem izraisīja līdzjūtību, bet citiem – šausmas. Jūs vairs neredzēsiet Viņu ierodamies kalna virsotnē, lai tiktu piesists pie krusta starp ļaundariem.

6. Krusts, kas bija pazemojums un kauns tam, kurš uz tā mira, pārvērtās par mīlestības upura simbolu. To pat nevarēja iedomāties tie, kuri mani vajāja un izvēlējās man vispazemojošāko nāvi, lai apmierinātu savu nežēlību. Jo pūlis prasīja apsūdzēt un notiesāt To, kurš neko nebija darījis pret viņiem, kurš visiem cilvēkiem bija labestība, mierinājums un piedošana. Cilvēks atradās bezdibenī, no kura viņš nespēja saprast to labo, to mīlestību, ko Es viņam parādīju ar savu upurējošo nāvi.

7. Šajā laikā Es neesmu nācis kā cilvēks, un krusts neguls uz Manis. Šodien Es esmu Tas, kurš jūsu sirdīs uzceļ mīlestības krustu, lai jūs sekotu Maniem soļiem.

8. Jūs jau esat sajutuši šī krusta smago nastu, jau esat sajutuši, kā tiek pērta jūsu miesa, kad sāpes ir iesūkušās līdz pat dvēselei. Jūs jau esat sajutuši arī to, ko nozīmē paklupt ceļā. Jūsu dzīves ciešanas ir bijušas

pēršanas sitieni, un izsmieklī, kad jūs, tāpat kā pats Jēzus, tikuši uzskatīti par trakiem tāpēc, ka meklējāt Mani, ir bijuši kā lāpsta, kas pārgrieza Glābēja sānu.

9. Redziet, jūsu dzīve ir kā Golgāta, mācekļi. Ikviens, kurš vēlas ņemt Mani par paraugu, sekot Man un nākt pie Manis, dzīvos ar ciešanām un būs spiests dzert kausu ar žulti un etiķi.

10. Jūs pamatoti esat nosaukuši šo zemi par asaru ieleju. Jūs esat atnākuši uz to, lai iepazītu labo un ļauno, jo neviens nav piedzimis pilnīgs zināšanās un nopelnos. Tāpēc Es esmu jums piešķīris gribas brīvību, lai jūs paši izvēlētos ceļu, lai jūsu dvēsele ar saviem pūliņiem pati sasniegtu augstākus līmeņus.

11. Taču tam, kurš izvēlas ļauno ceļu, ir nepieciešams tajā iepazīt sāpes, lai, sajūtot, ka viņš attālinās no žēlastības un gaismas, viņš attīrītos un stiprinātos nožēlā un tādējādi iemācītos pārvarēt kārdinājumus.

12. Cik cienījams Dieva acīs ir tā cilvēka centiens, kurš cīnās pret kārdinājumiem, kas kļūst arvien spiedīgāki, jo vairāk viņš tiecas pēc atjaunošanās.

13. Mana upurējošā nāve nebija veltīga, tauta. Jo gan tie, kas Mani mīl, gan tie, kas Mani noliedz, būs spiesti sekot Maniem pēdām. Šim darbam Laiku grāmatā būs pārākums, un tas nesīs augļus mūžīgi.

14. Jūs nevarat zināt, kāpēc jūsu krusta nasta, tas ir, pienākumi un ciešanas, vieniem ir vieglāka nekā citiem. Jūs visi uz šīs zemes nepazīstat savu pagātni, neviens nezina brīdi, kad viņa dvēsele saņēma gaismu. Tāpēc ar pazemību uzņemiet krustu. Jo tas, kurš Man tā seko, pats pārdzīvos nāvi.

15. Mana balss šajā dienā runā par likumu un taisnīgumu; tā ir tā pati balss, ko jūs dzirdējāt Sinaja kalnā. Šodien, tāpat kā tajā dienā, Es redzu daudzu neticību. Es, toreiz jums devu akmenī iegravēto likumu vienu reizi un otru reizi, jo Mozus pirmo reizi to sasita, zaudējis savaldību, redzot jūsu elku pielūgšanu un jūsu vājumus. Bet šodien, kad Es to ierakstu jūsu sirdsapziņā: ko jūs ar to darīsiet? Vai jūs rīkosieties tā, ka Elija, šī laika sūtnis, pieprasīs no jums Manas likuma ievērošanu?

16. No visas sirds jūs Man sakāt: „Kungs, ir pagājis ilgs laiks, kopš mūsu nepateicība lika Mozus dusmām sadauzīt Tava likuma plāksnes. Kā mēs šodien varētu atkal neievērot Tavu likumu?” Bet Tēvs jums saka: jums jāpaliek nomodā. Jo Otrajā laikmetā Jēzus nāca, lai jums atnestu mīlestības likumu, un jūs ļāvāt Viņam izliet savu asinis līdz pēdējai pilienei un neatzināt Viņu.

17. Es jautāju tev, tauta, un tev, cilvēce: kur ir likums, ko Es jums devu Sinajā? Kur ir mūžīgās dzīvības maize, ko Jēzus jums pēc tam deva? — Jūs

klausāties manus jautājumus ar noliektām galvām, jo saprotat, ka ejat malā no ceļa.

18. Pirmajos laikos jūs bijāt tauta, kas veidojās no divpadsmit ciltīm. Taču Izraēla, atmetot jebkādu bailes no manas taisnības, sadalījās dažādās tautās. Šodien jūs atkal esat uz Zemes. Bet kā jūs varētu sadalīties tautās vai ciltīs, ja tiek veidota viena ģimene no dažādu cilšu bērniem, un arī laulātie pāri sastāv no divpadsmit cilšu locekļiem? Kas ir sapratis šo plānu? Es esmu Tas, kurš jūs izvēlējies un apvienojis. Tāpēc daži, dzirdot šo balsi, dreb, nezinot, kāpēc. Jo tie ir tie, kuri Mani dzirdējuši arī pagātnē.

19. Tagad ir Trešais Laiks, kas tuvojas savam kulminācijas punktam. Tajā jūs tagad saņemat tuksneša mannu, Jēzus asinis un Svētā Gara gaismu. Ja jums ir nepieciešama attīrīšanās, jums ir Marija, jūsu Visuma Māte, kas jūs mazgā ar savām mīlestības asarām un apklāj ar savu žēlsirdības apmetni.

20. Atkal Tēvs saka savai tautai: Apvienojieties! Jo es redzu, ka — kamēr vieni apņemas ievērot manus baušļus, citi tam pretojas. Nesadalieties, jo tādējādi jūs atvērsiet durvis un vārtus kārdinājumam. Mans vārds ir domāts visiem, pat ja starp klausītājiem ir tādi, kas nepakļauj savu galvu manai balsij, jo viņus valda šaubas, ko rada apstākļi, ka viņi redz, kā Es atklājos caur neizglītotu, neveiklu un vienkāršu prātu.

21. Cik daudzi no tiem, kas pagātnē Mani vajāja un izsmēja, šodien dzīvo pilni dvēseles miera, ko Es viņiem esmu dāvinājis kā pierādījumu Manai mīlestībai, kas visu piedod. Bet, uzzinot, ka Esmu atgriezies, viņu dvēseles pārņēma bailes, un tāpēc viņi nedroši nāca, lai pārlicinātos, vai tas, kas saistīts ar Manu atklāšanos, ir patiesība. Kad viņi Mani dzirdēja, viņi bija satriekti, jo jutās aicināti ar Manu balsi.

22. Šis ir tas tauta, ko Es izvēlējos, lai tā nestu gaismu un mieru tautām, un kas bija izkaisīta un paslēpta starp cilvēci. Bet Mans gaišredzīgais un caurspīdīgais skatiens zināja, kur atradās katrs no Maniem kalpiem, lai viņiem izsūtītu aicinājumu un norādītu uz viņu misiju, kuras izpildi Es joprojām gaidu.

23. Pasaule vienaldzīgi raudzījās uz Marijas dzīves ceļu uz Zemes. Bet patiesi, Es jums saku: šodien jūs atpazīsiet viņas mātes balsi, viņas mīlošo balsi, kas ir šūpuļdziesma, mierinājums, cerība un dziedinošs līdzeklis. Vieni to atzīs, citi noliegs. Tomēr viņa maigi un mīloši izpleš savu dievišķo apmetni pār Visumu, un zem tā viņa visiem saviem radījumiem sniedz siltumu un aizsardzību. Arī viņa glābj un atbrīvo, viņa ir Debesu svētnīca, kas glabā savus vēl neatklātos noslēpumus. Ja viņas ķermenis kā sievietes ķermenis bija svētnīca, kurā drošībā atradās Jēzus ķermenis, — cik daudz tad viņas gars glabā visiem saviem bērniem!

24. Cik dziļas ir bijušas tās sāpes, ko pasaule ir iedzinušas viņas Mātes sirdī, un ar kādu maigumu viņa slēpj savas asaras, lai jums parādītu tikai savas smaida maigumu un savu glāstījumu mīlestību! Vienmēr starp manu neizbēgamo taisnīgumu un cilvēku grēkiem stājas Marijas, jūsu Debesu Mātes, aizstāvība un mātes mīlestība.

25. No „mākoņa” Es runāju uz jums un aicinu nākt pie Manis.

26. Joprojām Es redzu, ka jūs pētāt grāmatas pirmo lappusi, taču laiks, kas atlicis manai mācībai, ir pavisam īss.

27. Es vēlos, lai, ierodoties pie Manis, jūs varētu Man teikt: „Kungs, lūk, mans ražas auglis: dažu manu līdzcilvēku atjaunošanās, pateicoties manam paraugam.” Jo, ja jūs nepildīsiet savu misiju, jūs nevarēsiet ienākt Manā Valstībā.

28. Trīs reizēs Es esmu jums piedāvājis dvēseles glābšanu, taču jūs esat palikuši kurli pret Manu balsi. Šis ir pēdējais aicinājums, ko Es jums vēršu. Tāpēc Es lūdzu jūs, lai jūs Mani uzklausītu, apgērbtos pazemībā, nokāptu no sava augstā pjedestāla un izdzītu no savas sirds jebkādu naidu.

29. Mans vārds nav izrotāts, tas ir vienkāršs, lai jūs visi to saprastu un nedotu tam atšķirīgas interpretācijas.

30. Manā tautā nedrīkst būt neziņas pilnu cilvēku, jo Es esmu jūs pārpilnībā apveltījis ar gudrību.

31. Uz visiem kokiem Es redzu labus augļus un citus – sliktus. Bet no šiem pēdējiem jums Mani nedrīkst piedāvāt. Jūs esat izraudzīti, lai izvēlētos garšīgos augļus, kurus jums Man jāuzrāda. Jūs jau apzināties visus savus pienākumus. Agrāk jūs klupdami gājāt pa pasauli, jo jūsu acis klāja tumšs plīvurs. Bet Es atnācu kā zibens spēriens naktī, lai apgaismotu jūsu ceļus. Kopš tā laika jūs zināt, kurp jūs ejat.

32. Jūs esat iemācījušies aptaujāt savu sirdsapziņu, pirms sperat kādu soli.

33. Šodien, kad esat apvienojušies, esiet paklausīgi maniem mācījumiem. Jo tuvojās lielie pārbaudījumi.

34. Meistars atkal ir pie jums. Šajā dienā Es esmu atnācis, lai jūs lutinātu, lai jūs uzmundrinātu ar saviem mīlestības vārdiem, lai jums dāvinātu savu miera skūpstu un lai jums jautātu, ko jūs Man sniedzat no savas sirds.

35. Es neesmu atnācis, lai jūs tiesātu, bet lai aicinātu jūs savā rīcībā izrādīt patiesu mīlestību un žēlsirdību, klausīties savas sirdsapziņas balsi.

36. Visos laikos Esmu izlējis savas asinis par jums — reiz cilvēku acīm redzami, citreiz neredzami. Es vienmēr raugos pār jums, lai jūs šajā pasaulē neciešat un lai pēc savas zemes dzīves jūs iegūtu mūžīgo dzīvi savai dvēselei. Bet jūs Mani neesat sapratuši, neesat paklausījuši Maniem

vārdiem, un tādēļ šajā laikā Esmu nācis no baltā „mākoņa”, lai skanētu ar savu melodisko zvanu un lūgtu jūs apvienoties un mīlēt viens otru.

37. Jūs sākat studēt, bet neesat sapratuši pat pirmo lappusi manā grāmatā, lai gan zināt, ka laiks, kurā Es jums sniedzu savus mācību vārdus, jau ir īss. Jums jāizpēta un jāizprot mani mācības un drosmīgi jāuzsāk ceļš. Jo Es jūs nepieņemsu, ja iepriekš neesat izpētījuši to, ko Es jums šajā laikā esmu devis.

38. Jūs esat Mani veduši līdz asarām un Manas asins izliešanai, un tagad Es gribu, lai jūs nāktu pie Manis un teiktu Man pie Manas kājām: „Meistars, šeit ir mācība, šeit ir raža, šeit ir labs piemērs, ko esmu devis cilvēkiem. Tur ir atjaunotā cilvēce.”

Es vēlos, lai jūs man parādītu vīrieti un sievieti, kurus esat atgriezuši. Jo, ja neizpildīsiet šo uzdevumu, jūs neieiesiet manas slēptās gudrības svētnīcā. Trīs reizes esmu nācis šajā pasaulē, lai jums sniegtu dažādas iespējas glābt savas dvēseles. Taču jūs esat neievērojuši Manus vārdus un neesat paklausījuši Maniem baušļiem. Tāpēc Es jums saku, ka šī ir pēdējā no šīm iespējām un jums ir jāīsteno tas, ko Es jums tagad lieku pie sirds, apgērbjoties pazemībā, nokāpjot no jūsu viltus diženuma pjedestāla, izskaudot ļaunprātību un naidu pret saviem līdzcilvēkiem un apvienojoties. Jo tieši to Es no jums prasīju, lai mana taisnīguma skepteris nekristu pār cilvēci.

39. Jūs vairs neesat neziņā, jo Es esmu jums dāsnis devis savus mācījumus, un Es jums jautāju: kāpēc Es redzu, ka mani mācekļi nevēlas Mani saprast un interpretēt manus vārdus un norādījumus dažādi un pēc savas gribas? Vai Es taču neesmu runājis ar jums jūsu pašu valodā, ar vienkāršiem vārdiem, lai jūs visi Mani saprastu? Es nerunāju ar vieniem citādāk nekā ar citiem. Tāpēc Es negribu, lai jūs rīt man teiktu: „Meistars, mēs Tevi nesaprotam, mēs nesaprotam Tavas norādes, un tāpēc mēs tās arī neievērojam.” – Nē, Izraēl, tev ir nepieciešams izskaust to indi, ko tu pašlaik vēl nesi savā sirdī. Tev ir pareizi jāizprot šis likums, jo tas nav vainīgs tavā grēkā, un nav taisnīgi, ka par šīm kļūdām tiek vainots Mans darbs. Kāpēc cilvēki nespēja to novērtēt, lai gan Es to jums nododu tik gudru un tīru kā sniega lauku?

40. Esiet nomodā un lūdzieties, jo Es pastāvīgi redzu nesaskaņas starp vieniem un otriem. Es redzu, ka jūs vēlaties novērsties no Maniem likumiem — vieni, pagriežot tiem muguru, bet citi, ejot pa saviem ceļiem, kur viņi pakļūst un labprātāk nonāk ērkšķos, nekā godīgi iet pa ceļu, ko Es jums esmu iezīmējis. Visur aug koki, kas cilvēcei dod citādākus augļus nekā tie, ko Es jums dodu. Taču Es redzu, ka starp tiem ir sajaukti arī labi augļi, un tādēļ Es jums saku: atbrīvojieties no sliktajiem augļiem un atstājiet tikai

labos. Izvēlieties tos un nesiet Man tikai tīras sēklas un zeltainu kviešu graudus.

Jūs vairs neesat tumsas bērni, kādi bijāt agrāk. Jo Es esmu parādījis jūsu vidū kā spožs zibens stars, lai apgaismotu jūsu ceļu, lai jūs saprastu, kas ir patiesības ceļš. Tagad jūs varat to atpazīt un iet pa to, jo Es esmu jums devis spēku un paņēmis jūs aiz rokas, lai jūs spētu spert pirmos soļus un vēlāk varētu iet paši, bet droši, bez sāpīgām pieredzēm vai grēkā krišanas, un neļaujoties, lai jūs apmānītu ļaunums, kas valda pasaulē.

41. Šodien jūs vairs neesat nezinā esoši bērni, šodien jūs zināt, kā jums jānododas uz priekšu, kādus darbus jūs īstenosiet un kādi ir labi un kādi – slikti ceļi. Jo Es esmu jums devis sirdi un sirdsapziņu, lai jūs tās aptaujātu. Tāpēc jau sen es lūdzu jūs, lai jūs neēstu aizliegto augli, lai jūs neizvilktu savu divasmeņu zobenu, lai atņemtu godu savam brālim, lai jūs apzinātos mana likuma tīrību un pilnību, kas visos laikos ir bijis viens un tas pats, lai jūs paceltos ar sapratni un labu gribu, ievērojot manus debesu baušļus, lai visā zemē valdītu miers un iznīcība vairs nesagrautu dzīvību. Es negribu redzēt jūs raudošus un ar rūgtumu mutē. Arī šajā dienā Es jums dāvināšu Savu dievišķo žēlsirdību.

42. Laimīgs tas, kurš ir sagatavojies, jo viņš savā ceļā ieraudzīs mieru un sajūtīs, ka mana žēlsirdība pārpludina viņa dvēseli un ķermeni. No mūžīgās godības Es ļauju plūst kristāldzidiem ūdeņiem, lai jūs šajā laikā stiprināti paceltos. Es jums dodu savu mīlestību straumēs, lai jūs virzītos uz priekšu un saprastu, ka Es esmu nenogurstošs, lai jūs rīt ņemtu Mani par paraugu, atbrīvojoties no jebkāda materiālisma, jebkādas iedomības, un, veicot tikai labus darbus, būtu kā spīdīgs spogulis, kurā šī cilvēce varētu ieraudzīt sevi.

43. Es vienmēr esmu nācis meklēt apmaldījušos, lai atbrīvotu viņus no grēka un vadītu uz pestīšanas ceļu. Rīt nāks lielie pārbaudījumi, un tā ir Mana griba atstāt jūs kā Jēzus drosmīgos karavīrus, kuri spēj cīnīties un iziet no tiem uzvaroši.

44. Šorīt Esmu bijis starp jums savā klātbūtnē, pilnvarā un būtībā. Es dodu jums ikdienas maizi un dziedinošo ziedi „ ”. Es svētīju jūs, jūsu bērnus, skumjo mātes, vecos ļaudis. Visiem Es dodu savu mieru, savu mīlestību un savu gaismu.

45. Mīliet, cilvēki, mīliet ar visšķīstāko mīlestību, kas var jūs vest pie patiesības. Tad jūs sapratīsiet, ko Es ar šiem vārdiem gribu jums teikt. Spēks, kas kustēja Jēzus lūpas, kad Viņš bija kopā ar jums, bija mīlestības spēks — tā balss, ar kuru Es jums saku: „Es esmu Ceļš, Patiesība un Dzīvība.”

46. Nav lielākas varas par mīlestības varu. Tā ir arī uguns, kas attīra, un žēlastības ūdens, kas šķīstī.

47. Lai cik daudz Es jums arī runātu, tomēr ir mācekļi, kas šodien tic, bet rīt vairs netic, jo viņiem ir ticības brīži un šaubu brīži.

48. Es redzu jūsos tautu, kas ir nogurusi no savas cilvēciskās dzīves un ārkārtīgi aizņemta, un no tā izriet tauta, kas gan sauc sevi par garīgo, taču dzīvo ļoti pievērsta zemes lietām.

49. Bet Es jums esmu teicis: atmodieties patiesībai un nerīkojieties kā rakstu zinātāji un farizeji, kuri trauku attīra tikai no ārpuses, vai tie, kuri, mēģinot darīt labus darbus, domā, ka nedrīkst dot visu, jo tad viņi kļūtu nabagi un paliktu bez maizes mutē.

50. Ak, cik ilgi jums, kas tā domājat, nāksies kļīst apkārt kā ēnām! Jūs dzimsiet un atkal dzimsiet, kamēr neiemācīsieties dāvēt *to mīlestību*, ko Es jums mācu.

51. Es negribu, lai jūs mūžīgi paliktu mazi bērni. Vai tas ir pareizi, ka šis tauta savās lūgšanās Man saka: „Kungs, es Tevi mīlu”, bet pēc tam savā ceļā neveic nevienu žēlsirdības darbu? Kāpēc Es jūs joprojām pieķeru melojam? Kāpēc jūs neizrādat patiesu žēlsirdību, un, ja to darāt, tad tikai tādēļ, lai jūs redzētu un dzirdētu?

52. Jūs maldināt paši sevi, un dažreiz lepojaties ar savu ticību, lai gan jūsu ticība ir atdzisusi. Tad Es redzu, ka arī labdarībā, uzticībā un sirsnībā jūs esat aukstsirdīgi.

53. Patiesi, Es jums saku: neviens nešķērsos krusta vārtus, ja nemācīsies būt uzticīgs.

54. Mīļie mācekļi, Es jums saku: ja Es dažreiz ar jums runāju ar skarbiem vārdiem, tie nav tik bargi, kā jūs to esat pelnījuši ar saviem darbiem.

55. Es ar saviem vārdiem vēlos jūs attīrīt tikai no nepilnībām. Kur ir tās „baltās drēbes”, kuras jums vajadzēja sagatavot, lai piedalītos šajā svētku mielastā kopā ar Mani?

56. Es vēlos iekļūt jūsu iekšienē, lai ieraudzītu savu svētnīcu. Ak, jūs, cilvēku dvēseles, kas ticat, ka esat dzimušas tikai nesen, bet jau sen esat cēlušās no Tā, kurš sevī nes Tēva mīlestību un Mātes mīlestību! Jo no Viņa izplūst visas pilnības mīlestības formas.

57. Tāpat kā jūs redzat, kā attīstās cilvēka ķermenis, tāpat arī garā attīstās. Taču ķermenis savā attīstībā sasniedz robežu, kamēr garam ir vajadzīgas daudzas vielas un mūžība, lai sasniegtu pilnību.

58. Tas ir iemesls jūsu reinkarnācijai. Jūs esat dzimuši tīri, vienkārši un nevainīgi kā sēkla no Dieva tēva un mātes Radītāja gara. Bet neapmānieties, jo būt tīram un vienkāršam nav tas pats, kas būt lielam un pilnīgam.

59. Jūs to varat salīdzināt ar tikko dzimušu bērnu un pieredzējušu cilvēku, kurš māca bērnus.

60. Tas būs jūsu liktenis visos dzīves posmos, tiklīdz jūsu gars būs attīstījies. Bet cik lēni jūsu gars virzās uz priekšu!

61. Ir pagājuši jau gandrīz 2000 gadi, kopš Es ar dažiem vārdiem jums mācīju, kā ienākt Dieva valstībā: „Mīliet viens otru,” Es jums teicu. Jūs esat dzīvojuši daudzas reizes, ar vai bez zemes ķermeņa, šajā „ielejā” vai citā. Taču jūs neesat spējuši apgūt šo mācību.

62. Jums vēl būs jānoiet garš ceļš, līdz šī cēlā mācība kļūs par realitāti jūsu dvēselē.

63. Šī pasaule ir aicināta kopā ar saviem iemītniekiem kļūt garīgāka un tādējādi pielikt punktu ciešanām un likteņa triecieniem.

64. Manas mīlestības uguns izkausēs sniegu jūsu sirdīs, un, lai arī pagātu gadsimti, Es turpināšu mācīt, un jūs beidzot iemācīsieties un iemīlēsiet.

65. Vai jūs atceraties Mariju Magdalēnu? Vai jūs neesat sapratuši, kādu simbolu viņa pārstāv?

66. Cilvēka prāts nesaprot manas alegorijas, tas apstājas pie noslēpuma un apmierinās ar simbolu.

67. Simboli ir novecojuši tēli, kuriem vairs nevajadzētu pastāvēt cilvēces Dieva pielūgsmē šajā Gaismas laikmetā.

68. Marija Magdalēna — grēciniece, kā viņu sauca pasaule — bija pelnījusi manu maigumu un manu piedošanu.

69. Drīz viņa ieguva pestīšanu, kas nenotiek ar citiem, kuri tikai puslīdz sirsnīgi lūdz piedošanu par saviem grēkiem. Kamēr viņa drīz atrada to, ko meklēja, citi to neiegūst.

70. Magdalēnai tika piedots, nevis tāpēc, ka viņa lielījās ar savu atgriešanos. Viņa bija grēkojusi, tāpat kā jūs grēkojat; taču viņa bija daudz mīlējusi. Tas, kurš mīl, var pieļaut kļūdas savā cilvēciskajā rīcībā; taču mīlestība ir maigums, kas plūst no sirds. Ja jūs vēlaties, lai jums — tāpat kā jums — tiktu piedots, tad vēršiet uz mani savus skatienus, pilnus mīlestības un uzticības, un jūs tiksiet attaisnoti no jebkura pārkāpuma.

71. Šī sieviete vairs negrēkoja. Mīlestību, kas plūda no viņas sirds, viņa veltīja Meistara mācībai.

72. Viņai tika piedots, lai gan viņa bija pieļāvusi kļūdas. Bet viņas sirdī dega attīrošs uguns, un, pateicoties piedošanai, ko grēciniece saņēma, viņa ne uz brīdi vairs nešķīrās no Jēzus. Savukārt mani mācekļi atstāja mani vienu visasiņainākajās stundās. Taču šī nenovērtētā Marija nešķīrās no manis, nenoliedza mani, nebaidījās un arī nekaunējās.

73. Tāpēc viņai tika dota iespēja izliet asaras pie mana krusta un virs mana kapa. Viņas gars drīz atrada pestīšanu, jo viņa mīlēja daudz. Arī viņas sirdī bija apustuļa gars. Viņas atgriešanās staro kā patiesības gaisma. Viņa

bija nometusies pie maniem kājām, lai man teiktu: „Kungs, ja Tu to vēlies, es kļūšu brīva no grēka.”

74. Bet jūs – cik bieži jūs vēlaties mani pārliecināt par savu nevainību, slēpjot savus pārkāpumus ar garām lūgšanām.

75. Nē, mācekļi, mācieties no viņas, patiesi mīliet savu Kungu katrā no saviem brāļiem. Mīliet daudz, un jūsu grēki tiks jums piedoti. Jūs būsi lieli, ja savās sirdīs liksiet uzplaukt šai patiesībai.

Mans miers lai ir ar jums!

Mācība 213

1. Mana Gara gaisma ir ar jums, Kristus ir pār jūsu garu, un caur cilvēku lūpām Viņš atklāj dzīvības un patiesības vārdu kā ceļu, kas ved pie Manis.

2. Atveriet savas svētnīcas vārtus, lai Es varētu ienākt jūsu būtības visdziļākajā daļā.

3. Šo dienu jūs saucat par „Augšāmcelšanās svētdienu”, jo tajā jūs atceraties notikumus, ko Jēzus piedzīvoja savā zemes ceļā.

4. Beidzot noņemiet noslēpuma plīvuru, lai jūs varētu ienākt patiesības svētnīcā. Šajā pamācībā Es jums atklāju nozīmīgas mācības, lai no jums pazustu tie tumšie noslēpuma plīvuri, ar kuriem jūs agrāk aplājāt Manu Gaismu. Saprotiet: tikai tas, kurš mirst, var augšāmcelties. Vai jūs domājat, ka Jēzus toreiz „miris”? Vai jūs spējāt iedomāties savu Skolotāju „mirušu”?

5. „Nāve” ir tikai simbols. „Nāve” pastāv tikai tiem, kuri vēl nav ieguvuši patiesības atziņu. Viņiem nāve joprojām ir briesmu tēls, aiz kura slēpjas noslēpums vai nekas. Bet jums Es saku: atveriet acis un saprotiet, ka arī jūs nemirsiet. Jūs atdalīsieties no ķermeņa; taču tas nenozīmē, ka jūs mirsiet. Jums, tāpat kā jūsu Skolotājam, ir mūžīgā dzīvība.

6. Kad Es atstāju savu ķermeni, Mans Gars ienāca Garu pasaulē, lai runātu ar viņiem ar patiesības vārdiem. Tāpat kā jums, Es runāju ar viņiem par Dievišķo Mīlestību. Jo tā ir patiesā dzīves izpratne.

7. Patiesi, Es jums saku: Jēzus gars ne mirkli nebija kapenes alā; viņam citās dzīves pasaulēs bija jāveic daudzi mīlestības darbi. Manam bezgalīgajam garam bija jāatklāj daudzas atklāsmes gan viņiem, gan jums.

8. Ir arī dzīves pasaules, kur garīgās būtnes nemāk mīlēt. Tās dzīvo tumsā un ilgojas pēc gaismas. Šodien cilvēki zina, ka tur, kur valda bezmīlestība un egoisms, valda tumsība, ka karš un kaislības ir atslēga, kas aizslēdz vārtus uz ceļu, kas ved uz Dieva valstību.

9. Mīlestība, savukārt, ir atslēga, ar kuru atver Gaismas valstību, kas ir patiesība.

10. Šeit Esmu atklājies caur cilvēka ķermeni, tur Esmu nodibinājis tiešu saikni ar augstākstāvošajām garīgajām būtnēm, lai tās mācītu tos, kuri nespēj tieši uztvert manu iedvesmu.

11. Šīs augstās, mirdzošās būtnes ir tās, kas šeit ir jūsu balss nesēji.

12. Tagad jūs droši vien saprotat iemeslu, kāpēc Esmu atnācis šajā pasaulē, un iemeslu, kāpēc apmeklēju tās pasaules.

13. Es esmu teicis garīgajām būtnēm: „Jūs atdzimsiet no jauna. Taču, pirms jūs izpildīsiet atgriešanos zemes ķermenī, jums jāattīra sava dvēsele no jebkāda kaitīga iespaida, lai jūs savā atdzimšanā būtu kā degošas lāpas.

14. Cilvēki, kas sevī nes mana Svētā Gara gaismu, ir kā degošas lāpas. Tie, kas nevēlas iepazīt patiesību, ir kā nodzisušas lāpas, kas nedeg, jo nav aizdedzinājušās no manas gudrības uguns.

15. Es negribu, lai jūs būtu nodzisušas lāpas, jo tad jūs nespēsiet izpildīt savu likteni, tas ir, sava gara misiju.

16. Patiesi, Es jums saku: brīžos, kad Mans Vārds caurstaro cilvēka saprātu, šeit atrodas tūkstošiem un tūkstošiem bezķermeņa būtnu, kas piedalās Manā atklāsmē un dzird Manu balsi. To skaits vienmēr ir lielāks nekā to, kas ir klāt fiziski. Tāpat kā jūs, arī viņi lēnām paceljas no tumsas, lai ieietu Gaismas valstībā.

17. Jūs esat nemirstīgi, es jums esmu teicis. Ja jūsu ķermeņa šūnas mirst, tas nenozīmē, ka mirst arī dvēsele.

18. Šī piemiņas un atceres diena ir dvēseles krāšņuma, augšāmcelšanās un jūsu gaismas avota simbols.

19. Man ir patīcis šajās piemiņas dienās atklāties jūsu vidū, lai jūsu sirdīs modinātu ticības, līdzjūtības un garīguma jūtas. Esmu izmantojis šīs stundas, lai attīrītu un šķīstītu jūsu sirdis.

20. Kāpēc jūs esat sevi aptraipījuši? Tāpēc, ka neesat ļāvušies vadīt Garam, kura spēku esat sajaukuši ar savu cilvēcisko gribu, savu iedomību un kaprīzēm.

21. Jums ir nepieciešams iedziļināties savās sirdīs, savā iekšējā pasaulē, lai uzzinātu, cik lielā mērā jūs klausāties sirdsapziņas balsī, kādā mīlestības stāvoklī jūs atrodaties pret saviem tuvākajiem. Tad jūs sapratīsiet, cik lielā mērā jūs esat degošas lāpas vai nodzisušas lāpas.

22. Es jums saku: atbilstoši jūsu mīlestībai būs arī spēks, labestība un gaisma, kas jums pieder.

23. Arī jums būs jūsu atbrīvošanas diena un jūsu godības diena. Kāda tā būs? Tā diena, kurā jūs uzvarēsiet savas dzīves kaujas laukā.

24. Zeme ir kaujas lauks, kurā ir daudz ko iemācīties. Ja tā nebūtu, jums pietiktu ar dažiem dzīves gadiem uz šīs planētas, un jūs netiktu atkal un atkal sūtīti, lai piedzimtu no jauna. Garam nav drūmākas un tumšākas kapenes kā viņa paša ķermenis, ja tam pielipis netīrums un materiālisms.

25. Mans Vārds pacels jūs no šīs kapenes un pēc tam dos jums spārnus, lai jūs paceltos uz miera un garīgās gaismas sfērām.

26. Tiktāl, ciktāl jūsu dvēsele uzvar tumsību un pārvar šķēršļus, tajā parādās gaisma. Tāpēc daži šo ceļu mēros ilgākā laikā nekā citi.

27. Liels būs tas, kurš seko garīgās attīstības pēdām un, izdzīvojot zemes dzīves un laikmetus, iegūst gaismu, pieredzi un augšupvērsto attīstību.

28. Pēc šīs cīņas, pūlēm un asarām jūs piedzīvosiet savu atbrīvošanos un savu debesu valstību — to, kurā jūs, pilnībā mirdzot Gara gaismā, pacelsieties.

29. Debesis nav konkrēta vieta, debesis ir dvēseles attīstības galamērķis. Tā kā šīs debesis nav konkrēta vieta, jums jāizprot, kāpēc tie, kas šaubās par Gaismas dvēseles pastāvēšanu, saka: „Es miršu” un uztver nāvi kā beigas. Savukārt tie, kas tic mūžīgajai dzīvei, saka: „Es dzīvošu mūžīgi.”

30. Tas, kurš savu ticību un reliģisko praksi materializē, saprot un meklē Dievu ierobežotā formā.

31. Spiritualists zina, ka Visvarenais ir visā, ka pasaule, Visums un bezgalība ir caurvīti ar manu būtību un manu klātbūtni.

32. Tas, kurš mani tā atzīst un uztver, ir dzīvs Dieva templis un vairs nematerializēs Gara atklāsmes ar simboliem vai attēliem.

33. Vairs nesakiet, ka pastāv tikai viena debess un viena zeme un ka tās ir konkrētas vietas. Pastāv miljardiem pasaules. Neaizmirstiet to, ko Es teicu Jēzū: „Mana Tēva namā ir daudz mājokļu.”

34. Ir labi, ka materiālajā dzīvē jūs ievērojat savas dabas likumus. Tomēr saprotiet arī to, ka minētie likumi nav mūžīgi.

35. Es atkal esmu nācis pie pazemīgajiem, jo tieši viņi vislabāk saprot šos vārdus. Atcerieties, ka Es teicu: „Kas ir pazemots, tas tiks paaugstināts.” Šajā dienā, ko jūs saucat par Augšāmcelšanās dienu, garīgi pacelieties, lai varētu teikt: „Es esmu templis un svečturis, es esmu upuris.” Mīliet viens otru, jā, tauta, jo tas, kurš mīl, nes sevī debesis.

Svētītā tauta, Izraēla divpadsmit cilšu dvēseles, kas šajā laikā iemiesojušās, lai veidotu cilvēces vairogu — Es jūs sagatavoju garīgi un fiziski, lai padarītu jūs par paklausīgiem rīkiem un vadītu jūs pa šo ceļu, ko Es jums iezīmēju, lai jūs atstātu savu piemēru nākamajām paaudzēm.

36. Jūsu vidū ir Rubena, Dāna, Jūdas un Ļevija, Isasāra un Zebulona un visu cilšu tēvu pēcnācēji, un kā stipras dvēseles, kādas jūs esat, jums jāturpina apliecināt šo spēku un ticību savam Dievam.

37. Vārds „Izraēla” nevar tikt izdzēsts, un, lai gan šī tauta ir bijusi apskaudīta, pārbaudīta un vajāta, tā neizzudīs, jo tā ir jūsu senču sēkla, kas bija daudzu paaudžu cilts un dzīvība. Šodien jūs redzat šo tautu dekadentu un ļoti deģenerētu, jo tā ir mīlējusi savu „miesu” vairāk nekā savu dvēseli un kļuvusi lepna par savām dāvanām. Tāpēc Es esmu ļāvis jums iemiesoties citā zemē, citā tautā, lai jūs neiekristu šajās kļūdās.

38. Garīgums jums ir iedvesots jau kopš laiku sākuma. Tas ir sēklas grauds, kas jums dots, lai jūs to rūpīgi koptu, un Es esmu uzticējis jums uzdevumu to nodot visām tautām, nešķirojot pēc rasēm. Šodien, laiku kulminācijā, Es nāku pie jums, lai pieprasītu no jums atskaiti par šo sēklu.

39. Jūs, cilvēki, visi nesat šo sēklu sevī; jo pirms jūs uzņēmāt zemes ķermeni, jūs bijāt garīgas būtnes, un garīgums ir ceļš, kas jums ir lemts, pa kuru jums jākļūst pilnīgiem.

40. Jūs esat visvairāk apdāvinātā tauta. Tomēr jūs neesat pratuši izmantot savas dāvanas, neesat gribējuši izprast manu gribu.

Šo pasauli, ko Esmu sagatavojis jūsu dvēseles atspirdzināšanai, attīstībai un svētībai, jūs esat mīlējuši tā, it kā tā būtu jūsu mūžīgā mājvieta, un esat tajā iedzinuši dziļas saknes. Jūs aizmirstat garīgo dzīvi un negatavojaties ienākšanai šajā „ielejā”, kas jūs gaida.

41. Redziet, šo pasauli apdzīvo dvēseles, kurām, tā kā tām trūkst garīguma un sagatavotības, ir tikai nedaudz nopelnu. Taču cik daudz sāpju, cik daudz nožēlas tās pārņem! Jūs nedrīkstat apdzīvot šo pasauli, iepriekš neļaujot tām dvēselēm virzīties tālāk, kuras — vai nu neziņas, vai nepaklausības dēļ — nav sapratušas, kā panākt savu pacelšanos.

42. Tas, ko cilvēce sauc par progresu, nav tāds dvēselēm. Jo, ja tās būtu paceltas, tās Mēni mīlētu vairāk nekā jebko citu radīto, un starp cilvēkiem valdītu miers un saskaņa. Taču tās Man piedāvā tikai savu garīgo nabadzību un neziņu.

43. Cik grūti cilvēkiem ir pievērsties labajam! Jūs neievērojat Manus likumus un nevēlaties mainīt savu dzīvi. Mans vārds jūs aizvairo, kad Es runāju ar jums par atjaunošanos. Kāpēc jūs vēlaties, lai Es klusētu, lai gan jūs esat glābti?

44. Esi stiprs, Izraēl, cīnies pret ļaunumu! Rīkojieties arī pret sevi, ja jūsos ir ļaunuma pēdas. Attīriet gaisu, ko ieelpojiet, pārvariet jebkādu svešu ietekmi, izmantojiet savas spējas un iespējas, esiet nomodā un lūdzieties.

45. Nostipriniet cilvēku ticību un ar tās palīdzību uzceliet tik augstu torni, lai tas sasniegtu Debesis, kamēr tā pamati ir neapgāžami.

46. Ar savām lūgšanām un garīgajiem darbiem jūs varat apturēt postošo dabas spēku pieaugumu. Jo pēc 1950. gada tie tiks atbrīvoti ar lielāku spēku nekā šodien. Cilvēce attīrīsies, lai varētu saņemt Labo Vēsti, un pēc savām lielajām ciešanām tā ieraudzīs miera varavīksni un sajūtīs Manu aicinājumu, kas to aicina sākt jaunu dzīvi.

47. Šodien, kad esat atgriezušies uz Zemi, jūs liecināt par manu klātbūtni. Tas ir viens no uzdevumiem, kas jums vienmēr ir bijis. Taču jūs esat pārsteigti, kad Es šādā veidā runāju ar jums, jo jūs domājat, ka nezināt savas dvēseles pagātni. Bet šis nospiedums ir tik dziļš, ka ne jūs, ne laiks nevar izdzēst jūsu dzīves vēsturi.

48. Es jūs mācu, lai jūs vēlāk sludinātu manu mācību. Tie, kas jūs klausīsies, būs pārsteigti par jūsu vārdiem un uzskatīs jūs par jaunajiem praviešiem un apustuļiem. Tad viņi jūs mīlēs.

Rūpējieties, lai jūsu darbs nestu augļus. Nesējiet neauglīgā zemē, neizsmējiēt manu darbu. Esiet gudri un izturieties laipni pret tiem, kas jūs lūdz, un piedodiet tiem, kas neprot jūs uzņemt.

49. Mans Vārds ir atradis atbalsi visā jūsu domu pasaulē, un mans Gars kā Skolotājs priecājas, kad viņš māca manus jaunus mācekļus.

50. Ja jūs padziļināti padomāsiēt, jūs atklāsiēt, ka Es vienmēr esmu bijis kopā ar jums un ka mans vēstījums jau kopš pirmās atklāsmes ir vadījis cilvēkus uz garīguma ceļu. Ir tikai dabiski, ka pēc vairākiem tūkstošiem gadu, kurus cilvēku dvēseles pavada uz šīs zemes, Es jums sniedzu mācību ar lielāku atklāsmes saturu nekā tā, kas jums ir tagad.

51. Mana mācība, kas visos laikos ir Likuma skaidrojums, ir nākusi pie jums kā ceļš uz Gaismu, kā droša izeja dvēselei. Tomēr cilvēki, izmantojot brīvo gribu, ar ko tie ir apveltīti, un meklējot ceļu savai dzīvei, vienmēr ir izvēlējušies vieglo materializācijas ceļu, turklāt daži pilnīgi nav ieklausījušies sirdsapziņas aicinājumos, kas vienmēr virza uz garīgo, bet citi radīja kultus un rituālus, lai sevi pārliecinātu, ka viņi ar stingru soli iet garīgajā ceļā, kaut patiesībā viņi ir tikpat egoistiski kā tie, kuri no savas dzīves ir izslēguši manu vārdu un manu vārdu.

52. Ja jūs no šejienes varētu redzēt „Garīgo ieleju”, kur dzīvo materializētās būtnes — tās, kas nav neko nopelnījušas garīgajam ceļojumam pēc šīs dzīves —, jūs būtu šausmās. Bet ne uz brīdi jūs neteiktu: „Cik briesmīga ir Dieva taisnība!” Nē, tā vietā jūs izsauktos: „Cik bezsirdīgi, cik netaisnīgi un nežēlīgi mēs esam pret sevi! Cik vienaldzīgi pret savu dvēseli un cik aukstsirdīgi mēs esam bijuši kā Jēzus mācekļi!”

53. Tāpēc Tēvs ir atļāvis, ka šīs būtnes dažreiz parādās jūsu dzīvē un nes jums sāpīgo, nomācošo ziņu par savu tumšo un nemierīgo dzīvi. Tās ir pasaules iemītņieki, kurā nav ne garīgo mājvietu spožās gaismas, ne arī tās zemes skaistuma, kurā tās kādreiz dzīvoja.

54. Šo plašo „ieleju”, kas pilna ar apmulsumu, nožēlu, sāpēm, skumjām un izmisumu, apgaismo vienīgi sirdsapziņas gaisma, ko šīs būtnes pamazām atmodina. Kad šī gaisma beidzot caurvij visu dvēseli, tā atpazīst savu ceļu, atbrīvojas no materializācijas apgērba, kas tai vēl bija palicis, atkal sajūt, ka dzīvo, ka ir atdzimusi, ka to sauc balss no bezgalības un ka šī balss pieder Tēvam, kurš jau no laiku sākuma tai iezīmēja ceļu uz gaismu un laimi.

55. Nevienš no jums nevēlas dzīvot apmulsuma tumsā, nedz arī dzert no nožēlas asaru kausa.

56. Lai jūs pasargātu no šīs bezgalīgās rūgtuma, esiet žēlīgi pret savu dvēseli, veiciet patiesus mīlestības darbus, nevis šķietamus darbus, ar kuriem jūs mēģināt apmānīt paši sevi.

57. Mana mācība sniedz garīgumu, un garīgums nozīmē patiesību, tīrību, gaismu, sirsnību un mīlestību.

58. Šis ir mans ceļš, vienīgais — tas, kas jums bija iezīmēts jau no paša sākuma un ir ierakstīts katrā sirdsapziņā.

59. Mana balss, kas atkal atskan jūsu būtības visdziļākajos nostūros, aicina jūs uz zaudēto ceļu, uz aizmirsto taku, lai jūs iegūtu nopelnus, kas kļūs par gaismu, gandarījumu un pacilātību jūsu dvēselei, kad tai būs jāšķērso miglas plīvurs, kas pastāv starp materiālo un garīgo.

60. Es runāju ar jums par šo plīvuru, jo jūsu zemais garīgās attīstības līmenis vēl neļauj jums apvienot visas esošās dzīves pasaules vienā. Tāpat kā jūsu brālības trūkums uz Zemes ir sadalījis jūs tautās un nācijās, tā arī Visumā nenobriedušās būtnes ir redzējušas sevi nošķirtas pa pasaulēm, dzimtajām planētām un kosmiskajiem telpām.

61. Nāks laiks, kad mīlestība nojauks šīs pasaules robežas un kad pasaules savstarpēji tuvināsies, pateicoties garīgajai attīstībai.

62. Līdz tam laikam turpināsies cīņa starp sirdsapziņu un gribas brīvību, ko cilvēks izmantos, lai no savas dzīves veidotu to, kas viņam patīk.

63. Cīņa starp šīm divām spēkiem sasniegs savu kulmināciju, un uzvara būs garīgās puses pusē, kas, absolūti nododoties mīlestībai pret savu Tēvu, teiks Viņam: „Kungs, es atsakos no savas gribas brīvības, piepildi mani vienīgi Tavu gribu”.

64. Es svētīšu to, kurš tāds nāks pie manis, un ietīšu viņu savā gaismā. Taču Es viņam darīšu zināmu, ka Es nekad vairs neatsaukšu to svētīto brīvību, ar ko viņš ir apdāvināts. Jo tas, kurš pilda sava Tēva gribu, kurš ir uzticīgs un paklausīgs, ir cienīgs sava Kunga uzticībai.

65. Jūs taču esat sapratuši, ko Es jums esmu teicis par garīgo dzīvi? Redziet, cik vienkārša un skaidra ir garīgā dzīve, atšķirībā no jūsu mācībām un pamācībām, kas visu sarežģī.

66. Padomājiet par to, mācekļi.

67. Mana slepenā dārgumu krātuve atveras, un kaut ko no tās Es ļauju atklāt cilvēkiem caur balss nesēju.

68. 1866. gadā spoži mirdzēja zvaigzne, tāda pati kā tā, kas paziņoja par Mesijas piedzimšanu. Tikai nedaudzi to redzēja, jo pasaule gulēja miegā.

69. Šī zvaigzne bija Elija, un ar viņa vēstījumu, kas tika pausts caur Roque Rojas prātu, tika atklāta jauna garīgā ēra. Ar savu gaismu viņš apgaismoja ceļu, lai vadītu cilvēkus un paziņotu viņiem par lielu atklāsmu

laiku. Taču, tā kā Elija ir Mans pravietis un Mans ceļa sagatavotājs, Es caur viņa garu tāpat pravietoju par Manas atklāsmes laiku.

70. Pirmie klausītāji, pirmie liecinieki šai atklāsmei, bija pārsteigti, uzzinot, ka vārdi, ko izteica Roque Rojas, nāca nevis no viņa paša, bet no aizsaules, ka tie bija vārdi, pilni ar mierinājumu, apsolījumiem un cerību.

71. Nelielais mācekļu skaits pieauga un kļuva par lielu pulku, kas, vēlāk caur jauniem vēstnešiem saņemot Meistara klātbūtni, šajos vārdos atpazīna augli ar dievišķu garšu un garīgo būtību, kas bija vienīgais, kas varēja remdēt viņu slāpes un apmierināt viņu izsalkumu.

72. Šajā kopienā izveidojās jauna apustuļu grupa, kuras locekļi bija vienkārši un pazemīgi sirdī, taču piepildīti ar mīlestību un ticību, lai sekotu man. Protams, starp viņiem netrūka arī jauna Toma, kuram bija jāredz, lai noticētu manai klātbūtnei, — jauna Pētera, kurš, lai gan ticēja man, tomēr bailēs no cilvēkiem mani noliegtu, un jauna Jūda Iskariota, kurš mani nodotu, par naudu un glaimiem sagrozītu manu vārdu un patiesību.

73. Pūļi, kas veido šo tautu, nepārtraukti vairojās un izplatījās pa pilsētām, lauku apvidiem un ciemiem; un no šīs tautas cēlās patiesības un taisnīguma apustuļi, paš aizliedzīgi darbinieki, pilni dedzības sava Kunga mācībā, un pravieši ar tīru sirdi, kas sludināja patiesību.

74. Es viņus aicinu pie neizmērojami liela, neredzama garīgā galda, lai viņi ēstu Manu Debesu Maizi un dzertu Manu Mūžības vīnu, lai viņiem nekad netrūktu spēka savā misijā. Kamēr daži, klausoties, garīgi paliek vienaldzīgi, ir arī tādi, kas Man nepārtraukti uzdod jautājumus, jo viņi ir zinātkāri. Šie jautā Man, kāpēc Es atklājos cilvēcei šādā veidā, kāpēc iepriekš ieradās Elija, kas ir Elija un kas ir Roque Rojas, un kurš atvēra Septiņus zīmogus.

75. Es atbildu un mācu visus ar pilnīgā Meistara mīlestību. Ja daži ir apmulsuši, jo Es nenāku greznu altāru vai krāšņu ceremoniju vidū, tad citiem viņu garīgums saka, ka Jēzus nekad nemeklēja ne greznību, ne iedomību, bet gan sirdis.

76. Es vienmēr esmu nācis, ilgojoties pēc jūsu dvēseles, nevis pēc jūsu ķermeņa. Jo ķermeņa matērija pieder zemei, kuras klēpis to ilgojas, kamēr dvēsele caur savu sirdsapziņu vienmēr dzirdēs dievišķo balsi, kas to aicina.

77. Manas sludināšanas laiks manā pašreizējā, pēdējā atnākšanā ir ilgstošs. Tas aptver laika posmu no 1866. līdz 1950. gadam.

78. Manas mācības pirmie augļi ir jūsu garīgā un fiziskā atjaunošanās, atbrīvojoties no elku pielūgšanas, fanātisma, aizspriedumiem, nepareizām interpretācijām, kā arī no egoisma, ļaunprātības, netikumiem un jebkādiem trūkumiem. Ja tas notiks, jūs varēsiet runāt par manu likumu,

nevienu nesajaucot. Tad jūs manai mācībai neuzspiedīsit savas kļūdas un nemēģināsit tās slēpt, paturēdami tās tikai sev.

79. Paceliet savu dvēseli, pilnīgāk praktizējot reliģiju, un paceliet savu sirdi, dzīvojot tikumīgu dzīvi, tad jūs būsit kā jaunas pasaules, jaunas cilvēces sākums, kas prata pacelties uz garīguma pamatiem, kurus Es jums nesu savā Trešā laika atklāsmē.

Mans miers lai ir ar jums!

Mācība 214

1. Es jums dodu savu Vārdu caur cilvēku lūpām, jo jūs pat neievērojat vēstījumus, kurus Es nepārtraukti sūtu cilvēkiem. Tas ir iemesls, kāpēc Man bija jāatklājas caur cilvēka saprātu. Nav tā, ka Man būtu vajadzīgi cilvēku instrumenti, lai atklātos. Tie esat jūs, kam tas bija vajadzīgs.

2. Mans mīlošais likums ir nācis tikai tādēļ, lai no ceļa noņemtu vienu dadzi pēc otra, lai jūs varētu nonākt pie Manis.

3. Tēvam nekas nav neiespējams vai grūts. Tāpēc Es pašu cilvēku padarīju par savu atklāšanās līdzekli, un tādējādi Es jums pierādīju savu mīlestību pret jums, piedodot jūsu nepilnības un neņemot ļaunā jūsu kauna plankumus. Es jums devu arī pierādījumus par savu varenību, kad es jums sniedzu savu gudro, mīlošo, dievišķo vārdu caur niecīgu saprātu un caur netīrām un neveiklām lūpām.

4. Šo brīnumu jūs visi redzējāt, kad sajūtāt, ka balss nesēja ķermeņa matērija pazūd, un uztvērāt Meistara klātbūtni. Tad jūs priecājāties par dievišķo vārdu, sajūtāties pārcelti gaismas pasaulē un baudījāt garīgo mieru, kas raksturīgs ekstāzei.

5. Cik daudz laika pagāja, kamēr Meistars runāja uz jums? Cik ilgi jūs atradāties šajā pacilātajā stāvoklī? Jūs to nevarat pateikt, jo tajā stundā jūs bijāt ārpus laika.

6. Pēc tam, kad mācības vārdi bija beigušies, jūs izjūtāt nebeidzamu ilgu atgriezties savās mājās, lai atkārtotu Manus vārdus. Jūs lolojāt cēlu vēlmi ceļā sastapt kādu, kurš jūs bija aizvainojis, lai viņam piedotu, vai kādu trūcīgo, lai viņam nodotu Labo Vēsti par Manu klātbūtni.

7. Kad beidzot sastopaties ar kādu, kam vēlaties pastāstīt to, ko esat dzirdējuši, jūs pamanāt, ka jūsu lūpas ir pārāk neveiklas, lai atkārtotu šo dievišķo mācību, un tad jūs saprotat, ka šis vārds patiešām ir dziļi nozīmīgs un ka arī veids, kādā šie balss nesēji darbojas, ir pelnījis jūsu uzmanību.

8. Meistars saka tiem, kas cieš, jo uzskata sevi par pārāk neveiksmīgiem, lai izteiktu dievišķo vārdu: nebaidieties, jo pamazām jūsu dāvanas atklāsies, līdz pienāks diena, kad jums vairs nebūs vajadzīga pat šo balsu nesēju sniegtā vēstījuma nodošana. Jo „ ” vēstījumu, ko Es jums sūtu, jūs saņemsiet tieši, caur pilnīgu saziņu no gara uz garu.

9. Kad būsi gatavi spert šo soli — uzmanīgi ieklausieties tajā, ko Es jums tagad saku: dzīve tad jūsu dvēselei, jūsu maņām un jūsu prātam būs kā gudrības straume, kā mīlas dziesma, kā kāpnes, kas jūs vedīs augšup pie Radītāja.

10. Drīz sasniedziet šo augstumu, tauta, lai jūs dzīvotu augstā, garīgā veidā un patiesā harmonijā ar visu radīto.

11. Pašlaik jūs esat gandrīz kā mazi skolēni, kas apgūst mācību, kuras spēks un gudrība ir bezgalīga. Taču Tas, kurš jūs to māca, ir visu meistaruru Meistars. Ļaujieties, lai Viņš jūs labprātīgi vada, un tad jūs redzēsiet, kā Viņa mīlestība no ceļa noņems katru ērkšķu žogu un katru klupšanas akmeni.

12. Mans Vārds šajā Trešajā laikmetā vēlas aizpildīt neizmērojamo tukšumu, kas valda cilvēku dvēselēs — tukšumu, ko cilvēki nekad nav spējuši aizpildīt ne ar cilvēcisko mīlestību, ne ar pasaules bagātībām, ne ar ārējiem rituāliem un kultiem.

13. Tagad pie jums ir nonākusi ilgi gaidītā vēsts, svētīdama tos, kas to gaidīja, un pamodinādama tos, kas gul. Mana vēsts ir domāta visiem, un visi to iepazīs tajā brīdī, kad tā pakāpeniski sasniegs katru sirdi, katru tautu un katru valsti.

14. Mans Vārds ir patiesības un taisnīguma gaismas, kas spīd šīs cilvēces tumsā. Tas runā uz jūsu dvēseli un mudina to domāt, lai tā uzzinātu iemeslu manai atnākšanai un katra noslēpuma atklāšanu.

15. Lai cilvēks varētu ieskandināt miera himnu, viņam jābūt jāmīl un jāpiedod. Vairs nepielabiniet savtīgumu, ne naidu, ne ienaidu, ne arī apmātību. Jo tad jūs kavējat Manu Garu, kas vēlas nākt pie jums, lai radītu savu miera valstību starp cilvēkiem.

16. Jā, tauta — lai gan tu esi tikai neliela cilvēces daļa, tu zini, kāda morālā un materiālā iziršana valda. Tu redzi viņu nabadzību un trūkumu, viņu skumjas un izmisumu. Šo nabadzību un sāpes piedzīvo ne tikai ķermenis, bet arī dvēsele, kas ir novājinājusies nopelnu trūkuma dēļ.

17. Esiet savu līdzcilvēku vadītāji, esiet mani ceļa sagatavotāji. Sajūtiēt manu mīlestību un mīliet bez nosacījumiem un nesavtīgi. Kļūstiet apgaismoti un nesiet šo gaismu pa pasauli. Iedvesmojieties no patiesības un iedziļinieties lielajās atklāsmēs, kuras Es jums esmu devis laika gaitā, un nesiet šīs zināšanas tiem, kuri zina mazāk nekā jūs.

18. Ielūkojieties sevī ar šo gaismu un atklāiet spējas, ar kurām Es esmu apveltījis jūsu dvēseli. Ja jūs izmantosiet šo dāvanu vērtību, jūs iemācīsieties mīlēt dzīvi, un jau šajā zemes dzīvē, kurā jūs dzīvojat, jūs iemīlēsiet un atzīsiet mūžīgo dzīvi.

19. Mīliet un piedodiet daudz, ja vēlaties saukties par Maniem apustuļiem. Atcerieties Mani, tad jūsu bēdas pazudīs. Nesajūtiēt sāpes, ja jūs apvaino. Svētījiet un atstājiet savu lietu Manā rokās. Tad jūs jutīsieties laimīgāki par tiem, kuri uzskata sevi par bagātiem savu bagātību dēļ. Jo tad jūs būsiēt piedevuši. Jūs nezināt, vai šī piedošana nav jūsu pestīšanas cena. Ar šo rīcību jūs spēsiēt apgaismot to dvēseli, kurš jums nodarīja ciešanas, un tādējādi jūs būsiēt pestījuši arī viņu.

20. Mīliet visu, pat gaisu, ko elpojat, jo tajā ir mana mīlestība, tāpat kā visā radībā. Mīliet laiku un stundu, kurā dzīvojat, jo visā ir atklāts mans Gars. Vai jūs nejutat, kā daba, kas jūs apņem, lūdz mieru un mīlestību? Es atkal ievirzīšu visas dabas spēkus pareizajā gultnē, atjaunosu visas radības. Cilvēkam gan būs jācieš visas savu kļūdu sekas, kas bija iznīcības cēlonis.

21. Šī maize, ko Es jums šobrīd dodu, ir barība, kas nepieciešama cilvēcei — vienīgā, kas to var stiprināt. Saņemiet to ar mīlestību un kļūstiet stipri, lai izpildītu savu uzdevumu.

22. Dzīvojiet savu dzīvi pilnībā, dzīvojiet pārliecināti un pacietīgi, lai pierādītu savu ticību. Neuzskatiet neko, Es esmu ar jums. Ja būsiet stipri, redzēsiet, kā jūsu pilsēta sabruks akmens pēc akmens, un nezaudēsiet cerību. Jo jūsos ir dievišķais spēks, tā mana Gara daļa, ar kuras palīdzību jūs varat paveikt lielas lietas jūsu līdzcilvēku sirdīs. Jūs varat dāvēt prieku skumjajiem, varat nosusināt asaras, atkal pacelt nomāktu garu. Darbs, ko jūs veicat ar ticību un mīlestību, būs liels un neiznīcināms.

23. Ļaujiet manai mīlestībai jūs vadīt uz mūžīgo dzīvi. Atveriet acis un piedalieties tajā krāšņumā un skaistumā, ko Esmu radījis visu manu bērnu laimei. Mans svētījums sasniedz visus – gan ticīgos, gan neticīgos. Es attīru ceļu no ērkšķiem, lai jūs vairs nesavainotu kājas un, paklausot savam Debesu Tēvam, vienmēr droši virzītos uz priekšu.

24. Savos vārdos Es jums nesu dziedināšanu jūsu ciešanām, savos vārdos Es lieku ziedi slimiem. Bet saprotiet, tauta, ka šis zieds ir domāts ne tikai ķermenim, bet arī dvēselei. Ne tikai tam, kas dzīvo šajā pasaulē, bet arī tam, kas atrodas garīgajā pasaulē.

25. Dažreiz, kad Es runāju ar jums caur šiem balss nesējiem, Es redzu, ka vienus apņem sajukušas dvēseles, citus tās apsēdušas, bet vēl citus tās vajā. Tās valda pār jūsu gribu, sajauc jūsu prātu vai padara jūsu ķermeni slimu. Tad Es runāju ar tām Garā un attālinu tās no jūsu ceļa. Bet ne visu ir jādara Meistaram. Es gribu, lai jūs zinātu, kāds ir iemesls tam, ka šīs būtnes, jūsu garīgie brāļi un māsas, iejaucas jūsu zemes dzīvē, un ko jums jādara, lai atbrīvotos no to ļaunajām ietekmēm un vienlaikus ienestu gaismu tajās dvēselēs, kas ir pelnījušas jūsu līdzjūtību.

26. Tās dvēseles, kas vairs nepieder pie cilvēciskās dzīves, nāk pie cilvēkiem un joprojām dzīvo kopā ar viņiem. Par to Es jums devu daudzas mācības Otrajā laikmetā, kad Es izmantoju gadījumus, kad pie Manis atveda dažus apsēstos. Bet šis tauta un tās priesteri nespēja saprast šo atklāsmju jēgu un vērtēja Mani saskaņā ar savu ļauno viedokli.

27. Tagad Es paplašinu Savu mācību, lai jūs iegūtu šīs zināšanas un lai dotu jums ieročus, ar kuriem cīnīties pret apmātību un to uzvarēt.

28. Mācekļi: lemesls, kāpēc jūsu vidū atrodas apmulsuši gari, kuriem nav miera un gaismas, ir jaunas domas, jauni vārdi, zemiskas kaislības, slikti ieradumi un netikumi. Tas viss ir kā spēks, kas pievelk visus tos, kuriem — tā kā viņi nav attīrījušies — ir jāmeklē nešķīstās „mājvietas”, lai tajās apmestos. Tās ir būtnes, kurām jau nav zemes ķermeņa un kuras savā apmulsumā meklē svešus ķermeņus, lai izpaustos caur tiem. Taču savas apmulsuma un ietekmes dēļ vienīgais, ko tās panāk, ir miera traucēšana, prāta aptumšošana vai to cilvēku saslimdināšana, kuriem tās tuvojas.

29. Šie gari ir slimības iemiesojs, tie ir ēnu valstības iemītnieki, kuri nezina ne to, kas ir dzīve, ne to, kas ir nāve.

30. Es, kas esmu Gara Gaisma, meklēju vienu pazudušo pēc otra, vienu pēc otra no tiem, kas ir miruši garīgajai dzīvei, lai glābtu viņus no viņu mokām un ļautu viņiem sajūst mieru — to mieru, kas izaug no sapratnes. Taču es jums, „”, vēlreiz saku, ka ne tikai Meistars, bet arī mācekļiem ir jānes gaisma tām būtnēm, kuras — lai gan neredzamas jūsu zemes acīm, tomēr uztveramas tam, kurš prot sagatavoties.

31. Pareizais veids, kā cīnīties pret tās pasaules ļaunajām ietekmēm, kas ir daudzskaitlīgākas un spēcīgākas nekā jūsu pasaules, ir lūgšana, uzticība manas mācības norādījumiem un neatlaidība labajā. Tas, kurš cīnās ar šiem ieročiem, ne tikai atbrīvo sevi, bet arī glābj un atbrīvo savus garīgos brāļus un māsas.

32. Kā jūs varētu būt garīgie cilvēki, ja nepazītu šo mācību? Kā Jēzus praktizētā dziedināšana varētu būt pilnīga, ja Viņš nebūtu atklājis apsēsto dziedināšanu?

33. Rūpīgi pētiet manus vārdus un nemēģiniet no maniem mācījumiem veidot zinātnes, kā arī neizmantojiet to, ko es jums esmu mācījis, lai jūs atbrīvotu, nemīlot tos, kuri, iespējams, jūs ir satraukuši, jo tad jūs kopā ar viņiem kritīsiet tumsā.

34. Kad jūs ar saviem labajiem darbiem padarīsiet šo zemi par tādu pasauli, no kuras ikviens, kurš tajā ir dzīvojis satraukumā, vēlāk dosies tālāk, pilns gaismas? Kad jūs beidzot vairs nebūsit piemērota mītne tās pasaules ļauno ietekmju klātbūtnei?

35. Ja jūs neņemsiet vērā šo realitāti, jūs nekad nespēsiet atbrīvoties no šiem slazdiem, nedz arī spēsiet darīt kaut ko daudzo nabadzīgo dvēseļu labā. Jūs — gan vieni, gan otri — būsit slimi cilvēki, kas nepārtraukti pārnes savas slimības citiem.

36. Tāpēc atcerieties manu mācību mērķi, manas atkārtotās atnākšanas jēgu, visu to, ko manā vārdā slēpj tā gaisma, lai jūs vairs neuzskatītu sevi par šīs pasaules vienīgajiem iemītniekiem. Redziet visu, kas jūs apņem, un kļūstiet patiesi par Gaismas bērniem.

37. Klausieties Manī, izpētiēt Manu Vārdu, un Es jums apliecinu, ka tad jūs ātri kļūsiēt par visu laikmetu un visu ēru Meistara mācekļiem.

38. Izraēla tauta: Tu visos laikos esi rūdīta daudzās cīņās, esi piedzīvojusi verdzības, vajāšanu un garo klejojumu grūtības. Atpūties un tagad esi brīva uz šīs zemes, ko Es tev dodu kā pagaidu mājvietu. Šajā laikā tu nedosies meklēt zemi, kur plūst piens un medus, nedz arī dosies uz Samāriju, bet meklēsi Manu Garīgo Valstību. Jūs nonāksiet šajā neizmērojami plašajā „ielejā”, kas aicina jūs baudīt mieru, ļauties Manas gudrības gaismai un atgūt savus zaudētos spēkus.

39. Atveriet savas dvēseles, jo jūs dzīvojat jaunā laikmetā, un kā Tēva pirmdzimtais dēls jūs esat ievadījuši cilvēces vidū šo garīguma posmu, kas jums ir piemērots.

40. Pirms sākat savu misiju, klausieties Manī un mācieties no Manis. Mans Vārds ir mācību grāmata, un, kad būsiēt sapratuši tās mācības, dodieties pie saviem līdzcilvēkiem, sludiniet un papildiniet savus vārdus ar darbiem. Lūdzieties un sazinieties ar Mani un saviem sargājošajiem eņģeļiem, lai jūsu iedvesma būtu auglīga. Es aicinu jūs sākt iekšējās kontemplācijas dzīvi, lai, pildot savu uzdevumu, jūs varētu koncentrēt visas savas spējas. Tad jūs īsā laikā piedzīvosiet savas būtības pārveidošanos. Jūs skaidri atpazīsiēt savu aicinājumu un būsiēt kā bāka, kas apgaismos jūsu līdzcilvēku ceļu.

41. Jūs nebaidīsiēt no nākotnes, jo zināt, ka Es esmu jūsu Vadītājs un ka Esmu visu sagatavojis taisnīgi. Nāks brīdis, kad jūs sajūtiēsiet Manu iedvesmu, un, vadīti no sava gara, dosiēt pie slimajiem un sniegsiēt viņiem mierinājumu. Jūs vērsāties pie tiem, kuriem ir izsalkums un slāpes pēc patiesām zināšanām, un sniegsiēt viņiem Vārdu, kas ir gaisma. Jūs dosiēt arī pie atstumtajiem, pazemotajiem, un arī viņiem sniegsiēt savu roku. Tad drīz vien redzēsiēt, ka esat kļuvuši par cilvēku padomdevējiem, vadītājiem un aizstāvjiem.

42. Jo lielāka ir nelaime, kurā nonākuši jūsu līdzcilvēki, jo lielāka ir jābūt jūsu pacietībai un līdzjūtībai pret viņiem.

43. Jūs zināt, ka sākotnēji jūs visi bijāt tīri un ka beigās jūs atkal tādi būsiēt. Neaizmirstiēt savu izcelsmi un steidziēt pa ceļu, lai ātri atgrieztos pie Manis.

44. Cilvēce skaitliski ir vairojusies, un Zeme ir pilna ar šo sēklu. Cilvēks ir izpildījis Manu bausli, ko Es viņam devu laiku sākumā. Taču ir daudz likumu, kurus viņš nav pratuši ievērot. Nav mīlestība, kas viņu mudina uzsākt lielus darbus. Nav saprāts, ar kura palīdzību viņš ir mocījies. Viņa dvēsele ir ļoti pazeminājusies, un, krītot, tā ir zaudējusi līdzsvaru. Taču Es to apturēju un ļāju tai atgriezties tajā līmenī, kas tai pienākas. Tās tikumi,

ko Es esmu ielicis dvēselē, ir tik lieli, ka — ja tā būtu bijusi gatava tos izmantot — tā atrastos ļoti augstā līmenī, un sāpes nebūtu to pārņēmušas, lai liktu tai ciest.

45. Jūs vēl varat atgūt to, ko esat zaudējuši. Tāpēc Es esmu nācis pie jums un dodu jums visus līdzekļus, lai sasniegtu savu pacelšanos.

46. Nāc pie Manis, cilvēce, lūdz Mani, un Es tev došu. Manas žēlastības dāvanas nav apsīkušas, avots plūst pārpilns ar žēlastību ikvienam, kas to lūdz. Es jums piedodu un attīru jūs, lai jūs sāktu pildīt savu uzdevumu.

47. Esiet laipni gaidīti iedvesmas avotā, kur jūs remdējat savu slāpes un nogurums izgaist. Manī ir tas kristāldzidrais ūdens, kas remdē dvēseļu slāpes pēc mīlestības.

48. Šajā laikā jūsu dzīves ceļš ir kļuvis bīstams un ikdienas darbs grūts. Tāpēc Es esmu atnācis, lai apgaismotu jūsu ceļojumu ar Manas Vārda gaismu, kas ir cerība. Savā mācībā Es nepārtraukti iedrošinu jūs turpināt ceļu un vienmēr atgādinu, lai neaizmirstu jūsu eksistences pārejošo dabu, pēc kuras jūs gaida Aizsaules pasaule, lai ietītu jūs savā mierā.

49. Jūs patiesi esat tuksneša ceļotāji, kas barojas ar mana Vārda būtību, un, iedrošināti savas dvēseles ticības, jūs tiecaties uz mērķi, kuru jums jāsasniedz.

50. Ticība ir spēks, kas pacilā, pārveido un apgaismo. Ar tās palīdzību cilvēks var pacelties līdz savam Radītājam. Jo tās gaisma apgaismo Likuma ceļu, pa kuru nonāk pie Tēva.

51. Tādā veidā, ar šo ticību, jūs ejat savu ceļu un, pilnībā piekrītot gan dvēselei, gan ķermenim, pieņemat amatās un likteņa triecienus, ko nes šis laiks. Taču pienāks diena, kad jūs runāsi par Mani un liecināsi par to, kā Es esmu bijis kopā ar jums, kā jūs Mani esat dzirdējuši un redzējuši, kā arī par to, kā esat saņēmuši Manu iedvesmu. Es jums paziņoju, ka jūs sastapsiet cilvēkus, kuri būs gatavi saprast garīguma mācību. Šodien jūs nevarat izziņot, ka Meistars ir jūsu vidū, jo viņi jums neticētu un uzskatītu jūs par trakiem.

52. Paskatieties uz vēsturi, kā Dieva iedvesmotie vienmēr tika nepareizi novērtēti, jo cilvēki, aplāti ar materiālismu, nespēj atpazīt patiesību.

53. Tas pats notiks ar jums, ja runāsi par Manu darbu, sastopoties ar tiem, kuri ir nonākuši fanātismā, neziņā un materiālismā. Jūs viņiem izskaidrosiet Manu mācību, un katrs to uztvers atbilstoši savai dvēseles attīstībai. Taču galu galā šī patiesība iemirdzēsies, jo Es esmu Patiesība.

54. Kad cilvēki būs sasnieguši mieru, būs pienācis laiks, kad Meistars jums atklās lielus mācības vārdus dvēselei — atklāsmes, kuras sapratīs nākamās paaudzes, kurām būs lielāka attīstība.

55. Jūs esat pie Manis un mācāties sēt, labi apzinoties, ka augļus baudīs tie, kas nāks pēc jums, lai gan viņi nesastapsies ar tiem šķēršļiem, ar kuriem saskārāties jūs. Tomēr viņi vērtēs jūsu darbus. Tāpēc atstājiēt savā ceļā mīlestības un žēlsirdības pēdas, lai garīgajā pasaulē jūs varētu gūt gandarījumu par to, ka esat izpildījuši likumu, ko Es jums mācīju. Izpētiēt Manu vārdu un ļauiet Man jūs tiesāt. Tikmēr uzlabojiēt savu dzīvi un savus darbus.

56. Ja vēlaties, lai jūsu līdzcilvēki atklātu, ka esat mani mācekļi, ļauiet viņiem to sajst caur jūsu sirds cēlumu. Ļauiet pazemībai atspoguļoties jūsu rīcībā; jo tas, kurš no sirds ir maigs, tāds ir arī savā dvēselē. Iedomīgais un augstprātīgais šķiet spēcīgs, taču patiesībā viņš ir garīgi nabags.

57. Spiritualisms iznīcina paražas un tradīcijas, ko ieviesuši cilvēki un kas ir kavējušas gara attīstību. Spiritualisms ir nepārtraukta gara attīstība un pacelšanās, kas, izmantojot savas spējas un īpašības, attīrās un pilnveidojas, līdz sasniedz savu Radītāju. Spiritualisms parāda veidu, kādā gars izpauž savu Kungu, to sajūt un uztver. Spiritualisms atbrīvo garu un palīdz tam attīstīties.

58. Garīgais ir vispārējais spēks un vispārējā gaisma, kas ir visā un pieder visiem. Nevienam mani mācījumi nešķītīs sveši.

59. Gara īpašības ir nemainīgas, jo tās ir manas dievišķības tikumi, mūžīgas spēki. Tomēr saprotiet, ka atkarībā no tā, kā jūs esat dzīvojuši, tīrība, ko jūs varat parādīt, būs lielāka vai mazāka.

60. Ja jūs esat aptraipījuši savas dvēseles tīrību un tā dzird sirdsapziņas pārmetumus, tā baidās no Dievišķā, kas ir attīrīšanas, pestīšanas un piedošanas avots.

61. Mana mācība atkal atveras kā grāmata šai cilvēcei, lai tā iemērkotos šīs mācības tīrajā ūdenī un pārveidotu savu dzīvi, novērstos no materiālistiskajām tieksmēm un centītos attīstīties augšup, ilgojoties pēc mūžīgās dzīves.

62. Kad jūs reiz iepazīsiēt augstāko dzīvi, jūs — neaizstājot to, kurā dzīvojat — sapratīsiēt, kā to izvirzīt pāri visām iedomībām, un cilvēki atbrīvosies no visa liekā un nederīgā. Tas būs zīme tam, ka cilvēce sāk izjust ilgas sasniegt garīgās sfēras.

63. Mana mācība panāks, ka šajā pasaulē radīsies pilnīgāka izpratne par dzīvi.

64. Līdz brīdim, kad jūs būsiēt sasnieguši šo pasauli, jums uzlikts uzdevums, kas ir jūsu likteņa krusts, ar kura palīdzību jūs sasniegsiēt kalna virsotni.

65. Saprotiēt Mani un nezaudējiēt cerību, jo mācība, ko jūs drīz sludināsiēt, nav fantāzija, jo garīgais vibrē visos cilvēkos, jo visiem ir gars.

66. Patiesi, Es jums saku: kad uz Zemes valdīs spiritisms, cilvēki būs ielikuši pamatus patiesam mieram.

67. Jūs šo laikmetu neredzēsiet no zemes, bet jūs to gatavojat jau tagad, un, kad tas sasniegs savu kulmināciju, miers un prieks valdīs arī jūsu dvēselēs

68. Tas būs tā sēklas augli, ko Kristus Otrajā laikmetā iesēja laukos, kuri jau Pirmajā laikmetā bija sagatavoti.

69. Šodien kvieši vēl ir sajaukti ar nezālēm. Bet, kad tās tiks iznīcinātas un kvieši uzplauks ar zeltainām vārpām, pienāks laikmets, ko gaida cilvēce.

70. Es esmu Ceļš, ejiet pa to, un jūs vienmēr būsiat pie Manis.
Mans miers lai ir ar jums!

Mācība 215

1. Mani vārdi ir kā rāsas pilieni, kas krīt uz jūsu sirdīm, lai tās atdzīvinātu jaunai dzīvei, jo Es tās atrodu novītušas. Iemesls tam ir tas, ka jūs bijāt aizmirsuši Manu apsolījumu atgriezties un jutāties garīgi miruši.

2. Kad izdzisa jūsu cerības vājā liesmiņa, jūs dzirdējāt, kā pie jūsu sirds durvīm klauvē. Kad jūs atvērsāt un ieraudzījāt Mani, jūs Mani neatpazināt, jo bijāt Mani aizmirsuši. Bija nepieciešams parādīt jums brūci Manā sānā un teikt jums: „Ielieciet tur savus pirkstus”, lai jūs zinātu, kas bija Tas, kurš klauvēja pie jūsu durvīm.

3. Jūs esat kā ceļinieki no Emausas, kuri nespēja Mani atpazīt, kad Es biju viņu blakus. Jūs līdzināties Tomam, kurš noticēja tikai tad, kad redzēja un pieskārs Manām brūcēm.

4. Tā kā jūs lūdzāt Man pierādījumus par Manu klātbūtni un Es tos jums devu, tad ziniet, ka Es esmu atnācis, lai atbrīvotu jūs no elku pielūgšanas, lai ļautu jums atgriezties pie vienkāršas reliģijas praktizēšanas, pie ticības, kas ir brīva no smalkām niansēm, un pie žēlsirdības izrādīšanas savā starpā.

5. Es jūs atradu, kā jūs pielūdzāt kurlus, aklus un nekustīgus elkus, veicot rituālus, kas ir novecojuši un neatbilstoši jūsu šodienas garīgajai attīstībai, un praktizējāt to, ko Es nekad neesmu pamatojis.

6. Nevienš cits kā vien Es nevarēju jums pateikt patiesību par jūsu kļūdām, neievainojot jūs, un vienlaikus piedāvāt jums gaismu, barību un stimulu, kas uzreiz piepildīja jūsu sirds tukšumu.

7. Jūs vairs nekad netiksiet apžilbināti ar viltus un tukšām krāšņībām, nedz arī jūs jutīsieties pievilināti ar vārdiem, kas uzrunā tikai prātu, bet nekad nespēj iespieties dvēselē. No šī brīža tas, kurš patiesi ir uzņēmies šī vārda būtību, vairs nevarēs baroties ar citu maizi kā vien dievišķo.

8. Kurš cilvēks jums kādreiz ir runājis tā, kā Es to esmu darījis caur šiem vienkāršajiem cilvēkiem, kuri ir Mani balss nesēji? Kurš kādreiz ir runājis par garīgumu tā, kā jūs to esat dzirdējuši šajos vārdos? Kurš jums savā dzīvē kādreiz ir devis pierādījumus, kas būtu dievišķās atklāsmes apstiprinājums? Nevienš, mana tauta.

9. Mans Vārds aicina cilvēkus kā skanošs zvans uz pulcēšanos, un tie ierodas garās rindās, pūļos.

10. Laiks, kurā Es šādā veidā atklājos jums, ir īss, un Es vēlos, lai daudzi saņemtu mana Vārda gaismu, lai, kad 1950. gads beigsies, visa tauta, apzinoties manu bausli, labprāt pakļautos mana Tēva gribai.

11. Vēl ir laiks, lai tauta sagatavotos šai dienai, un, kad tā pēc tam pulcēsies, tas vairs nenotiks, lai dzirdētu Manu Vārdu caur balss nesēju,

bet gan lai pētītu saņemto mācību, savā saprāta spēkā sajustu Manu iedvesmu un tad pārlicināti teiktu: „Kungs ir ar mums.”

12. Tā Es gribu jūs redzēt: kā labus mācekļus.

13. Sākumā savā mācībā Es jums teicu, ka Esmu ieviesis vienkāršu dievkalpojumu — tādu, kurā nav ne rituālu, ne ceremoniju, un kas tomēr pacilājas pāri vīraka dūmiem un dziesmu skaņām: mīlestības, žēlsirdības un brālības dievkalpojumu.

14. Jums ir nepieciešams rūpīgi pārbaudīt savas dievkalpojuma darbības, lai izskaustu jebkādas elku pielūgšanas, reliģiskā fanātisma, 迷信 un šim darbam nepiemērotu ticības pārlicību pēdas.

15. Ja jūs ticat Kristum un mīlat visus Viņa darbus, tad saprotiet, ka šī vienkāršība un garīgums, ko Es jums šodien iedvesmu, ir tā pati, ko Es Otrajā laikmetā sludināju ar vārdiem un darbiem. Kāpēc tad jūs esat novērsušies no tās vienkāršības, bez kuras nevar būt garīguma?

16. Redziet, cik daudzās kļūdās ir nonākusi šī cilvēce. Bet ir uzaususi jaunas dienas gaisma, un kopā ar to vairs nekas nevarēs paslēpties vai ietīties tumsā.

17. Tas ir iemesls, kāpēc Es šobrīd padaru ejamus visus zemes ceļus, lai garīguma mācekļi un apustuļi izplatītos pa visu pasauli un sludinātu Manu Labo Vēsti.

18. Pirms Es jūs sūtu uz citām zemēm, Es vēlos, lai ikviens, kurš sevi dēvē par šīs mācības skolnieku, savā dzīvē un darbos būtu garīgs, lai viņa liecība būtu patiesa un tādējādi ticama.

19. Ja jūs sasniegsiet garīgumu, ceļš būs viegls. Ceļš uz augšu nebūs grūts, ja jūs iedvesmos ideāls pacelties augstāk. Kārdinājumi vairs neļaus jums nogrimt pazudināšanas bezdibenī, kas liek jums atkāpties. Tad jūs no šīs pasaules ņemsiet tikai to, kas ir absolūti nepieciešams, atļauts un neaizstājams, tādējādi nodrošinot savai dvēselei brīvību sapņot par labāku pasauli un ļaujot tai cīnīties, lai to sasniegtu.

20. Mana Gaisma apgaismo jūsu dvēseli un ir ceļvedis visos jūsu ceļos. Šī Gaisma ir nolaidusies uz visiem cilvēkiem, neizdarot atšķirību starp rasēm vai ticībām.

21. Izraēla šajā laikā ir atgriezusies un izkaisīta pa visu pasauli, lai pildītu savu garīgo misiju. Tā ir senākā tauta, pirmdzimtais, un tādēļ pirmā, kas nodibina saikni ar Mani. Tās dvēsele ir attīstījusies saskaņā ar likumu, kas tika dots katrai dvēselei, kad tā tika sūtīta uz Zemi.

22. Pirmajā laikmetā, manā pirmajā atnākšanā, Es pārsteidzu cilvēkus viņu vienkāršībā un neziņā. Viņi dzīvoja zemā morālajā līmenī, un Es runāju uz viņiem no kalna virsotnes, lai sniegtu viņiem savu pirmo mācību.

Otrajā laikmetā Es nolaidos pēc garas ēras, kuras laikā Es jums sniedzu pierādījumus, lai jūsu dvēsele nostiprinātu savu ticību un dzīvotu saskaņā ar Manu likumu, un Es jūs atradu modrākus, attīstītākus, taču tālu no patiesās likuma izpildes, ko Es no jums prasīju. Jo jūs nespējāt savas dāvanas veltīt dvēseles kalpošanai.

23. Es atnācu tajā laikā, lai jums pastāstītu, kā piemērot Likumu, lai to pildītu, kā godāt Tēvu un kā liecināt par patiesību. Es biju kopā ar jums Jēzū, lai visa jūsu dvēsele Mani sajustu un izjustu, un Es jūs atstāju sagatavotus caur Savu Vārdu.

Pēc tam Es jums piešķīru pietiekami daudz laika, lai jūsu dvēsele izmantotu Manas mācības un dzīvotu, sekojot Man. Jūs turpinājāt attīstīties un kļuvāt modrāki. Taču, lai sasniegtu savu pacelšanos, jūs nepietiekami sagatavojāt savu ceļu, lai tuvinātos Man. Jūsu gaisma ir vāja, jūsu ticība trausla, un jūs neparedzējāt, ka Mana trešā atnākšana jau bija tuvu.

1866. gadā, tieši tajā brīdī, ko bija paredzējuši mani vārdi un pravietojumi, es atnācu pie jums, lai jūsu dvēselēs atstātu gudrības dārgumu – jaunajos mācībās, ko es jums apsoliju šim laikam.

24. Cik maz ir bijuši modri un gaidījuši Manu atnākšanu! Cilvēce gulēja, kad sākās šī jaunā laikmeta ēra.

25. Mana griba bija, lai jūs vienmēr dzīvotu nomodā, gaidot šo stundu, lai neviens no maniem atnākšanas brīžiem jūs nepārsteigtu un lai Es varētu redzēt jūsu progresu un jūsu atziņu.

26. Jūs esat gājuši daudzos ceļos, lai nonāktu pie Manis, un tajos esat apmaldījušies. Bija nepieciešams, lai parādītos Gans un meklētu savas avis, lai tās apvienotu vienā ganāmpulkā. Jo uz Zemes nebija neviena cilvēka, kuram Es varētu uzticēt šo uzdevumu, jo Es neatrodu nevienu, kas būtu sagatavots.

27. Es šobrīd apgaismoju un sagatavoju cilvēkus ar labu gribu visās tautās, lai viņi runātu par Manu atnākšanu Garā un par žēlastības laiku, kas tagad tuvojas. Katram no viņiem ir grūts uzdevums, un ar viņu starpniecību Es citu sirdīs modinu dziedinošus ideālus. Es dodu dzīvību viņu dvēselēm un iedvešu viņos mīlestību un uzticību maniem likumiem, lai tie dotu viņiem spēku cīņā par cilvēces pestīšanu un garīgo attīstību.

28. Neļaujiet tautām sašķelties Manas mācības dēļ. Neradiet nesaskaņas un neuzskatiet vieni otru par pārkāpējiem. Es vienlīdzīgi iedvesmu visiem garīgumu, kas ir miers, mīlestība un cieņa pret tuvāko. Atmetiet reliģisko fanātismu, pilnveidojiet kulta rituālus, paceliet savu līdzcilvēku reliģisko praksi augstākā līmenī. Tā ir Mana griba, un, kad esat kopā, atzīstiet viens otru, mīliet viens otru un lieciniet par Mani.

29. Jūs, kas dzirdat šos vārdus, padariet savu dvēseli pakļāvīgu un pētiēt manu mācību. Neievērojiet balss nesējus un neattieciniet šo gaismu uz viņiem. Viņi ir tikai instrumenti, caur kuriem Es izpaužu savu gribu.

Pacelieties pāri savam prātam, lai jūs varētu sajūst Mani ar savu dvēseli.

30. Cik niecīgs ir cilvēks, lai īstenotu šāda mēroga atklāsmi, kuras pašreizējais posms sākās 1866. gadā un beigsies 1950. gadā. Mācieties no šī Meistara, kurš jūs ir mācījis visos laikos, un sajūtiēt arī to, ka jūs tiekāt tiesāti, jo Viņš gan ir Tēvs un Meistars, bet arī Tiesnesis.

Uzdevuma izpilde, ko Es jums esmu uzdevis, attiecas uz šo brīdi, kamēr jūs dzīvojat uz Zemes. Vēlāk, kad jūs būsiēt garīgajā pasaulē, jūs saņemsiet jaunus uzdevumus. Jūsu cīņa ir liela, nemirstīga, jo jūs esat mani bērni.

Kā jūs vēlaties pilnveidoties šajā īsajā dzīvē, kas ir jūsu miesas apvalkam, un tādējādi izvirzīt prasību nonākt pie Manis, lai atpūstos mierā, ja darba lauks, ko katrai dvēselei ir jāapstrādā, ir tik plašs? Vispirms atbrīvojieties no savas izpirkšanas nastas, esiet žēlīgi pret sevi un nopelniēt pietiekami daudz nopelnu, lai atmaksātu savu seno parādu pret Maniem likumiem.

31. Es gribu, lai jūs vairs nebūtu mazi bērni, bet kļūtu par mācekļiem. Vienmēr esiet pazemīgi, lai Es no jums nepieprasītu pārbaudījumus, kas pārsniedz jūsu spēkus. Parādiēt savā dzīvē mīlestību pret tuvākajiem un pacietību. Kad, atklājot Manu darbu, būsiēt ieguvuši savu līdzcilvēku uzticību, tad runājiēt par Manu atnākšanu kā Mierinātāja Garu un atmodiniēt cilvēku dvēseles, lai tās dzīvotu augstākā līmenī un centītos tikt apgaismotas un paceltas caur garīgo paklausību. Viņu sirdis ir auglīga zeme, kurā jūs varat iesēt dievišķo sēklu.

32. Kad būsiēt sagatavoti, jūs tiksiet izkaisīti pa visu pasauli un dosiēties visos ceļos. Kur jums būs jādodas? Jūs to nezināt. Jūs dosiēties ceļā šķīetami materiālu iemeslu dēļ, bet patiesībā tā būs Mana griba, kas jūs vadīs uz iepriekš noteikto vietu.

33. Nesiet gaismu un svētību, dziedinošo balzamu un mieru provincēs, lai jūs tiktu atzīti par maniem sūtņiem, par patiesiem mīlestības un žēlsirdības mācekļiem. Uzmaniēties, kur liekat savus soļus, jo jūs tiksiet tiesāti par savu dzīvi.

34. Klausieties Manī, jo Es iepriekš paziņoju un atklāju jūsu nākotni. Neaptraipiet Manu darbu ar saviem darbiem un neaptumšojiēt savas dvēseles gaismu.

35. Uzkāpiēt kalnā un sasniedziēt garīguma virsotni. Neiesakņojiēties šajā pasaulē. Tā kā Es jums esmu teicis, ka šī nav Mana valstība, arī jūs kā Mani mācekļi to šeit neatradīsiēt. Atbrīvojieties no materiālajām lietām un iegremdējiēties savā iekšējā pasaulē, lai iepazītu visu to vērtīgo, kas atrodas jūsu dvēselē.

36. Laiks, kad Es atklāju Sevi caur cilvēka prātu, tuvojas beigām, un jūs nezināt, kas pēc tam notiks ar cilvēci. Jūs neparedzat pārbaudījumus, kas nāks pār viņiem, jo neesat attīstījuši savas dāvanas. Jūsu dvēselē intuīcija nav skaidra, un jūs neesat sagatavojušies, lai stātos pretī dabas spēkiem, kas ar lielu varu tiks atbrīvoti, lai pazemotu cilvēkus. Es esmu devis jums spēku lūgšanā, lai jūs apturētu ļaunumu, grēku, slimības un nelaimes, taču līdz šim jūs neesat izmantojuši šīs spējas.

37. Ak, jūs, Trešā laikmeta Tomāsi, kas Mani neesat sapratuši! Kur ir jūsu garīgās dāvanas? Kur jūs tās esat aprakuši? Kāpēc jūs tās esat aizmirsuši? Jūs to nezināt, bet Es jums to pateikšu: šīs dāvanas ir paslēptas. Tās vibrē jūsos, taču jūs tās nejūtat, jo esat pārāk piesaistīti materiālajam. Jūs nedrīkstat dzīvot bezdarbībā, jums tās jāatklāj visdažādākajās formās un ar tām jāveic lieli brīnumi, lai liecinātu par savu Tēvu un par sevi.

38. Strādā, Izraēl, lai tu iegūtu Miera zemes īpašumu, to garīgo apsolīto zemi, kas tevi gaida.

39. Es pieņemu jūsu apliecinājumu, jūsu pateicību šajā dienā, kad jūs saņemat apstiprinājumu par savām garīgajām dāvanām. Sagatavojieties un klausieties: pēc 1950. gada jūs ar Mani sazināties tikai garīgi. Tāpat arī jūsu bērni un nākamie, kas pievienosies, saņems Manu Vārdu. Tad vairs nebūs starpnieku, taču jūsu ticība jums teiks, ka Es esmu pilnībā nolaidies, lai uzņemtu un iepriecinātu visus savus bērnus.

40. Nākamajos laikos jūs visus Es sagatavošu un vadīšu, un Mani šodienas mācījumi būs izsmeļoši un skaidri, ja jūs tos atcerēsieties vai ļausiet savām acīm slīdēt pāri uzrakstītajiem rakstiem.

41. Mana mīlestība ir ar jums, ak, mani mācekļi! Svētā Gara gaisma jūs nepārtraukti pārpludina, un šī gaisma iededz jūsu ticības gaismu.

42. Jūs, kas jūtat vajadzību pēc Gara dāvanām, kas cenšaties attīrīt savu dzīvi, prātu un sirdi nožēlas un atjaunošanās ūdenī — jūs, kas ilgojaties pēc patiesības un to meklējat — klausieties manā balsī, kas pie jums nonāk kā maigs glāsts, lai jūs tiktu piepildīti ar manu gaismu. Šajā laikā patiesība ir apslēpta, un valda iztēle. Tāpēc Es dodu jums Savu dievišķo būtību, kas ir patiesība un barība dvēselei.

43. Jo labāk jūs saprotat manu patiesību, jo vieglāk jums būs attīstīties, pilnveidojot savas garīgās spējas, kas ir līdzīgas jūsu fiziskajām maņām. Vai jūs nejūtat, ka jūsu dvēsele ilgojas nonākt pie avota ar kristāldzidru ūdeni, tas ir, pie vienkāršas mācības bez smalkām niansēm, bez rituāliem vai kulta formām? Jo šī mācība, ko Es jums nesu, ir liela un gaiša, tā ir tā, ko jūs meklējat. Laiks nevar iedragāt tās stingros pamatus, jo to pamatā ir mana griba. Tiem, kas mīl „” patiesību, mana mācība būs tā pati, kāda tā vienmēr ir bijusi — mīlestības, gudrības un taisnīguma mācība.

44. Tas, kas nāk no Dieva, nonāk pie cilvēka, pamatojoties uz Tēva mīlestību pret bērnu. Es gaidu tikai to, lai šis bērns būtu gatavs Mani uzņemt. Tēvs vēlas, lai Viņa gudrība, kas kā atoms atrodas arī jūsos, attīstītos un atklātos. Es esmu šeit, lai jūs iedrošinātu. Es gaidu tikai to, lai jūs uzmanīgi klausītos manos vārdos, lai jūs saņemtu noslēpumus, kurus Es jums tagad atklāju.

45. Pagātnē Es ar savu paraugu atstāju jūsu pasaulē mīlestības mācību. Tagad Es turpinu, sniedzot jums Garīgās mācības, kurām ir spēks apgaismot pasauli, izskaust prāta neziņu, atvieglot ceļu, novērst nevajadzīgas ciešanas, apmulsumu un asaras. Pret tik lielajām radītajām rūgtumām ir mana mācības saldums, un pret tik lielajiem kara un nabadzības tumšajiem laikiem ir mana atklāsmes gaisma.

46. Visuma templim par pīlāru un balstu kalpo mana mācība, jo tajā ir dievišķais un radītāja spēks, kas māca, atbrīvo, pārliecina un dāvā dzīvību.

47. Es runāju caur cilvēku lūpām, taču mana mīlestība pārvērš manas domas dzirdamos vārdos, lai jūs varētu Mani dzirdēt, glābtu sevi un dzīvotu Dievā. Es esmu šīs mīlestības skolas Skolotājs, kurš nekad nepievij nevienam cēlu sirdi, kas vēlas gūt panākumus. Es vispirms no katra cilvēka veidoju bērnu skolnieku, pēc tam mācekli un vēlāk meistaru, kas māca patiesību. No katra cilvēka Es padarīšu spēcīgu gaismu, kas apgaismo daudzu apmaldījušos dvēseļu ceļu. Katrs cilvēks būs mana gribas instruments, nezaudējot savu gribu. Jo lielāka ir jūsu garīgums, jo vairāk jūs būsiet saskaņā ar Tēva gribu.

48. Jūs esat piedzīvojuši daudz rūgtumu savas brīvās gribas dēļ. Taču Es gribu, lai jūs zināt, ka Es jūs nekad neesmu pametis. Neveiciet tik daudz apvedceļu, lai nonāktu pie patiesības. Mīliet to, jo tā nāks pie jums, ja jūs atvērsiet savas mīlestības vārtus. Mīliet vienkāršo patiesību un atbrīvojieties no teorijām un smalkām niansēm. Šī gaisma apgaismos ceļu jūsu dzīves tuksnesī, un jūs nepaliksit noguruši, nedz arī ieradīsieties pārāk vēlu. Materiālisti neatklāj patiesību, jo tās pamats ir mīlestībā, kas ir gaisma, gudrība un atklāsmē, tāpēc mīlestība ir patiesais meistars.

49. Pie jums nāks materiālisti, tie, kas ir dziļi iesaņķojušies pasaulīgajā dzīvē, un teiks: „Mūsu prāti ir pārguruši no ideoloģijām, grāmatām un zinātnēm. Palīdziet mums atrast patiesību.” Tad jums ar gudrību jāizklienē mākoņi, kas aptumšo viņu prātus.

50. Klausieties bezgalībā jautājumos un atbildēs kā jūras šalkas, kā vēja dūkoņa. Ieklausieties gudrībā, kas neziņu pārvērš par atziņu, dvēseles mieru un sirsnību. Ieklausieties tajā mīlestības pilnajā uzmundrinājumā, kas padara dzīvi dzīvošanas vērtu, ļaujot izprast dzīvi un nāvi, lielos noslēpumus, Dieva likumus cilvēkā, mūžību un gaismu. Ieklausieties tajā!

51. Jūs vēl neesat iemācījušies mīlēt un piedot, jo jūs vēl esat nenobrieduši. Bet vai jūs esat tie, kas pēta, lai varētu ticēt? Vēl nevienam nav pietiekami daudz garīgās gaismas, lai varētu pilnībā novērtēt Manu vārdu vai Manu darbu. Esmu pārbaudījis filozofus, zinātniekus, skolotājus un domātājus, kā arī mūžīgos šaubītājus, kuri nemitīgi jautā: „Vai tas patiešām ir Tēvs?” Taču visiem esmu teicis: „Koku atpazīst pēc tā augļiem. Mans vārds saka, kas es esmu. Mans Vārds turpinās pārsteigt gan filozofus, gan neizglītotos.” Jums Es saku: tikai caur mīlestību jūs uzzināsi, kas Es esmu un kas esat jūs, jo caur to jūs spēsi ieraudzīt Manu vaigu. Neļaujieties apturēt, nelauziet galvu par mūžības jautājumiem. Mīlestībā jūs atradīsi atbildes, un patiesības plašajā horizontā jūs atklāsi patieso dzīvi.

52. Ejiet pa šo ceļu, un debesis priecāsies, un jūsu dzīvē mirdzēs gaisma, jo tad jūs būsi aizstājuši sirds skumjas ar saldu un veselīgu dzīvesprieku.

53. Vai jūs domājat, ka Es, lai gan redzu pasauli un tās iedzīvotājus to samaitātības virsotnē, kurā viņi atrodas, un lai gan viņiem Es esmu tik ļoti vajadzīgs, kā tas ir, Es viņus pamestu? Padomājiet par to, jo Es esmu jūs pārsteidzis, kā jūs tā runājat un domājat.

54. Es esmu Glābējs, Meistars, kas nāk pie kritušā grēcinieka, lai viņu paceltu, lai viņu garīgi attīstītu un iemācītu mīlēt.

55. Pasaule mainīsies, ja tā ieklausīsies savā Glābējā, iepazīs Viņa likumus un tos ievēros.

56. Uztveriet šos vārdus, kas ir mācība dvēselei, un sagatavojieties saņemt to, ko apsolītais Mierinātājs jums dod jūsu garīgajai attīstībai. Jo jums ir jānokļūst līdz tam, lai no gara uz garu sazinātos ar savu Kungu.

57. Neaizmirstiet manu vārdu, kad sajūta par to, ka esat Mani dzirdējuši, būs atkal pagājusi.

58. Tēva žēlsirdība un mīlestība jūs uzņem.

59. Tēva rokas atveras, lai jūs apskāvētu un lai jūs tajās atpūstos. Mieriniet sevi savās rūpēs un uzklausiet šo vārdu, kas vēlas padarīt jūsu dzīvi laimīgāku.

60. Ar kādu prieku mans Gars nāk pie jums, neaizkavējoties, lai spriestu par jūsu grēkiem. Es runāju ar jums par mīlestību, un šajā vārdā attīrās tas, kuram ir kāds kauns, tiek atbrīvots grēcinieks un pamodas tas, kurš guļ.

61. Mūžības pulkstenis ar savu skaisto zvanu skaņu ir dzirdams visā pasaulē, lai cilvēcei palīdzētu saprast laiku, kurā tā dzīvo.

62. Es jūs meklēju, jo jūs piederat Man, un tā kā Es jūs mīlu, Es nevēlos, lai jūs vēl ilgāk klīstu maldu ceļos. Jūs esat Manas dievišķās gaismas dzirksteles, un jūs saplūdi ar Mani. Es jums piedāvāju mūžību, lai jūs varētu apbrīnot tās visu krāšņumu.

63. Es runāju ar jums skaidriem un vienkāršiem vārdiem, lai jūs saprastu to jēgu un vēlāk nesūdžētos, ka Es ar jums runāju nesaprotamos vārdos.

64. Kad Otrajā laikmetā Es jums sniedzu savus mācījumus līdzībās, daudzus no tiem jūs nespējāt saprast. Tagad Es jums sniedzu visu mācījumu skaidrojumu caur Svētā Gara spožo gaismu.

65. Saprotiet, ka visas šīs dzīves ciešanas, ko jūs piedzīvojat, ir cilvēcisko kļūdu sekas. Jo Es, kas jūs mīlu, nevarētu jums piedāvāt tik rūgtu kausu. Jau no paša sākuma Es esmu jums atklājis Likumu kā ceļu, pa kuru jūs varat pasargāt sevi no krišanas, no pazudināšanas un „nāves”.

66. Visiem pienāks brīdis, kad Es pieprasīšu no jums atskaiti par Manu Likumu un dāvanām, ar kurām Es esmu jūs apveltījis.

67. Jūs ejat pa savu dzīves ceļu, un daži no jums nes pienākuma un sāpju krustu, citi – savu grēku krustu uz pleciem. Bet, ja jūs Mani aicināsi, Es būšu jūsu krusta nesējs, lai palīdzētu jums nonākt pie Manis.

68. Ievērojiet Manus norādījumus, un jūs uzreiz sajūtīsi, ka jūsu nasta kļūst vieglāka, jūs sajūtīsi mieru, un maigs svaigums atvieglos jūsu nogurumu.

69. Atveriet acis, ieejiet ar garīgo skatienu un aplūkojiet Manu godību. Redziet, kā atveras vārti, caur kuriem jāiet septiņiem gariem, kurus Esmu uzticējis cilvēcei. Tās ir septiņas tikumības, kurām saskaņā ar Manu gribu vienmēr jādarbos jūsos. Tās ir: mīlestība, pazemība, pacietība, kārtības mīlestība, prieks, neatlaidība un žēlsirdība. Ļaujiet šīm tikumībām stingri iesakņoties jūsu sirdīs, un jūs piedzīvosiet laimi.

70. Tādā veidā Mans Gars tuvinās jūsu garam, lai to piepildītu ar gaismu un teiktu: ķermenis, kas jums šodien pieder kā pagaidu apģērbs, ir līdzeklis, ar kura palīdzību jums jāiegūst liela attīrīšanās un garīgā pacelšanās.

71. Ja jūsu ceļā parādītos kāds, kas cieš no lepras, — vai jūs tad ar šausmām atkāptos? Vai jūs nespētu viņu pieskarties ar savu roku? Vai jūs baidāties inficēties? Nē, mani mācekļi. Jo, tā vietā, lai skatītos uz šī ķermeņa nožēlojamo stāvokli, jums jāredz viņa dvēsele, kas ir jūsu pašu brālis, kas ir mans bērns, kurš gaida jūsu žēlsirdību. Cik daudz jums vēl jāiemācās?

72. Laimīgs ir cilvēka sirds, kas nožēlo savus trūkumus un apņemas laboties. Jo viņam ne tikai tiks piedots, bet viņš arī iegūs Manu Gaismu. Mans uzdevums ir no grēciniekiem padarīt Manus mīļos mācekļus.

73. Es esmu augšāmcelšanās un dzīvība. Nāciet pie Manis, un jūs dzīvosiet mūžīgi, jo Manī jūs atradīsi mieru.

74. Mana Svētā Gara gaisma ir izlieta pār visu Visumu. Ar intuīcijas, atklāsmes un redzējuma dāvanām cilvēki atmodinās jaunam laikmetam.

75. Mans Gars vibrē, pilns taisnīguma, un iespiežas gara visdziļākajās dziļumos, lai palīdzētu tam atbrīvot dvēseli no grēka, sasiet nezāles ķekaros un iemest tās ugunī.

76. Lai jūs varētu pasacīt pasaulei: „Šeit ir Tēvs, kas ir starp mums”, jums vēl ir daudz jāstrādā pie sevis.

77. Daudzas tautas ir izkaltušas no bada – bada pēc zemes maizes un debesu maizes.

78. Cilvēki meklē Mani, izmantojot reliģijas, filozofijas un sektas. Tie ir ceļi, pa kuriem viņi kādu dienu Mani atradīs.

79. Kamēr jūs staigājat pa taisno ceļu, kas ved tieši uz Manu Sirdi, jūs — lai gan jums būs jāveic gari ceļi, jāpārvar kalni un jāpārvar bezdibenis — ar katru savu soli sajūtīsiet, ka pacelaties garīgajā ceļā, no kura varat ieraudzīt Apsolītās zemes siluetu.

Mans miers lai ir ar jums!

Mācība 216

1. Mācekļi, pildiet manus uzdevumus, lai jums nevajadzētu raudāt par zaudēto laiku. Iegremdējieties mana Vārda studēšanā, lai jūs zinātu, kas jums ir jāizpilda, un kas ir tā daļa, kas attiecas uz tiem, kuri nāks pēc jums.

2. Es jums, pazemīgajiem, esmu atklājis šo garīgo darbu agrāk nekā zinātniekiem, jo esmu atradis jūsu vidū sirsnību un nevainību, ticību un gribu sekot maniem mācījumiem — gatavību nest šo sēklu jūsu līdzcilvēku sirdīs. Tāpēc Es esmu jūs izvēlējis, jo jūs esat nabagi, kas esat izjutuši bēdas, kas uz zemes neesat meklējuši ne ērtības, ne izklaides. Jo jūs zināt, ka aiz šīs pasaules pastāv patiesais garīgais miers, labestība un prieks. Jūs neesat ļāvušies apmānīt ar viltus diženumu, neesat centušies pēc laicīgās varas, pēc priekām, kas ilgst tikai mirkli. Jūs ilgojaties pēc kaut kā vairāk nekā visa, ko šī pasaule var jums piedāvāt. Mīliet Mani un paļaujieties uz to, ka Es ļašu jums atgriezties mājās, kas jūs gaida, klēpī, no kuras jūs esat cēlušies, un kur jūs iegūsiat Manu Valstību.

3. Šī cerība dara jūs stiprus ciešanās un neuzvaramus savā cīņā. Ja, pildot savu uzdevumu, jūs turpināsi palikt uzticīgi, jūs drīz sasniegsiet Gara uzvaru pār miesu, jo esat ļāvuši savam Dievam ietekmēt jūsu dzīvi. Jūsu dzīves vienkāršībā jūs varat labāk uztvert manas mācības, ļausieties tām apgaismot sevi un piedzīvosiet negaidītas priekas, ko citi nevar iedomāties.

4. Tāpēc jūs sekojat Man, un tagad nekas vairs nevar jūs nošķirt no Manis. Jūs jūtaties mīlēti ar pilnīgu mīlestību un esat laimīgi. Jūs mīlat Mani, un uz to balstās jūsu prieks. Patiesi, Es jums saku: tāpat Mani mīlēja arī Mani Otrā laikmeta mācekļi un visi tie, kas Man sekoja. Tāpēc jūs neaizskar ne jūsu līdzcilvēku šaubas, ne izsmiekls. Sāpes, kas ir dvēseles pārbaudījums, neliek jums atkāpties. Jūs zināt, ka dzīvojat pārejošu dzīvi, un cenšaties nopelnīt nopelnus, lai sasniegtu mērķi, kas — kā jūs zināt — jūs gaida.

5. Sagatavojieties, jo Es jūs atstāšu kā cilvēces sargātājus. Jūsu dāvanas ir slēptas, lai jūs tās labi izmantotu. Jūs visi 1950. gada pēdējā dienā ar saviem darbiem un dāvanām būsiat klāt, lai tiktu tiesāti Manā priekšā. Daži garā, bet citi savā zemes ķermenī būsiat pie Manis, lai saņemtu Manus pēdējos uzdevumus. Pēc tam jums atvērsies ceļi, pa kuriem jūs izklīdīsiet, lai nestu Labo Vēsti un cilvēku sirdīs atstātu liecību par Manu atnākšanu šajā laikā.

6. Es no jums nepieprasu upurus vai darbus, kas pārsniedz jūsu spēkus. Es lūdzu jums tikai jūsu mīlestību, ar ko Es esmu jūs apdāvinājis, kā arī pazemību un pacietību, lai jūs varētu izpildīt savu misiju.

7. Mana atklāsme beigsies 1950. gada pēdējā dienā, lai izvēlētos tos mācekļus, kurus Esmu apdāvinājis ar savām žēlastības dāvanām. Meistars uzraudzīs jūsu darbus, un Es nemazināšu savu centību, lai mudinātu jūs izpildīt visus manus uzdevumus.

8. Mācekļi, Es jūs brīdinu. Cik bieži jūs redzēsiet, ka zinātnieki noraida šo darbu! Bet jūs viņiem piedosiet un turpināsiet savu ceļu. Ja jūs tā rīkosieties, Es pārsteigšu cilvēci, ļaujot jums ar savu garu atklāt to, ko cilvēki ar visu savu zinātni nespēja atklāt.

9. Es jūs pastāvīgi saucu par „mācekļiem”, lai iedrošinātu jūs cīņā, lai izdzēstu no jūsu sirdīm mazvērtības sajūtu, ko jūso ir atstājuši nabadzība un pazemojumi. Es gribu jūs padarīt lielus garīgās atziņas jomā, lai jūs atmodinātu cilvēkus augstākai dzīvei, pilnīgai dzīvei, kurā Gara likums harmoniski savienojas ar tiem likumiem, kas valda materiālajā dzīvē.

10. Jūs neesat vienīgie manu noslēpumu glabātāji, ne arī vienīgie, kas ir cienīgi saņemt garīgo mantojumu. Es jums to saku, lai jūs nekad neuzpūstos ar to, ka esat viscienīgākie un visvairāk mīļētie, un lai jūsu sirdīs nekad neuzplauktu iedomība. Ja jūs ļautu šādām jūtām pacelties jūsu būtībā, jūs riskētu zaudēt iegūto žēlastību.

11. Cilvēki, jūsu dedzība un mīlestība padarīs jūs par Gara dāvanu mūžīgajiem īpašniekiem. Es vēlos, lai jūs vienmēr būtu pazemīgi, dedzīgi labajā, likumā un patiesībā, laipni ar Gara laipnību, kas stāv pāri sirds laipnībai.

12. Mana mācība ir gaisma, no kuras izriet visa gudrība, visas zināšanas, atklāsmes un zinātnes. Tā visu atklāj vienkāršā veidā. Kad cilvēku soļus vadīs Gars, jūs varēsiet pārliecināties, ka to, ko zinātnieki spēja atklāt tikai pēc ilga pētījumu laika, lielām upurēm un pūlēm, var viegli sasniegt, paceldamies garīgi, lūdzoties, meditējot Dievā un iedvesmojoties no labā. Jums tiks atklāti noslēpumi un atvērtas slēptās dārgumu krātuves, kurās cilvēks ar citiem līdzekļiem nekad nebūtu varējis iekļūt.

13. Daudz no tā, ko Es šajā laikā esmu jums teicis, ir pravietojums, kas dažreiz attiecas uz tuvākajiem laikiem, dažreiz – uz nākotnes laikiem. Tāpēc daudzi cilvēki nevēlas piešķirt nozīmi šim dievišķajam vēstījumam. Tomēr šis vārds atdzīvosies pilns gaismas nākamo laiku cilvēku vidū, kuri tajā atpazīs un atklās lielas atklāsmes, kuru precizitāte un pilnība pārsteigs zinātniekus.

14. Tas ir iemesls, kāpēc Es esmu jums devis norādījumu pierakstīt Manu Vārdu, lai, kad jūs no šīs dzīves pāriesiet citā vai kad šī tauta pakāpeniski aizmirsīs Manus mācījumus, tas būtu uzticami un neizdzēšami ierakstīts grāmatā.

15. Tauta, tagad ir īstais laiks jums doties ceļā un sniegt šīs patiesības pierādījumus, veicot brīnumus ar dāvanām, kuras Es jums esmu atklājis.

16. Neguliet, gaidot tos laikus, par kuriem es jums esmu runājis, lai tikai tad jūs paceltu un teiktu cilvēkiem: „Tas, ko jūs tagad redzat, jau bija paredzēts.” Nē, tauta, ir absolūti nepieciešams, lai tu to paziņotu jau iepriekš, lai tu to pareģotu, lai tu sagatavotu ceļu tam, lai piepildītos viss, ko es jums esmu paredzējis un apsolījis. Tad jūs būsiat izpildījuši savu misiju kā garīguma ceļa sagatavotāji uz Zemes. Kad tad pasaulē sāks parādīties brīnumainas lietas un Kunga Gars runās uz jums caur vēl nekad neredzētiem notikumiem, un kad cilvēka gars sāks atklāt vēl nekad neiedomātas dāvanas un spējas, jūs pieredzēsiet, kā tiek satricinātas visas ticības apliecības, teorijas, normas, institūcijas un zinātnes. Un tad cilvēce atzīs, ka tiem, kuri pazemībā sludināja šķietami dīvainu mācību, bija taisnība, jo viņu vārdi apstiprinājās, kad tie piepildījās.

17. Tad jūs pieredzēsiet, ka zemes tautas interesējas par garīgo mācību, ka teologi salīdzina Kristus mācības ar jaunajām atklāsmēm. Un jūs redzēsiet, ka daudzi, kuri vienmēr bijuši vienaldzīgi pret garīgo, sāk dzīvīgi interesēties par šo un pagātnes laiku atklāsmju pētišanu.

18. Šodien jūs, lai gan to vēlētos, nevarat ieraudzīt visu to piepildīšanos, ko Es jums paziņoju. Bet, ja jūs patiesi ticat manam vārdam, ar savas ticības skatienu jūs varēsiet ieraudzīt daudzus nākotnes notikumus, un, ja būsiat sagatavojušies, jūsu sapņi, redzējumi un iedvesmas jūs nepieviļs.

19. Klausieties Man ar dziļu uzmanību: kad Es vairs nerunāšu ar jums šajā veidā, tad ar mīlestību apkopojiet Manus vārdus, kurus esat pierakstījuši, lai tos atstātu nākamajām paaudzēm kā liecību par to, ko Es šajā laikā esmu jums teicis.

20. Uztveriet manu vārdu kā sēklu, lai neļautu tam pievienot ne mazāko piemaisījumu.

21. Lauki, kas ir šīs cilvēces sirdis, drīz tiks attīrīti un būs gatavi sēšanai, un vai būtu taisnīgi, ja šīs sirdis būtu tīras, bet sēkla – nē?

22. Pārdomājiet Manu Vārdu, mīļie mācekļi. Ar tā palīdzību jūs pamazām pārveidojaties un attīrāties, lai veiksmīgi pildītu savu misiju.

23. Tagad Esmu atgriezies pie cilvēkiem, lai palīdzētu viņiem viņu pašreizējos pārbaudījumos. Meistars jums saka: neuztraucieties pēc 1950. gada, kad redzēsiet zīmes, kas liecina par Manu atnākšanu godībā. Drīzāk priecājieties, jo Es esmu jums devis iespēju tieši piedzīvot šīs atklāsmes.

24. Tāpat kā Otrajā laikmetā pēc upurēšanās nāves Es parādījos Garā Magdalēnai, un viņa pārsteigta un vienlaikus pilna prieka iesaucās: „Kungs, lai Tu esi slavēts un godāts mūžīgi!”, tāpat Es šodien parādījos pie jums, kad jūs domājat, ka Meistars ir prom vai vienaldzīgs pret jūsu ciešanām;

taču, pārsteigti, jūs Mani svētījāt. Jūs savā dvēselē esat saņēmuši Manu Gaismu, un, saņēmuši tik lielu žēlastību, jūs atcerējāties savus līdzcilvēkus un lūdzāties par viņiem, sakot: „Man ir laime dzirdēt Tavu Vārdu, kamēr citi šos mācījumus nepazīst.” Taču Skolotājs jums saka: Es esmu atklājis savu Garu dažādos veidos visās tautās. Tie, kas ir sagatavojušies, saprot, ka viņi piedzīvo žēlastības un taisnības laiku, un ir sajutuši manu klātbūtni.

25. Tāpat kā Es piedevu Magdalēnai, Es piedodu arī jums. Bet Es vēlos, lai jūs, tāpat kā viņa, kļūtu Mani cienīgi.

26. Cik daudz paraugu, kurus vērts atdarināt, jūs varat gūt no saviem brāļiem un māsām citos laikos! Viņu darbs ir kā atvērta grāmata. Bet jūs — vai jūs nevēlaties, lai arī jūsu piemērs tiktu saglabāts rakstveidā? No jūsu darbiem Es izvēlēšos tikai tos, kurus uzskatīšu par cienīgiem, lai tos parādītu jūsu pēcnācējiem. Taču jūs šodien, kamēr vēl dzīvojat miesā, negūsiet ne slavu, ne godu. Esiet pazemīgi un ļaujiet citiem novērtēt jūsu darbus.

27. Lielajā dienas darbā, kas jūs gaida, es būšu jūsu Kirēns*. Mana mācība izraisīs lielas pārmaiņas pasaulē. Notiks lielas pārmaiņas paražās un uzskatos, un pat dabā notiks pārvērtības. Tas viss iezīmēs jaunas ēras sākumu cilvēcei, un gari, kurus es drīz sūtīšu uz Zemi, runās par visām šīm pravietojumiem, lai veicinātu šīs pasaules atjaunošanu un augšupvērsto attīstību. Viņi izskaidros manu vārdu un interpretēs notikumus.

**Sīmanis no Kirēnas nesa Jēzus krustu (Marka 15:21)*

28. Nāciet un klausieties Manī, koncentrējieties uz savas sirds dziļumiem, un Es jums apliecinu: lai cik niecīga arī būtu jūsu ticība Manai klātbūtnei, jūs Mani sajūtīsiet.

29. Es neosodu jūsu ticības trūkumu, gluži pretēji, Es to piedodu, jo jūs nebija gatavi Mani uzņemt. Jo cilvēce gadsimtiem ilgi gulēja dziļā miegā, apmāta ar fanātismu un elku pielūgšanu, ar materiālismu.

30. Kas jums bija atgādinājis, ka Es biju paziņojis par savu atgriešanos un ka tādēļ jums bija jābūt nomodā, lai gaidītu Mani? Varbūt jūsu vecāki? Varbūt jūsu garīdznieki? Kas jūs turēja nomodā?

31. Tikai nedaudzi dzīvoja gaidās uz notikumiem, ilgojoties, lai mana apsolījuma simboliskais „mākonis” parādītos pie horizonta, apgaismotu jūsu dvēseli, stiprinātu jūsu ķermeni un atklātu jums, ka mana atgriešanās notiek Garā.

32. Tāpēc jūsu cīņa, lai šajā laikā saprastu Manu klātbūtni, ir bijusi liela, un jums bija jāpārvar daudzi šķēršļi, lai nonāktu pie Manis. Bet tas viss ir cēls darbs, Es to ņemšu vērā un saku jums patiesi, ka neviena no

rūgtumiem, ko jūs varbūt esat pārcietuši, lai sekotu Man šajā ceļā, nepaliks bez atlīdzības.

33. Kāda, jūsuprāt, ir atlīdzība par jūsu pacietību, ar kādu esat panesuši izsmieklu un nicinājumu pat savā ģimenē? — jūsu tuvinieku atgriešanās! Taču, tā kā jums bija pietiekami daudz pacietības, lai panesētu viņu nesapratni, tāpat jums ir pacietība, lai sagaidītu brīdi, kad viņos iedegsies ticība. Lai to sasniegtu, jums ir jāpieliek ļoti daudz pūļu ar darbiem, vārdiem, lūgšanām un labām domām. Bet galu galā jūs redzēsiet, kā brīnums kļūst par realitāti.

34. Es uzticēšu jums uzdevumu paziņot jūsu līdzilvēkiem par Manu atgriešanos. Es uzticu jums vēstījumu vai labo ziņu par Manu garīgo saziņu ar cilvēci. Priecājieties par domu, ka esat šāda dārgā vēstījuma nesēji, un ļaujiet šai priekai būt balzams brūcēm, ko gūsiet cīņas ceļā.

35. Daži ir atnākuši, lai sludinātu Manu Vārdu, ar tādu nevainību kā tiem Betlēmes ganiem; viņu vienkāršā ticība bija viņu sirds pieticīgā upurēšana. Citi ir atnākuši, ilgojoties pēc pierādījumiem no Manis, lai varētu ticēt. Tie bija slimie, kuri jau ilgu laiku bija meklējuši veselību, ejot no durvīm pie durvīm, bet to neatraduši. Vēl citi nāk kā rakstu zinātāji un farizeji, lai Mani izpētītu, iztaujātu un pārbaudītu, vienmēr baidoties, ka patiesība atklās viņu liekulību un nepatiesību. Es visus esmu uzņēmis, visiem esmu dāvājis mīlestības apliecinājumu, savas varenības parādījumu, savas patiesības pierādījumu.

36. Man jums jāpasaka arī tas, ka no visiem, kurus es minēju, daudzi palika, lai sekotu man, jo viņu sirdis bija pilnas pateicības un viņu dvēseles bija apgaismotas ar mana Vārda gaismu, ilgojoties iemācīties, kā sēt un kopj patiesību.

37. No nelielas grupas, kas pulcējās, lai klausītos manas pirmās mācības, jūs jau esat kļuvuši par cilvēku pūli, kas veido kopienu. Tomēr sākumā ne visi varēs kļūt par šīs garīguma vēstījuma patiesiem apustuļiem.

38. Šajās cilvēku pūlēs ir cilvēki ar visdažādākajiem raksturiem un noskaņojumiem, tāpat kā starp viņiem ir arī dvēseles ar atšķirīgu attīstības pakāpi. Tomēr, lai šī dievišķā atklāsme, šis vēstījums, ko Es esmu nesis savos vārdos, beidzot tiktu izskaidrots un skaidri saprasts starp ļaudīm, kas piedalījās manās runās, tam būs jāiziet daudzi pārbaudījumi, jāiztur daudzas iekšējās cīņas un jāpiedzīvo daudzi „kausēšanas krāsnis”, līdz no tām iznāks kā patiesais garīguma sekotājs.

39. Tā nebūs pirmā reize, kad cilvēki cīnās, lai izprastu dievišķo atklāsmi vai iegūtu skaidrību jautājumā, kas *viņu* acīs šķiet kā noslēpums. Jau „Otrajā laikmetā” pēc manas sludināšanas pasaulē cilvēki apspriedās par Jēzus personību un vēlējās zināt, vai viņš ir dievišķs vai nē, vai viņš ir viens

ar Tēvu vai arī no viņa atšķirīga persona. Viņi visdažādākajos veidos vērtēja un pētīja manu mācību.

40. Tagad es atkal kļūšu par interpretāciju, apspriedu, strīdu un pētījumu objektu.

41. Tiks pārbaudīts, vai Kristus Gars, atklājoties, bija neatkarīgs no Tēva Gara. Un būs citi, kas teiks, ka runāja Svētais Gars, nevis Tēvs, ne arī Dēls.

42. Taču tas, ko jūs saucat par „Svēto Garu”, ir Dieva gaismā, un tas, ko jūs saucat par „Dēlu”, ir Viņa „Vārds”. Tātad, ja jūs šeit dzirdat šo Vārdu, ja izmantojat manu „Otrā laika” mācību vai domājat par „Pirmā laika” likumu un atklāsmēm, tad apzinieties, ka jūs atrodaties *Vienīgā* Dieva klātbūtnē, dzirdat *Viņa* Vārdu un saņemat *Viņa* Gara gaismu.

43. Ir pienācis laiks, lai jūs pētītu šo atklāsmi, lai, ja jūs tiksiet iztaujāti un pārbaudīti, jūs spētu atbildēt ar patiesās gaismas vārdiem un atstātu mieru un prieku katrā sirdī, kurā jūs ielieciat mana Vārda būtību un jūsu skaidrojuma gaismu.

44. Man ir izsalkums un slāpes pēc jūsu mīlestības, tauta. Ļaujiet Man būt kopā ar jums dažus mirkļus, jo Man jums ir kaut kas jāsaka.

45. Kāpēc jūs Mani meklējat tikai tad, kad jūs nomāc jūsu ciešanas? Vai jums nepatīktu Mani iepriecināt arī ar savām priekām, uzvarām un gandarījumiem?

46. Otrajā laikmetā Es jūs iedvesmoju ar mīlestību un uzticību, lai jūs bez bailēm varētu nākt pie Manis. Kāpēc tad jūs dažreiz šaubāties par Manu mīlestību vai Manu piedošanu? Ak, jūs, „pazudušie dēli”, kas baidāties atgriezties Tēva mājās! Es zināju: neraugoties uz bezgalīgās mīlestības pierādījumiem, ko Es jums toreiz devu, bija nepieciešams atgriezties, lai jūs meklētu — nevis tāpēc, lai jūs Mani atkal redzētu kā cilvēku, bet gan tāpēc, lai jūs Mani sajustu sevī, dziļi savā dvēselē.

47. Atkal pulcējieties ap Mani kā Mani toreizējie mācekļi, atkal sekojiet Man, kā to darīja lielās cilvēku pūļi, jo Es ļaušu jums dzirdēt Manas Vārda Debesu koncertu un vienlaikus darīšu tos mīlestības darbus, kurus jūs saucat par brīnumiem.

48. Es nāku kā Tēvs, lai visi, kam šajā pasaulē ir trūcis mīlestības, sirsnības un maiguma, pie Manis atrastu dievišķo siltumu.

49. Es nāku kā ārsts, lai jūs Man nodotu savas slimības, savas rūpes un visas slepenās ciešanas, kas ir saslimdinājušas gan jūsu dvēseli, gan ķermeni.

50. Es nāku kā draugs, lai jūs Man uzticētu savus visdziļākos noslēpumus, cīņas un ilgas un ļautu Man iet jums blakus.

51. Es nāku kā Skolotājs, jo vēlos jūsu priekšā atvērt Gudrības un Dzīvības grāmatu.

52. Es nāku kā Tiesnesis, lai — kā jūs sakāt — tiesātu dzīvos un mirušos, kā Es saku: inkarnētos un bezķermeniskos, neizlaižot no manas taisnības nevienu jūsu darbiņu.

53. Starp cilvēku pūļiem, kas pulcējas vienkāršās sapulču telpās, lai klausītos Mani, ir daudzi, kuri saprot un izjūt šo vārdu. Tās ir dvēseles, kas attīstījušās cīņā, pārbaudījumu un pieredzes garajos ceļos un attīrītas smagajos sāpju laikos. Tās saprot Mani un nelūdz Man no pasaulīgajām lietām. Tās zina, ka to dvēselē pastāv zināšanu grāmata, un no Meistara gaida tikai to dievišķo mācību, caur kuru tās var iemācīties, kā nodot gaismu, ko dvēsele nes sevī, tiem, kam nepieciešama pieredze un mācība.

54. Šeit ir arī tādi, kuri, neesot mērojuši garus ceļus, izmantos Manu Vārdu kā ceļu, lai neapmaldītos, un viņu mīlestība ietaupīs viņu dvēselēm bezgalīgas ciešanas.

55. Lielākajai daļai cilvēku šeit sirdī ir tikai viena lūgšana: viņu sāpju lūgšana. Viņi visi nāk, lai Man teiktu, ka viņu nasta ir ļoti smaga un viņu kauss pārāk rūgts. Viņi Man atgādina par savu vientulību, vilšanos, grūtībām, vājībām, nabadzību, slimībām, sēru un daudzām citām bēdām. Bet ne tikai viņi cieš — sāpes ir klātesošas visā cilvēces ģimenē. Jūs nezināt, ka tagad ir attīrīšanās laiks, kurā dvēseles un cilvēki nomazgā savus kauna traipus, lai pēc tam spertu soli uz priekšu ceļā uz kalna virsotni. Kad šie traipi būs izdzēsti, jūs vairs neizjutīsiet nevienu sāpju mirkli, jo atjaunošanās dziedinošais balzams būs jums atdevis to veselību, ko Kungs ielika savos radījumos, kad tie iznāca no Viņa klēpja.

Mans miers lai ir ar jums!

Mācība 217

1. Nāciet pie Manis, mīļie mācekļi, atpūties Manā mājā un sēdies pie Manas galda — tagad, kad Es esmu kopā ar jums. Jo šie laiki vairs neatgriezīsies. Jums pienāks jauns laiks, kurā jūs savā attīstības ceļā spersiet soli uz priekšu.

2. Jūs vēl esat bērni, kas dzīvo Tēva gādībā, kurš neļauj jums attālināties pārāk tālu no Tēva mājām, lai jūs neklupētu un neiekristu bezdibenī. Bet drīz jūs kļūsiat stipri un pietiekami sagatavoti, lai veiktu visus ceļus.

3. Padariet savas sirdis par dārgumu lādīti, kurā glabājat Manus vārdus kā dārgakmeņus.

4. Es esmu atgriezies pie jums, lai gan zinu cilvēku neticību. Es atgādinu jums par savām ciešanām un atdzīvinu tās no jauna. Šodien es atgādinu jums par brīdi, kad Meistars, kurš runā uz jums, pacēlās uz dievišķo troni, lai mūžīgi būtu kopā ar Tēvu. Tas notika pēc tam, kad Jēzus bija pabeidzis savu misiju uz Zemes, kad Viņš kā maigs jēriņš nonāca Mūžīgā klātbūtnē.

5. Dievs atklājās cilvēkiem jau senākajos laikos, un Viņa mācības tika uzklautas. Kunga balss kļuva cilvēcīga un saprotama primitīvajām būtnēm. Sirdsapziņa viņos, kas ir dievišķā gudrība, mācīja viņus atšķirt labo no ļaunā. Veicot labus darbus, viņi sajuta mieru, bet, darot ļaunu, izjuta sāpes. Tās bija pirmās mācības, pirmās sirdsapziņas izpausmes.

6. Laika gaitā, kad cilvēki vairs neklausījās šajā balsī, Es sūtīju cilvēkus, kas bija pilni ar tikumību un gudrību, kuri ar saviem vārdiem un piemēru pamudināja viņus sekot labajam ceļam.

7. Atcerieties, ka senākajos laikos Es sūtīju taisnīgo Ābelu, kura upuris, kas bija veltīts mīlestībai pret Manu dievišķību, bija lūgšanas un pilnīgas pielūgsmes priekštecis.

8. Es jums sūtīju Noahu, dievbijīgo, kurš nepievērsa uzmanību izsmiekliem un rūpējās vienīgi par dievišķā uzdevuma izpildi – uzcelt glābšanas šķirstu ticīgajiem cilvēkiem.

9. Starp jums bija Ābrahams, Īzāks un Jēkabs, kuri veidoja koka stumbru, no kura izauga zari, lapas un augļi. Šo patriarhu paraugs ir saglabājies rakstveidā — ar Ābrahama nelokāmo ticību, Īzāka paklausību un Jēkaba uzticību un garīgo spēku. Šī koka auglis bija Mozus, mana likuma pārstāvis, mana taisnīguma iemiesojums. Viņā jūs varējāt saskatīt mana majestātiskuma atspoguļojumu.

10. Laika gaitā Es arvien vairāk iekļāvos cilvēku jūtu dzīvē, un tādēļ Man bija jāklūst par cilvēku, lai vēl vairāk pietuvotos jūsu sirdīm. Taču, lai nāktu šajā pasaulē, bija nepieciešams paziņot par Manu atnākšanu caur praviešiem.

11. Es dzīvoju starp cilvēkiem un padarīju savu dzīvi par paraugu, par mācību grāmatu. Es iepazīnu visas ciešanas, kārdinājumus un cīņas, nabadzību, darbu un vajāšanu. Es piedzīvoju noraidījumu no tuviniekiem, nepateicību un nodevību; garos darba dienu darbus, izsalkumu un slāpes, izsmieklu, vientulību un nāvi. Es ļāvu, lai visa cilvēces grēku nasta uzgūlās uz maniem pleciem. Es ļāvu, lai cilvēks izpētītu manu Garu manā Vārdā un manā caurdurtā ķermenī, kur varēja redzēt pat manu pēdējo ribu. Lai gan esmu Dievs, mani padarīja par izsmiekla karali, par atkailinātu cilvēku, un man nācās nest arī kauna krustu un ar to kāpt uz paugura, kur miruši laupītāji. Tur beidzās mana cilvēciskā dzīve kā pierādījums tam, ka es esmu ne tikai Vārda Dievs, bet arī Darbu Dievs.

12. 1866. gadā mana žēlsirdība atvēra vārtus uz jaunu laikmetu: Svētā Gara laikmetu. Vai visai cilvēcei ir zināms laiks, kurā tā dzīvo? To zina tikai garīgais tauta, kuru Es šobrīd pulcēju „šo koku ēnā”. Mans darbs pasaulē tiks atzīts tikai pēc lielām cīņām un notikumiem, pēc doktrīnu un pasaules uzskatu „karu”, lai cilvēki paceltos un apstiprinātu, ka ir sākusies jauna ēra.

13. Jau kādu laiku ir pagājis, kopš no šīs zemes aizgāja tas, caur kuru Es šajā laikā pirmo reizi atklāju Sevi: Roque Rojas, sūtītais, kura soļus vadīja Elijas Gars, ceļa sagatavotājs. Tādā veidā Es atvēru Sesto zīmogu un tādējādi izveidoju bezgalīgi lielu pārrāvumu garīgismam.

14. Un kopš Roque Rojas laikiem līdz šai dienai jūs esat cīnījušies, o Trinitāriešu-Marijas garīguma piekritēji, un šajā cīņā esat veltījuši savus spēkus, savu jaunību, savu dzīvi un visu, kas jums piederēja, lai sekotu Man un godinātu šo darbu. Klusībā un pazemīgi jūs esat centušies darīt zināmu cilvēkiem Kunga atgriešanos.

15. Mans „Vārds” nav atkal kļuvis par cilvēku. Šajā laikā Es atrodos „uz mākoņa” – simbols, kas attēlo aizsauli, no kuras izplūst Mans stars, kas apgaismo balss nesēja prātu.

16. Man ir patīcis izpausties caur cilvēku, un mans lēmums ir galīgs. Es pazīstu cilvēku, jo esmu viņu radījis. Es uzskatu viņu par cienīgu, jo viņš ir mans bērns, jo viņš ir cēlies no manis. Es varu izmantot viņu, jo tieši tādēļ es viņu radīju, un es varu atklāt savu godību caur viņu, jo es viņu radīju, lai sevi pagodinātu viņā.

17. Cilvēks! Viņš ir mans tēls, jo viņš ir inteliģence, dzīvība, apziņa, griba, jo viņam piemīt daļa no visām manām īpašībām un viņa gars pieder mūžībai.

18. Bieži vien jūs esat nenožīmīgāki, nekā esat domājuši, un citreiz jūs esat lielāki, nekā varat iedomāties.

19. Iedomīgais uzskata sevi par lielu, lai gan tāds nav. Un nožēlojams ir tas, kurš apmierinās ar šīs dzīves nevajadzīgajām bagātībām, neatklājot

sirds un gara patiesās vērtības. Cik nožēlojamas ir viņa vēlmes, viņa kāres, viņa ideāli! Ar cik maz viņš apmierinās!

20. Bet tas, kurš prot dzīvot, ir tas, kurš ir iemācījies dot Dievam to, kas pieder Dievam, un pasaulei to, kas pieder pasaulei. Tas, kurš prot atjaunot spēkus dabas klēpī, neklūstot par matērijas vergu, prot dzīvot. Un pat ja šķietami viņam nekas nepieder, viņš ir šīs dzīves labumu kungs un ir ceļā uz to, lai iegūtu Dieva valstības dārgumus.

21. To, ko Es jums saku šajā laikā, Es jums nemācīju pagātnē. Šis ir Mans *Jaunais* Testaments. Es esmu uzmācīgais ceļinieks, kas nepārtraukti klauvē pie jūsu durvīm un neļauj jums gulēt. Es esmu ēna, kas seko jums visur. Ko vēl jūs vēlaties? Mana mīlestība ir bezgalīga.

22. Jau tuvojas mana atvadu stunda. Mans apmeklējums šajā laikā ir bijis ilgs: no 1866. līdz 1950. gadam.

23. Patiesi, Es jums saku: ja kāds teiktu, ka Mans Vārds jums nav nesis nekā laba, tad tas jums arī nav nodarījis nekā ļauna. Bet atcerieties, ka Es negribu, lai jūs būtu kā parazitiskas augi; ka Es negribu, lai jūs apmierinātos ar to, ka nedarāt ļaunu, bet lai jums gūtu gandarījumu darīt labu. Jo tas, kurš to nedara, lai gan varētu darīt, ir nodarījis vairāk ļauna nekā tas, kurš, tā kā nav spējīgs darīt nekādu labumu, dara tikai ļaunu, jo tas ir vienīgais, ko viņš spēj darīt atbilstoši savam garīgās attīstības līmenim.

24. Es aicināju jūs uz šo ceļu, jo redzēju, ka jūsu dvēseles ir skumjas. Jūs meklējāt Manu Gaismu dažādās pielūgsmes formās, ilgojāties pēc brīnumiem, lai apliecinātu ticību Man. Bet, kad Es šķērsoju jūsu ceļu, lai jautātu, vai esat apmierināti, jūs atbildējāt: „Es to esmu izbaudījis, bet tas nav stiprinājis ne manu sirdi, ne manu dvēseli.”

25. Tīkmēr dzīvības koks gaidīja ceļotāju, lai dāvinātu viņam savus augļus, un kristāldzidra ūdens avots pārpilnībā gaidīja izslāpušo svētceļnieku kā miera apsolījumu. Es esmu dievišķais dārznieks, kurš skumji gaidīja un vēroja gadalaiku ritējumu laukos.

26. Tagad ir ieradušies lieli pūļi, kas slāpst pēc mīlestības, miera, patiesības un darba. Jūs esat nogaršojuši augļus, un, apmierinājuši izsalkumu un slāpes, esat paņēmuši darba rīkus, lai arī paši kļūtu par dārzniekiem.

27. Jūsu vidū vairs nav pārejošu bagātību. Kur palikuši jūsu īpašumi? Jūs vairs par to nedomājat, nedz arī sūdzaties, ka esat tos zaudējuši, jo šodien esat atguvuši manas patiesības garīgo dārgumu, kas slēpjas manā vārdā — šajā vārdā, ko es jums dodu caur pazemīgu bērnu. Jo, ja es runātu ar jums caur zinātnieku vai filozofu, jūs man neticētu.

28. Pie Manis nāk cilvēki no visām sabiedrības šķirām. Taču šīs šķiru atšķirības Meistara priekšā ir bez nozīmes. Ne visi, kas ir atnākuši Mani

klausīties, ir palikuši pie Manis. „Daudzi ir aicināti, bet tikai nedaudzi ir izredzēti.” Daudzi vēl nāks, taču ne visi Man sekos. Bet patiesi, Es jums saku: visos Es esmu iesējis Savu vārdu, un Kristus sēkla nekad nemirst. Mana sēkla nav veltīga, un cilvēka sirds, kas uz īsu brīdi ir neauglīga, kļūs auglīga un nesīs augļus.

29. Jūs, sievietes, kas ar savām asarām aplaistāt šīs pasaules ceļu un ar asinīm iezīmējat savu ceļu caur šo dzīvi: atpūties pie Manis, lai iegūtu jaunas spēkas un turpinātu būt mīlestības patvērums, kamīna uguns, mājas stingrais pamats, ko Es jums esmu uzticējis uz zemes, lai jūs arī turpmāk būtu lakstīgala, kuras spārni aplāj vīru un bērnus. Es jūs svētīju.

30. Es paaugstinu vīrieti un sievietes vietu vīrieša labajā pusē. Es svētīju laulību un svētīju ģimeni.

31. Šajā laikā Es nāku ar mīlestības zobenu, lai visu saliktu savās vietās, jo iepriekš cilvēki to bija izkropļojuši.

32. Manas dievišķības mācekļi: Es esmu šeit starp jums un rādu jums vēl vienu lappusi no manas mācību grāmatas.

33. Tā ir maize bez rauga, ko jūs šajā brīdī ēdat. Un ūdens, ko jūs dzerat, ir no tā, kas tam, kurš to uzņem, vairs nekad neļauj just slāpes.

34. Jūs esat kā svešinieki uz šīs zemes, jo jūsu patiesā dzimtene ir citur. Es jums rādu ceļu — tas ir ceļš, kas ved uz „Apsolīto zemi”. Mans Vārds iaved jūs uz attīstības ceļu. Es esmu nenogurstošais Skolotājs, kas jūs sagatavo, lai pēc manas aiziešanas jūs sasniegtu pilnīgu saskaņu ar manu Dievišķību.

35. Šodien mana Mīlestības Vārda kalts veido un izlīdzina jūsu sirdis.

36. Tāpat kā Pirmajos laikos, arī tagad jūs šķērsojat pārbaudījumu tuksnesi. Taču šajā ceļojumā jūs nemirsiet no bada un slāpēm. No jūsu pašu sirdīm, kas cietas kā klints, Es likšu plūst kristāldzidram grēku nožēlas un mīlestības ūdenim, kas remdēs dvēseles slāpes. Un, kad tautu pārņems izsalkums pēc taisnīguma un patiesības, mans Vārds kā tuksneša mana nāks pār jums, lai jūs ar to pabarotos.

37. Nāks brīdis, kad jūs visi atgriezīsieties pie Manis. Taču pagaidām palieciet starp cilvēkiem, lai mācītu viņiem iet patiesības ceļu. Jūs izklīdīsiet pa dažādiem ceļiem, neņemot līdzi otru ceļasomu, ļaujoties uz Mani. Bet jūs darbosieties klusībā, pazemīgi, bez lielīšanās, un Es palīdzēšu jums cīņā un stiprināšu jūs jūsu lūgšanās, vai nu jūs Mani aicināsiet savas naktsmītnes stūrī, vai arī koka ēnā. Nāks diena, kad jūs pie Manis gūsiet atzinību.

38. Jums jāapzinās, ka mana atvada stunda ir tuvu, lai jūs atvērtu savas sirdis un paceltu savas dvēseles, lai varētu Mani ieraudzīt.

39. Es esmu atklājies caur daudziem vēstnešiem, lai jūs nešaubītos par Mani. Es esmu viņus izvēlējis, neņemot vērā viņu sociālo piederību, dzīves apstākļus vai rasu. Caur viņu visiem es esmu jums devis jūsu mantojumu, lai jūs, manam vārdam neesot klāt, nejūtos kā bāreņi vai pamesti.

40. Ja jūs patiesi sagatavosieties, jūs kļūsiat par koku, avotu un galdu svētku mielastam, kas uzņems visus „pazudušos dēlus”, kuri ir attālinājušies no Tēva mājām. Tad tautas gan neklanīsies jums, bet tās jūs atzīs un nometīsies ceļos Manā priekšā.

41. Visos laikos mans likums jums ir šķitis pārāk neelastīgs, lai to pildītu, un tādēļ jūs esat radījuši sektas un rituālus, kas bija saprotami jums, jūsu garīgajām spējām.

42. Ja jūs būtu ievērojuši Manus Pirmā laika baušļus, jūs būtu atpazinuši Jēzu un nebūtu Viņu upurējuši. Ja cilvēce būtu dzīvojusi saskaņā ar Manu Otrā laika mācību, tā nešaubītos par Manu atklāsmi, kas nāk caur cilvēka saprātu.

43. Ne jums ir tiesāt tautas. Bet Es, kā rakstīts, tiesāšu tautas un reliģiskās kopienas jūsos. Šai tautai jābūt paraugam dedzībā, tīrībā un garīgumā.

44. Cilvēces sūdzības pacēlās pie Manis. Tās ir bērnu raudas, tā ir jaunatne, kas sauc pēc taisnīguma, tā ir vecumdienas, kas lūdz mieru.

45. Iemesls tam ir tas, ka cilvēki ir zaudējuši mīlestības sēklu, ko viņi, to neapzinoties, nes savas sirds visdziļākajā tīrībā — tik dziļi iekšā, ka paši nespēj to atklāt.

46. Mīlestības sēkla ir apslāpēta ar naidu, iedomību un zemiskām kaislībām. Un tā ciešanu kauss atkal piepildās, lai to izdzertu līdz pat nogulsnēm.

47. Kamēr pasaule vētrā cieš kuģa avāriju, jūs no glābšanas laivas mierīgi vērojat šo katastrofu.

48. Jūs guļat Tēva klēpī, nedomājot par tiem, kas raud. Taču viņi likteņa triecienu vidū svin dievkalpojumus, kas veltīti Man, kurus Es pieņemu, lai gan tie ir ietīti fanātismā un elku pielūgšanā, jo Es esmu Tēvs. Taču Es viņiem daru saprotamu, ka mana sirds gaida pilnīgu pielūgsmi.

49. No altāra uz altāru, no rituāla uz rituālu un no sektas uz sektu cilvēki kļūst, ilgojoties pēc dzīvības maizes, taču to neatrod. Un vilšanās dēļ viņi kļūst par Dieva zaimoņiem, dodas ceļos bez mērķa un dzīvo bez Dieva un bez likuma. Bet atceries, tauta, ka starp viņiem ir lielie gari, ka es starp viņiem atrodu Svētā Gara praviešus un mācekļus!

50. Gaismas gari, kas darbojas garīgajā pasaulē, tagad sagatavo ceļus caur līdzenumiem, jūrām, kalniem un tuksnešiem, lai šīs rases, šie tautas

karavānās un lielos pūļos dotos ceļā uz šo tautu, kurā ir skanējis mans Vārds un kur ir redzēti mani brīnumi.

51. Kad tad šie cilvēki klauvēs pie jūsu durvīm — ko jūs viņiem piedāvāsi? Nepiedāvāsi viņiem nepilnības, jo viņi ir apņēmuši ar tām. Viņi nāk, ilgojoties pēc patiesības, žēlsirdības un mīlestības. Viņi nāks, lai iemācītos, kā svinēt dievkalpojumu, kas ir tik tīrs kā ziedu smarža.

52. Šodien Es jums saku, ka jums jāiemāca pēdējiem, kā pildīt Manu likumu. Tajā ir ietvertas Trīs Laiku mācības.

53. Ļaujieties iedvesmoties lūgties. Lūgšanā Getsemanes dārzā Es jums parādīju, kādai jābūt pilnīgai lūgšanai.

54. Kamēr jūs nebūsiat sagatavojušies, ceļi pie Manis paliks slēgti, un Es neizsūtīšu aicinājumu lielajām cilvēku pūlēm.

55. Es negribu šķirties no jums, kamēr pastāv jūsu nesaskaņas, nepaklausība un nesaprašana.

56. Es redzu, ka jūs jau gatavojat manu krustu brīdim, kad Es atdalīšos — nepateicības krustu.

57. Vēl ir laiks divkāršot jūsu pūles, lai šī stunda jūs nepārsteigtu negaidīti un jūs neteiktu: „Tēvs ir aizgājis”, jo vairs nedzirdat Mani caur balss nesēju. Bet Es būšu klātesošs, un par to liecinās redzētāji. Jūs dzirdēsiet Manu balsi caur iedvesmu, un, kad jūs mācīsiet mājās un provincēs, runās nevis jūsu lūpas, bet Es.

58. Saruna no gara uz garu šajos laikos sasniegs savu kulmināciju, un mana klātbūtne laika gaitā un no paaudzes paaudzē tiks izjauta arvien skaidrāk.

59. Ņemot vērā šīs atklāsmes, neviens nevarēs sūdzēties par mana Vārda trūkumu, un tas, kurš tomēr izlies asaras, darīs to tāpēc, ka viņa sirdsapziņa viņam pārmet, ka viņš nav izmantojis laiku, kad Es biju šeit starp jums, un tāpēc viņš jūtas pārāk vājš un nepraktisks, lai turpinātu ceļu.

60. Es vēlos, lai jūs paliktu kā liecinieki tam, ka esat bijuši kopā ar Mani — lai jūs parādītu cilvēkiem „zelta grāmatas”, kuras es jums esmu ļāvis sastādīt.

61. Šajā tautā nedrīkst būt ne priesteri, ne garīdznieki. Būs tikai kalpi. Šīs pulcēšanās vietas būs satikšanās un mācību vietas, kurās draudzes vadītāji uzraudzīs, kā tauta pilda savu uzdevumu.

62. Daudzu mācību valdīšana būs ļoti īsa. Jo katra no tām, kas nesatur patiesības, taisnīguma un mīlestības sēklu, tiks iznīcināta.

63. Taču mans mīlestības darbs tiks atzīts. Nāks svešinieks un pieklausīsies pie jūsu durvīm. Ielaidiet viņu iekšā, sagatavojiet viņam gulvietu, lai viņš atpūstos. Bet, ja viņš pirms tam vēlēsies ko ēst, dodiet viņam. Kad viņš būs paēdis un aizmigs, sargājiet viņa miegu. Kad viņš pamodīsies un ieraudzīs

dienasgaismu, viņa prātā pagātnē izdarītie darbi aizslīdēs garām, un viņš ar savām asarām pats nomazgās pēdējos kauna traipus. Tad Es viņam došu baltu tērpu un sēdināšu viņu pie tiem, kas ir bijuši pie Manis.

64. Es esmu Trešajā laikmetā un sniedzu cilvēcei savus mācījumus. Jo jūs neesat uzticējušies tiem vēstnešiem, kurus Es jums esmu sūtījis.

65. Kamēr cilvēciskās būtnes apspriež Manu dievišķību, Manu eksistenci un Manu mācību, pastāv pasaules, kurās Mani mīl pilnībā.

66. Tajā pašā laikā, kad daži ir sasnieguši vislielāko garīgo tīrību, jūsu planēta morāli un garīgi piedzīvo lielas samaitātības laiku.

67. Bet jūs, kas Mani klausāties, ziniet, ka Es esmu jūs sūtījis starp cilvēkiem, lai dotu piemēru pazemībai un paklausībai Maniem likumiem. Es sūtīju jūsu dvēseli, apveltītu ar Manu žēlastību, ietītu Manā gaismā un ar Maniem likumiem sirdī.

68. Ja jūs uz īsu brīdi esat nogrimuši pagrimumā, iekļuvuši tumsā un padodaties vājībām, tad Es jūs pacelšu ar savu balsi un tādējādi pierādīšu cilvēcei, ka Es varu izvēlēties savus mācekļus pat no netīrumiem.

69. Es esmu dievišķā labestība, kas atklājas katrā solī. Ja jūs nevēlaties pacelties augstāk, garīgi meklējot Mani, un dodat priekšroku palikt, lai vērotu dabu, tad jūs Mani atradīsiet arī tajā: Karaliskā zvaigzne, kuras gaismas stari dod dzīvību un siltumu, liecina par Mani. Gaiss, kas jums dod dzīvību, ir Mans pašā elpa.

70. Bet, ja savos darbos vai lūgšanā garīgi pacelaties pie Manis, jūs sajūtīsiet žēlastību, kas pastāv Aizsaulē, un ceļu uz Gaismu, kas sola brīnumus un atklāsmes Tēva debesu dārgumu krātuvē.

71. Jūs zināt par šīm skaistajām lietām, ko sagatavojusi dzīve aizsaulē, un tādēļ jūs ar dedzību strādājat Kunga vīna dārzā.

72. Es vēlos, lai strādnieku vidū valdītu mīlestība, lai tur būtu žēlsirdība.

73. Koks, ko Es esmu uzlicis uz jūsu pleciem, nav smags, un nav neiespējami, ka jūs varētu izpildīt uzdevumu, kas uzticēts jūsu dvēselēm. Ja jūs paļausieties uz Manu spēku, jūs redzēsiet, kā neiespējamais kļūst iespējams jūsu soļiem, un atklāsiet, ka tas, kurš dzīvo paklausībā Maniem mācījumiem, ir Man tuvu.

74. Es sūtīšu katru „strādnieku”, kurš ir pietiekami sagatavots, uz zemes valstīm, lai nestu Labo Vēsti.

75. Šodien jūsu dvēsele cīnās smagu cīņu ar ķermeni. Tā ir izvilkusi savu zobenu, lai stātos pretī kārdinājumam, kuru tā uzvarēs manā vārdā.

Mans miers lai ir ar jums!

Mācība 218

1. Svētītā tauta: jūs nākat uz tikšanos ar Meistaru, kurš jūs nepārtraukti aicina uz sanāksmi, lai barotu jūs ar savu mīlestību un stiprinātu jūs pārbaudījumu laikā. Jūs nākat, atstājot visu aiz sevis, lai klausītos Mani. Tēvi atstāj savus bērnus, mātes – zīdaiņus šūpulī, ilgojoties pēc mierinājuma sev un saviem tuviniekiem. Jaunieši atsakās no zemes priekiem, veci cilvēki aizmirst savu pārbaudījumu nastu, un visi atstāj aiz sevis cilvēcisko postu, slimības un bailes, lai pievienotos Man un teiktu: „Meistars, mēs esam lūgušies agri no rīta un pacēluši savas dvēseles, un Elija, mūsu gans, ir mūs sagatavojis, lai dzirdētu dievišķo Vārdu. Uzņem mūs.”

2. Jūs pulcējaties šī koka ēnā, kas savas zaras izpletis līdz pat šīs Manas izredzētās tautas robežām, un jūs dzirdat starp tā daudzveidīgajām zarām to pašu vārdu, to pašu jēgu un saņemāt to pašu augli, ko Es jums esmu devis jau tik ilgu laiku.

3. No jums visiem Esmu radījis tautu, kas ir pirmdzimtā starp visām zemes tautām, izraudzīta visos laikos, taču ne vienīgā, ko Es mīlu. Jo Es mīlu un vienmēr esmu mīlējis visas pasaules tautas. Bet šī, mana izraudzītā tauta, ir mīlējusi Mani unikālā veidā un ir izrādījusies cienīga Manai labvēlībai.

Taču labvēlības, ko Es tam esmu piešķīris, tas ir pārvērtis par bagātu skopuli, un tādēļ tas ir teicis: „Es esmu visvairāk mīlētais, izredzētais, kas stāv pāri pār citiem, kas ir vistuvāk Kunga Garam. Pārējie man ir jāpakļaujas, jo uz mani Tēvs ir izlējis Savu likumu, Savus labvēlības darbus.” Bet Es jums saku: neesiet iedomīgi. Man patika jūs apdāvināt Trīs laikmetos. Trīs garo laikmetu laikā Es esmu iedarbojies uz jūsu dvēseli dažādajos ķermeņos, kuros jūs esat dzīvojuši, lai jūs ņemtu Mani par paraugu un piedalītos Manās dāvanās, un lai jūs būtu pilni mīlestības pret saviem līdzcilvēkiem kā koks, kura ēna un augļi būtu pieejami visiem ceļotājiem.

4. Bet tagad, šajā laikmetā, apgaismoti ar Manu Garu, jūs pamazām saprotat to, ko Tēvs jums deva agrākajos laikos, to, ko Jēzus jums mācīja Otrajā laikmetā, un Es jums saku: neesiet atkal kā bagāti skopuļi, esiet kā šis Skolotājs, kurš mīlestības dēļ ziedo sevi saviem mācekļiem. Ja jūs parādāties citās brālīgajās kopienās, neuzskatiet sevi par pārākiem un nesakiet, ka tikai jums pieder trīs Testamentu grāmatas un ka jūs esat to īpašnieki, ka jums piederēja Derības lāde, Tabernakuls un simboli. Nē, tauta! Es gribu, lai jūs saviem brāļiem un māsām no dažādām rasēm teiktu, ka jūs visi varat piederēt pie Kunga izredzētās tautas, pie šīs svētītās ģimenes, jo jūs visi esat cēlušies no viena Gara, no viena Tēva.

5. Tad jūs būsiet sapratuši savu misiju un varēsiet kļūt par pasaules glābējiem. Jūs vairs neļausiet Tēvam izpausties materiālā veidā, lai padarītu sevi saprotamu bērniem, kuri nemāk pacelties garīgi, un jūs savās lūgšanās no gara uz garu Man teiksiet: „Tēvs, paliec Savā tronī. Tu jau sen esi nolaidies uz leju, esi cietis mūsu materializācijas un grēku dēļ. Arī Trešajā laikmetā Tev nācās ar mums runāt daudzos veidos, lai mūs mācītu, un Tu esi izlējis Savu spēku un Savas tikumības pār šo Tavu tautu, kas ir Tavi mācekļi. Atstāj mūs kā atbildīgos par cilvēci.”

6. Visos laikos jums ir šķitis pārāk grūti pildīt manu likumu, jo jūs esat cilvēciskas būtnes, un tādēļ jau no senākajiem laikiem esat radījuši dažādas reliģijas un tās nepilnīgi praktizējuši. Ja Pirmajā laikmetā jūs būtu ievērojuši manus likumus, ko nodeva Mozus, nebūtu bijis nepieciešams, lai Jēzus, Tēva Vārds, nāktu pie jums. Kāpēc cieta šis Meistars? Tāpēc, ka Jūdejas tauta Viņu nepazina, izdzina no savas vidus un krustā sita, neapzinoties un neizjūtot, kas Viņš bija.

7. Šie ļaudis nebija sagatavojušies, nebija ievērojuši dievišķos likumus, no tiem un no baušļiem bija izveidojuši savus likumus, ar kuriem, kā viņi domāja, varētu izpildīt savus pienākumus. Taču Dievišķais Meistars kļuva par cilvēku, un ar savu dzimšanu, dzīvi un ciešanām Viņš uzrakstīja vēl vienu lappusi Dievišķās Gudrības grāmatā, kurā katrs vārds tika apstiprināts ar vareniem darbiem, vārdiem un ar asinīm apzīmogotiem darbiem. Tādā veidā jūs saņēmt Otro Testamentu, un, ja jūs būtu ievērojuši šos divus Testamentus, vai tad Man šajā laikā būtu bijis jāatklājas caur cilvēcisku vēstījumu, caur nepilnīgiem un pārejošiem prāta orgāniem? Ja jūs būtu ievērojuši manus baušļus un manu mācību, ko es jums esmu devis ar tik lielu mīlestību, jūs šodien mani nekritizētu un nešaubītos par mani, jo es atklājos caur cilvēka saprāta spējām.

8. Apvienojiet trīs Testamentus un neizkropļojiet Manu Vārdu, nedz arī mistificējiet to. Tas ir mantojums, ko Es atstāju cilvēcei. Mana Gara gaismo jūs un jūsu dvēseli, kas zina, kas tā ir, atceras savu pagātni un zina arī to, kāpēc Es esmu atnācis šajā laikā, un kas spēj saprast Manu mācību.

9. Tikai tādā veidā jūs atzīsiet mana darba tīrību un pilnību, kas tika dota trīs laikmetos un kas stāv pāri cilvēku reliģijām un priekšstatiem. Tas ir ceļš, dzīvība, katras dvēseles sākums un gals — tas, ko satur mana gudrības grāmata.

10. Kāpēc sekta un lielās baznīcas Mani neatzīst un izrāda tik lielu nesapratni? Jūs, kas Mani dzirdat, nevienu nedrīkstat tiesāt. Es — kā rakstīts — tiesāšu visas tautas un visas reliģiskās kopienas.

11. Ja jūs pazemīgi pildīsiet savu uzdevumu, pasaule jums ticēs. Šai pasaulei, kas ir apnikusi vārdus un rituālus, ir vajadzīgi paraugi. Tu, Izraēl, visos laikos esi saņēmis tiro sēklu — ko tu varētu ņemt par paraugu? Kura no izveidojušajām reliģiskajām kopienām ir ievērojusi visu manu baušļu ievērošanu? Neviena. Taču Es varu jums teikt: ja jūs tajās sastopaties ar dievbijīgiem cilvēkiem, ņemiet viņus par paraugu. Ja jūs sastopaties ar mīlestību, ņemiet viņu mīlestību par paraugu. Ja jūs viņos ieraugāt godbijību pret Mani, tad centieties viņus atdarināt, lai iemācītos novērtēt tikumību un katram atzītu to, kas viņam taisnīgi pienākas. Tomēr nekad neņemiet par paraugu to, kas ir nepilnīgs un nosodāms. Ja jūs nezināt, kas ir taisnīgs un kas nosodāms, tad lūdzieties, klausieties manā vārdā un ļaujiet savai sirdsapziņai jums dot padomu.

12. Cilvēces sūdzības nonāk pie Manis; bērnu, jauniešu, vīriešu un sieviešu brieduma vecumā, kā arī vecu cilvēku bailes ceļas augšup. Tas ir sauciens, kas prasa taisnīgumu, tas ir lūgums pēc miera un žēlsirdības, kas izriet no Gara. Jo mīlestības sēkla šajā pasaulē ir sabojāta, un vai jūs zināt, kur tagad ir mīlestība? Cilvēka sirds dziļākajā dziļumā, tik dziļi iekšā, ka cilvēks to nespēj atklāt, jo naid, varas alkas, zinātne un iedomība ir apspiedušas šo sēklu, un tur vairs nav ne garīguma, ne žēlsirdības. Ciešanu kauss kļūst arvien pilnāks, un pasaule to dzer līdz pat nogulsnēm.

13. Bet tu, tauta, no glābšanas laivas mierā vēro uzliesmojušo vētru, pilna uzticības Tēvam. Kamēr daži no šīm karojošajām tautām zaimo pret Manu Garu, un citi praktizē nepilnīgus reliģiskos kultus, tu Mani godā. Bet jūs visi šajā pārbaudījumu laikā atmodīsieties un beidzot apvienosieties caur mīlestību un garīgo atziņu.

14. Mācekļi, Es jūs uzņemu un esmu gatavs jums ātri piedot. Es vēlos justies mīlēts no jums un tāpat vēlos, lai jūs savā starpā dzīvotu saskaņā. Bērnām, kas ir attālinājies, jāatgriežas manā klēpī, un, ja viņš no manis ir novērsies nesapratnes vai neziņas dēļ, viņam nav jābaidās, ka Es viņam pārmetīšu viņa rīcību. Es vēlos glāstīt jūsu dvēseli un atdot tai to, ko tā ir zaudējusi — savu mieru, prieku un cerību. Mans vēlējums ir, lai jūs izbaudītu šīs dzīves saldumu, lai jūs spētu pieņemt arī tās grūtības, lai jūs dzīvotu lēnprātīgi un pacietīgi, lai jūs censtos virzīties uz augšu savā attīstībā. Kas gan varētu mani attālināt no jums, vai kāda vara varētu kavēt to, ka es jūs mīlu un sargāju?

15. Jūs, savukārt, pilnīgi noteikti varat attālināties no Manis un rīkoties kā „pazudušais dēls”, un tikai tad, kad sāpes ievaino jūsu sirdi, jūs atceraties, ka ir Tēvs, kurš jūs mīl un ir gatavs jums palīdzēt, glābjot jūs no jebkādas briesmas, kas jums draud.

16. Es vienmēr esmu jums iedvesis uzticību, lai jūs Manī saskatītu mīlošu Tēvu, uzticamu draugu, uzticības personu.

17. Atcerieties līdzību par „pazudušo dēlu” — jūs, kas nesat liela pārkāpuma nastu, — un paturiet prātā, ka Es pirmkārt esmu mīlestība un piedošana. Jums jāapzinās, ka jūs esat paredzēti, lai pilnveidoti, brīvi no kļūdām un tīri nonāktu pie Manis. Tā kā jums šodien ir iespēja veidot savu sirdi un veikt lielus garīgus darbus, jums jāizmanto šis laiks un jāsamazina jūsu „izsūtījuma” dienas.

18. Tā kā jums jau ir pagājušo laikmetu pieredze un jūs zināt, ka pastāv atlīdzināšanas likums — kāpēc tad jūs vēlaties atkārtot agrākās kļūdas, tā vietā, lai savā ceļā spertu lielu soli uz priekšu?

19. Paskatieties uz cilvēci, kā tā tagad izpērk savus pārkāpumus un nomazgā savus kauna traipus. Tā ir pakļauta lielām pārmaiņām, lai attīrītu un atjaunotu visu, ko tā ir aptraipījusi.

20. Mans vārds piepildās. Jūs esat redzējuši, kā liela daļa manu praviotojumu piepildās jūsu neticīgajās acīs. Daudzus citus jūs drīz redzēsiet, un par to jums jāsniedz liecība. Mans tiesas process ir sācies, kā Es to paziņoju šiem laikiem.

21. Haoss apņem tautas. Kamēr daži ir nomodā un zina savu ciešanu iemeslu, daudzi guļ un apmierinās ar to, ka vienkārši dzīvo, nemaz nemēģinot atklāt visu šo pārbaudījumu cēloni.

Jūs gan zināt iemeslu, esat lasījuši Gudrības grāmatā, un Mans Vārds jūs ir sagatavojis. Nekas jūs nevar pārsteigt. Taču jūs vēl esat pārāk nenobrieduši, lai cilvēcei izskanētu modinājuma aicinājums. Jūs vēl neesat kļuvuši stipri, un jūsu soli vēl ir nedroši. Jūs esat dzirdējuši Manu Vārdu, taču nespējat to saprast, vai, ja esat to sapratuši, neievērojat to. Jūs sašķelaties, lai gan zināt, ka esat viena tauta, un uzdevumus, ko Es jums esmu uzticējis, uztverat tā, it kā tie būtu nepanesams slogs, kas gulstas uz jums.

Es jums jautāju: kāpēc jūs neesat iedziļinājušies šī mācījuma būtībā, lai gan Es esmu jūsu apgaismojis ar patiesības gaismu? Kāpēc jūs neesat stipri, lai gan Es esmu jūsu pabarojis ar šo mūžīgās dzīvības maizi, no kuras pietiek ar vienu drupatu, lai dotu dzīvību izsalkušajam? Iemesls tam ir tas, ka jūs esat pieraduši pie mana Vārda un esat to pieņēmuši, neizmantojot to. Apdomājiet: kamēr jūs esat ar to paēduši, ir daudz izsalkušo, kuri ilgojas to saņemt, lai ar to pabarotos.

22. Tuvojas laiks, kad šis vārds beigsies. Tad tam jāpaliek Manu mācekļu sirdīs, un tas tiks pierakstīts grāmatās, lai to darītu zināmu cilvēcei. Es vēlos, lai pēc 1950. gada jūs saglabātu vislielāko tīrību savos

dievkalpojumos un paklausību Maniem norādījumiem un baušļiem. Tādējādi jūs liecināsi, ka Es biju kopā ar jums.

23. Visi jūsu uzdevumi jums ir doti atbilstoši jūsu spējam un spēkiem, jo Es zinu jūsu izturības robežas. Strādājiat mīlestības dēļ, nevis bailēs. Pievērsiet uzmanību manu mācību būtībai. Mana Tēva mīlestība un mans piedošanas gars atklājas visos manos bērnos.

24. Kādu laimi Es atklāju jūsu sirdīs, kamēr jūs klausāties Manos vārdos! Es esmu bezgalīgā pacietība, kas gaida brīdi, kad jūs pilnībā celsieties cīņā. Es esmu jums atklājis jūsu nākotni.

25. Cik liels būs jūsu ikdienas darbs pēc manas aiziešanas! Jūs to pat vēl neesat iedomājušies. Šim laikam man ir jums jāatklāj daži noslēpumi, lai jūs varētu pārliecināt cilvēkus.

26. Es jūs pārsteidzu tāpat kā tos Otrā Laika zvejniekus, kurus Es sastapu viņu darbā un pienākumos, un kuriem Es teicu: „Nāciet Man līdz, no šī brīža jūs esat cilvēku zvejnieki.” Es piešķīru viņiem spēju dziedināt slimus, devu viņiem vārda dāvanu, apgaismoju viņus ar savām atklāsmēm un iemācīju viņiem atbrīvot apsēstos. Tiklīdz viņi bija sagatavoti un stiprināti, Es parādīju viņiem ceļu un nosūtīju uz dažādām vietām, lai viņi tur pielietotu manu pestīšanas mācību.

27. Šajā laikā jūs nebijāt divpadsmit izredzētie. Jūs esat liels pulks, ko Esmu sapulcējis un mācījis dažādu koku ēnā. Jums jābūt tiem, kas iedvesīs cilvēkiem drosmi lielajos pārbaudījumos, kas apdraud pasauli.

28. Drīz garīgā pasaule vairs neizpaužies, un Es vēlos, lai jūs attīstītu savas dāvanas, lai tad jūs neklūtu svārstīgi.

29. Es vēlos, lai jūs dzīvotu modri, lai intuitīvi vai sapņos dzirdētu Aizsaules balsi, kad tā jums saka: „Dodieties ceļā!” Tad jums jāvirza savi soļi uz mājvietām un apgabaliem, kur slimības vai dabas spēku neierobežotā vardarbība ir atstājusi izmisumu. Ja jums jāceļo uz attālām zemēm, klausieties Tēva norādījumus, kurš jums parādīs laiku un norādīs ceļu.

30. No baznīcām un sektām ieradīsies cilvēki, lai jūs novērotu. Viņi pārbaudīs jūsu pilnvaras. Daži, pārliecināti par jūsu dāvanām, ar naudu jūs kārdinās, lai izmantotu jūs materiālos nolūkos. Neaizmirstiet, ka visi tie, kas manu darbu pārvērš par biznesu, zaudēs manu žēlastību.

31. Drīz vairs nerunāšu ar jums caur cilvēku starpniecību, jo tā ir noteikts rakstiski. Bet es jūs nepametīšu. Es jums sniegšu iedvesmu un ļaušu sajust manu klātbūtni. Jūsu tīrā sirdsapziņa neļaus laikam atstāt dziļas pēdas jūsu ķermenī.

32. Katra lūgšanu un sapulču nams, kurā mana mācība netiek īstenota tīrībā, pazudīs, un izdzīvos tikai tie, kas ir patvērums un glābšanas laiva tiem, kuri nonākuši briesmās.

33. Pēc manas aiziešanas šai tautai pienāks attīrīšanās laiks. Tad pilnā sparā uzliesmos laicīgo cīņu un strīdu laiks, pēc kura iestāsies miers un pazudīs nabadzība.

34. Esiet stipri, jo cīņas laikā jūs tiksiet vajāti un ienaidoti. Jums tiks liegts darbs un maize. Bet tad Es jums atklāšu Savu žēlsirdību un Savu varenību. Jo jūs necietīsiet badu, jūsu sejas nekad netiks izkropļotas, un jūs necietīsiet trūkumu. Tad jūsu dvēsele atcerēsies ceļu caur tuksnesi uz Apsolīto zemi Pirmajos laikos un atcerēsies, ka, kad jums bija slāpes, klints atvēra savu vētrni, lai jums piedāvātu svaigu ūdeni. Kad uz jums dedzināja karstā tuksneša saule, mākoņi jūs apklāja kā aizsargājošs apmetnis, un, kad draudēja izsalkums un trūkums, manna nokrita kā jūsu Tēva mīlestības vēstījums.

35. Pirmkārt, Es jūs brīdinu, lai rīt jūs neteiktu, ka Es jūs tam nebiju sagatavojis.

36. Es jums skaidri izklāstu savu mācību, lai jūs neiekrīstiet kārdinājumā un neļautu sevi pārsteigt.

37. Es gribu jūs vienmēr redzēt sagatavotus, lai jūs saprastu un ievērotu Manu gribu. Tā kā jūs esat pirmie, kas saņēmuši Manu mācību, un esat paši pieredzējuši pierādījumus, kuru dēļ Es esmu nācis uz leju, lai atklātos cilvēkiem, jums jācenšas atstāt labu piemēru tiem, kas nāks pēc jums. Jums jāzina sava garīgā izcelsme, savi pienākumi un misijas, kuras Es jums esmu uzticējis, lai jūs rūpētos par savu dvēseli un spētu saglabāt sevi tikumībā.

38. Kamēr jūs esat attīstījušies, atkārtoti nākot uz Zemi dažādās inkarnācijās, jūs redzat, ka mans darbs pagājušo laiku gaitā ir palicis nemainīgs un nemainīgs. Es vienmēr atklāju jums tās pašas īpašības, ļauju jums sajust manu Tēva mīlestību, manu bezgalīgo pacietību, manus pestījošos darbus. Taču, neraugoties uz visiem šiem pierādījumiem, jūs Mani neatpazīstat. Ir nepieciešams, lai jūs atmodinātos un sniegtu atskaiti par laiku, ko Es jums esmu devis, lai jūs tajā panāktu savu pestīšanu. Tuvojas brīdis, kad jūs dosieties uz aizsauli, taču jūs neesat steigušies nākt pie Manis tieši tajā brīdī, kad Es jūs aicinu, lai jūs nestu savu ražu. Šai ražai jābūt sēklai, kas audzēta ar lūgšanu „”. Turklāt jūsu dvēselei jābūt vislabākajā nožēlas un pacilātības stāvoklī.

39. Atcerieties: tā kā jūs esat daļa no Manas Gara, jums pieder dzīvība un žēlastība tāpat kā Man. Jūs esat tīri savā izcelsmē, un tāpat jums

jāatgriežas pie Manis. Tāpēc šajā laikā jums ir nepārtraukti jācīnās, lai jūs varētu atgriezties pie savas sākotnējās tīrības un pilnības.

40. Izrādiet līdzjūtību saviem brāļiem un māsām, kā arī sev, jo jūs visi veidojat vienu ģimeni, vienu dvēseli. Vīrs jums ir būtnes, kas cīnās par jūsu glābšanu, par jūsu pacelšanos, un kā jūsu aizstāvji tās šķērso telpu un darbojas labdarīgi. Kas notiktu ar jums bez viņu palīdzības? Jo *jūs* neesat sapratuši, kā izprast manu gribu, un katru brīdi pakļaujaties kļūdām.

41. Atcerieties savu garīgo aizstāvju cīņu un atbalstiet viņus, padarot viņu darbu mazāk mokošu. Neizkaisiet viņu ceļu ar dadžiem, neignorējiet viņu balsi, kas jūs vienmēr brīdina par briesmām, viņu padomu, kas virza jūsu soļus, un viņu gaismu, kas jūs vada. Dzīvojiet saskaņā ar viņiem, un jūs būsi pilnīgā vienotībā ar Mani.

42. Jums nevajadzētu atšķirties no saviem līdzcilvēkiem ar kādu zīmi vai kādu materiālu pazīmi. Atšķirieties ar saviem darbiem, par kuriem liecību sniegs jūsu paši līdzcilvēki. Tādējādi jūs iegūsi apkārtējo uzticību un padarīsi savus ienaidniekus par draugiem.

43. Jūs ne visi esat atmodināti. Bet Es izmantosiu vienu vienīgu sagatavotu sirdi katrā pulcēšanās vietā, lai atmodinātu pārējos. Lai aicinājuma stundā, Kunga taisnības stundā, jūs visi Man sniegtu vienu vienīgu augli, kas ir vienāds visu Manu darbinieku rokās. Lai Tēvs izsludinātu aicinājumu cilvēcei un lai visām zemes tautām būtu pieeja jūsu tautai, lai tās nāktu ne tikai uzņemt Vārdu, ko Es atstāju rakstiski, bet arī jūsu piemēru.

44. Tādējādi mana mācība atradīs ceļu starp visām mācībām. Jo galu galā tā uzvarēs pār visām pārējām un izvirzīsies priekšplānā.

45. Katra mācība, kas netiek apstiprināta ar darbiem un piemēriem, ir pati sev piespriedusi nāvēssodu. Taču katra mācība, kas tiek apstiprināta ar darbiem, uzvarēs. Mani piemēri, mana upurējošā nāve Otrajā laikmetā jums daudz ko stāsta, un šodien Es jums saku: tas, kurš savu vārdu apzīmogo ar savu asinīm un dzīvību, dod piemēru patiesīgumam un dvēseles stiprumam.

46. Šodienas laikmetā jūs savus vārdus neapzīmogosiet ne ar asinīm, ne ar dzīvību. Pasaule nealkst pēc jūsu dzīvības, ne slāpst pēc jūsu asinīm. Cilvēkam ir slāpes pēc patiesības, mīlestības un žēlsirdības. Ja jūs būsiat sagatavojušies un garīgi attīstījušies, neiekrītot nekādā fanātismā, ja jūs patiesi ievērosiet manus dievišķos likumus un cilvēciskos likumus, kā Tēvs jums ir mācījis, tad jūs pasniegsiet pasaulei tās glābšanas noslēpumu, miera un pestīšanas noslēpumu visos ceļos.

47. Jo mans darbs nav vērsts ne pret zinātni, ne pret cilvēku iestādēm. Tas nav vērsts ne pret laulību, ne pret ģimeni. Tas nav vērsts pret neko, kas ietver taisnīgumu un mīlestību.

48. Patiesi, Es jums saku: ja cilvēks citos laikos kā Manas dievišķības kalps ir sacēlies pret zinātni, tad šis kalps Mani nav godājis, nav Mani sapratis un nav Man sekojis. Jo, tā kā Es esmu katras garīguma avots, Es esmu arī katras zinātnes avots. Taču, ja jūs bieži esat dzirdējuši, ka Tēvs nicina cilvēku zinātnes, tas neattiecas uz zinātnēm pašām par sevi, bet gan uz mērķi, ko cilvēks tām ir piešķīris. Es nicinu sliktās zinātnes, kas ir novedušas cilvēci pie tās paša iznīcināšanas — zinātnes, kuras cilvēks ir nodevis Jaunuma dienestā, lai iznīcinātu dzīvību un dzīves pamatus. Manuprāt, tieši tas zinātnēs ir nosodāms. Taču katram zinātniekam, kurš kļuvis par cilvēces labdari, Esmu atvēlējis izvēlētu vietu garīgajā līmenī, pat ja jūs viņu neesat pasludinājuši par svētu.

49. To jums šodien saka Meistars, lai jūs nepadotos fanātismam. Jo patiesībā arī jūs baudāt zinātnes augļus, jo Esmu iedvesmojis cilvēkus ar Savu Gaismu, lai viņi savā ceļā atrastu dzīves elementus. Ja nebūtu bijusi Mana griba, lai cilvēks izmantotu zinātni savā labā, Es nebūtu radījis dabas spēkus, nedz arī būtu ielicis Zemes iekšienē un dzīves sfērās visu to, ko cilvēks ir izmantojis savai attīstībai un progresam. Bet Es visu darīju dvēseles un arī ķermeņa atspirdzināšanai, labklājībai un augšupvērstai attīstībai.

50. Jau visagrākajos laikos Es nodevu Zemi tās pirmajiem iemītniekiem, sacīdams viņiem: „Es to nododu jūsu aprūpē, tā ir jūsu dārgums, jūsu dārzs, jūsu mājvieta un jūsu mājas. Augiet un vairojieties!” Taču šo teikumu Es jums devu ne tikai kā cilvēkiem, lai vairotos cilvēces dzimta, bet arī kā dvēselēm un kā saprātīgām būtnēm. Jo Es jūs vairošu visos ceļos un visās jomās, garīgajā un patiesībā.

51. Šajā laikā Es vēršos pret visu lieko un nevajadzīgo, pret visu Jauno, nosodāmo, pret katru Jauno sēklu. Ar savu Garīgās mācības palīdzību Es cīnos pret visiem, kas zinātni ir nodevuši Jaunuma dienestā. Es cīnīšos pret visām Jaunajām zinātnēm, līdz cilvēks atmodīsies manai patiesībai. Tad šī mācība kā dienasgaisma izplatīsies visur un atmodinās visus. Sagatavojieties tam un apzinieties savu uzdevumu, savu misiju un savu atbildību cilvēku vidū.

52. Saprotiet to, ko jums māca mans darbs. Redziet tos apvārsņus, ko jums atver mana mācība un mans vārds, un apdomājiet, cik liela ir dvēsele un cik īsi ir attālumi. Kas ir lūdzies ar mīlestību un tajā sajutis sava brāļa sāpes, tas ir atbrīvojies un devies no šejienes uz tāliem apgabaliem,

atstājot savu mīlestību, savu dziedinošo ziedi un savu maigumu pie tiem, kas cieš.

53. Manas tautas Izraēlas lūgšanas dēļ, kas visās sapulcēšanās vietās pacilājas pie Manis, Es svētīju zemes pasauli un dodu tai Savu gaismu un Savu tēvišķo mīlestību, jo tā nepiedalās Manā vārdā. Es panāku, lai mana mīlestības spēks sasniegtu visas sirdis, lai visi Mani sajustu, lai viņi dotos ceļā uz Manu patiesību, meklējot ceļu. Jo Es tagad visus sagatavoju, lai viņi nonāktu pie Manis.

Mans miers lai ir ar jums!

Mācība 219

1. Šajā brīdī Es dodu jums Savu dziedinošo balzamu, Savu spēku un Savu mīlestības pieskārienu.

2. Es esmu jūsu krusta nesējs. Jo, kad uz zemes mana krusta nasta kļuva nomācoša, bija cilvēks ar līdzjūtību sirdī, kurš dalīja manu nastu kopā ar Mani.

3. Šeit Es esmu — gatavs steigties jums palīgā, ja jūs ceļā sabruksiet, lai dotu spēku jūsu dvēselei un paceltu to, lai tā varētu turpināt savu ceļu.

4. Solis pa solim jūs tuvojaties savas dzīves uz zemes „Golgātai”, kur jūsu dvēsele Man teiks: „Tēvs, Tavās rokās es nododu savu garu, jo viss ir paveikts.”

5. Laimīgi tie, kuri — kad pienāks šī stunda un viņi izteiks šos vārdus — būs pabeiguši savu uzdevumu, jo viņu miers un laime būs liela.

6. Es vēlos, lai jūs visi sasniegt šo virsotni, neatkarīgi no tā, vai jūs tur ieradīsieties noplucis un bez materiālajām lietām. Tur jūs sajūtīsiet Manu klātbūtni un Manu žēlsirdību tā, kā nekad agrāk neesat sajutuši.

7. Tur Es gaidu vīrieti, tur Es gaidu sievieti, vecākus, mātes — visus, kas nāca šajā pasaulē ar uzdevumiem, kas bija jāizpilda.

8. Vai jūs vēlaties sasniegt virsotni? Uzticieties Man, kas esmu jūsu liktenis. Pieņemiet pārbaudījumus ar mīlestību, paklausiet Manai gribai, kāda tā arī būtu, ar smaidu uz lūpām, ar ticību un pakļaušanos savās sirdīs.

9. Neaizmirstiet, ka Es esmu visvarens un visur klātesošs, lai šaubas vai vājums jūs neievedu kārdinājumā.

10. Dažreiz, kad jūs raudājat uz zemes un domājat, ka Es dzīvoju debesīs, kur valda gara laime, jūs šaubāties par Manu mīlestību, jo nesaprotat, ka Tēvs priecājas, kamēr miljoni Viņa radību uz zemes cieš līdz nāvei. Iemesls tam ir tas, ka jūs nevēlaties saprast, ka Mana laime nebūs pilnīga, kamēr pēdējais no Maniem bērniem nebūs sasniedzis glābšanas zemi.

11. Tā kā Es esmu jūsu Tēvs, Man neizbēgami ir jāizjūt tas, ko izjūt bērni. Tikai tā jūs sapratīsiet, ka — kamēr katrs no jums cieš un izjūt savas sāpes — Dievišķais Gars līdzcieš visu savu bērnu sāpes.

12. Kā šīs patiesības pierādījums Es nācu pasaulē, lai kļūtu par cilvēku un nestu krustu, kas simbolizēja visas pasaules sāpes un grēkus. Bet, ja Es kā cilvēks uz saviem pleciem nēsāju jūsu nepilnību nastu un izjutu visas jūsu sāpes — vai tad Es kā Dievs varētu izrādīties bezjūtīgs, saskaroties ar savu bērnu bēdām?

13. Manā Garā skan slavēšanas dziesma, kuras skaņas vēl neviens nav dzirdējis; neviens to nepazīst, ne debesīs, ne uz zemes. Šī dziesma skanēs visā Visumā, kad sāpes, postījumi, tumsība un grēks būs izdzēsti. Šīs

dievišķās skaņas atradīs atbalsi visās dvēselēs, un Tēvs un bērni apvienosies šajā harmonijas un laimes korī. Patiesi, Es jums saku: pat akmeņi runās, kad šī harmonija reiz apgaismos manu mīloto bērnu dzīvi.

14. Turpiniet attīrīt savas dvēseles, turpiniet tās attīstīt un pilnveidot, vienmēr sevī nesot savu ticību kā neizdzēšamu liesmu.

15. Man jums jāsaka, ka, kamēr jūs dzīvojat uz zemes, jums ir tiesības censties padarīt savu dzīvi uz tās pēc iespējas patīkamāku. Nav nepieciešams nepārtraukti raudāt, ciest un „asiņot”, lai nopelnītu mieru aizsaulē.

16. Ja jūs varētu pārvērst šo Zemi no asaru ielejas par laimes pasauli, kurā jūs mīlētu viens otru, kurā jūs centītos darīt labu un dzīvot saskaņā ar manu likumu — patiesi, es jums saku, šī dzīve manā skatījumā būtu pat vērtīgāka un cēlāka nekā dzīve, kas pilna ar ciešanām, nelaimēm un asarām, lai cik liela būtu jūsu gatavība to paciest. Kad jūs būsiat gatavi apvienot garīgo dzīvi ar cilvēcisko dzīvi tādā veidā, ka vairs neredzēsiet robežu starp vienu un otru? Kad jūs no savas eksistences veidosiet vienu vienīgu dzīvi, noraidot nāves jēdzienu, lai ieietu mūžībā? Šī atziņas gaisma būs cilvēkos tikai tad, kad pasaulē uzplauks garīgums.

17. Manas Vārda gaisma šajā laikā glābj jūs no materiālisma tumsas, kurā ir apraktas dvēseles — tumsas, kas neļauj tām atzīt patiesību, lai gan tā ir tām tuvu un tās to nes sevī.

18. Trešais Laiks ir pie jums, un par to cilvēkiem tiek doti pierādījumi un zīmes, un vēl lielākas sekas, it kā skanētu milzīgs zvans, lai pamodinātu dzīvos un mirušos.

19. Lūdzieties, vērojiet, meditējiet, ļaujiet manai iedvesmai jūs vadīt. Jūs to vienmēr atpazīsiet, jo jūtaties iedvesmoti uz labo un pacilātību, kad jūsu dvēsele sveicina savu Radītāju.

20. „Gods Dievam augstumos, un miers uz zemes cilvēkiem ar labu gribu.”

21. Svētītā tauta, ko esmu izvēlējis savā žēlsirdībā: es esmu jūs izvēlējis šajos pagrimuma, apjukuma un sāpju laikos, lai apvienotu jūs vienā ģimenē un veidotu miera tautu starp zemes tautām.

22. Jūs piedzīvojat haosa laikus. Tikai tie, kas šajos pārbaudījumu laikos spēj pacelties garīgumā, var izdzīvot sāpes, apmulsumu un tuvojošos vētru. Tikai tie, kas pacelsies pāri visām zemes niecībām un cilvēciskajām grūtībām, spēs ar līdzsvarotību un mieru izturēt pasaules mēroga haosu un būs kā kuģa avārijā cietušie okeāna vidū, kuriem izdosies pieķerties koka gabalam, kas būs ticība manai mīlestībai.

23. Es jums sagatavoju šim laikam. Tāpēc Es jums mācu ņemt Mani par paraugu. Taču nav Mana griba, lai jūs būtu vienīgie, kas ievēro Manu

mācību. Es vēlos, lai jūsu sirds tikumi, jūsu vārdi un darbi piesaistītu visas sirdis, kurām jānāk pie Manis, lai šajā laikā saņemtu Manu mācību, lai tauta vairotos skaitā, spēkā un paceltībā starp cilvēci.

24. Bet no kā sastāv tas haoss, tā vētra, tas pārbaudījums, kas tuvojas? Tās ir ciešanu kausa raugs, ko cilvēce vēl nav izdzērusi. Ir nepieciešams, lai cilvēks, kurš ar saviem darbiem laika gaitā ir radījis šo kausu, to iztukšotu līdz pēdējam pilienam, lai atpazītu savu paša darbu un tā augļus.

25. Svētītā tauta: Tie vīri, kas, pilni augstprātības un varas alkas, pacēlušies nācijās, zemes tautās, ir lielas dvēseles, apveltītas ar varu un lielu misiju nesēji. Tomēr viņi nav manas Dievišķības dienestā. Viņi nav nodevuši savas lielās dotības un spējas mīlestības un žēlsirdības kalpošanai. Viņi ir radījuši *savu* pasauli, *savus* likumus, *savu* troni, *savus* vasalus, *savas* valdības teritorijas un visu, ko vien var izvirzīt par mērķi.

Taču, ja viņi jūt, ka viņu tronis dreb no pārbaudījumiem, ja viņi sajūt, ka tuvojas varena ienaidnieka iebrukums, ja viņi redz, ka viņu dārgumi un vārds ir apdraudēti, viņi ar visu savu varu dodas ceļā, pārņemti ar lieluma māniju, ar zemes iedomību, naida un ļaunprātības, un metas pretī ienaidniekam, neņemot vērā to, vai viņu darbs, viņu ideja atstāj aiz sevis tikai sāpju, iznīcības un ļaunuma pēdas. Viņiem prātā ir tikai ienaidnieka iznīcināšana, vēl lielāka troņa uzcelšana, lai iegūtu vislielāko varu pār tautām, pār bagātībām, pār ikdienas maizi un pat pār cilvēku dzīvībām.

26. Es jūs sagatavoju, lai jūs būtu mani karavīri, taču ne tādi, kas rada iznīcināšanu vai ļaunumu, ne naida un samaitātības, tumsas un alkatības karavīri, bet gan garīguma, brālības, mīlestības, lēnprātības un žēlsirdības karavīri. Jums jādodas ceļā, pilniem ar spēku un paļāvību uz Mani, jūsu paraugu, pilniem ar paļāvību uz saviem ieročiem, kas ir patiesība un taisnīgums. Es jūs sagatavoju, lai jūs jau tagad varētu cīnīties pret to ienaidnieku, kurš arī ir varens, bet ne vairāk kā jūs.

27. Tajā dienā, kad jūs atmodīsieties garīgumam, jūs nonāksiet pie atziņas, ka tumsība ir vāja salīdzinājumā ar gaismu, ka naidis ir tikai atoms mīlestības neapturamā spēka priekšā un ka šis atoms izgaist saskarsmē ar patieso žēlsirdību, ka materiālisms mazinās garīgās dāvanas priekšā. Materiālais ir pārejošs, bet garīgajam ir mūžīgā dzīvība.

28. Jūs esat ceļā uz to, lai veidotu garīgo tautu, kas spēj atrisināt pasaules apjukumu, lai ar savu piemēru, ar labajām domām, vārdiem un darbiem, kas jums jau tagad pieder, atbrīvotu to no materiālisma un fanātisma.

29. Ja cilvēki jums uzdos jautājumus par mācībām, kuras jūs neesat dzirdējuši no Manis vai kuras jūs nespējāt saprast, Es runāšu caur jums un

pārsteigšu cilvēkus — zinātniekus, teologus, varenos, pilnvarotos un tiesnešus, zemes mācītājus.

30. Es parūpēšos, lai mana Trīsvienības un Marijas Garīgā mācība izplatītos visur, tāpat kā gaiss plūst visur, tāpat kā gaisma izdzēš jebkuru tumsību, lai apgaismotu pasauli. Tāpat izplatīsies mans darbs, tāpat izplatīsies mana mācība. Tā iekļūs katrā reliģiskajā kopienā, katrā iestādē, katrā cilvēku kopienā, katrā sirdī un katrā mājā. Tā veiks garus ceļus, šķērsos tuksnešus un jūras un piepildīs šo pasauli, jo ir sākusies Trešā laika ēra, Gaismas laikmets visai cilvēcei.

31. Visos laikos Esmu savus atklājumus padarījis cilvēcīgus. Atcerieties, ka Pirmajā laikmetā Es izvēlējos Mozu, lai atklātos jums. Viņš bija Mans runasvīrs un Mans sūtnis. Es aicināju viņu uz kalnu un sacīju viņam: „Mozus, noliec savu seju, jo tu nedrīksti uz Mani skatīties. Ej un saki savai tautai, ka Es esmu tās Kungs un Dievs, ka Es esmu tās tēvu Dievs un ka tā ir Mana griba, lai viņi attīrītos no iekšienes un ārpusē, lai viņi būtu cienīgi saņemt Manus baušļus, Manu likumu, Manus noteikumus.” Caur Mozu Es atklāju Sevi kā Tēvu, kā Likumu un kā Taisnību. Ar viņa starpniecību Es atklāju Sevi savai izredzētajai tautai. Ar šī vīra palīdzību Es ļāvu saviem baušļiem nonākt katrā sirdī.

32. Otrajā laikmetā Es gribēju būt jums tuvāk. Nebija mana dievišķā griba, lai tauta uztvertu Mani tikai kā neizlīdzināmu tiesnesi. Es gribēju sajūst savu bērnu, pēc mana tēla un līdzības radīto būtņu, mīlestības glāstus. Mīlestības un maiguma aktā Tēvs kļuva par cilvēku, lai mācītu pazemību, kas ir dvēseles lielums, likumu patiesu izpildi, dzīvi mīlestībā — lai mācītu cilvēkus cīnīties par taisnību, mūžīgu un patiesu ideālu.

33. Jēzus mācība — dota kā ceļvedis, kā atvērta grāmata, lai cilvēce to pētītu — nav salīdzināma ar neko citu nevienā citā zemes tautā, nevienā paaudzē, nevienā rasē. Jo tie, kas devās ceļā, lai sludinātu taisnības baušļus vai mīlestības pret tuvāko mācības, tika sūtīti uz Zemi no Manis kā ceļa sagatavotāji, kā vēstneši, bet ne kā dievības. Tikai Kristus nāca pie jums kā dievība. Viņš jums sniedza skaidrāko un vislielāko mācību, kādu cilvēka sirds jebkad ir saņēmusi.

34. Bet tagad, šajā laikā, mīļā tauta, Es neesmu kļuvis par cilvēku tāpat kā tajā Otrajā laikmetā, taču Man ir patīcis atklāties visiem Maniem radījumiem caur cilvēka saprātu. Pat „Garīgajā ielejā” un bezgalīgajos plašumos ir sajutusi Manu dievišķo klātbūtni. Jo uz kāpnēm uz pilnību ir daudz pakāpju; „Garīgajā ielejā” un bezgalīgajās pasaules telpās ir daudz pasaules. Bet patiesi, Es jums saku: Es vienmēr esmu atklājies visiem, un atkarībā no tās pasaules garīgās pakāpes, kurā viņi atrodas, starp viņiem ir bijusi mana atklāsme.

35. Kāds man jautā: „Kāpēc Tēvs atklājas caur cilvēka saprātu, lai gan cilvēks ir grēcīgs, nešķīsts un sevī glabā zemiskas kaislības?” Taču Meistars jums saka: Mans svētītais stars ir pilnīga tīrība un pilnība, un, lai gan Tēvs neizrāda sašutumu par cilvēka grēku, Viņš nevar nonākt saskarsmē ar nešķīsto. Tāpēc Es nāku pie „pēdu taburetes” Gara, un tieši Gars ir tas, kas nodod Manu Gaismu, Manu Vārdu un Manu mācību balss nesēja saprāta spējām. Jau iepriekš „pēdu paliktnis” mīlestības, godbijības un sagatavošanās aktā ir pacēlies pie Manis, lai neiejauktu zemiskās kaislības un miesas tieksmes manas mācības pilnībā.

36. Taču drīz Es vairs neizpaudivos caur cilvēka saprātu. Jo pienāks brīdis, kad jūs to varēsiet paveikt no gara uz garu. Tad mans dievišķais stars sasniegs arī jūsu garu, un tur jūs dzirdēsiet manu balsi, saņemsiet manas iedvesmas, manas pravietojumus un manus norādījumus. Uz to Es jūs šobrīd vadu.

37. Es turpināšu jūs mācīt un jums piedot, lai jūs man pēdējos brīžos, kad es atklājos caur cilvēka saprātu, varētu teikt: „Kungs, cik liels bija mūsu grēks un mūsu ļaunums! Mēs to laicīgi atzinuši, esam attīrījušies iekšēji un ārēji — gan savā garīgajā dzīvē, gan savā cilvēciskajā dzīvē. Un tagad mēs uzticamies Tavam bezgalīgajam žēlsirdīgumam, jo mēs mīlam viens otru, mīlam visu radīto, veidojam vienu ķermeni un vienu gribu.”

38. Ja jūs līdz 1950. gadam nonāksiet līdz šim, grēcinieka un dievbijīgā acis redzēs Mani visā Manā godībā, jo tad būs brīdis, kad jūs sāksiet pildīt Likumu, ko Tēvs jums ir uzticējis.

39. Esi stiprs savā ceļā, tauta, jo tavs gars šobrīd pilda grūtu misiju uz šīs planētas. Tikai tas, kurš attīrās caur mīlestību, kurš ievēro manus likumus, vairs nav spiests reinkarnēties uz šīs planētas. Bet tas, kurš savā „pēdējā” reinkarnācijā atstāj asins pēdas vai ļaunprātības pēdas, ir spiests atgriezties uz šo Zemi, lai labotu kļūdas, atjaunotu izpostīto, dotu dzīvību tiem, kurus viņš atstāja bez dzīvības, un piedotu tiem, kuriem viņš nepiedeva. Vienvārdsakot: lai izpirktu grēkus.

Tāpēc mana bezgalīgā mīlestība jums saka: „Ak, nenogurstošais zemes ceļotāj, kas jau sen ar rūgtumu sirdī ej savu ceļu! Paskaties uz To, kurš vēlas tevi mierināt, stiprināt, lai tu varētu iet dzīves ceļu līdz galam.”

40. Jūs šo ceļojumu sākat jau sen, un tā nav pirmā reize, kad Es parādu Sevi jūsu ceļā. Mana žēlsirdība ir pacēlusi kritušos, dziedinājusi slimos un atdevusi dzīvību „mirušajiem”. Mana Tēva balss ir pamodinājusi guļošos.

41. No gaismas, ko mans Gars izstaro uz jums, tiek apgaismota jūsu dvēsele, un tā ierauga savu pagātni kā garu ceļu garīgās izpiršanas un dvēseles attīstības virzienā. Jūs arī saprotat atbildību, ko esat uzņēmušies pret savu Meistaru, lai būtu uzticīgi liecinieki maniem mācījumiem. Es

esmu jums teicis, ka pienāks diena, kad ieradīsies baznīcu un sektu pārstāvji, lai jūs iztaujātu un izpētītu, un Es nevēlos, lai viņi redzētu jūs neapbruņotus. Viņiem jūs jāredz pazemīgi, bet jūsu pazemībā atklājot Manu gudrību.

42. Cilvēcei jūs būsiet vajadzīgi, un jūs, kas garīgi esat senākā tauta uz Zemes, nedrīkstat slēpt dāvanas, ko Es jums esmu piešķīris. Jums jānorāda uz grāmatu, ko Es esmu atvēris jūsu priekšā.

43. Jebkurā laikā, kopš radības sākuma, Esmu noslēdzis derību ar jums. To, ko esmu piedāvājis, esmu uzticīgi izpildījis. Bet patiesi, es jums saku, mana tauta vienmēr ir laužusi savus solījumus!

44. Sešas reizes Esmu atjaunojis šo derību ar jums, jo Es jūs mīlu un vēlos jūsu pestīšanu.

45. Divpadsmit apustuļos, kurus Es izvēlējos Otrajā laikmetā, ir iemiesotas cilvēciskās tikumības un vājības. Es izmantoju viņu tikumus kā piemēru un iedvesmu cilvēcei un izmantoju viņu nepilnības, lai jums sniegtu lielas mācības. Toma neticība simbolizē faktu cilvēku, kurš tic tikai tam, ko viņš var aptaustīt un redzēt.

46. Pēteris iemieso to, kurš baidās no cilvēku spriedumiem, bet Jūdass — tos, kuri pārdod dvēseles labumus.

47. Šajā laikā Es jums nedodu zemes bagātības, Es tās jums jau esmu devis citos laikos. Tagad Es jūs daru bagātus gudrībā.

48. Visos laikos zinātnieki ir noliedzuši un apkarojuši Manas atklāsmes un garīgās vēstis. Es tomēr neapkarāju zinātni, jo Es esmu zinātne. Es esmu Tas, kas to iedvesmo cilvēkam viņa paša labuma un atspirdzinājuma dēļ. Patiesi, Es jums saku: tas, kurš izmanto zinātni, lai darītu ļaunu, nav iedvesmots no Manis.

49. Atpazīstiet Manu Vārdu pēc tā jēgas. Es esmu vīnogulāju koks, no kura jūs dzerat vīnu.

50. Kas jums nepieciešams, lai varētu Man sekot? Es jums visu došu. Es tagad izveidoju svētnīcu jūsu sirdīs, lai tur mūžīgi mājotu. Jo mans vārds, ko pauž cilvēka balss, drīz vairs nebūs dzirdams, un tikai jūsu dvēsele to tad sajūtīs skanam bezgalībā.

51. Laimīgi tie, kas ir garīgi attīstīti, jo viņi sajūtīs Manu klātbūtni un būs tie, kuri — lai gan savu ceļu mēro nabadzībā un asarās — nesīs šai cilvēcei mierinājumu un pestīšanu.

52. Mans vispārējais stars apgaismo jūsu sapratni, un šajā gaismā, kas plūst caur jums, jūs jūtaties piepildīti ar manu klātbūtni. Redzētāji ar prieku vēro un piedzīvo šo gaismu, kas apņem katru dvēseli. Viņi ir redzējuši lielu grāmatu, kas rāda Izraēlu, kurā ir ietverts mācījums un kura ir atvērta sestajā nodaļā.

53. Klausoties manā vārdā, jūs esat sajutuši, ka jums apsolītā Valstība ir ļoti tuvu, un jau nojautāt to laimi, kas jūs gaida. Visas jūsu bailes izgaist, jo jūs sākat atzīt Mani kā Tēvu. Un, kad redzēsiet, kā piepildās Mani solījumi, kas citā laikā tika doti Izraēlas tautai, izredzētajai tautai, jūs piepildīsiet ar cerību un sāksiet izvirzīt lielus nodomus par labāku dzīvi un paklausību Maniem likumiem.

54. Manā atkārtotajā atnākšanā Mani pavada dvēseles ar lielu gaismu — būtnes, kas tagad jums paziņo par Manas Valstības tuvumu un sagatavo cilvēka sirdi.

55. Jūsu pasaule ir apgaismota ar manu klātbūtni. Drīz jūs ieiesiet garīgās atdzimšanas ērā, kas jums nesīs visu tikumu atdzimšanu un pacels jūs uz augstākiem dzīves līmeņiem. Bet tāpat kā esmu nācis pie jums, esmu nācis arī uz citām dzīves pasaulēm, kurās dvēsele cīnās, pilnveidojas un izpērk grēkus sāpēs. Starp šīm dzīves pasaulēm un jūsu pasauli Es vēlos nodibināt savienību un draudzību. Es vēlos, lai jūsu savas domas saistītu ar būtnēm, kas tajās dzīvo, lai jūs veltītu tām lūgšanas, kas mierina un apgaismo jūsu brāļu un māsu skumjo dvēseli.

56. Tādējādi jūs nonāksiet pie atziņas, ka jūsu misija neaprobežojas tikai ar palīdzības sniegšanu jūsu redzamajiem brāļiem un māsām, bet ka pastāv būtnes, kuras jūs nepazīstat, kuras jūs no savas pašreizējās dzīves pasaules nevarat tieši uztvert un kuras tomēr jūs vajag.

57. Šī pasaule, kas šodien ir jūsu dzimtene un kurā jums ir dota mana skaidrā atklāsmē, ir piemērota tam, lai jūs pie Manis iestātos un lūgtu par tām būtnēm, par kurām Es jums runāju.

58. Katrā laikmetā Es esmu atklājies, pilns gudrības, būtības un mīlestības. Jūs esat bijuši liecinieki manām atklāsmēm. Kas gan nezina, ka Es, Jēhova, runāju uz pasauli jau no tās pirmsākumiem? Kas gan nezina, ka Es atnācu Jēzū, lai jums sniegtu Savu mācību? Es vēlos, lai cilvēce uzzinātu, ka Es šodien esmu atnācis, lai izskaidrotu un iztulkotu katru vārdu un katru noslēpumu, kas varētu būt ietverts Mūžīgās gudrības grāmatā.

59. Jūsu nepārtrauktā dzīves ceļojumā jūs esat bijuši Manā aizsardzībā. Jūs esat mūžīgi ceļotāji un nezināt, kāda nākotne jūs sagaida. Jūs nevarat uzminēt, kad tuvojas negaiss, nedz arī to, kad parādīsies miera varavīksne. Tikai Es, kas raugos pār jums, paziņoju jums — ja esat gatavi — to, kas nāks. Šī zemes ieleja, kas dažos gadījumos jums ir bijusi patīkama un jauka, ir izrādījusies jums arī naidīga un likusi jums izliet asaru straumes, ar kurām esat attīrījuši un šķīstījuši savu dvēseli.

60. Nāciet pie Manis, jūs esat noguruši no ceļa. Nāciet šī koka ēnā, kas jums parāda žēlsirdību un mīlestību pret visiem saviem bērniem. Kad būsiet atpūtušies un visas jūsu ciešanas būs mazinājušās, domājiet par

tiem, kas cieš, un iestājieties par viņiem. Es, protams, varu viņiem visu dot arī bez jūsu starpniecības, bet Man ir patīkami, ja bērņā atklājas mīlestība, līdzjūtība un žēlsirdība un viņš dalās savu brāļu un māsu sāpēs vai laimē.

61. Jūsu eksistencei nav robežu, miesas gals nav dvēseles gals. Jo, kad tā nogrimst zemē, dvēsele to pārdzīvo un savā jaunajā dzīvē atrod bezgalīgi daudz stimulu, lai censtos un turpinātu pacelties. Tad dvēsele atbrīvojas no ķermeņa, kas to apspieda, un atrod plašu darbības lauku, kurā izmantot savas spējas un tikumus.

62. Kad Jēzus mira pie krusta, jūs no savas iztēles izdzēsāt cilvēka tēlu un uztvērāt Mani kā bezgalīgi spējīgu iekļūt visās pasaulēs, lai aptvertu Visumu ar Manu mīlestību.

63. Uzskatiet sevi visus par vienlīdzīgiem, mīliet viens otru brālīgi. Jo pēc 1950. gada pie jums izzudīs „amati”. Vairs nebūs ne vadītāju, ne balsu nesēju, ne „pīlāru”, ne redzētāju, ne „dāvanu nesēju”, ne „zelta spalvu”, ne arī „pamata akmens” — vairs nebūs nekādu atšķirību. Lai jūs būtu nozīmīgi, Man pietiek ar to, ka redzu jūs sagatavotus, pat ja jūs neesat ieņēmuši amatus, lai Es varētu īstenot Savu gribu ar jūsu starpniecību un lai jūs ļautu tai sevi vadīt.

64. Ne tikai tie, kas ir ieņēmuši šos amatus, pieder pie tiem, kuri ir spējīgi veikt lielus uzdevumus. Es gribu, lai jūs visi kalpotu šai lietai un lai katrs no jums sevī nes visus amatus, lai jūs visi justos atbildīgi par Manu darbu.

65. Mans Vārds vairs nebūs dzirdams fiziskā veidā, un tādējādi jūs sasniegsiet lielāku garīgumu. Jo tad jūs meklēsiet Mani bezgalībā, paceldami savas domas augšup. Jūs centīsieties Man patikt, veicot nopelnus pelnošus darbus, un tas jums dos lielāku garīgo progresu.

66. Es vēlos, lai jūs uzskatītu sevi par patiesiem brāļiem un māsām, lai jūs dzīvotu vienoti, lai jūs justos tuvāki viens otram, lai jūs būtu tuvāki Man. Jūs, kas esat ieguvuši lielāku izpratni par Manu darbu, — pamāciet savus brāļus un māsas, visus tos, kas šobrīd sper savus pirmos soļus. Pasniedziet viens otram roku, sargājiet viens otru. Tā ir Mana griba.

Mans miers lai ir ar jums!

Mācība 220

1. Esiet laipni gaidīti pie Manis, mācekļi.
2. Šeit ir Meistars, kurš piepilda savu Otrā Laika apsolījumu un nāk kā Svētais Gars, lai ar savu gaismu apgaismotu zemeslodi.
3. Pie Manis atrodas tie, kuri šaubījās, kuri zaimoja pret Mani, bet šodien ar nožēlu nāk klāt, lai lūgtu piedošanu un kļūtu par Maniem kalpiem.
4. Pirms Es atnācu, pie jums bija Elija, lai izklienētu tumsu un atnestu jums gaismu, lai jūs tuvinātu žēlastības un gudrības avotam, kas Esmu Es.
5. Es jūs atradu jau sagatavotus un aicināju jūs sēsties pie mana galda, lai jūs varētu baudīt manu maltīti.
6. Garīgi Es izlieku Savu asinis pilienu pa pilienam, lai jums pavērtu ceļu uz atgriešanos, lai jūs vairs nekad nenovirzītos no ceļa.
7. Mana mīlestība plūst pār jums, taču ne visi esat tai atsaucīgi. Kamēr vieni to jūt savās sirdīs, citi paliek vienaldzīgi. Tomēr Es nevienu neizraidu no sava galda, jo garīgajai augšāmcelšanai ir jānotiek visos manos bērnos.
8. Tie, kas šajā vēstījumā patiesi ir sajutuši Manu klātbūtni, pateicas Man par mierinājumu, ko Mans Vārds ir dāvējis viņu sirdīm, kuras jutās vientuļas un pamestas.
9. Šī pulcēšanās vieta nav Tēva nams, mans altāris atrodas jūsu sirdīs. Jūsu ticība ir manai godībai iedegta svece, un jūsu sirdsapziņa ir tā augstākā gaisma, kas spīd jūsu ceļā, kas novirza jūs no ļaunajiem ceļiem, kas brīdina jūs par bezdibeniem, kas iedrošina jūs darīt labu.
10. Jūs zināt, ka Es radīju gaismu, tāpat kā Es radīju visu radīto, lai šī gaisma, ko jūs saucat par „dienu”, jums atklātu radības krāšņumu un jūs iepazītu Manu mīlestību un Manu varenību.
11. Es jūs radīju „pēc Mana tēla un līdzības”, un tā kā Es esmu Trīsvienīgs, arī jūsos pastāv šī Trīsvienība.
12. Jūsu fiziskais ķermenis ar savu formu un pilnīgo harmoniju atspoguļo radību. Jūsu iemiesotā dvēsele ir „Vārda” tēls, kas kļuva par cilvēku, lai cilvēku pasaulē atstātu mīlestības pēdas, un jūsu gars ir Svētā Gara dievišķās gaismas starpnieks.
13. Katru reizi, kad cilvēks ir novērsies no Maniem likumiem un nav klausījies savas sirdsapziņas balsij, viņš ir iegājis kārdinājumā, tumsas un grēka naktī. Tad Man bija jātiesā viņa darbi, un Manā tiesā viņš ir piedzīvojis sāpes. Bet vienmēr Esmu viņam devis iespēju nožēlot un laiku, lai izlīdzinātu savu vainu: Manā tiesā grēcinieks ir pazemojies. Bet vēlāk, kad viņš bija saņēmis manu piedošanu un manas žēlastības dāvanas, viņš atkal ir atgriezies savā grēkā. Lai jums parādītu ceļu uz atgriešanos, jūs

Dievs kļuva par cilvēku jūsu vidū, un Visuma Mātei bija jāklūst par sievieti, lai jūs izglābtu ar savu mātes mīlestību.

14. Garīgi jūs jau esat nogājuši garu ceļu, un tagad jūs esat pārsteigti par intuīciju un attīstību, ko jaunās paaudzes atklāj jau no visagrīnākās bērnības. Jo tās ir dvēseles, kas daudz ir piedzīvojušas un tagad atgriežas, lai vestu cilvēci uz priekšu — vieni garīgajos ceļos, citi pasaulīgajos ceļos, atbilstoši savām spējām un savai misijai. Taču visos viņos cilvēki saskatīs iekšējo mieru. Šīs būtnes, par kurām Es jums runāju, būs jūsu bērni.

15. Vairs nav laika šķērsot tuksnešus, nedz arī nodarboties ar bezjēdzīgiem uzdevumiem. Domājiet par nākotni un sagatavojiet rītdienas cilvēci. Jo, ja jūs runāsi par manu mācību un izplatīsi manu dziedinošo balzamu, cilvēki pārsteigti jums jautās: „No kā jūs esat saņēmuši tik lielu mācību, un kurš jums ir devis tik neparastu spēku dziedināt slimības?” Tad cilvēki atpazīs manu spēku manu „darbinieku” mīlestības darbos.

16. Dvēselei tās attīstībai un pilnveidošanai, tās progresam un izpirkšanai ir piešķirti septiņi posmi dažādās reinkarnācijās. Taču tai nav dota spēja atcerēties iepriekšējās dzīves uz Zemes. Ķermeņa matērija ir kā blīvs plīvurs, kas to aplāp. Tikai sirdsapziņa dod jums intuīciju, ka jums jāvirzās uz priekšu pa Gaismas ceļu, kas ved uz pilnību.

17. Šis ceļš ir kā kāpnes ar septiņiem pakāpieniem, kas dvēseli aizvedīs manā klēpī, kur tā paliks un mūžīgi izstaros savu gaismu uz tiem, kas atrodas zemākajos pakāpienos.

18. Tas ir mans dievišķais un mūžīgais plāns. Jūs esat mani līdzstrādnieki un galu galā valdīsiet kopā ar Mani, kad būsiet salauzuši materiālisma ķēdes.

19. Pasteidzieties! Dariet visu, ko šodien varat darīt! Sekojiet maniem norādījumiem, un pat šīs pasaules vislielākajā haosā jūs piedzīvosiet manu mieru.

20. Tad ticība, cerība un mīlestība kā eņģeļi peldēs virs jūsu dvēseles.

21. Es apgaismoju sirdi, dvēseli un prātu, lai jūs šajā manas atklāsmes laikā saprastu mana Vārda gudrību. Šis laiks atstās savas pēdas nākamajās paaudzēs, lai tās saprastu laiku, kurā tās dzīvo.

22. Es esmu nācis kā bāka, lai apgaismotu jūsu dvēseli, stiprinātu to, un Es esmu bijis augšāmcelšanās visiem tiem, kuri, dzirdot Mani, ir ticējuši. Jo, iepazīnuši augstākās dzīves mieru, viņi ir saņēmušies, pieņēmuši lēmumu laboties un atteikušies no liekajām mantām. Ja viņi spēs izturēt pārbaudījumus, viņi veidos Manu labas gribas karavīru armiju. Viņi stāties pretī jaunuma pasaulei, ko apdzīvo garīgi traucēti cilvēki, kuri gan izmanto to, ko Esmu radījis, bet joprojām Mani noliedz — pasaulei, kas pārvērsta

par tuksnesi, kuras karstais smilšu segums apdedzina ceļotāja pēdu zoles. Šajā nežēlīgajā tuksnesī cilvēkus bez žēlastības pēris ideoloģiskas vētras.

23. Klausieties Manī: sagatavojieties un nebaidieties. Jo, ja jūsos ir ticība un mans darbs ir jūsu ideāls, jūs dzīves ceļā saņemsiet manu spēku kā spieķi, kas jūs atbalstīs.

24. Ļaujiet, lai jūsu sirdīs pierādās mīlestība un ticība, jo no tām izplūdis piedošana tam, kurš jūs ir aizvainojis. Patiesi, Es jums saku: pie šīs sienas ļaunums vienmēr ir apstājies. Tomēr jums nāksies izdzert ļoti rūgtus kausus, o, mīļie mācekļi.

25. Cīņa sāksies pēc manas aiziešanas, kad Es vairs nebūšu jūsu ceļvedis caur cilvēcisko saprātu un jūs manu vārdu atradīsiet vienīgi rakstos, kurus Es jums atstāšu.

26. Mans Vārds jums ir izskaidrojis visu, kas jums iepriekš bija noslēpums, lai jums nekas nebūtu nezināms un jūs varētu mierīgi un drosmīgi stāties pretī pārbaudījumiem.

27. Pateicoties maniem mācījumiem, jūs esat piedzīvojuši laiku, kas pilns ar neizdzēšamām priekām. Jūsu dvēsele, kas ilgojās pēc cēlām priekām, paliks apmierināta, jo manu atklāsmu jēgā tā varēja ieraudzīt patiesības gaismu, dvēseles dzīvi, kas jūs gaida „ ” — to dzīvi, kurā nekas nav ierobežots, kur viss ir skaists un pilnīgs, un ar kuras atspulgu jūs jau tagad varētu attīrīt savu dvēseli.

28. Iejūtot šo eksistenci, jūsu dvēsele izjūt mūžības laimi, jūsu ķermenis atdzīvojas un iztaisojas, jo cilvēks tad zina, ka visas viņa sāpes, cīņas un upuri atradīs tainīgu atalgojumu dvēselei: mieru.

29. Tas, ko jūs pašlaik iegūstat, ir garīgums, jo garīgums ir arī zināšanas par mūžīgo dzīvi. Taču, kad jūs sasniegsiet saskaņu ar Radību, jūs būsiet atraduši vēl vienu garīguma formu, jo tad jūs dzīvosiet saskaņā ar maniem likumiem.

Ja agrāk ķermeņa sabrukums jums nozīmēja ceļa beigas, tad šodien jūs zināt, ka tad ceļš tikai sākas. Ķermenis ir tikai pārejošs apgērbs.

Jūs jau saprotat, ka esat ne tikai viela, bet arī būtība, jo zināt, ka tur, kur beidzas cilvēks, nav dvēseles ceļa beigas.

30. Bet jūs jautājat: „Meistars, vai tad ir iespējams, ka būtība sajaucas ar to, kas ir materiāls?” Un Es jums saku: „Jā, mani bērni. Jo Tēvs, kas ir visvarens un visuresošs, ir visā radītajā, lai tam būtu dzīvība.”

31. Vienmēr ieklausieties patiesībā. Tā ir kā kristāldzids ūdens, kas ļauj redzēt visu, kas atrodas tā dibenā. Mācieties atklāt Mani savā iedvesmā.

32. Mans vārds ir vienkāršs, pat ja Es runāju par lielām atklāsmēm. Jo tāpat kā Es jums skaidrā un saprotamā veidā esmu izskaidrojis, kāds ir ceļš, kas ved uz patieso Debesu valstību, tāpat Es jums saku, ka šajā laikā ar

saviem vārdiem Es iznīcināšu elli, ko cilvēki ar savām reliģijām un kļūdainām interpretācijām ir radījuši, lai iedvestu bailes un uzliktu cilvēkam neziņas acu saiti.

33. Mans Vārds kā grāmata ir atvēris savas lappuses jūsu priekšā, lai sniegtu jums vienkāršu priekšstatu par pēcnāves dzīvi. Laiki, kad cilvēki praktizē savu reliģiju baznīcas formās, aizmirstot likumu, pagaisīs, jo tas nozīmēja rīkoties pretēji pienākumam.

34. Es neesmu nācis, lai jūs iebiedētu. Es esmu nācis, lai jūs piepildītu ar mīlestību.

35. Es esmu jūs mācījis, ka Es jūs nesodu, bet tikai ļauju jums novākt savas sējas augļus; ja tie ir saldi, tie būs jūsu laime un pestīšana, bet, ja tie ir rūgti, tie modinās jūs nožēlai un vēlmei pilnveidoties.

36. Lai palīdzētu jums jūsu cīņā, Es esmu sagatavojis jaunu dienu, pilnu gaismas un žēlastības, lai jūs, Izraēlas tauta, atspirdzinātos ar Maniem vārdiem.

37. Jūs esat Mani meklējuši kopš bērnības, jaunībā, brieduma vecumā un sirmā vecumā. Jūs esat nākuši pie Manis dažādos dzīves posmos. Es redzu Izraēlas tautu veidojošajās kopienās visus vecuma posmus — sākot no nesen dzimuša bērna līdz sirmgalvim.

38. Vecais cilvēks man saka: „Es esmu pie Tevis atnācis vēlu, ak, mans Tēvs! Un tikai ļoti īsu laiku es varēju priecāties par Taviem vārdiem, Taviem labumiem un Tavu žēlsirdību.” Bet Tēvs viņam saka: „Vecīt, paliec pie Manis, nekad vairs nešķiries no Manis. Seko Man šodien, un, kad tava dvēsele sasniegs „Garīgās ielejas” sliekšni, tas ir, jauno dzīvi, tu vairs nebūsi vecs. Tu vienmēr būsi jauns un spēcīgs.

Nesūdzies par to, ka esi ieradies tikai tagad, kad tavš ķermenis ir noguris un slims, lai iepazītu manas mācības gaismu. Atceries, ka Esmu aicinājis bērnus, kuri ir uzauguši Mana darba klēpī, un kuri šodien, kļuvuši par vīriešiem un sievietēm, ir attālinājušies, apņicis Mans vārds, un devušies meklēt jaunus ceļus, aizmirstot Manus padomus un Manu mīlestību. Taču Es viņus atkal pievilksu pie sevis, un pēdējā stundā viņi visi būs pie Manis, jo Es esmu visos dzīves līmeņos, kuros mīt dvēsele.”

39. Ja cilvēks, neievērojot lūgšanas un labos darbus, novirzās no labā ceļa, viņš zaudē savu morālo spēku, savu garīgumu un ir pakļauts kārdinājumiem, un savā vājībā viņš pieļauj grēkus, un tie saslimst sirdi. Bet Es kā ārsts esmu atnācis pie slimā gultas un esmu viņam dāvājis visu savu mīlestību un rūpes. Mana gaisma bija kā svaigs ūdens uz drudža sakarsušajām lūpām, un, sajūtot Manu balzamu uz pieres, viņš Man teica: „Kungs, tikai Tava žēlsirdība var mani glābt. Mana dvēsele ir ļoti slimā, un nāve ļoti drīz pie manis atnāks.” Bet Es viņam teicu: „Tu nemirs, jo Es, kas

esmu Dzīvība, esmu atnācis, un viss, ko tu esi zaudējis, tev tiks atdots atpakaļ.”

40. Pildiet savus pienākumus un pārvērtiet visu ļauno, ko esat darījuši, labā. Es dodu jums dvēseles spēku, lai jūs paveiktu šo lielo atjaunošanās darbu. Jo man ir liels uzdevums jums.

41. Tā Es jūs sastopu Trešajā laikmetā. Es zinu jūsu ciešanas un jūsu bailes. Bet jūs visi kļūsiat veseli, jo jūsos ir mūžīgās dzīvības princips.

42. Sagatavojieties, lai, kļūstot Mani cienīgiem, jūs varētu Man parādīt savu sirdi kā iekšēji un ārēji tīru trauku, kurā Es varu ielikt Savu Vārdu. Ar Gaismu, ko Es jums dāvāju, jūs varat to izprast. Veidojiet no katra Mana „Vārda” teikumus un no tiem sastādiet lielas grāmatas. Es attīstīšu jūsu saprašanu, lai jūs runātu ar saviem līdzcilvēkiem un apmierinātu cilvēces izjūtošo alkas pēc patiesības un taisnīguma.

43. Novērtējiet Manu Vārdu, lai, Man atvadoties, jūs neteiktu: „Cik liela bija tā privilēģija, kas man bija, un es to neesmu sapratis.”

44. Es negribu, lai jūs būtu kā bērni, kuri, lai gan viņiem ir laipns un mīlošs tēvs, viņu nicina un tikai tad, kad viņš ir aizvēris acis uz šo pasauli un Es viņam piešķiru vietu „Garīgajā ielejā” starp bērniem, kas izcelti ar savām tikumībām, raud par savu mīlestības un pateicības trūkumu pret šo tēvu un pārāk vēlu atzīst to labo, kas viņiem bija, un ko viņi neprot novērtēt.

45. Strādājiet tagad, kamēr Es esmu pie jums, lai jūs varētu pasaulei teikt: „Kungs šobrīd runā un sniedz liecības par Savu klātbūtni.” Atvediet pie Manis tos, kas Mani meklē, jo viņi ticēs. Rīt jums būs ļoti labi jāsapatavojas, lai pārliecinātu savus līdzcilvēkus.

46. Katru brīdi jūs piemeklē ciešanas, kas liek jums raudāt, un jūs man sakāt: „Meistars, kāpēc Tu mani pārbaudi, lai gan esi man apsolījis mieru?” Bet es jums tad saku: tas notiek tāpēc, ka, pateicoties šīm pārbaudēm, dvēsele paliek nomodā. Labklājības vidū jūsu ticības gaisma nodziest, un jūs apstājaties cīņas un pilnveidošanās ceļā. Ja jūsu ķermenis sāp vai ciešanas nomāc jūsu sirdi, esiet droši. Jo šodien jūs Manā darbā esat atguvuši mieru un dvēseles veselību.

47. Nāks diena, kad jūs, labi sagatavojušies, ar atvērtām acīm un attīstītu intuīciju dosieties pie cilvēkiem, lai ar cieņu iekļūtu viņu sirdīs un atklātu viņu sāpes, viņu garīgo nabadzību. Ar manu mācību jūs tad varēsiet mīkstināt viņu ciešanas un iedrošināt viņu dvēseles.

48. Vienmēr, kad jūs pielietosiet manu vārdu, jūs piedzīvosiet brīnumus. Tas jūs nekad nepievils. Ja jūs pietiekami sagatavosieties, jūs izpildīsiet savu uzdevumu un manu gribu.

49. Katrai draudzei Esmu devis konkrētu uzdevumu: vienus Esmu sagatavojis kā glābjošu šķirstu visiem tiem, kuri nav guvuši sapratni no

saviem līdzcilvēkiem savu garīgo dāvanu attīstīšanai, citus – kā gaismas avotu, kurā Esmu ielējis Savu gudrību. Vēl citos Esmu atklājis kā Mīlestība, pārpludinot tos ar sirsnību un žēlsirdību. Parādīšies arī jaunas draudzes un jauni „darbinieki”, jo Es tagad apvienoju „pēdējos”. Tie būs kā atbalsts „pirmajiem”. Šodien viņi vēl ir mazi bērni, taču viņi kļūs par maniem mācekļiem, un vēlāk viņi būs jauno paaudžu skolotāji.

50. Lai tiktu atzīti, jums jādzīvo saskaņā ar tikumību, pildot visus manus baušļus. Manā darbā jūs visi esat vienlīdzīgi — gan „pirmie”, gan „pēdējie”. Pēdējiem bija jāgatavojas īsākā laikā, lai apgūtu manas mācības.

51. „Darbiniekiem” Es saku: pilnveidojieties, lai garīgā pasaule pilnīgi atklātos caur jūsu prāta spējām un vārds, kas nāk no jūsu lūpām, būtu tīrāks un pildīts ar garīgo būtību. Neļaujiet, lai mana iedvesma, šķērsojot jūsu prāta spējas, aptumšotos. Tā kā jūsu atbildība ir liela, arī jūsu atalgojums būs liels. Jums nav ne jausmas par to prieku un mieru, kas jums tiks dāvāts, kad būsiet izpildījuši savu uzdevumu. Jūsu dāvanas ir ļoti vērtīgas, un tās jums nesīs patiesu laimi.

52. Dažāda rakstura bezķermeniskās dvēseles tuvojas „strādniekiem”, ilgojoties pēc žēlsirdības, un, ja tās ir atradušas jūsu sirdi durvis aizslēgtas un jūs tām neesat snieguši mierinājumu, jūsu prāts ir noguris, un šīs nabadzīgās dvēseles ir atstājušas jūsu vidū sāpju un nemiera pēdas.

53. Jūs gaida uzdevuma izpilde. Esiet labdabīgi. „Izraēla” ir sagatavota, lai nestu gaismu un mieru trūcīgajām dvēselēm. Kamēr jūs to neizpildīsiet, jūs sajūtīsiet, ka uz jums gulst liels krusts ar pienākumiem, kas jūs neatstās, kamēr jūs neesat paveikuši savu darbu.

54. Es apsolu jums savu mieru kā dārgu atlīdzību.

55. Jūs esat attīrīti savās domās un gatavi Mani uz klausīt. Es nenogurstoši esmu kopā ar jums, lai atkārtotu Savas dievišķās atklāsmes, lai jūs izskaustu šaubas, kas vēl varētu pastāvēt jūsu sirdīs.

56. Es esmu atklājis Savu klātbūtni un Savu būtības kodolu, lai neviens nevarētu noliegt, ka Es esmu bijis šīs tautas vidū.

57. Gudrība, ko Es izplūdu caur balss nesēju, nav ņemta no grāmatām, tā nav zināšanu kopums, ko cilvēks laika gaitā varētu būt ieguvis. Es jums arī nepiedāvāju vēstures zināšanas, kā to dara cilvēce.

58. Es atklāju Savu Gaismu caur cilvēku, kurš ir jums līdzīgs, ar tādām pašām zināšanām, kādas ir jums. Vienīgais, ko Es prasu, ir prāta tīrība un dvēseles patiesums tam, kurš uz īsu brīdi kļūst par Dievišķības instrumentu un balsi, kā arī garīgā sagatavošanās un koncentrēšanās tiem, kuri Mani dzirdēs. Kad notiek šī domāšanas un gribas apvienošana, mana Gara gaisma nāk pie jums. Jo šajos brīžos jūsu dvēsele ir atbrīvojusies no materiālisma, un jūsu sirds saprot labo. Tad visa jūsu būtība jūt

nepieciešamību tuvināties Tēvam, pārliecināta, ka bez manas palīdzības jūs nespējat veikt lielus darbus, vai tas būtu garīgajā, vai materiālajā sfērā.

59. Jūs nācāt pie Manis ar sirdi, ko plosīja šaubas, jo jau ilgu laiku bijāt meklējuši patiesību, to neatrodami, un, kad dzirdējāt Manu vārdu, sākumā šaubījāties. Taču pēc tam nāca ticība, un jūs vēlējāties uzzināt to, kas pastāv ārpus jūsu ķermeņa un materiālās dzīves. Jūs gribējāt izprast šīs garīgās dāvanas un pārliecinājāties, ka, kamēr ķermenis, kas jums tagad pieder, paliek miris zemē, jūsu dvēsele turpina dzīvot, jo kāda balss jums saka, ka jūs neesat tikai matērija.

60. Un jūs jautājat sev: kas ir dvēsele? Kā tā dzīvo? Kā mums tā jāgatavo, lai tā ienāktu pasaulē, kurā tai jādzīvo mūžīgi? Kādu attīstību tai būs jāsasniedz? Un kādas attiecības tai būs ar citām garīgajām būtnēm un pat ar pašu Dievību?

61. Jūs esat sev uzdevuši visus šos jautājumus, jūs piesaista interese — tā interese, kas vēlāk arvien vairāk ir kļuvusi par garīgu nepieciešamību, un jūs esat sapratuši, ka tas, ko esat dzirdējuši no Balss nesēja mutes, ir dziļi aizkustinājis jūsu sirdis.

62. Jūs esat atnākuši, neesot piespiesti no kāda puses, kā arī neesat atnākuši kā apkrāptie. Tas nav bijis ne izrāde, ne greznība, kas jūs būtu apžilbinājusi, jo jūs šīs vietas esat atraduši kā pieticīgas un vienkāršas. Tā ir bijusi mana Vārda spožā gaisma.

63. Nesatraucieties, atceroties, ka jau Otrajā laikmetā Es jums teicu: „Daudzi ir aicināti, bet maz ir izredzēti.” Jo patiesībā ne Es esmu tas, kas izraugās. Es aicinu visus, un pie Manis paliek tie, kas Mani mīl un vēlas Man sekot. Ja jūs, kas esat aicināti, vēlaties piederēt pie tiem, kas Man seko, tad palieciet neatlaidīgi.

64. Mans Vārds un Manas atklāsmes ir domātas visiem. Daži to sapratīs ātrāk, citi vēlāk, bet visi to sasniegs.

65. Cilvēks, pateicoties brīvai gribai, ko viņš bauda, brīvprātīgi izvēlas ceļu, ko viņš saprot vai kuru viņam ir visvieglāk sekot. Es aicinu visus, bet tas, kurš ir vislabāk sagatavots, izvēlas vislabāko ceļu.

Tāpat ir ar to, kurš nāk, lai dzirdētu Manu Vārdu, kurš ir bijis atsaucīgs uz aicinājumu un, klausoties Manos mācījumus, ir satricināts. Viņš tajos atradis patiesību, ko meklē, un vairs neattālināsies. Tie būs tie, kuriem nav vajadzīga cilvēku celtu baznīcu izrādīšanās un krāšņums, jo tās vairs neiedvesmo lūgšanām vai ticībai. Viņi zina, ka šīs baznīcas kļūs liekas, tiklīdz cilvēks būs sasniedzis garīgumu. Viņa sagatavošanās būs aicinājums uz pilnību, kas ir mana dievišķība, kura viņam tuvosies, lai viņu attīrītu. Tā Es mājojot viņa sirdī un radišu patiesu garīgo kopību starp viņu un manu Garu.

66. Ja jūs uz brīdi varētu pilnībā atbrīvoties no savas materiālās daļas, jūsu dvēsele būtu piepildīta ar priekā, sajūtot, ka to apņem Aizsaules gaisma. Tieši šī gaisma caur manu Dievišķo staru nonāk pie jums ierobežotā veidā. Es ierobežuju Sevi, lai jūs varētu sajust Manu klātbūtni. Jo, tā kā Es esmu vispārējais spēks, radība, vara, gaisma un dzīvība, Es nevarētu nākt pie jums visā Savā varenībā.

67. Tāpat kā no saules, kas jūs apgaismo, jums vajadzīgi tikai tie stari, kas nepieciešami dzīvei, tāpat arī Es jums saku: ja jūs šo spēku ļaunprātīgi izmantotu, jūs nodarītu sev kaitējumu, jo tas ir pārāk liels un spēcīgs tādiem radījumiem kā jūs.

68. Tas pats notiek garīgajā sfērā. Jums jāizmanto no Dievišķības tā daļa, kas nepieciešama jūsu dvēselei, apzinoties, ka tajā dzirkstelē, ko saņemam, jums ir viss spēks, lai sajustu iedvesmu, kas aizkustina jūsu sirds stīgas — gaismu, kas dod jums saprātu un izpratni, lai pildītu savu uzdevumu. Tajā jūs atklāsi to harmoniju, kādai jāpastāv starp Dievu un cilvēku.

69. Es jums to saku, lai palīdzētu jums saprast šo vēstījumu, lai jūs paceltu savu dvēseles būtības daļu un jūsu prāts saņemtu iedvesmu no Aizsaules — augsto lēmumu, kas jums māca, kā jums jādzīvo. Tad jūs sapratīsiet, ka vismazākā jūsu daļa ir ķermenis, kas jums kalpo par apvalku.

70. Es esmu kā saule, jūs esat kā tās dzirkstele. Jūs esat radīti mazi, lai, izmantojot savas spējas, augtu ar saviem nopelniem. Sākotnēji jūs bijāt tīri — tīrība, ko vēlāk esat aptraipījuši pārbaudījumos un grēkos. Jo jūs tikuši novietoti uz ceļa, pa kuru, pieliekot gribas pūles, jūs attīstītos uz augšu, lai uz tā iegūtu nopelnus un novāktu ražu.

Kādas pūles jūs būtu pielikuši, lai attīstītos uz augšu, ja jūs vienmēr būtu dzīvojuši debesu augstumos? Kāda vēlme attīstīties varētu būt bijusi jūsos, ja jūs jau no sākuma būtu bijuši lieli? Par kādiem nopelniem Es varētu jūs apbalvot, ja jūs jau vienmēr būtu bijuši pilnīgi? Bet jūs ieradāties uz Zemes, un uz tās jūs atklājat to, kas ir pretstats pilnībai un labajam. Jūs piedzīvojāt kārdinājumu, kas vilina uz ļauno, miesas vājumu, pasaules kārdinājumus. Tad sākās dvēseles cīņa savā ķermeņa apvalkā, kura daba atšķīrās no tās pašas. Dvēsele — sākumā apmulsusi no pasaules un dabas, kas to apņēma, — iegrima letargijā un ļāva ķermenim augt un darboties saskaņā ar tā zemes apstākļiem un miesiskajām kaislībām.

71. Tādēļ bija nepieciešams, lai dvēsele atgrieztos uz Zemi atkal un atkal, dažādos ķermeņos, no kuriem daži būtu pilnīgāki par citiem, ar garāku dzīvi nekā citiem, visiem ar atšķirīgām tieksmēm, lai dvēsele varētu izveidot priekšstatu par sevi, lai tā iegūtu zināšanas un paceltu sevi augstāk. Tādējādi pakāpeniski varēja pienākt šis laiks, kurā tā ne tikai saprastu, bet pat iepazītu savu nākotni cilvēces vidū, kā arī garīgo dzīvi, kas

to gaida. Kas savas eksistences cīņas laikā iegūst dziļu atziņu, tam savai attīstībai vairs nebūs vajadzīgi jauni zemes ķermeņi, jo viņš spēs dzīvot garīgajās dzīves pasaulēs. Tādējādi viņš pakāpeniski, pakāpi pa pakāpei, kāps pa kāpnēm uz pilnību, līdz sasniegs Mani.

72. Tā kā jūsu aicinājums ir tik liels un jūsu garīgā dvēsele līdzinās Man — kā tad jūs varat iegrimt elku pielūgšanā un ar savām rokām radīt tēlu, lai Manī to pielūgtu? Kāpēc jūs drīzāk neapbrīnojat Mani dabā — tā kā jūs neprotat iekļūt garīgajā — un neiedvesmojaties, vērojot tās krāšņumu, dzīvību, kas uzplaukst un kustas ar katru jūsu soli, neskaitāmos skaistumus un brīnumus, ar kuriem Es esmu izrotājis jūsu pasauli, debess velvē, kur mirdz tūkstošiem jums nezināmu pasauli, kas runā uz jums par dzīvību, likumu un paklausību, lai jūs no tā veidotu savu mīlestības lūgšanu, savu pateicību un savu ticības apliecinājumu?

73. Šis ir jūsu laiks, ak, dvēseles! Mostieties, celieties, nāciet pie Manis! Mans miers lai ir ar jums!

Mācība 221

1. Ļaudis, Es tagad pieskaros jūsu sirdi visjūtīgākajām stīgām, lai jūs sagatavotu un padarītu cienīgus saņemt Manu mācību.

2. Es tagad runāju ar jums par Dievišķo Māti, to Garu, kas Otrajā Laikmetā kļuva par cilvēku, lai piepildītu augstu aicinājumu.

3. Marija tika sūtīta, lai atklātu savu tikumību, savu paraugu un savu pilnīgo dievišķību. Viņa nebija sieviete kā visas pārējās starp cilvēkiem. Viņa bija citāda sieviete, un pasaule vēroja viņas dzīvi, iepazīna viņas domāšanas un jūtu veidu, zināja par viņas dvēseles un ķermeņa tīrību un graciozitāti. Viņa ir vienkāršības, pazemības, nesavtīguma un mīlestības paraugs. Tomēr, lai gan viņas dzīve bija pazīstama gan tolaik dzīvojošajiem, gan nākamajām paaudzēm, ir daudzi, kas neatzīst viņas tikumību un jaunavību. Viņi nespēj izskaidrot faktu, ka viņa vienlaikus bija gan jaunava, gan māte. Iemesls tam ir tas, ka cilvēks pēc savas dabas ir neticīgs un neprot ar atmodinātu garu izvērtēt Dievišķos darbus. Ja viņš pētītu Svētos Rakstus un izpētītu Marijas iemiesošanos un viņas senču dzīvi, viņš beidzot saprastu, kas viņa ir.

4. Marija pēc savas būtības ir dievišķa, viņas gars ir viens ar Tēvu un Dēlu. Kāpēc tad viņu vērtē kā cilvēku, ja viņa taču bija izredzētā Meita, kura cilvēcei jau no laiku sākuma bija pasludināta kā tīrā radība, kurā iemiesotos „Dievišķais Vārds”?

5. Kāpēc tad cilvēks zaimo un šaubās par manu varu un bez cieņas pēta manus darbus? Iemesls tam ir tas, ka viņš nav iedziļinājies manā Dievišķajā mācībā, nav pārdomājis to, ko saka Raksti, nedz arī pakļāvis manai gribai.

6. Šodien, „Trešajā laikmetā”, viņš tāpat šaubās par to, ka Marija atklājas cilvēkiem. Bet Es jums saku, ka viņa ir līdzdalīga visos manos darbos, jo viņa ir visjūtīgākās mīlestības iemiesojums, kas mīt manā Dievišķajā Garā.

7. Es esmu jums devis pierādījumus šai patiesībai un esmu ļāvis, lai visu laiku pravieši liecinātu par Mariju kā Visuma Māti. Šodien arī tie, kam piemīt šī dāvana, ir redzējuši, kā viņa atklājas simbolos vai līdzībās. Jūs esat izjutuši viņas mātišķo ietekmi, kas jūs glāsta, viņas iedrošinājumu un mierinājumu, kas mīkstina jūsu ciešanas, un jūs arī nojautāt, ka viņas aizstāvība ir pasargājusi jūs no daudziem briesmām – laikā, kad pasaule, vadīta no zinātnes, ar apstulbojošu ātrumu dodas dažādos virzienos, kad materializācija, iedomība un izklaides ir novirzījušas cilvēkus no patiesā ceļa.

8. Tāpēc Es aicinu sava tauta sirdis, lai to mācītu un pēc tam sūtītu kā šīs Labās Vēsts vēstnešus.

9. Mani sūtņi vienmēr ir tikuši noraidīti. Bet nebaidieties, jo Visvarenais ir kopā ar Saviem kalpiem. Arī Es pats tiku nepareizi novērtēts; jo ne visi spēja Kristū atpazīt Dieva klātbūtni un bija gatavi Viņā saskatīt vienīgi pravieti vai apgaismoto.

10. Man bija jādod liecība par Sevi caur savu dzīvi, saviem pārcilvēciskajiem darbiem un savu pārcilvēcisko nāvi. Un, redzot šo patiesību, daudzi ar dedzīgu ticību sirdī devās ceļā, liecinot par manu mācību.

11. Lai gan Es biju miris, Es jūs nepametīju. Jo pēc upurējošās nāves Es atklājos garīgi, pilns dzīvības. Es atnācu pie savas tautas „Garīgajā ielejā”, un tur Es to sagatavoju, ietinu savā gaismā, apgērbu ar tīrības baltu tērpu un sūtīju pasaulē, lai tā atkal kļūtu par cilvēci. Bet pienāca laiks apvienot manas tautas ciltis, un tāpēc Es tos aicināju uz šo zemes stūrīti. Jo jūs patiesi esat Izraēlas tauta, taču ne pēc asinīm, bet garīgi. Mana Valstība nav no šīs pasaules, tāpat arī jūsu mūžīgā dzimtene nav uz zemes.

12. Lūk, jūsu Karalis un Kungs, kā Viņš, pilns pazemības un mīlestības pret cilvēku samaitātību, nāk uz leju, lai sniegtu savu mācību tiem, kas Trešā laika gaismā ir miruši.

13. Vairs nemeklējiet Mani elku pielūgšanas rituālos. Vairs nav laiks Mani mīlēt fanātiski. Jau no senākajiem laikiem Es esmu cīnījies pret šīm jaunajām tieksmēm jūsu vidū un atklājis jums tiešu saziņu ar Manu Garu lūgšanas ceļā.

14. Seno laiku raksti varētu jums atklāt to, ko Es šodien jums atkārtoju; taču cilvēks ir uzdrošinājies sagrozīt manas patiesības, lai tās izplatītu sagrozītā veidā. Un tāpēc jums tagad ir garīgi slima, nogurusi un vientuļa cilvēce.

15. Tāpēc mans modinājuma aicinājums skan caur balss nesēju, jo Es nevēlos, lai jūs nonāktu apmulsumā.

16. Ceļā, ko Es jums šobrīd norādu, jūs varēsiet atklāt to, ko Es jums mācīju pagātnē; jo tie visi ir viens un tas pats.

17. Cilvēki iet savu ceļu ar ilgu, pēc taisnīguma, patiesības, žēlsirdības un mīlestības. Viņi kļūst un krīt cilvēciskās vienaldzības dēļ. Taču tie, kas Trešajā laikmetā ir dzirdējuši šo balsi, ir sajutuši Manu klātbūtni, un ar Manu garīgo būtību viņi ir remdējuši savu izsalkumu, slāpes un sāpes. Tomēr starp tiem, kas ir bijuši liecinieki manai atklāsmē, ir arī tādi, kas to noliedz, jo uzskata par neiespējamu, ka Dievs pazemotos, lai atklātos caur grēcīgu cilvēku.

Neticīgajam Es saku, ka dievišķības tīrākā gaisma netiek aptumšota cilvēku grēcīguma dēļ, jo mana gaisma ir bezgalīgi augstāka par cilvēku

labajiem vai sliktajiem darbiem, un turklāt Es esmu nācis, lai dotu gaismu tam, kas dzīvo tumsā.

18. Dievišķs prieks ir nākt pie grēcinieka, mierināt viņa sirdi, ļaut viņam sajust Tēva sirsnību un iepazīt mūžīgās dzīvības maizes garšu.

19. Jūs, kas Mani klausāties un zināt, ka veidojat Kunga tautu, — saprotiet, ka līdz šim neesat izpildījuši misiju, ko Tēvs jums uzticējis kopš laiku sākuma, ka esat slēpuši Likumu un ceļus apsējuši ar sāpēm. Bet rūgtums un likteņa triecieni ir ļāvuši jums iepazīt sāpes, lai jūs varētu saprast un mīlēt savu māsu — cilvēci.

20. Mans Vārds ir vispārējs. Taču, ja to nedzird visa pasaule, tas notiek tās materiālisma dēļ, kas cilvēku acis aplāj kā tumša saite, un tāpēc, ka viņu garīgā dzirde ir zaudējusi jutīgumu, lai uztvertu dievišķo Vārdu.

21. Jums tuvojas bīstami laiki. Karš ar savām neizmērojamajām sāpēm, postu un skumjām atkal satricinās cilvēkus. Domas un jūtas nonāks satraukumā, un tas viss norādīs cilvēcei uz tās nepaklausību Maniem mīlestības un taisnīguma likumiem. Taču Es kā mīlošs Tēvs stāšos pretī haosam un ļaušu Manai gaismai uzspīdēt debesīs kā miera un pestīšanas rītausmai.

22. Es jūs sagatavoju, lai rīt jūs būtu pasaules gaisma, lai jūs būtu dzīvība un maize, žēlsirdība un mīlestība saviem līdzcilvēkiem.

23. Iegremdējieties manā Vārdā, un jūs atradīsiet Mani tā jēgā.

24. Mans Vārds, kas ir gaisma un miers dvēselei, šajos brīžos nonāk jūsu sirdīs. Mana gaisma ilgojas pēc šīs tautas, kas ir saņēmusi manas dievišķās atklāsmes „Trīs laikmetos”.

25. Izraēla gulēja, kad pēkšņi manas atnākšanas zīmes sāka to modināt un satraukt. Es parādījos cilvēku vidū un atvēru viņiem jaunu laikmetu.

26. Savos jaunajos mācībās Es sniedzu plašākas atziņas nekā pagātnes laikos, jo Es atklāju, ka prāta orgānos ir lielāka uztveres spēja un dvēselēs — lielāka attīstība.

27. Neuzskatiet to, ka Esmu izvēlējis *vienu* zemes tautu starp citām, par privilēģiju: Es vienlīdz mīlu visus Savus bērnus un tautas, kuras tie veidojuši.

28. Katra tauta uz Zemi atnes savu misiju, un “Izraēlas” atnestais uzdevums ir būt starp cilvēkiem par Dieva pravieti, ticības bāku un ceļu uz pilnību.

29. Manas pravietojumi un atklāsmes, kuras Es jums esmu devis jau no seniem laikiem, netika pareizi interpretētas, jo vēl nebija pienācis laiks, kad cilvēce tos būtu sapratusi.

30. Agrāk „Izraēla” bija zemes tauta; šodien tā ir pa visu pasauli izkaisīti cilvēki; rīt Dieva tauta sastāvēs no visām dvēselēm, kas kopā ar savu Tēvu pilnīgā saskaņā veidos Dievišķo ģimeni.

31. Mans Vārds ir Gudrības grāmata, kas ļaus cilvēkam ienākt nezināmā, augstākā un skaistākā dzīvē. Viņš iepazīs tās būtību, un caur savu garu sapratīs atklāsmes, kas agrāk viņam šķita neizdibināmi noslēpumi, kurus Tēvs tomēr vēlējās atklāt, kad būs pienācis tam laiks.

32. Jūs meklēsiet un mīlēsiet garīgos mācījumus, un, tiecoties pēc šī ideāla, jūs sajūtīsiet, ka jūsu dzīves ceļš uz Zemes kļūst vieglāks. Katra pagājušā stunda, katra pagājušā diena un katrs pagājušais gads jūs tuvinās šī laika kulminācijai.

33. Es dāsni izsaku savu vārdu, lai jūs, kad to vairs nevarēs dzirdēt, neiekrīstu apmulsumā. Es nevēlos, lai šī diena negaidīti pārsteigtu „pirmos” un „pēdējos”. Ar kādu pārlicību jūs pēc tam varēsiet veltīties savas misijas izpildei, ja zināsiet saprast un ievērot manas norādes!

34. Jums vēl jāatsakās no daudziem ieradumiem, kas joprojām aptumšo jūsu dzīvi un dievkalpojumu. Jums jācenšas pacelt savu eksistenci, lai iemācītos lasīt dievišķajā grāmatā, kas atrodas Manī.

35. Es runāju vairāk uz garu nekā uz sirdi, jo tieši gars spēj saprast, ko nozīmē pacelšanās un mūžība. Bet tiem, kuri šo zemi ir padarījuši par savu „mūžīgo” mājvietu un tajā meklē slavu, godu, izklaides un varu, Es saku: paskatieties uz savu pasauli, kā tā ir satricināta ar sāpēm, pilna ar bēdām un postu, un apgaismota ar egoistiskas un iedomīgas zinātnes maldinošajām gaismām!

36. Šajos brīžos tiek tiesāta visa cilvēku dzīve un visi viņu darbi. Pat daba caur saviem elementiem vēršas pie dvēselēm un runā uz sirdīm.

37. Es jautāšu katrai radībai, kāds ir viņas uzdevuma auglis. Kāda būs viņas atbilde Mūžīgajam? Un jūs, cilvēku pūļi, kas šajā laikā esat dzirdējuši Manu balsi un zināt, ka ar katru Manu vārdu esat saņēmuši uzdevumu — ko jūs atbildēsiet, kad būs pienākusi stunda?

38. Patiesi, Es jums saku: Es piešķiru gan vieniem, gan otriem nepieciešamo laiku, lai viņi neierastos pie Manis kaili, aptraipīti vai nožēlojami. Es gribu redzēt jūs stiprus, lai jūs varētu izturēt likstas, dzīves lielās mācības un kārdinājumus.

39. Patiesi, Es jums saku: jūs esat stiprāki, nekā domājat, bet jums vēl dziļāk jāiedziļinās manā mācībā, lai jūs savā iekšienē spētu atklāt garīgo dārgumu, ar ko ir apveltīta katra cilvēciskā būtne.

40. Jūs varat atrisināt konfliktus, izkļiedēt tumsu un radīt gaismu, izskaust ļaunumu un piesaistīt labo.

41. Par Dieva karavīriem tiks dēvēti tie, kuri prot uzņemt savus ieročus un ar tiem uzvarēt jebkuru pretestību. Attīstītākās dvēseles neapzināti aizsargās savus vājākos brāļus un māsas, un tie savukārt nojaus, pie kādas sirds viņi jutīsies drošāk.

42. Cilvēka lielumu vairs nemērīs ne pēc viņa zemes īpašumiem, ne pēc tituliem, ne pēc apģērba. Nabadzīgajā var atrasties dvēsele, kas savas attīstības un garīguma dēļ ir augstā līmenī, un starp šiem cilvēkiem ir daudzi, kuri atklās cilvēcei mūžīgo patiesību.

43. Šī stunda, kurā jūs apvienojaties ar Mani, jums ir garīgās priekā pilns brīdis, jo jūs gatvojaties saņemt Manu vārdu iedvesmu un Manus uzdevumus. Jūsu dvēsele ir attīrījusies, lai uzņemtu šī mācījuma būtību un to saprastu.

44. Daži no jums ir bijuši labprātīgi un gatavi Mani uz klausīt, citi ir stingri nolēmuši Mani neatzīt. Taču Es pacietīgi gaidu šo mācekļu atmodu. Es esmu nācis kā cīnītājs un esmu meties cīņā par dvēseļu iekarošanu, jo tās ir Mani bērni. Ne stingrība uzvarēs viņu nepaklausību, bet gan Mana mīlestība un Mana pacietība. Es vēlos, lai jūs Mani redzētu, lai jūs Mani atzītu, lai jūs varētu Mani mīlēt un zinātu, ka dzīvojat Visumā, kuru Es modri vadu, un ka jums jāseko taisnīguma ceļam, ko Es esmu jums paredzējis.

45. Es esmu jums devis Likumu un gaidījis, ka jūs to ievērosiet, balstoties uz to, ko jums saka jūsu sirdsapziņa. Es neesmu jums uzspiedis savu gribu, jo esmu jums devis pašu gribu, gribas brīvību un spējas, lai padarītu jūs man līdzīgus. Bet, ja jūs vēlaties zināt manu vēlmi, es jums saku, ka tagad es vēlos redzēt, kā jūs uzmanīgi dzīvojat saskaņā ar taisnīguma likumiem, brīvi no pārkāpumiem, lai jūs saviem pēcnācējiem atstātu labu sēklu, skaidru paraugu un spožu ceļu.

46. Mācība, ko Es šodien jums atstāju jūsu pilnveidošanai, veido daļu no manas Vārda grāmatas, kurā ir ietverta mana gudrība, lai to pētītu un izjustu — vairāk ar garu nekā ar prātu vai sirdi.

47. Cilvēku dvēselēs valda liela nabadzība, kas izriet no viņu vājās garīgās attīstības. No tā izriet skumjas, pamestības sajūta, izsalkums. Šai cilvēcei, kuru Es tik ļoti mīlu, ir jābarojas ar gudrību, ar tīru būtību, un tikai dievišķais Vārds to stiprinās. Lai cilvēce saņemtu liecību no tautas, kas Mani ir dzirdējusi, tai jāgaida jūsu sagatavošanās un pašai izlēdzība jūsu misijas izpildīšanai.

48. Es esmu jums mācījis darboties ar Garu, lai jūsu darbs būtu bagāts ar labdarību. Es esmu jums teicis, ka tur, kur jūsu kājas nevar nokļūt, jo attālums ir pārāk liels, jūsu gars var nogādāt jūsu vēstījumu un uzlabot to tautu un valstu stāvokli, kuras atrodas briesmās, mājās, kurās ir ienācis

posts, vai slimniekiem, kuri lūdz žēlsirdību. To visu jūs varat darīt manā vārdā; es jums to atļauju, lai jūs varētu man parādīt lielākus nopelnus.

49. Garam nav tāda attāluma, ko tas nevarētu pārvarēt. Jūs varat nosūtīt saviem līdzcilvēkiem savu lūgšanu vai labu vēlējumu, un jūs nesastapsieties ar nekādu šķērslī, kas kavētu jūsu vēlmi nosūtīt citiem savu labas gribas vēstījumu.

50. Jūsu gars nojauš, ka tagad ir tuvu laiks, kad tas ieies lielākas pacelšanās posmā, kurā tam jāiegūst izpratne par savām dāvanām to pilnā nozīmē.

51. Es negribu jūs atstāt, pirms pats neesmu saņēmis pēdējo no mācībām, kuras man jums jānodod. Es jums šajā laikā darīšu zināmu savu darbu no sākuma līdz galam, lai jūs justos spējīgi ar saviem mīlestības darbiem parādīt cilvēcei liecību par manu Vārdu.

52. Es esmu jūs mācījis lūgties, lai jūs iemācītos būt saistībā ar Mani un varētu saņemt Manu iedvesmu, kas jūs apgaismos pārbaudījumu brīžos. Jo cilvēki iekritīs haosā, kas būs lielāks par to, ko viņi šobrīd piedzīvo, un tādēļ ir nepieciešams, lai jūs lūgtos par visiem saviem līdzcilvēkiem.

53. Es pierakstu cilvēces vēsturi. Šajā grāmatā tiks ierakstīts viss, ko jūs esat darījuši šajā pasaulē. Vai jūs vēlaties parādīt paklausības un pacietības piemērus, vai arī jūs dodat priekšroku atstāt mantojumu, kas raksturo nepaklausību un sacelšanos?

54. Daudziem no jums vairs nebūs jaunas iespējas atgriezties uz Zemi, lai tur izlabotu savus pārkāpumus. Jūs vairs nepiederēsiet tam rīkam, kas jums ir šodien un kas ir jūsu ķermenis, uz kuru jūs balstāties. Jums jāapzinās, ka ienākšana šajā pasaulē dvēselei ir privilēģija, nekad – sods. Tāpēc jums jāizmanto šī žēlastība.

55. Pēc šīs dzīves jūs dosieties uz citām pasaulēm, lai saņemtu jaunas mācības, un tur jūs atradīsiet jaunas iespējas turpināt pacelties un pilnveidoties. Kad būsiet izpildījuši savus pienākumus kā cilvēki, jūs ar gandarījumu atstāsiet šo pasauli, jo būsiet izpildījuši savu uzdevumu, un jūsu dvēselē valdīs miers.

56. Šajā laikā Es jums neesmu sūtījis tikai tādēļ, lai jūs glābtu sevi, bet tāpēc, ka Esmu jums uzticējies leģionu inkarnētu un ne i vairs neinkarnētu būtnu, kurām jums jābūt par vadītājiem un sargātājiem.

57. Visiem jums jānodod Mans Vārds ar tādu pašu tīrību, ar kādu Es to esmu devis jums — vienkāršs savā ārējā izpausmē, taču dziļš savā būtībā, bagāts, pilns atklāsmju visiem, neatkarīgi no tā, vai tie ir izglītoti vai neizglītoti. Pēc lielajām cīņām, kas uzliesmos pasaulē, meklējot patiesību, mana mācība uzvarēs, un izveidosies vienots pasaules uzskats. Cilvēku

dievkalpošanas veidi vienkāršosies, lai kļūtu garīgi. Jūs būsiet iepazinuši visus ceļus un izvēlējušies īsāko, lai nonāktu pie Manis.

58. Mans darbs vainagos visu to pūles, kuri, gaidot Manu atgriešanos, ir dzīvojuši, gatavi ziedoties. Tas atklās daudzus noslēpumus, kurus cilvēks vēl nav spējis saprast, tas būs spēcīgs ierocis to rokās, kuri mīl labo un taisnību, un piepildīs sirdis ar prieku.

59. Jūs redzēsiet, kā lielie „valdnieki” pievēršas maniem mācījumiem un atsakās no savas valdības, no savas laicīgās varas, lai iegūtu Gara varu — to, kas nekad nepazudīs. Tāpat jūs redzēsiet, kā sabruks baznīcas, kas iepriekš lepojās ar savu augstprātību un iedomību, lai pēc tam sekotu manam pazemības piemēram. Pat manā pēdējā vārdā izsalkušie kāri meklēs Patiesības Garu, Mierinātāju, Meistaru, kurš triumfējoši atgriežas, lai cilvēku dvēselēs atjaunotu savu valstību.

60. Pirms visa šī notiks, ikviens krāpšanas gadījums un viss nepatiesais tiks atmaskots. Jūs vairs nepieļausiet nekādas viltojumus. Grāmatas, kurās nav ietverta patiesība, pazudīs, un paliks tikai tā viena grāmata, ko Esmu uzticējis cilvēkiem un kas kopš laiku sākuma ir ierakstīta viņu pašu dvēselēs.

61. Vienmēr, kad cilvēce bija briesmās, Es esmu nācis, lai to glābtu. Šodien Es sagatavoju Savu tautu, lai tā būtu šīs cilvēces bastions, kas ir iesaistījies tik daudzās cīņās, kas ir nonākusi haosā, no kura tā nespēja izkļūt. Kad šis pārbaudījums būs pagājis, mirdzēs miera varavīksne.

62. Kuri no jums šajā laikā būs uz Zemes? Kuri piedzīvos šo miera laikmetu? Patiesi, es jums saku, šī diena vairs nav tālu, un tad šī pasaule būs tā apsolītās zemes atspulgs, kas pastāv aizsaulē.

63. Mīlestība, kas ir jūsu izcelsme un dzīves mērķis, būs visās sirdīs, no kurām pacelsies vienkārša un tīra Dieva pielūgsmē, kas nonāks pie Manis.

64. Jūs neesat domājuši par rītdienu un mierīgi gaidāt notikumu attīstību. Jūs ļaunajaties uz to, ka Meistars aizstāvēs savu darbu. Taču jums jāatceras, ka tieši cilvēku Es vēlos glābt ar savu darbu. Es vienmēr esmu vērsies pret viņa ienaidniekiem, taču tie ir viņa iedomība, savtīgums, mīlestība pret pasauli, materiālisms, un Es vēlos, lai jūs šajā cīņā būtu neuzvarami karavīri, lai jūs apturētu un iznīcinātu ļaunumu, kas šodien mīt jūsos.

65. Nožēla kā attīrošs ūdens tagad mazgā dvēseles tīras, un gaisma, Manu baušļu atzīšana, iespiežas tajās. Labie nodomi ir sākuši dīgt.

66. Es svētīju visus Manu bērnu darbus un labās domas.

67. Es nāku, lai jums piešķirtu to, kā trūkst. Ko gan var jums dot tās būtnes, caur kurām Es atklājos, lai pabarotu jūsu dvēseli? Lai gan tās, tāpat kā jūs, ir Manas tēla atveidojums un nes sevī Manas tikumus, tās nespēj

jums piedāvāt Gara maizi. Uztveriet tos vienīgi kā manus rīkus šai atklāsmes formai, ko Esmu noslēdzis ar cilvēku.

68. „Izraēlas” dvēsele ir attīstījusies. Tomēr tā nav sasniegusi pilnīgu garīgumu, un bija nepieciešams, lai Es jums sniegtu savus mācījumus dzirdamās vārdos, izmantojot cilvēka saprātu, lai padarītu Sevi jums saprotamu.

69. Laiki, kad Jēzus, mans iemiesotais „Vārds”, atklājās cilvēkiem, ir pagājuši. Tagad Viņš ir paraugs šodienas balss nesējiem, un, ja tie Viņu atdarinās, tie iegūs lielu ietekmi, un lielas cilvēku pūļi sekos viņiem.

70. Ne visi ir sapratuši Manu darbu, kas tika pierakstīts ar burtiem, kuri laika gaitā ir palikuši neizdzēšami. Tāpēc Es nāku pie jums, lai palīdzētu jums aptvert Manas pagātnes mācības un pētīt pašreizējās atklāsmes. Atbrīvojies, tauta, vairs nedrīkst pastāvēt ne verdzība, ne gūsts. Esi brīvs, lai mīlētu, ticētu, domātu un strādātu pasaules labā.

71. Meklējiet un atzīstiet sevī līdzību, kāda jums ir ar Mani, lai jūs veiktu varenus darbus un savos mīlestības darbos pret saviem līdzcilvēkiem ļautu atpazīt Manu tēlu. Ja jūs, gluži pretēji, novirzīsieties no pareizā ceļa, jūs attālināsit no sava Radītāja un kļūsit, jūs neļausiet, lai Mans Gars atklātos jūsu darbos. Tad jūs ierobežosit spēkus, ar kuriem Es jūs esmu apveltījis, zaudēsiet virzienu un nezināsit, no kurienes esat nākuši, kurp dodaties un kad notiks jūsu atgriešanās pie Manis.

72. Cilvēka gars ir izsalcis, viņš meklē trūkstošo barību reliģijās, pasaules uzskatos vai mācībās. Viņš jūt sava Tēva aicinājumu un nezina, kur Viņu atrast. Es runāju uz viņa garu no kalna, lai viņš iemācītos attīstīties augšup un sasniegtu tiešu saziņu ar manu Garu.

73. Es aicinu visus uz savām mājām, un tā kā ir daudzi, kas nemāk Mani meklēt, Esmu padarījis savas parādības tieši uztveramas. Kā labs gans Es padaru atpazīstamu žogu, kas ir Mans klēpis, lai dvēseles tajā varētu atpūsties.

74. Es jums sagatavošu visu, kas nepieciešams ceļam atpakaļ pie Manis. Saprotiet manu vārdu jēgu, tad tajos jūs atradīsiet nepieciešamās zināšanas un iedrošinājumu.

75. Neizslēdziet nevienu, jo visos ceļos ir cilvēki ar labu gribu — dvēseles, kas Mēni mīl un prot saņemt Manas dāvanas. Vienmēr turiet prātā Manu bausli, kas jums saka: „Mīliet viens otru.”

Mans miers lai ir ar jums!

Mācība 222

1. Jūs redzat, ka Meistara atvadas ir pavisam tuvu, un tāpēc jūs klusi raudājat, jo esat pieraduši pie Maniem mīlošajiem vārdiem. Bet Es jums saku: Es neaiziesu, pirms neesmu jums devis savu pēdējo mācību, un tādējādi jūs nebūsiet nepraktiski, nododot tālāk Manu mācību.

2. Tuvinās lieli pārbaudījumi, pilni ar sāpēm, un jūsu lūgšana varēs daudz panākt šajās rūgtuma stundās. Apvienojieties savā garīgajā darbā, ievērojiet Manus norādījumus, jo Es nevēlos, lai Zelta grāmatā tiktu ierakstīti jūsu pārkāpumi un nepaklausība.

3. Šajā laikā aicināto skaits ir bijis liels. Katru reizi, kad Es parādījos jūsu vidū, pievienojas jaunas sirdis, lai paplašinātu jūsu rindas. Tās līdzinās kapiem, jo savā iekšienē tās glabā mirušo, kas ir viņu pašu sirds.

4. Taču sāpes attīra dvēseles. Tāpēc daudzi vairs neinkarnēsies. Viņi dosies uz citām dzīves pasaulēm, lai veltītos uzdevumiem, ko Tēvs viņiem uzticējis.

5. Es palīdzu jums atjaunoties, lai, atbrīvojoties no šīs pasaules, jums nevajadzētu izpirkt savus pārkāpumus, bet gan tīriem no jebkāda trūkuma stāties Augstākā Tiesneša priekšā.

6. Saprotiet, ka visu, ko jūs darāt saviem līdzcilvēkiem, jūs darāt Man, jo jūs visi esat daļa no Manis Paša. Neaizmirstiet to, lai katrā no saviem tuvākajiem jūs varētu saskatīt savu Tēvu.

7. Cilvēkiem galu galā sagādā baudu radīt sāpes. Bet agrāk vai vēlāk pienāk arī nožēla kā neizbēgams tiesnesis, lai jūs tiesātu un attīrītu.

8. Ja šajā laikā jūs izpildīsiet savu augsto misiju – atjaunoties un glābjot savus līdzcilvēkus –, rīt jūsu vārds un mana tauta tiks pieminēti ar cieņu un pateicību pat visattālākajos nostūros.

9. Nezaudējiet to gandarījumu, ka pēc manas aiziešanas jūs varēsiet pamatoti saukties par maniem mācekļiem. Bet jums jābūt gataviem parādīties provincēs, pilsētās un ciemos, lai nestu manas Trešās Derības Labo Vēsti un liecinātu par to ar saviem labajiem darbiem.

10. Šajā laikā, šķiet, ir uzvarējušas dažas cilvēku radītas doktrīnas, un pastāv dažādas ideoloģijas. Taču tuvojas brīdis, kad dominēs vienots pasaules uzskats, kur ā cilvēce apvienosies vienā mācībā, un tā būs spiritisms.

11. Dabas spēki parūpēsies par to, lai cilvēki atmodinātos, un ikreiz, kad viņi mēģinās sagrozīt manu patiesību, šie spēki runās par manu taisnīgumu.

12. Mans darbs nonāks pie garīdzniekiem, pie zemes karaļiem un valdniekiem, un jūs redzēsiet, kā viņi ceļas ceļos manas dievišķības priekšā. Tad daudzas grāmatas pazudīs ugunī, un vispārēji pazīstama kļūs tā

grāmata, ko manas „zelta spalvas” pēc manas diktētas norādes ir pierakstījušas nākamajām paaudzēm.

13. Viņi pētīs šo grāmatu, un cilvēki cīnīsies par to, kāri uzzināt nākotni. Jo cilvēce sajutīs gaidāmo lielo haosu.

14. Neatļaidīgi turieties pie cerības, jo pēc šī haosa miers būs liels! Labklājība būs ļoti liela. Pat dabu, kas jums dažkārt šķiet naidīga, jūs redzēsiet skaistu tās dažādos gadalaikos. Kalni, ielejas un pauguri izcelsies ar ziedu krāšņumu un skaistumu. Koki būs pilni ar labiem augļiem, un veselība, labklājība un miers aptvers cilvēku dzīvi.

15. Šodien Zeme attīrās no jebkāda netīruma, līdz tā iegūs jaunu nevainību.

16. Neilgi pirms sodību uzliesmojuma Es jums došu par to priekšnojautu un runāšu ar jums sapņos, lai jūs būtu brīdināti un lūgtu par citiem.

17. Jūs vēl neesat piedzīvojuši cīņas sākumu pret Manu darbu un jums jāmostas, jo izglītoti cilvēki to apkaros.

18. Vairs pārāk daudz nedomājiet par ķermeņa vajadzībām, bet drīzāk domājiet par visas cilvēces garīgo nākotni.

19. Mana mācība izplatīsies pa visu pasauli, bet to neizplatīs tie, kas aizmirst savus pienākumus. To darīs mani jaunie pazemības un garīguma apustuļi, kuri ar saviem darbiem liecinās par sava Radītāja žēlsirdību un mīlestību.

20. Neļaujiet cilvēcei redzēt, ka esat vāji un neko neesat iemācījušies no Manis. Saprotiet, ka cilvēkiem ir daudz ko mācīties no jums. Neesiet tādi kā tie, kuri gan saka: „Kungs, dari manī Savu gribu”, bet pārbaudījuma brīdī sacēlas un pat uzdrošinās Mani apsūdzēt nepilnībās.

21. Es runāju vienkārši, jūsu valodā, jo nevēlos neko atstāt noslēpumā. Šajos pēdējos gados, kad esmu starp jums, es jums sniegšu daudzus mācības vārdus. Ak, svētītā Izraēla, kas kā nenogurstošs ceļotājs šķērso tuksnesi: apstājies uz brīdi, lai dzirdētu manu vārdu. Mana māja atver savas durvis visiem ceļotājiem, kas pazemīgi pie tām piekļauvē. Apmieriniet savu izsalkumu un slāpes, tad jūs vairs nekad nebūsiat izsalkuši un izslāpuši.

22. Jūs tagad piedzīvojat pārbaudījumu dienas, attīrīšanās un atgriešanās laikus. Taču Es esmu kopā ar jums, lai palīdzētu jums nepalikāt vājiem šajos pārbaudījumos. Stiprinieties pārliecībā, ka jūs esat tā pati tauta kā senākajos laikos: spēcīga, drosmīga tauta, glābšanas laiva kuģa avārijā cietušajiem, labs ceļabiedrs, draugs, brālis un paraugs. Uzdevums, ko Es jums šodien esmu uzticējis, ir mīlēt. Mīlestība ir sēkla, ko Es esmu iesējis jūsos, jo tā ir visu radību avots un pamats.

23. Ja jūs padomājat par to, ka Es esmu gudrība — šī gudrība izriet no mīlestības. Ja jūs atzīstat Mani par tiesnesi — šī tiesvedība balstās uz mīlestību. Ja jūs uzskatāt Mani par varenu — mana vara balstās uz mīlestību. Ja jūs zināt, ka Es esmu mūžīgs — mana mūžība izriet no mīlestības, jo tā ir dzīvība, un dzīvība padara dvēseles nemirstīgas. Mīlestība ir gaismā, ir dzīvība un zināšanas. Un šo sēklu Es esmu jums devis kopš laiku sākuma — vienīgo, ko Es kā izcilais zemkopis esmu iesējis laukos, kas ir jūsu sirdis.

24. Šodien, Trešajā laikmetā, jūs atkal dodaties ceļā uz Kunga laukiem, lai iesētu to sēklu, ko esat atraduši. Bet jūs esat pieredzējuši, ka ne visus laukus ir viegli apsēt, turklāt esat redzējuši, ka daži drīz nes augļus, bet citi – tikai vēlāk. Daži jums šķita tik cieti kā klintis, citi bija apauguši ar dadziem un nezālēm, un tikai ļoti nedaudzi bija tīri un sagatavoti. Jums nācās daudz strādāt, lai attīrītu šos laukus un pēc tam tos apsētu. Taču, ja esat bijuši pacietīgi un tos aplaistījuši ar savas ticības ūdeni, jūs varējāt redzēt, ka iepriekš neauglīgajos laukos sēkla ir sadīgusi un augusi, un jūs par to priecājāties. Tie lauki, kas jums šķita pastāvīgi noraidoši, šodien ir jūsu draugi, jūsu cerība un ir atnesuši mieru jūsu dvēselēm. Tur ir jūsu darbs, jūsu centība un jūsu pašizliedzība, jūs vairs nevarat no tiem šķirties.

25. Turpiniet modoties un lūgties par šiem laukiem; jo no augļiem, ko jūs novāksiet, jūs varēsiet baroties mūžīgi. Tomēr, lai šie augļi jums garšotu un dotu jums patieso dzīvi, jums tie ir rūpīgi jākopj, lai sēkla kļūtu par augu un tas – par varenu koku ar platām zarām, kas ceļotājam sniedz patīkamu ēnu un bagātīgus augļus, kas dod dzīvību lielām cilvēku pūlēm. Un pēc tam šai sēklai ir jāatgriežas zemes sirdī, lai tur turpinātu dīgt, augt un nest augļus līdz laiku beigām.

26. Cik liels ir Mans prieks, kad Es atrodos savu mācekļu vidū šajos patiesas garīgās kopības brīžos! Tas ir laimīgs brīdis, kad Tēvs sajūt savu bērnu mīlestību, un viņi saņem tēva skūpstu, kas viņus stiprina. Tas ir brīdis, kad jūs pēc savas ierašanās Man sakāt: „Tēvs, mēs esam strādājuši saskaņā ar Taviem norādījumiem.” Taču, tā kā mēs neesam pilnīgi, mēs nākam pie Tevis kā mazi bērni, pilni maiguma un pazemības, lai parādītu Tev mūsu sēklu tādu, kāda tā šobrīd ir, un lai Tu, Dievišķais Meistars, mūs pamācītu ar Savu mīlestību un gudrību, labotu mūs un pateiktu, kā mums jārikojas tālāk. Parādi mums, ko mēs esam darījuši nepareizi, lai mēs to ar Tavu palīdzību uzlabotu un, sagatavoti ar Tavu žēlsirdību, parādītu cilvēcei šo darbu, nepievienojot tam nekādu nopelni un neko no tā neatņemot.”

27. Un Es jums atbildu: Esiet svētīti, jo jūs paļaujaties uz Mani. Jūs zināt, ka jūs nenākat pie kātēja vai netaisnīga tiesneša, bet ka jūs esat pie Tēva, kurš ir pilns mīlestības un pamācības.

28. Es dodu jums vēl vienu pamācību, lai jūs sagatavotos un līdz pēdējam brīdim izmantotu manus vārdus, lai pēc 1950. gada jūs paliktu kā cilvēku skolotāji un vadītāji.

29. Pasaule ir pakļauta pārbaudījumam, tautas jūt visu manas taisnības nastu, kas uz tām krīt, un mana gaisma, mana balss, kas jūs aicina, kļūst jūtama visā cilvēces vidū.

Cilvēki jūt Manu klātbūtni, uztver Manu Visuma Staru, kas nolaižas un atrodas pār viņiem; viņi nojauš Mani, nepazīstot šo darbu*, neesot dzirdējuši Manu Vārdu, un viņi pacēla savas dvēseles pie Manis, lai Man jautātu: „Kungs, kādos laikos mēs dzīvojam? Šīs nelaimes un ciešanas, kas skārušas cilvēkus — ko tās nozīmē, Tēvs? Vai Tu tad neuzklausi šīs pasaules sūdzības? Vai Tu neesi teicis, ka atgriezīsies? Kad Tu atnāksi, ak, Kungs?” Un katrā ticības grupā un reliģiskajā kopienā pacilājas Manu bērnu gars, un viņi meklē Mani, lūdz Mani, jautā Mani un gaida Mani. Un, ja viņi nespēj Mani sajust savas nepietiekamās sagatavotības dēļ, viņu ticība kļūst vāja, viņi ir apmulsuši un zaimo.

Bet Es jums saku, ka jau sen būtu bijis laiks, lai jūsu sūtņi šķērsotu jūsu tautas robežas un, kā Manas mācības ceļa sagatavotāji, ierastos pie viņiem, nesot Labo Vēsti un palīdzot viņiem saprast pārbaudījumu jēgu, iemeslu haosam, kurā dzīvo cilvēce.

**Kristus atklāsmes Viņa atgriešanās laikā Vārdā, garīgā veidā, kas sākās 1866. gadā Meksikā caur ceļa sagatavotāju Eliju.*

30. Tu, tauta, esi gulējusi un ļāvusi, lai šis laiks pagājis neizmantots, un esi apmierinājusies tikai ar to, ka baudīji mana Vārda sirsnību, saņēmi manus brīnumus, dzirdēji manu piedošanu, kas jūs nepārtraukti lutināja, nedomājot par to, ka tieši tajos brīžos, kad jūs baudījāt mieru, ir miljoni jūsu līdzcilvēku, kuri apmaldās dzīvē un zaudē ticību, kuri iet savu ceļu bez Dieva un bez likuma, kuriem trūkst ikdienas maizes un garīgā barības.

31. Kamēr jūs pulcējaties pie galda kopā ar saviem brāļiem un māsām, bērniem, sievietēm vai vīriem, lai baudītu maltītes, pastāv tūkstošiem izšķirtu ģimeņu, kuras redz, kā karš, ko izraisījušas cilvēciskās kaislības un varas alkas, ir iznīcinājis viņu mājas. Daudzi vecāki ir zaudējuši savus bērnus, daudzām mātēm nav ko dot ēst saviem mazajiem bērniem. Ir daudz bāreņu, kuri jau sen vairs nav redzējuši savu vecāku mīlās sejas — atraitnes, kuras no sāpēm ir zaudējušas prātu, vīriešu pūļi, kuri ir nonākuši gūstā, kuri šobrīd izdzert ciešanu kausu un ēd tikai vienu maizes gabalu, kas nepietiek, lai pabarotu viņu ķermeni.

32. Lai gan fiziskās sāpes, ko piedzīvo tautas, ir asiņainas — padomājiet, cik daudz lielākas tad ir sāpes, ko šobrīd piedzīvo dvēseles. Patiesi, Es jums saku: tās tagad dzer visrūgtākā kausa raugu.

33. Celies, tauta, sagatavojies lūgšanā, lai ar savām domām kā miera baloži tu sasniegtu šīs tautas un atvērtu šiem cilvēkiem vārtus uz gaismu, saprātu un taisnīgumu. Es, , tagad jūs sagatavoju, bet pirms tam Es gribēju jūs attīrīt. Atcerieties: lai nonāktu pie Manis — cik daudz pārbaudījumu jums nācās iziet, un kāda rūgtums mocīja jūsu dvēseli un ķermeni! Vieniem tā bija slimība, citiem — trūkums, tuvinieku noraidījums, viņu nevērība vai aiziešana. Sāpes visās to izpausmēs jūs izdzērāt kā ļoti rūgtu kausu, lai galu galā tiktu attīrīti. Jūsu sirds atvērajas visdziļākajās sāpēs, kas jūs attīrīja, lai jūs varētu Mani atpazīt un mīlēt.

34. Kad jūs atnācāt pie Manis, vadīti no Elijas, Labā Gana, jūs ieradāties ļoti pazemīgi, lai Man jautātu, ko Es ar jums darīšu. Jo jūs pazemīgi lūdzāt Mani, lai Es jūsos izpildītu Savu gribu. Un mana griba bija iemācīt jums mīlestību, piedošanu un žēlsirdību visās tās izpausmēs. Tāpēc Es esmu jums piešķīris garīgās dāvanas, spējas un žēlastības dāvanas.

35. Es joprojām palieku jūsu vidū, jo jūs vēl nespējat aptvert manu dievišķo mācību visā tās lielumā. Jūs vēl neesat sagatavoti cīņai, un tādēļ Es turpināšu runāt ar jums līdz 1950. gada beigām.

36. Šī mācība ir paredzēta ne tikai manas izredzētās tautas glābšanai, bet visām zemes tautām. Es atbrīvošu savus bērnus no jebkādas verdzības vai gūsta, lai viņi justos kā savi paši kungi un atkal neiekristu neziņas vai fanātisma gūstā. Kad viņi būs sasnieguši pilnīgu brīvību, viņi varēs ķerties pie savu līdzcilvēku atbrīvošanas. Šodien jūs vēl attīrāt savus ieradumus un kulta rituālus — gan garīgos, gan cilvēciskos. Pēc tam jums būs jāveic tas pats darbs starp cilvēci. Tomēr man jums jānorāda, ka jums tas jādara ar pazemību, neuzpūšoties ar garīgo pacilātību — ar maigumu, kas atklāj jūsu nodomu tīrību caur patiesu mīlestību jūsu darbos.

37. Pildiet savu misiju ar stingrību un pašāvēību uz Mani un dariet visu to, ko neesat darījuši pagātnē, lai jūs savu darbu pabeigtu un beidzot varētu sasniegt garīgo pilnību, kas jūs gaida.

38. Ja šī pasaule līdz šim ir bijusi asaru ieleja, tas ir tāpēc, ka cilvēks ir attālinājies no Maniem likumiem. Es radīju viņam paradīzi un nodrošināju, ka daudzi no pirmajiem gariem iemiesojās pirmajos zemes ķermeņos, nepārtraucot būt eņģeļiem. Es gribēju, lai, ierodoties uz Zemes, viņi nezaudētu savu graciozitāti un dzīvotu mierā un pakļautībā. Taču cilvēks to nevēlējās, un viņa vājums un nepateicība, kā arī garīguma trūkums lika pamatus sāpju un cīņu pasaulei.

39. Vīrietis ir cietis, lai nopelnītu ikdienas maizi, un sieviete ir stāvējusi viņam blakus viņa sāpju un nelaimju ceļā. Taču šī pasaule, kas tik daudzu laikmetu garumā ir bijusi asaru ieleja, kļūs par miera ieleju, kad jūs, mani pirmie mācekļi, būsiet kļuvuši svēti un dosieties visur, lai ar saviem labajiem darbiem liecinātu par Mani.

40. Šī planēta, kas ir uzņēmusī dvēseles ar atšķirīgu attīstības pakāpi, no kurām lielākā daļa bija atpalikusi, savā klēpī uzņems būtnes ar augstu attīstības līmeni, kas spēs sazināties ar Mani no gara uz garu. Katra nākamā paaudze dzīvos ar arvien lielāku tīrību, līdz Debesu valstība būs ienākusi cilvēku sirdīs.

41. Lai to visu sasniegtu, jums būs jācīnās savās mājās, lai tās pārvērstu par mīlestības un Manas likuma mācības templi, kur vecāki saviem bērniem ir Mani pārstāvji uz zemes, bet bērni saviem vecākiem — ļoti vērtīgi dārgakmeņi — maigi augi, kurus jākopj ar mīlestību. Vīrietim, apstrādājot savu lauku un veicot viņam uzticēto darbu, drosmīgi jānes savs uzdevums kā karogs. Sieviete jābūt vīra mīlošai dzīvesbiedrei un pašreizējai mātei, lai abi kopā ar saviem bērniem svētītu maizi, kas viņus pabaro.

42. Es vēlos, lai jūs visur, kur vien dodaties, nestu manas mācības maizi un sludinātu to pazemīgi. Jo daži, vērojot jūsu dzīvi, ar ziņkāri jautās: „Kas gan ir šie cilvēki, kas prot dzīvot ar tik lielu mīlestību un vienkāršību?” Kas ir šie cilvēki, kuri ir laimīgi ar vienu maizes gabalu un kuri, neskatoties uz savu nabadzību, izskatās veseli un spēcīgi un kuriem nav nepieciešams vērsties pie zinātniekiem, lai saņemtu padomu un atgūtu veselību?

Bet, ja viņi beidzot jums jautās, kas jūs ir mācījis, jums jāatbild: Dievišķais Meistars „garā”, kurš Trešajā laikmetā ir nācis pie mums, piepildot savu solījumu, ko Viņš deva pagātnē.

Es gribu, lai jūs ar saviem darbiem liecinātu par Mani, jo cilvēce ir apnikusi vārdus. Ir daudzi jūsu līdzciltie, kuri cītīgi sludina Evaņģēliju un kuri — lai gan tas ir vārds, ko Es jums devu Otrajā laikmetā — nespēja glābt šī Trešā laikmeta cilvēci, jo viņiem trūka labu darbu veikšanas, parauga rādīšanas. Tieši par šiem vārdiem mani apustuļi atdeva savu dzīvību. Viņi ļoti labi saprata, ka man jāņem par paraugu, un savu uzdevumu izpildi apstiprināja ar savu asinīm.

43. Šodien Es neprasu jūsu asinis, lai jūs upurētu savu dzīvību. Tas, ko Es prasu no jums, ir mīlestība, sirsnība, patiesība, nesavtīgums.

44. Tā Es jūs mācu, un tajā Es jūs audzinu, tādējādi izglītojot Manas dievišķības mācekļus šajā Trešajā laikmetā; jo Es redzu, ka jūs vienaldzīgi raugāties uz pasaules gaitu, un tas ir tāpēc, ka jūs neprotat iejusties cilvēku sirdīs, kurās ir tik daudz postības un tik daudz sāpju. Valda liela

nevienlīdzība; jo Es redzu kungus, kuriem trūkst vienīgi kronis, lai varētu saukties par karaļiem, un Es redzu pakļautos, kuri ir īsti vergi. No tā ir izcēlusies cīņa. Starp tiem pasaulē bagātiem kungiem ir daudzi, kuri sauc sevi par kristiešiem, taču Es jums saku, ka viņi gandrīz nepazīst Manu Vārdu.

45. Tie, kas savos līdzcilvēkos neredz savu tuvāko, kas krāj bagātības un piesavinās to, kas pieder citiem, nav kristieši, jo viņiem nav līdzjūtības. Cīņa starp garīgo un materiālo ir nenovēršama, un cilvēce tiks iesaistīta šajā konfliktā. Bet cik daudz ciešanu tai būs jāpacieš, lai nāktu taisnības uzvara!

46. Šo doktrīnu un pasaules uzskatu strīdu vidū mana mācība iegūs spēku, it kā bākas gaisma parādītos pašā negaisa vētrā. Pamatojoties uz maniem vārdiem, saprotiet situāciju, kas nomāks cilvēci. Tad jūs spēsiet spriest ar labāku spriedumu un zināsi, ko jums jādara, lai nepaliktu bezdarbīgi.

47. Saprotiet, ka vienīgais garīgais dārgums, par kuru jums jācīnās, ir Mans likums. Jūs esat upurējuši simbolus, ar kuriem agrāk Mani godājāt, lai radītu pilnīgāku priekšstatu. Tomēr — redziet, kā jau šajā laikā tautas ceļas un cīnās par to zemju un vietu piederību, kurās Es atklājos pagātnē. Lai gan Esmu likis pazust daudziem simboliem, cilvēkiem neizsīkst iemesli viņu elku pielūgšanai un fanātismam. Es jums saku: pirms nākamās paaudzes noliecas priekšā šodienas elkiem, mana taisnība tos iznīcinās, un vienīgie pīlāri, kas izturēs manas taisnības spēku, būs tie, kas nes svētnīcas, kas uzceltas jūsu sirdīs — ticības, miera un brālības svētnīcas. Jo garīgais ir neiznīcināms.

48. Kad Zeme būs sagatavota, mana garīgā mācība Trešajā laikmetā maigi iekļūs cilvēku sirdīs; tās uzvara netiks panākta ne ar asinīm, ne ar apvainojumiem. Spiritisms ienāks, balstoties uz savstarpēju sapratni. Nevienš, kurš mēģinās manu mācību uzspiest ar vardarbību, nebūs patiesības karavīrs, jo mana mācība nenāk materiālas iekarošanas ceļā.

Jo, ja es jums Otrajā laikmetā, kad es jūs gatavoju, lai valdītu jūsu sirdīs, teicu, ka mana valstība nav no šīs pasaules — kā tad es varētu jums šodien, kad es pacelju jūsu dvēseli, lai valdītu tajā, teikt pretējo? Mana mācība balstās uz mīlestības pamatiem. Bet jūs to esat aizmirsuši, un tādēļ Es jums teicu, ka būs nepieciešams, lai Es atgrieztos starp cilvēkiem, lai atgādinātu viņiem par aizmirsto likumu — to, ko mīlēja jūsu priekšteči un par ko daudzi mocekļi un apustuļi mira, domājot par jums.

49. Mana upurēšanās tajā laikā nebija pietiekama, un tāpēc Es atkal esmu šeit pie jums. Ir vajadzīgi jauni apustuļi, un drīz Es tos sūtīšu ceļā ar dievišķo sēklu. Tāpat kā vējš, kas pūš no vienas zemes malas līdz otrai, tā izplatīsies arī mana mācība. Mani sūtņi neies vieni paši — tos kā gaismas

pulki pavadīs neredzamu būtnu pasaule, lai padarītu viņu ceļu vēl brīnišķīgāku, un viņus patiesi dzirdēs visi.

50. Mācekļi, mācieties no Manis, līdz pienāks brīdis, kad jums būs jādodas ceļā, lai saviem līdzcilvēkiem mācītu Manu mācību. Uzziniet jau tagad, ka, kad 1950. gads būs pagājis, jūs vairs neiegrimsiet šajā sajūsmas stāvoklī, lai runātu, ka tad pietiks pacelt savas domas pie Manis ar to sagatavošanos, ko Es jums esmu mācījis, lai no jūsu lūpām izplūstu gaismas vārdi. Attīstiet savas garīgās dāvanas, lai jūs spētu saņemt Manu iedvesmu.

51. Es dodu jums šos norādījumus, lai jūs tos rūpīgi izpētītu un saprastu to jēgu, kas jums noderēs rīt, kad jums būs jāmāca saviem līdzcilvēkiem mana mīlestības mācība.

Mans miers lai ir ar jums!

Mācība 223

1. Esmu nācis pie jums, lai jūs meklētu, jo jūs jau sen esat novirzījušies no ceļa un nedarāt neko, lai atrastu patieso ceļu.

2. Jums bija trūcis Manas klātbūtnes kā Meistara, un tādēļ Es esmu ieradies pie jums, lai dotu jums drosmi, spēku un ticību, lai cīnītos par jūsu dvēseļu pestīšanu.

3. Liela garīgā neziņa apņēma cilvēci; tā nav apzinājusies savu likteni un atbildību uz Zemes, un tādēļ ir novirzījusies no ceļa.

4. Cilvēks nezina, kas viņš ir, un tādēļ nezina, cik daudz viņš glabā savā dvēselē. Viņš ir apmierinājies ar savu cilvēcisko spēju attīstīšanu. Bet dvēseles spējas viņš nav ņēmis vērā, jo viņam trūkst intereses par to, kas ir pacilājošs un cēls.

5. Kā gan cilvēks šādā veidā varētu atklāt spējas, kas viņā slēpjas?

6. Bija nepieciešams Man tuvināties jūsu sirdīm, lai izrautu jūs no dziļā garīgā letarģa, kurā jūs bijāt iegremdējušies, un atgādinātu jums, ka jūs neesat tikai matērija, ka jūs neesat bezjēdzīgi un vēl jo mazāk izstumtie.

7. Kad jūs dzirdējāt Manu vārdu, jūs Man ar prieku teicāt: „Kungs, vai ir iespējams, ka mūsu būtībā ir tik daudz dāvanu?” Tad jūs sākat saprast kaut ko par to, kas jūs esat, un par to, ko jūs nozīmējat Visumā.

8. Dažreiz jūs šaubāties par dāvanām, par kurām Es jums esmu teicis, ka tās pieder jums. Bet Es jums saku, ka jūsu šaubas rodas no tā, ka jūs tās neesat attīstījuši, tāpēc tās nevar atklāties tādā veidā, kā jūs to vēlaties.

9. Protams, ir gadījumi, kad jūs vienīgi ar ticību varat paveikt pārsteidzošus darbus. Bet jums jāzina, ka tieši mana mīlestība jums dāvāja šo brīnumu, lai stiprinātu jūsu ticību, lai gan jūs paši vēl nebūtu spējīgi šo darbu paveikt.

10. Dvēseles spēju attīstība ilgst ilgi, un tai nepietiek ne ar vienu zemes ķermeni, ne ar vienu dzīvi uz zemes. Bet mana visaptverošā gādība katrai dvēselei vienmēr nodrošina jaunus ķermeņus, kuros tā var turpināt savu attīstību, un palīdz tai pilnveidoties, lai tā varētu nonākt vietā, kas tai ir paredzēta. Es jums to saku, jo esmu pamanījis, ka jūs domājat, ka tas, ko esat sasnieguši, ir ļoti maz, salīdzinot ar to, kas jums tika teikts, ka jums pieder, un tad jūsu sirdīs rodas šaubas, un jūs pārņem bezcerība.

11. Pateicoties tam, ko Es jums tagad esmu teicis, jūs tagad varēsiet saprast, ka jums nebūs iespējams pilnībā attīstīt dāvanas, ar kurām ir apveltīta jūsu dvēsele. Jo, tā kā tās pieder būtnei, kas pieder pie mūžības un ir daļa no bezgalības, ir tikai dabiski, ka tik īsā dzīvē, kāda ir cilvēka dzīve uz Zemes, jūs netiekat tik tālu, lai pieredzētu dažu savu spēju pilnīgu attīstību.

12. Tomēr man jums jāpaskaidro, ka, tā kā jūs zināt, ka šajā dzīvē nevarat sasniegt savu talantu pilnīgu attīstību, jums nedrīkst mazināties centībā sasniegt savu augstāko attīstības līmeni. Gluži pretēji — ņemiet vērā, ka, ja vienā dzīvē jūs varētu piedzīvot savu garīgo talantu pilnīgu attīstību, tie būtu ļoti niecīgi.

13. Es no jums prasīju tikai to, lai katrā inkarnācijā jūs spertu *vienu* soli uz priekšu, taču lai šis solis būtu stingrs solis ceļā uz pilnību. Tad jūsu dvēsele pati sajūtīs savu progresu, jo tā, izmantojot tos ķermeņus, kas jums katrā dzīvē ir uzticēti, atklājas ar arvien lielāku gudrību.

14. Tagad jūs atrodaties sagatavošanās posmā: jau caur manu Vārdu jums ir atklātas visas dāvanas, kas jums pieder, un jums ir darīts zināms uzdevums, kas jums jāizpilda savā garīgās attīstības ceļā.

15. Jūs jau esat izgājuši pārbaudījumus, kuriem dvēselei ir jāpakļaujas, lai saņemtu vēstījumu vai dievišķu atklāsmi. Atliek vien sākt savu attīstību, paļaujoties uz to, ka jūsu ceļu apgaismos sirdsapziņas gaisma, kas jums vienmēr pateiks, kas jums jādara.

16. Jūs vēlaties, lai jūsu saziņa no gara uz garu būtu pilnīga, lai pravietiskā dāvana būtu pilnībā atklājusies, lai dziedināšanas spēks jums katrā gadījumā ļautu paveikt brīnumu un lai (iekšējā) vārda dāvana uzplauktu uz jūsu lūpām un plūstu mierinājumā, gudrībā un pravietojumos. Taču, ja jūs pārliecināties, ka jūs vēl esat tālu no šo augstumu sasniegšanas, jūs kļūstat skumji, klusi un nomākti. Kāpēc gan, mācekļi? Vai jūs nesaprotat, ka daudz kas no tā, ko jūs vēlaties sasniegt, ir atkarīgs no jūsu sagatavošanās?

17. Jūs taču zināt, kāda sagatavošanās nepieciešama māceklim, lai viņš varētu stiprināties ar savas garīgās attīstības augļiem, un kādā veidā izpaužas tīras dzīves vadīšana: gatavība lūgšanai, kalpot saviem līdzcilvēkiem, pretoties kārdinājumiem, lai brīdī, kad jums būs nepieciešams savs garīgais spēks un dāvanas, lai veiktu kādu mīlestības darbu, jūs atrastu savu būtību gatavu un tādējādi gūtu gandarījumu, redzot, kā brīnums, ko jūs lūdzāt no Tēva savā lūgšanā, kļūst par realitāti.

18. Tad jūs varēsiet ieraudzīt pirmos gaismas starus no Lielās Dienas, ko jau sen ir sludinājuši pravieši un sūtņi. Jūs varēsiet sajust, kā Es nāku pie jums Garā, lai runātu par Mūžīgo Dzīvi, kas gaida jūs visus, jo jūs visi esat tam paredzēti.

19. Es iekļūstu jūsu būtības visdziļākajās dziļumos, lai pierādītu jums, ka Man nav nekādu barjeru vai šķēršļu, kas traucētu manai gaismai sasniegt jūsu dvēseles dziļumus.

20. Es saku cilvēkiem, ka — tā kā viņi ir izgājuši cauri zemes dzīvei, nepievēršot uzmanību dvēseles pienākumiem un uzdevumiem — Es sūtu

viņiem šo gudrības vēstījumu, lai viņi varētu sagatavoties un iekļūt garīgajā dzīvē, kad katram tiks izteikts aicinājums.

21. Es saku jums: tā kā viņi ir aizšķērsojuši ceļu dvēselei šeit uz Zemes, tad vismaz ļaujiet tai sagatavoties brīdim, kad tai vairs nebūs vajadzīgs zemes ķermenis.

22. Vai jūs domājat, ka dzīve aprobežojas ar jūsu pastāvēšanu uz Zemes? Vai jūs domājat, ka Mans likums un Mana mācība apgaismo tikai jūsu dzīvi šajā pasaulē? Nē, jūs, cilvēku pūļi, kas klausāties Manu vārdu: Es neesmu izdevis Dievišķo likumu jūsu ķermenim, Es ar to apgaismoju jūsu dvēseli.

23. Es zinu, kāpēc Es šādi runāju ar jums. Jo mans skatiens cilvēku pūlī atrod tos cilvēkus, kuriem ir nepieciešams, lai Es tā ar viņiem runātu.

24. Tie ir materiālisti, kuri neredz tālāk par to, ko spēj saskatīt viņu acis, kuri netic, ka aiz viņu prāta un maņām sākas mūžība, patiesība un gudrība.

25. Tiem, kuri jau sāk atzīt, ka garīgā dvēsele valda viņu darbos, domās un visā dzīvē, tiem, kuri jau sāk atbrīvot savu dvēseli no visa, kas to saista ar pasauli, nav vajadzības, lai Es tā ar viņiem runātu. Arī viņi ieradās uz mana Vārda sludināšanu materiāli ierobežoti, nespējot saprast to, ko dzirdēja, nespējot aptvert tā jēgu, un arī viņus Es uzrunāju tajā, ko viņi dzīvē mīlēja visvairāk.

26. Gara valstība ir bezgalīga; taču, lai sasniegtu pacelšanos, kas ļauj jums to baudīt un tajā dzīvot, ir nepieciešams pazīt ceļu un būt apgaismotiem, lai uz to paceltos. Tomēr nedomājiet, ka Es nicinu jūsu zemes dzīvi: nē, mācekļi. Kāpēc Man būtu tā jānīcinātu, ja Es to taču esmu sagatavojis jums! Saprotiet, ka dzīve materiālajā pasaulē ir arī daļa no dzīves garīgajā, bezgalīgajā un mūžīgajā valstībā.

27. Striktā nozīmē mērķis, ko manam Vārdam ir jāpilda jūsu vidū, ir parādīt jums drošo ceļu, pa kuru jums jāiet, lai sasniegtu garīgumu.

28. Kad Es jums runāju par garīgo dzīvi, Es ne tikai atsaucos uz bezķermenisko dvēseļu eksistenci, bet arī palīdzu jums saprast, ka garīgā dzīve ir visur, jo viss izriet no tās.

29. Tikai šīs dzīves gaisma spēs jums atklāt patiesību, tikai tajā cilvēki spēs saprast visu to, ko viņi vēlas un kam viņiem ir nepieciešams uzzināt.

30. Tie, kuri uzstāj, ka nevēlas zināt par dvēseles dzīvi, būs tikai nabadzīgas būtnes, kas uz Zemes dzīvos bez mērķa, klupdami un krītot, neapzinoties, ka savas būtības dziļumos viņi nēsā atslēgu uz mūžības durvīm, kā arī gaismu, kas var apgaismot ceļu, kas ved uz mieru, gudrību un laimi.

31. Taču mana žēlsirdība pamodina viņus no dziļā miega, pacilā „pēdējos”, lai viņi palīdzētu „pirmajiem” šī laika cīņā pret materiālismu — visā tajā, ko *viņi* paši nespēja izdarīt.

32. Pasaule ir sagatavota un attīrīta caur sāpēm un gaida Dievišķā Meistara mācekļus. Cilvēce piedzīvo pārbaudījuma stundu.

33. Saprotiet savas misijas nozīmīgumu.

34. Es apgaismos jūsu ceļu, ja jūsu gaisma uz īsu brīdi aptumšosies, lai jūsu dvēsele neklupētu un neapmaldītos. Jo jūs esat miera vēstneši, mūžīgās atklāsmes nesēji.

35. Jūsu pielūgsmes veidu vairs nedrīkst aptraipīt svešas ietekmes, nedz arī jums atkal jānonāk garīgā verdzībā.

36. Cilvēkiem nevajadzētu jūsu acu priekšā izkārt sava Kunga attēlu, jo viņi vēl nav spējuši atklāt manu patieso tēlu, lai gan to nes sevī.

37. Katrā cilvēkā ir pārdabiska pasaule, slepena dārgumu krātuve, kaut kas bezgalīgs, noslēpums. Tur atrodas svētnīca, kurā mīt Tēvs, kuras durvis ir aizslēgtas, jo jūs nespējat iekļūt savā iekšējā pasaulē. Cilvēks nav spējis atklāt patieso svētnīcu, ko viņš nes sevī. Viņš skatās tikai uz āru un sajūt tikai ārējo. Tas ir ķermenis un fiziskās maņas.

38. Šis ir laiks, kad visa cilvēce garīgi guļ. Nav nevienas reliģiskās kopienas, kas savam Dievam sniegtu patiesu pielūgsmi. Jums jādodas ceļā, lai nestu Manu Vārdu un ar savu piemēru liecinātu par Mani. Bez mīlestības darbiem Manai mācībai uz jūsu lūpām nebūs pārliedzošas spēka.

39. Es jūs sūtīšu pie tautām, kad redzēšu, ka esat sagatavoti, kad jūsu dvēselē un jūsu „miesā” būs patiesība. Tad jūs spēsiat atrisināt lielos konfliktus, spēsiat šķērsot lielus viesuļvētras, neļaujot sev tikt aizrautiem, spēsiat izturēt negaisus un šķērsot blīvos miglas slāņus, jo jūs jau atverat savas acis augstākai gaismai nekā jebkura cilvēciskā zinātne.

40. Tā kā jūs esat pazemīgi, jums ir lemts filozofu un zinātnieku priekšā atklāt daudzus noslēpumus. Jums jābūt mieram, mierinājumam un pestīšanai visiem.

41. Visās zemes tautās Es šobrīd caur intuīciju un sapņiem dodu zīmes par Savu jauno atklāšanos. Manu soļu atbalsis jau ir dzirdamas tuvu.

42. Saprotiet, cik ļoti Es jūs mīlu: kāpēc jūs Mani baidāties? Kamēr jūs esat Manā likumā, jums no Manis nav ko baidīties.

43. Jūs Mani klausāties ar godbijību un dievbijību, un tomēr Mani baidāties. Iemesls tam ir tas, ka jūsu sirdsapziņa jums saka, ka jūs vēl nedarāt pilnīgus darbus.

44. Pildiet savu pienākumu pret savu Dievu un pret saviem tuvākajiem, atmaksājiet savu pateicības parādu, un jūs visi tiksiet uzņemti pie Kunga.

45. Ja daži no nepraktiķības, nepietiekamas izglītības, garīguma trūkuma vai neziņas dēļ apstājas ceļā, pārējie nedrīkst apstāties līdzī. Bet sniedziet palīdzību tam, kurš ir kritis, un pamodiniet to, kurš guļ.

46. Patiesi, Es jums saku: „Pirmie” šajā zemē nenasniegs patieso pilnību, un arī jūs ne, pat ja turpināsi virzīties pa ceļu. Pēc tam nāks citi, kuri spers vēl vienu soli uz priekšu, un pēc viņiem – vēl citi, kuri nonāks vēl tālāk, un tā tālāk. Bet, kamēr šie turpinās attīstīties, jūs kā garīgās būtnes jau būsi garīgi pacēlušies. Tāpēc Es jums saku, ka „pirmajiem” vienmēr ir jāizbruka ceļš „pēdējiem”.

47. Drīz jūs atstāsi šo zemes ķermeni, un, ienākot Garīgajā pasaulē, jūs pārliecināsi, ka jūsu dzīves ceļš uz šīs zemes nav bijis bezjēdzīgs un ka zināšanas par spiritismu, atstājot ķermeni, ļāva jums izplest dvēseles spārnus, lai nonāktu Tēva tuvumā.

48. Barojiet cerību uz šo jauno dzīvi, tad jūs saņemsiet mierinājumu nelaimēs, ko tagad piedzīvojat šajā asaru, asins un nāves ielejā.

49. Padariet savus līdzcilvēkus par maniem mācekļiem. Redziet, kā „Pēdējais” uzreiz saprot manu vārdu. Saprotiet, ka nedrīkstat viņam piedāvāt sliktu augli.

50. Cilvēce tagad sasniedz noteiktu garīgo briedumu, lai saprastu Manu darbu.

51. Pēc 1950. gada šī mācība neaizies aizmirstībā, drīzāk tā uzplauks. Darbs kļūs intensīvāks, un zelta grāmatas tiks atvērtas, lai no tām plūstu gudrība, un jūs iemācīsieties saprast to, ko iepriekš neesat sapratuši. Raksti, kuros ietverti mani principi un manas līdzības, tiks nesti no provinces uz provinci, no mājas uz māju un no sirds uz sirdi.

52. Tad jūs pieredzēsiet, cik daudzi jūs laipni uzņems un sagaidīs ar atvērtām rokām, jo viņu dvēseles ilgojas redzēt Tēvu pie Viņa patiesā altāra.

53. Jums jānodod tālāk Mani mācījumi, izmantojot Mozus mācību piemērus un baušļus, atgādinot par Jēzus vārdiem un par to, ko Es jums esmu atklājis šajā „Trešajā laikmetā”, apvienojot visu vienā vienotā darbā.

54. Pasaulē izcelsies pasaules uzskatu un mācību „karš”. Bet Es parūpēšos, lai šī kustība jūs vadītu uz Gaismu.

55. Mana gaisma ir visā zemē. Visur uz tās Es modināšu vīriešus un sievietes, caur kuriem Es atklāšos.

56. Šī tauta, kurā jūs dzīvojat, šajā laikā un nākotnē pildīs lielu misiju. Lielākajās sāpēs un lielajos pārbaudījumos tā būs nocietinājums, tā sniegs gaismu un mieru un būs atbalsts citām tautām. Tās sirds atbrīvosies no egoisma un savtīguma un kļūs labdarīga un brālīga.

57. Visas reliģiskās kopienas tiks tiesātas, un visvarenākās no tām tiks visvairāk skartas. Jūs nezināt, kuras no tām uzņems savu godības troni uz pleciem, lai, bēgot no Manas taisnības, pārvietotu to uz citām zemēm.

58. Šodien Es vēlos jums teikt, ka starp jums nedrīkst tikt uzceltas ne materiālas baznīcas, ne fanātisma altāri. Riti un tradīcijas izzudīs. Ne priesteri, ne garīdznieki nedrīkst pacelties pāri jums.

59. Jums nebūs nekādas autoritātes vai pilnvaru, lai kādam cilvēkam piešķirtu svētā titulu.

60. Tie, kas sasniegs spēcīgu garīgu saikni ar manu dievišķību, būs vispazemīgākie.

61. Ir pienācis laiks, kad no nepilnīgā kulta nepalikis ne akmens uz akmens, kad vienīgā baznīca būs cilvēka iekšienē, altāris – viņa sirdī, upuris – viņa darbos, svečturis – viņa ticībā un zvans – viņa aicinājumā, kas pamodina miega apņemtās dvēseles.

62. Es runāju ar jums mīlestībā, lai jūs atpazītu Mani pēc šīs mīlestības.

63. Jūs esat mazas būtnes, kuras Es vadu ceļā uz garīgo attīstību un kurām Es piedodu viņu kļūdas, lai viņi iemācītos piedot savam tuvākajam.

64. Izpētiet Manu vārdu zilbe pa zilbei, lai jūs būtu garīgi stipri un varētu būt kā atbalsts cilvēku vidū.

65. Es esmu jums devis no Sava Gaismas, ar kuru jūs varēsiet apgaismot savus brāļus un māsas. Ar šo pilnvaru jūs, tāpat kā Jēzus, atbrīvosiet tumsas dvēseles, kas saistītas un apmulsušas apdzīvo zemeslodi.

66. Mana Gaisma aptver un apņem visu, jo jūs visi esat cēlušies no mana Gara. Jūs piederat Man, un pie Manis jums jāatgriežas.

67. Nedomājiet, ka Es nāku tikai Izraēla tautas dēļ. Patiesi, jau no paša sākuma Es esmu *jums* devis likumus, uzdevumus un norādījumus, lai padarītu jūs par Maniem mācekļiem, kuriem jā māca cilvēce, kuriem jābūt aklo redzei, klibo atbalstam, spītālīgo dziedinošajam balzamam. Tāpēc Es esmu jūs atstājis tikai kā vecākus brāļus un māsas. Taču Es gribu, lai jūs saprastu arī to, ka, runājot par šīm ciešanām, Es runāju par dvēseles aklumu, par garīgās kustīguma vai brīvības trūkumu un par spītālību, kas ir netikums un grēks. Ziniet, ka tā ir jūsu dvēsele, ko Es gribu glābt, lai gan arī jūsu ķermenis ir cienīgs saņemt Manu žēlsirdību. Taču tam Es dodu visu šo papildus.

68. Jūsu dvēselē pastāv liels dziedinošs spēks, kas ticības un uzticības trūkuma dēļ šai dāvanai nav pilnībā atklājies.

69. Dvēsele ir apveltīta ar Manu žēlastību, taču tā kļūst miesas vājuma dēļ. Centieties panākt harmoniju un vienotību starp savu dvēseli un ķermeni, lai jūs varētu pildīt Manu gribu.

70. Mans Vārds ir kristāldzids ūdens, kas jūs atsvaidzina, lai jūs vairs nejustu slāpes šajā pasaulē.

71. Cilvēce meklē un mīl Mani savās reliģiskajās kopienās un sektās, un tā saņem Manu mīlestību un Manu gaismu.

72. Dvēseles atrodas dažādos pakāpju kāpnēs, bet Es mīlu tās visas vienādi un dodu tām līdzekļus, lai sasniegtu virsotni. Tāpat arī jums jāmīl savi līdzcilvēki, neņemot vērā to garīgās attīstības pakāpi.

73. Es vēlos, lai jūs pilnībā atvērtu savas sirdis, lai tajās sagatavotu man mājvietu un tur iedegtu ticības lāpu. Es vēlos jūs iemācīt izjust citu cilvēku sāpes tā, it kā tās būtu jūsu pašu sāpes.

74. Šīs „tautas” „cilts” garīgi apvienosies, pirms pienāks paziņotās lielās grūtības.

75. Jums tagad ir jāiegūst nopelni, lai pasaule savā ceļā iegūtu gaismu un garīgi cīnītos pret egoismu un naidu, kas atkal ir pārņēmuši cilvēku sirdis.

76. Laimīgs tas, kurš Mani uzklausa un atver savas sirds durvis, jo viņš būs Mans labs māceklis.

77. Atvēliet vietu savā sirdī ticībai, cerībai un mīlestībai pret tuvākajiem, lai tajā būtu absolūta palāvība uz jūsu Kungu, lai jūs ceļā nejūtu nogurumu un neapstātos pie „”, un lai jūs veiktu žēlsirdības darbus starp tiem, kas cieš.

78. Šī ir sēkla, ko Es jums vienmēr esmu uzticējis. Taču, ja jūs neesat paveikuši pilnīgus darbus, kā to dara jūsu Tēvs, tas ir tāpēc, ka esat nogājuši tikai pusi ceļa un jūsu miesa joprojām grēko. To visu Es zinu, un tādēļ Es jūs meklēju ar bezgalīgu pacietību.

79. Tāpēc Es šobrīd — nodarbība pēc nodarbības — veidoju Gudrības grāmatu, ko Es atstāšu jūsu acu priekšā, kad atsaukšu Savu Vārdu. Tajā jūs atradīsiet mācības, kas jūs iedrošinās ar cerību turpināt sekot šaurajam ceļam, pildot savu uzdevumu, ilgojoties pēc zemes, ko Es jums esmu piedāvājis, kas ir Mans paša klēpis.

Mans miers lai ir ar jums!

Mācība 224

1. Es ierakstu katru jūsu darbu Garīgās attīstības grāmatā. Un lai jūs zinātu savu uzdevumu uz Zemes, Esmu atmodinājis garīgās dāvanas, kuras esmu jums uzticējis kopš laiku sākuma.

2. Jūs esat cēlušies no Manis, un no šī brīža jūs esat tikuši sagatavoti, un, kad Es jūs sūtīju uz Zemi, kas ir cīņas un pilnveidošanās vieta, Es jums devu Likumu, kas jūs māca mīlēt savu Tēvu un arī saka: mīliet viens otru, lai jūs būtu saskaņā ar visām būtnēm, kuras Es esmu radījis. Manās acīs jūs visi esat lieli, cienīgi. Es esmu visus radījis ar vienādu mīlestību, un Man nav nekādu atšķirību starp vieniem un otriem.

3. Es jau sen gaidu bērnu atgriešanos. Ja jūsu sirdis, klausoties manā vārdā, netiek aizkustinātas, ja jūs neizlejiat nožēlas asaras, tad tas ir tāpēc, ka jūs neesat modušies un neesat gaidījuši manas apsolījuma piepildīšanos, ko es jums devu Otrajā laikmetā. Tagad es esmu atnācis, lai nestu garīgus un materiālus labumus. Mans Vārds, kas ir dzīvības koka auglis, apmierinās jūsu izsalkumu. Es nesu mieru cilvēkiem ar labu gribu, kas ir atlīdzība, ko Es jums piešķiru uz Zemes par manu baušļu ievērošanu.

4. Paceliet savu dvēseli, attīriet savu sirdi un, izrādot mīlestību pret Manu dievišķību, iesaistieties garīgā sarunā ar Mani. Es izliesu savus labumus pār jums.

5. Lūdzieties, tad jūsu lūgšana atgriezīs grēciniekus un pārliecinās par savu pārkāpumu to, kurš grēkojis neziņā un nezina, cik ļoti viņš ir grēkojis pret Mani. Es iznīcināšu ļaunuma sēklu un ļaušu jums iepazīt atjaunošanās un uzdevuma izpildes labvēlības.

6. Par katru jūsu labo darbu Man ir svētība, par jūsu problēmām – risinājums, un par jūsu sūpēm – dziedinošs balzams. Bet, kad jūs būsiat veseli un stipri, tad māciet savus līdzcilvēkus, iedrošiniet viņus darīt labu un esiet paraugs, lai ne tikai vārdi runātu par Mani, bet arī jūsu darbi liecinātu, ka jūs esat Mani mācekļi un ka jūs ņemat Mani par paraugu.

7. Es runāju uz kristīgo pasauli un uz to, kas nav ticējusi Kristum, uz Izraēlas tautu, tas ir, uz Mozus ticīgajiem. Visiem Es dāvināšu Savu gaismu un Savu mīlestību. Šī gaisma izskaudīs kļūdas un neziņu, un ticība Man apvienos visas dvēseles un padarīs tās vienlīdzīgas.

8. Pēc lielas cīņas miers atgriezīsies pie cilvēkiem. Šodien jūs sastopaties ar ienaidniekiem, kas vērsas pret jūsu ticību, jūsu garīgumu un jūsu labajiem darbiem, jo valdošā atmosfēra ir netīra un jūs nespējāt apturēt ļaunuma uzbrukumu. Taču patiesībā jūs esat tie, kam uzticēts pārveidot šo pasauli, atgriežot tai veselību, mieru un ticību, ko tā ir zaudējusi.

9. Jūs nebūsiat vieni savā cīņā. Pirms jums cīnās jūsu Dievs, un Viņš to dara kā vienmēr. Ļaunuma spēki tiks sasaistīti, cilvēks kļūs brīvs un atjaunos savu dzīvi, un ticība atgriezīsies viņa sirdī.

10. Ja, izmantojot savas dāvanas, jūs piedzīvosiet lielus panākumus, neuzpūstieties par to, neļaujiet, lai jūs apbrīnotu tikai tāpēc, ka esat bijuši instruments, ko Es izmantoju, lai „runātu” uz cilvēkiem.

11. Atcerieties, ka Es esmu piedēvis jūsu pārkāpumus un novērsis jūsu nepilnības. Es esmu izmantojis vienkāršākus, neizglītotus un neziņā esošus prātus, kurus Esmu apmācījis, lai īstenotu Savus nodomus.

12. Mans Vārds tiks saglabāts rakstveidā. Šī grāmata būs ceļvedis un pamācība tautai. Ja jūs neesat pietiekami sagatavoti, lai saprastu manas jaunās atklāsmes, turpiniet pētīt Manu Vārdu. Es sagatavoju to mācekļu sirdis, kuriem ir jāsastāda šī grāmata. Tajā jūs atradīsiet Manu būtību un Manu klātbūtni. Tā būs mantojums, ko Es atstāšu cilvēcei. Cilvēki, kurus esmu iedvesmojis, pieņems mīlestības likumus, atstās gudrus baušļus, domas un principus, ar kuriem iepazīsies pasaule. Jo mans vārds sastapsies ar atsaucīgām sirdīm, kas ir gatavas to uzņemt visās zemes tautās.

13. Tās tautas, kas ir pārdzīvojušas kara grūtības, gaida sūtņus, kuri apstiprinās viņu ticību, ka Es esmu atgriezies, lai cilvēka garā izveidotu Savu Valstību un noslēgtu ar viņu mīlestības un taisnīguma derību, kā tas ir rakstīts.

14. Es esmu iecēlis jūsu labajā pusē aizsargājošo eņģeli, kurš pazīst jūsu dzīvi. Viņa uzdevums ir vadīt jūs un pasargāt no briesmām. Tā ir „Garīgā pasaule”, kas stāv jums blakus un tādējādi pilda lielu mīlestības misiju. Jums ir Elija, pašreizējais gans, kurš vada jūsu dvēseli, neatkarīgi no tā, vai tā ir iemiesota vai vairs nav iemiesota.

15. Viņa vārds nav pazīstams visai cilvēcei, tāpat kā viņa misija. Taču drīz tā uzzinās, ka viņš visos laikos ir mans ceļa sagatavotājs.

Marija ir mātes mīlestība un jūsu mierinājums visās bēdās, kurām dvēsele ir pakļauta. Viņa iestājas par jums, un šajos grūtajos laikos viņa stāv jums blakus, lai iedrošinātu jūs pārbaudījumā. Viņa ir aizstāve starp Dēlu un Tēvu. Un Meistars, kurš runā uz jums, ir atnācis, lai jūs mācītu un atstātu jūs sagatavotus kā manus pēctečus, kad Es aiziesu.

16. Cilvēce, Es atgriežos pie jums, izmantojot cilvēka saprātu, lai ieliktu savus mācījumus jūsu garā un savu būtību jūsu sirdīs. Es atgriežos pie jums kā debesu gaismas lāpa, lai vadītu cilvēkus uz garīguma ceļu, kas ir ceļš uz mūžīgo dzīvi.

17. Manu mācību gaisma jūs apgaismo, lai jūs spīdētu šīs pasaules ēnās.

18. Uztveriet šo vēstījumu, ko Kristus jums sūta, lai jūs domās sazinātos ar savu Debesu Tēvu, jo Viņš jums tāpat mīloši atbildēs.

19. Esiet laipni gaidīti, jūs, noraizējušies cilvēki, kas esat noguruši no ciešanām: nāciet un atgūstiet spēkus manā mīlestībā. Es esmu miers un dvēseles miers, un to pašu Es vēlos atstāt jūsu dvēselēs. Es esmu jūsu krusta nesējs un jūsu cerība. Priecājieties un iedrošinieties, Es esmu ar jums!

20. Brīžos, kad jūs dzirdat manu vārdu, jūs jūtaties laimīgi. Manā Dievišķajā Garā valda miers, kad es jūtu, ka jūs Man klausāties, un šo sajūtu es vēlos nodot jums. Jūs jau sen gaidāt manu atgriešanos.

21. Glabājiet manu vārdu, kas ir kā zelta kvieši, un nezaudējiet to. Jums ir jāapzinās mīlestības pret tuvākajiem neizmērojamā nozīme, jo tad jūs piedzīvosiet brīnumus, ko rada mīlestība. Cik skumji ir, ja kāds no maniem bērniem savā sirdī nejūt to prieku, ko piedzīvo viņa garīgā dvēsele! Es gribu redzēt jūs mierinošus, mīlošus, dziedinošus, vai nu tā ir ciešanu pārņemta cilvēka miesa, vai dvēsele. Kas mīl, tas nepazīst naidu, kas padara dzīvi rūgtu. Kas mīl, tas nepazīst rūgtumu, kas sagrauj sirdi un nomāc dvēseli. Kas mīl, tam ir labestība vārdos, skatienā un darbos; viņa dzīve ir piepildīta ar mīlestību, un viņa fiziskā nāve būs maiga.

22. Mans Gars mūžīgi mierina jūsu garu ar saviem tēvišķajiem vārdiem. Taču, ja jūs dziļi ciešat un savās sāpēs saucat pēc Manis, jūs domājat, ka jūsu sauciens nav ticis dzirdēts. Jūs šaubāties, jo nespējat Mani sajūst. Jo, lai gan jūs Mani nesat sevī, jūs to nezināt un neticat. Kad gan Es esmu atturējies jums teikt, ka Es jūs mīlu? Ja jūs varētu Mani dzirdēt — cik laimīgi jūs tad būtu! Katrs cilvēks būtu sējējs Manā laukā, koku kopējs Manos augļu dārzos, un viņa mīlestības sēklu Es laistītu.

23. Jūs esat pārāk pievērsti materiālajam, un tādēļ esat nomaldījušies un jūtaties tālu no Manis. Taču Es jums dāvināšu garīgumu, kas jūs tuvinās šim gudrības un atklāsmes avotam. Ir daudzi, kas katru dienu lasa manas Evaņģēlija lappuses, neievērojot un nedzīvojot saskaņā ar maniem mācījumiem. Kāda jēga viņiem atkārtot manus vārdus? Savukārt tie, kas seko man sirds un jūtu ceļā, tuvināsies savam Skolotājam.

24. Patiesi, Es jums saku: nāciet pie Manis, cilvēki, bet tam jānotiek pa mīlestības un augstsirdīgas domāšanas kāpnēm. Sāciet to tagad, lai izbeigtu savas ciešanas, lai pārtrauktu raudāt un pamostos no tā miega, kurā esat iegrimuši.

25. Ir tik daudz veidu, kā kalpot Man un būt noderīgiem saviem tuvākajiem. Izsējiet Manu sēklu kā mierinājumu tiem, kas cieš. Izturiet sāpju pārbaudījumus, kas jūs piemeklē jūsu dzīves ceļā, ar ticību. Ticībai nav vārda „neiespējams”, jo tā ir dievišķa dāvana. Apvienota ar mīlestību, tā būs jūsu aizsardzība pret šīs pasaules vētrām. Kas jūs būsiet dzīvē bez labiem darbiem? Izmantojiet šo dzīvi, jo, ja tas nenotiks, jūs nepazīsiet

dvēseles veselību, jo tā savu spēku gūst tikai no labestības. Rūpējieties, lai jūsu domas būtu tīras kā lilijas, lai jūsu darbiem būtu ziedu smarža.

26. Celieties, cilvēki, un nāciet pie Manis, jo Es jūs gaidu. Nāciet pa sirds ceļu, un jūs pa to sasniegsiet mērķi, un pat ja pagājuši gadsimti, Es jūs joprojām gaidīšu.

27. Neesiet kā jaunie putni, kas mirst savos ligzdos, pirms ir iemācījušies lidot.

28. Es runāju ar jums caur domām, kas brīdī, kad (balss nesēji) ir iekšēji gatavi, nāk no Dieva, pat ja tās izsaka cilvēku lūpas. Mana klātbūtne nāk pie jums, glāsta jūs un modina jūs. Tāpēc negaidiet rītdienu, lai glāstītu tos, kuri savukārt gaida jūs. Es negribu dzirdēt jūs sakām: „Rīt es dosies ceļā, lai izpildītu uzdevumu.” Jo, ja jūs neizmantosiet savu dzīvi, jūs turpināsiet raudāt, un Es turpināšu gaidīt jūs. Jūs esat mana mīļā sēkla, kas manā aprūpē sola dot skaistus ziedus un labus augļus.

29. Tur, mūžībā, atrodas to dvēseles, kas ar savu mīlestību un žēlsirdību ir bijušas lielas šajā pasaulē. Tur tās apvienojas, pabeigušas savu uzdevumu uz Zemes, un no turienes tās piedāvā savu palīdzību vājiem cilvēkiem un bailīgajām dvēselēm, kas vēl klīst pa pasauli, un izplata savu mīlestību uz cilvēci. Tur nav ne šķelšanās, ne atsvešināšanās, kā jūsu pasaulē, kurā cilvēki ne mīl, ne saprot viens otru, jo tos šķir viņu ticības apliecinājumi un reliģiskie dogmas. Ziniet, ka reliģijas ir tikai pagaidu ceļi, kas ved dvēseles uz Gaismu, kur visas vienlīdz mirdzēs, apvienotas mīlestības likumā.

30. Tāpēc Es jums saku, ka mīlestībai vajadzētu būt katras reliģijas pamatakmenim, jo šī gaisma ir ārpus jebkuras teorijas, zinātnes vai filozofijas un to sajūt un atzīst visi cilvēki.

31. Starp cilvēku pūļiem, kas šajā laikā dzird Manu Vārdu, ir tādi ar spēcīgu un attīstītu dvēseli, kuri nāk, ilgojoties pēc garīgā, un izvairās no ceremonijām, rituāliem un kulta formām. Viņi nāk, ilgojoties pēc Dieva kā mīlestības un gudrības, ko viņi godā vairāk nekā matēriju, un, tiklīdz viņi ir brīvi, viņi jūt, ka viņiem nav vajadzīgi ne priesteri, ne meistari, ne skolotāji. Viņi ir kā lāpas, kas apgaismo citu ceļu.

32. Daudzi, kas šodien dzīvo „Garīgajā ielejā”, jums ir iezīmējuši attīstības ceļu ar savu neizdzēšamo ticības, žēlsirdības, gudrības un mīlestības pēdu. Tās ir augstas, starojošas būtnes, ar kurām jūs sastapsieties, kad atgriezīsieties Aizsaulē. Jo tās visas apvienos Tēva bezgalīgajā mīlestībā, kurā uz Zemes būtu jāapvienojas visām reliģiskajām kopienām. Vēstījumi, ko šīs pasaules būtnes sūta, nāk kā baltie putni, lai apmetos to cilvēku prātos, kurus ir sagatavojusi mīlestība un iedvesma. Cik daudzas no tām domām, iedvesmām vai vēstījumiem, kas eņģeļu veidā ir

nākušas pie cilvēkiem, bija spiestas atgriezties Aizsaulē, jo cilvēki nespēja tās uztvert. Tur, manā klēpī, tās gaidīs, līdz cilvēku sirdis būs sagatavojušās, lai tās atkal nosūtītu viņiem kā mīlestības elpu.

33. Sagatavojieties, cilvēki! Vairs neaizveriet savas sirdis, kad vēstījums atgriežas pie jums, tāpat kā atgriežas viļņi, tāpat kā putnu dziesmas atgriežas kopā ar rītausmu, tāpat kā cerība atgriežas sirdīs, kas nogurušas no ciešanām un gaidīšanas.

34. Mīliet! Kas nemīl, tas sevī nes dziļu skumju — skumju par to, ka viņam nepieder un viņš nejūt to, kas dzīvē ir visskaistākais un visaugstākais.

35. Tieši to Kristus jums mācīja ar savu dzīvi un nāvi, un to Viņš jums atstāja mantojumā savos dievišķajos vārdos, kas apkopoti teikumā: „Mīliet viens otru ar to mīlestību, ko Es jums esmu mācījis.”

36. Nāks diena, kad tie, kas nav mīlējuši, atbrīvosies no savas rūgtuma un aizspriedumiem, nāks pie Manis un atpūtīsies pie Manis, kur viņi atgriežīsies dzīvē un dzirdēs Manu mīlošo vārdu, kas pilns ar bezgalīgu maigumu. Patiesi, Es jums saku: Manā mīlestībā ir Mana spēks, Mana gudrība un Mana patiesība. Tā ir kā bezgalīga kāpņu kāpnes, kas parādās dažādās formās — sākot no zemāk stāvošajiem cilvēkiem līdz pat visaugstākajām dvēselēm, kas sasniegušas pilnību. Mīliet, un lai tas būtu jūsu pašu veidā, bet vienmēr mīliet. Neienīstiet, jo naidis velk aiz sevis nāves vilni, turpretim mīlestībā cilvēki piedod un aizmirst jebkādu rūgtumu.

37. Pētiēt manu vārdu. Es gribu dzirdēt, kā jūs runājat par Gara dāvanām, mīlestību un žēlsirdību.

38. Ziniet, ka gudrību iegūst arī caur sirds jūtām. Šīs jūtas pārvēršas vārdos, kuros ietvertas dziļas mācības un cēlas idejas, ko iedveš mīlestība.

39. Es dodu jums šo gaismu, lai jūsu dzīve tiktu pacelta un pārveidota, lai jūs no šīs gaismas dotu slimajiem, bērniem un trūcīgajiem, jo šis ceļš jūs nenogurdinās.

40. Kļūstiet par labestības apustuļiem, tad jūsu garīgais vaigs kļūs tik skaists, ka tas atspoguļosies jūsu darbos.

41. Ja jūs esat uzskatījuši, ka esat sasnieguši Debesis, jo klausāties manas mācības, jūs kļūdaties. Debesis sasniegs tikai tas, kurš ievēro manas mācības. Ja jūs uzskatāt, ka dvēsele, piedaloties dažādu reliģisko kopienu rituālos, iegūs nepieciešamo dvēseles mieru, tad Es jums noteikti saku: nē! Dvēselei ir miers tikai tad, ja sirdsapziņa tai neko nepārmet.

42. Mana mīlestība vienmēr meklē to, kam tā visvairāk nepieciešama. Tāpēc Es toreiz kļuju par cilvēku, lai veltītu sevi *kādai* tautai. Šī tauta

dzirdēja Manu vārdu. Taču, lai gan tā bija dzirdējusi patiesību, tā Mani neatpazina, un tās aklums kulminēja tajā, ka tā izlēja nevainīgā Jēra asinis.

43. Jeruzaleme! Jeruzaleme! — zeme, kurā beidzās mana sludināšana un mana upurēšanās. Tu nebūsi vienīgā, kas piedzīvos sāpes un karu. Tomēr tevi smagi piemeklēs nelaime. Bet karš būs arī citās vietās, jo cilvēki to rada ar savām domām, un tajā viņiem būs jāatrod savs gals.

44. Ja cilvēki domās domā par karu, tad tādēļ, ka viņu sirdīs nav mīlestības. Bet Es jums jautāju: kāpēc jūs nevarat ne mīlēt, ne piedot? Vai jūs domājat, ka Es tos, kuri Mani upurēja, mīlu mazāk nekā tos, kuri par Mani raudāja? Ziniet, ka jūs ar savu mīlestības un sapratnes trūkumu joprojām krustā sist Mani.

45. Jeruzaleme tagad ir sāpju vieta, un Es jums saku: sargieties no nevainīgas asins izliešanas vai Manu sūtņu apmelošanas, jo jūsu bērni tad par katru, ko jūs atstumjat, izlies daudz asaru un ciets lielas sāpes viena cilvēka dēļ, kuram jūs nodarāt sāpes. Tas nebūs Mans sods, bet gan jūsu sēto auglis.

46. Raudiet, cilvēki, ja neprotat mīlēt, raudiet, ja neprotat piedot, raudiet ar to rūgtumu, ar kādu raud savu nāvi. Jo tas, kurš nemīl, nevar nākt pie Manis. Tāpēc Es jums saku: raudiet, esiet iekšēji aizkustināti, jo, ja jūs jūtat, tad tādēļ, ka jums vēl ir dzīvība un jūs varat sevi attīrīt ar savām nožēlas asarām.

47. Visos laikos Esmu vēršies pie Sava tautas bērniem, lai atgādinātu viņiem par derību, ko viņi noslēguši ar Tēvu, un lai teiktu viņiem, ka viņi ir Manas miera vēstneši šajā cilvēces vidū, kas ir novirzījies uz grēka ceļiem.

48. Mana gaisma vienmēr ir apgaismojusi „Izraēlas” ceļu, lai tā uz tā veiktu darbus, kas ir patīkami Kunga acīm.

49. Manas dievišķības gaisma vienmēr ir spīdējusi uz šo tautu. Bet, kad tā uzskatīja, ka ir pamesta, tā zaudēja savu garīgumu un ticību un nonāca elku pielūgšanā.

50. Tāpēc tā garīgā attīstība ir bijusi lēna. Ja šī tauta jau no senākajiem laikiem būtu atbrīvojusies no egoisma un nodevusi tālāk zemes tautām visu, ko Es tai devu un atklāju, tad mans likums un mana mācība tiktu cienīti visā cilvēces ģimenē. Bet paskatieties uz pasauli, kā tā dzīvo bez mana likuma, dzer ļoti rūgtu kausu un cieš badu un sāpes.

51. Mana tauta nespēja novērst to, ka Zeme tika piesātināta ar cilvēku asinīm. Miers nekad nav iestājies, jo tā vēstneši to paturēja sevī savās sirdīs, jo viņi šaubījās, vai spēs paveikt šo brīnumu. Jūs līdzināties manam māceklim Tomam, kurš jums deva sāpīgu piemēru un parādīja sevi kā

Manu apustuli, kurš šaubījās par Manu patiesību. Arī starp jums ir tādi, kas šaubās.

52. Ir šīs tautas bērni, kuru sirdis ir kļuvušas iedomīgas, līdz viņi uzskatīja sevi par neierobežotiem valdniekiem uz zemes. Tās ir dvēseles, kuras valda pasaules materiālisms un sirds vajadzība pēc atzinības.

53. Tie ir tie, kuri ir aizmirsuši Manu taisnīgumu un dvēseles nemirstību, kuri tos ir aplājuši ar tumšu plīvuru, kas traucē viņiem ieraudzīt Manas gaismas spožumu. Taču šajā laikā mana taisnība un mana mīlestība nāk pie šīs tautas locekļiem, kuri saskaņā ar manu gribu atkal ir iemiesojušies uz Zemes, lai cilvēkiem stāstītu, kā viņiem jāizplata mans miers un manas svētības starp cilvēci.

Šajā tautā šeit ir tie, kurus Es šajā laikā esmu sūtījis, lai viņi apstiprinātu manu jauno atklāsmi jūsu vidū un lai vēlāk liecinātu par to jūsu līdzcilvēkiem.

Jūs tagad izjūtat dziļu sāpi, redzot, ka, lai gan esat tuvu savam Kungam, jūs nemīlat viens otru, neesat viens otru atzinuši un ir brīži, kad jūtaties nemierīgi.

54. Šajā laikā jūs Mani neredzēsiet kā cilvēku; taču, lai gan jūs Mani neredzat ar savām acīm, jūs ticēsiet Manam vēstījumam. Jums būs jāapzinās laiks, kurā jūs atrodaties garīgi, un misija, ko Es jums esmu uzticējis.

55. Šis atbildības laiks gulstas uz jums. Lai virzītos uz priekšu cīņā, vispirms iedziļinieties Manā Vārdā ar sajūtu, it kā jūs klausītos Meistaru upes krastā. Šajā laikā jūsu dvēsele, pateicoties atjaunošanai, iegūs lielu tīrību un kļūs cienīga dalīties savās dāvanās ar citiem, kā arī cienīga atrasties Manā klātbūtnē.

56. Kad pasaule uzzinās, ka jūs Mani esat uzņēmuši savā vidū un Mani esat dzirdējuši, tā šajā tautā meklēs tikumus, paraugus un mācības, kas spēj to pārliecināt.

57. Ne tikai jūs darīsiet labu citiem. Es esmu Tas, kas sagatavo sirdis, lai tās darītu jums labu, kad jums tas būs nepieciešams. Un jūs, kas esat jūtīgi, zināsi, kam jums par šo labumu jāpateicas.

58. Jo nebūs mana griba, kas liek ērkšķus jūsu ceļā, jo Es jūs patiesi mīlu. Jūs sastopaties tikai ar to, ko paši esat sējuši ceļā, un, ja tā ir sāpe, ja tā ir nepatika, ja tās ir asaras, tad nevainojiet savu Dievu un nelamāji, jo jūs esat Gaismas bērni.

59. Saprotiet, ka jūs visi esat manas Valstības mantinieki. Taču, lai to iegūtu, jums ir jāizpilda lieli nopelni.

60. Rīkojieties savā dzīvē saskaņā ar Maniem likumiem, un tie jūs, tāpat kā spoža zvaigzne, aizvedīs līdz „Apsolītās zemes” vārtiem.

61. Esiet pasaulē gaisma, ceļš, zināšanas. Aiciniet savus līdzcilvēkus pie manas galda, kas jūs gaida. Pie tā jūs baudīsit mūžīgās dzīvības maizi.

62. Ēdiet, bagātie un nabadzīgie, jo šī svētku maltīte jums neko nemaksās. Bet jums jājaucas kopā, lai šajos svētkos valdītu patiesa prieka gaisotne.

63. Nāciet klāt, lai dzirdētu šos vārdus, jo drīz jūs tos vairs nedzirdēsiet.

64. Kad Es runāju par to, ka šīs atklāsmes beigas tuvojas, daži no jums nespēj saprast, kāpēc Es neļauju tai bezgalīgi turpināties starp cilvēkiem. Uz to Es jums atbildu, ka neviena no atklāsmes formām, kādās Dievs laika gaitā ir runājis uz cilvēkiem, nav bijusi mūžīga. Jūsu Tēvam vienmēr bija jāpieņem cilvēka veidols, un cik ļoti tas bija nepieciešams, lai jūs Viņu dzirdētu, redzētu un sajustu. Tāpēc fiziski uztveramā atklāsmē nekad nebūs augstākā un pilnīgākā jūsu saziņas forma ar Kungu.

65. Kad jūs, pateicoties garīgajai attīstībai, būsiet sasnieguši savas dzīves pacelšanos, kad taisnīgums, mīlestība un gaisma, kas ir manā mācībā, kļūs par jūsu darbu normu, un jūsu man izrādītā godbijība būs absolūti garīga, tad jūs atradīsieties laikā, kad notiks saziņa no gara uz garu, pilnīga saziņa — kad Tēvam vairs nebūs jāiegravē Sava likums akmenī, lai padarītu Sevi saprotamu un panāktu paklausību — kad Viņam vairs nebūs jāļauj Savam Dievišķajam „Vārdam” kļūt par cilvēku, lai caur cilvēku lūpām runātu uz cilvēkiem — kad Viņam vairs nebūs jāizmanto to balsu nesēju neveiklās saprašanas spējas, kuriem Es šajā Trešajā laikmetā esmu piešķīris savu balsi.

66. Mans akmenī iegravētais likums pēc savas būtības ir mūžīgs, bet tā ārējā forma ir pārejoša. Es liku pazust plāksnēm, kurās bija iekalti baušļi. Jūsu Tēvs vēlējās, lai likums paliktu ierakstīts sirdīs. Es jums saku arī to, ka pat Jēzus, Apsolītais, Svaidītais, Dieva Dēls, nebija mūžīgi uz zemes. Viņa Vārds, Viņa mācība, Viņa darbi un Viņa parauglīdzīgā dzīve gan bija nemirstīgi, tiem piemita mūžības būtība. Bet Viņa cilvēciskā dzīve uz zemes bija īsa. Jo, kad Viņš bija izplūdis gudrībā, mīlestībā un žēlsirdībā, vairs nebija iemesla palikt ne mirkli ilgāk, jo Viņš bija pabeidzis savu paraugdarbu. Kristus balss ir Tēva Vārds, tā skanēja un mūžīgi skanēs visās dvēselēs.

67. Tas pats notiks šajā laikā, tauta. Šis veids, kādā mans Gars jums atklājas caur balss nesēju smadzenēm, drīz beigsies, jo tas nav vispilnīgākais. Tomēr jēga, kas izriet no vārdiem, kuri nāk no balss nesēju lūpām, būs mūžīga, jo tā ir tā pati vārda būtība, kādu Es jums nesu agrāk, un tā pati būtība, kas ietverta Likumā, kuru Es jums nodevu Pirmajā laikmetā.

68. Kā labi mācekļi nopietni padomājiet, un jūs sapratīsiet, ka ārējās formas, jūsu Tēva visu atklāsmju cilvēciskā vai materiālā daļa, nevar būt mūžīgi starp jums. Jo, ja tas notiktu, jūs nekad neizklūtu no savas stagnācijas, jūs nekad neattīstītos. Tomēr jums jāapzinās, ka jūsu garīgais aicinājums ir pacelties, sasniegt, iekarot, zināt.

69. Ārējā daļa no Tēva atklāsmes Sinajā bija akmens, kas kalpoja par līdzekli, lai tajā iegravētu Dievišķo Likumu.

70. Ārējā daļa Dieva atklāsmē cilvēkiem caur Jēzu bija ķermenis, Kristus cilvēciskā forma. Un mūsdienās ārējā daļa manai atklāsmei ir bijis balss nesējs, tāpēc šai atklāsmes formai, tāpat kā pagātnes laikos, pienāks gals.

71. Saprotiet, ka jūs esat spiritistu tautas bērni, kam jābarojas nevis no formām, bet no būtības. Ja jūs pareizi sapratīsiet Manu Vārdu, jūs vairs nekad neiegrimsiet elku pielūgšanā, nedz arī piektersieties ārējām kulta darbībām, formām un pārejošajam, jo jūs vienmēr tiecīsieties pēc būtiskā, pēc mūžīgā.

72. Saprotiet, ka jūs visā savā dzīvē esat piesaistīti materiālajam. Esmu redzējis, kā, kad kāds no jūsu tuviniekiem atstāj šo pasauli, jūs piekļaujaties viņa bezdzīvības ķermenim, vēloties tam dāvēt jaunu dzīvību vai to aizturēt, neapzinoties, ka tas nav tas ķermenis, tā figūra, ar kuru jums jāpaliek saistītiem, bet gan tā dvēsele, kas no šī brīža raugās uz jums no pasaules, kurā ir vairāk gaismas, neatkāpjoties no jūsu puses, nesajaucot jūs un neaizmirstot, nepārraujot mūžīgās saites, ar kurām jūs visi esat saistīti.

73. Tas, kurš raud par miesas nāvi, jo domā, ka tajā redz mīļā būtnes galu, ir „miris”, kurš raud par citu mirušo, ir nezinā esošs cilvēks bez gaismas, kurš ir aizvēris savu sirdi pret to, kurš uz viņu raugās no gaismas.

74. Ja cilvēks apmierinātos ar to, ka vietā sarežģītām reliģijām pētītu manas mācības un dzīvotu saskaņā ar tām, jūsu pasaulē būtu vairāk gaismas, un dvēselēs valdītu miers.

75. Liels ir Testaments, ko Dievs ir nodevis jūsu rokās. Bet jūs vēl nezināt, kas jums pieder. Tāpēc jūsu planēta joprojām ir asaru ieleja.

76. Ja cilvēki, tā vietā, lai sapņotu par Derības lādes atklāšanu, kurā atradās likumu plāksnes, un vēlētos iemūžināt Dievišķā Skolotāja tēlu dažādos attēlos, apmierinātos ar to, ka iedziļinātos Dievišķā Likuma un Mācības jēgā, viņi patiesi apvienotos un valdītu miers.

77. Es jums to visu saku, jo jūs, kas šajā laikā esat saņēmuši vienu no lielajām atklāsmēm, riskējat piekerties ārējai daļai, tas ir, formai, mēģinot to uz visiem laikiem paturēt pie sevis. Tie, kas tā rīkosies, būs „miruši”, kas sargā savus mirušos, jo visas formas zūd un no tām paliek tikai būtiskais, garīgais, mūžīgais.

78. Izmantojiet savu saprātu, lai saprastu, un izmantojiet savu gribu, lai rīkotos saskaņā ar to.

Mans miers lai ir ar jums!

Mācība 225

1. Mīļie mācekļi: mana mīlestība un mans miers ir ar jums. Es jūs mācu ar savu dievišķo mācību aizmirst zemes labumus, lai jūsu dvēsele atbrīvotos un savienotos ar Meistaru aizsaulē.

2. Katrā sirdī ir kāda raizēšanās, kāds sūdzības vārds, ko jūs mēģināt slēpt no manas acs. Jūs nākat, lai mācītos no Manis, un nevēlaties Man parādīt savas ciešanas. Bet jūs atrodaties manas caurskatīgās acs priekšā, kas iespiežas līdz pat jūsu sirds dziļumiem un līdzjūt jūsu sāpēm.

3. Pirms es jums sniegšu savus mācījumus, es vēlos uzklāt savu balzamu uz jūsu brūcēm un piepildīt jūsu dvēseles ar mieru. Es vēlos redzēt jūs stiprus un just, ka esat man tuvu. Saiknei, kas pastāv starp jums un Tēvu, ik dienas jāklūst ciešākai, lai tiktu salauztas ķēdes, kas jūsu sirdis saista pie zemes, un jūsu dvēsele kļūtu brīva. Es esmu jūs mācījis ievērot garīgos un cilvēciskos likumus, lai jūs neiegrūstu ne materiālismā, ne garīgajā fanātismā.

4. Jūs esat daudz cietuši, lai nonāktu līdz brīdim, kad varat piedzīvot Manu trešo atklāsmi un atkal dzirdēt Manu Vārdu. Jūsu vidū ir tādi, kuri, lai gan ir Mani dzirdējuši, tomēr nav brīvi no ciešanām, jo viņu dvēsele nav spējusi atbrīvoties no cilvēciskajām grūtībām. Taču Es nāku kā pacietīgs un mīlošs Skolotājs, lai ar saviem mācījumiem palīdzētu jums, lai jaunieši savā ceļojumā virzītos uz priekšu.

Dzīves pārbaudījumi ir daļa no manas mācības; tie veido un rūdī jūsu dvēseles, lai tās varētu izturēt jaunus pārbaudījumus, kas vēl nāks. Sāpes ir bijušas līdzeklis, ar kura palīdzību jūs esat nonākuši pie Manis.

Tas pats notika Otrajā laikmetā. Tie bija akli, spitālīgie, paralizētie, apsēstie, kurlie — tie, kuriem bija ne tikai fiziskas, bet arī „sirdī” pūstošas brūces, kuri liecināja par Mani.

5. Mīlestības un žēlsirdības darbi, ko Es veicu jūsu vidū un kurus jūs saucāt par brīnumiem, aizdedzināja ticību šajās sirdīs, un caur tiem daudzi citi nonāca pie Manis. Tā bija Mana griba veikt šos darbus, lai satricinātu sirds un dvēseles visdziļākās stīgas, lai cilvēks tieši piedzīvotu Jēzus spēku — to pārdabisko Cilvēku, kurš veica darbus, ko citiem cilvēkiem bija neiespējami paveikt — darbus, kas pārsniedza zinātni un visu to, ko Kunga vēstneši bija darījuši pagātnē. Laiki vēl nebija piepildījušies, un tādēļ Tēvs, būdams Gars, nāca pie cilvēkiem, slēpies Jēzus miesā, lai visi Viņa darbi būtu redzami un Viņa vārdi dzirdami.

6. Tāpēc daudzos gadījumos Es vispirms dziedināju fiziski slimos, lai neticīgākajiem un visvairāk materializētajiem cilvēkiem tiktu sniegts pierādījums. Jo, ja Es būtu veicis šos brīnumus tikai uz dvēseli, tauta tos ne būtu redzējusi, ne arī ticējusi.

7. Laiki ir mainījušies. Ja jūs nebūtu tie paši cilvēki, Es atkārtotu šos brīnumus jūsu vidū, lai liecinātu par Sevi. Bet jūs bijāt mani liecinieki tajā laikā. Jūs ne tikai bijāt liecinieki manai žēlsirdībai, bet arī to saņēmt. Cik daudzi no jums ir sajutuši Jēzus maigumu, viņa rokas vieglo pieskārienu jūsu galvai! Cik daudzi no jums ir dzirdējuši to vārdu, kas ar savu dziedinošo spēku un mīlestību piepildīja jūsu ķermeni un dvēseli!

8. Šodien Es nāku tieši pie jūsu dvēseles, jo Esmu to atradis dažiem aklu, citiem — atņemtu kustīgumu, vēl citiem — kurlu Dievišķajai balsij, bet dažiem — izstumtu grēku un netikumu dēļ. Tāpēc Es esmu jūs aicinājis, lai jūs labprātīgi un mierā nāktu pie Manis. Bet jūs bijāt ar nocietinātām sirdīm. Tikai tad, kad sāpes kļuva ļoti stipras, jūs devāties pie Manis.

Pirms tam, ilgojoties pēc dvēseles miera, veselības vai mierinājuma, jūs klauvējāt pie vienas durvis pēc otras. Taču, kad šos labumus nekur neatradāt, jūs pazemīgi noliecāt galvu, lai nonāktu manā klātbūtnē. Jūs visi esat šādi atnākuši. Nav nevienas sirds, nevienas dvēseles, kas būtu nākusi pie Manis un kurai nebūtu bijis vajadzīgs Mans žēlsirdīgums, tāpēc Es jums atkal saku, ka jūs esat atraduši šo ceļu caur sāpēm.

9. Daži savā neticībā pieprasīja no Manis brīnumu, lai varētu ticēt. Tad Es viņus pārbaudīju, nepiešķirot viņiem to brīnumu, ko viņi pieprasīja. Jo tas, kurš tic Man un mīl Mani, Tēvam nekad neizvirza nosacījumus. Citi, neraugoties uz savu ticības trūkumu, turpināja klausīties Manos mācījumus, līdz viņu sirdis pakļāvās, un tādējādi brīnums piepildījās viņos. Kad viņi ar ticību savam Kungam atvēra acis, viņi ar neizmērojamu prieku apzinājās, ka ir atguvuši veselību un mieru. Un vēl citi, kuri arī neatlaidīgi turpināja klausīties Manu Vārdu, aizmirsta savas fiziskās sāpes un pacēla savu dvēseli, līdz pat paši svētīja savas ciešanas, jo viņi piederēja pie tiem, kuri Man tuvinājās.

10. Esiet svētīti, jo esat sapratuši, ka Es šādā veidā esmu pārbaudījis jūsu ticību un mīlestību un ka, ilgojoties pēc pestīšanas, esat ieguvuši Manu žēlsirdību un Manas dāvanas.

11. Es esmu bijis Skolotājs, esmu bijis Tēvs, Ārsts un Tiesnesis. Es esmu visaugstākā mīlestība. Vienmēr meklējiet Mani kā Tēvu un kā Skolotāju. Neslimojiet, lai jums nevajadzētu meklēt Mani kā Ārstu, un nezaiciniet Manu taisnīgumu, lai Man nevajadzētu būt pie jums kā Tiesnesim.

12. Ētikas, tikumības un garīguma praktizēšana atbrīvos jūs no ķermeņa slimībām un sirdsapziņas pārmetumiem.

13. Es jums vēlreiz saku, ka šodien es neesmu nācis pie cilvēces, lai atkārtotu savus Otrā Laika brīnumus. Jo es esmu nācis, ilgojoties pēc jūsu dvēseles, tomēr neaizmirstot arī jūsu ķermeni, jo arī tas ir mans radījums.

Es esmu nācis, lai piepildītu jūsu sirdis ar mieru un izraisītu smaidu jūsu sejās šī laika likteņa pavērsienā un sāpju vidū.

14. Es esmu aizdedzis jūsu sirdis ar ideāla gaismu, kas ir realitāte, jo šis ideāls esmu Es – ceļa mērķis, kurā jums vienmēr ir mana klātbūtne, mans atbalsts. Uz šī ceļa Es būšu modinātājs, draugs, ārsts un sargs, kas sargā jūsu miegu.

15. Jūsu dvēsele tagad atklāj savu pasauli, lai gan tā vēl uzturas uz Zemes. Tagad tā iepazīst savu svētnīcu, ir atradusi ceļu, un no tā tā redz savas patiesās dzimtenes siluetu pie horizonta.

Jūs savās sirdīs man jautājat, kuri no jums nonāks pie Viņa, un es jums atbildu: visi. Bet nākotnē jūs vadīs nevis sāpes, ne arī pārbaudījumi, kas jūs piespiež. Tā būs jūsu mīlestība, gaisma, kas jūs ved pie Manis. Ceļa pārbaudījumi kalpo vienīgi tam, lai izrautu jūs no jūsu materiālisma.

16. Kad vētras un viesuļvētras būs pagājušas, jūsu sirdīs valdīs miers un klusums. Tad jūs sasniegsiet savu vienotību, un Tēvs jums teiks: „Tagad jūs esat gatavi.” Tagad domājiet par citiem, tagad jums ir tiesības mācīt savus līdzcilvēkus, jo tagad jūs varat rādīt labu piemēru.

17. „Jaunā Jeruzaleme” atvērs savas vārtus. Tajā paliks sargi, un no tās uz tautām dosies sūtņi, lai nestu laimi un liecību.

18. Jūsu vārds nogāzīs elkus no to pjeDESTāliem, un gaisma, kas izplūst no jums, izdzīs tumsību.

19. Lai gan jums tas šķiet pārāk liela atbildība, Es jums saku, ka jūs varat izpildīt šo uzdevumu. Jo jūsu dvēsele savu attīstības ceļu sāka jau sen.

20. Pirmajos laikos Izraēla glabāja Derības lādi tikai sev. Bet, kad Jēzus sludināja uz zemes, Viņš pārkāpa Jūdejas robežas un sūtīja savus apustuļus pie citām tautām, lai izplatītu mīlestības sēklu.

21. Šodien Es nāku kā Svētais Gars, un mana Vispārējā Mācība aptver visus, nešķirojot pēc rasēm, izglītotajiem un neizglītotajiem, bagātajiem vai nabadzīgajiem. Tajā apvienosies visi Visuma iemītnieki, kas dzīvo bezgalīgā skaitā pasaulēs.

22. No šīs „tautas” izaugs garīgais templis, kurā Es mūžīgi dzīvošu — iekšējais templis, kurā pacelsies mīlestības altāris manai dievišķībai — svētnīca, kas tiks uzcelta nevis no akmeņiem, bet gan no lūgšanām, žēlsirdības darbiem un patiesiem liecībām. Šajā templī būs mans tēls — nevis tas, ko radījusi cilvēka roka, bet gan tas, ko Es esmu radījis „pēc sava tēla un līdzības”: cilvēka būtne, apveltīta ar dvēseli un apgaismota ar Gara gaismu.

23. Jūsos ir dievišķā atspulgs, Es patiesi esmu jūsos. Jūsu intelekts, griba, spējas, maņas un tikumi liecina par augstāko būtības dabu, pie kuras jūs piederat, un ir dzīvs liecinājums par Tēvu, no kura jūs esat cēlušies.

24. Dažreiz jūs ar nepaklausību un grēku aptraipāt un apkaunojat to tēlu, ko jūs nesat savā būtībā no Manis. Tad jūs neesat Man līdzīgi; jo nepietiek ar to, ka jums ir cilvēka ķermenis un dvēsele, lai būtu Radītāja tēls. Patiesā līdzība ar Mani slēpjas jūsu gaismā un jūsu mīlestībā pret visiem jūsu tuvākajiem.

25. „Augiet un vairojieties,” Es saku jūsu dvēselei šajā Trešajā laikmetā, tāpat kā Es to teicu cilvēces tēviem, kad uzdevu viņiem apdzīvot zemi ar cilvēciskām būtnēm. Augi un vairojies, mīļā tauta, bet augi garīgumā un vairojies tikumos.

26. Esiet gaisma šajā laikā valdošajā tumsā. Esiet lūgšana un mana, esiet balzams un maigums, tad jūs saskaņosieties ar cilvēkiem, kuri Mēni mīl, ar dvēselēm, kas Mēni godā.

27. Uz Zemes jums ir patvērums, kas ir jūsu mājas — tā iestāde, kas ir Visuma atspoguļojums, lai jūs tās klēpī gūtu spēkus dzīves cīņai.

28. Rūpējieties, lai jūsu mājās būtu kaut kas no svētnīcas, lai tās būtu maza valstība, oāze jūsu dzīves sausajā un naidīgajā tuksnesī. Rūpējieties par jūsu mājas tikumību, taču nekrītiets egoismā pārmērīgu ambīciju dēļ, jo tad tā vairs neatgādinās Visumu, jo tajā trūks viesmīlības, mīlestības un žēlsirdības. Lai jūsu jumts būtu viesmīlīgs un jūsu galds brālīgs.

29. Tikai mīlestības ceļā jūs nonāksiet pie Manis un iepazīsiet Mani. Tāpēc Es esmu jūs mācījis, kā dzīvot saskaņā ar šo mācību. Jo tā jūs iedvesmo patiesai mīlestībai.

30. Mans Vārds būs jūsu ceļvedis šajā Trešajā laikmetā un izlauzīs jums ceļu cauri šķēršļiem, „bezdibeniem” un „tumsai”, jo tajā ir ietvertas manas norādes.

31. Atcerieties, ka Es vienīgais esmu jūsu pestīšana. Pagātnē, tagadnē un nākotnē Mans likums bija, ir un būs jūsu dvēseļu ceļš un ceļvedis.

32. Svētīti lai ir tie, kas paļaujas uz Manu likumu, jo ceļu krustcelēs viņi nekad neapmaldīsies. Viņi nonāks Apsolītajā zemē un sāks dziedāt triumfa dziesmu.

33. Mīļā tauta: katru jūsu soli uz priekšu šajā ceļā Es svētīju un tādējādi piepildīšu jūsu dvēseles ar mieru un paļāvību kā pamudinājumu, lai jūs neapstātos un neaizmigtu, kā jūs to darījāt pagātnē.

34. Neapmierinieties un neesiet apmierināti ar saviem iepriekšējiem darbiem. Apzinieties, ka mērķis vēl ir tālu, un, lai to sasniegtu, jums vēl daudz jā„ceļo”, jāiegūst jauni nopelni un jāpieliek pūles, lai sasniegtu savu pacelšanos.

35. Dvēseles pilnveidošanos nevar izmērīt pēc laika periodiem uz Zemes, vai tie būtu gadsimti vai laikmeti. Dvēseles pilnveidošanās attīstība norisinās mūžībā. Taču tieši tāpēc, ka jums priekšā ir mūžība, jums

nedrīkst nenovērtēt savas zemes dzīves dienas vai minūtes, domājot, ka, ja jūs tās atstājat neizmantotas, jums vēl ir daudz iespēju tās aizstāt.

Jūs neesat apzinājušies, ko izcieš jūsu dvēsele, ja tā ir izlaidusi pat vienu soli savā attīstības ceļā vai ja tā ir palikusi atpakaļ uz vienu „mirkli”. Ir nepieciešams, lai jūs atzītu katra jūsu eksistences mirkļa vērtību, lai jūs dzīvotu modri un izmantotu to savas fiziskās un garīgās pilnveidošanās labā.

36. Es zinu, ka ne visi no jums varat virzīties pa šo ceļu vienā tempā. Tāpēc es saku tiem, kuri jau spēja iet ar drošu un stingru soli: neaizmirstiet tos, kuri nāk jums pakaļ. Saprotiet, ka daži nāk noguruši, citi ir apstājušies, bet vēl citi uz īsu brīdi zaudē ticību.

37. Es jums uzticu uzdevumu rūpēties par tiem, kuri ceļā kļūst un krīt, lai jums būtu iespēja izpaust savu brālību un pierādīt to, ko esat iemācījušies no maniem mācījumiem.

38. Ja kādam būtu nodoms paturēt savas atziņas, savu ticību un savas dāvanas tikai sev, baidoties, ka citi izmantos un priecāsies par to, ko viņš ir izstrādājis, tad šis cilvēks nāks pie Manis viens pats un ar tukšām rokām. Viņš Man parādīs savu sēklu, bet ne ražu, jo viņš nekad nebūtu sējis, jo viņam pietika ar to, ka saņēma sēklas un izmantoja tās sev.

39. Tas, kurš aizmirst sevi, lai dotu saviem līdzcilvēkiem to, ko nes savā dvēselē, un kura lielākā prieka avots ir palīdzēt savam tuvākajam pacelties uz kalna virsotni, kur atrodas garīgais mērķis, ieradīsies kopā ar lielu pavadoņu pulku, svētīts no saviem garīgajiem brāļiem un māsām, ar dvēseli, kas piepildīta ar gaismu, pildot savu misiju.

40. Nāciet pie Manis, mācekļi, skolnieki un atpalcēji. Par mācekļiem Es saucu tos starp jums, kuri ir studējuši Manu mācību no brīža, kad Es jums atklāju, ka tagad ir Trešais Laiks, kurā cilvēka dvēselei ir jāpacelās un jāsasniedz liels augstums, lai būtu saskaņā ar Tēvu.

Un jums, kas uzskatāt sevi par skolniekiem, Es saku patiesībā, ka šī nav pirmā mācību stunda, ko jūs saņemat no Manis. Sen, citos laikmetos Es esmu runājis ar jums, un kopš tā laika jūs pazīstat Likumu, un arī kopš tā laika Es esmu gaidījis, ka jūs to izpildīsiet. Jums, kurus Es esmu nosaucis par atpalcējiem, Es saku, ka jums nevajadzētu būt pārsteigtiem, ka Es atklājos jūsu vidū, jo jau iepriekš tika paziņots, ka Es atgriezīšos pie cilvēkiem.

41. Klausieties Mani visi un sagatavojiet savas dvēseles, jo Es dodu jums garīgo barību, maizi bez rauga, kā Es jums teicu Otrajā laikmetā. Tikai no Manis jūs varat saņemt šo maizi, kas ir mana Gara būtība un mīlestība pret katru radību. No šodienas barojieties ar to, lai nevienam no maniem

bērniem netrūktu šī barība. Nemirstiet no bada, jo Es, Tēvs, tagad jums saku, ka jūs nekad neesat bijuši Man tik tuvu kā tagad.

42. Es esmu jums apsolijs jūs sargāt un sniegt jums aizsardzību, jo jūs esat mani bērni. Vairs nešaubieties, nejustieties izsalkuši vai pamesti no šīs mīlestības, un sajūtiēt manu klātbūtni katrā posmā, kurā jūs atrodaties.

43. Es vēlos, lai jūs pazītu to augļu garšu, ko Es jums piedāvāju, lai jūs neļautos maldināt. Jo tuvojas mana atklāsmes beigas, un pēc šī laika izredzētajai tautai būs jāpiedzīvo briesmas un lamatas. Tie, kuri rūpīgi nepārbaudīs saņemto mācību, var pakļauties kārdinājumam. Tikai *tie* mācekļi, kuri paliks modri un lūgšanā, būs brīvi no kļūdām un nesīs tīro sēklu, kā arī spēs to nodot tālāk saviem līdzcilvēkiem.

44. Esmu iezīmējis savu atklāsmes laiku trīs laikmetos: no pirmā cilvēka līdz Jēzus dzimšanai bija laiks, kas aptvēra cilvēces pirmo laikmetu. Tas bija garš laika posms, pilns ar pārbaudījumiem, cīņām un pieredzēm jūsu dvēselei, kas atradās pilnīgā attīstībā. Jēzus iezīmēja otrā laikmeta sākumu, un cilvēks apguva mācību, ko Viņš deva ar savu paraugu, un viņš bija satriekts, sajūtot sev tuvu „Vārdu”, Tēva sūtīto.

Viņa uzturēšanās šajā pasaulē bija īsa; pēc neilga laika Viņš atgriezās pie Tēva, no kurienes bija nācis, pēc tam, kad bija apmācījis un sagatavojis izredzētos, lai Viņa Vārds tiktu nests līdz pat zemes galiem. No šī laika līdz 1866. gadam, kad parādījās zīmes, kas paziņoja par jauna laikmeta sākumu, notika tas, ko ietvēra otrais laika posms.

Pēc šī brīža cilvēcei ir sācies jauns cikls, trešais, un mans Gars, pilnībā darbojoties, ir jūsu mācījis pāriet no viena laika posma uz nākamo un uzņemt sēklu, gaismu un žēlastību, kas atbilst šim laikam, lai jūs saprastu, kādu attīstības pakāpi esat sasnieguši, un soli pa solim tuvinātos garīgumam.

45. Laika posms, kurā Es jums sniedzu savus mācījumus caur cilvēku, ir noteikts, un, tāpat kā katrs Mans rīkojums, tam ir jāpiepildās. Pēc tam jūsu ticība, intuīcija un pašārvība uz Mani jums pateiks, ka Es esmu jums tuvu, un jūs dziļi savā dvēselē sajūtīsiet, kā Es vadu jūsu soļus, vienmēr norādot uz kalna virsotni un palīdzot saviem bērniem sasniegt pilnību, kas ir mērķis, kurš gaida dvēseles.

46. Svētītās sievietes: arī jūs piederat pie Manas apustuļu kopas. Starp vīrieša garu un jūsu garu nav nekādas atšķirības, lai gan fiziski jūs atšķiraties, un arī abu puses uzdevumi ir atšķirīgi.

47. Pieņemiet Jēzu par sava gara Skolotāju un sekojiet Viņam pa ceļu, ko iezīmējusi Viņa mīlestība. Padariet Viņa vārdu par savu un apņemiet Viņa krustu.

48. Es runāju uz *jūsu* garu ar tiem pašiem vārdiem, ar kuriem Es runāju uz vīriešiem, jo garīgi jūs esat vienādi. Tomēr — ja *jūsu* sieviešu sirds meklē paraugu, kam līdzināties; ja jums vajadzīgi nevainojami paraugi kā atbalsts, lai pilnveidotos dzīvē, tad atcerieties Mariju, vērojiet viņu visā viņas dzīves laikā uz zemes.

49. Tēva griba bija, lai Marijas pieticīgo dzīvi pierakstītu mani mācekļi, kuri viņu pazina visā viņas darbības laikā un sarunājās ar viņu.

50. Šī dzīve — pieticīga tam, kurš to pazīst — no dzimšanas līdz pat tās beigām uz zemes bija starojoša. Marija ar sava gara pazemību, ar savu bezgalīgo maigumu, ar sirds tīrību un mīlestību pret cilvēci uzrakstīja daudzas lappuses mīlošu pamācību, ko viņa izteica vairāk ar klusumu nekā ar vārdiem, jo zināja, ka Tas, kam jārunā uz cilvēkiem, ir Kristus.

51. Marijas gars bija pati no Tēva izplūdušā mātes mīlestība, lai cilvēcei sniegtu pilnīgo pazemības, paklausības un maiguma paraugu. Viņas ceļš pa pasauli bija gaismas pēda. Viņas dzīve bija vienkārša, majestātiska un tīra. Viņā piepildījās pravietojumi, kas sludināja, ka Mesija piedzims no jaunavas.

52. Tikai viņa spēja savā klēpī nēsāt Dieva sēklu, tikai viņa bija cienīga pēc savas misijas izpildes palikt pie Jēzus kā cilvēces garīgā māte.

53. Tāpēc, sievietes, Marija ir *jūsu* pilnīgais paraugs. Bet vēršieties pie viņas un ņemiet viņu par paraugu viņas klusumā, viņas pazemības darbos, bezgalīgajā sevis noliegšanā mīlestības dēļ pret trūcīgajiem, viņas klusajā sāpē, viņas līdzjūtībā, kas visu piedod, un viņas mīlestībā, kas ir aizstāvība, mierinājums un maigs atbalsts.

54. Jaunavas, sievas, mātes, bāreņas vai atraitnes, vientuļās sievietes, kurām sirds ir caurvīta ar sāpēm — sauciet Mariju par savu mīlošo un gādīgo Māti, aiciniet viņu domās, uzņemiet viņu garā un sajūtiēt viņu sirdī.

Mans miers lai ir ar jums!

Mācība 226

1. Meistars tevi svētī, tauta. Es tevi sagatavoju, lai tu atspirdzinātos manā klātbūtnē un saņemtu spēku, lai izturētu garīgās, morālās un materiālās pārbaudījums, kas vēl pastāv jūsu vidū.

2. Es bieži esmu jums runājis par pārbaudījumiem, kas šajā laikā piemeklēs pasauli. Ja jūs atvērsiet acis, redzēsiet, ka tie jau ir iestājušies. Rīt nāks vēl lielāki. Jūs, kam ir pretlīdzeklis pret tiem, iegūsiat iespēju izpelnīties cieņu. Ja jūs ievērosiet Manas norādes, jūs varēsiet pavēlēt dabas spēkiem, kuri tad apstāsies un nekaitēs jūsu tuviniekiem, un tie jums paklausīs kā paklausīgi kalpi. Jūsu vara neattieksies tikai uz nelielu cilvēku grupu, bet veselas zemes un tautas savās bēdās saņems atvieglojumu, pateicoties „Izraēla tautas” lūgšanai. Bet bēdas jums, ja jūs nepaliksiat „modri” un lūdzoties, jo tad jūsu pienākuma nepildīšana gulēs uz jūsu dvēseles, un jūs jutīsieties pārāk vāji, lai stātos pretī grūtībām.

3. Šajā pārdomu un uzdevuma izpildes laikā jums jāgatavojas, lai pabeigtu misiju, ko esat sākuši pagātnē. Labojiet kļūdas, mīlestībā atgrieziet savai dvēselei tās tīrību. Jūsu šaubas ir lielas, jo jūs, būdami Mani sūtņi, neesat nodevuši tālāk visu to, ko Es jums uzticēju cilvēces labā.

4. Svētīts ir tas, kam ir ticība, taču Es svētīju arī to, kurš nāk pie Manis un lūdz Man šo dārgo dāvanu. „Ticība tevi izglābs,” Es jums vienmēr esmu teicis. Smagās krīzēs, lielajos pārbaudījumos tiks izglābts ikviens, kurš lūdz un uzticas. Kāpēc jūs dažreiz krītat bezcerības un izmisuma bezdibēnī, lai gan zināt, ka Es jūs mīlu un ka jūs baudāt Manu pilnīgo aizsardzību? Ja jums nav dzīvotspējīgas ticības, meklējiet to sevī, un, kad to būsiet atraduši, nesiet to līdzī kā gaismas avotu, lai apgaismotu savu ceļu. Tad jūs kļūsiet stipri, pacietīgi un samierināsieties ar savu likteni.

5. Es esmu jūs mācījis lūgties, un šajā lūgšanā mēs bijām domās savienoti. Jūs esat Mani aicinājuši savās ciešanās un miera brīžos. Pat ja esat grēkojuši, jūs esat meklējuši Manu klātbūtni, lai kopā ar Mani raudātu par saviem pārkāpumiem un tādējādi nomierinātu savu dvēseli. Mana mīlestība un pacietība ir bezgalīgas un nepārtraukti atklājas jūsu vidū.

6. Tuvojas noteiktais datums, kad Es atvadīšos. Tad Mans Vārds beigsies, taču Es palikšu Garā Manu mācekļu sirdīs. Līdz tam laikam jums jābūt iemācījušiemies Meklēt Mani savas būtības iekšējā templī. Šī tempļa krāšņums balstīsies uz ticību, mīlestību un jūsu dvēseles pacelšanos. Neviena nespēs iznīcināt šo svētnīcu, ja jūs to būsiet uzcēluši ar nelokāmu ticību. Palieciet nelokāmi manā mācībā, lai jūs varētu atpazīt uzdevumu, ko es jūsu dvēselei esmu uzticējis visos laikos.

7. Meklējiet Mani Bezgalībā ar savas dvēseles jūtīgumu, taču nepieprasiet Mani redzēt. Jūsu acis nespēj redzēt Manu Garu. Jānis, Mans

Otrā Laika māceklis, savā lielajā vīzijā neredzēja Manu Garu visā tā krāšņumā. Es viņa garīgajām acīm parādīju tikai simbolus, kuros slēpās liels noslēpums, ko viņš visā savā pacilātībā nespēja atšifrēt. Viņš pateicās Man par to, ko Es viņam biju dāvējis, un pierakstīja to, ko viņš redzēja un dzirdēja tajā lielajā redzējumā, nākamajām paaudzēm.

8. Šī laika pravieši: ar godbijību iekļūstiet bezgalībā, un Es jums, lai jūs sagatavotu, dāvināšu skaistas vīzijas, kas iedrošinās tautu un paziņos tai par gaidāmajiem notikumiem. Pat bērni liecinās par to, ko viņi ir redzējuši; Es viņiem dāvināšu lielas vīzijas. Manas gudrības gaisma spīdēs pār jums.

9. Vārdam, ko Meistars šajā laikā nodod, piemīt priekšrocība atklāt cilvēkiem nezināmos mācības caur sagatavotu cilvēku, kurš savu uzdevumu kā balss nesējs pilda ar patiesu izpratni. Šī žēlastība vienlaikus māca jums caur maniem atklājumiem saprast attīstību, ko dvēsele ir sasniegusi Trešajā laikmetā.

10. Mana gaisma ir jāvusi jums skaidri atzīt šo patiesību, un tā caurvij visu jūsu būtību. Nogurušajai dvēselei tā ir kristāldzids ūdens, kas remdē tās slāpes. Sirdij tā ir iedrošinājums cīņā pret nabadzību un kārdinājumiem, kuriem jums dienu no dienas jāpretos. Šī atziņa ir spēks, kas jūs iedrošina, tā ir žēlastība, kas atjauno manus mācekļus.

11. Lai labāk izprastu dvēseli un dzīvi, kas jūs apņem, jums bija jāattīstās dažādu zemes dzīves laikā. Jūs esat ienākuši Gaismas laikmetā, kas ļauj jums atzīt manas mācības „ ” patieso jēgu, nevis tā, kā jūs to bijāt iedomājušies. Un tas ļauj jums atpazīt ceļu, kas ved uz mūžīgo dzīvi. Cik daudz atklāsmju cilvēks iepazīs šīs Gaismas dēļ, un cik daudz pagātnes kļūdu viņam nāksies nožēlot, kad viņš tās atklās! Jo tagad ir atmodas stunda, ir gara un domāšanas brīvības laikmets.

12. Visi liekie ieradumi, kurus cilvēks vilcis līdzī kā ķēdes, atkritīs no viņa, kad viņš, pateicoties savai jaunajai sagatavošanai, atbrīvosies no materiālisma.

13. Jums būs jāpacēla balss, lai pasaule to dzirdētu. Jums jābūt šīs Labās Vēsts vēstnešiem, kā patiesiem lieciniekiem, kas prot izskaidrot to, ko dzirdējušas jūsu ausis un uztvēris jūsu prāts, vienlaikus to apstiprinot ar saviem mīlestības un žēlsirdības darbiem.

14. Ja līdz šim jūsu rīcībā nav bijis pilnības, tad tādēļ, ka jūs nevēlējāties pārveidoties saskaņā ar manu mācību. Jums trūka gribas, sevis noliegšanas un pūļu. Bet jūsu dvēsele vēlas pacelties augšup, ilgojoties pēc tā, lai tuvinātos Man un izpildītu savu uzdevumu.

15. Ja zinātnieki skaļi sludina savas erudīcijas lieliskumu, tad tādēļ, ka viņi ir par to pārliecināti. Lai varētu runāt par Manu darbu, arī jums ir jāiedziļinās tajā, līdz būsiat pārliecināti par tā patiesību.

16. Saprotiet: par to, ko jūs nezināt, jūs nevarat ne runāt, ne apstiprināt, baidoties no meliem vai kļūdām. Ja, savukārt, esat tam sagatavoti un jūsos ir atziņa un dziļa ticība, jūs iegūsiat patiesības gaismu.

17. Ņemiet vērā, ka Mans mācījums neaprobežojas ar jūsu priekšstatiem un jūsu saprašanas spējām. Manai dievišķajai gudrībai nav robežu. Neviena nevar apgalvot, ka viņš ir pazinis vai sapratis kādu no Maniem atklājumiem, pirms Es to viņam esmu atklājis.

18. Kamēr zinātnieki mēģina visu izskaidrot ar savām materiālajām zināšanām, Es atklāju pazemīgajiem garīgo dzīvi – patieso dzīvi, kurā slēpjas cēlonis, pamats un izskaidrojums visam, kas pastāv.

19. No zināšanām, ko jūs nododat, veidosies priekšstats, kādu cilvēki izveidos par manu darbu. Daudzi, nepietiekamas izpratnes dēļ, vērtēs manu mācību atbilstoši jūsu neuzkrītošajai izskatībai, tāpat kā „Otrajā laikmetā” Jēzu, Kristu, vērtēja pēc viņa pieticīgās izskatības un vienkāršajiem apgērbiem, un tāpēc, ka arī tie divpadsmit, kas viņam sekoja, bija vienkārši apgērbti. Bet Es jums saku patiesībā, ka viņi nebija apklāti ar lupatām un ka viņi vienkārši bija noraidījuši zemes iedomību, jo, pamatojoties uz manu mācību, viņi bija sapratuši, kādās patiesajās vērtībās slēpjas dvēsele.

20. Es jums saku, mācekļi: ja cilvēki sāk pētīt Manu darbu un vēršas pie jums ar jautājumiem, nekritiet kārdinājumā, uzskatot sevi par pārākiem tāpēc, ka esat saņēmuši zināšanas no Manis. Jo pieticīgāki jūs izrādīsieties, jo cēlāki un uzticamāki viņi jūs uzskatīs.

21. Tādā veidā gaisma, kas izkliedē fanātismu un atbrīvo dvēseli, pamazām izplatīsies no cilvēka uz cilvēku. Un tie, kuri sevi sauca par kristiešiem, neesot tādi, caur šo gaismu iepazīs un izprātīs Kristus patiesos mācības. Jo tā viņiem sniegs pacilājošu priekšstatu par garīgo dzīvi, par kuru Jēzus runāja savās mācībās.

22. Mācekļi, klausieties Manī, jo Tas, kurš jūs mācīja pazemību un savā mīlestībā jūs sauca par brāļiem, ir tas pats, kurš šodien, šajā laikā, runā uz jums.

23. Mana slepenā dārgumu krātuve atveras mācekļu priekšā, lai pārvērstu viņus par meistariem. Klausieties Manī un pētiēt Manu Vārdu, lai Es varētu jūs sūtīt uz provincēm un tautām, lai izplatītu Manas mācības.

24. Šajā laikā Es runāju uz jums no sava „troņa”, un mana balss jūsu pasaulē tiek dzirdēta caur cilvēku, kuru Esmu apveltījis ar žēlastību.

25. Tāpat kā Pirmajos laikos tika paziņots par Mesijas atnākšanu, tāpat arī Es jums paziņoju par Savu atgriešanos. Un tagad Es esmu šeit!

26. 1866. gadā atklājās pravieša un ceļa sagatavotāja Elijas gars, lai sagatavotu Kunga ceļus, lai iedegtu gaismu „Pirmā” sirdīs, lai paziņotu

viņiem par manu drīzo atnākšanu un sagatavotu balss nesējus – vīriešus un sievietes bez izglītības, caur kuriem atklātos mans Svētais Gars.

27. Caur šiem balss nesējiem Es esmu atklājies, lai Manu Vārdu dzirdētu arī Dieva ieceltie kalpi uz zemes, lai visi tie, kas kādā veidā pārkāpj Manus likumus, atturētos no to turpmākas apgānīšanas un lai viņi mācītu cilvēkiem patieso ceļu, kas ved pie Manis.

28. Atkal celsies rakstu zinātāji un farizeji, lai jūsos tagad Mani tiesātu un pārbaudītu. Bet Es jums saku: esiet pazemīgi ar to pazemību, ko Es jums mācu, lai viņi jūs atpazītu kā Manus mācekļus.

29. Izraēlas tauta vēl nav apvienota. Jo, kamēr vieni ir „garā”, citiem vēl ir zemes ķermenis. Kamēr vieni ir izglābti, citi stāv bezdibeņa malā. Starp tiem ir tādi, kas domā, ka mīl Tēvu, bet patiesībā pielūdz Zelta teļu. Taču tuvojas brīdis, kad šī tauta būs apvienota un sagatavota.

30. Jūs, kas Mani dzirdat un piederat pie šīs tautas, esat starp tiem, kas sekojuši Manam aicinājumam, kas skan kā skaists zvans skaņās. Atalgojumu par jūsu paklausību un labo gribu jūs saņemsiet, kad dzirdēsiet „Dievišķo Vārdu” — to pašu, kas runāja Jēzū, rabīnā no Galilejas.

31. Es jūs mācu neizteikt kritiku par jūsu līdzcilvēku ticības pārliecībām un kulta rituāliem viņu dažādajās reliģiskajās kopienās. Mana mācība, kas ir visaptveroša, māca jums cieņu pret katru ticību. Jūs zināt, ka Es esmu visos — gan tajā, kurš ir tīrs, gan tajā, kurš ir aptraipīts ar grēku.

32. Es mīlu visus un nevienu nesodu. Tā ir mana taisnība, kas labot un pilnveido dvēseles.

33. Dievišķais Gars ir pilns mīlestības, tajā nav dusmu. Ticiet tam: ja Tēvs, saskaroties ar jūsu apvainojumiem un pārkāpumiem, uz brīdi justu dusmas, šis brīdis pietiktu, lai jūs iznīcinātu.

34. Tāpēc Es esmu atnācis „uz balta mākoņa”, lai jūs dzirdētu Manu Vārdu, lai izskaustu jūsu ļaunumu, atvērtu jūsu garīgās acis patiesībai un parādītu Sevi jūsu dzīves tuksnesī kā palmu, kuras ēnā jūs esat atpūtušies.

35. Es neesmu jums devis materiālas bagātības, jo, ja jūs saņemtu visu, jūs pagrieztos man muguru. Ko jūs darītu, ja kļūtu bagāti? Bet patiesi, Es jums saku: tas, ko Es jums šobrīd dodu, ir vairāk nekā dārgakmens — tas ir dārgums.

36. Kurp dodas dvēseles pēc fiziskās nāves? Jūsu sirds to nezina, tā nepazīst šos pasaules. Bet jums jāuzkāpj pa jūsu garīgās attīstības šauro ceļu, lai jūsu dvēsele neieietu tumsas ielejā.

37. Celieties, lai dzīvotu jaunu dzīvi, miera dzīvi. Es gribu, lai jūs tagad “modātos” un lūgtu, jo cilvēci apdraud iznīcība.

38. Daži netic manai klātbūtnei, jo pret to iebilst ar šo pulcēšanās vietu nabadzību un pieticību, kā arī ar to balsu nesēju neuzkrītošumu, caur

kuriem Es sevi atklāju. Taču, ja šādi šaubīgie pētītu Kristus dzīvi, viņi atzītu, ka Viņš nekad nemeklēja greznību, godināšanu vai bagātības.

39. Šīs vietas var būt tikpat nabadzīgas un niecīgas kā kūts un salmi, uz kuriem Es toreiz piedzimu.

40. Mācekļi, jūs esat bijuši pie mana Debesu galda, un pie tā esat ēduši un dzēruši manas mīlestības maizi un vīnu.

41. No sava „troņa” Es sūtu savu staru, lai iepriecinātu jūs ar mana Vārda koncertu.

42. Es, tāpat kā pagātnē, gaidīju jūsu atnākšanu.

43. Sēdies pie mana galda un apstājies ap mani. Ja jums ir izsalkums un slāpes — šeit ir ēdiens: ņemiet un ēdiet. Ja jūs jūtaties skumji vai slimi — šeit ir mana klātbūtne, lai jums dotu veselību un mierinājumu.

44. Vienmēr barojiet cerību, ka jūs mūžīgi dzīvosiet kopā ar Mani. Tā kā Es esmu piepildījis Savus solījumus attiecībā uz pasauli, Es piepildīšu arī Savus solījumus attiecībā uz garīgo dzīvi.

45. Nopelniet labus darbus uz zemes, un jūs nekad nenokļūsiet no ceļa, kas ved pie Manis.

46. Šajā laikā jūs šķērsojat jaunu tukšnesi, kurā jūs neesat miruši no bada, jo tajā ir noticis mana Vārda brīnums, kas ir barojis jūsu dvēseli, tāpat kā jūs barojāties ar mannu tukšneša tukšumā un vēlāk ēst Jēzus brīnuma maizi un zivis — arī tukšnesī.

47. Šodien jūs nešķērsojat karsto smilšu tukšnesi, un Es jums nepiedāvāju zemes maizi. Tagad jūs kāpjat uz kalna virsotni, un jūs baro mūžīgās dzīvības maize. Jūsu dvēsele pilnībā saprot tēlaino nozīmi, kādā Es ar jums runāju, jo jūsu garīgā attīstība ļauj jums iekļūt manas mācības būtībā.

48. Tagad jūs soli pa solim kāpjat kalnā, nesot savu krusta nastu. Ja jūs nogurstat, sauciet Mani, un tūlīt Meistars kā līdznesējs palīdzēs jums nest jūsu nastu, lai jūs varētu turpināt savu izpiršanas ceļu līdz galam. Jums visiem ir uzdevumi un pienākumi, tāpēc Es esmu kopā ar visiem – gan ar bērnu, gan ar jauniešu, gan ar pieaugušo. Bet, ja Es esmu jums iezīmējis likteni un uzticējis krustu, tad tādēļ, ka Es zinu, ka jūs varat būt savam Tēvam cienīgi.

49. Neviena nespēs noteikt savu garīgās attīstības pakāpi, nedz arī eksistences līmeni, kurā atrodas viņa līdzcilvēks. To var novērtēt tikai Es.

50. Es esmu atnācis, lai salauztu ķēdes, kas jūs saista ar pasauli, lai dotu jums garīgo brīvību pacelties, tiecoties pēc Gaismas, kas ir Patiesība.

51. Neviena nevēlas būt pēdējais, jūs visi vēlaties būt pirmie. Tāpēc nopelniet nopelnus, strādājiet. Laistiet laukus ar mīlestību, padariet tos

auglīgus un sējiet tajos Meistara sēklu. Tad nākamās paaudzes, sekojot jūsu pēdām, atpazīs, ka jūs esat mācīti no Tēva.

52. Aizstāviet savus laukus ar Gaismas zobenu, ko Es jums esmu devis, lai kārdinājums nesabojātu jūsu sēklas.

53. Es esmu jums piedāvājis Debesu Valstību kā atlīdzību par jūsu garīgo darbu. Tajā jūs būsiet kopā ar savu Radītāju, kurš šajā laikmetā nāk pie jums kā Tēvs un Skolotājs, lai jūs mierinātu un apgaismotu. Šeit ir mans mācījums, kurā jūs redzēsiet atklātu manu mīlestību, manu sirsnību, manu taisnīgumu, kā arī manu padomu, ar kuru es vēlos jūs vest uz gudrību.

54. Visos laikos Esmu atklājis cilvēkam vienkāršā veidā, lai viņš varētu Mani saprast; vienmēr Esmu to darījis jūsu saprāta un sirds uztveres robežās. Esmu nolaidies pie jums, lai dotu jums pazemības piemēru, kad Es noliecos līdz jūsu nabadzīgajai dzīvei, lai paceltu jūs uz labāku dzīvi.

55. Es jums jautāju, kādu veidu, kādā Es ar jums runāju, jūs vēlētos, un jūs man atbildējāt, ka jūs mani atpazītu jebkurā veidā, kādā Es to darītu. Nelietojiet Mani kā izmēģinājumu. Jums jācenšas kļūt garīgākiem, lai labāk izprastu Manas atklāsmes un tādējādi pilnībā liecinātu par Manu mācību ar patiesas mīlestības darbiem.

56. Es vienmēr esmu jums nesis gaismu un rādījis ceļu uz augšu. Šodien Es jūs sagatavoju, lai jūs ar savām lūgšanām nonāktu lielākā ekstāzē un varētu no tuvas distances aplūkot garīgo dzīvi un ieraudzīt savu Tēvu visā Viņa godībā pār Viņa radījumiem.

57. Mans Gars šobrīd aicina katru dvēseli, katru prātu un sirdi baroties no Manis, jo jūs esat izsalkuši. Jūs neesat pratuši baroties no Maniem vārdiem, neesat izmantojuši mācības, ko Es jums esmu devis pagātnē. Dzīvības grāmata, kurā ir likums un baušļi, ir noslēpta, aizmirsta šajā pasaulē.

58. Es esmu nācis Garā, un mana klātbūtne jūs ir satricinājusi. Mana Gaisma ir sasniegusi jūs, un jūsu sirdsapziņa jums ir atgādinājusi par visiem jūsu darbiem.

59. Es aicinu jūs sākt jaunu dzīvi un sasniegt lielāku garīgo pacilātību. Es esmu ļāvis jūsu garīgajai attīstībai notikt laika gaitā, lai jūs šodien saprastu manas atklāsmes un, pēc tam, kad esat mani uzklauzījuši, ar savu dvēseli uzņemtos visu jums pienākošo atbildību un ar mīlestību uzsāktu savu misiju.

60. Kā jūs varēsiet pamudināt cilvēci sasniegt garīgumu laikmetā, kas raksturīgs ar tik lielu materializāciju un garīgo apmulsumu? Apzinieties, ka jūsu darbs ir grūts, ka jums jācīnās ar stingrību un pacietību, lai to varētu paveikt. Jums ir jāpieliek lielas pūles, lai labotu nepareizo interpretāciju, kas piešķirta maniem likumiem, kā arī nepilnīgo veidu, kādā jūs man

izrādat savu pielūgsmi. Bet jums jāpatur prātā, ka jūs nevarat mainīt priekšstatus un pielūgsmes veidus vienā mirklī, bet, lai to sasniegtu, jums jāapbruņojas ar pacietību un labu gribu un ar saviem darbiem jārada mīlestības paraugs.

61. Sākumā jūsu upuri bija materiāli. Jūsu upuri bija nevainīgas būtnes: jēri vai putni, kā arī sēklas un lauka augļi, ar kuriem jūs domājat Man izpatikt. Jūs vēl bijāt ļoti nenobrieduši un nespējāt skatīties tālāk par savu pasauli. Es jums piešķīru vienu laika posmu pēc otra, vienmēr gaidot jūsu atmodu.

62. Otrajā laikmetā jūs saņēmāt Manu Vārdu caur Jēzu, un Viņš jūs mācīja vispilnīgāko mīlestību, kādu bērns var izrādīt savam Tēvam. Viņš atvēra cilvēka dvēselei jaunu pasauli, atstāja jums gudrības dārgumu, ko jūs joprojām neesat sapratuši.

Šodien, Trešajā laikmetā, Es jums atveru Dzīvības grāmatu un parādu tajā jaunas mācības, kas no mana Gara tuvuma runā par miera laikmetu, kas gaida cilvēku pēc viņa attīrīšanās un dvēseles pacelšanās.

63. Visas šīs mācības dzīvo jūsu dvēseles dziļumos. Šodien Es jūs mācu, lai rīt jūs būtu jauno paaudžu vadītāji un skolotāji un rūpētos par to dvēselēm, lai tajās neiesakņotos nevajadzīgas tradīcijas vai nepareizas zināšanas. Nesiet savā dvēselē Likumu un Manu Vārdu. Māciet ar to un vadiet cilvēci, kas sāk atdzīvoties, pa drošu ceļu.

64. Es neesmu sūtījis ne Mozu, ne praviešus, lai jums atnestu šo vēstījumu. Es pats esmu atnācis, lai jūs sagatavotu, lai jūs spētu spert izšķirošu soli garīgajā ceļā.

65. Esiet nomodā un lūdzieties, vienmēr esiet apdomīgi un rīkojieties saskaņā ar maniem norādījumiem, lai jūs varētu atzīt šīs Trešā laika atklāsmes lielumu.

Mans miers lai ir ar jums!

Mācība 227

1. Ak, mīļā tauta! Atkal Es dzirdu jūsu lūgšanu, kurā jūs lūdzat Mani jūs mierināt, jo jūs šobrīd piedzīvojat smagus pārbaudījumus, kas liek jums raudāt.

2. Es redzu priekšlaicīgi saliektus ķermeņus, priekšlaicīgi sirmojušus pieres, novecojušas bērnu un jauniešu sejas. Sirdīs Es neredzu prieku, nedz arī mieru cilvēku dvēselēs.

3. Pat jūs, kas esat izredzētā tauta, nebaudāt pilnīgu laimi, jo jūs labāk nekā citi zināt, ka dzīvojat cīņu, izpirkšanas un pārbaudījumu pasaulē, ka citās, augstākās pasaulēs valda miers un ka, lai paceltos, ir jāiegūst nopelni.

4. Esmu piešķīris šai cilvēcei tās cīņu vidū nelielas atelpas, lai tā atgūtu jaunas spēkus un uz brīdi atpūstos savā ceļā.

5. Cilvēks veltīgi meklē labklājību, mieru, varu un zemes slavu. Visos laikos viņš ir piedzīvojis tikai klupienus, vilšanos un sāpes.

6. Ak, ja vien viņš pazemībā pieņemtu savu likteni un saprastu savu būtību kā garīga dvēsele, kas apveltīta ar spēku un varu! Viņa dzīves cīņa būtu citāda un viņa ieguvums – reāls, viņa centieni – cēli un viņa uzvaras – patiesas.

7. Tomēr neuzskatiet, pamatojoties uz to, ko Es jums saku, ka šī cilvēce, kuras daļa jūs esat, atrodas bezdibenī. Es soli pa solim vedu to uz gaismu, uz pestīšanu, jo visi ir lemti dzīvot manā labajā pusē, un Es esmu viņu vadonis.

8. Šī cilvēce ir zeme, kas izsalkusi un izslāpusi pēc atziņas un garīguma. Patiesi, Es jums saku: grēks neuzvarēs, bet gan labais valdīs, un uz zemes tiks nodibināts miers.

9. Cilvēku dvēseles ir attīrītas sāpēs un pārbaudījumos un tagad ir gatavas Mani dzirdēt, redzēt un saprast.

10. Daudziem no jums šķiet, ka manu mācību ir neiespējami ievērot, un tas ir tāpēc, ka esat materializējušies un pakļāvušies maldiem. Bet tie no jums, kas ir pazemīgi, kas ļāvuši sāpēm sevi noslīpēt, kas ir noliekuši galvu Manā priekšā un kam nav nekas cits kā vien vēlme pacelties pie Manis, ir uzskatījuši, ka Manu vārdu ir iespējams ievērot, un ar prieku ir ieraudzījuši savas sējas pirmos augļus.

11. Jūs nākat no dažādiem ceļiem. Bet Es starp jums neizdaru atšķirību pēc šķirām, tituliem vai rasēm. Jūs visi esat apvienoti kā mācekļi un veidojat vienotu kopienu. Es atklāju jūsu vidū lielas dvēseles, kas slēpjas zem nabadzīga un neuzkrītoša apvalka, un, ja tās netiek atpazītas, tad tādēļ, ka tās ir pazemīgas un nav ieguvušas skolas izglītību. Bet tās mīl Mani, liecina par Mani un saprot Mani. Es vēlos izveidot savu jauno

apustuļu pulku no visiem tiem, kas šajā laikā ir ticējuši Manam Vārdam, un vēlos pierādīt šai cilvēcei, ka Mana mācība ir paredzēta visiem laikiem, ka Mana mācība ir mūžīga.

12. „Otrajā laikmetā” ne visi Mani atzina. Kad Es parādījos ebreju tautas vidū, kas Mani jau gaidīja, jo redzēja, ka ir piepildījušies praviešu dotie priekšzīmējumi, Mana klātbūtne daudzus sajauca, kuri neprotēja pareizi iztulkot praviešus un gaidīja savu Mesiju kā varenu valdnieku, kurš sakautu savus ienaidniekus, pazemotu ķēniņus un apspiedējus un tiem, kas Viņu gaidīja, piešķirtu īpašumus un zemes labumus.

13. Kad šī tauta ieraudzīja Jēzu — nabagu un bez apakšbiksēm, viņa ķermeni aplājušu tikai vienkāršu drēbi; dzimušu kūtī un vēlāk strādājušu par vienkāršu amatnieku, — tā nespēja noticēt, ka viņš ir Tēva sūtītais, apsoltais. Meistaram būtu jāveic redzami brīnumi un darbi, lai viņi viņam noticētu un saprastu viņa dievišķo vēstījumu.

14. Patiesi, Es jums saku: Es nenācu uz šejieni tikai tāpēc, lai atgrieztu redzi akliekiem, ne arī lai attīrītu spitālīgos, ne arī lai atdzīvinātu mirušos. Mans darbs bija tāds, kāds pienākas Dievam, pilnam gudrības un mūžības, kurš, ilgojoties pēc cilvēku aizmigušajām dvēselēm, nāca, lai paceltu tās patiesā garīgajā dzīvē.

15. Tie brīnumi bija tikai pierādījumi tam, ka to, ko Es paveicu, citi nespēja izdarīt, un tādējādi pamodināt un aicināt dvēseles, kas bija iegrimušas dziļā miegā.

16. Kuri Mani atpazīna tajā laikā? Grēcinieki, kuriem Es piedevu; tie, kas izsalkuši un izslāpuši pēc taisnības, tie, kas ilgojās pēc patiesības, garīguma un mūžības.

17. Kuri Mani neatpazīna? Varasvīri, teologi, farizeji, un daudziem, kas neticēja, Mans vārds radīja apmulsumu.

18. Daudzi teica: „Tas, ko šis cilvēks sludina, nevar nekādi piepildīties.” Bet jūs zināt, ka divpadsmit vīri Man tieši sekoja un mācījās no Manis, un es viņiem teicu: „Saglabāiet manas mācības, rīkojieties un māciet. Es drīz aiziesu, taču nebūšu tālu, jūs Mani turēsiet savās sirdīs, un es turpināšu liecināt par Sevi. To, ko es esmu darījis jums, dariet saviem līdzcilvēkiem.”

19. Tā tauta, ko sagatavoja pravieši, nespēja Mani saprast. Taču Mans sēklas grauds tagad bija iesēts un tika nests uz tautām un provincēm ar to divpadsmit mācekļu starpniecību. Kamēr izredzētā tauta tos noraidīja, vajāja un notiesāja savās tiesās, pagānu tautu cilvēki pieņēma Manu sēklas graudu, un tas nes augļus.

20. Pagānu Roma uzņēma manus mācekļus un kopā ar viņiem — manas mācības sēklu. Šī tauta, kas kļuvusi auglīga caur sāpēm un apnikusi

izklaidēm, ar prieku pieņēma manu mācību un kļuva garīgi stipra. No tās cēlās jauni apustuļi, kuri manu mācību nesa citām tautām.

21. Tā tauta, kas nespēja Man sekot, kas uzskatīja par neiespējamu ievērot manu mācību — kur tā tagad ir? Es jums saku, ka tā, sadalījusies daudzās daļās, atkal atrodas uz Zemes: vieni ir kļuvuši varenī, izmantojot zemes varu, ietekmējot šīs pasaules likteņus; citi ir pie Manis kā liecinieki Manai jaunajai atklāsmei; un pārējie, atkal iemiesojušies, gaida Mani.

22. Jūs pārstāvat to tautu, kas sekoja Man, kas sastāvēja no slimajiem, grēciniekiem un taisnības izslāpušajiem.

23. Šodien Es neesmu atnācis tikai, lai atkārtotu Savu Otrā Laika mācību, bet arī, lai jums sniegtu vēl vienu mācību, lai jūs varētu spert soli uz priekšu. Sēklu, ko Es jūsos iesēju, Es kopju, lai pēc tam novāktu augļus.

24. Piepildieties ar garīgumu un turpiniet saņemt Manas žēlastības dāvanas, lai jūs varētu nest cilvēcei Manu mācību augļus. Sajūtiēt Manu klātbūtni. Es nāku pie jums kā gaismas stars, kas, nonākot jūsu sirdīs, pārvēršas par maizi, mierinājumu un maigumu.

25. Es neparādījos kā tiesnesis, lai atklātu jūsu pārkāpumus jūsu brāļu un māsu acu priekšā. Mans mīlestības vārds ir domāts, lai labotu un nomierinātu sirdis.

26. Uz zemes nav neviena, kas mācītu manu mācību ar tādu patiesīgumu, ar kādu Es to atklāju. Taču, ir daudzi, kas to ir slēpuši. Tāpēc Es esmu nolaidies šajā pasaulē šādā atklāsmes veidā, lai cilvēce no jauna ieraudzītu spožo zvaigzni, lai kuģa avārijā cietušie atklātu glābšanas laivu.

27. Esmu piešķīris mantojumu izstumtajiem, esmu dziedinājis slimos un pēc tam padarījis viņus par dziedniekiem, lai viņi pasaulei parādītu manu varenību. Jo, redzot šādus darbus, pat zinātniekiem nāksies atmodināties un apzināties laiku, kurā viņš dzīvo.

28. Es jūs mācu, kā valdīt pār savu ķermeni un padarīt to par paklausīgu palīgu jūsu garīgajā misijā. Bet Es mācu arī jūsu dvēseli atbrīvoties no savas ķermeņa apvalka, ja tā sajūt, ka tas ir noguris, lai izplestu spārnus un, atbrīvota no savām ķēdēm, pilna mīlestības darboties „Garīgajā ielejā” un, atgriežoties, sirdij nodotu cerības un iedrošinājuma vēstījumu.

29. Tāpēc Es jums saku, ka jūs būsiet pasaules gaisma, jo jūs esat spiritisma apustuļi. Bet izmantojiet laiku, kamēr Es esmu jūsu vidū, jo 1950. gads tuvojas. Es vairs nerunāšu ar jums šajā veidā, un Es redzu, ka jūs vēl neesat tam gatavi.

30. Mans Likums un Mans Vārds šajā Trešajā laikmetā ar tā atklāsmēm, pravietojumiem un žēlastības dāvanām veido Jaunās Derības šķirstu, kurā cilvēku dvēseles saplūdis un apvienosies. Bet pirms tam tas tiks noraidīts un pret to būs jācīnās.

31. Jūs būsiet tie, kas aizstāvēs Jauno Tabernakulu, mani jaunie karavīri, kas cīnā nezaudēs, jo mana klātbūtne un mans Vārds jūs ir stiprinājuši.

32. Jums nevajadzētu slēpties pārbaudījumu dienās, jo nebūtu taisnīgi, ja jūs — lai gan Es esmu nācis, lai jums dotu gudrību un pilnvaras — slēptu savas dāvanas no tiem, kuriem trūkst jūsu žēlsirdības.

33. Redziet, kā Meistars atkal ir ieskāvis savu mācekļu pulkā. Es atklājos gudrībā, un jūsu dvēselēm jātrīc, jo, izdzīvojušas pārbaudījumus, kuriem Es tās pakļāvu, tās jūt ilgas pēc gaismas, lai ar to pabarotos un stiprinātos. Tas ir mana Gaismas stars, kas sasniedz to smadzenes, caur kurām Es atklājos — tā ir iedvesma, ar kuras palīdzību Es jums nododu savu vēstījumu. Tādā veidā Es jums atklāju garīgo dzīvi, tādā veidā Es atkal apgaismoju ceļu, ko Jēzus iezīmēja savā mācībā.

34. Tiktāl, cik jūs pamazām uztverat Manu Vārdu, jūsu būtībā kļūst gaišāks un slāpes pēc taisnīguma mazinās. Tad jūsu sirdsapziņa jums apgaismo ceļu, un jūs esat pietiekami sagatavoti, lai Man sniegtu darbus, kas ir saskaņā ar Maniem likumiem.

35. Kad jūs tuvojaties Man, jūs meklējat ne tikai dvēseles pestīšanu, bet arī ķermeņa pestīšanu, un, ja Tēvs redz jūsu centienus, Viņš vienam vai otram piešķir labvēlības, kā tas ir Viņa gribā.

36. Dvēsele ir tā jūsu būtības daļa, kuras dzīvei nav robežu. Tā pastāvēja jau pirms jūsu zemes ķermeņa. Es runāju uz jūsu dvēseli, jo tā pieder citai pasaulei. Tomēr Es runāju arī uz ķermeni un to lutināju. Jo, ja cilvēka sirdī valda miers un klusums, viņš spēs Mani labāk uzņemt.

37. Ja jūs pārāk daudz nodarbojaties ar fiziskajām vajadzībām, jūs novirzāt savu dvēseli no tās pienākumiem.

38. Joprojām ir tādi, kuri, dzirdot Mani, jautā: „Vai tiešām ir taisnība, ka Meistars atklājas caur cilvēku? Ka Dievs, lai gan Viņš ir Visvarenais, Radītājs, izpaužas caur prātu, kas nav cienīgs pārnest Viņa godību kādā pieticīgā pulcēšanās vietā?” Es jums saku: nekonzentrējieties uz šo pulcēšanās vietu grezno iekārtojumu vai nabadzību, lai izveidotu priekšstatu par savu Dievu. Vai tiešām jums vienmēr ir nepieciešams rituālu viltus spožums, lai ticētu manai klātbūtnei? Neaizmirstiet to pazemības un materiālās nabadzības piemēru, ko jums parādīja Jēzus, sākot no vietas, kur dzimis Mesija, līdz vietai, kur Viņš nomira. Tur slēpjas jūsu Skolotāja diženums — pazemībā. Dieva Valstība balstās uz patiesi Mūžīgo, nevis uz varas spožumu. Saprotiet Manu patieso diženumu, pazemību un žēlsirdību, lai jūs vairs nebrīnītos, ka Es atklājos caur saprātu, ko jūs uzskatāt par necienīgu — sapulces vietā, kurai nav materiālas nozīmes. Nevērtējiet šī darba nozīmi arī pēc to nelielā skaita, kas šodien

mani apņē, jo tas, ko es jums esmu atklājis, savā laikā iegūs nozīmi un pārsteigs pasauli.

39. Patiesi, Es jums saku: jūsu dzīve un jūsu darbi būs tie, kas liecinās, ka jūs esat Mani mācekļi.

40. Mīliet Mani visā, ko Esmu radījis, un atmetiet priekšstatu, ka Dievs kādā ziņā varētu būt ierobežots. Cilvēce dažādos veidos ir radījusi Manu tēlu, lai justos, ka Es esmu kopā ar viņiem. Kāpēc jūs nemeklējat Mani manos darbos? Es esmu ļāvis jums visiem aplūkot brīnumus, kas jūs apņē, lai jūs tajos atpazītu Manu Radītāja spēku — sākot no tikko saskatāmajām radībām līdz majestātiskajai karaliskajai zvaigznei. Taču Es jums nesaku, ka Es esmu daba, nedz arī to, ka tā ir Dievs. Es jums arī nesaku, ka saule ir Mans Dievišķais Gars, jo tās visas ir vienīgi atomi Radītāja darbā.

41. Ja jūs ierobežotu savu prātu ar šādām ticības priekšstatām, jūs atdarinātu savus senčus — tos, kuri pielūdza Mani saulē. Bet jums nevajadzētu nosodīt savus senčus, jo cilvēks tajos laikos gandrīz nespēja atpazīt Dieva Radītāja spēku šajā dabas spēkā. Jo tajā viņš atrada siltumu, gaismu un dzīvību. Atcerieties, ka viņi nebija tālu no patiesības.

42. Ja Es atklājos caur cilvēku starpniecību, Es jums nesaku, ka šis cilvēks ir jūsu Dievs. Man tomēr ir jāierobežojas, tikai lai jūs varētu Mani uztvert un sadzirdēt mana vārda būtību, kas visiem vēstītājiem ir vienāda, pat ja izteiksmes veids mainās. Viena prāta spēja nepietiek, lai visiem paziņotu to, ko Man jums jāatklāj.

43. Šādā vienkāršā veidā Es esmu jums devis savu mācību, lai jūs atrastu ceļu, kas ved jūsu dvēseli uz mieru un pilnību, pēc kuras tā ilgojas. Tāpēc Es jums iesaku atteikties no iedomības un sliktajām tieksmēm. Es jūs mācu mīlēt savus līdzcilvēkus ar patiesu brālību un apzinoties savus pienākumus pret viņiem, kā arī darīt viņiem labu.

44. Es esmu jūs mācījis, ka jūsu ķermenis sadalās un tikai jūsu dvēsele izdzīvo. Pēc šīs dzīves tā pacelsies tur, kur to vedīs tās nopelni. No turienes tā turpinās cīnīties, lai paceltos arvien augstāk un tuvinātos pilnībai, kas nozīmē tuvināties Dievam.

45. Lai to sasniegtu, Es šobrīd mācu jums, kā jums jālūdz un kā jūs Mani jāmeklē. Un Es vēlos, lai jūs savus līdzcilvēkus tāpat, kā Es jūs mācu, mācītu ar patiesu mīlestību pret tuvāko.

46. Tāpat kā Es neesmu nosodījis jūsu nepilnības, Es vēlos, lai arī jūs tikpat maz nosodītu savu līdzcilvēku nepilnības.

47. Rādiet viņiem tikai to, ko Es jums esmu mācījis. Kas ir gatavs, tas jūs sapratīs.

48. Sējiet, pat ja jūs šeit nepļausiet ražu.

49. Izpētiet Manu vārdu, mani bērni. Jo šajos pēdējos trīs gados, kad jūs vēl dzirdēsiet Mani, jums no skolniekiem jāklūst par mācekļiem.

50. Jūs ejat pa pilnīgo ceļu, kas jūs ved pie jūsu Glābēja. Un atkal, tāpat kā senākos laikos, Izraēla stājas cilvēces priekšā. Jums pieder zināšanas par garīgo dzīvi, un jūs esat atbildīgi par Likumu.

51. Atpūtai un gausumam ir pienācis gals: jūs esat cēlušies, lai pildītu savu misiju, un esat aizvēruši savas sirdis pret pasaules kārdinājumiem.

52. Jūs atrodaties jaunā reinkarnācijā, tas ir, jaunā ķermenī, lai jūsu dvēsele pabeigtu savu uzdevumu uz Zemes un attīrīta varētu nākt pie Manis, lai saņemtu to, ko Es viņai esmu sagatavojis Aizsaulē.

53. Jūs esat jaunie mācekļi un esat tādi kā tie divpadsmit Otrā laika mācekļi, kuri dažkārt attālinājās no Skolotāja, lai pierādītu saņemtās dāvanas un mācības, un pēc tam skumji atgriezās, jo ticības vai mīlestības pret tuvākajiem trūkuma dēļ nebija paveikuši brīnumus.

54. Toreiz Es viņiem mācīju līdzību par sinepju graudiņu un teicu, ka ticība var pārvietot kalnus. Viņi redzēja, kā Es atdzīvinu mirušos, atbrīvoju apsēstos no sajukušajiem gariem, redzēja, kā Es dziedinu neārstējamos un glābju grēciniekus. Taču pēc tam, kad Meistars bija aizgājis, viņi atmodās patiesā ticībā savām dāvanām, lai pilnībā turpinātu izplatīt mācību, ko bija apguvuši, un ar mīlestību to mācītu saviem līdzcilvēkiem.

55. Arī jūs tagad gaidāt manu atvadu brīdi, lai pēc tam dotos ceļā un izplatītu Labo Vēsti.

56. Izpētiet Manu vārdu, mācieties no Manis, lai jūs drīz kļūtu par labiem apustuļiem, kuri ar saviem mīlestības darbiem liecina par Svēto Garu.

57. Es atrodos kalna virsotnē. No turienes Es runāju uz jums un iegravēju savus vārdus jūsu sirdīs — cerībā, ka jūs prāsiat pareizi izmantot savu gribas brīvību, lai noraidītu pasaules iedomību un apzināti pildītu Manu gribu, kas ir pilnīga.

58. Nemēģiniet saprast Manu vārdu tikai ar prātu, neieklausoties savas dvēseles balsī, kurā atklājas slepenās dārgumu krātuves gudrība.

59. Esmu aicinājis grēciniekus, lai padarītu viņus par cilvēkiem, kas pilni ar tikumību. Mans uzdevums kā Skolotājam ir nepārtraukti mācīt, līdz dvēseles būs pilnveidojušās. Daudzi jūsu līdzcilvēki gatavojas sekot jums, ņemt jūs par paraugu, jo viņi zina, ka jūs esat mani mācekļi. Vai jūs jau esat gatavi, lai uzņemtu Mani? Vai jūs jau esat mācījušies no Manis? Es jums saku, ka tikai jūsu garīgo un zemes pienākumu izpilde dos jums tiesības saukties par Maniem mācekļiem.

60. Ja jūs strādājat cilvēces atjaunošanas labā, jūs beidzot ieraudzīsiet „jaunas dienas” sākumu un sajūtīsiet Manu mieru.

61. Mans Vārds jūs māca, bet neuzspiež. Es esmu jums devis gribas brīvību, lai jūs justos kā savu rīcību kungi un pildītu likumu no pārliecības, lai jūsu nopelni būtu patiesi.

62. Atkal Zeme ir nokrāsota asins sarkanā krāsā, karš ir aptumšojis cilvēku dvēseles. Atmosfēra ir piepildīta ar skumjām, ciešanām un bailēm. Taču šī haosa vidū Esmu parādījies un daudziem kļuvis redzams, bet citiem – dzirdams. Mans kauss ir pilns ar sāpēm, ko piedzīvo pasaule. Tas ir tas, ko jūs Man šajā laikā upurējat, un Es to pieņemu.

63. Mana mācība ienes gaismu katrā dvēselē. Es lieku jums sirdī mieru un saskaņu. Neignorējiet manu balsi, kas ir Tēva balss, kurš jūs mīl.

64. Glabājiet Manu vārdu, jo jau tuvojas 1950. gads, un tā ir Mana griba, lai tajā laikā Mani mācījumi tiktu iespiesti, lai tie būtu barība jūsu dvēselēm. Tad jums jāgatavojas dot šos rakstus cilvēkiem lasīšanai, un jūs atcerēsieties tos laimīgos brīžus, ko esat piedzīvojuši, klausoties Meistaru.

65. Trešā laikmeta cīnītāji, kas izplatāt manu vārdu: esiet nenogurstoši. Jūs steigieties sagatavoties, jo tuvāk nāk brīdis, kad Es jūs atstāšu bez sava vārda. Pakāpeniski jūs esat piesātinājušies ar spēku, kas ietverts manā mācībā.

66. Ne visi, kas Mani dzirdēja Otrajā laikmetā, ticēja Man. Bija nepieciešams atgriezties pasaulē, lai sniegtu jums jaunus pierādījumus. Arī šodien ne visi, kas Mani klausījās, Man ticēja. Ķermenis kā blīvs plīvurs traucē dvēselei uzņemt Dievišķo Gaismu. Taču šis plīvurs izgaist, ja cilvēks iedziļinās Manos mācībās, lai atbrīvotu vietu dvēseles impulsiem, atbrīvotos no materiālisma un tuvinātos savam Radītājam.

Ja daži no tiem, kas Man klausās, nav sajutuši šo pacelšanos savā būtībā, tad Es jums saku, ka pienāks laiks, kad viņi ieraudzīs šo Gaismu. Citi, kas Man ticīgi klausās, nav ieguvuši garīgo atklāsmju izpratni, jo viņiem trūka nepieciešamās sagatavotības, lai saprastu mācību.

67. Ja daudzi cilvēki pasaulē ir apstājušies savā attīstībā, tad tādēļ, ka viņi ir nonākuši maldu varā, pakļaujoties savu ticības pārliecību elku pielūgšanai. Viņi nespēj aptvert augstas idejas, jo ir ļāvuši savai garīgajai uztveres spējai atrofēties.

Manā darbā jūs esat sajutuši, ka Augstākais tuvojas jums, lai apņemtu jūs ar miera atmosfēru. Šajā mierā ir piedalījies pat jūsu ķermenis, jo arī tas ir Kunga radījums, radīts pilnībā. Pilnīgs ir gan garīgais, gan materiālais. Tādējādi jūs pat atomā un šūnā varat atpazīt dievišķo visvarenību. Un, pētot Garu, jūs tajā atklāsiat tā vienkāršo būtību kā augstākas dzīves atomu. Tad jūs sapratīsiet, ka nekas nav atdalīts no Dievišķā.

68. Viss manā radībā ir kustība, harmonija un kārtība, kas ved uz pilnību. Lai cilvēks varētu atmodināties un lai viņa gara balss vadītu viņu uz

patiesību, viņš nedrīkst skatīties uz radību tikai tās ārējā izskatā, neievērojot tās būtību. Cilvēks, kurš netic garīgajai dzīvei, ieslēgs materiālismā, jo par vienīgo dzīvi uzskatīs šīs pasaules dzīvi. Bet, ja viņš galu galā apņiks saviem priekiem vai izmisīsies savās ciešanās — kas tad ar viņu notiks? Daži zaudēs garīgo līdzsvaru, citi izdarīs pašnāvību.

69. Ne visi cilvēki atrodas vienā un tajā pašā izpratnes līmenī. Kamēr vieni katrā solī atklāj brīnumus, citi visu uzskata par nepilnīgu. Kamēr vieni sapņo par mieru kā pasaules garīguma un morāles virsotni, citi sludina, ka tieši kari virza cilvēces attīstību.

70. Par to Es jums saku: kari nav nepieciešami pasaules attīstībai. Ja cilvēki tos izmanto saviem ambiciozajiem un egoistiskajiem mērķiem, tad tas notiek tāpēc, ka tie, kuri tos atbalsta, atrodas realizācijas stāvoklī. Starp šiem cilvēkiem daži tic tikai dzīvei šajā pasaulē, jo viņi nepazīst garīgo dzīvi vai to noliedz; tomēr cilvēku acīs viņi tiek uzskatīti par zinātājiem. Tāpēc ir nepieciešams, lai visi iepazītos ar šo atklāsmi.

71. Kamēr tie, kuri savā reliģiskajā fanātismā gaida tikai elles sodu pēc nāves, turpinās pieturēties pie šā viedokļa, viņi paši sev radīs elli, jo dvēseles apmulsums ir līdzīgs cilvēka prāta apmulsumam, lai gan daudz spēcīgāks. Tagad jūs jautājat: „Meistars, vai tiem ir glābšana?” Es jums saku: glābšana ir visiem, bet miers un gaisma sasniegs šīs dvēseles tikai tad, kad izkļedēsies apmātības tumsība. Vai jūs kādreiz esat izjutuši līdzjūtību pret cilvēku, kura sajukusī prāta dēļ viņš redz lietas, kas nemaz neeksistē? Cik daudz lielākas būtu jūsu sāpes, ja jūs aizsaulē redzētu tās mānijas pārņemtās būtnes, kas ierauga savu iedomāto elli!

72. Kāds cilvēks, kurš zina, kas ir fiziskā nāve un kas ir patiesa izpirkšana, varētu nāves brīdī pakļauties apmātībai?

73. Mana mācība par pilnīgo mīlestību un gudrību nav tikai šī laika vai Otrā laika jautājums. Visos laikos Es esmu jums runājis par šiem mācības satura elementiem. Taču atklāsmes nepareizā interpretācija ir novedusi cilvēkus fanātismā un apmulsumā.

74. Kad kādreiz sāpes, ko rada materiālisms, kļūs nepanesamas sajukušajai dvēselei, tad šīs sāpes to atmodinās gaismā. Tad tā dziļi nožēlos savu kļūdu.

75. Māciet šos mācību vārdus saviem līdzcivīkiem, lai cilvēkos pieaugtu ilgas pēc pilnības pasaules, kurā dvēseles, pilnveidojoties, nonāk Tēva klēpī.

76. Es esmu Gaismā, kas jūs visus apvieno Manī. Lai jums dotu šos vārdus, Es izmantoju vienu no jums, kuram ir tikpat maz nopelnu kā visiem pārējiem. Skatiet tajā Manu mīlestību un Manu žēlsirdību.

77. 1950. gads tuvojas, un tā beigās Es atvadīšos no jums. Tas būs sāpīgi, un jums trūks mana vārda. Bet tas tiks saglabāts rakstveidā, un tur visi atradīs Meistara mācības. Tad jūs teiksiet: „Cik mīlošas bija viņa mācības!”

Tā laika vajadzībām Es sagatavošu prāta orgānus un lūpas, kas ar iedvesmas palīdzību runās uz jums. Citi nolasīs manas mācības, un tad jūs atkal sajūtīsiet to spēku, ko saņēmat, kad Es atklājos. Tādā veidā Es būšu starp jums, jūsu dvēselē un prātā, harmonijas un brālības vidū.

78. Es esmu devis jums visiem vairāk gaismas jūsu dzīvei. Ja katrā solī sastopaties ar ērkšķiem, tad tādēļ, ka cilvēka ceļš ir ērkšķains. Lūdzieties, un jūsu ticība jūs stiprinās ilgošanās pēc Mūžīgās dzīvības.

Mans miers lai ir ar jums!

Mācība 228

1. Uz kalna virsotnes, kur atrodas Meistars, ir arī Marija, vispasaules Māte — tā, kas „Otrajā laikmetā” kļuva par sievieti, lai „Dievišķā Vārda iemiesošanās brīnums” kļūtu par realitāti.

2. Cilvēks ir bieži vērtētājs un pētītājs Mariju, kā arī to, kā Jēzus nāca pasaulē, un šie spriedumi ir saplēsuši mātes gara tīrības apmetni, kuras sirds izlēja savu asinis uz pasauli.

3. Šajā laikā Esmu atvilcis nezināmā plīvurus, lai izkļiedētu neticīgā šaubas un dotu viņam garīgo mācību atziņu.

4. Cilvēki no manas patiesības, kas ir kā ceļš, ir izveidojuši daudzus sānceļus, pa kuriem viņi pārsvarā apmaldās. Kamēr vieni meklē Debesu Mātes aizstāvību, bet citi to nepazīst, viņas mīlestības un maiguma apmetnis visus uz mūžīgiem laikiem apņem.

5. Jau no laiku sākuma Es atklāju Garīgās Mātes eksistenci, par kuru pravieši runāja jau pirms Viņas ienākšanas šajā pasaulē.

6. Dažreiz Es jūs pārmācu savos vārdos, taču manā pārmācībā ir gaisma, tauta. Es nebūtu pilnīgs Skolotājs, ja Es jums nedotu zināt visu, kas jums jāzina. Es nebūtu Tēvs, ja Es jums nedotu zināt, kad esat novirzījušies no ceļa.

7. Es nevēlos, lai jūsu dvēsele tiktu aptraipīta, nedz arī lai tā mirtu attiecībā uz patieso dzīvi. Tāpēc es jūs sodu ar savu taisnīgumu, ja es jūs atrodu nodevušos kaitīgajiem priekiem un izklaidēm. Jūsu dvēselei jānonāk manā klēpī tīrai, tāpat kā tā no tā izcēlās.

8. Visi, kas atstāj savu ķermeni zemē un, atrodoties satraukuma stāvoklī, atdalās no šīs pasaules, pamodas — ieraugot Manu klātbūtni, kas atklājas mūžības gaismā, kas apgaismo garu — no sava dziļā miega ar rūgtām asarām un pašpārmetumu izmisumā. Kamēr bērnam turpinās sāpes, lai atbrīvotos no savām ciešanām, cieš arī tēvs.

9. Nešaubieties, ka Es atklājos caur cilvēka saprātu, lai „pēdējie”, dzirdot zvana skaņu un Kunga aicinājumu, ieraudzītu Svētā Gara gaismu, kas viņiem dos pestīšanu.

10. Šajā laikā Es nemeklēju ne baznīcas, ne sinagogas. Tā kā Otrajā laikmetā Es piedzimu kūtī, šodien Es atklājos caur cilvēku, pat ja viņš ir grēcinieks. ais līdzeklis, ar kura palīdzību Es parādu Sevi, ir raksturīgs ar nabadzību un pieticību. Taču nebrīnieties par to, ņemot vērā, ka savā laikā Es dzīvoju kopā ar nabadzīgajiem un pat savā apgērbā izrādīju savu pazemību.

11. Savā mīlestībā pret cilvēkiem, kuri nemāk Mani meklēt, pret apmaldītajiem un visiem, kam Es esmu vajadzīgs — savā dievišķajā

uzdevumā mīlēt jūs — Es esmu meklējis veidu, kā jums pietuvoties, lai jūs Mani redzētu, dzirdētu un sajustu.

12. Šodien Es dodu jums Savu vārdu zem šo māju peticīgajiem jumtiem, kas ir līdzīgi tiem vietām, kurās Es jūs reiz pulcēju: upes krastiem, kalniem vai tuksnesim.

13. Bet, ja notikumi atkārtojas, — vai jums atkal būs jāpiesit Man pie krusta un sāpīgi jācaurdur Marijas sirds ar septiņiem durieniem?

14. Kad Jēzus mira pie krusta, Viņu uz brīdi apņēma tumsība un bezgalīga pamestības sajūta. Tajā pašā brīdī Marija savā mātes sirdī izjuta neizmērojamu pamestību. Iemesls tam bija tas, ka Dēls šajā brīdī jutās nesaprasts no cilvēku puses.

15. Nāc pie Manis, cilvēce, Es esmu Ceļš, Patiesība un Dzīvība, Es esmu Mīlestības Meistars, kas garīgi pārveido cilvēkus. Tu, slimā un nogurusi cilvēce, Es tevi uzņemu un svētīju, un, svētidams tevi, Es mīkstinu tavas sāpes.

16. Nāciet ar bērnišķīgu uzticību, lai atpūstos pie Manis un uzņemtu jums nepieciešamo mācību. Es esmu Tas, kurš jūs sveic, lai uzmundrinātu jūsu sirdis. Visums ir piepildīts ar sūdzībām, sāpju kliegzieniem un vecām un jaunām ciešanām.

17. Jūs, kas dzirdat šos vārdus vai rīt tos atkārtosiet — ja jūs uztverat to jēgu, atstājiēt aiz sevis visas savas problēmas, vājības un vēlmes, lai veltītu sevi pārdomām par dievišķo, ko Es jums nesu.

18. Arī dvēselei ir problēmas, un jums jācenšas tās atrisināt. Kā? Ļaujot gudrībai iekļūt jūsu — tai sēklai, kas ar manu rūpību un jūsu pūlēm dīgst un attīstīsies, līdz kļūs par mūžīgās dzīvības koku. Tad jūs pasaulei dāvināsiet labus augļus, kas tai tik ļoti nepieciešami. Tas būs mana darba piepildījums jūsu vidū.

19. Es esmu jums teicis: „Celies un ej!” Bet šodien Es to esmu teicis jūsu dvēselei vienkāršos vārdos, tādējādi parādot ceļu, kas ved uz patieso paradīzi, uz mūžību.

20. Es gribu izraut jūs no jūsu skumjā letarģijas, lai jūs zinātu visu, kas paredzēts dvēselei, un lai jūs to arī apgūtu. Gadi, ēras un laikmeti ir pagājuši pāri šai planētai, taču cilvēce turpina dzīvot, nepazīstot patiesību, un joprojām noliedz Kristu. Jo cilvēkiem pastāv tikai acīmredzamā materiālo ķermeņu un formu dzīve, tikai tai viņi piešķir nozīmi, vienlaikus neievērojot un neapzinoties dvēseles spējas.

21. Cilvēks, kas radīts ar dvēseli un ķermeni, aizmirst dvēseles dzīves nozīmi, kurai viņam vajadzētu būt primārai, un pievērš uzmanību tikai cilvēciskajai daļai, meklē materiālajā savu laimi, priekus, apmierinājumu un kaislības, un, kad Es ar viņu runāju par dvēseli, viņš galu galā saka, ka šie

mācījumi esot tikai viens no daudziem. Tāpēc viņš savā ceļā paliek vienaldzīgs.

22. Savukārt tas cilvēks, kurš ilgojas pēc garīguma, attīra savu sirdi un prātu, mazgājas nožēlas ūdenī, atsakās no ambicioziem materiāliem mērķiem un jūt, ka viņa dzīves soļus apgaismo Dieva gaisma. Šis cilvēks zina, ka tie, kas savā dvēselē sasniedza diženumu, pārveidojās savu ciešanu krāsni, tādējādi kļūstot par cilvēces vadītājiem uz Zemes, bet vēlāk – par apgaismotām būtnēm garīgajā telpā, cilvēku aizstāvjiem, iedvesmotājiem un sargātājiem. Šīs dvēseles ar mīlestību ir saistītas ar cilvēkiem, un tādējādi tās staro debesīs aiz redzamā, brīnīšķīgajā garīgajā dzīvē, un ar savu gaismu apgaismo šo cilvēci, nekad to nepametot.

23. Ir nepieciešams, lai jūs atmodinātos, lai jūsu dvēsele varētu īstenot savas ilgas atklāties caur savu fizisko ķermeni. Ziniet, ka ar saviem darbiem jūs varat izpaust savas dvēseles attīstības pakāpi. Sāciet ar to, ka esat iecietīgi pret citu cilvēku vājībām. Paturiet prātā: ja jūs jau esat mērojuši grūtus ceļus un labojuši savas kļūdas, tad ir citi, kuri tos vēl nav izgājuši, un tādēļ jums jābūt saprotošiem pret saviem tuvākajiem, jāpalīdz viņiem atgūties pēc kritieniem un jādod viņiem savas pieredzes gaisma.

24. Patiesi, Es jums saku: jūsu vecākie brāļi un māsas, kuri agrāk jau ir mērojuši ceļu, ko jūs šodien ejat, ir sasnieguši garīgo augstumu, jo viņi dzīvoja, lai mīlētu savus tuvākos, kad uz Zemes bija labdarības darītāji, ārsti un skolotāji. Tāpēc Es jums saku: ja jūs būtu paklausījuši savas dvēseles aicinājumam, jūs atrastos labākā vietā. Un, ja jūs neizmantosiet to, ko Es jums piedāvāju šajā mācībā, tad vēlāk, Garīgajā pasaulē, Es jums pārmetīšu jūsu pienākumu nepildīšanu. Tāpēc nezaudējiet šo iespēju, rīkojieties ar mīlestību un uzticību maniem vārdiem.

25. Kas liek noraidīt mīlestību pret saviem līdzcilvēkiem, tas liek noraidīt to arī pret Kristu. Ja redzat, ka jūsu tuvākais cieš un raud un viņam ir vajadzīga jūsu palīdzība — kāpēc jūs viņam nepalīdzat? Iemesls tam ir tas, ka jūs paši esat materializējuši savas jūtas, pat tās viscēlākās un maigākās.

26. Mainiet savu būtību un dzīvi, dematerializējiet to, ko esat materializējuši. Padariet garīgus savas jūtas, domas un darbus. Arvien vairāk apzinieties garīgās dvēseles misiju, tad, pateicoties šai pārvērtībai, jūs vairs nebūsit bezjēdzīgi, bet kļūsit noderīgi, un jūsu dzīve liecinās par manu patiesību.

27. Visiem pienāks brīdis, kad dvēsele sajūtīs dedzīgu ilgu triumfēt pār ķermeni, iznīcināt egoismu, lai atklātu mīlestību, ko tā saņēmusi no Tēva, un gudrību un spēku, ko tā saņēmusi kā mantojumu. Kad dvēsele ieņems savu patieso vietu cilvēkā, tas kļūs līdzīgs Kristum. Vārds „Kristus” nozīmē mīlestību, varu un gudrību, patiesību un dzīvību.

28. Tomēr šajā pasaulē pagās vēl dažas paaudzes, pirms cilvēce sapratīs Kristus lielo nozīmi. Kristus pazuda kā cilvēks un parādījās kā triumfējošs gars bez ķermeņa, pilnībā kā mīlestība. Viņš ir dievišķā žēlsirdības nemainīgā atklāsme pret cilvēci.

29. Ziniet, ka Man ir patīkami redzēt, ka jūs esat noderīgi un gatavi palīdzēt saviem līdzcilvēkiem. Man patīk redzēt jūs pie slimnieku gultām. Es priecājos, redzot, ka jūs sējat Manas mācības sēklu un tajā pašā laikā mīlat, mierināt un atbalstāt ciešanu skartos. Atcerieties: kad Es biju uz zemes, Es atstāju savus mācības pamatus, balstot tos uz šo dievišķo augstāko bausli: „Mīliet viens otru”. Taču ir pagājuši gadsimti, un Es joprojām gaidu, kad jūs šo bausli sajūtīsiet savās sirdīs.

30. Sagatavojiet savas sirdis, prātus un dvēseles, jo jūs tieši tagad dzirdat Manu debesu vārdu.

31. Jūs nedrīkstat pakļauties nekādai maldībai, jo Es runāju ar jums pilnīgā skaidrībā un caur dažādiem balss nesējiem.

32. Es nāku arī, lai izpētītu jūsu sirdis, lai apskatītu to, ko jūs esat sapratuši no manas mācības. Es meklēju jūsu ticības gaismu.

33. Klausieties savas dvēseles balsī. Meditējiet, lai jūs spētu izpildīt visu, ko esat apsolījuši savam Tēvam.

34. Mans likums uz šīs zemes ir aptraipīts, taču es jums vienmēr esmu uzdevis to sargāt un aizstāvēt.

35. Neaptraipiet Likumu, neguliet, nematerializējiet savas dvēseles. Strādājiet!

36. Atcerieties, ka jūsu dvēsele ir tā pati, kas citos laikos nepaklausīja Tēva baušļiem, un ka šodien tai ir jauna izglābšanās iespēja, ko jūsu Kungs tai dāvā mīlestības dēļ.

37. Es zinu, Izraēl, ka, neraugoties uz Manu tik lielu mīlestību pret jums, cilvēku pūli, tāpat kā Otrajā laikmetā, sacelsies, lai Mani aizvainotu un izsmietu. Es zinu, ka jūsu vidū slēpjas Iskariots. Bet Mans vēstījums, kas nodots caur cilvēka saprātu, nebūs bezjēdzīgs, nebūs veltīgi, ka Esmu atvēris Sesto zīmogu.

38. Mana ierašanās jūsu vidū ir notikusi, lai jūs glābtu, atjaunojot un labodama, attālinot jūs no netīrumiem un grēkiem un tā vietā piedāvājot ceļu uz mieru un labklājību.

39. Laimīgs tas, kurš attīra sevi un sagatavojas, jo viņš uzvarēs pārbaudījumos.

40. Kara un iznīcināšanas elementi ir atbrīvoti. Jums draud bads un epidēmijas ar to nezināmajām un neārstējamajām slimībām. Tāpēc esiet modri un lūdzieties. Strādājiet savā misijā, un pārbaudījums pagaisīs.

41. Es esmu Kristus, tas pats, kurš Otrajā laikmetā atklājās Jēzū. Man patika atklāties jums šādā veidā.

42. Šajā laikā visām zemes tautām ir jāizjūt Mani.

43. Mans Vārds ir mācību grāmata, ko Esmu ielicis jūsu rokās, lai jūs to pētītu. Sekta celsies pret sekta, reliģijas karos ar citām reliģijām, un doktrīnas celsies pret doktrīnām. Ņemot vērā šo dvēseļu haosu, Es vēlos, lai jūs rādītu piemēru un būtu aizsargājošs valnis.

44. Neuzskatiet sevi par augstākiem tikai tāpēc, ka esat Mani izredzētie. „Pēc tam, kad esat uzņēmušies šo atbildību, jums nedrīkst gulēt”, jo tad jūs atkal ielidosiet bezdibenī, „ko esat atstājuši aiz sevis, un, ja jūsu ceļā jūs piemeklēs postījumi un sāpes, jūs jautāsi sev: „Kā tas ir iespējams, ka mums, kas piederējām pie tiem, kuri ir dzirdējuši Meistara mācības, ir jāizdzer tik rūgts kauss?”

45. Atcerieties manus paraugdarbus un iemācieties mīlēt garīgo vairāk nekā materiālo, un patiesi rūpējieties par savas dvēseles labklājību pēc tās zemes dzīves. No šī brīža veidojiet tai dzīvi, kas pilna gaismas un miera. Jo līdz šim jums jūsu ķermeņa labklājība, tā iedomība un apgērbs bija svarīgāks par dvēseli, kas mirst no bada un slāpēm un kuras drēbes ir saplēstas.

46. Neapmānieties. Ķermenis ir dvēseles apgērbs, un tieši dvēselei ir jāpacelās pie Manis. Ķermenis ir puteklis, un tas atgriezīsies putekļos kopā ar saviem zemes īpašumiem. Ļaujiet savai dvēselei iegūt garīgās bagātības, jo tās tā noteikti paņems līdz mūžībā.

47. Tiem, kas ir bagāti ar zemes labumiem, Es neeksistēju; viņu bagātība ir viņiem viss. Viņi ir aizmirsuši Mani. Kāpēc gan viņiem rūp pasaules nabadzība un sāpes? Kāpēc gan viņiem rūp citu skumjas? Viņi ir aizvēruši ausis sirdsapziņas balsij, kas viņus tiesā jebkurā gadījumā un katrā solī runā uz viņiem par Manu varenību.

48. Patiesi, Es jums saku: tādā veidā viņi izaicina Manu taisnīgumu.

49. Bet viss mainīsies, iecietība beigsies, un tā vara, ko Esmu piešķīris noteiktiem cilvēkiem, lai tie nestu cilvēcei labu vai ļaunu, tiks pakļauta tiesai.

50. Cik daudzi jau būtu iepazinuši Manu darbu, ja jūs būtu devušies ceļā un uzaicinājuši nelaimīgos ēst no Manas galda maizes!

51. Atcerieties, ka tas, ko Es jums esmu devis, ir paredzēts jūsu līdzciltvīkiem.

52. „Mīliet viens otru” – to Es jums mācīju jau toreiz. Ir pagājuši gadsimti, Es joprojām runāju ar jums par to pašu mācību, taču jūs joprojām savās sirdīs nejutat šo cēlo bausli.

53. Es jums jautāju, lai jūs sevī atbildētu: kurš var mīlēt egoistus? Saprotiet, ka es runāju par tiem, kuri domā tikai par sevi, kuri nekalpo, nedod ne maizi, nedod nevienam mierinājumu. Tikai es viens saprotu viņu rakstura trūkumus un tādēļ varu viņus mīlēt un saprast.

54. Tiklīdz jūs saprotat, ka esat nākuši šajā pasaulē, lai gūtu pieredzi un īstenotu dievišķo mīlestības un žēlsirdības likumu pret saviem tuvākajiem, jūs esat iekļuvuši šīs dzīves harmonijā. Jūs jau zināt no maniem atklājumiem, ka tas, kurš neievēro manu likumu, ir spiests atgriezties šajā pasaulē, līdz dvēsele izpilda uzdevumu, kas tai uzticēts.

55. Jūs līdzināties tūkstošgadīgiem kokiem, kuriem kā liecība par cīņu pret laiku un vētrām ir neskaitāmas plaisas, lai gan cilvēkā viņa dvēseles gaisma vēl neizstaro pilnu spožumu. Es jūs ļoti mīlu; tomēr dabas spēku varenība turpinās pārmest cilvēci, jo tā ir tos izaicinājusi, un to sekas būs postošas. Tas ir karš, ko atbrīvos materiālistiskais cilvēks, un tas nesīs postu tautām, kas rūgti raudās. Bet kurš spēs tās mierināt?

Klausieties: cilvēce saņems vienu modinājuma zvanu pēc otra, atbrīvotie dabas spēki uzbruks planētai un izpostīs veselas zemes platības. Tad jūs apzināsit, ka neesat bijuši cienīgi Garīgajam darbam, ka neesat neko darījuši. Es runāju uz visu kristīgo pasauli.

56. Cilvēki raudās par jūsu garīgo stāvokli, jo tas ir ciet kā granīts un auksts kā kapakmens. Kā jūs tad viņus mierināsit?

57. Ja jūs būtu auglīga zeme, sēkla jau būtu uzdīgusi jūsos. Bet jūs esat neauglīga zeme, kas nenes augļus. Cilvēce vērš savu skatienu uz jums. Bet kā jūs varat sniegt tai mīlošo iedrošinājumu, kas tai nepieciešams, ja jūsu sirdis izstaro tikai nicinājumu, pārmetumus un skarbumu? Kas ar aizkustinātu sirdi uzklausa cilvēku sūdzības? Kas būs to aizsargājošais vairogs, kuri cieš? Man būs jābūt tam, kurš caur saviem balss nesējiem mierina ciešošos.

Tomēr Es saku kristīgajai pasaulei: atver savu sirdi, lai tu vismaz pamanītu cilvēku raudas. Pielieciet pūles, lai neitralizētu karu un nelaimju sekas. Jo patiesībā tas, kas noticis līdz šim, irniecīgs salīdzinājumā ar to, kas vēl gaidāms. Cilvēku sāpes vēl nav sasniegušas savu augstāko pakāpi, un jums kā kristiešiem, kā jūs apgalvojat, ir jāpierāda, ka jūs patiešām esat tādi. Ja jūs tagad nemēģināt to darīt — kad tad jūs grasāties doties ceļā, lai pildītu savu misiju?

58. Telpā atbalsojas jūsu līdzcilvēku izmisuma un sāpju kliegieni. Ja jūs redzētu to, kas līdz tam ir noticis, jūs nožēlotu savu pienākumu nepildīšanu, un tad jūs darītu kaut ko savu tuvāko labā.

Garīgajā pasaulē ir būtnes, kas šo cilvēku dēļ raud un lūdz par tiem, kuri savtīguma dēļ ir akli, kā arī par to, lai negaisis, kas virmo vīrs šīs pasaules,

klātu maigāks. Tāpat kā viņi, arī Es vēlos redzēt jūs pārvērstus dziedinošā balzamā, maigumā, gaismā un līdzjūtībā. Izskauztiet no savām sirdīm vienaldzību, kas jūs attālina no cilvēces ģimenes, un ņemiet vērā, ka pār šo pasauli nāks nāve, kas aizņēs lielāko daļu tās iedzīvotāju.

Ir gan dvēseles, gan ķermeņa slimības. Ir ķermeņi, kas izveseļojas ar materiālām zālēm, un citi, kas nevar izveseļoties, jo slima ir dvēsele.

59. Mācekļi, vai jūs nevēlaties dziedināt gan dvēseles, gan ķermeņa slimības? Patiesi, Es jums saku: jūs to varat izdarīt. Bet kad jūs vēlaties sākt savu darbību? Kad jūs vēlaties pielikt punktu savam materiālismam? Kad jūs vēlaties sākt jauno, garīgumu pilno dzīvi?

60. Pārveidojieties ar manu mācību palīdzību, sajūtieties kā jauni cilvēki, praktizējiet manas tikumības, un gaisma parādīsies jūsu garā, un Kristus atklāsies jūsu ceļā.

61. Mani vēstījumi ir spēks, kas atdzīvina zemi, tie ir kā saule, kas dod siltumu un dzīvību, tie ir ūdens, kas laista. Es runāju par jūsu sirds zemi, kas, neraugoties uz maniem nepārtrauktajiem aicinājumiem, paliek neauglīga.

62. „Cilvēki, cilvēki, celieties, laiks steidzas, un, ja jūs to neizdarīsiet šajā „dienā”, jūs vairs neatsāksiet dzīvot šajā zemes dzīvē. Vai jūs vēlaties turpināt gulēt, neraugoties uz manu vēstījumu? Vai jūs vēlaties, lai jūs pamodina miesas nāve — ar jūsu bezmateriālās dvēseles nožēlas iznīcinošo uguni?”

63. Esiet patiesi, iedomājieties, ka atrodaties garīgajā dzīvē, patiesības priekšā, kur nekas nevar attaisnot jūsu materiālismu, kur jūs patiesi redzat sevi lupatās — aptraipītās, netīrās un saplēstās —, kuras jūsu dvēsele valkā kā apģērbu. Patiesi, Es jums saku: tur, redzot savu nožēlojamo stāvokli un izjutot tik lielu kaunu, jūs sajūtīsiet neizmērojamu vēlmi nomazgāties dziļākās nožēlas ūdenī, jo jūs zināt, ka uz Gara svētkiem varat doties tikai tīri.

Paskatieties aiz cilvēciskā egoisma ar visiem tā trūkumiem, kas šobrīd ir jūsu lepnums, jūsu gandarījums, un sakiet Man, vai jūs esat izjutuši cilvēku sāpes, vai jūsu sirdīs atbalsojas sieviešu raudas vai bērnu asaras. Tātad sakiet Man: kas jūs esat bijuši cilvēkiem? Vai jūs esat bijuši viņiem dzīvība?”

64. Pēc tam, kad esat veikuši pašpārbaudi savas sirdsapziņas gaismā, — vai jūs neesat gatavi tam, lai parādītos Mans Dievišķais Gars un atbrīvotu jūs no važām, kuras esat radījuši ar savām kļūdām? Nolemjiet sasniegt garīgumu, lai no jūsu dvēseles atkristu drēbes. Es palīdzēšu jums iekšēji iepazīt sevi tādiem, kādi jūs esat.

65. Bet jūs, kas ar lielu interesi lasīsit rakstus, kuri izplatīs mana Vārda būtību, — jūs būsit iekšēji aizkustināti, jo zināsit, ka Es jūs mīlu tāpat kā visus tos, kas Mani šobrīd klausās.

66. Jau sen Meistars gaida jūs dzīves ceļā, un pat ja pagās vēl daudzi gadsimti, Es jūs turpināšu gaidīt. Apzinieties, ka neviens nenāk pie Tēva, izņemot pa ceļu, ko iezīmēja Kristus. Bet tagad nāciet klāt, pat ja esat aptraipīti, noplīsuši un netīri. Es attīrīšu jūsu prātu un sirdi, atjaunināšu jūsu „tērpu” un aizvedīšu jūs uz „muižu”, kur Es svinu garīgu svētku mielastu. Tur jūs atradīsit gudrības un mīlestības izsmalcinātos ēdienus, tur jūs dzirdēsiet harmonisko slavināšanas dziesmu, ko visa Visuma vērs Manā virzienā.

67. Es gribu, lai jūs iemācītos mīlēt, lai jūsu mīlestība, pārvēršoties līdzjūtībā, vestu jūs pie slimajiem un liktu jums meklēt tos, kuri zaudējuši ticību. Es gribu, lai jūs svētītu visu, un nebūtu nekā tāda, ko jūs nevarētu svētīt, lai jūs ar savu garīgumu un pilnību pakāpeniski tuvinātos izpratnei par Augstāko.

68. Tieši materiālistiskais egoisms ir pārņēmis lielāko daļu cilvēces, un dvēsele jau gadsimtiem ilgi ir gaidījusi iespēju atklāties. Patiesi, Es jums saku: ja tas būtu atļauts, akmeņi, satricināti no mana Vārda būtības, kustētos, lai parādītu jūsu garīguma trūkumu, un jūs pieredzētu, kā tie paceltos un sauktu: „Kristum ir taisnība.” Taču Es galu galā uzvarēju jūs ar mīlestību. Pat ja pasaule par jums kaunās, Es neaiziesu no jūsu puses. Ja viņi jūs nežēlīgi nosodīs, Es jūs aizstāvēšu un, kad jūs kritīsiet, atkal pacelšu jūs kājās.

69. Jūsos ir materiālā daļa, kas pieder Zemei, un garīgā daļa, kas pieder Debesīm. Ir brīži, kad cilvēks jūtas kā matērija, un brīži, kad viņš jūtas garīgi. Kad jūs atstāsiet šo zemes ķermeni un pāriesiet garīgajā stāvoklī, jūs sapratīsiet to, ko tagad neesat sapratuši. Jūsu ķermenis paliks šeit, jo tas pieder Zemei. Taču jūsu dvēsele pacelsies uz augstajām sfērām, kur jūs turpināsiet dzīvot, lai turpinātu savu garīgo attīstību.

70. „Svētīgi tie, kas cieš, jo viņiem pieder Debesu valstība.” „Svētīgi tie, kas raud, jo viņi tiks mierināti.” Tagad Es piebilstu: „Svētīgi tie, kas saprot to, kas slēpts un neuzkrītošs garajos teikumos, jo viņi iegūs gudrību.”

71. Ikviens, kas mīl, būs bagāts, jo jutīsies mīlēts. Mīliet, pat ja jūs netiekat mīlēti. Esiet kā Jēzus. Mīlestība stāv pāri sīkumiem.

72. Man nebūtu bijis jānāk, lai cieštu starp jums. Taču es jums saku, ka mana mīlestība ir saistīta ar jūsu likteni. Es zināju, ka jums esmu vajadzīgs, un atnācu pie jums. Taču nekad es jums neesmu teicis: „Mīliet mani, lai es jūs mīlētu.”

73. Vai jūs zināt, ka daži tiek mīlēti, to nepelnījuši? Tā es jūs mīlu. Dodiet man savu krustu, dodiet man savas bēdas, dodiet man savas nepiepildītās cerības, dodiet man smago nastu, ko jūs nesat: es tiku galā ar visām sāpēm. Atbrīvojieties no savas nastas, lai jūs būtu laimīgi; ieejiet manas mīlestības svētnīcā un klusējiet pie Visuma altāra, lai jūsu gars varētu sarunāties ar Tēvu skaistākajā valodā – mīlestības valodā.

Lai miers ir ar jums!

Mācība 229

1. Mīļie mācekļi, Es parādījos jūsu svētnīcā, Meistara mājoklī, kas ir atvērusies jūsu dvēselē, pateicoties jūsu pacelšanai.

2. Daži no jums jau bieži esat Mani klausījušies, citi dzirdat Manu vārdu pirmo reizi un esat pārsteigti. Bet patiesi, Es jums saku, gan vieni, gan otri jau citā laikā esat dzirdējuši šo balsi.

3. Es esmu Mīlestības Vārds, kas nes mierinājumu tam, kurš cieš — satrauktajam, raudošajam, grēciniekam un tam, kurš Mani meklējis. Mans Vārds ir dzīvības straume tajās sirdīs, kur tās remdē slāpes un nomazgā savus netīrumus. Tas ir arī ceļš, kas ved uz mūžīgo mājvietu — mieru un mieru.

4. Kā jūs varat nonākt pie uzskata, ka dzīves cīņa — tās upuri, grūtības un pārbaudījumi — beidzas ar nāvi, nesaņemot taisnīgu atalgojumu mūžībā? Tāpēc mans likums un mana mācība ar to atklāsmēm un apsolījumiem jūsu sirdīs ir pamudinājums, maigums un balzams ikdienas darbā. Tikai tad, ja jūs novērsaties no maniem mācījumiem, jūs jūtaties izsalkuši un vāji.

5. Es baroju jūs ar mīlestību, lai jūs justos ar to apmierināti un nestu to kā pilnīgu sēklu uz sirdīm, kas gul, un uz tiem, kas pēc tās izsalkst.

6. Miers valdīs starp jums, ja jūs mīlēsiet viens otru. Atcerieties, ka Es esmu Miera Gars.

7. Garīgi jūs esat tauta, kas visos laikos izraudzīta, lai rādītu virzienu cilvēcei. Tagad Es esmu atnācis, lai jums teiktu: jums jābūt jūsu līdzcilvēku glābējiem. Smags ir tava krusta slogs, ak, tauta! Agrāk tu sastāvēji no ciltīm, bet tagad tu veido garīgu ģimeni. Es kā svešinieks nepārtraukti klauvēju pie jūsu durvīm, lai jūs iedrošinātu, lai jūs varētu piepildīt savu aicinājumu un būt par paraugu cilvēcei, kuru Es mīlu tikpat ļoti kā jūs.

8. Jūs esat pirmsdzimtais starp zemes tautām — tas, kurš pirmais atmodās Garā. Tāpēc jūs tagad esat Svētā Gara mācekļi.

9. Neizjūtiēt ne bailes, ne šaubas, saskaroties ar savu atbildību. Jo, lai gan jūs esat bagāti ar Garu, jūs justosieties nabadzīgi, ja sāksiet šaubīties.

10. Šajā laikā, tāpat kā pagātnē, cilvēce caur jums ir saistīta ar Manu dievišķību. Caur jums Es padarīju ceļu atpazīstamu citiem, un rīt pa to viena pēc otras ieradīsies visas sekta un reliģiskās kopienas. Cilvēki garīgi apvienosies, jo ir tikai viens Dievs, un jūs visi būsiēt apvienoti Viņā.

11. Cilvēki atrodas dažādos garīgajos līmeņos. Bet katra attīstības pakāpi varu zināt tikai Es.

12. Visi ir atnākuši, lai izpirktu savus pārkāpumus un ar saviem nopelniem sasniegtu pacelšanos. Man ir gaisma visiem, jo Es mīlu visus.

13. Šodien jūs atrodaties oāzē. Tomēr jūs nezināt, kādus ceļus esat mērojuši

14. Nešķelieties atkal. Atcerieties, ka Es radīju jūsu tautu no *viena* vīra, un šis vīrs, kurā Es atklāju dievbijību, bija Jēkabs, ko Es saucu par „spēcīgo Izraēlu”. Viņa sirdī bija svētnīca Manai dievišķībai, un Es viņu atalgoju, dāvinot viņam divpadsmit dēlus, kuri kļuva par Kunga tautas priekštečiem — par to tautas sakni, kas Mani ir sekojusi visos laikos.

15. Es nevēlos, lai jūs turpinātu kļīst maldu ceļos. Saprotiet, ka jūs savā dvēselē nesat Manu Gaismu kā zīmogu. Tas ir derības solījums, ko esat noslēguši ar Mani, – vienmēr sekot Manai Gaismai un būt Man uzticīgiem.

16. Šeit ir Mans galds, pie kura Es ļauju sēdēt visiem, nešķirojot pēc ciltskoka vai rases. Visiem Es piedāvāju to pašu maizi.

17. Tādā veidā Es jūs atmodinu kā Lāzaru, kad Es viņam teicu: „Celies, vairs neguļ!”

18. Tas ir attīstības ceļš, uz kura jums nekad nedrīkst apstāties. Jo, ja jūsu krusta nasta jūs nomāc, Dievišķais Krusta nesējs nāk jums palīgā un saka: „Neapstājieties.”

19. Tāpat kā Es atklājos jūsu dvēselei, Es ļauju jūsu ķermenim sajust Manu klātbūtni dabā, lai abi, veidojot vienu būtni, uzkāptu kalna virsotnē.

20. No Manis jūs esat cēlušies, un pie Manis jums jāatgriežas. Es esmu Sākums un Beigas, Alfa un Omega.

21. Jūsu cilvēcisko dzīves apstākļu pieticība jums nedrīkst būt svarīga, jo jūs zināt, ka kā neatsveramas vērtības dārgakmens jūs varat sasniegt garīgo lielumu.

22. Neaizveriet savu roku pret to, kurš cieš, un neuzskatiet viņu par nevērīgu jūsu žēlsirdībai, jo viņš varētu būt bezdievs. Paskatieties uz manu galdu šajā laikā: mani apņēma daudzi, kuri agrāk vārtījās dubļos. Šodien viņi ir mani mācekļi.

23. Tā šajā dienā jums ir runājis Meistars. Es jums piedodu un svētīju jūs.

24. Manas gudrības gaisma ir ar jums. Es remdēju jūsu dvēseles slāpes ar manas mīlestības kristāldzidro ūdeni, kas ir mierinājums un balzams. Es esmu piedošana. Ikviens, kurš pieņem stingru lēmumu laboties, brīdī, kad samierināsies ar savu sirdsapziņu, izjutīs manas piedošanas saldumu. Pasaule slāpst pēc garīgās zināšanas. To pierāda fakts, ka cilvēce cenšas izpētīt radības noslēpumu. Tomēr dvēsele vēl ir nepilnīga. Tāpēc tā meklē Dieva klātbūtni, lai pie Viņa attīrītos.

25. Atmodusies dvēsele meklē gaismu un ceļu, lai gan bieži vien cilvēciskā būtība to neapzinās. Tad dvēseles materiālā daba darbojas pret to, pretojoties tās ceļam uz garīgo attīstību. Tāpēc Es jums izskaidroju

noslēpumus caur savām atklāsmēm un padaru tos saprotamus cilvēkam, nepārprotami atklājot Sevi un vēršoties tieši pie viņa maņām. Un tomēr cilvēks bieži vien pretojas pieņemt to, kas ir tik skaidrs kā gaisma.

26. Cik smagi dvēselei nācās cīnīties pret ķermeņa pretestību! Cilvēks bieži sasniedz lielu attīstību un ievērojamu progresu zinātnēs un cilvēciskajā dzīvē, tomēr garīgi neuzrāda nekādu progresu. No šīs garīgās letarģijas viņu neizraisa reliģijas, kurās viņš sastopas tikai ar mistifikācijām un fanātismu.

27. Tad prāts atsakās iekļūt garīgajā sfērā, baidoties atklāt noslēpumu, kas atklātu iemeslu viņa garīgajai atpalcībai, un cilvēks izveido sev rīcības veidu, kā apklusināt sirdsapziņas aicinājumus, pielāgojot likumu savām ērtībām, saviem ticības pārliecības uzskatiem un savai dzīvei. Tādējādi viņš savā rīcībā jūtas mierīgs un attaisnots. Tādējādi viņš var izlikties par mīlestību pret tuvāko, līdzjūtību un žēlsirdību, lai gan ir tālu no tā, lai to patiesi justu. Viņš var parādīties cilvēka radīto krāšņo altāru priekšā un izlikties par mīlestību un ticību, ko viņš pat nepazīst.

28. Es nāku Trešajā laikmetā, lai nestu pasaulei gaismu. Bet jums, mācekļi, Es saku patiesībā: nekļūstiet fanātiķi manā mācībā. Saprotiet, ka Es esmu jūs sagatavojis, atbrīvojot jūsu dvēseli no senajām tradīcijām, lai tā varētu attīstīties. Uzņemieties atbildību labot savu līdzcilvēku kļūdas. Atturieties no jebkādas kritikas savā sirdī un uz lūpām, lai jūs visu, kas jums ceļā parādās, spriestu bez sašutuma.

29. Jūs atklāsi, ka cilvēki joprojām tic to vietu svētumam, kurās viņi pulcējas, lai svinētu savus rituālus, un ka viņi paši uzskata par svētiem tur esošos priekšmetus, un ka viņu pārstāvji uzskata sevi par augstākiem un taisnīgākiem.

30. Bet es jums saku: vai jūs man esat īpaši tuvi tāpēc, ka esat dzirdējuši manu dzīvo balsi un ka es esmu jūs apveltījis ar dāvanām? Vai jūs jūtaties pārāki par saviem līdzcilvēkiem? Līdz šim jūs esat ļāvuši savam saprātam atklāties tikai tik tālu, lai saprastu Manu Vārdu. Kad jūs to būsi sapratuši, jūs varēsiet strādāt pie savas dvēseles attīstības, apzinoties, ka viss, ko jūs darāt savu tuvāko labā un par labu viņiem, ir jums pelnīts un veicinās jūsu dvēseles attīstību.

31. Mana mācība jūs audzina, lai jūs mūžīgi attīstītu to gaismas būtni, kas ir jūsos, radīta ar pilnību un gudrību, kas ir dvēsele, lai jūs vienu pēc otras attīrītu un iztīrītu traipus, ko uz tās atstājušas zemes kaislības, līdz sasniegsiet sākotnējo tīrību.

32. Patiesi, Es jums saku: vēl pirms Manas aiziešanas jūsu prātā būs tik daudz gaismas, ka jūs skaidri sapratīsiet to, ko iepriekš varējāt saprast tikai ar grūtībām. Tad jūsu izpratne un ticība kļūs lielāka, un jūs būsi

iemācījušies atklāt sava Tēva spēku, paceldami savu dvēseli lūgšanā. Jūs vairs nešaubīsieties un neizrādīsiet neapmierinātību, kā to dažkārt darāt, kad man esat teikuši: „Meistars, esmu sagatavojies, esmu lūdzies, esmu uzklājis dziedinošo ziedi uz ciešanu nomocītajiem, un tomēr neesmu sasniedzis to, par ko lūdzu.”

Uz to Es varu jums teikt: kāpēc jūs šaubāties? Vai tad nav jūsu ticība, kas jums jāglābj? Vai Es jums neesmu mācījis, ka ne viss, ko jūs lūdzat, jums ir labs? Jūs pat nezināt savu līdzcilvēku materiālo dabu. Ko tad jūs vispār zināt par viņu garīgo dabu? Ko jūs zināt par to, kas šai dvēselei nepieciešams tās attīstībai, izpirkšanai un pilnveidošanai?

33. Es jūs mācu un vienkāršo šos mācības: mīliet, esiet žēlīgi, lūdzieties un lūdziet par saviem līdzcilvēkiem, un tad ļaujiet Man darīt Manu gribu – tādējādi jūs jau esat izpildījuši savu pienākumu. Tādējādi jūs iemācīsieties visu uztvert kā labvēlību, pat to, ko iepriekš uzskatījāt par pretrunu jūsu veselībai vai jūsu ticībai.

34. Jūsu ceļabiedrs ir ne tikai pakļaušanās, bet arī atziņa, ka viss, ko jūs saņemat no Manis, ir jūsu labā. Bet, ja Es izpildīšu jūsu lūgumu, jo tas jums ir tik labi, tad priecājieties un vēl vairāk stipriniet savu ticību.

35. Es esmu senais Meistars, kas jūs atkal māca; Kristus nāca kā pilnīga dvēsele, lai atklātos cilvēku vidū. Viņa žēlsirdība bija bezgalīga, jo Viņš kļuva par cilvēku un mīlestības dēļ pret cilvēci uzņēmās upurējošo nāvi. Jēzus ir žēlsirdības paraugs. Ņemiet Viņu par paraugu. Neaizmirstiet, ka katrai radībai ir jāizpilda uzdevums, kura dēļ tai būs jāiziet pārbaudījums, ko jums jāpieņem ar tādu pazemību, ar kādu Jēzus pieņēma savas ciešanas.

36. Mīlie mācekļi: saprotiet jau tagad, kad esat ienākuši sagatavošanās laikā, ka tuvojas nozīmīgais brīdis, kad mana Vārda sludināšana šajā formā beigsies.

37. Meistars neguļ, un arī jums nevajadzētu gulēt, jo Es sagatavoju Savas atklāsmes beigām caur cilvēka prātu. Mans Gars neattālināsies no jums, drīzāk jūs Mani sajūtīsiet vēl tuvāk, pateicoties jūsu garīgajai attīstībai.

38. Kas negatavojas un ļauj maniem mācījumiem pāriet garām, tos neizpētot, pēc manas atvadas jutīsies kā bārenis un sajūtīs, ka Es esmu prom.

39. Labie mācekļi nebūs ne skumji, ne noskumuši, jo viņiem ir dziļa izpratne par maniem norādījumiem, un tad viņi redzēs, kā viņu garā bezgalībā atveras horizons, no kura viņi saņems Tēva lielās iedvesmas, kas vairs nebūs ierobežotas kā tad, kad tās tiek pārraidītas ar balss nesēja starpniecību, jo tās nāks tieši no Svētā Gara.

40. Pēc dienas, ko noteiks mana Dievišķība, jūs vairs nedzirdēsiet manu Vārdu. Bet tas paliks iegravēts jūsu garā, jūsu sirdī un grāmatās.

41. Kas tad parādīsies kā balss nesējs un aicinās manu staru, tas neapzināsies spriedumu, ko viņš izsaka pret sevi pašu. Es vērsu jūsu uzmanību uz to, lai jūs neklausītos viltus praviešiem, viltus „” balss nesējiem un viltus Kristusiem. Es jūs modinu, lai jūs izvairītos no apmulsuma laikiem un neļautu tumsas dvēselēm iekļūt jūsu vidū. Esiet modri, jo jums būs jāatbild Man par šiem mācījumiem, ja jūs nebūsiat sagatavojušies.

42. Kas jau tagad tam sagatavojas, tas baudīs lielu iedvesmu, sarunāsies ar Mani un priecāsies, dzirdot Mani, lasot Manas mācības, kuras Es jums atstāšu kā mantojumu. Viņa ceļš nebūs nedrošs, viņam būs viegli pildīt savu misiju, un pārbaudījumos viņš sajūtīs Manu klātbūtni.

43. Pēc tā Es atzišu, ka esat spēruši soli uz priekšu.

44. Tas notiks, kad jūs sāksiet pierādīt manas mācības tīrību un cēlumu, jo jūs savā vidū nepieļausiet ne ārējos kultus, ne fanātismu, ne elku pielūgšanu.

45. Ar savām domām, vārdiem un darbiem jūs liecināsi par manu Garīgo darbu.

46. Kamēr jūs nesaprotat manu mācību un neesat sagatavojuši savas sirdis un dvēseles, Es nevarēšu jūs izmantot kā Labās Vēsts vēstnešus, un jūs redzēsiet, ka jūsu ceļā parādās šķēršļi, kas stājas jums ceļā. Bet, ja mācekļi dzīvo saskaņā ar Manu darbu un to jūt savā dvēselē, Es atvērs ceļus un vadīšu pie viņa dvēseliski izsalkušos zemes ceļotājus, lai viņš iepazīstinātu tos ar Maniem mācījumiem.

47. Priecāieties, jo balss, kas jūs pamodina, ir Mans mīlestības vārds. Bet esiet modri, lai jūs nepamodinātu kāda cita balss, un lai šī balss rīt nebūtu spriedums pār zemi.

48. Cilvēkiem nāksies nodarboties ar jums. Tie būs tieslietu un likumu pārstāvji, teologi un teosofi, zinātnieki. Viņi nāks ar dažādiem nolūkiem, bet viņi jūs izpētīs un pārbaudīs. Neslēpiet savu dzīvi un savus darbus, rādot viņiem tikai Manu likumu. Neslēpiet savus trūkumus ar Manas Vārda pilnību, kas ierakstīta jūsu grāmatās.

49. Ja cilvēces vēsturē ir slikti piemēri, jums tos nedrīkst ņemt par paraugu.

50. Senākos laikos es ar jums tā nerunāju. Pirmajā laikmetā Likums apgaismoja cilvēka garu. Otrajā laikmetā Kristus ar mīlestības gaismu apgaismoja cilvēka sirdi. Šodien Svētā Gara gaisma apgaismo jūsu garu, lai paceltu to pāri visam cilvēciskajam.

51. Jūs esat saņēmuši šos trīs vēstījumus no viena un tā paša Dieva, un starp tiem visiem ir pagājis viens laikmets — laiks, kas bija nepieciešams gara attīstībai, lai tas varētu saņemt jauno vēstījumu vai jauno mācību.

52. Tagad jūs varat saprast, kāpēc es jūs esmu nosaucis par Svētā Gara mācekļiem.

53. Viss radītais Mani godā — sākot no atoma līdz pat vislielākajai zvaigznei, sākot no visatpalikušākās cilvēciskās būtnes līdz pat visattīstītākajai dvēselei. Jūs, kas esat pazīstami ar visu, kas pastāv jūsu pasaulē, redziet, kā katra būtne un katrs ķermenis pilda savu uzdevumu un savu likteni. Šajā pildīšanā tie Mani godā. Tā ir viņu saskaņas ar Visumu izpausme. Patiesi, Es jums saku: viss radītais priecājas par sevi, pat klints, kas jums šķiet bezjūtīga vai mirusi savas cietības un nekustīguma dēļ. Jo Dieva Gars, kas ir visā, ko Viņš radījis, ir dzīvība.

54. Redziet, kā Karaliskā zvaigzne izstaro savu gaismu, kas ir enerģija, dzīvība un siltums, cik vien tālu sniedzas tās vara. Tieši tā siltums liek jūru ūdenim pacelties, lai vējš to pārvērstu mākoņos un nēsātu tālāk, un lai tas kā auglību nesošs lietus nokristu uz sausajiem laukiem, kuri pēc tam pārklājas ar zaļumu, ziediem, augļiem bagātiem kokiem un lapotni, kuru zari kalpo par mājvietu putniem, kuri savā valodā sūta savas dziesmas bezgalībā. Kamēr viss dīgst, viss aug un vairojas, viss rotājas kā nemainīga cieņa Tēvam, Radītājs priecājas par savu darbu un ļauj visām radībām priecāties par Viņu.

55. Bet jūs — kas jūs esat visuma vidū? Arī jūs esat radības, kas pilda savu uzdevumu. Bet jūs nepiederat tikai pie materiālās dabas, bet esat apveltīti arī ar dvēseli, kurai piemīt sirdsapziņa, intuīcija, inteligence, atklāsme, griba, brīvība, saprāts un jūtas. Tāpēc jūs esat visaugstāk stāvošas būtnes starp visām šīs planētas radībām, kurām viss ir pieejams kā instruments, kā kalps, kā barība, kā atspirdzinājums un kā elements savai garīgajai un cilvēciskajai attīstībai.

56. Tā kā jūsu dvēsele savā attīstībā padara jūs par augstākiem, atcerieties, ka arī jūsu reliģijas praktizēšanai jābūt augstākai, un tā ir dvēseles reliģija. Es to jums esmu atklājis visos laikos.

57. Cilvēce jau no saviem pirmsākumiem ir meklējusi veidu, kā Man izrādīt garīgo godbijību. Intuitīva izpratne par Manu eksistenci ir likusi tai Mani meklēt un iekļūt aizsaulē. Un, redzot cilvēkā šo nemieru, Es viņam atklāju Sevi. Tas, ko Es viņam atklāju, ir garīgais ceļš, kas ved dvēseli uz pilnību.

Taču, lai šī cilvēce sasniegtu garīgumu, ko tā vēl nav sasniegusi, Man bija jāļauj jums iziet cauri smagiem pārkāpumiem un lielām apmulsumiem, cauri plašiem ciešanu un pārbaudījumu ceļiem, cauri gaismas un tumsas

laikmetiem, līdz jūs esat nonākuši pie Garīgā laikmeta vārtiem, kas ir tas, kurā jūs tagad dzīvojat.

58. Godbijība, ko jūsu *dvēselei* būtu jāizrāda Man augstā un tīrā veidā, jūsu sirdis materializējās, kad to Man izrādīja jūsu *ķermenis*, *prātā* formulējot lūgšanu un *lūpām* to izsakot; kad jūs Man upurējāt dabas augļus, it kā tie būtu jūsu darbi; kad jūs savas maņas atspirdzinājāt ar ceremoniju spožumu, kamēr jūsu dvēsele Manā priekšā parādījās kaila, izsalusi, netīra un muļķīga, jo uzdevumu, kas bija jums paredzēts, bija pārņēmis ķermenis.

59. Trešajā laikmetā mana garīgā mācība dos garam brīvību izplest spārnus un pacelties pie Tēva, lai Viņam sniegtu patieso pielūgsmi.

60. Taču arī cilvēkam kā cilvēciskai būtnei ir jānes dievkalpojums Radītājam. Un šis upuris izpaužas viņa pienākumu pildīšanā uz Zemes, ievērojot cilvēciskos likumus, savās darbībās parādot morāli un labu spriedumu, kā arī pildot pienākumus kā tēvam, bērnam, brālim, draugam, kungam un kalpam.

61. Kas dzīvo šādā veidā, tas godās mani uz zemes un ļaus savai dvēselei pacelties, lai mani pagodinātu.

62. Dvēseles mīlestība nedrīkst aprobežoties ar jūsu bērniem un zemes brāļiem un māsām. Garīgajai mīlestībai jābūt vispārējai, lai tā mīlētu, nešķirojot pēc sabiedrības šķirām vai dvēseles attīstības pakāpēm.

63. Dvēselei jābūt stiprai pret materiālās dabas vajībām, kas to ved uz fanātismu un elku pielūgšanu. Tai jāatbrīvojas no aizspriedumiem un kaislībām, lai tā varētu atzīt to saprātu, kas tai piemīt, un pieņemt to patiesību, kurā šis saprāts dzīvo.

64. Tad jūs būsiet miera cilvēki, kas ar savu dzīvi ievēros manu teikumu: „Dodiet Dievam to, kas pieder Dievam, un ņeizaram to, kas pieder ņeizaram”, un neupurēsiet Tēvam to, kas pieder pasaulei, nedz arī pasaulei to, kas pienākas Dievam, bet spēsiet saskaņot visus likumus, lai tos pareizi izpildītu, jo saprotat, ka katrs dievišķais mīlestības un taisnīguma likums ir cēlies no Manis.

65. Otrajā laikmetā Jēzus runāja ar jums vislielākajā pilnībā. Tagad Es runāju ar jums ar vislielāko skaidrību un vienkāršību. Bet daudz ko no tā, ko Es jums šajā laikā esmu atklājis, Es jums tajā laikā nedeju, jo jūs vēl nespējāt to saprast.

66. Katram, kurš ir aicināts uz manu mācību un kuram ir uzticēts uzdevums, tas notika tāpēc, ka viņš ir gatavs saprast šos mācības. Es jums vēlreiz saku, ka tā nav pirmā reize, kad jūsu dvēsele apmeklēja šo planētu, un ka tā arī nav pirmā reize, kad tā saņem dievišķās atklāsmes gaismu. Taču tās pagātne šobrīd ir paslēpta aiz matērijas plīvura. Jūsu dvēsele to

zina, un, dzirdot manu vārdu, tā atmostas un jūt, ka tā patiešām nāk no tālu, no gara, ļoti gara ceļa, kurā tā ir daudz redzējusi un piedzīvojusi.

67. Lai varētu dzirdēt šos mācījumus, jums bija ilgi jā"ceļo". Bet jūsu dvēsele nav zaudējusi drosmi, nav novecojusi, jo vecums, pagrimums un nāve neattiecas uz dvēseli, drīzāk attīstība, pieredze un izaugsme, kas nozīmē cīņu; un pārbaudījumi tai dod briedumu un tuvinā to Mūžīgās dzīves pilnībai.

68. Jums ir bijušas eksistences, kas pilnas ar labklājību un prieku, spožumu un baudu; citas – ar neveiksmēm un sakāvēm. Dažas ir kalpojušas izpirkšanai, citas – pieredzei, dažas – prāta attīstībai, citas – jūtu attīstībai, un eksistence, kas jums ir tagad, kalpo dvēseles pacelšanai.

69. Jūs esat iepazinuši visu un jums ir piederējis viss. Tāpēc, ja šodien redzat, ka jums nav ne bagātības, ne greznu dzīves apstākļu, ne titulu, tad par to neraudājiēt un atcerieties, ka, lai šajā laikā varētu iet ar stingru soli un sasniegtu garīgumu, jums bija jāzaudē viss liekais un nevajadzīgais, lai panāktu savu dvēseles attīstību.

70. Tā kā jūs esat dziļi garīgas mācības nesēji, jūs nevarēsiet to pasniegt pasaulei ārējās kulta formās. Jo ar savu pretrunīgumu jūs izraisītu vienīgi neuzticību un izsmieklus.

71. Miera valstība tuvojas, un, lai gan jūs nezināt, cik ilgi vēl jāgaida, līdz tā pienāks, Es esmu sācis savu darbu – morālo un garīgo atjaunošanu. Kad pienāks šis brīdis, šī pasaule, kas līdz šim ir bijusi izpirkšanas un asaru ieleja, kļūs par mājvietu attīstītām dvēselēm.

72. Esiet priecīgi, jo Es joprojām esmu kopā ar jums. Uzticieties Man, jo jūs vēl nevarat pārāk palauties uz sevi. Bet esiet neatlaidīgi, līdz sasniegsiet to garīgo sagatavotību, ko Es no jums prasīju, lai jūs varētu iegūt palāvību uz sevi.

73. Drīz jūs redzēsiet, ka cilvēki sāk interesēties par garīgajām dāvanām, vieni uzdodot jautājumus, citi par tām diskutējot.

74. Es dodu jums Savu mīlestības glāstu un Savu dziedinošo ziedi.

Mans miers lai ir ar jums!

Mācība 230

1. Es redzu, ka jūs ierodaties no dažādām vietām; jūs nākat, lai atspirdzinātos Tēva jumta ēnā. Jūs esat sapulcējušies, un tādēļ Tēva sirdī valda prieks. Jo pat ja samierinās tikai divas sirdis, Es svinu svētkus.

2. Jūs piedzīvojat pārbaudījumu laiku, kura nozīmi jūs vēl neesat sapratuši, lai gan jums ir mana Vārda gaisma. Taču, tā kā laiks ir dārgums, ko jums nevajadzētu izšķiest, es nāku kā Skolotājs, lai jūs mācītu to izmantot, atklājot jums jūsu likteni un jūsu uzdevumu.

3. Izmantojiet šos brīžus, jo drīz Es no jums atvadīšos. Mans dievišķais Vārds, ko Es jums tik daudzus gadus esmu devis caur cilvēcisko saprātu, tad beigsies uz visiem laikiem.

4. Vēl ir palicis īss laiks, kurā Es jums sniegšu visus savus mācījumus un uzrakstīšu visu savu grāmatu.

5. Tāpēc Es steidzos pie jūsu sirdu durvīm, lai teiktu bērnam, ka viņš ir pārāk pieradis pie Mana Vārda, ka viņam jāmostas no dziļā miega, ka viņam jāņem rokās kaplis un lāpsta, jāaprok un jāapstrādā lauki un jāmīl tie kā savu paša dzīvi; ka viņam jādala savi lauki un ūdens ar saviem līdzcilvēkiem; ka tā acīm jāskatās laipni, ka tai jāizstiep labā roka kā draudzības zīme un ka tās sirdij jābūt brīvai no egoisma, lai tā būtu patiesa strādniece Kunga laukos.

6. Negaidiet, ka cilvēku sirdis tiks pamudinātas radīt mieru uz zemes. Celieties un strādājiet! Nevēlējieties vienu pusi sakaut un otrai dot uzvaru, lai iegūtu mieru un brīvību. Uzvarēt ir jāļauj taisnīgumam, brālībai, mīlestībai.

7. Ne cilvēki būs tie, kas radīs patiesu mieru uz zemes. Miers nāks šajā pasaulē no manas Valstības, kad jūs būsit sasnieguši patiesu garīgo sagatavotību.

8. Gaisma, kas jūs šajā laikā apgaismo, ir Sestā zīmoga gaisma, un, ja kāds apgalvotu, ka ir atvērts kāds cits zīmogs, tas kļūdās. Sestais svečturis tagad deg kā neizdzēšama gaisma, kas ar savām atklāsmēm apgaismo dzīvos un mirušos un ar savām jaunajām pravietojumiem atmodina dvēseles. Bet nedomājiet, ka šī gaisma apgaismo tikai tos, kuri dzird šo vārdu. Jo patiesi, Es jums saku, arī zinātnieki un teologi atrodas šīs gaismas ietekmē.

9. Kāpēc jūs necenšaties pētīt manu mācību, lai Meistaram nevajadzētu fiziski padarīt sevi dzirdamu, lai izskaidrotu to, ko jums vajadzētu saprast, izmantojot interpretāciju?

10. Apvienojiet zinātnes augļus ar dvēseles mīlestības augļiem, tad jums mutē būs patīkama garša.

11. Atpūties, ceļotāji, izbaudiet šī koka vēsā ēna un ēdiet no tā augļiem.

12. Tēvs ir kopā ar jums, kurš vienmēr ir darījis sevi manāmu jūsu ceļā.

13. Es jūs uzņemu kā visas cilvēces pārstāvjus un redzu, ka esat gatavi saņemt un sajūst manu garīgo klātbūtni.

14. Jūs vienmēr esat meklējuši Manu dievišķību. Ja jums radās sajūta, ka neesat Mani atraduši, jūs steigāties pie tēliem, ko radījuši ar savām rokām, lai justos Man tuvu. Tā šajā laikā dzīvo liela daļa cilvēces. Tā meklē un godā Mani tēlos, kamēr Es šīs atklāsmes kulminācijas brīdī runāju uz pasauli.

15. Šobrīd Es modinu cilvēkus ar sapņiem — simboliskiem un pravietiskiem sapņiem, kuriem cilvēki ticības un sagatavotības trūkuma dēļ nepievērš uzmanību un nedod tiem nekādu skaidrojumu, un tādējādi viņi aizmirst šo sapņu redzējumu, neapzinoties, ka tas ir dievišķs vēstījums.

16. Cik tālu no patiesā ceļa ir cilvēce! Pasaule dzīvo savas brīvās gribas varā un skrien pakaļ baudām un zemes kaislībām.

17. Dvēsele gul, prāts vēl nav atmodies gaismā, kas ir patiesība, un tā vēl neizjūt patieso dzīvi.

18. Cilvēks joprojām nav devis savai sirdsapziņai iespēju runāt un spriest. Joprojām ir tādi, kas uzskata sevi par neapšaubāmiem un brīviem no kļūdām, lai gan viņu sirdīs valda tumsība.

19. Bet tagad cilvēki ir tam apņēmuši, un tādēļ Es tuvosies viņiem, lai parādītu ceļu, lai piepildītu viņu dvēseles ar gaismu, lai liktu viņiem saprast savas kļūdas un zaudēto laiku un lai cilvēka iekšienē izraisītu cīņu starp gaismu un tumsību.

20. Daudzos veidos Es atklājos saviem bērniem, vienmēr ar bezgalīgu mīlestību, lai viņu dvēseles neietu bojā.

21. Ja jūs esat ienākuši šajās neuzkrītošajās lūgšanu mājās, tas nav noticis pēc jūsu pašu gribas. Tā ir bijusi mana žēlsirdība, kas jūs ir aicinājusi, lai sniegtu jums garīgo barību un parādītu ceļu uz pestīšanu, pa kuru jūs varat nonākt manā klātbūtnē. Jums nevajadzētu nākt ne izmisumā, ne augstprātībā, bet gan cienīgi un pazemīgi.

22. Es jums piedāvāju mūžīgo mieru, tāpat kā Pirmajos laikos es jums piedāvāju Kānaānas zemi. Jūs nevarat novirzīties no ceļa, jo tas ir iezīmēts ar manu asinīm. Manas asinis ir patiesība, mīlestība un mūžība. Esiet modri, jo mana mācībā atklātā patiesība ir izkropļota cilvēku dēļ, un daži atklāsmes ir tikuši noslēpti.

23. Ne visi, kas mēģināja sekot man, ņēma par paraugu manu un manu apustuļu piemēru. Daudzi pārvērtās par kungiem, nevis kalpiem. Viņi piepildīja savas sirdis ar pārkuma sajūtu un augstprātību un tiecās tikai

pēc bagātības, greznības un godināšanas. Tādējādi viņi aizmirsta nabagu grūtības un kļuva vienaldzīgi un bezjūtīgi pret citu cilvēku nabadzību un ciešanām. Tāpēc cilvēki, meklējot patiesību, pāriet no vienas konfesijas uz citu. No tā izriet viņu garīgā vajadzība veidot jaunas sekas, lai brīvi meklētu mani.

24. Tie, kurus agrāk uzskatīja par svētajiem un pusdieviem, šodien tiek noraidīti no vīlušās cilvēces puses.

25. Cilvēki vairs neapmeklē grēksūdzes tēvu, lai viņš tos atbrīvotu no grēkiem, jo uzskata to par necienīgu. Un draudi ar mūžīgo elles uguni vairs neiespaido un nebaida grēcinieka sirdi.

26. Izmantojot šo garīgo apmulsumu, vilks slēpjas aiz dzīvžoga.

27. Katram Manas Dievišķības kalpam un katram pārstāvim ir uzdevums radīt mieru starp cilvēkiem. Taču šajā laikā viņi dara tieši pretējo. Katrs uzskata sevi par pirmo, katrs vēlas būt spēcīgākais un aizmirst, ka vienīgais Spēcīgais esmu Es, kas esmu visos.

28. Tagad jūs varat saprast, kāpēc Es jums apsoliju atgriezties Otrajā laikmetā. Tagad jums ir skaidrs, kāpēc Es jūs atkal mācu. Jo tikai Mans Vārds var noņemt tumšo gara plīvuru, tikai Mana Mīlestība spēj jūs atbrīvot no jūsu grēkiem.

29. Jūs esat aicināti un izraudzīti, lai dotu piemēru ticībai manai atnākšanai, kā arī uzticībai un paklausībai manam vārdam. Bet negaidiet, kamēr pēdējie atnākušie dos jums paraugu, kā labi pildīt manu likumu, jo tad jūsu sāpes būs ļoti lielas. Bet, ja redzēsiet, kā viņi dodas ceļā, šķērso robežas un ienāk citās tautās kā manu vārdu vēstneši, jūs sapratīsiet savu nevērību un nepateicību.

30. Padomājiet par to, un, ja vēlaties būt ticami, sāciet ar to, ka savās mājās rādāt labu piemēru. Es gribu, lai jūs, lai gan agrāk noraidījāt viens otru cilšu atšķirību dēļ, šodien mīlētu viens otru kā viena ģimene.

31. Šis ir Mans skaidrais vārds. Ja Es runātu ar jums citā „valodā”, tas nebūtu pareizi.

32. Es sagatavoju jūsu sirdis, lai varētu tajās mājot. Arī pasaule sagatavosies, cilvēka prātā dīgst miera sēkla, un jūs, kas to būsiat izsējuši visos zemes nostūros, priecāsieties, redzot sava darba augļus. Jo, sekojot Meistaram, jūs esat mācījuši dzīvot labestībā un esat lūgušies par visiem.

33. Visās tautās runās par izlīgumu, brālību un mieru, un tas būs sākums vienotībai.

34. Es esmu jūs sagatavojis un jautājis, vai jūs jau esat gatavi doties ceļā pie saviem līdzcilvēkiem, lai parādītu viņiem gudrību, ko Es jums esmu devis kā Vārda iedvesmu, un lai apmierinoši atbildētu uz viņu jautājumiem.

Nevienam nedrīkst šķist neiespējami izpildīt šo uzdevumu. Atcerieties, ka zināšanas, ko Es jums esmu devis, ļauj jums saprast savu misiju.

35. Nebūs obligāti nepieciešams, lai jūs visi apmeklētu tās tautas, kuras jūs saucat par „svešām”, lai izplatītu Manu mācību. Pietiek pacelt savas domas lūgšanā un attīrīt savas sirdis, lai jūsu dvēseles no attāluma atklātos jūsu līdzilvēkiem un iejustos viņos, kur vien tie atrastos. Un tie tiks pamodināti ar gaismas būtņu palīdzību.

36. Jums jāsavienojas ar garīgo pasauli un kopā ar to jāveido aizsargvalnis, kas novērš jaunus karus un jaunas ciešanas. Jums jāturpina lūgties par tiem, kuri cenšas ar vardarbības palīdzību iegūt garīgo varu. Jūs būsiat pārsteigti, un pasaule būs pārsteigta, kad cilvēki sapratīs, ka vardarbība nav uzvarējusi saprātu, brālību un taisnīgumu.

37. Sargieties no šķietamas labdarības, ja jūsu sirdī valda savtīgums. Dariet tik daudz laba, cik vien varat, bez jebkādas personīgās intereses. Dariet to no mīlestības, kas ir likums, ko Es jums esmu mācījis, tad jūs būsiat nopelnījuši atalgojumu savai dvēselei. Izklāstiet manu mācību tā, kā Es to jums esmu devis. Tie ir tie paši, ko Es citos laikos esmu mācījis Saviem praviešiem un apustuļiem.

38. Cilvēks savā materiālismā ir vienojies mainīt Vārdu, ko Es jums devu pagātnē. Taču Mans darbs ir pilnīgs un tā saknes nav zemes vārdos. Sagatavojieties, un jūs vienmēr atklāsiat Manu patiesību. Tad jūs atklāsiat, ka Es jums visos laikos esmu dāsni devis Savu sēklu, lai arī jūs to tālāk nodotu šādā veidā.

39. Jums nebūs nepieciešams kādu ieskaidrot, izmantojot rituālus vai ārējas kulta formas. Jūsu sirds templis kļūs redzams, un tajā jūsu līdzilvēki ieraudzīs savu svečturi un altāri.

40. Jau tagad iemācieties sajust Mani gan savos darbos, gan tad, kad cīnāties, lai atstātu netīrumus aiz sevis, ja esat krituši.

41. Es esmu jūs mācījis meklēt patiesību vienkāršībā. Cik niecīgs vēl ir cilvēka prāts, ja tas meklē patiesību sarežģītajās mācībās, kuras tas pats ir izdomājis. Kāpēc meklēt Mani tik tālu, ja Mani nēsā sevī? Kurš gan nezina, ka ir radīts pēc Tēva tēla, apveltīts ar dievišķām īpašībām, piemēram, garu, intelektu un gribu?

42. Es dzīvoju Otrajā laikmetā starp cilvēkiem, dalījos ar jums jūsu maizi un jumtu virs galvas. Taču Kristus diženums sakņojas Viņa pazemībā.

43. Tā Es jūs mācu, lai jūs mīlestības dēļ pret tuvāko spētu atdalīties no materiālā. Bet vispirms jums jāattīrās, jo likums ir tāds, ka jums jāattīstās, un tā kā likums ir tāds, ka viss attīstās, tad notikumi, kas vēl gaidāmi, nedrīkst jūs izsist no līdzsvara. Tas, ko jūsu acis tad redzēs, jums jāpiepilda tikai ar prieku, ja jūs atklāsiat, ka visu pārvalda visaugstākais likums un ka

tas, kas notiek šodien, agrāk nebūtu varējis notikt, jo viss virzās uz savu pilnību.

44. Ne tikai uz Zemes strādā cilvēces attīstības labā. Arī no citas pasaules lūdz un iestājas par tās glābšanu un attīstību: tā ir Garīgā pasaule. Tāpēc Es jums saku, ka pēc lielajām cīņām garīgā sēkla nesīs augļus visu reliģisko kopienu klēpī.

Ja cilvēki teiktu, ka tā ir jauna reliģija, kas sēj nesaskaņas, jums jāatbild, ka spiritisms ir mācība, ka tā ir tā pati pirmā un vienīgā, kas ir valdījusi pār dvēselēm. Bet šai balsij jānāk no jūsu sirdīm, kur sakņojas jūsu jūtas. Tās atklāsies, kad jūs raudāsi par svešu sāpju dēļ, kā arī tad, kad raudāsi no prieka par savu tuvāko. Jo tieši to Es jums vienmēr esmu mācījis.

45. Es runāju ar jums caur cilvēka saprātu; mana Gaisma un mana žēlastība plūst tajā un pārvēršas vārdos — tajā vārdā, kas rāda vienīgo ceļu, kā nonākt pie Manis: ceļu uz pilnību un jūtu tīrību.

46. Jēzum ļoti mīlā cilvēce: tev ir vajadzīgi lieliski garīguma pierādījumi, lai tava ticība atdzīvotos un tava cerība stiprinātos. Tev ir vajadzīgs skaidrs vārds, lai izklātu no tās letarģijas, kurā tu atrodies. Manam Dievišķajam Garam bija jāatklājas šādā veidā, lai tu sajustu, ka Tēvs tevi nekad nepametīs, ka Viņš tevi vada no Patiesības valstības.

47. Vai šis mīlestības pierādījums jūs nepārlicina? Manas domas ir gaisma, kas staro, lai atdzīvīnātu jūsu lukturu izdziestošo gaismu. Meistars jums saka, ka Visuma patiesība tiks atklāta caur garīgi attīstītu cilvēku, jo viņš spēs harmoniski dzīvot šajā pasaulē, kurā viņš ierodas, lai apgūtu savai attīstībai noderīgas mācības. Šī pasaule nav mūžīga, un tai arī nav jābūt mūžīgai. Kad šī mājvieta vairs nepildīs to eksistences mērķi, kāds tai ir tagad, tā pazudīs.

Ja jūsu dvēsele vairs nevajag tās mācības, ko sniedz šī dzīve šeit, jo citā pasaulē to gaida citas, augstākas mācības, tad, pateicoties šajā zemes cīņā iegūtajai gaismai, tā teiks: „Ar kādu skaidrību es tagad saprotu, ka visi šīs dzīves pacēlumi un kritumi bija tikai pieredzes un mācības, kas man bija nepieciešamas, lai labāk saprastu.” Cik gara man šķita tā dzīves ceļojuma, kamēr mani nomāca ciešanas. Tagad gan, kad viss ir pagājis, — cik īsa un īslaicīga tā man šķiet, ņemot vērā mūžību.”

48. Cilvēks ir aicināts padarīt savu dvēseli lielāku, ir aicināts arvien vairāk garināt savu eksistenci, jo vairāk viņš pacilājas, tiecoties pēc pilnības.

49. Ķermenis, kas jums pieder, arī ir paredzēts, lai kļūtu garīgs. Kad tas notiks, cilvēku dzīves apstākļi mainīsies. Viņi attīstīs garīgas spējas, kas šodienas pasaules iedzīvotājiem vēl ir nezināmas.

50. Jums ir vajadzīgs šis mācījums, kas atdzīvina jūsu cerību, šis neizsīkstošās un patiesās gudrības avots, lai remdētu jūsu slāpes. Mana Gaisma nāk uz to, kura prāts ir aptumšots, kurš saka, ka nemīl dvēseli, jo to nepazīst, bet mīl materiālo bagātību, ķermeņa skaistumu, kas glaimo viņa iedomībai — intelektu, kas izraisa apbrīnu, vārdus un titulus. Tas ir tas, ko viņš mīl, un tas nozīmē mīlēt to, kam nav satura.

Cilvēks nav ne ķermenis, ne viņa bagātības. Cilvēkam ir vērtība un viņš pastāv tikai pateicoties savai dvēselei.

Es jums vēlreiz saku, ka cilvēks ir aicināts būt tas, kurš izpauž Visuma, Debesu un pasaules patiesību. Šodien viņš to vēl nespēj, jo viņa materializācija neļauj viņam attīstīt gara smalkās dāvanas.

Kad šis materiālisms reiz izzudīs, viņš kļūs par redzētāju, kurš priecāsies, redzot garīgās dzīves brīnumus. Tad viņš sapratīs Saula pārvēršanos par Pāvilu – cilvēka pārveidošanos tādā mērā, ka bija nepieciešama vārda maiņa. Līdz ar iepriekšējo vārdu pazuda atmiņa par viņa kaislībām, un viņa raksturs un izdarītie pārkāpumi pārvērtās pelnos.

Kad dvēsele saprot, ka tā attīstās, ka tai trūkst pacelšanās vai ka tas, ko tai bija jāiemācās un jāattīsta materiālajā pasaulē, tagad tuvojas beigām, tad tā ir gatava apvienoties ar Dievišķības gaismu, jo dvēsele ir gaisma, kas virzās pretī gaismai.

51. Priecājieties, cilvēki, domājiet, ka esat gājputni šajā pasaulē, kas pilna asarām, nožēlojamiem apstākļiem un ciešanām! Priecājieties, jo tā nav jūsu mājvieta uz mūžīgiem laikiem, jūs gaida labākas pasaules.

Tāpat, kad jūs atvadīsieties no šīs zemes, dariet to bez nožēlas, tad sāpju vaidi, grūtības un asaras paliks šeit. Jūs atvadīsieties no šīs pasaules un pacelsieties pie tiem, kas jūs gaida debesu augstumos. No turienes jūs redzēsiet zemi kā punktu telpā, par kuru jūs ar mīlestību atcerēsieties.

52. Nesēroji, jo pienāks diena, kad jūs atstāsiet šo asaru ieleju, kurā esat tik daudz cietuši un kuru rīt iemīlēsiet, saprotot, ka tajā esat ieguvuši gaismu, pēc kuras ilgojās jūsu dvēsele.

53. Esiet laimīgi, mīlot savus tuvākos, dziedinot slimos, mierinot skumjošos, dodot jaunu drosmi nabadzīgajiem. Tad Debesu svētības nonāks pie jums. Vai jūs vēlaties kļūt garīgāki? Kristus palīdzēs jums, lai jūs iegūtu šo žēlastību.

54. Patiesi, Es jums saku: lai gan šodien cilvēki ir vairāk matērija nekā gars, rīt viņi būs vairāk gars nekā matērija. Cilvēki ir mēģinājuši savu garu pilnībā materializēt, taču šo pilnīgo materializāciju viņi nespēj. Jo gars ir kā dimants, un dimants nekad nepārstāj būt dimants, pat ja tas ir nokritis netīrumos.

55. Cilvēks nepazīst pilnīgas dvēseles laimi, jo nav sasniedzis pilnības augstumu. Ja viņš attīrīs savu sirdi un savā dvēselē glabās Manu patiesību, lai to īstenotu, viņš atklās mieru un laimi, ko iepriekš nepazīna. Tāda būs dzīve, ko simbolizē koks pirmajā līdžībā, kas atklāta cilvēcei, un kura nogatavojušies augļi remdēs dvēseles izsalkumu. Pilnveidojieties, pacelieties pāri zemes lietām, un jūs vairs necietīsiet no citu cilvēku nepateicības vai nesapratnes.

56. Mīlestība ir kāpnes, kas ved pie Dieva, kurš jūs mīl, un pie Marijas, Garīgās Mātes, kura jūs arī mīl, kā arī pie jūsu garīgajiem brāļiem un māsām, kuri jūs tāpat mīl.

57. No Dievišķā Gara plūst vēstuļu straume. Saglabājiēt no tām tik daudz, cik jūsu sirdīm šķiet pareizi.

58. Nododiet Man savu ciešanu tumsību. Es to pārvēršu miera gaišumā. Nododiet Man savus raudājumus un asaras. Kad Es klusumā apmeklēšu jūsu sirdi, Es iekļūšu tajā kā saules stars, lai to apgaismotu.

59. Es esmu jums devis mīlestības vārdu, lai jūs savās sirdīs sajustu šo spēku. Šeit ir mans mierinošais balzams, kas izplūst pār visām jūsu ciešanām un stiprina jūsu dvēseles.

60. Es jums saku: esiet svētīti, jūs, kas nākat pie Manis ar sagatavotu sirdi. Jo tad Mans Vārds kļūs par dziedinošu balzamu un mīlestības glāstu, kas atdzīvina jūsu ticības liesmu.

61. Mana Valstība nāk uz ciešanu nomocīto cilvēci, un mans Vārds skan caur šī laika izredzētajiem, lai tie, kas mani dzird, kļūtu par mierinājumu saviem brāļiem.

62. Visos laikos man ir bijuši starpnieki starp cilvēkiem un manu dievišķību. Tie bija sirdī lēnprātīgie un pazemīgie, kurus es esmu izmantojis. Tagad es gatavoju jaunos manu mācību vēstnešus, lai šī Labā Vēsts cilvēku vidū kļūtu par atmodu garīgajai dzīvei.

63. Cik daudzi no tiem, kas spēj pildīt cēlu garīgo misiju, joprojām guļ izkaisīti pa visu pasauli! Viņi atmodīsies un pierādīs savu garīgo attīstību, kad, pateicoties savu jūtu augstsirdībai, kļūs par noderīgiem cilvēkiem saviem tuvākajiem. Viņi būs pazemīgi un nekad neuzpūstos ar savu pārkumu.

64. Iedomība — vājība, kas parādījās jau pirmajā cilvēkā — tiks apkarota ar garīguma palīdzību. Tā ir cīņa, kas vienmēr ir pastāvējusi starp garu un matēriju. Jo, kamēr gars, ilgojoties pēc Tēva būtības, tiecas uz Mūžīgo un Augsto, miesa meklē tikai to, kas to apmierina un glaimo, pat ja tas kaitē garam. Šī cīņa, kas izpaužas katrā cilvēciskajā būtnē, ir spēks, kas rodas pašā cilvēkā pasaules ietekmes rezultātā. Jo zemes lietas tiecas pēc visa, kas atbilst to dabai. Ja gars spēj šo spēku pārvaldīt un virzīt pareizajā

gultnē, tad savā būtībā viņš ir saskaņojis abas dabas un sasniegs savu attīstību un pacelšanos. Ja, gluži pretēji, viņš ļauj sevi pakļaut matērijas spēkam, tad viņš tiks novests uz ļauno, viņš būs kā laiva bez stūres vētrā.

65. Jūs, kas Mani klausāties, jūtat vēlmi novērsties no visa kaitīgā, lai atbrīvotu savu dvēseli. Jūs atrodaties cīņas vidū, tāpēc Es jums saku: turpiniet modināties un lūgties, lai pienāktu laiks, kad jūsu dvēsele būs viena ar savu ķermeni un saskaņosies ar to. Šodien jūs joprojām ciešat no pasaules pievilcības un jūtaties pārāk vāji, lai pretotos kārdinājumam. Cilvēks intuitīvi nojauš pilnveidošanās laikmetu, taču nezina, kad tas pienāks.

66. Cilvēki centīsies sasniegt šo mērķi dažādos veidos. Bet to sasniegs tikai tie, kas cīnās par dvēseles attīstību. Tie, kas nododas reliģiskajam fanātismam, neattīstīsies, un tie, kas veltī savu laiku materiālo lietu pētīšanai, sasniegs tikai materiālus rezultātus.

67. Garīgums būs tas, kas vedīs cilvēkus uz pilnību. Tomēr nejauciet patiesās garīguma prakses, kas ir saikne ar Radītāju un tuvināšanās Viņam caur mīlestību, žēlsirdību un iekšēju pielūgsmi, ar to „zinātņu” praktizēšanu, ar kurām cilvēki apgāna pārdabiskās būtnes un padara tās materiāli uztveramas. Šeit ir mana mācība, kas noņem neziņas plīvuru, kas cilvēkiem slēpj patiesību.

68. Mana mīlestības mācība šajā laikā jūs sagatavoja tam, lai jūs savā vidū uzņemtu manas Garīgās pasaules klātbūtni, lai tā palīdzētu jums saprast manu Vārdu — laiks, kas tagad tuvojas beigām.

Mans miers lai ir ar jums!

Mācība 231

1. Mans caururbjošais skatiens iespiežas jūsos, un Es redzu, ka jūs ar savām sirdīm veidojat ziedu pušķi, lai to pasniegtu manai Dievišķībai.

2. Es redzu jūsu ciešanas un mīkstinu tās ar savu tēvišķo maigumu, lai jūs, iedrošināti ar manu Vārdu, kļūtu par tautu, kas ir stipra pārbaudījumos.

3. Katru reizi, kad jūs esat nākuši pie Manis, lai parādītu Man savus trūkumus vai lūgtu Man palīdzību mokās, kuras jūs pārdzīvojat, — katru reizi, kad jums draudēja sabrukt zem krusta nastas un jūs vēršāties pie Manis, Es esmu atbrīvojis jūs no jūsu nastas un sāpēm un padarījis jūs par stiprām dvēselēm. Tad Es jums teicu: „Uz priekšu, nepagrieziet seju atpakaļ, jo jūsu dvēsele piepildītos ar bailēm, ja tā ieraudzītu savu pagātni.”

4. Es esmu jūs izglābis no pazudināšanas, lai atvestu jūs uz glābjošo ostu, kurā jūs tagad atrodaties un baudāt šo maizi. Jūs esat atguvuši spēkus Manā miera klēpī. Es esmu bijis gaismas stars jūsu dzīves tumsā, lai palīdzētu jums iet savu ceļu, neklupjot.

5. Ja tie, caur kuriem Es izpaužos, runātu no sevis, viņi nespētu jums mācīt patiesības ceļu. Taču viņu lūpas izsaka gaismas vārdus, jo Es izpaužos caur viņu saprātu, un Es esmu jums teicis, ka Es esmu Ceļš.

6. Jūs esat redzējuši, ka daudzi brīnās par šiem mācījumiem un jautā sev, vai tiešām ir taisnība, ka šeit runā Rabīns — vai ir droši, ka „Vārds” ir atgriezies šajā pasaulē, kas krustā sita Jēzu?

7. Jūs šeit zināt, ka Es jums to esmu apsolījis, jūs zināt, ka Es esmu piedošana un ka Es pildīju savu dievišķo misiju, atdzīvinot „mirušos”, dziedinot slimos un atgriežot redzi akliem. Jūs zināt iemeslu manai atgriešanai un veidu, kādā Es esmu atnācis. Bet pasaule visu to apšaubīs, un daudzi par to šaubīsies.

8. Es esmu jums teicis, kāpēc, tā vietā, lai vērstos pie zinātniekiem, teologiem vai pētniekiem, Es esmu vēršies pie neizglītotajiem un vienkāršajiem cilvēkiem, lai caur viņiem atklātu Sevi. Jo vienkāršo cilvēku liecība pārsteigs pasauli.

9. Ja jūs rūpīgi pētīsiet, jūs pārliecināties, ka Es visos laikos esmu sazinājies ar cilvēci caur cilvēkiem, un ka šie cilvēki vienmēr ir bijuši pazemīgi un vienkārši.

10. Es esmu jums piešķīris dažādas dzīves uz Zemes, lai jūs liecinātu par šīm atklāsmēm un pildītu savu misiju.

11. Jums jāizmanto Mani mācījumi, lai jūs iekļūtu tajos Aizsaules noslēpumos, kurus Tēvs vēlas jums atklāt. Mana slepenā dārgumu krātuve

nav paslēpta no jūsu skatiena; jo citādi jūs nekad nevarētu iegūt Mūžīgo dzīvi.

12. Pētiēt, dziļi pārdomājiet; jo daži ir apmulsuši, domājot: kā tas ir iespējams — ja jūsu gars ir daļiņa no manas dievišķības —, ka tas cieš? Un ja gara gaismā ir Svētā Gara gaismas dzirkstele — kā tad tas var uz laiku atrasties tumsā? Saprotiet, ka šis attīstības ceļš kalpo tam, lai iegūtu pietiekamus nopelnus Dieva priekšā, ar kuriem jūs varat pārvērst savu garu no neziņā esoša un neattīstīta gara par lielu gaismas garu Tēva labajā pusē.

13. Nāciet pie Manis un vēlreiz klausieties Manā Vārdā, kas ir barība jūsu dvēselei. Šis Vārds, ko Es jums šajā Trešajā laikmetā esmu nodevis caur cilvēka saprātu, ir paveicis brīnumu — apvienojis jūs un pacēlis jūs ar dedzību un ticību Manā Dievišķībā, kad tā atklājas pilna patiesības un mācības. Jo jūsu dvēsele bija apnikusi no zemes mācībām, jūsu kājas bija pārāk nogurušas, lai mērotu garos ceļus, meklējot mieru, mīlestību un patiesību. Arī jūsu rokas bija pārāk nogurušas, lai apstrādātu laukus, nesaņemot ražu, kas būtu sniegusi apmierinājumu jūsu dvēselei.

14. Tā ir bijusi Mana griba, ak, tauta, lai tu mērotu šos ceļus un baudītu šos augļus; lai tu klauvētu pie dažādām durvīm un iepazītu dažādu rasu un dzimumu cilvēku sirdis; lai tu no grāmatām gūtu dažādas filozofijas, mācības un teorijas; lai tu iepazītu nabadzīgo cilvēku dzīvi uz zemes ar visu tās postu un sāpēm; lai jūs piedzīvotu šīs pasaules viltīgo bagātību ar tās izklaidēm un maldinošo krāšņumu; lai jūs dzirdētu cilvēku balsis un iepazītu viņu iedvesmu; lai jūs saņemtu labo un ļauno, ko viņi jums laika gaitā sniegtu. Lai pēc šī ceļojuma jūs Mani sastaptu kā p o, kurš nāk pie jūsu sirdi durvīm — kā p o, kurš šķērso jūsu ceļu, p o zemes ceļinieku, kurš iet jums blakus un jautā: „Kur tu ej? No kurienes tu nāc un ko tu meklē?” Un lai jūs tad bez lepnuma un augstprātības, sāpju salauzti un pieredzes stiprināti, apgaismoti un cīņā rūdīti, Mani uzreiz atpazītu, Man atvērtu savas sirdis, atzītu savu nabadzību un apliecinātu, ka tikai Es varu saprast jūsu sāpes, jūsu neveiksmes un arī jūsu ilgas.

15. Tas ir iemesls, kāpēc lielākā daļa no tiem, kas nāk pie Manis, dzirdot Manu Vārdu, tiek apburti ar šo spēku. Viņi jūt, ka Es redzu viņus līdz pat sirds dziļumiem, un sajūt Manu mīlestību, kas viņus apņem. Un tā kā jūs Mani gaidījāt, jūs zinājāt, ka pēc lielajām cīņām, pēc eksistences lielajām kaujām, pēc tās tumšās nakts, kurā jūs dzīvojāt, noteikti bija jāuzlec jaunās dienas gaisma. Jūs zinājāt, ka, iztukšojot savu rūgtuma kausu līdz pat nogulsnēm, ieradīsies kāds, kam tas būs jāpiepilda ar saldumu. Jo cerība, uzticība maniē solījumiem, ko Es jums biju devis citos laikos, jūsu dvēselē nebija izdzisusi, liesma jūsu sirdīs bija saglabājusies. Pat tie, kuri noliedza, ka Es esmu Tas, kurš šajā laikā atklājas, to darīja ne ar savu dvēseli, bet ar

savu miesisko dabu, kas ir neziņā un neuzņēmīga pret garīgajām atklāsmēm un neko nezina par Mani. Taču Es pazīstu visus un esmu piešķīris šiem neticīgajiem, šiem stūrgalvīgajiem, vēl kādu laiku, jo Es zinu, ka tā nav viņu dvēsele, kas Mani noliedz, un ka tai ir jāpacelās, piepildītai ar gaismu, un jāatbrīvojas no savas miesas apvalka važām, lai viņi varētu Mani redzēt un sajust un, tāpat kā Pēteris Otrajā laikmetā, izsaukties: „Patiesi, Tu esi dzīvo Dieva Dēls!”

16. Es padarīšu jūs par mācekļiem, kas sāk mācīties kā bērni. Jo, kad jūs būsiet Mani uzklaušījuši, Es uzticēšu jums gudrības grāmatu, lai jūs ar tās palīdzību mācītu savus līdzcilvēkus un nestu Labo Vēsti jūsu tautas iedzīvotājiem, un pēc tam arī citām tautām. Ja jūs mācīsieties no Manis, jūs kļūsiat maigi un pazemīgi. Jūs neapmierināsieties tikai ar mana Vārda izpēti, nedz arī ar daiļrunīgiem vārdiem, lai ieskaidrotu cilvēku pūļus, bet jūsu iedvesmai un atziņām, jūsu skaidrajiem un dziļdomīgajiem vārdiem jābūt apstiprinātiem ar darbiem, kas būs jūsu sapratnes augļi. Es nevēlos, lai šie darbi cēltos tikai no jūsu prāta, bet lai tie caur jūsu sirdsapziņu tiktu diktēti jūsu sirdij, kurā ir iesēta mīlestības sēkla.

17. Tad jūs noteikti spēsiet atgriezt cilvēkus. Jo, kad viņi būs apnicis tukšiem vārdiem, kad viņi būs saslimuši un noguruši no dažādu mācību un pasaules uzskatu pretrunām, viņi ilgosies pēc mācības, kas viņiem runā no patiesas mīlestības, žēlsirdības un miera, kas nes gaismu tumsā un izplata dziedinošu balzamu tur, kur ir sāpes — kas pārveido tos, kuri savā būtībā ir garīgi vai morāli deģenerējušies. Tad mana mācība noteikti triumfēs, un pieaugs to skaits, kuri seko Man un nes miera, vienotības un labas gribas karogu.

18. Es vēlos, lai jūs šo laiku izmantotu pienācīgi, lai dvēsele vadītu un iedvesmotu ķermeņa apvalku, lai tā to pakļautu un galu galā padarītu par savu rīku, par savu paklausīgo kalpu; lai ne “miesa” Man sniegtu to pielūgsmi, ko Man ir jāsniedz dvēselei, lai tā neiejauktos starp jūsu garu un Manu Garu. Jo tad attīrīšanās būs ilgstoša, un tas, ko jūt ķermenis, skars dvēseli, jo tā vēl nespēj gūt virsroku pār sāpēm un vājumu. Garojieties, neiekrītot fanātismā, un jūs pieredzēsiet, cik daudz miera jūs izjūtat, cik daudz iedrošinājuma jūs sniežat savai sirdij un cik stipri jūs būsiet, saskaroties ar sāpju, vecuma un slimību pārbaudījumiem.

19. Šis ir mans mācījums. Kurš no jums nespēj to saprast? Tas ir skaidrs kā dienas gaisma, un šo gaismu jūs visi varat redzēt. Es dodu jums šo mācījumu, lai jūs to neizdzēšami iegravētu savā dvēselē. Jo rīt tas dos jums spēku, kad jūs apdraudēs pārbaudījumi.

20. Uz šīs zemes vienmēr ir bijusi cīņa starp cilvēkiem, karš, strīdi, nesaskaņas. Jau no senākajiem laikiem vienu cilvēku uzskati vienmēr ir

cēlušies pret citu uzskatiem. Un tā jūs redzat, ka pret tikumību ir cēlušies netikumība, pret taisnīgumu – netaisnība, pret dvēseles balsi – „miesas” balss, pret vienu atziņu – cita. Un tiem, kuri jau no senākajiem laikiem ir izplatījuši manu garīgo mācību, par pretiniekiem ir bijuši zinātnieki. Pat šajā Trešajā laikmetā es redzu šīs cīņas starp cilvēkiem. Bet ir pienācis diena, kad Es teikšu pēdējo vārdu.

21. Visa gudrība, atziņa vai zinātne ir cēlusies no Manis. Es sagatavoju šo planētu, lai tā kļūtu par mājvietu inkarnētajām dvēselēm, un pirms Es jūs sūtīju, Es kopu šo pasauli ar žēlastību, mīlestību un gudrību. Es ieliku tās iekšienē, uz tās virsmas, visā – nepieciešamos elementus jūsu dzīvei, manu bērnu uzturēšanai, labklājībai un apmierinātībai.

Lai jūs šīs dabas klēpī atklātu visus dzīves avotus — visu, kas bija aplāts ar noslēpumiem vai glabāts dziļā dārgumu krātuvē, — Es jums devu talantu, Es jūs apgaismoju un apveltīju ar zinātnes dāvanu, lai jūs, izmantojot šo spēju un atbilstoši savām vajadzībām, attīstībai un pārbaudījumiem, atrastu neizsīkstošo dzīves un gudrības avotu.

22. Jūs visi esat priecājušies par šo zinātnes dāvanu. Bet Esmu izvēlējis dažus, lai uzticētu viņiem lielus uzdevumus, lai viņi atklātu visu, kas veido dvēseles kopumu, un tad dotu jums no šī avota neizsīkstošā ūdens un palīdzētu jums jūsu dzīvē un zemes laimē. Šiem izredzētajiem Es uzticēju arī intuitīvo izpratni par garīgo dzīvi — to dzīvi, kas atrodas ārpus zinātnēm, pāri šai zemes dabai. Tāpēc cilvēks jau no senākajiem laikiem ir godājis Mani un ir nojautis vispārējās būtnes, varenas, visvarenas Dieva un Radītāja eksistenci, kurš jums sagatavojis paaugstinātu dzīvi, kas atrodas aiz šīs pasaules — dzīvi, kurā mirdzēs gars, mīlestība, gaisma un saprāts, jo tas viss ir daļa no jūsu dvēseles.

Taču, lai gan jums visiem piemīt šīs intuitīvās zināšanas, kas nepārtraukti runā uz jums caur šīm spējām, bija nepieciešams, lai Es jums sūtītu dvēseles ar lielu varu, lai tās jums atklātu vislielākos noslēpumus; lai tās pavērtu ceļu dvēselēm un vadītu tās pa īsākajiem un drošākajiem ceļiem pie Manis. Tās ir pravieši, patriarhi un Dieva sūtņi visos laikos.

23. Tātad, lai gan vieniem bija uzdevums dot gaismu dvēselēm, bet citiem – izplatīt zinātni, visos laikos vieni ir cēlušies pret otriem, neapzinoties, ka tās nav pretrunīgas misijas, bet gan ka abas viena otru papildina. Mana Gaisma ir izlieta pār visiem cilvēkiem, lai jūs saprastu savu uzdevumu un ar cieņu uzņemtos to daļu, kas jums pienākas.

24. Ja esat dzirdējuši, ka Es nosodu zinātnieku darbu, ka Es pieprasu atbildību no zinātnes, tad iemesls tam ir tas, ka daži nav izmantojuši to dzīvības avotu, tās atklāsmes, ko Es viņiem esmu devis, cilvēces labklājībai un attīstībai, bet gan ir nodevuši tās ļaunuma un iznīcināšanas dienestā.

Taču visiem tiem, kuri ir godam pildījuši savu misiju, kuri ar pazemību, pacilātību un cieņu ir veikuši pētījumus, lai atklātu to, ko mana griba bija viņiem atklāt, Es esmu izlējis savu gaismu; viņi visi Man bija tikami; un redziet, cik daudz labdarības darbu viņi ir paveikuši.

25. Jūsu zemes dzīve ir attīstījusies, tā vairs nav tāda pati kā pagātnē, un tiktāl, cik jūsu soļi jūs ir aizveduši uz attīstības ceļu, jūs esat sastapuši zinātnes augļus, kas ir pieejami visiem, kuri ir izpildījuši savu uzdevumu. Tos, kuri ir sagrozījuši Manu uzdevumu un ielauzušies Manās dārgumu krātuvēs, lai atklātu dabas noslēpumus un izmantotu dabas spēkus vienīgi tādēļ, lai tos pielietotu iznīcināšanas un nāves darbiem, — tos Es nosodu un aicinu pie atbildības. Jo Es esmu nācis, lai aicinātu visus cilvēkus un dabas spēkus ievērot kārtību un novirzītu tos uz pareizo ceļu, un viss ir jāatjauno un jāatgriež savā vietā.

26. Nāks laiks, kad cilvēce atzīs Dievišķo Gaismu, Manas atļauto gudrību, un beidzot arī sapratīs, ka Es esmu avots, no kura ir cēlušās visas būtnes — ka Manī atrodas sēkla un auglis, un ka Es esmu ļāvis jums piedalīties visā šajā, lai jūs dzīvotu dzīvi, kas ir cienīga jūsu dvēselei un Manai dievišķībai.

27. Tajā garīguma laikmetā, ko Es jums tagad paziņoju, cilvēki savas prāta spējas veltīs dvēseles kalpošanai, un pat zinātne pakļausies tās gaismai. Kad pienāks šī diena? Jūs pašlaik gatavojat ceļu, lai cilvēce varētu sasniegt šo mērķi. Jo darbam, ko Es jums esmu uzdevis, ir pasaules mēroga misija.

28. Cilvēki veltīs savu zinātni, savu spēku, savu talantu un savu sirdi manas dievišķās lietas kalpošanai, neaizmirstot savus pienākumus un uzdevumus šajā pasaulē. Viņi pievērsīsies veselīgām priekām, kas ir dziedinošas gan viņu garam, gan ķermenim. Viņi cīnīsies par savu atjaunošanos un brīvību, neļausies inficēties, neņems neko, kas viņiem nav nepieciešams. Tad no zemes pazudīs samaitātība un bezkaunība. Tad gars būs sasniedzis absolūtu varu pār savu ķermeņa apvalku, un, lai gan tas joprojām apdzīvos matēriju, tas dzīvos garīgu dzīvi, kas balstīta uz mīlestību, brālību un mieru.

29. Tas būs laiks, kad izzudīs kari, kad valdīs savstarpēja cieņa un gatavība palīdzēt, kad jūs sapratīsiet, ka vairs nedrīkstat rīkoties ne ar tuvākā, ne ar savu dzīvi. Tad jūs sapratīsiet, ka neesat ne savas dzīves, ne savu bērnu un laulāto dzīves, ne arī šīs zemes īpašnieki, bet ka es esmu visa radītā īpašnieks. Bet, tā kā jūs esat mani mīlie bērni, jūs esat arī visu to īpašnieki, kas pieder man. Tomēr, lai gan es esmu visa radītā Kungs un īpašnieks, es nespēju nogalināt savus radījumus, ievainot kādu vai radīt

viņam sāpes. Kāpēc tad tie, kuri nav dzīves īpašnieki, ir sagraibuši to, kas viņiem nepieder, lai rīkotos ar to pēc saviem ieskatiem?

30. Kad cilvēki būs sapratuši šo mācību, viņi būs spēruši soli uz priekšu savā garīgajā attīstībā, un šī pasaule kļūs par mājvietu attīstītiem gariem. Jūs nezināt, vai pēc šī laika jūs atkal apdzīvosiet šo planētu. Es izraudzīšos tos, kuri piedzīvos šos žēlastības laikus, kuri ieraudzīs šo zemes sfēru, kas citā laikmetā bija asaru, iznīcības un nāves ieleja. Tie jūras, kalni un lauki, kas bija tik daudzu ciešanu liecinieki, tad tiks pārvērsti par miera vietu, par aizsaules pasaules atspoguļojumu. Es esmu jums paziņojis, ka, kad cīņas beigsies, mana Valstība jau būs jums tuvu un ka tad jūsu gars uzplauks tikumībā. Mana mācība būs klātesoša visos garos, un es atklāšos caur vīriešiem un sievietēm.

31. Garīgās dāvanas atklāsies. (Iekšējā) vārda, dziedināšanas un saziņas no gara uz garu dāvanas kļūs apbrīnojamas to laiku cilvēkos.

32. Zinātne savā ceļā neapstāsies; tomēr zinātnieks iekļūs manā mācībā, to pētīs un brīnīsies par manām atklāsmēm. Un, iedvesmots no tām, viņš radīs labdarīgus darbus, kas veicinās ne tikai cilvēces attīstību, bet arī inkarnēto *un* neinkarnēto dvēseļu attīstību.

33. Ja mans Gars pagātnē un tagadnē ir priecājies, skatot manu bērnu darbus — gan garīgos, gan materiālos — skaistus darbus, kas cēlušies no jūtīguma vai inteliģences sirds —, cik liela tad būs mana prieka, ja ne tikai daži atsevišķi cilvēki būs pacēlušī savas dvēseles, bet visa cilvēce kopumā praktizēs mīlestību. Tad mājās vairs nebūs asaru, skumju un bāreņības, kas rodas karu dēļ, un tikai ticība, veselība, spēks un harmonija paliks to cilvēku dzīvē, kuri šajā laikmetā ir paredzēti šai planētai.

34. Jūs esat pirmās paaudzes, kas ir saņēmušas šī Trešā laikmeta Labo Vēsti, un jums jābūt tiem, kas sagatavo ceļu visiem, kas nāks pēc jums. Novērsiet bezdibenus, noņemiet akmeņus no ceļa, lai jūs kā mantojumu atstātu labu gribu, drosmi un labus principus.

35. Ne jūs būsiat tie, kas manu darbu aizvedīs līdz kulminācijai. Starp jums nav neviena, kam būtu jāapvieno Izraēlas tauta. Jūs vairs dzīves laikā nepiedzīvosiet, kā mana mācība tiek īstenota visā pasaulē. Šo darbu Es paveikšu. Jo, ja starp jums celtos kāds, kurš saliektu manas tautas nepaklausīgo kaklu un panāktu tās garīgo attīstību, tad šis cilvēks vai nu paceltu sevi pārāk augstu, vai arī nespētu izturēt pārbaudījumus, kas nāktu pār viņu.

36. Bet Es, Spēcīgais, kas mīl un piedod, apvienošu jūs kopā. Es sūtīšu jums vienu pārbaudījumu pēc otra, lai tie jūs noslīpētu un apvienotu vienā garīgajā ideālā.

37. Es nevēlos, lai mana tauta man sagatavotu jaunu krustu, asins rāmi vai tiesas tribīni. Es vēlos mājot jūsu iekšējā svētnīcā, vēlos ieņemt savu troni manas tautas dvēselē, lai katrā mirklī atklātos tai un gaidītu to manā mūžīgajā dzimtenē, uz mana vispārējā pazemības troņa, manā mīloša Tēva goda vietā, kad jūs visi, bagāti ar nopelniem, pildot savu uzdevumu, stiprināti cīņā un attīrīti ar tikumību, ar godu ieradīsieties pie Manis, lai saņemtu savu augsto atalgojumu.

Mans miers lai ir ar jums

Mācība 232

1. Izredzētā tauta: tu dzirdi Manu Vārdu caur cilvēka saprātu, esi visos laikos sagatavota, lai ietu cilvēces priekšā. Viss jums ir piešķirts caur Manu žēlastību. Es esmu nolaidies pie jums, jo es jūs mīlu un uzticu jums grāmatas trešo daļu, kurā ir ietverti baušļi, likums jums un cilvēcei.

2. Pasaule tiek mētāta smagā vētrā un ir zaudējusi virzienu. Tā nav devusies ceļā, lai meklētu drošu ceļu. Cilvēks ir apmierinājies ar to, ka dzīvo, meklējot to, kas nepieciešams viņa ķermeņa uzturēšanai, un ir aizmirsis dvēseli savas būtības kodolā, kurai Esmu uzticējies ļoti augstu uzdevumu. Es parādījos jūsu vidū un atradu jūs dzīvojošus haosa vidū, un Mans Vārds jums teica: Apstājieties, atgriezieties pie likuma pildīšanas, uzņemiet savu krustu, sekojiet Man, un miers būs jūsu vidū.

3. Šajā laikā Es esmu jūs sagatavojis, plūsmās izlejot Savu Gaismu jūsu saprāta spēkos. Jūs esat bijuši nelokāmi jau no pirmajiem soļiem, un šī ticība, šī mīlestība pret Manu darbu iedvesmo jūs runāt Manu vārdu saviem līdzcilvēkiem. Daudzi jūs uzklausīs un, izslāpuši un izsalkuši pēc mīlestības, nāks pie Manis. Citi nāks, ilgojoties pēc savu ciešanu atvieglojuma. Citi steigsies klāt, vadīti vienīgi no ziņkāres. Bet Es jums apsolu, ka visi kaut ko iegūs. Visiem Es sniegšu pierādījumu, jo Man patīk dot bērnam zīmi, ka Esmu uzklausījis viņa lūgumu.

4. Pēc manas aiziešanas jūs turpināsi sagatavot sirdis, atbrīvosiet tās no neziņas, no nepareiziem uzskatiem, no fanātisma. Bet kā jūs varēsiet būt savu līdzcilvēku skolotāji? Kā jūs varēsiet sasniegt pazemību, taisnīgumu un godīgumu? Lūdzoties un pildot manu likumu. Neradiet iespaidu, ka esat taisnīgi cilvēki, jo jūs vēl neesat taisnīgi. Parādieties kā Mani skolnieki vai mācekļi, kuri katru dienu cīnās, lai pilnveidotos. Ja Es redzēšu, ka jūs savu uzdevumu pildāt ar pilnīgu nesavtīgumu, Es jums atvedīšu daudzus no maniem jums paredzētajiem līdzcilvēkiem, lai tie saņemtu zināšanas par manām pēdējām atklāsmēm.

5. No cilvēku radītajām sektām, kas ir dzīvības koka atdalītās atzari, es izvēlos tos, kuri saskaņā ar ilgojas pēc garīguma — tos, kuri mani meklē nepilnīgā veidā, bet tomēr mīl mani — tos, kuri ar dievbijību izrunā manu vārdu un man sniedz mīlestības, pazemības un pateicības apliecinājumus. Es nāku kā labs zvejnieks, ilgojoties pēc sirdīm, un, lai gan šodien to skaits, kas Man seko, ir neliels, rīt tas daudzkārt palielināsies. Jau tuvojas stunda, kad pierādījumi pārlicinās pasauli, ka Es esmu nācis, lai jums atstātu savus mīlestības mantojumus, un jūs kā šo atklāsmu liecinieki par to runāsi pareizā veidā.

6. Nedariet nekādas atšķirības starp saviem līdzcilvēkiem. Garīgajā ideālā visas cilvēku rases un šķiras apvienosies.

7. Nododiet Man savu līdzcilvēku bēdas. Jo lielāki grēcinieki viņi ir, jo vairāk mīlestības un žēlsirdības viņiem ir vajadzīga. Tagad tuvojas laiks, kad mana mācība izplatīsies un „strādnieki” dosies uz dažādām vietām. Saskaņā ar Manu gribu viņi apmetīsies vietās, kur Mans Vārds izliesies atvērtās sirdīs, kuras Esmu sagatavojis kā auglīgu zemi, kas ir gatava savā klēpī uzņemt dievišķo sēklu. Tur ir jūsu darbības lauks. Es jūs padarīšu atbildīgus par noteiktu cilvēku skaitu, kurus uzticēšu jūsu aprūpei, tiklīdz redzēšu, ka esat stipri un gatavi.

8. Labā Vēsts sasniegs cilvēkus no jebkuras mācības vai sekas. Visi piedzīvos Manu atnākšanu Trešajā laikmetā kā Svēto Garu. Nāks laiks, kad šīs atklāsmes būs pilnībā pazīstamas, un šī iemesla dēļ jūs tiksiet apkaroti. Bet nebaidieties, mana Gaisma netiks aptumšota. Tieši tad mana šī laika Vārda spožums mirdzēs vislielākajā spožumā.

9. Es jūs sagatavoju kā čaklus strādniekus laukos. „Vārds” bagātīgi būs jūsu lūpās. Bieži jūs runāsi par jums nezināmām mācībām. Tās būs jaunas iedvesmas, kas no Mana Gara nonāks jūsu uzņēmīgajās sirdīs. Jūsu darbiem vienmēr jāsakrīt ar jūsu vārdiem. Visām jūsu darbībām jābūt patiesām, lai jums ticētu. Es aplūkošu un tiesāšu jūsu darbus.

10. Atcerieties Izraēla tautas tīros paradumus senajos laikos un atgriezieties pie tiem. Tās veselība un spēks izrietēja no paklausības un godbijības pret Maniem likumiem. No šīs tautas nāca paraugcilvēki, patriarhi un pravieši. Tur ir Ābrahams, Īzaks un Jēkabs, kas ir jūsu dzimtas cilts. Viņi tika pārbaudīti gan garīgi, gan fiziski, taču spēks viņus nepamet. Bija nepieciešams, lai tie, kam bija jādod dzīvība Izraēlas tautai, visiem saviem pēcnācējiem rādītu spēka un mīlestības piemēru. Jūs šeit atpazīsiat savu spēku un rīcībspēju lielu pārbaudījumu brīdī.

11. Es šobrīd gatavoju tās dvēseles, kurām pēc manas aiziešanas būs jāturpina iedvesmot tautu. Tās rūpēsies par mana darba pamatmācībām, un jums ir jāieklausās tajās un jāsaģlabā cieņa pret tām.

12. Pildiet savu uzdevumu šajā laika posmā, un pēc tam nākamās paaudzes turpinās jūsu darbu. Es vienmēr sūtišu uz Zemi būtnes ar lielu pacilātību, lai tās rūpētos par likumu, par manas mācības būtību.

13. Pieņemiet savus pārbaudījumus. Tam, kurš nav saņēmis to, par ko lūdz Mani un ko uzskata par sev labvēlīgu, Es saku: Es zinu jūsu likteni; taču tas, par ko *jūs* Mani lūdzat, nenesīs jums laimi, tas jums nesīs tikai ciešanas. Domājiet par savu atgriešanos. Uz Zemes jūs nebaudīsiat pilnīgu mieru. Tikai pienākumu pildīšana šodien dos jums dvēseles mieru. Bet rīt, kad atradīsieties garīgajā dzīvē, jūs Man teiksiet: „Tēvs, Tu prati mani vadīt tā, kā tas bija labi manai dvēselei. Jo, ja Tu man būtu piešķīris to, par ko es

Tevi lūdzu, es būtu nomaldījies vai būtu aizkavējis savu ierašanos pie Tevis.”

14. Šajā laikā Es esmu jums devis Sava Vārda gaismu, lai jūs iestātos par mieru pasaulē un lai jūsu dvēsele spertu vēl vienu soli ceļā uz pilnību. Es esmu jums palīdzējis saprast dāvanas, kas pieder jūsu dvēselei, lai tā pārvarētu visus šķēršļus un grūtības, kas stājas tai ceļā. Es esmu jums palīdzējis saprast, ka šis rūgtumu laiks, ko jūs piedzīvojat, ir izpirkšanas laiks, kuru jums kā kausu jāizdzer ar pazemību un ticību.

15. Tāpēc Es esmu nācis no bezgalības, lai atbrīvotu jūs no ķēdēm, kas jūs apspiež.

16. Šajā Trešajā laikmetā Esmu apvienojis visus, kuri pagātnē saņēma uzdevumu darīt zināmu cilvēcei Manu patiesību, lai tā iegūtu Manus svētījumus.

17. Tāpēc Es esmu jums devis jaunas atklāsmes.

18. Padariet manas mācības par savām, lai jūs varētu tās īstenot. Taču, ja jūs atstājat šīs pulcēšanās vietas, kas ir kā koki ceļotājiem, kuru ēnā jūs dzirdējāt lakstīgalu dziesmu, tad nedodieties ceļā uz kaitīgiem izklaides pasākumiem, tā vietā, lai meklētu klusumu, lai meditētu. Jo garīgā būtība, ko esat saņēmuši no Meistara, tad izplūdīs no jūsu sirdīm.

19. Kā viesuļvētras kaislības izrauj no jūsu dvēseles to žēlastību, ar ko Es jūs apvelku, un, atbrīvojoties no tām, jūs ļaujat vājībai un slimībām pārņemt jūsu būtību.

20. Vēršiet savas dvēseles lūgšanu uz Bezgalīgo, lai radītu miera atmosfēru ap cilvēci. Ja redzat savus līdzcilvēkus stāvēt zem Manas taisnības nastas, tad nopelniet labus darbus, un tad viņu ciešanas tiks saīsinātas. Lūdzieties par pasauli, kad dzirdat dabas spēku balsi. Nemeklējiet patvērumu tikai sev. Ja bēdu brīdī rūpēsieties par saviem līdzcilvēkiem un aizmirsīsiet sevi, Es jūs aizsargāšu. Aizsargāji cilvēkus ar savām lūgšanām un žēlsirdību.

21. Ticiet lūgšanas spēkam. Taču jums jāzina, ka, lai tā sasniegtu Mani, tai vispirms ir jābūt izjustai.

22. Ja jums jau būtu stipra un patiesa ticība, jūs veiktu brīnumus. Pasteidzieties, jo pienāks stunda, kad jums būs jādodas ceļā, lai izplatītu zināšanas par šo darbu pa pasaules ceļiem. Tad jums nevajadzēs baidīties no cilvēku tiesas, nedz arī apmelošana drīkst radīt jums raizes.

23. Jūs esat pavisējušies uz priekšu šajā ceļā. Pagrieziet skatienu atpakaļ un aplūkojiet savu pagātni. Aiz muguras palicis materiālisms, augstprātība, zemiskās kaislības, elku pielūgšana, neziņa, grēks.

24. Tomēr palieciet uz šī ceļa, lai sasniegtu vēl lielākus garīgos panākumus. Tad jūs savās sirdīs izjutīsiet Apsolītās zemes mieru.

25. Šī ir diena, kad izredzētās tautas gars saņem iedvesmu un tās prāts tiek apgaismots, lai saprastu mācības, kas bija glabātas Lielajā Dzīves Grāmatā un kuras Man bija jāatklāj tai saskaņā ar Maniem vārdiem, kas tika doti pagātnē.

26. Un, lai nāktu pie Manis, jūs esat pametuši pasauli, esat attīrījušies, un, kad bijāt sagatavojušies, lūdzāties, lai saņemtu Manu Visuma Staru. Tas ir pārpludinājis jūsu dvēseli, un tā ietekmē ir atmodušās jūsu dāvanas un ir iedziedinātas jūsu būtības visjūtīgākās stīgas.

Jūs esat redzējuši, kā no jūsu sirds dziļumiem uzplūst daudzas jūtas, kas jums līdz šim bija nezināmas un kas ļāva jums uz šo dzīvi paraudzīties citādāk. Un kad jūs beidzot bijāt spējīgi ļaut mīlestībai un žēlsirdībai darboties, jūs jutāties pietiekami stipri, lai paveiktu lielus darbus un saprastu lielus cilvēku pūļus. Jūs vēlaties pastiprināt savu rūpēšanos par tiem, kas cieš, un ar savām domām sūtīt gaismas vēstījumus tiem, kuri atrodas tālu no jums. To visu jūs varat darīt, jo Es esmu atvēris plašu lauku jūsu dvēseles priekšā, kurā jūs varat strādāt.

27. Jūsu garīgajām dāvanām nav robežu, tās neizsīks, pat ja jums šķiet, ka esat nodevuši visu savu bagātību. Jo vairāk jūs dodat citiem, jo vairāk jūsu mantojums pieaugs. Jūsu misija visos laikos ir bijusi darboties miera labā un iestāties par pasauli.

28. Es esmu jūs pārbaudījis, lai jūs uzticētos sev, lai jūs zinātu, uz ko esat spējīgi. Cik daudzās reizēs, kad jūs bijāt neizlēmīgi vai jums trūka ticības, vai arī tajās, kad jūs neuzticējāties savas dvēseles spēkam, Es jums nosūtīju pierādījumu, kas jums bija nepieciešams, un caur to jūs saņēmāt atbildi. Es esmu ļāvis jums iziet cauri vienam pārbaudījumam pēc otra. Taču pirms tam Es jūs sagatavoju, jo nekad Es nevēlējos nevienu pārsteigt.

29. Es vadu jūsu soļus, apņemot jūs ar miera gaisotni, kurā jūs varat mācīties un iedziļināties manā mācībā. Taču, kad būsiat sagatavojušies, jums jāiet priekšā tautai, kas šajā laikā atdzims. Šodien jūsu darbi vēl nespīd. Bet manai tautai jāklūst stiprai tikumībā, jācīnās pret materiālismu, lai palīdzētu cilvēcei atrast drošo ceļu, kas to vedīs pie Manis.

30. Jūs jau esat baudījuši mana Gara mieru, kad esat pacēlušies savienībā ar Mani. Bet ilgstošais miers vēl nav jūsos. Jūs esat ceļa sākumā, un tikai jūsu nopelni jums dāvinās neaprakstāmo prieku tuvināties Man. Es pavairošu jūsu augļus un saīsināšu ceļu, lai jūs drīz nonāktu pie Manis.

31. Jūs esat bijuši starp pirmajiem, kas saņēma šo dievišķo vēstījumu, un Es vēlos, lai jūs prastu to nodot tālāk citiem. Šī cilvēce, kas šodien šaubās un neuzticas, ticēs „”. Šajā laikā Es esmu devusi tai pietiekamus pierādījumus, un tie visi runā tai par Mani. Tā vēl īsu laiku paliks kurla. Pēc tam tā dzirdēs aicinājumu, ko Es tai vēršu, tā jutīsies piesaistīta mani

mācījumiem, vēlēsies atklāt to, kas dvēseli gaida pēc šīs dzīves, un atbildi tā atradīs grāmatā, ko Es atstāju visiem: „Dzīvības grāmata”. Galu galā visi iegūs Gaismu, jo tā ir dievišķs mantojums. Tas ir mantojums, kas pieder jums, un kas netiks liegts nevienam. Es mācīšu visus — gan tos, kas prot pareizi ievērot un izprast Manus norādījumus, gan tos, kas Man nepaklausa.

32. Kad jūs esat pārdomājuši savus darbus un izlijuši asaras, redzot niecīgos augļus, ko esat sasnieguši, jūsu dvēsele skumst, apzinoties, cik tālu jūs vēl esat no mērķa, ko Es jums esmu noteicis, un jūs atceraties to pravietojumu, kas jums tika dots, kurā jums tika teikts: „Ja ‘Izraēla’ necenšos panākt savu vienotību, tā piedzīvos jaunu karu, un atkal sievietes raudās, bet vīrietis izlies savu asinis, un mājās valdīs sēras, trūkums un bads, un dvēsele cietīs.”

33. Tāpēc Es jums saku, ka jums nevajadzētu cits citu nicināt, nedarīt nekādus nesaskaņas darbus. Manu mācību mērķis ir apvienot visas dvēseles, tuvināt tās viena otrai, lai jūs varētu kļūt par vienu un visi atzīt Mani par savu Tēvu.

34. Tagad atstājiet aiz sevis savu rūpju nastu, nāciet pie Manis bez šaubām vai bailēm, esiet pilni paļāvības un ļaujiet, lai Manā griba piepildās jūsos. Es zinu, kas notiek jūsu iekšienē, un dodu jums spēku, kas jums nepieciešams.

35. Es esmu visa radītā sākums un mērķis. Pēc manas gribas jūs esat ieradušies šajā pasaulē, un pēc manas gribas jūs to atkal atstāsiet.

36. Es nāku kā mīlošs Tēvs, lai dāvinātu jums savu piedošanu, jo jūs vēl esat vāji.

37. Šī dzīve jums ir uzticēta kā iespēja, lai jūsu dvēsele nopelnītu atalgojumu. Tāpēc visām jūsu domām un cilvēciskajām darbībām jābūt saskaņā ar Manu mīlestības un taisnīguma likumu. Taču cilvēki ir novirzījušies no ceļa, ko viņiem rāda Mans likums, un tāpēc bija nepieciešams atgriezties pie viņiem, lai viņus par to atgādinātu. Ar šādu nolūku Es šajā laikā esmu sazinājies ar jums. Iemesls, kāpēc jūs nāciet uz „”, lai klausītos manu vārdu, ir tas, ka jūs iedziļinieties manā mācībā un gatavojaties garīgajai dzīvei. Nenāciet no ziņkāres, no pienākuma sajūtas vai tāpēc, ka uzskatāt, ka tādējādi pildāt savu uzdevumu. Nāciet ar vēlmi katrā jaunā mācību stundā atrast jaunu atklāsmi, jaunu pamācību. Izmantojiet manu klātbūtni, tad jūs būsit labāk sagatavoti, lai pildītu savu misiju.

38. Vai nu jūs esat bijuši fiziski veseli, vai esat baudījuši apmierinājumu un ērtības, vai arī esat pacietuši slimības, nelaimes un nabadzību — tas viss paliek šeit uz Zemes, kur beidzas cilvēka dzīve un sākas dvēseles dzīve. Jūs

esat centušies pacelt savu dvēseli un esat bijuši spiesti ciest un pakļaut savu ķermeni. Tāpēc Es jums saku: klausieties uzmanīgi, vēl labāk izpratiet un pētījiet paši sevi, lai atklātu patiesību.

39. Bet, ja sastopaties ar tiem, kuri apgalvo, ka jūs sekojat jaunai mācībai, jums jāsaka viņiem, ka esat atteikušies tikai no baznīcas rituāliem, kas pieder pie ārējā kulta, un ka esat novērsušies no reliģiskā fanātisma.

40. Mans darbs tiks atzīts visā pasaulē. Jo tāpat kā citos laikos Es sūtīju praviešus, lai paziņotu par Manu atnākšanu, tāpat arī šajā laikā Es sūtīšu Savus jaunus praviešus, lai izplatītu Manu mācību un paziņotu par Valstību, kas tuvojas visiem cilvēkiem, kam ir laba griba.

41. Katra atklāsme ir notikusi atbilstoši cilvēces garīgajām spējām un laikmetam, kurā tā dzīvoja. Šodien Es esmu nācis šādā veidā, rīt Es runāšu ar jums augstākā līmenī.

Šī atklāsme drīz beigsies, tā noslēgsies 1950. gada beigās. Tad maniem mācekļiem kā skolotājiem būs jādodas ceļā, un viņi nejutīsies vieni. Jo viņu gara gaismā, tajā manas dievišķības daļā, kas ir katrā no jums, Es esmu, lai runātu, lai piedotu, lai mīlētu un mācītu.

42. Ciktāl to atļauj šī sirdsapziņa, jūsu dvēselei jābūt brīvai. Jo tai pat nebūs vajadzīgas sapulču vietas, lai nodotu tālāk manu mācību. Jūs runāsi tur, kur radīsies tāda iespēja, un jūsu dzīve būs svētnīca, kurā jūs Man izrādīsiet godu ar savu darbu tīrību.

43. Lai gan jums šobrīd šķiet neiespējami radīt mieru cilvēces vidū, es jums saku, ka miers iestāsies, un vēl vairāk – ka cilvēks dzīvos garīgumā.

44. Pirms šī laika iestāšanās pasaule piedzīvos daudz nelaimju. Taču šīs ciešanas būs cilvēces labā gan materiālajā, gan garīgajā ziņā. Tas būs kā „līdz šejieni un ne tālāk” cilvēku ļaunprātīgajai rīcībai, savtīgumam un izpriecēšanai. Tādējādi tiks panākta līdzsvara. Jo ļaunuma spēki vairs nespēs uzvarēt labestības spēkus. Šai attīrīšanai ir soda izskats, lai gan tā nav sods, jo tā vienmēr skar visjutīgāko un mīļāko. Bet patiesībā tā ir līdzeklis, lai glābtu garus, kuri ir novirzījušies no ceļa vai to zaudējuši. Tas, kurš spriež pēc zemes mēriem, sāpēs nespēj atrast neko noderīgu; taču tas, kurš apzinās, ka viņam pieder gars, kas dzīvos mūžīgi, no tām pašām sāpēm gūst gaismu, stingrību un atjaunošanos.

45. Ja jūs domājat garīgi — kā tad jūs varat uzskatīt, ka sāpes ir ļaunums cilvēcei, ja tās nāk no Dieva, kurš ir pilnīga mīlestība?

46. Laiks iet, un pienāks brīdis, kad sāks parādīties tie lielie pārbaudījumi, un no pasaules izplūdīs pat pēdējais miera paliekums, kas neatgriezīsies, kamēr cilvēce nebūs atradusi mana Likuma ceļu un neklausīsies tajā iekšējā balsī, kas tai nepārtraukti teiks: Dievs dzīvo! Dievs ir jūsos! Atzīstiet Viņu, sajūtiel Viņu, samierinieties ar Viņu!

47. Tad mainīsies jūsu dzīvesveids. Egoisms pazudīs, un katrs būs noderīgs otram. Cilvēki iedvesmosies no manas taisnības, lai radītu jaunus likumus un valdītu pār tautām ar mīlestību.

48. Drīz nesiet manu vēstījumu cilvēcei, lai tā izmantotu manas mācības un brīdinājumus. Cilvēks atzīs, ka šis vārds patiešām bija pravietojums un ka tas bija paredzējis visu.

49. Kad šī satrauktā jūra būs nomierinājusī savus viļņus un vējš būs norimis, kad vairs nebūs epidēmiju, kas mocītu tautas, un kad postījumi būs izskausti, tad cilvēcei sāksies miers.

50. Jums jālūdz par pasauli, kurai būs jāpiedzīvo lielākais no saviem pārbaudījumiem un jāizdzer visrūgtākais kauss.

51. Cik daudzi, kas šodien domā, ka viņiem ir ticība, drebēs, redzot šos briesmīgos notikumus! Cik daudzi no jums, kas uzskatāt sevi par drosmīgiem, slēps savu glēvulību! Es jūs sagatavoju, lai jūs apzinātos savu rīcību, kad šī stunda būs pienākusi, un varētu izpildīt misiju, ko Es jums esmu uzticējis.

52. Šajā laikā jums ir izskaidrots katrs noslēpums, pat tas par manas dievišķības atklāsmes Trīsvienību, ko Es atkārtošu dažos vārdos:

53. Tēvs, Dievs, nav redzams, tam nav robežu, ne sākuma, ne gala — mācība, ko jūs nespējat saprast. Tāpēc sakiet: Dievs ir visa gaismas Radītājs, spēks, kas uztur Visumu, dzīvība, kas pulsē visās būtnēs.

54. Un Dēls? Dēls ir „Vārds”, viņš ir Dieva spēks, kas ierobežojās pilnīgā cilvēkā: Jēzū. Lai Viņā mājotu Tēva mīlestība.

55. Tā kā Dievišķais Gars bija Jēzū, Viņš bija cilvēks un Viņš bija Dievs — cilvēks savas materiālās dabas dēļ, Dievs savas garīgās dabas dēļ. Kā cilvēkam Viņam piemita cilvēciskajai būtnei raksturīgās iezīmes: Viņš juta un cieta kā cilvēks. Taču apziņa par savu misiju un garīgais spēks ļāva Viņam pārvarēt fiziskās vajadzības un kārdinājumus. Viss, kas nebija saskaņā ar Viņa misiju, tika Viņa noraidīts. Tādējādi caur šo taisnīgo un tīro cilvēku Dievs varēja atklāties kā cilvēks.

56. Kad Jēzus bija pabeidzis savu misiju, Viņš atgriezās pie Dievišķā Gara, sevī nesot cilvēciskās dzīves pēdas — pārbaudījumus, kuriem Viņš kā cilvēks pats pakļāva sevi. Tāpēc Dēls, būdams Tēva mīlestība, ir daļa no katra no jums, un jūs jūtaties saprasti, jo zināt, ka Viņš dzīvoja jūsu pasaulē un staigāja pa to pašu zemi, pa kuru staigājat jūs.

57. Taču Tēvs un Skolotājs ir viens un tas pats Dievs.

58. Un Svētais Gars — to es varu jums teikt — ir augstākā forma, kādā šī būtne atklājas visiem cilvēkiem, kuru garā ir dzirkstele no paša Radītāja būtības.

59. Svētais Gars, Tēvs un Dēls ir viena un tā pati Spēka, viena griba, nevis trīs personas, bet viena dievišķa būtne, kurai bija jāatklājas saviem bērniem dažādās formās, lai tiktu saprasta.

60. Saprotiet, cik daudz mīlestības ir jūsu Dievā, kurš — lai gan ir visvarens — nevilcinās ierobežot Sevi, lai jūs varētu Viņu sajūst un redzēt — kurš pavairojas, lai parādītu jums, ka Viņš ir ne tikai jūsu Radītājs un Tiesnesis, bet vienlaikus arī jūsu Tēvs, jūsu draugs, jūsu brālis, jūsu Skolotājs.

61. Jūs sakāt: „Kā tas viss ir iespējams?” — Jūs vēl esat mazas būtnes, kurām Es ierobežāju savus paskaidrojumus, lai tos pielāgotu jūsu prāta uztveres spējām.

62. Es jums piedodu un dodu jums savu svētību.

Mans miers lai ir ar jums!

Mācība 233

1. Lai mana Gara gaisma ir ar jums.

2. Mācekļi, kas nākat, cīnoties ar sevi, kas tiecaties pēc garīgās mūžības un neesat apmierināti ar saviem darbiem — sagatavojieties. Jo, lai gan ir pilnīgi pareizi, ka jūs neesat sasnieguši to, pēc kā ilgojas jūsu dvēsele, un vēl neesat redzējuši sava darba augļus, tomēr Es jums saku, ka esat sasnieguši pacelšanos un progresu. To jūs atradīsiet apstiprinātu tajā dzīvē, kas jūs gaida, kurā jums būs pilnīga izpratne par savu garīgo attīstību. Tur jūs sajūtīsiet, ka Meistara mīlestība patiesi ir iesūkusies jūsu būtībā un ka žēlsirdības izjūta pret tiem, kas cieš, ir nostiprinājusies jūsu dvēselē. Tas būs ražas novākums, ko esat ieguvis pēc dažādajām reinkarnācijām, kuras esat piedzīvojuši.

3. „Garīgā ieleja” būs apdzīvota ar gaismas gariem, kuru tikumi būs veltīti labajam un cilvēces attīstībai.

4. Tie, kas šajā pasaulē patiesi gatavojas un pilda savu misiju ar patiesu žēlsirdību un mīlestību, nemeklēs iespēju redzēt sava darba pabeigšanu, lai dzirdētu triumfa saucienus. Jo tam, kurš pēc tā ilgojas, vēl ir daudz materiālā un maz garīgā.

5. Kad Es jums teicu, ka jums jāpiešķir savam ķermenim tā nozīme un vieta, kāda tam ir jūsu liktenī, tas attiecas uz to, ka jums jāprot to vadīt, lai tas būtu instruments jūsu pilnveidošanai. Jo tieši jūsu dvēselei ir jānokļūst pie Manis.

6. Redziet, cik vienkārša visos aspektos ir mana mācība. Tāpēc Es jums saku, ka jums nekad nevajadzētu mēģināt to sarežģīt. Redziet, kā Es jums atviegloju veidu, kā to izpildīt. Taču tiktāl, ciktāl Es redzu, ka jūs garīgi uztverat Manu mācību, Es lieku jums sajūst atbildību, ko jūs ar to uzņematies. Jo mazāk cilvēks zina par Manu mācību, jo mazāka ir viņa atbildība.

7. Kāpēc ir tādi, kas bija pie Manis un pameta Mani? Kāpēc viņi apmaina Mani pret baudām, kas kaitē viņu dvēselei? Un, kad Es viņus panāku viņu ceļā un aicinu, viņi savā nepateicībā galu galā Man saka, ka nekad neesot Mani redzējuši vai sajutuši. Kā gan viņi jau tik drīz varēja uzskatīt, ka ir aizmirsuši To, kurš soli pa solim iet kopā ar viņiem — To, kurš viņiem ir stāvējis blakus pārbaudījumu brīžos un dzīves likteņa pavērsienos — To, kurš šajos brīžos mocītajai sirdij ir dāvājis debesu harmoniju, ko sniedz mana mīlestība un mans dievišķais miers, kurš tai saka: „Nāc pie Manis, atpūties pie Manis, seko Man, Es esmu debesis, kuras tu meklē.” Tajā brīdī šo sirdi pārņēma jūtu viļņojums, jo tā saprata, ka cilvēks savā ceļā nav viens, un no tās izlauzās mīlestības lūgšana, kas bija pateicība Meistaram.

Vai ir iespējams, ka kāds var aizmirst šos manas mīlestības pierādījumus?
Vai ir iespējams, ka kāds, tos saņēmis, noliedz, ka ir Mani sajutis?

8. Jūs, kas Man klausāties, jautājat Man: „Meistars, kā es varu zināt, kas ir labs un kas ir ļauns?” Uz to Es jums atbildu: Es esmu Dievišķā taisnība, un kā taisnība Es atklājos katrā no jums caur sirdsapziņu, kas ir mana Dievišķā Gara gaisma. Tā ir Dieva „balsis” cilvēkā, un tā kā cilvēkam piemīt spējas, kas ļauj viņam saprast šo „balsi”, tās „aicinājumus” un spriedumus, neviens nevar attaisnoties ar to, ka nezina labā ceļu, kas ir mīlestības un taisnīguma likums. Kādas ir tās spējas vai īpašības, kas ļauj cilvēkam dzirdēt sava paša vadītāja un tiesneša balsi? Intuīcija, saprāts, jūtas.

9. Tas, kurš rīkojas ļauni, to dara nevis tāpēc, ka viņam nav ausu, lai dzirdētu šo balsi, bet gan tāpēc, ka viņš tās ir aizvēris, lai nedzirdētu savu paša spriedumu. Tas nav tāpēc, ka viņam nav acu, lai atpazītu labo ceļu, bet gan tāpēc, ka viņš apzināti ir padarījis sevi aklu, lai ietu pa ceļu, ko viņš ir izveidojis pēc savas patvaļas.

10. Es jums saku: kāpēc aplūsināt Dieva mīlošo un harmonisko balsi, kas runā uz jums caur jūsu sirdsapziņu, lai gan tā jūs vienmēr droši vada pa labā ceļu?

11. Bieži vien „miesa” kā bieza plīvura dēļ neļauj jums ieraudzīt patiesības gaismu. Tāpēc Es jums saku, ka jūs dzirdēsiet šo balsi visā tās skaidrībā, kad jau būsiat atbrīvoti no ķermeņa. Šis brīdis var būt vislielākā laime dvēselei, kas ieradās uz Zemes, lai izpildītu savu misiju, vai arī bezgalīgas sāpes, ja tā atklāj savas kļūdas un redz savus trūkumus, kas liek tai vēlēties jaunu ķermeni kā iespēju sākt ceļu no jauna. Tad atklājas Tēva taisnīgums, kura avots ir mīlestība, kā spēks, piešķirot dvēselei jaunu cilvēka ķermeni, lai tā izpildītu savu likteni.

12. Cik daudz šādu iespēju Esmu piešķīris katram no jums, lai jūs laiku beigās nonāktu pie Manis, jo jūs kā bērni piederat Man. Taču Es nevēlos, lai jūs nonāktu pie Manis tikai žēlsirdības un mīlestības dēļ, bet lai tas notiktu arī jūsu nopelnu dēļ, lai jūs izrādītos cienīgi piederēt un redzēt visu Manas darbības godību.

13. Patiesi, Es jums saku: debesīs ir lielāka prieka, kad tur ierodas viens atgriezies grēcinieks, nekā tad, ja tur ienāk simts taisnīgie. Tā ir labā uzvara pār ļauno, kad tumsā kritusi dvēsele atgūst savu diženumu.

14. Es runāju ar jums šādā veidā, lai izskaustu visas tās pārspīlētās ticības priekšstatu, kas kavē jūsu dvēseles attīstības ceļu. Jo mana mācība jums nav skaidri izklāstīta no tās skaidrotāju puses.

15. Ļaudis, esiet stipri pret sāpēm! Kad jūs beidzot to sapratīsiet, jūs Man būsiat pateicīgi par to, ka esmu jūs pārbaudījis.

16. Nāciet Man tuvāk un klausieties Manī, jo ar Maniem vārdiem Es jūs garīgi barošu.

17. Mana mācība šajā laikā ir paveikusi brīnumu, padarot jūs par cilvēku pūļiem, kas alkst pēc gaismas.

18. Savas sirds klusumā jūs esat dzirdējuši Meistaru, un pie Viņa jūs esat atpūtušies no tāliem ceļiem, no kuriem jūs kā ražu atnesat savu nogurumu un sāpes.

19. Tas, pēc kā pasaulē ilgojas, ir mīlestība, miers, patiesība.

20. Nesiet vienotību tur, kur valda nesaskaņas, gaismu tur, kur pastāv kļūdas, morāli tur, kur mīt grēks, un dziedinājumu tur, kur ir sāpes.

21. Tad jūs būsiet dzidrs spogulis — spogulis, kas ir jūsu gars, kurā atspoguļojas mana dievišķā mācība un kurā cilvēce ierauga savus trūkumus.

22. Liels ir jūsu aicinājums cilvēces vidū. Tāpēc Es esmu jūs mācījis, lai jūs neklupētu, kas būtu iemesls tam, ka jūsu līdzcilvēki jūs nosodītu.

23. Padariet savu ķermeni par pazemīgu kalpu, kas nekad neiejaucas starp jūsu garu un Manu Garu, kas prot Man sniegt to kalpošanu, kas tam pienākas, un kas ļauj jūsu garam izrādīt Man to godbijību, kas tam pienākas.

24. Pareizi saprastā garīgumība dos jums spēku un veselību.

25. Kopš laiku sākuma Likuma un Gara mācības vēstnešiem zinātnieks ir bijis ienaidnieks. Starp abiem ir izcēlušās lielas cīņas, un ir pienācis laiks, lai Es jums kaut ko pateiktu par šīm nesaskaņām.

26. Es radīju šo pasauli, lai tā kalpotu inkarnētajām dvēselēm kā pagaidu mājvieta. Bet pirms tās to apdzīvotu, Es apveltīju tās ar Gara, prāta un gribas spējām. Es jau iepriekš zināju savu radījumu likteni un attīstību. Es ieliku zemē, tās iekšienē, virsmā un atmosfērā visus nepieciešamos elementus cilvēka būtnes saglabāšanai, uzturēšanai, attīstībai un arī atspirdzināšanai. Taču, lai cilvēks varētu atklāt dabas noslēpumus kā dzīvības avotu, Es ļāvu, lai atmodinātos viņa intelekts.

27. Tādējādi cilvēkam tika atklāti zinātnes pamati, kurus jūs visi esat spējīgi apgūt, lai gan vienmēr ir bijuši cilvēki ar lielākiem talantiem, kuru misija bija izraut no dabas tās spēku un elementu noslēpumus cilvēces labklājībai un priekam.

28. Esmu arī sūtījis uz Zemi lielus garus, lai tie jums atklātu pārdabisko dzīvi — to, kas stāv pāri šai dabai, aiz zinātnes robežām. Šo atklāsmju dēļ tika nojausts vispārējais, spēcīgais, radošais, visvarenais un visuresošais būtnes pastāvēšana, kas cilvēkam sagatavojusi dzīvi pēc nāves — dvēseles mūžīgo dzīvi.

29. Taču, tā kā vieniem bija *garīgas* misijas, bet otriem — *zinātniskas* misijas, gan vieni, gan otri — reliģijas un zinātne — visos laikos ir cīnījušies kā ienaidnieki.

30. Šodien Es jums saku, ka matērija un gars nav pretējas spēkas; starp abām ir jāvalda harmonijai. Gaisma ir Manas garīgās atklāsmes, un gaisma ir arī zinātnes atklāsmes un atklājumi. Taču, ja esat dzirdējuši, ka Es bieži kritizēju zinātnieku darbu, tad tas ir tāpēc, ka daudzi no viņiem ir ļaunprātīgi izmantojuši enerģiju, agrāk nezināmos dabas elementus un spēkus, lai sasniegtu postošus mērķus — iznīcināšanu, naidīgumu, naidu un atriebību, zemes varu un bezgalīgu tieksmi pēc varas.

31. Es varu jums teikt, ka tiem, kuri savu misiju ir pildījuši ar mīlestību un labām nodomām — tiem, kuri ar cieņu un pazemību ir ienākuši manās slepenajās dārgumu krātuvēs, — man ir bijis prieks atklāt viņiem lielus noslēpumus manas Meitas, cilvēces, labā.

32. Kopš pasaules sākuma zinātne ir mudinājusi cilvēci doties materiālā progresa ceļā, kurā cilvēks katrā solī ir atradis zinātnes augļus — vienus saldus, citus rūgtus.

33. Tagad ir pienācis laiks, kad jums jāapzinās, ka visa gaisma pieder manam Garam, ka viss, kas ir dzīvība, cēlies no manas dievišķības, jo Es esmu slepenā dārgumu krātuve, avots un visa radījuma sākums.

34. Šīs garīgā un zinātniskā cīņas pazudīs no cilvēku dzīves tiktāl, ka garīgais un zinātne apvienosies vienā gaismā, kas apgaismos cilvēka ceļu līdz pat bezgalībai.

35. Jūs sākat gatavoties šim laikam. Jo spiritismam ir jāpilda pasaules mēroga misija. Tieši tas atklās visiem cilvēkiem patieso dzīvi.

36. Iedomājieties cilvēci, kas savu zinātni un talantu liek tās rīcībā, kas bez fanātisma un elku pielūgšanas izrāda Dievam patīkamu godbijību, kurā pat izklaides ir dziedinošas un kuras prieki ir veselīgi gan ķermenim, gan dvēselei — tad jums būs jauna, garīgi augstāka pasaule, morāle un zinātniskums. Cilvēki cienīs sava tuvākā dzīvību un neizlems par savējo. Jo šie cilvēki sapratīs, ka viņi nav paši savi kungi un ka vienīgais visa īpašnieks esmu Es.

37. Tie, kas dzīvos pasaulē šajos žēlastības laikos, ir iepriekš nolemti. Tas, kas bija asaru ieleja, iznīcības un nāves lauks, tiks pārvērsts par miera ieleju.

38. Tas būs labvēlīgs laiks garīgajām dāvanām, lai tās attīstītos un uzplauktu. Tad zinātne nekavēs dvēseles augšupvērsto attīstību, bet Es ļaušu tai vēl dziļāk iekļūt Manos noslēpumos, kur Es atklāšu tai lielus noslēpumus cilvēces labā.

39. Mans Gars, kā vienmēr, priecāsies par Manu bērnu labajiem darbiem, vai tie būtu garīgi vai zinātniski, vai arī skaistuma uztveres augļi.

40. Šī tauta šeit sagatavos ceļu. Bet jūs to laiku neredzēsiet ar savu zemes ķermeņa acīm.

41. No jums neizskanēs neviens pestījošs aicinājums, pat ne viens, kas aicinātu šo tautu apvienoties. Tas būs Mans Vārds, kas jūs apvienos un pestīs.

42. Kad 1950. gadā beigsies mana atklāsme, Es vēlos ierasties jūsu svētnīcā. Tur, jūsu sirdīs, Man būs mīlestības tronis, ko manai tautai ir jāuzceļ Man. Jūs taču nevēlaties, lai Es parādītos pie krusta, pie kauna staba vai tiesas zālē.

43. Neļaujiet laikam izdzēst šos vārdus, lai jūs no tiem varētu veidot jūsu Tēva Lielo Gudrības grāmatu.

44. Lūdzieties, runājot ar dvēseli, jo jūsu ķermeņa balss debesīs neatskan.

45. Kamēr daži parādās garā, jo nevarēja ierasties fiziski, citi man rāda tikai savu fizisko apvalku, jo viņu dvēsele atrodas tālu, nodarbojoties ar materiālām lietām. Taču Es jums esmu teicis, ka ir jāgatavojas, lai Mani dzirdētu. Bet Es vēlos, lai mana gaisma kā garīgā mana plūst visur, kur atrodas mani bērni.

46. Es sagatavošu svētku mielastu šai dienai, lai tajā atspirdzinātos visi, kas dzīvo uz zemes, un tie lieli garu pulki, kas dzīvo aizsaulē.

47. Es jūs uzņemu Septiņu zīmogu grāmatas gaismā. Elija šajā laikā sagatavoja cilvēku saprātu manai atklāsmei. Kopš tā laika jūs manā darbā esat atklājuši arvien jaunas atklāsmes. Daži pareizi interpretēja manu mācību, citi sagrozīja tās jēgu, un, kad pienāca stunda, kad tauta sadalījās kopienās vai pulcēšanās vietās, katra no tām darbojās tā, kā to bija iemācījuši tie, kuri gāja pirms viņiem.

48. Kad jūs pirmo reizi dzirdējāt Manu Vārdu, Manu klausītāju skaits bija neliels. Starp viņiem bija vīrieši un sievietes, pieaugušie un bērni. Šī nelielā pulcēšanās auga un kļuva par tautu, un tad Es tai atklāju, ka tā garīgi ir „Izraēla”, kas bija paslēpta un izkaisīta pa visu pasauli. Laiks pagāja, un cilvēku pūļi vairbojās. Tad Es tos aicināju uz sapulci, jo biju atklājis, ka viņu sirdis dzīvoja atdalītas, ka starp viņiem nebija ne vienotības, ne saskaņas.

49. Mans Vārds atklājās krāšņi, un mana sirds atvērās kā lāde, no kuras plūda Likums un apsoliņumi. Tauta nolieca galvu tā priekšā un, paceldama labo roku, zvērēja sekot Tēvam, zvērēja apvienoties. Mans vārds šajā dienā bija neizdzēšams, jo tas palika ierakstīts tautas garā, tāpat kā šīs tautas solījums tika uztverts kā Jaunā derība ar Dievišķo Garu.

50. Kopš tā laika jūs cīnāties par savu vienotību, lai sirdīs būtu viena gaisma un viena pielūgsmes forma. Bet ne visi ievēroja šo derību, ne visi pieņēma vienotības un garīguma ideālu par savējo, un tas ir atnesis virpuļvētras un viesuļvētras pār šo tautu un dažreiz lika tai kļūt vājai. Šodien Es redzu, ka, kamēr vieni cīnās par šīs mācības tīrības, patiesības un vienkāršības saglabāšanu, citi garīguma trūkuma dēļ nav sapratuši šo patiesību un tādēļ to ir aptraipījuši ar svešiem rituāliem un dažādu reliģiju ietekmēm.

51. Es šīs laikmeta mācekļiem nesu mācību, kuras saturs ir tā būtība, ko mācīja Mozus, — to, ko Jēzus izplūda cilvēci, un to, ko mans Gars jums atklāj. Taču Es esmu redzējis, ka starp jums ir tādi, kuri ir slēpuši Manu patiesību, lai savās draudzes priekšā varētu pacelties kā valdnieki un karaļi. Ja viņi varētu, viņi valkātu kroni uz galvas, mantiju pār pleciem un turētu skepteri labajā rokā. Bet tā vietā viņi pazemo savus brāļus un māsas un izbauda to, ka saņem godu, glaimus un slavinājumus.

52. Cilvēki katru dienu nāk uz manām pulcēšanās vietām. Jaunas cilvēku pūļi un pēdējie mācekļi papildina šo tautu. Ja viņi ierodas draudzē, kurā mani bērni cenšas parādīt mana darba labestību un tīrību, viņi tiek piepildīti ar gaismu un slavē Mani. Bet, ja viņi nonāk tur, kur mīt iedomība un kaislības, viņi nonāk apmulsumā, un šādā apmulsumā viņi turpina savu ceļu. Kā gan viņi varētu apturēt to „darbinieku” haotisko uzbrukumu, kuri iet cilvēku pūļiem pa priekšu? Kā gan viņi varētu pierādīt pasaulei, ka tas nav ne kāda sekta, ne jauna reliģija, bet gan mūžīgais likums, Svētā Gara gaisma, kas kļuvusi par mācību, lai tā vestu cilvēkus uz viņu dvēseļu pilnību?

53. Ja jūs jau no paša sākuma būtu sapratuši manas mācības būtību un tās mērķi, ceļā nebūtu tik daudz apmulsušu cilvēku. Jūs domājat, ka jūsu dāvanas ir paredzētas jūsu zemes dzīves baudījumiem, un ļāvāt, lai mana Vārda gaisma nodzistu, tiklīdz tā sasniedza sirdis. Vārda nesēji pārnesa manu Vārdu no pirmās līdz pēdējai sapulces vietai, līdz viņu balsis kļuva aizsmakušas, lai vismaz viņu balsu skaļums pamodinātu un ieskaidrotu jūsu nocietinātās sirdis.

54. Jūs esat pieredzējuši, kā draudzes savstarpēji neatzina viena otru savu uzskatu un priekšstatu atšķirību dēļ, un tas jūs nav skāris, un jūs neesat darījuši neko, lai novērstu šo nesaskaņu. Reizēm jūs vēlaties saņemties un saukt savas draudzes pie atbildības un dot tām norādījumus. Bet ko jūs varat tām norādīt, ja paši neko nezināt?

55. Es zinu, ka tie, kuri ir cietuši un cīnījušies, lai parādītu Manu mācību visā tās tīrībā, šajos brīžos raud, dzirdot šos vārdus. Viņi lūdz Man piedošanu un spēku, lai izturētu šajā cīņā, un Es visiem piešķiru piedošanu,

spēku un gaismu. Es svētīju pazemīgos. Bet tiem, kas tādi nav, Es saku: esiet pazemīgi, neaizmirstiet, ka Es jūs salīdzināju ar savas līdzības „Pazudušo dēlu”, kurš — pēc tam, kad bija izšķērdējis savu mantojumu tālu no tēva mājām un redzēja, ka viņa rokas ir tukšas, ķermenis izsmelts un kails — atgriezās mājās, ilgojoties pēc tēva apskāvieniem. Tēvs viņu uzņēma un sarīkoja svētkus, priecājoties par to, ka dēls atkal ir pie viņa. Tad šis dēls kļuva pazemīgs, paklausīgs un mīlošs pret savu tēvu. Jo sāpes par saviem pārkāpumiem bija ienesušas gaismu viņa sirdī.

Bet jūs, kuriem esmu teicis, ka šajā laikā esmu jūs uzņēmis kā pazudušo dēlu — vai jūs uzskatāt, ka ir pareizi, ka, pēc tam, kad esmu sarīkojis svētkus jūsu ierašanās brīdī, sēdinājis jūs pie sava galda un apbēris ar žēlastības dāvanām, jūs esat pilni iedomības un pārņemjat manu namu?

56. Mans vārds ir spējis aizkustināt jūsu sirdis, un daži tajā saskata apņemšanos pilnveidot savus darbus, bet citi — apņemšanos laboties. Tādēļ Meistars jums saka: ir pienācis attīrīšanās laiks. Atgriezieties savās draudzes un attīstiet dāvanas, ar kurām Esmu apveltījis katru no jums. Mana vēlēšanās ir, lai tik daudzās nepilnības un svētuma zaudējumi beigtos, ja jūs nevēlaties, ka pirms laika, ko noteikusi mana Dievišķība, jūs paliktu bez mana Vārda.

57. Izpētiet manus vārdus, pārdomājiet tos un pēc tam dodieties ceļā ar stingru apņemšanos labot savas kļūdas, izlabot nepilnības un attīrīt dievkalpojumu formas. Lūdzieties un esiet nomodā, vēl ir laiks iznīcināt sliktās sēklas, sēt labās un novākt to augļus.

Mans miers lai ir ar jums!

Mācība 234

1. Jūs uz Īsu brīdi esat atstājuši pasauli, lai būtu kopā ar Mani. Jūs esat izgājuši cauri pārbaudījumam pēc pārbaudījuma un tādējādi savā dvēselē esat ieguvuši gaismu. Jo grūtajās stundās mana mīlestība ir bijusi ar jums un atgādinājusi jums manus mierinājuma un iedrošinājuma vārdus.

2. Spiritistiskā mācība ir jaunā Derības lāde, kurā cilvēce šajos laikos atradīs gaismu un mierinājumu.

3. Kad jūs redzēsiet, ka šīs sapulču telpas vairs nepietiek, lai uzņemtu cilvēku pūļus, Es jūs aicināšu uz ieleju pļavām, laukiem, uz kalnu un tur atklāšu savu Garu jūsu vidū.

4. Kopumā ņemot, cilvēce šajos laikos nav ieklausījusies manā vārdā. Tās garīgā gausība ir dziļa, un tādēļ tā neatrod mieru.

5. Jums ir bijis Svētais Gars par skolotāju. Tāpēc Es jūs daru atbildīgus par mieru.

6. Šī dievišķā mācība prasa rūpīgu pētīšanu, lai jūs varētu atklāt visu tajā ietvertu patiesību. Tā ir zvaigzne, kas apgaismo ceļu uz dvēseles pestīšanu.

7. Trešais laikmets pārsteidza pasauli naida, grēku un fanātisma bezdibēnī. Tā nebija gatava sajust Jaunā laikmeta atnākšanu, jaunas rītausmas parādīšanos. Tai vēl kādu laiku nāksies paciest savas ķēdes, līdz atjaunošanās un nožēla tās salauzīs, lai pēc tam tā varētu pacelties morāli un garīgi.

8. Neticiet, ka Es esmu tikai pie jums. Visā pasaulē ir reliģiskās kopienas, kurās cilvēki atrod patvērumu savām dvēselēm, un katra cilvēka iekšienē ir vieta, kuru Es apmeklēju, lai tajā atklātos: gars.

9. Mana mīlestība klauvē pie visām durvīm, nesot miera solījumu. No varas cilvēka, kas savā zemes slavas spožumā kļuvis iedomīgs, un no tā, kas ieguvis gudrību, līdz pat izstumtajam vai visnezināmākajam cilvēkam — viņus visus apmeklē viņu Kungs.

10. Esmu ieradies šajā laikā, lai izveidotu tautu, kuras skaistā balss būtu dzirdama visā zemē. Esmu uzticējies tai sauju kviešu, lai tā kļūtu par savu audzētāju. Pirms tam esmu to sēdinājis pie sava galda un devis dzert vīnogulāju sulu, lai tā stiprinātos un varētu izturēt ceļojumu. Ar saviem gudrajiem padomiem Esmu to mācījis atpazīt viltīgos ceļus, lai tas no tiem atdalītos. Esmu tam parādījis patieso svētnīcu, lai tas tajā ieietu un visur sajustu Manu klātbūtni. Esmu to atbrīvojis, jo nevēlējos, lai šajā laikā tā kājas vai rokas justu ķēžu smagumu.

Taču, ja Esmu tam devis lielas spējas un uzdevumus, tad ne tādēļ, lai tas kļūtu iedomīgs un augstprātīgs un uzskatītu sevi par karali, Dievu vai tiesnesi. Es apdāvināju tā garu ar tik daudz ko tikai tādēļ, lai tas apgērbtos

pazemībā un veltītu savu dzīvi uzdevumam būt noderīgam saviem līdzcilvēkiem un kalpot cilvēcei.

11. Es gribu, lai, kad viņš nonāks pie Manas dievišķības, tas notiktu tikai tādēļ, lai man atnestu savas sējas augļus, nevis lai lūgtu man piedošanu par saviem pārkāpumiem. Jūs esat garīgā tauta, ko Es gatavoju. Šodien jūs vēl pieļaujat kļūdas, lai gan saņemat Manas mācības, jo esat daļa no šīs skumjās cilvēces, kas vilkas pa zemi, jo nav spējusi attīstīties uz augšu.

12. Es esmu jums priekšā iecēlis ganu – Eliju –, lai viņš jūs vadītu uz pestīšanas aploku, kura robežas jums nevajadzētu pārkāpt.

13. Mans darbs, kas daļēji gulstas uz jums, kā krusts, kas sastāv no atbildības, atteikšanās un upuriem, gulstīs uz jums. Bet katrā solī un katrā kritienā jums būs mīlestības pilns atbalsts, kas ar visu savu žēlsirdību jūs atkal pacels kājās.

14. Līdz šim jūsu gājiens ir bijis smagnējs, nedrošs, neveikls, un jūsu nepilnības dēļ jūs esat novākuši rūgtumu un izlijuši asaras. Iemesls tam ir tas, ka jūs vēl esat mazi bērni. Kad nākotnē Es jūs sūtīšu ceļos, kas ved uz provincēm, jūs dosieties ceļā droši un pilni ticības.

15. Šajā dienā Es jums saku: pieņemiet savā sirdī un dvēselē apņemšanos sekot Man ar mieru, vienotību un labu gribu. Tādējādi jums jāgaida tas, ko Mūžīgais ir paredzējis 1950. gadam.

16. Saprotiet, ka šajos brīžos Es piedodu jūsu pārkāpumus, lai jūs varētu iet savu ceļu bez šī smaguma. Bet neuzkrauļiet savai dvēselei atkal grēka smago nastu.

17. Redziet: ja Es jums dodu Savu piedošanas vārdu, tas kļūst par gaismu tumsā.

18. Mācekļi: lai gan jūs visi nākat pa to pašu ceļu, jūsu liktenis ir atšķirīgs, un arī jūsu uzdevums ir atšķirīgs.

Pirms dvēsele ierodas uz Zemes, tā jau iepriekš ir redzējusi savu dzīves ceļu, un šīs zināšanas, tiklīdz tā ir iemiesojusies, ir pārvērtušās pieredzē no intuitīvās zināšanās, ar kurām tā ir pasargājusi sevi no bezdibeniem un kritieniem.

Šajos mācībās Es izlieku savu gudrību. Jo jūs esat mani mācekļi, kas sagatavo ceļu meistariem, kurus Es sūtīšu cilvēcei. Šīs sagatavošanās ceļš ir pilns ar briesmām un kārdinājumiem. Esiet modri, lai varētu pamanīt vilku krūmājos. Tad jums jāuzņemas mīlestības zobens, kuram jūsu pretinieks nespēs pretoties, un ar dadziem un ērkšķiem apaugušie lauki pārvērtīsies ziedošās ielejās.

19. Tā kā jūs esat dzirdējuši šo Gaismas vārdu, nebūtu pareizi, ja rīt jūs novirzītos uz nepareiziem ceļiem.

20. Praktizējiet mīlestību, izrādiet žēlsirdību, kas ir mīlestības meita, un jūs tiksiet glābti. Neslēpiet maizi, ko Es jums esmu uzticējis.

21. Neesiet vienaldzīgi pret savu līdzcilvēku sāpēm, jo tad jūs nesēsiet ticību manai mācībai. Iejūties katras dvēseles dziļumos, un jūs atzīsiet, ka visi meklē Gaismu, kas ir Patiesība. „Miesa” reti atklāj dvēseles cīņas.

22. Sagatavojieties. Jo, kamēr jūs apgūstat šo mācību, trūcīgie sauc pēc žēlsirdības un maiguma.

23. Mācekļi, izmantojiet šo dārgo laiku. Jūs esat ceļā, lai kļūtu par strādniekiem Kunga laukos, kas ir cilvēku sirdis. Jums nenogurstoši jādodas uz provincēm un mājām, jo laiks gulēt ir pagājis.

24. Jūs patiešām būsiet pārsteigti un iepriecināti, redzot, ka jūsu līdzcilvēku sirdis jau bija sagatavotas, lai jūs uzņemtu.

25. Gaismas gari, kas nāk no garīgās pasaules, sargā un darbojas cilvēku ceļos — gan pie nozīmīgajiem, gan pie neuzkrītošajiem.

26. Tagad ir žēlastības brīdis tiem, kas dzīvo uz Zemes, un tiem, kas vairs nedzīvo uz tās, jo viņi dzird Manu balsi, kas šādā veidā pirmo reizi tika sadzirdēta 1866. gadā.

27. Pirmie, kas Man klausījās, izturējās pret Manu darbu kā pret koku, nogriežot pirmos zarus, lai tos pārstādītu dažādās vietās. Daži pareizi interpretēja Manas mācības, citi novirzījās no ceļa.

28. Mazas bija tās grupas, kas pulcējās nabadzīgo sapulču telpu ēnā. Taču, kad tās kļuva skaitlīgākas un cilvēku pūļi palielinājās, Es aicināju viņus apvienoties, lai visi atzītu sevi par viena Skolotāja mācekļiem un mācības īstenotu vienā un tajā pašā veidā; lai sēkla tiktu sēta ne pēc „strādnieku”^{*} patikas, bet saskaņā ar dievišķo gribu.

**Atsauce uz Jēzus līdzību par „darbiniekiem vīna dārzā”.*

29. Pie Jaunās Derības Garīgās Lādes cilvēku pūļi zvērēja pakļautību, paklausību un labu gribu; taču, kad ar spēku uzbruka viesuļvētras un cikloni un koka zari sāka šaustīt, daži kļuva vāji, kamēr citi palika nelokāmi stingri un mācīja jaunajiem „strādniekiem”, kā apstrādāt „laukus”. Daži, kas bija atzinuši šīs atklāsmes lielumu, vēlējās iedziļināties manos noslēpumos *tālāk*, nekā tas ir mana griba, lai iegūtu zināšanas un varu, kas viņus padarītu pārākus par citiem; taču ļoti drīz viņi saskārās ar manu taisnīgumu.

30. Citi, kas nespēja atklāt šī darba lielumu tā tīrībā un vienkāršībā, ir pārņēmuši no sektām un baznīcām rituālus, simbolus un ceremonijas, jo domāja, ka tādējādi piešķirs maniem atklājumiem svinīgumu.

31. Es esmu jūs saucis par „stipro tautu”, jo jūs esat barojušies ar manu dievišķo vārdu, kas ir patiesa gudrības grāmata, kura nav rakstīta cilvēku rokām. Katrs vārds tajā ir lappuse, katra lappuse ir nozīmīga. Izpētiet to, neapmierinieties tikai ar to, ka iegaumējat manas atklāsmes. Tad šī grāmata paliks saglabāta jūsu sirdīs.

32. Tuvojoties brīdim, kad Es vairs nerunāšu ar jums, Es laboju visu to, ko jūsu priekšteči neprot labojāt. Jo Es nevēlos, lai starp mācekļiem būtu iesācēji, kas nesaprot manu mācību, nedz arī „strādnieki”, kas nemāk sēt.

33. Mācība, ko Es jums mācu, nav jauna. Nesakiet, ka ar manu atnākšanu uz Zemes ir radusies jauna reliģija. Mans vēstījums šajā laikmetā rāda jums to pašu ceļu, ko Es jums esmu iezīmējis kopš laiku sākuma, un mans vārds jums izskaidro un atklāj likuma un mācības noslēpumus, kurus jūs esat saņēmuši agrāk.

34. Tie, kurus jūs saucat par ārzemniekiem, ir bijuši jūsu vidū, lai uz laiku papildinātu jūsu rindas un kļūtu par manas dievišķības mācekļiem. Uztveriet viņus visus kā patiesus brāļus. Nedodiet sliktus piemērus, nepieņemiet slepenus iecelšanas amatos un neuzņemieties pārsteidzīgi atbildību vai to, kas jums nepienākas, jo tad jūs redzēsiet, ka augi, kurus jums vajadzētu audzēt, izkalst. Tas radīs lielas sāpes jūsu sirdīm.

35. Sagatavojieties. Jo Es jau esmu jums teicis, ka jūsu brāļi un māsas no dažādām reliģiskajām kopienām klauvēs pie jūsu durvīm — vieni, lai pieprasītu no jums atbildību par to, ko, pēc viņu domām, jūs esat no viņiem slēpuši; citi, lai lūgtu no jums izskaidrojumu par daudziem noslēpumiem; vēl citi, kas meklēs patvērumu un mierinājumu jūsu sirdīs. Sagatavojieties, lai jūs varētu sniegt patvērumu tiem, kas nonākuši grūtībās, un dot apmierinošu atbildi tiem, kas jums uzdod jautājumus.

36. Ļaujiet, lai pie jums atrod ceļu gan augstākstāvošie, gan vienkāršie ļaudis, gan zinātnieki, gan neizglītotie. Bet nepieļaujiet, ka manā darbā izplatās krāpniecība vai tā tiek sajaukta ar to, un nepieļaujiet arī svētuma zaimošanu.

37. Manai mācībai ir jāpārveido cilvēki, pārliecinot viņus ar savu mīlestību, maigumu un taisnīgumu, kā arī nesot viņiem atjaunošanos un mieru. „Karali” pazemīgi nokāps no saviem „troniem”. Brāļu slepkavošanas kari atkāpsies, dodot vietu piedošanai un saskaņai. Ļaunās kaislības tiks savaldītas, un tā asins slāpe, kas salīdzināma ar zvēru asins slāpi, kuri nogalina viens otru, lai apmierinātu savus instinktus, atkāpsies, dodot vietu cilvēcības jūtām.

38. Šī tauta šeit būs zemes labais gars, miera un svētību gars.

39. Mīļie mācekļi: Mans mācījums ir pie jums, kas vēl nesastāv no materiālām grāmatām.

40. Es jūs pārsteidzu šajā laikā, kad ļāvu jums dzirdēt Manu Vārdu caur vienkāršiem un neizglītotiem prāta orgāniem. Taču tā nav pirmā reize, kad Es izmantoju vienkāršus vai neizglītotus cilvēkus, lai ar Savu varu pārsteigtu zinātājus.

41. Jūs, kas Mani dzirdat, nevarat teikt, ka šī iemesla dēļ visi atrodaties vienā līmenī. Jo dvēsele, kas šajā ceļā ir aktīva, attīstās ātrāk nekā gausā un nekā tā, kas, baudot savus augļus, atslābst savā egoismā.

42. Lai gan Es meklēju *jūsu* dvēseli un sagatavoju to tā, lai tā drīz varētu tieši un garīgi sazināties ar Mani, arī cilvēce vēršīs savas acis uz dzīvo un patieso Dievu un aizmirsīs attēlus un tēlus. Bet Es jums saku, ka jums nekad nav trūcis mana likuma kā dvēseles pestīšanas gaismas. Jo jau sen tas tika iedvests Mozum.

Tajā ir divi baušļi, kuri — ja cilvēki tos ievērotu — radītu ticību visai manai mācībai, izpildītu visu likumu un būtu solis ceļā uz pilnību. Tie ir tie, kas jums runā par mīlestību pret Dievu no visas sirds un visas dvēseles, un par to, ka jums jāmīl savi tuvākie kā sevi pašu.

43. Mans likums netiek ievērots starp cilvēkiem; par to liecina netaisnība. Redziet, kā bagātais pazemo nabagu, spēcīgais valda pār vājo, tas, kurš bauda dzīvi, nerūpējas par to, kurš cieš. Tāpēc Es šajā laikā gribēju radīt taisnīgumu, apžēlojot nabadzīgos, vājos un ciešos, lai viņu sirdis kļūtu priecīgas un viņu lūpas izteiktu mīlestības un piedošanas vārdus tiem, kuri viņus aizvainojuši. Tādējādi Es jums rādu ceļu, kā iegūt Debesu valstības dārgumus.

44. Drīz Es jūs sūtīšu uz provincēm, ciemiem, pilsētām un tautām, lai izplatītu žēlsirdību, lai šī cilvēce attīrītos no saviem kauna plankumiem un sasniegtu pestīšanu. Vai varbūt jūs gribat, lai šī pasaule uz visiem laikiem paliktu kā izpiršanas vieta? Es vēlos, lai jūs uz šīs zemes sajustu mana Gara mieru — priekšlaicīgu mieru no tā, ko jūs baudīsiet manā klēpī.

45. Saprotiet, cik neatlaidīgs un nenogurstošs Esmu bijis kopš 1866. gada, kad sāku ar jums runāt šādā veidā. Jo Es vēlos jūs atstāt sagatavotus un vienotus pēc tam, kad mana Vārda iedvesma būs beigusies un starp jums sāksies laiks, kad mans Gars tieši atklāsies jūsu garam, tas ir: Debesu atklāsme Zemei. Taču „mans Vārds” arī tad turpinās atklāties no „mākoņa” kā intuīcija, garīgs redzējums un iedvesma.

46. Šī laika teologi pētīs manu Vārdu un jaunās rakstības un jautās: „Kas tu esi, kas šādi runāji?” Tāpat kā senie rakstu zinātāji un farizeji sacēlās un sacīja Man: „Kas tu esi, ka neievēro un aizstāj Mozus likumu?” Tad Es viņiem darīšu saprotamu, ka šīs trīs atklāsmes ir vienīgais likums, ko Es vienmēr esmu mācījis un ievērojis.

47. Daudzi no tiem, kas šajā laikmetā Mani nosoda, pieder pie tiem, kuri „Otrajā laikmetā” šaubījās. Taču Es viņus esmu saglabājis un atkal sūtījis uz Zemi, lai viņi redzētu mana Likuma uzvaru un atvērtu savas acis Gaismai.

48. Mācekļi, jūs patiesi esat dzēruši mana Vārda pienu un medu. Sagatavojiet savas sirdis, lai runātu ar savu Meistaru. Elija ved jūs pie Manis un aicina jūsu dvēseles pacelties uz miera sfērām. Viņš liek jums aizmirst zemes niecības, lai jūs varētu būt pie Manas labās rokas un priecāties par Maniem Vārdiem.

49. Es esmu jūs aicinājis no dažādām provincēm un tautām, lai apvienotu jūs vienā tautā. Es jūs apvienoju šajās pieticīgajās mājās, lai jums nodotu savu mācību. Jūs esat sajutuši manu klātbūtni un sekojuši maniem soļiem. Jo jums jābūt uzticīgiem lieciniekiem šim darbam, ko daudzi iepazīs tikai pēc 1950. gada. Bet svētīts lai ir tas, kurš ievēro manus baušļus, jo viņš būs sagatavots uz visiem laikiem.

50. Es jums atklāšu savas Vārda būtībā iemeslu, kāpēc Esmu atnācis Trešajā laikmetā, un iemeslu saviem atklājumiem, lai jūs nekad nekrustu maldu varā. Jo Es jums saku, ka pēc Manas aiziešanas parādīsies viltus pravieši, un tiem jums nevajadzētu pievērst uzmanību. Pēc šī laika vairs nemeklējiet Mani tādā veidā, kādā Es šodien runāju ar jums, jo tad jūs Manā skatījumā izdarītu smagu pārkāpumu, ņemot vērā, ka Es jūs biju brīdinājis.

51. Tad jums Mani jāmeklē tikai garīgi, jāparāda Man savu ticību un panākumus, ko gūstat savās darbībās, un jācenšas panākt vienotību. Jūs piesaistīsiet jaunus mācekļus savām sanāksmēm, jo šis tauta vairojas gan šajā, gan citās valstīs.

52. Ceļš, ko Es jums norādu, ir mīlestības, atteikšanās un upurēšanās ceļš. Lai nonāktu pie Manis, jums bieži nāksies upurēt to, kas jums visdārgākais. Jūsu sirds, kas ir piesaistīta zemes baudām, būs jāatsakās no tām, lai veltītos Manas mācības pētīšanai un izpētei.

53. Otrajā laikmetā manu Vārdu dzirdēja daudzi cilvēki. No viņiem Es izvēlējos divpadsmit, kurus Es padarīju par saviem mācekļiem. Viņi tika mācīti ar manu Vārdu. Mana mīlestība visdažādākajos veidos kā kalts apstrādāja viņu sirdis. Viņi dzīvoja manā tuvumā, nojauta šo dievišķo atklāsmes vērienīgumu, manās paraugīgajās darbībās saskatīja manu mīlestības un pestīšanas nodomu. Viņi cieta manas lietas dēļ, un, kad Es no viņiem aizgāju, viņi kļuva par maniem apustuļiem. Viņi pameta visu, lai sekotu maniem soļiem. Ne apmelošana, ne viltus liecības viņus neatturēja. Viņos dzīvoja tikai mīlestība un pakļautība. Tas, ko Es biju iesējis viņu dvēselēs, bija nesis augļus, un gan pirms, gan pēc Manas aiziešanas viņi ļāva Man nogaršot šos augļus, kurus Es atzinu par pilniem ar saldumu un

pakļautību, un Es teicu viņiem: „Turpiniet Mani klausīties, un vēlāk Es caur jūsu mutēm paziņošu lielas atklāsmes, kas jums pašiem vēl ir nezināmas.” „Vārds” būs neizsīkstošs, un iedvesma, kas daudzveidīgi izplūdis caur jūsu vēstījumu, nesīs augļus. Jūs visi būsiat dāvana cilvēcei — dāvana, ko Es taisniedzu kā liecību par Manu patiesību.

54. Mani mācekļi apsolīja visās savās darbībās ņemt Mani par paraugu un darīt cilvēcei to, ko Es darīju viņiem. Viņi pabeidza savu darbu, un viņu piemērs ir nemirstīgs.

55. Tāpat, ar to pašu mīlestību, Es jūs sagatavoju Trešajā laikmetā un jautāju jums: vai esat gatavi pieņemt pārbaudījumus, kurus Es, ja tā būs Mana griba, sūtīšu jums, lai pilnveidotu jūsu dvēseles? — „Jā,” jūs Man sakāt no visas sirds dziļumiem. „Mēs Tevi mīlam un gribam Tev kalpot, taču mēs gaidām Tavu pilnīgo atbalstu.”

Es jums saku: Mans iedrošinājums jūs nekad nepametīs. Es jūs vadīšu tā, lai mana gaisma jums vienmēr rādītu jūsu pienākumus un jūsu darbi vienmēr atbilstu mani likumiem.

56. Tu esi attīstījies uz augšu, tauta, un jau nojauti garīgo dzīvi. Tu uz Īsu brīdi sajūti to valstības mieru, kas tevi gaida, esi iepazinis pienākuma izpildes gandarījumu un saki Man: „Meistars, pārbaudi sēklu, ko mēs Tev rādām, un saki mums, vai mēs esam izpildījuši savu uzdevumu vai to pārkāpuši.” Bet Es jums saku: Es esmu saņēmis jūsu mīlestību un labos nodomus. Neuztraucieties, jums ir liels spēks, lai uzvarētu pārbaudījumos, un pretlīdzeklis pret jebkuru ļaunumu. Izmantojiet visas savas dāvanas, lai redzētu, cik stipri jūs esat. Es veicināšu jūsu spējas, ļaušu tām augt un izmantosi tās. Jo jums ir jānes lielas augļas cilvēcei, un tad jūs redzēsiet sevi pilnus ar manām žēlastības dāvanām un labvēlībām.

57. Kad būsiat tam gatavi, neizturieties vienalīdzīgi pret tiem, kas cieš, neizrādiet nicinājumu pret nabadzīgajiem. Izrādiet žēlsirdību, ļaujiet manai gaismai apgaismot viņu dzīvi, ļaujiet mīlestībai, ko Es esmu ielicis jūsos, sasniegt viņus un dot viņiem siltumu, iedrošinājumu un cerību.

58. Mīliet garīgi ar tīru un nesavtīgu mīlestību. Mīliet Mani tā, kā Es jūs mīlu. Mīliet savus līdzcilvēkus, jo katrā no viņiem Es esmu.

59. Esiet pazemīgi starp pazemīgākajiem, esiet visu kalpi, tāpat kā Es esmu jūsu kalps. Es bieži esmu saņēmis jūsu norādījumus un esmu jums paklausījis, lai jūs mācītu. Tas, kurš kalpo, ne pazemojas, bet gan godā sevi. Tomēr nepieprasiet atlīdzību par savu kalpošanu. Uz Zemes nav neviena, kas varētu pienācīgi novērtēt jūsu darbu. Es jums dosu pēc jūsu nopelniem, rīkojoties taisnīgi.

60. Uzticiet Man visas savas lietas, un Es tās izvērtēšu labvēlīgi. Ja Es redzēšu, ka jūsu nodoms bija darīt labu, ka jūs esat centušies aizstāvēt

principus, kurus Es jums esmu devis jūsu pestīšanai, ka jūs esat pratuši klausīties Mani un paklausīt Man, Es pieņemsu jūsu darbus, un tādējādi jūs nesīsiet pestīšanu ne tikai sev, bet arī garīgajai kopienai, ar kuru jūs esat saistīti brālīgās saitēs, un kas veido jūsu ģimeni. Jūsu labs piemērs atradīs atbalsi ne tikai pasaulē, kurā jūs dzīvojat, bet arī citos dzīves līmeņos, un tas būs kā sēkla, kas laika gaitā vairojas. Un jūs kopā ar Mani novāksiet augļus un mūžīgi barosieties no tiem.

Mans miers lai ir ar jums!

Mācība 235

1. Es atnācu pie jums kā jauna diena, ar Savu Gaismu mīlestībā izklīdējot jūsu nesapratni un šaubas.
2. Nāciet uz Mani sagatavoto svētku mielastu, lai jūs savās mutēs ieliktu labu ēdienu, kas jūs piepildīs ar spēku un žēlastību.
3. Es aicinu jūs baudīt mieru un glābšanu no nemierīgās jūras un atkal norādu jums brālības un mīlestības ceļu, jo Es vēlos, lai jūs kļūtu par tikumības un pienākuma pildīšanas paraugu.
4. Briesmas slēpjas un apdraud jūsu dvēseli. Bet mana gaisma jūs modina, un jūsu lūgšana ļauj jums uzvarēt. Jūs redzat šo pasauli, kas ir piepildīta ar jaunajiem darbiem un savtīgām rīcībām. Vīrietis un sieviete savstarpēji ievaino viens otru un izklāj savu ceļu ar dadžiem un ērkšķiem. Jūs izjūtat skumjas, redzot, kā bērni apmaldās uz kropļotiem ceļiem. Tieši šeit ir vajadzīgi gaismas, mierinājuma un miera vēstneši.
5. Kamēr vētras pērk cilvēci, Es lappusi pēc lappuses pārskatu Dzīves grāmatu jūsu garā, lai padarītu jūs par miera karavīriem.
6. Mans Gars runā uz jums caur cilvēka saprātu. Šajā laikā „Vārds” nav kļuvis par cilvēku, un tādēļ Es varu jums atkal teikt: laimīgs ir tas, kurš ticējis, neredzot Mani, jo viņš iepazīs daudzus mācības no Manas slepenās dārgumu krātuves.
7. Mācekļi, atcerieties to, kas drīz notiks, proti, ka šīs manas sludināšanas forma drīz beigsies. 1950. gads tuvojas, un pēc tam jūs vairs nedzirdēsiet Manu Vārdu. Ja jūs nebūsiat modri, kārdinājums jūs pārsteigs, un viltus Kristus parādīsies caur „darbiniekiem”, kuri šodien ir Manā dienestā, bet rīt savas vājības dēļ noliegs, ka Mans Vārds ir beidzies. Viņi uzliks tumšu saiti savu brāļu acīm un vadīs ļaužu pūļus pa sāpju un tumsas ceļu, uzliks dvēselēm neziņas ķēdes un atvērs viņu priekšā pamestības un rūgtuma bezdibenus. Tad tie, kas nonākuši šajā apmulsumā, zaimojoši vēršos pret Mani un nosodītu Mani, aizmirstot, ka Meistars jūs savlaicīgi brīdināja, lai jūs neiekrītu kārdinājumā.
8. Atpazīstiet ceļu, saprotiet, ka Svētais Gars savā gudrībā no kalna virsotnes jūs aicina, lai dotu jums mieru, lai ļautu jums dzirdēt debesu balsi, kas svētī jūsu dvēseles ieraš, kura prata uzvarēt ķermeņa vājumu un pasaules lamatas.
9. Ļaujiet savai dvēselei dzert vīnu, ko Es tai piedāvāju, ļaujiet tai turpināt baroties no Manas mīlestības. Slimais atgūs veselību, un aklais ieraudzīs Manu gaismu. Jo šīs sirdis atvērsies kā zieds, kura smarža sasniegs Tēvu.
10. Lai mana Dievišķā Gara žēlsirdība atdzīvina jūsu ķermeni un dvēseli, mīļie mācekļi.

11. Es uzņemšu jūs kā mazus bērnus, lai caur cilvēcisko saprātu jums sniegtu mācību stundu.

12. Nāciet man tuvāk, klausieties manī un iegaumējiet katru manu teikumu, izpētiet tos, jo to jēga ļaus jums aizmirst savas sāpes, bēdas un rūpes. Uz Īsu brīdi aizmirstiet pagātni un dzīvojiet šajā brīdī. Es esmu Ceļš, Patiesība un Dzīvība.

13. Veltiet šim cēlajam brīdim savas tīrās domas, jo Es vēlos iekļūt jūsu sirds dziļākajās dziļumos.

14. Kad jūs kādreiz spēsiet saprast un dzīvot saskaņā ar manu mācību caur manu Vārdu un būsiet attīstījuši savas dvēseles spējas, jūs būsiet piepildījuši savas sirdis ar šī dievišķā avota ūdeni, ar kuru varēsiet remdēt trūcīgo slāpes.

15. Manu mācību mērķis ir cilvēces morālā un garīgā glābšana. Lai palīdzētu jums jūsu augšupvērstajā attīstībā, mans Gars izstaro šo gaismu. Tā ir mana vēstījuma jēga.

16. Patiesi, Es jums saku: cilvēces atjaunošanās ir jāsāk ar sievieti, lai tās augļi, kas būs rītdienas cilvēki, būtu brīvi no tiem trūkumiem, kas jūs ir noveduši līdz deģenerācijai.

17. Pēc tam vīrieša uzdevums būs dot savu ieguldījumu šajā atjaunošanas darbā; jo ikvienam, kurš ir samaitājis sievieti, būs viņa atkal jāpacilā.

18. Atcerieties, vīrieši, ka bieži vien tieši jūs esat bijuši tie, kas savos tīklos esat nogāzuši tikumīgas sievietes, meklējot viņās jūtīgās un vājās puses. Taču tiem spoguļiem, kas agrāk bija dzidri, bet šodien ir apduļķojuši, jums jāpalīdz atkal atspoguļot viņu dvēseļu tīrību un skaistumu.

19. Kāpēc jūs šodien nicināt tieši tās, kuras agrāk esat pavedinājuši uz izkropļotu dzīvi? Kāpēc jūs sūdzaties par sieviešu morālo pagrimumu? Saprotiet, ka, ja jūs būtu vadījuši viņas pa manā „” likuma ceļu, kas ir sirds un gara, cieņas un mīlestības pret tuvākajiem likums, mīlot viņas ar mīlestību, kas pacilā, nevis ar kaislību, kas pazemo, tad jums nebūtu iemesla raudāt un sūdzēties, un viņas nebūtu kritušas.

20. Vīrietis meklē un gaida sievietē tikumus un skaistumu. Bet kāpēc jūs pieprasāt to, ko neesat pelnījuši? Es redzu, ka jūs joprojām uzskatāt, ka jums ir lieli nopelni, lai gan jums to ir maz. Ar saviem darbiem, vārdiem un domām atjaunojiet to, ko esat iznīcinājuši, un piešķiriet godīgumam, morālei un tikumībai to vērtību, kāda tiem pienākas.

21. Ja jūs, vīrieši, centīsieties šādā veidā, jūs palīdzēsiet Jēzum Viņa glābšanas darbā, un jūsu sirdis piepildīsies ar prieku, redzot, ka ģimenes tiek godātas ar labu sievu un godīgu māti. Jūsu prieks būs liels, redzot, ka tikumība atgriežas pie tiem, kuri to bija zaudējuši.

22. Glābšana attiecas uz visiem. Kāpēc gan pat vislielākais grēcinieks nevarētu tikt glābts? Tāpēc Es saku jums, vīri: sadarbojieties ar Mani, lai glābtu tos, kurus jūs esat nogrūduši pazudināšanā, iedvesmojot viņos jaunu cerību ar Manas mācības gaismu. Ļaujiet manām mīlošajām domām sasniegt viņu prātus un sirdis. Nesiet viņiem manas vēstis arī cietumos un slimnīcās, pat uz vietām, kur valda netīrība. Jo tur viņi raudās no nožēlas un sāpēm, jo nav bijuši pietiekami stipri, kad pasaule ar saviem kārdinājumiem viņus ievilka pazudināšanā.

23. Katra sieviete reiz bija bērns, katra sieviete reiz bija jaunava, tāpēc jūs ar līdzjūtību varētu sasniegt viņu sirdis.

24. Es izmantosiu tos vīriešus, kuri nav aptraipījuši šīs tikumus, un uzticēšu viņiem šo uzdevumu. Atcerieties, ka Es jums esmu teicis: „Pēc jūsu darbiem jūs tiksiet atpazīti.”

25. Ļaujiet dvēselei runāt caur zemes izpausmes formu.

26. Bet tiem, kuri nebija gatavi cienīt tās mīlestības dāvanas, ko Es ieliku šajā būtnē, Es saku: kāpēc jūs sakāt, ka mīlat, ja tas, ko jūs jūtat, nav mīlestība? Kāpēc jūs dodat iemeslu citiem paklupt, un nekas jūs no tā neattur? Padomājiet: ko justu jūsu sirds, ja to, ko jūs darāt ar tām nokaltušajām ziediem, darītu ar jūsu māti, jūsu māsu vai ar jūsu mīloto un tādēļ cienīto sievu? Vai esat kādreiz domājuši par brūcēm, ko esat nodarījuši vecākiem, kuri jūs ar tik lielu mīlestību audzinājuši?

27. Sirds dziļumos, saskaņā ar sirdsapziņu, pajautājiēt sev: vai var novākt to, ko nav sējis?

28. Ko jūs gatavojat savai nākotnes dzīvei, ja nepārtraukti aizvainojat savus tuvākos? Cik daudzi būs jūsu upuri? Kāda būs jūsu beigas? Patiesi, Es jums saku: jūs esat daudzus padarījuši par upuriem savu kaislību virpulī; daži pieder jūsu tagadnei, bet citi – jūsu pagātnei.

29. Es vēlos, lai sirds un mute, kas bija neuzticības un melu patvērums, kļūtu par patiesības un nevainīgas mīlestības patvērumu.

30. Apgaismojiet savu tuvāko ceļu ar vārdu un savu paraugu, lai jūs varētu kļūt par kritušo sieviešu glābējiem. Ak, ja vien katrs no jums izglābtu vismaz vienu! Neizsakieties slikti par šo sievieti, jo aizvainojošais vārds, kas ievaino *vienu*, ievainos *visus*, kas to dzird — jo no šī brīža arī tie kļūst par jauniem tiesnešiem. Respektējiet citu rīcību un noslēpumus, jo nav jūsu darbs tos nosodīt. Man ir mīļāki vīrieši, kuri ir paklupuši grēkā un kurus Es atkal pacelšu, nekā liekuļi, kuri izrāda nevainību, bet tomēr grēko. Es dodu priekšroku lielam grēciniekam, kurš tomēr ir sirsnīgs, nevis viltus tikumības izlikšanai. Ja jūs vēlaties rotāties, lai tās ir sirsnības svētku drēbes.

31. Ja jūs atradīsiēt tikumīgu sievieti ar augstām jūtām un jutīsieties nevēriģi, lai pie viņas pieietu, lai gan jūs viņu mīlat, un ja jūs tādēļ viņu

pazemosiet un nicināsi, un, pēc tam, kad būsi cietuši un atzinuši savu kļūdu, vērsoties pie viņas, lai rastu mierinājumu, jūs veltīgi klauvēsi pie viņas durvīm.

32. Ja visas sievietes, kas katra vīrieša dzīvē ir spēlējušas kādu lomu, no viņa būtu saņēmušas vārdus un sajūtu par mīlestību, cieņu un sapratni, jūs pasaule neatrastos tajā grēka augstumā, kurā tā atrodas.

33. Neizturieties slikti pret savu sievu, esiet žēlīgi, viņa ir daļa no jums pašiem. Es jums esmu teicis: „Mīliet viens otru.” Sāciet ar savu ģimeni, jo tad jūs mīlēsi un sapratīsiet arī citus.

34. Mīlestības un miera Meistars ir satricinājis jūs ar saviem vārdiem, kas ir pilni sirsnības, bet arī taisnīguma. Jo, ja Es vienmēr runātu ar jums maigi, Mans darbs nebūtu pilnīgs. Dažreiz Es esmu pavasara brīze, kas glāsta, un dažreiz rudens vētra, kas pērst. Iemesls tam ir tas, ka jūs dažkārt jūtaties pārāk lieli. Jūs jūtaties mīlēti un apbrīnoti, taču patiesībā esat iedomīgi, egoistiski un bezsirdīgi. Jūs neapzināties savu nožēlojamo stāvokli, ko tikai Es esmu jums skaidrojis, lai jūs atzītu savu nenobriedību.

35. Sāciet domāt, rīkoties un dzīvot – cilvēcei ir vajadzīgi jauni vīrieši un sievietes, kuri ar savu labo darbu piemēru rādīs ceļu uz pestīšanu.

36. Cilvēki, cilvēki, kas visi saduras viens ar otru! Es esmu jūs sastapis, kā jūs noliedzat savu ļaunumu un lepojaties ar to, ko uzskatāt par diženumu, vienlaikus slēpjot savus kauna plankumus. Bet Es jums saku, ka cilvēks, kurš uzskata sevi par slavējamu savā šķietamajā diženumā, ir garīgi nabags. Un tiem, kuri, trūkuma dēļ tikumiem, apmelo citu kļūdas un tiesā svešus pārkāpumus, Man jāsaka, ka viņi ir liekuļi un ļoti tālu no taisnības un patiesības.

37. Ne tikai tie, kas atņem fizisko dzīvību, ir slepkavas, bet arī tie, kas ar apmelošanām sarauj sirdi. Tie, kas nogalina sirds jūtas, ticību, ideālu, ir dvēseles slepkavas. Un cik daudzi no viņiem dzīvo brīvi, bez cietuma un bez ķēdēm.

38. Nebrīnieties, ka Es tā runāju ar jums, jo Es redzu jūs vidū izpostītas ģimenes, jo jūs, neievērojot savus pienākumus, esat uzņēmušies jaunas saistības ārpus tām, nerūpējoties par savu tuvinieku sāpēm un pamestību. Paskatieties apkārt – cik daudz ir izpostītu ģimeņu, cik daudz sieviešu, kas dzīvo netiklībā, un cik daudz bērnu bez tēva. Kā gan šajās sirdīs varētu pastāvēt maigums un mīlestība? Vai jūs nedomājat, ka tas, kurš ir nogalinājis šo cilvēku laimi un iznīcinājis to, kas bija svēts, ir noziedznieks?

39. Jūs esat tik ļoti pieraduši pie ļaunuma, ka pat tos cilvēkus, kuri izgudro šos jaunus nāves ieročus, jūs saucat par dižiem, jo tie vienā mirklī spēj iznīcināt miljoniem cilvēku dzīvību. Un jūs tos pat saucat par

zinātniekiem. Kur palicis jūsu saprāts? Dižs var būt tikai tas, kurš ir garīgs, un izglītots ir tikai tas, kurš staigā patiesības ceļā.

40. Nejauciet kara kurinātājus ar lielajiem ģēnijiem, lai jūs neizrādītu savu apbrīnu tiem, kuri savā dvēselē nes tikai ļaunumu, pat ja ārēji viņi izrāda cieņu, kādas viņiem nav. Ja jūs uz brīdi uzklausītu saprāta un sirdsapziņas balsi, tā viņus nogāztu no pjedestāla. Taču deģenerātam nav vēlēšanās atzīt sevi tādu, kāds viņš ir, un, ja viņš uz brīdi ierauga to nožēlojamo cilvēku, ko viņš nes sevī, viņš dod priekšroku novirzīt savas domas uz kaut ko citu. Viņam ir nepatīkami atzīt un izvērtēt savas kļūdas.

41. Ak, jūs, zemes cilvēki, kad jūs beidzot sadzirdēsiet to iekšējās sirdsapziņas balsi, kas katrā solī pacilājas, lai jums pārņemtu jūsu necienīgos darbus?

42. Jūs Mani klausāties satraukti, un tas ir tāpēc, ka — kad runā Kristus patiesība — cilvēks, apzinoties savus pārkāpumus, apklust.

43. Šodien Es esmu jūs iedvesmojis glābt sievieti, kas savā ceļā ir pakļususi; un, ja jūs Man parādīsiet to, kuru esat glābuši, Es viņai dāvināšu ziedu, svētību un ļoti lielu mieru, lai viņa vairs nekad nekristu.

44. Ja jūs šo uzdevumu izpildīsiet šādi, tās būtnes, kuras ir ievainotas šajā pasaulē, sajūtīs, kā Jēzus mīlestība ieplūst viņu sirdīs.

45. Es to dzirdēju, ja viņi savās lūgšanās Man teiks: „Mans Tēvs, nepievērš uzmanību manam grēkam, skaties tikai uz manām sāpēm. Nesodi manu samaitātību, skaties tikai uz manām ciešanām.” Šajā brīdī mans mierinājums nolaidīsies uz to mokāmo sirdi, un tā attīrīsies ar asarām. Ja vien jūs zinātu, ka grēcinieka lūgšana tiek uztverta spēcīgāk nekā tā, ko lūdz iedomīgais, kurš uzskata sevi par taisnu un tīru.

46. Starp pūļiem, kas klausās manu vārdu, ir arī tās sievietes, par kurām es jums esmu runājis. Mans apmetnis ir pasargājis tās no jūsu skatieniem un jūsu spriedumiem, jo arī tās es esmu aicinājis pie Gara lielā svētku galda.

47. Es esmu aicinājis viņas uz šo mīlestības un piedošanas svētkiem, lai viņas manā klātbūtnē sajustu to mīlestību, ko viņas ir meklējušas, bet starp cilvēkiem nekad nav sajutušas un atradušas.

48. Uz tām skumjajām sirdīm plūdīs mana maiguma straume un runās uz tām, un tās sajūtīs Mani un ticēs Man.

49. Tad jūs redzēsiet, kāds ir darbs, kas aptraipa, un kāds – kas atbrīvo. Jūs piedzīvosiet brīnumus, ko paveic patiesa mīlestība, un tādējādi jūs palīdzēsiet savam Kungam atjaunot to, ko paši esat iznīcinājuši. To, ko jūs esat aptraipījuši, Es attīrīšu. Tad šie nokritušie ziediņi ar savu tikumību un smaržu atkal rotās Visuma altāri.

50. Redziet, kā Es attaisnoju grēciniekus caur to lūpām, kuri paši arī ir grēcinieki!

51. Bet jūs, sievietes, kas uzskatāt, ka piederat pie augstākajām sabiedrības šķirām, un kaunāties tuvināties tiem, kas ir grēkojuši — bēdas jums, ja jūs jūtaties aizvainotas, jo neesat sapratušas, ka garīgi jūs visas esat vienlīdzīgas! Daudzas no jums gan fiziski nav grēkojušas, taču noteikti domās, un cik daudzas citas no jums ir pratušas noslēpt savus pārkāpumus! Tātad, ja jūs esat grēkojušas — kāpēc jūs sašutāt? Es jums saku, ka gan meitenēm, gan sievietēm, gan mātēm ir jācinās par to cēlo ideālu, ko Es jums šodien esmu iedvesmojis.

52. Šis ir mācījums, ko jums sniedz Meistars ar saviem vārdiem, kas jums dod spēku un mīlestību. Strādājiet un mīliet, lai jūsu sirds sasniegtu mieru un garīgo laimi, par ko Es jums runāju Kalna sprediķī.

53. Ne Es nāku pie jums, bet jūs pacelaties līdz „mākonim”, lai dzirdētu Manu balsi.

54. Trešajā laikmetā „Dievišķais Vārds” nav kļuvis par cilvēku, tas ir nācis pie jums garīgā veidā. Šī zemes daļa, kurā jūs dzīvojat, šodien ir izraudzīta, lai saņemtu manu apsoliājumu un lēmumu piepildījumu. Šeit Es šobrīd rakstu savu trešo testamentu, un šeit Es jūs sapulcināju, lai jūs Mani gaidītu. Jo jūs esat tādi paši kā cilvēki pagātnes laikos.

Tāpat kā jūs šajā laikā gaidījāt Mani un jūsu gaidīšana bija sāpīga, pilna ilgu, ko iedrošināja vienīgi mana apsoliājuma gaisma, tāpat arī Pirmajā laikmetā, kad šķindēja jūsu verdzības ķēdes, jūs pacietāt bezdzimtenības ciešanas, balstoties uz cerību par manu apsoliājumu, ko es devu jūsu senčiem. Es pārbaudīju jūsu ticību, jūs nopelnījāt izturības nopelnus, un beidzot kā atlīdzību ieguvāt Apsolitās zemes īpašumu.

55. Jūs atklājāt jaunu dzīvi. Tauta aizmirsta savu agrāko verdzību. Viltus dievi palika tai sveši. Apspiešana un verdzība bija beigusies, un katrs Izraēla bērns atvēra acis, lai redzētu, ka saule pieder viņam, ka bērni pieder viņam, ka lauki pieder viņam; ka maize viņam garšoja labi un augļi bija pārpilnībā.

Jūs sasniedzāt lielu progresu, kamēr dzīvojāt saskaņā ar manu likumu. Taču ziņas par jūsu spožumu nonāca citās valstīs un modināja to mantkārību, un, kad starp tautas ciltīm radās nesaskaņas, citas tautas uzbruka jums, lai atkal padarītu jūs par kalpiem un nodokļu maksātājiem valstīm un impērijām.

56. Mana taisnība atņēma jums to zemi, taču vienlaikus glāba jūsu dvēseli, lai to attīrītu un nosūtītu meklēt to zemes stūrīti, kas līdzinās tam, kurš jums piederēja, un kura neapgūtā klēpī jums deva pienu un medu un bija bagāta ar svētībām.

57. Es esmu atnācis pie jums, ilgojoties pēc jums. Šeit atkal ir mana klātbūtne jūsu vidū, kas jūs apgaismo un iedrošina, lai jūs nekad vairs nekļūtu par pasaules vai zemisko kaislību vergiem. Ķēdes, kuras jūs esat salauzuši, nedrīkst jūs atkal apspiest, un pat ja jūs justos, ka jūsu cilvēciskā dzīve tiek apspiesta, jūsu dvēsele tomēr būs brīva no ķēdēm, lai jūs varētu pacelties un ieraudzīt manu patiesību.

58. Uztveriet visas savas ciešanas un nelaimes kā tīrīšanas krāsni, kas jūs attīra, vai kā āmuru, kas jūs rūdī, lai jūs būtu stipri ceļā uz dvēseles pacelšanos un attīrīšanu.

59. Es zinu, ka jūs ciešat, jo Es baudu jūsu ikdienas maizi un atrodu to rūgtu. Es ieeju jūsu mājās un tajās nejūtu mieru. Es meklēju jūs jūsu naktsmītnes stūrī un atrodu jūs raudošus. Tad Es ļauju jums sajust Manu klātbūtni un dodu jums Manu spēku, lai jūs nesabruktu sāpju smaguma dēļ. Jūs dzīvojat kopā ar vispasaules bailēm un vaimanas, bet no jūsu lūpām nekad neizskanēs Dieva zaimošana.

60. Kad pārbaudījumu dienas beigsies, jūs būsiet pārsteigti, ka esat tās veiksmīgi pārcietuši, un jūs sapratīsiet, ka Es vienmēr biju kopā ar jums.

61. Es esmu jūs šajā laikā aicinājis, lai dotu jums jaunu iespēju pildīt savu misiju. Jo jums ir jāļauj visiem saviem līdzcilvēkiem piedalīties jūsu mantojumā, jo Es visus mīlu vienādi.

62. Pilnīgu mieru savai dvēselei jūs atradīsiet, kad beigsies jūsu cīņa „Garīgajā ielejā”. Šobrīd jūs esat karavīri, kas cīnās par šo lietu, un jums nedrīkst aizmigt.

63. Šī spiritistu tauta dzīvo nepamanīta. Pasaule neko nezina par jūsu eksistenci, varenie jūs neņem vērā. Bet tuvojas cīņa starp spiritistiem un kristiešiem, starp spiritistiem un ebrejiem. Šī cīņa ir nepieciešama, lai mana mācība iegūtu spēku visā cilvēces vidū. Tad Vecā Derība tiks apvienota ar Otro un Trešo Derību vienā būtībā.

64. Daudziem no jums tas var šķist neiespējams, taču Man tas ir visdabiskākais, pareizākais un pilnīgākais.

65. Kad Es kā cilvēks dzīvoju jūsu vidū, Mozus baznīca tika ieviesta un pārstāvēta ar valdnieku, priesteru un rakstu zinātāju starpniecību, kuri, lai gan viņiem bija pravietojumi un viņi zināja par Mesijas atnākšanu, neatvēra acis, lai ieraudzītu Manus brīnumus, nedz arī atvēra sirdis, lai sajustu Manu klātbūtni. Taču, dzirdot Manu Vārdu, viņi nolaida acis, jo viņu gars lika viņiem apzināties, ka viņi stāv Tiesneša priekšā. Bet tā kā viņi nebija sagatavoti, viņi nespēja izskaidrot Manu klātbūtni šādā veidā, un, tā kā viņi šaubījās par Mani, viņi lika šaubīties arī tautai.

66. Cik maz cilvēku Mani sajuta! Cik maz cilvēku, redzot Mani, atzina, ka Es esmu Dieva Dēls!

67. Pēc Manas upurēšanās sākās cīņa. Lielas vajāšanas piemeklēja tos, kuri sekoja Man pa sāpju, apmelošanas un gūsta ceļu līdz pat nāvei. Viņi tika izdzīti no savas zemes un klejoja pa svešām tautām, tādējādi izsējot Manu sēklu, kas krita auglīgās laukos, kur tā dīgst, ziedēja un nes augļus.

68. Kad Kristus mācības sekotāji bija nostiprinājušies, viņi meklēja vienotību ar „Pirmajiem”, izskaidrojot viņiem, ka Dievs, kurš caur Mozu deva Likumu, bija tas pats, kurš runāja caur Kristus muti.

69. Strīds bija intensīvs un tika noslēgts ar asinīm. Taču tā beigās piepildījās mana griba, kad Pirmā un Otrā atklāsmes laika derības tika apvienotas vienā darbā.

70. Tāpēc Es jums saku, ka, pirms Trešā laika atklāsmes tiks apvienota ar iepriekšējiem Testamentiem, jums ir jāiztur lielā garīgā cīņa, kas ir paziņota.

71. Nebrīnieties par to, ka trīs Testamentu apvienošana nenotiks tajā tautā, kurai Trešajā laikmetā bija lemts saņemt šīs atklāsmes. Arī Pirmā Testamenta apvienošanās ar Otro nenotika Jūdejā. Atcerieties, ka arī Es savā dzimtenē nebiju praviets.

72. Nealkstiet pēc tā, lai atkārtotos pagātnes laiku brīnumi. Iegūstiet dziļāku izpratni par manu mācību būtību, lai jūs atklātu, ka Es visos laikos esmu nācis ar vienu mērķi – jūs izglābt.

73. Es jums vēlreiz saku: neaizmirstiet Likumu tradīciju dēļ. Es atcēlu daudzas tradīcijas, taču mācīju Likuma izpildi. Taču, ja pēdējās stundās, ko Es kā cilvēks pavadīju kopā ar jums, Es svētīju maizi un vīnu un tos (simboliski!) pārvērsu savā miesā un asinīs, lai jūs caur tām atcerētos Mani un nēsātu Mani savās sirdīs, tad šodien jums jāapzinās, ka šajā Trešajā laikmetā jums vairs nav vajadzīgi simboli, jo Es jums garīgi sniedzu savu miesu un asinis savā mācībā.

74. Šodien Es vēlos, lai jūsu sirds būtu maize un vīns jūsu līdzcilvēkam, mīlot viņu, apgaismojot viņu, modinot viņu patiesībai un mīlestībai.

75. Nevienā laikmetā Es neesmu nācis kā garīdznieks, nekad neesmu svinējis rituālus jūsu vidū. Es esmu bijis tikai Skolotājs, kurš jums sniedza savus mācības līdzības.

76. Šodien cilvēce pakāpeniski iekļūst garīgajā sagatavošanā; zemes varenie lēnām noliecas, kad saprot savu darbu. Taču vēl nav pienācis laiks, lai sāpes tiktu noņemtas no šīs pasaules. Jo cilvēki atkal saceltos pret Mani, izmantojot zinātni un dabas spēkus kā atriebības instrumentus. Tāpēc ciešanu kauss vēl kādu laiku tiks dzerts.

77. Kad cilvēce būs sagatavota, mana balss atskanēs katrā garā, un cilvēki atzīs, ka nav citas varas, citas taisnības un citas gudrības kā vien mana.

78. Ilga ir šīs pasaules vēsture, ilgs ir arī cilvēces ceļš — ar tās tautu cīņām, lai sasniegtu virsotni pēc tam, kad ir iestājusies lejupslīde un sabrukums. Cik daudz manu bērnu asins ir izliets, kas ir nokrāsojis zemi sarkanā krāsā, cik daudz asaru ir izraudājuši vīrieši, sievietes un bērni! Cik daudz grēku un pārkāpumu! Bet arī: cik daudz mīlestības apliecinājumu Esmu saņēmis, cik daudz tikumības Esmu redzējis! Taču, lai gan esat dzīvojuši tik ilgi, jūs joprojām neesat sasnieguši miera un pestīšanas mērķi.

79. Vēl nav pienākušas „pēdējās cīņas” ar to rūgtumu un „pēdējās vētras”. Vēl ir jāgaida, līdz visas spēki nonāks nemierā un atomi virpuļos haosā, lai pēc visa tā iestātos letargija, izsīkums, skumjas un riebumu, kas radīs nāves iespaidu. Taču tā būs stunda, kad jūtīgajās garīgajās dvēselēs skanēs trompetes vibrējošais atbalss, kas jums no aizsaules paziņos, ka starp cilvēkiem ar labu gribu tuvojas dzīvības un miera valstība. Dzirdot šo skaņu, „mirušie augšāmcelsies” un izlies nožēlas asaras, un Tēvs tos uzņems kā „pazudušos dēlus”, kas noguruši no garā ceļojuma un izsmelti no lielās cīņas, un ar mīlestības skūpstu apzīmogos viņu dvēseles.

80. No šīs „dienas” cilvēks ienīdīs karu. Viņš izdzīs naidu un rūgtumu no sirds, vajās grēku un sāks dzīvi, kas veltīta atgriešanai un atjaunošanai. Daudzi jutīsies iedvesmoti no gaismas, ko iepriekš neredzēja, un dosies ceļā, lai radītu miera pasauli.

81. Tas būs tikai žēlastības laika, miera laikmeta sākums.

82. Akmens laikmets jau sen ir pagājis. Arī zinātnes laikmets pagaisīs, un tad starp cilvēkiem uzplauks garīguma laikmets.

83. Dzīvības avots atklās lielus noslēpumus, lai cilvēki izveidotu pasauli, kas ir stipra labestības zinātnē, taisnīgumā un mīlestībā.

Mans miers lai ir ar jums!

Mācība 236

1. Lai pie Manis ir laipni gaidīts noguris, skumjais, sērojošais, slimais, grēcinieks. Jo Es jūs mierinu, dziedinu un piedodu jums. Es mīlu gan dedzīgo, gan neticīgo.

2. Izsmeltajam Es saku: Nāc šurp, jo Es atbrīvošu tevi no smagā sloga, ko tu nes, lai tu tā vietā nestu krustu, ko tev jānēsā uz šī ceļa, ko iezīmējusi Mana mīlestība.

3. Slimnieku, kurš zaudējis jebkādu cerību uz dziedināšanu, Es dziedināšu un pacelšu viņu patiesajā dzīvē.

4. Dvēseles un ķermeņi, Es jūs tagad dziedinu, jo mana žēlsirdība nāk uz leju, lai dziedinātu visas ciešanas.

5. Es vienmēr esmu jūs meklējis, un pārbaudījumu brīžos Esmu skaidri atklājies. Atcerieties, ka Es jums vientuļajā tuksnesī, kad tautai draudēja bads, nosūtīju mannu kā mīlestības vēstījumu. Kad tauta cieta no slāpēm, Es panācu, ka klints atvērsās un no tās iekšienes izplūda avots, lai iedegtu ticību cietajās sirdīs.

6. Vai jūs nedomājat, ka šī ilga pēc mīlestības, miera un patiesības, ko jūs šobrīd man parādāt, ir dvēseles izsalkums un slāpes? Vai jūs nedomājat, ka šajā laikā mans Vārds ir tā mana un kristāldzidrais ūdens, ko es jums sūtīju, lai aizdedzinātu jūsu ticību un iedrošinātu jūsu sirdis šajā ceļā, kas jums atgādina Pirmā laika tuksnesi?

7. Pat ja daudzi tieši piedzīvo Manus mīlestības pierādījumus, viņu sirdis paliek nocietinātas, un tādēļ viņu ceļojums ir garāks un grūtāks.

8. Saprotiet: tas, kurš nemāk saņemt Manu žēlsirdību, nespēs to arī tālāk nodot savā ceļā. Taču Es jūs neesmu sūtījis uz Zemi tikai tādēļ, lai jūs saņemtu Manus labvēlības darbus, bet gan tādēļ, lai jūs nestu Manu žēlsirdību saviem tuvākajiem.

9. Laimīgi tie, kurus, izrādot žēlsirdību, pārsteidz fiziskā nāve, jo viņu dvēsele atradīs savu mājvietu, jo jūs uz šīs zemes esat svešinieki.

10. Ja, ierodoties Manā klātbūtnē, jūs Man parādīsiet savu zobenu, kas ir saskrāpēts vai salauzts, Es jūs svētīšu, jo esat cīnījušies drosmīgi. Vieni ieradīsies agrāk, citi vēlāk; bet dvēseļu nākšana un aiziešana turpināsies tik ilgi, līdz pēdējais sasniegs savu mājvietu mūžīgajā mierā, pēc tam, kad būs izpildījis savu uzdevumu.

11. Šobrīd Es pārbaudu tos, kuri vairs neatgriezīsies uz šo Zemi. Tikmēr pasaule turpinās būt mājvieta vīriešiem, sievietēm, veciem cilvēkiem un bērniem, kuri attīra un šķīstina sevi, lai pietuvotos pilnībai, lai viņi būtu gatavi, kad tiks aicināti.

12. Sajūtieta Manu žēlsirdību — jūs, kas esat pacēluši savas dvēseles, lai dzirdētu Mani bezgalībā.

13. Atkal esmu pie jums ar savu vēstījumu.

14. Es sūtu pasaulei mīlestības vēstījumu, piedošanas vēstījumu šai cilvēcei, kas sevi nepazīst. Es vēlos, lai cilvēki mīlētu viens otru ar Tēva tīro mīlestību.

15. Jūs, kas mācāties no Manis, Es nosaukšu par šīs mīlestības vēstnešiem, jo savā ceļā jūs atstājat žēlsirdības un brālības pēdas savu tuvāko vidū.

16. Katra garīgā dvēsele ir cēlusies no tīras dievišķības domas. Tāpēc garīgās dvēseles ir Radītāja pilnīgs darbs.

17. Pēc tam, kad materiālais darbs bija paveikts un Zeme jums nodrošināja mājvietu, Es nosūtīju pirmās dvēseles, lai tās iemiesotos cilvēciskās būtnēs. Ja dvēsele uz īsu brīdi ir nogrimusi materiālās pasaules bedrēs un bezdibenos, tāpat kā pērle nogrimst jūras dziļumos, tad Tēvs, kurš nevienam no saviem bērniem neatsaka savu žēlsirdību, izstiep savu palīdzīgo roku, lai to glābtu, nodrošinot tās ceļā nepieciešamos līdzekļus, lai tā sasniegtu savu pacelšanos.

18. Jūs jau esat izglābti, un šajā laikā, kad cilvēce ir nogrimusi bezdibenī, Es caur jūsu starpniecību nosūtišu cilvēkiem šo cerības un ticības uz glābšanu vēsti.

19. Jūsu vārdiem jābūt tādiem kā maniem, kas bijuši kā smalks kalts, kas nespēja ievainot jūsu sirdis: tie ir bijuši maigi glāstījumi. Tāpēc, jo ilgāk jūs tos klausāties, jo vairāk jūtat, ka tie jums atgriež zaudēto spožumu, jo jūs kļūstat arvien saprotošāki un garīgāki.

20. Šī mācība, ko sauc par spiritismu, jo tā atklāj garīgo, ir cilvēkam iezīmētais ceļš, pa kuru viņš iepazīs savu Radītāju, kalpos Viņam un mīlēs Viņu. Tā ir grāmata, kas māca cilvēkiem mīlēt Tēvu savos tuvākajos. Spiritisms ir likums, kas nosaka labo, tīro un pilnīgo.

21. Pienākums ievērot šo likumu attiecas uz visiem. Tomēr tas nevienam nepiespiež to pildīt. Jo katra dvēsele bauda gribas brīvību, lai tās cīņa un visas tās darbības, tās vērtējot, varētu tikt uzskatītas par pašu nopelniem.

22. Tātad saprotiet, ka šī mācība ir dievišķās mīlestības aicinājums, kas ir apgaismojis visus manus bērnus, no pirmā līdz pēdējam, un sniedzis viņiem siltumu.

23. Lai jūs beidzot saprastu, izjustu un dzīvotu saskaņā ar šiem mācījumiem, Es gaidīju, līdz jūsu dvēselei un arī jūsu saprāta spējām būtu visa nepieciešamā skaidrība, lai izprastu manas šī laika atklāsmes.

24. Šodien jūsu garīgā attīstība ir liela, tāpat kā Jūsu prāta uztveres spēja. Ja tā nebūtu, Es jūs nebūtu aicinājis. Jo, ja jūs Mani nesaprastu, jūs būtu apmulsuši. Es esmu piešķīris jūsu lūpām „Vārda”

spēju un dāvanu, lai tās spētu izteikt un nodot garīgo zināšanu un vārda iedvesmu.

25. Manas mācības diženumu nekad nav ietekmējis cilvēka prāts. Tāpat kā šajā laikā, kad Es runāju caur balss nesēja muti, vārda, kas nāk no viņa lūpām, jēga nav attiecināma uz cilvēku.

26. Dvēseles ceļš sākas un beidzas Manī. Tieši to Meistars jums atkal māca.

27. Tas, kurš, pateicoties savai neatlaidībai, attīstībai un mīlestībai pret Tēva mācībām, ir sasniedzis noteiktu garīgumu, būs garīgists, pat ja viņa lūpas to neizsaka.

28. Tas, kurš tic un savā rīcībā parāda augstsirdību, atspoguļos to, kas pieder viņa garam.

29. Šī pasaule, ko plosīs viesulis, sasniegs savas apmaldības kulmināciju. Taču pēc tam tā pakāpeniski ieies pilnības laikmetā.

30. Pirms 1950. gada beigām jūs redzēsiet notikt daudzus notikumus: valstis, kas sāk karus, jaunas doktrīnas, konfliktus un nelaimes. Jūs zināt, ka tas viss ir zīmes, kas iezīmē mana Vārda pabeigšanu — zīmes, kuras vēlāk cilvēce atpazīs kā norādi uz to, ka Meistars noteiktajā laikā ir bijis starp cilvēkiem. Taču šis Vārds, par kura uzticības nesējiem Es jūs esmu iecēlis, paliks pastāvēt, sasniegs daudzas sirdis, jo patiesība, pilnība, kas tajā slēpjas, nevar palikt nepamanīta. Tas izraisīs garīgās attīstības un atdzimšanas laiku pasaulē.

31. Ja cilvēks būtu pārāk vājš, lai paziņotu par šo laiku, tad daba ar savām „balsīm” to apliecinās un pamodinās snaudošos. Taču ikvienam, kas gatavojas, tā būs Gara balss, kas runās par jaunu laikmetu, kurā cilvēce drīz ienāks.

32. Tad tie, kuri pasaulē uzskatīja sevi par stipriem cilvēkiem, jutīsies vāji. Spēcīgais redzēs, kā zaudē savu varu, un tie, kuri pazemības dēļ uzskatīja sevi par vājiem, būs stiprie, pateicoties savas dvēseles drosmei, spējām un sapratnei. Jo tad garīgais iegūs pārākumu.

33. Saprotyet manus vārdus, jo Es dodu jums savu gaismu, lai jūs sasniegtu mērķi.

34. Es nāku pie jums pa ceļu, ko sagatavojis Elija, lai ar savu gaismu apgaismotu mīloto bērnu, kas ir cilvēce. Es nenāku, lai tiesātu jūsu pārkāpumus, nedz arī lai skatītos uz jūsu kauna plankumiem. Es nāku tikai tādēļ, lai neziņnieku pārvērstu par manu skolnieku un skolnieku par manu mācekli, lai rīt jūs visi kļūtu par meistariem.

35. Tā kā jums ir tik grūts uzdevums cilvēces vidū, jūs nedrīkstat iet kā akli, nedrīkstat palikt neziņā, nedrīkstat parādīt vājumu. Pārdomājiet, un jūs spēsiat saprast savu atbildību. Sagatavojieties, jo jūsu garam būs

jāparāda Tēvam sava misijas auglis. Bet nomieriniet savas sirdis un turpiniet klausīties Manī, kamēr Es runāju caur cilvēka saprātu.

36. Es sūtīju jūsu dvēseli uz Zemi, lai tā pildītu šo misiju, neizdzēšami iegravējot savu likumu tās garā, un Es vērsušos arī pie tās, lai atklātu tai lielus mācības un dotu tai mīlestības un pazemības paraugu, lai tā saprastu, kā sastapties ar saviem līdzcilvēkiem, lai nestu viņiem Labo Vēsti un ļautu viņiem piedalīties manā gaismā.

37. Mans Vārds ir kā svētku mielasts, uz kuru Es aicinu visus ēst un dzert. Jo pie Manis ir ne tikai inkarnētās dvēseles — nē, arī „Garīgās ielejas” iemītnieki bauda manu mācību dievišķo koncertu: jo mana mācība ir universāla.

38. Dzirdot Manu balsi, gan vieni, gan otri jūtas atbrīvoti no saviem pārkāpumiem, un viņi dodas ceļā, lai sekotu Maniem pēdām, nesot savu krustu. Taču, pēc tam, kad esat piedzīvojuši šo mieru un atspirdzinājumu Manā klēpī, jūs atkal esat vērsuši savu skatienu uz šo cilvēci, lai izprastu tās traģēdiju.

39. Kamēr jūs pie mana galda ēdat mūžīgās dzīvības maizi, jūs domājat par savu līdzcilvēku garīgo izsalkumu. Kamēr jūs izjūtat šī koka vēsumu un ēnu, jūs esat domājuši par tiem, kuri tieši šobrīd šķērso tuksnesi, mocīti no saules, izsalkuma un slāpēm, dažreiz maldināti ar viltus oāzes atspulgu.

40. Es jūs svētīju, jo jūs izjūtat citu cilvēku sāpes. Lūdzieties un strādājiet, jo jums ir viss nepieciešamais, lai mīkstinātu ciešanas un dziedinātu slimības.

41. Jums nav jāzvēr, ka jūs Man sekosiet. Zvēriet sev, ka būsiat Man uzticīgi, nelokāmi un paklausīgi, un palieciat uzticīgi saviem nodomiem.

42. Mans vārds kļūst par maigu pieskārienu, lai māceklim liktu saprast, ka ir pienācis laiks doties ceļā un pielietot to, ko viņš ir iemācījies.

43. Mans vārds lai apgaismo tavu sapratni kā gaismas stars, ak, mīļā tauta, un izgaismo tavu ceļu.

44. Koncentrējieties uz savas sirds dziļumiem, jo tas, kurš nav sagatavojies, nejutīs Manu klātbūtni. Viņš gan dzirdēs balss nesēja balsi, taču nesaņems dievišķo būtību, ko Es jums sūtu.

45. Padariet savu sirdi par tīru avotu, no kura jūs saņemat tīrākā ūdens staru, kas ir mana gudrība.

46. Šī ir atceres diena: šādā datumā kā šodien Es iesvētīju savus pirmos balss nesējus, lai caur viņiem paziņotu savus jaunus norādījumus un atklāsmes. Elijas gars caurvija Roque Rojas*, lai atgādinātu jums par ceļu, kas ir Dieva likums.

**Šī pirmā vēstneša vārds izrunājas kā „Roke Rochas”.*

47. Brīdis bija svinīgs, klātesošo dvēseles drebēja no bailēm un priekā, tāpat kā drebēja Izraēlas sirds Sinaja kalnā, kad tika pasludināts Likums; tāpat kā drebēja mācekļi, kuri Taboras kalnā redzēja Jēzus pārveidošanos, kad Mozus un Ēlijs garīgi parādījās Meistara labajā un kreisajā pusē.

48. Minētais 1866. gada 1. septembris bija jaunas ēras sākums, jaunas dienas rītausma: „Trešā laika” sākums, kas atnāca cilvēcei.

49. No tā brīža nepārtraukti ir piepildījušās daudzas pravietojumi un daudzas apsolījumi, ko Dievs cilvēkiem devis jau tūkstošiem gadu. Tās ir piepildījušās jums, vīrieši un sievietes, kas šajā laikā apdzīvojat pasauli. Kurš no jums gan bija uz zemes, kad tika izteiktas tās pravietojumi un doti tie solījumi? To zinu tikai Es; taču galvenais ir tas, ka jūs zināt, ka Es jums to apsolīju un ka tagad to piepildīju.

50. Vai jūs zināt par to „mākonī”, uz kura mani mācekļi redzēja mani pacelties, kad es viņiem pēdējo reizi atklājos? Jo patiesi ir rakstīts, ka es atgriezīšos „uz mākoņa”, un es to esmu piepildījis. 1866. gada 1. septembrī Mans Gars ieradās uz simboliskā mākoņa, lai jūs sagatavotu jauno mācību saņemšanai. Pēc tam, 1884. gadā, Es sāku jums sniegt Savu mācību. Es nenācu kā cilvēks, bet garīgi, ierobežots gaismas starā, lai to liktu atpūsties uz cilvēka saprāta spējām. Tas ir līdzeklis, ko Esmu izvēlējis pēc Savas gribas, lai šajā laikā runātu ar jums, un Es ņemšu vērā jūsu ticību šim vārdam. Jo ne Mozus ir tas, kas ved jūs cauri tuksnesim uz Apsolīto zemi, ne arī Kristus kā cilvēks, kas liek jums dzirdēt Savu dzīvības vārdu kā ceļu uz pestīšanu un brīvību. Tagad jūsu ausīs skan šo radību cilvēciskā balss, un ir nepieciešams garīgi pacelties, lai atklātu dievišķo būtību, kurā Es esmu klātesošs. Tāpēc Es jums saku, ka ir pelnījums, ka jūs ticat šim vārdam, jo to sniedz nepilnīgas būtnes.

51. Šis nopelns būs lielāks nekā to, kuri Otrajā laikmetā ticēja Man, vai to, kuri sekoja Mozum cauri tuksnesim. Bet jums ne uz brīdi netrūks vadītāja, jo Mans Vārds nav bijis neskaidrs vai neprecīzs, bet gan ir skaidri definēta un pilnīga mācība. Turklāt pār jums vienmēr uzraudzīs Elijas gars, kurš šajā laikā ir atnācis, lai atmodinātu pasauli un sagatavotu ceļus, lai cilvēka dvēsele nonāktu Manā garīgajā klātbūtnē.

52. Svētītā tauta: Šim atcerēšanās brīdim jābūt pilnam ar prieku jūsu dvēselēm, un tam jābūt veltītam arī visiem tiem mācījumiem, ko Es jums dodu. Trenējiet savu prātu un atveriet savas sirdis, lai Es varētu tajās ieliet Savu žēlastību. Aizmirstiet uz brīdi pasaules niecības un garīgi tuvinieties Man.

53. Jūs šobrīd atkal dzirdat Manu Vārdu caur cilvēka balsi, kas — lai gan izvēlēta no Manas puses — nestāv pāri jums un kurai nav nekas dievišķs. Viņi ir Manu Vārdu vēstītāji, vēl nepilnīgas būtnes, lai gan viņu dvēseļu

pacelšanās ļauj viņiem sazināties ar Tēvu. Klausieties šo mācību ar asu ausu, lai tā nesabojāti nonāktu jūsu smadzenēs. Pēc tam ļaujiet tai kā gaismas staram izgaismot jūsu sirdi. Tad dievišķā jēga kā mūžīgās dzīvības maize nonāks pie jūsu dvēseles.

54. Ja jūs šādi sagatavosieties, jūs sajūtīsiet, ka Es patiešām esmu bijis kopā ar jums.

55. Es nevēlos, lai jūs būtu tradicionālisti, taču mana griba ir, lai jūs atcerētos visus tos notikumus, caur kuriem Es atklāju Sevi jums un sniedzu jums piemērus un mācības. Ar atmiņām sviniet svētkus savās sirdīs, tad jūsu soļi ceļā būs stingrāki.

56. 1866. gadā Es atkārtoti pasludināju Likumu savai tautai un tādējādi atklāju jaunu garīgo laikmetu, tādējādi piepildot savu apsolījumu, ko Es jums devu pagātnē. Kopš tā laika mans Svētais Gars staro no debesu velles caur manu staru, un arī manu eņģeļu balsis ir dzirdamas uz zemes.

57. Tagad ir Trešais laikmets, kurā Es esmu apvienojis vienā likumā baušļus, ko Es jums devu caur Mozu, — mīlestības mācību, ko Es jums devu kā Jēzus Otrajā laikmetā un kas bija iepriekšējās apstiprinājums. Šajā laikmetā Es dodu jums šo mācību kā bāku, kā glābšanas laivu, kā kāpnes uz pilnību, lai jūs sasniegtu savas dvēseles augšupvērsto attīstību.

58. Es sniedzu jums savu mācību ar lielu vienkāršību un skaidrību, lai jūs kā labi garīgie cilvēki spētu atbildēt tiem, kuri jums varētu jautāt, vai esat mozaisti vai kristieši.

59. Pirms jums tika atklāts Pirmā laika likums, jūs dzīvojāt saskaņā ar dabas likumu, iedrošināti cilvēku, caur kuriem Es jums ieteicu tikumību, caur kuriem Es atklāju Savu patiesību un Savu taisnīgumu — cilvēku, caur kuriem Es atklāju Sevi kā Labestības un Mīlestības Dievu.

60. Tā tauta, kas prata palikt patiesā Dieva bijībā un spēja saglabāt ticību taisnīgajam un labestīgajam Dievam, ir Izraēlas tauta. Bet šī tauta nepazīna konkrētu un noteiktu likumu, līdz Tēvs — redzot, ka tā ir apdraudēta ar pagānismu un elku pielūgšanu — no savas klēpja izlaida vīru ar stipru garu, lai ar viņa starpniecību cilvēkiem nodotu Dieva likumu, uzrakstītu uz dzīvas klints. Šis cilvēks bija Mozus — atbrīvotājs un likumdevējs —, kurš ar nešaubīgu ticību un lielu mīlestību pret Kungu un savu tautu vadīja cilvēku pulkus uz piemērotu zemi, lai tur uzceltu svētnīcu un sniegtu dievkalpojumu, kas patiktu dzīvajam un neredzamajam Dievam.

61. Atzīstiet, ka jau no paša sākuma Es esmu jūs iedvesmojis uz garīgumu. Ar Likuma pasludināšanu Sinaja kalnā cilvēces Pirmā laikmeta kulminācija bija sasniegta. Šis pirmais sūtītais bija kā zvaigzne tuksnesī, kā rādītājpirksts, kas norādīja virzienu, kā padomdevējs un likumdevējs, kā maize, kad izjuta izsalkumu, un kā ūdens, kas remdēja slāpes. Viņš bija

laipns ceļabiedrs tuksneša vientulībā un tautas vadonis līdz pat ilgotās zemes vārtiem.

62. Kad Kristus parādījās cilvēces vidū tieši šīs tautas vidū, kopš Mozus laikiem bija pagājuši daudzi gadsimti.

63. Tā bija jaunas dienas sākums tautai, kas gaidīja Dievišķā Skolotāja atnākšanu, kurš piedzima starp cilvēkiem un dzīvoja, lai viņiem iemācītu Dzīves grāmatas otro daļu.

64. Jūs esat iepazinuši taisnības Dievu. Taču tagad Viņš nāca, lai parādītos kā mīlestības Dievs un ar saviem vārdiem un darbiem sagatavotu jaunu laikmetu, jaunu dzīvi dvēselei. Otrais Laiks un viss, ko Es jums mācīju ar saviem vārdiem, brīnumdarbiem un piemēriem, līdz tas kulminēja manā Ciešanu laikā, bija Mīlestības likuma lapa, ko Es jums uzrakstīju.

65. Tagad Trešajā laikmetā Elija atklāj savu garu kā Svētā Gara sūtnis un ceļa sagatavotājs, sacīdams caur cilvēka saprātu: „Šeit ir Elija, Pirmā laikmeta pravietis, tas pats, kurš pēc tam parādījās Taboras kalnā kopā ar Mozu un Jēzu Kristus pārveidošanās brīdī apustuļu priekšā.”

66. Elija ir atslēga, ar kuru viņš ir atvēris Trešo laikmetu, jauno laiku.

67. Tagad jūs varat saprast to, ko pat paši apustuļi nespēja saprast no dažām manām atklāsmēm.

68. Elija ir Dieva stars, ar kura gaismu viņš izkļiedē jūsu tumsību un atbrīvo jūs no šī laika verdzības, kas ir grēka verdzība, un kas vadīs jūsu dvēseli cauri tuksnesim, līdz tā nonāks „Apsolītajā zemē” Dieva klēpī.

69. Atzīstiet trīs Dieva vēstnešus, caur kuriem jūs esat saņēmuši Likumu un lielākās atklāsmes.

70. Šis laiks jums ir bijis gaismas laiks, kurā jums tika izskaidrotas pagātnes atklāsmes un doti pravietojumi par to, kas notiks.

71. Taču šis laiks, kad Es atklājos, izmantojot balss nesēja saprāta spējas, drīz pagaisīs, un tad nāks žēlastības un garīguma laiks, kurā tas, kurš sagatavosies, varēs ar Mani sarunāties garīgā veidā.

72. Kad mana Valstība būs iedibināta cilvēku sirdīs, kad kārdinājums būs gāzts no troņa un cilvēks Mēni mīlēs vairāk par visu, šī pasaule kļūs par lielu dvēseļu mājvietu, kurā cilvēki patiesi mīlēs viens otru un spēs ar žēlsirdību uzņemt trūcīgās dvēseles, lai tās atjaunotu un piepildītu ar gudrību.

73. Šodien jūs nezināt, kādā veidā Es pēc 1950. gada atklāšos visai pasaulei. Taču Es jums brīdinu, jo jūs pieredzēsiet, ka gara dāvanas un spējas uzvarēs pār ķermeņa maņām, un cilvēce sajūtīs, ka tā dzīvo jaunā laikmetā — laikmetā, kad notiek saziņa no gara uz garu.

Mans miers lai ir ar jums!

Mācība 237

1. Laipni lūgti, mācekļi un skolnieki! Jūs neatlaidīgi uzņemat Manas pamācības. Jūsu Skolotājs nāk pie jums, jo ir pienācis paziņotais laiks, kurā Es esmu jūs aicinājis, lai palīdzētu jums spert pirmos soļus ceļā uz garīgumu. Jūs esat iepazinuši šī laika posma pirmās gaismas, kas sākās 1866. gadā un par kuru jūs nezināt, kad tas beigsies.

2. 1950. gadā mans vārds vairs netiks izteikts ar cilvēka prāta palīdzību. Taču es jūs turpināšu mācīt augstākā valodā – garā.

3. Ja tu, Izraēlas tauta, izpildīsi savu misiju, tu atstāsi piemēru, un pēc tevis nāks tie, kuriem šis darbs būs jāturpina. Jūs mācīsiet patieso lūgšanu, sludināsiet mīlestību un liecināsiet par to ar saviem darbiem. Kad tautas dzirdēs jūsu vārdus, tās tiks mudinātas uz pārdomām un dziļu lūgšanu, lai atrastu risinājumu saviem smagajiem konfliktiem. Un Es, Tēvs, nāksiu pie visiem, lai iedrošinātu un mācītu visus savus bērnus.

4. Ak, cilvēce, tu izsalksti un slāpsti pēc Maniem vārdiem, kamēr Izraēlas tautai to ir vairāk nekā pietiekami! Tu neesi redzējusi Svēto Garu nākam uz cilvēkiem. Es esmu atnācis, lai apgaismotu jūsu dvēseles, un aicinu jūs jau trešo reizi. Es vēlos, lai jūs atvērtu savas sirdis un ielaistu šo „Ceļotāju”, lai Viņš visiem atstātu to, kā trūkst jums. Atveriet savas ausis, tad Mans Vārds kā dziedinošs balzams iesūksies jūsu sirdīs. Jūs sajūtīsiet Manu mieru, un Mana gaisma apgaismos jūsu ceļu, un jūs varēsiet ieraudzīt nākotni.

5. Es esmu kopā ar jums gan lielajos, gan mazajos pārbaudījumos.

6. Es sagatavoju ieleju, kurā Es savāksiu visus savus bērnus Lielajam Vispasaules Tiesas spriedumam. Es tiesāšu ar pilnību, mana mīlestība un žēlsirdība aptvers cilvēci, un šajā dienā jūs atradīsiet pestīšanu un dziedināšanu no visiem saviem ļaunumiem. Ja jūs šodien izpērkat savus pārkāpumus, ļaujiet savai dvēselei attīrīties. Tādējādi jūs būsiat sagatavoti, lai no Manis saņemtu mantojumu, ko Esmu paredzējis katram no jums.

7. Ja Es agrāk aicināju Izraēlas tautu un sagatavoju to kā pirmdzimto Dēlu, tad tādēļ, ka tā vienmēr ir nesusi cilvēkiem vēstījumu par Manu dievišķību. Tā ir Mana vēstniece, kas uz savām lūpām nes „” un savā sirdī – Manu patiesību.

8. Jūs pamazām atzīsiet savas kļūdas, sapratīsiet, kāpēc esat pakļupuši, jo mana gaisma apgaismos jūsu būtību, un jūsu sirds, kas bija aizvērtusies man, atkal atvērsies, un no tās plūdis kristāldzida ūdens straume.

9. Es runāju ar jums no Aizsaules. Ja pacelsiet savu dvēseli, jūs varēsiet Mani ieraudzīt. Jums vēl jāveic neliels posms savā attīstības ceļā, lai pienāktu diena, kad atgriezīsieties pie Manis. Es, jūsu Tēvs, padarīšu jūsu dienas patīkamākas, dāvināšu jums mieru, lai jūs varētu izturēt pēdējo lielo pārbaudījumu, kas jūs gaida.

10. Pravietojumi, kas attiecas uz šo laiku, tagad piepildās. Tie, kas gulēja, bija satriekti, redzot notikumus. Iemesls tam bija tas, ka viņi nebija lasījuši praviešu grāmatā, jūsu Dieva grāmatā. Bet Es no jums izveidošu savus mācekļus, kuri saprot, kā izskaidrot Manu Vārdu visos laikos.

11. Cilvēce pamazām mostas. Visi gaida jaunas dienas gaismu, rītausmu, kurai jāparādās, lai viņiem atnestu mieru, sapratni un gaismu, kas visu apgaismo — spēku, kas visu, kas savā pamatprincipā ir izkropļots, atgriež kārtībā. Viņi gaida arī vadoni, kurš labos nepilnības, kurš slimajiem dos veselību un „mirušajiem” — augšāmcelšanos.

12. Šī gaisma jau ir bijusi starp cilvēkiem, saka jums Meistars, taču jūs to neesat atpazinuši.

13. Es palīdzu jums atjaunot visu to, ko jūs esat pazeminājuši.

14. Tuvākajā laikā, kad tiks izplatīts mans Vārds, jums nedrīkst neko sagrozīt. Nepadariet šo mācību grūti saprotamu. Ja jūs sagatavosieties garā un patiesībā, jums būs laba atbilde tiem, kas jums uzdos jautājumus. Jūs parādīsiet bezgalīgo Gaismas pasauli, runāsi par manu mācību vienkāršību, kurā atspoguļojas mana tīrība, mana gudrība un mana patiesība .

15. Jūs viņiem teiksiet, ka ar manu atnākšanu šajā laikā piepildās pravietojumi un manas apsolījumi, kas tika doti pagātnē.

16. Ka Elija nāca pirms Manis, lai sagatavotu ceļu, pa kuru nāktu mana dievišķība.

17. Ka viņš aicināja dvēseles uz lūgšanu un pulcēšanos un paziņoja, ka ir pienācis Svētā Gara laiks.

18. Visi šie mācījumi, pie kuriem esat pieraduši, jūsu līdzcilvēkiem būs liels atklājums un aizkustinās viņu būtības jūtīgākās stīgas.

19. Mana Gara atklāšanās caur cilvēku, Elijas atnākšana, Garīgās pasaules klātbūtne kā padomdevēja — par to visu jūs liecināsi viņiem, un viņi savukārt būs bijuši liecinieki citām garīgām atklāsmēm, ar kurām viņi apstiprinās Manu Vārdu.

20. Neapmierinieties ar to, ko esat sasnieguši līdz šim. Cik daudz vairāk jūs varat paplašināt zināšanas par manu mācību, ja praktizēsiet tikumus! Es jums vienmēr atklāšu jaunas mācības, lai iedrošinātu jūsu dvēseli attīstības ceļā.

21. Atpūties dažus mirkļus, mīļā tauta, ieklausieties un izpētiet Meistara vārdu.

22. Jūs gatavojaties, lai sasniegtu mērķi. Tie, kas savā saprāta spēkā ir saņēmuši žēlastību, labprāt nodod tālāk manu vārdu. Uzmanīgi klausās manā mācībā tie mācekļi, kas ir sapratuši spiritismu – šo mācību, kas no tā, kurš to pieņem, veido jaunu cilvēku.

23. Jūs joprojām esat mani mācekļi, kurus Es vēl nevaru saukt par meistariem. Tāpēc turpiniet izskaidrot manas mācības, par pamatu ņemot to jēgu un vienkāršību. Neapgrūtiniet tās ar saviem skaidrojumiem un centieties panākt, lai šīs tautas vidū skaidrojumi būtu vienoti, lai starp jums neradītos nesaskaņas.

24. Savā ceļā jūs sastapsiet tos, kuri, zinot, ka jūs esat Patiesības Gara mācekļi, uzdos šādu jautājumu, kas ir ļoti dabisks tam, kurš vēlas zināt vairāk, nekā viņš zina: „Kāda ir aizsaulē?” Tad jums jāpaskaidro viņiem pārvērtība, ko piedzīvo dvēsele, kad tā vairs nedzīvo cilvēka ķermenī, lai apmestos garīgajās sfērās. Vēl neviens nepazīst šo dzīvi visā tās pilnībā. Šī vienmēr ir bijusi doma, kas nodarbinājusi cilvēkus, jautājums bez atbildes, kas modina viņu ziņkāri. Cik daudzi ir izmantojuši šo garīgo vajadzību pēc zināšanām un izpratnes, lai gūtu peļņu no neziņas, sējot savu nepatiesības sēklu labticīgās sirdīs. Neviens nevar ar pilnīgu pārliecību teikt, kāda ir aizsaulē. Neviens nevar precīzi aprakstīt, kāda tur ir dvēsele un kādā veidā dzīvo citās dzīves pasaulēs.

25. Cilvēka prāts vēl ir pārāk ierobežots, lai saprastu to, ko var atzīt un aptvert tikai augstākais gars. Pašreiz apmierinieties ar to, ka saprotat un izskaidrojat to, ko jums ir atklājis mans mācījums, kurā ir bezgalīga gaisma un kas kalpo par stingru pamatu jūsu garīgajai nākotnei. Neļaujiet savai iztēlei brīvi darboties, sniedzot šo noslēpumu skaidrojumus, jo tie cilvēcei šķistu kā dīvainas teorijas; taču mana mācība balstās uz patiesību.

26. Es jums izskaidroju katru atklāsmi, lai nebūtu nekā tāda, ko jūs nebūtu pareizi sapratuši. Pagaidām jums nav jāzina vairāk par to, ko Es jums esmu atklājis. Jo, ja jūs par garīgo dzīvi saprastu vairāk, nekā Es esmu atklājis, jūs zaudētu interesi par šo dzīvi, jūs iegrūstu mistikā vai fantazijās. Jūs dzīvotu bezjēdzīgā kontemplācijā un vairs nepildītu svarīgo misiju, kas jums ir jāizpilda šajā pasaulē.

27. Daudzi ir mēģinājuši izpētīt dvēseles mājvietu, nespējot skatīties tālāk par to, kas ir atļauts. Taču tam, kurš jautā: „Kā garīgā pasaule sazinās ar cilvēka prātu?”, Es atbildu šādi: izmantojot jūsu prāta un intuīcijas spējas, tāpat kā to dara jūsu paša dvēsele.

28. Mana mācība gan šajā, gan „Otrajā laikmetā” satricinās cilvēci. Liekotājiem nāksies saskarties ar patiesību. Melu maska nokritīs, un patiesība iemirdzēsies. Patiesība uzvarēs melus, kas apņēma šo pasauli.

29. Cilvēks spēs saprast un atzīt visu, kas ietver prātu un patiesību; taču visu to, ko viņam lika ticēt, pat ja viņš to nesaprata, viņš pats noraidīs. Tāpēc mana mācība izplatīsies, jo tā izstaro gaismu, kas cilvēkiem ir nepieciešama. Jums ir uzticēta liela daļa šī darba, atklājot saviem līdzcilvēkiem tā sākumu un mērķi.

30. Sargieties to sagrozīt, jo tā ir dārgums, ko Es esmu jums uzticējis un ko jums ir jāatdod Man atpakaļ. Jūsu atbildība ir liela — mazāka ir to atbildība, kuri nav dzirdējuši Manu Vārdu tieši. Jo, kamēr tie rīkojas neziņā, jūs to darāt pilnīgā pārliecībā, jo zināt, ko drīkstat pieņemt un ko jums jānoraida. Ja jūs nojaušat briesmas un pakļaujaties kārdinājumam, tad tas notiek brīvprātīgi, pilnībā apzinoties to, ko darāt. Jums vairs nav attaisnojuma rīkoties ļauni.

31. Tur, kur ķermenis vēlas darīt pēc savas gribas, pierādiet savas dvēseles spēku un pārkumu. Kāda jums būtu jēga iegūt zināšanas, ja jūs tās neizmantojāt? Jūsu acu priekšā ir gudrības grāmata, kas jums izskaidro, ko jums jādara katrā solī, ko sper dvēsele. Ja jūs šo grāmatu egoistiski aizvērtu un neizmantojāt tās zināšanas, lai sevi savaldītu vai vadītu — kā jūs pēc tam varētu sludināt tās patiesības, ja jūsu darbi pierāda pretējo tam, ko jūs vēlaties mācīt? Kā jūs varētu kalpot par atbalstu saviem līdzcilvēkiem, ja paši pakļūstat ceļā? Kā jūs gribat pacelt kritušos, ja jums nav pat pietiekami daudz spēka, lai paceltu paši sevi? Apzinieties: ja vēlaties izdarīt labvēlīgu ietekmi uz saviem līdzcilvēkiem, jums jārada labs piemērs.

32. Neaizmirstiet, ka jums vienmēr jāvalda patiesībai.

33. Lai nonāktu līdz šī ceļa galam, jums būs jāpārvar daudzi šķēršļi. Tas, kurš ir pārvarējis kārdinājumu, ir visvairāk pelnījis.

34. Darbs manos laukos ir grūts, bet pilns ar gandarījumu.

35. Neaizveriet ausis sirdsapziņas balsij. Jo pie jūsu kājām var atvērties bezdibenis, un, ja reiz esat nonākuši uz slīpā ceļa, ir grūti atgriezties atpakaļ.

36. Savāciet garīgo mannu, kas nolaižas pār jums, lai tā jūs barotu visā tuksneša šķērsošanas laikā.

37. Šeit ir oāze, ceļotāji. Atpūties dažus mirkļus zem šīs palmas un atgūstiet zaudētos spēkus. Atcerieties, ka jums vēl ir garš ceļš priekšā un jums būs vajadzīga enerģija, lai sasniegtu tā galā.

38. Kas var jūs apturēt jūsu ceļā? Kādas bažas jūs apgrūtina? Lūdzieties, un jūs novērsīsiet šķēršļus. Ticiet lūgšanai, un jūs redzēsiet, ka neiespējamais kļūst iespējams.

39. Jums jābūt stiprai tautai, lai jūs triumfētu, un nekas jums nedos lielāku spēku kā mana likuma izpilde.

40. Jūs piemeklēs daudzi kārdinājumi, vajāšanas un viltības. Būs daudzi, kam patiks jūsu ceļu noklāt ar ērkšķiem. Bet no visa tā jūs izklūsiet uzvarētāji, ja paļausieties uz Mani, ja paliksiet vienoti un ja neatlaidīgi turpināsiet ievērot Manus norādījumus.

41. Šī tauta šeit dienu no dienas pieaug. Taču, lai gan pūļi, kas steidzas klausīties Manu Vārdu, šodien jums šķiet lieli — patiesi, Es jums saku, tie izrādīsies mazi, ja jūs tos salīdzināsi ar tiem, kas pulcēsies pēc Manas aiziešanas jūsu liecības laikā.

42. Tomēr man jums jāsaka, ka ziņa par Kunga Jauno tautu izplatīsies tikai tad, ja jūs ar savu vienotību un brālību pierādīsiet, ka esat cienīgi lielajiem brīnumiem un varas apliecinājumiem, ko Es esmu sagatavojis savai tautai.

43. Es no jums nepieprasu upuri, Es nepieprasu visaugstāko pilnību, Es gaidu tikai nelokāmu apņemšanos paklausīt maniem baušļiem un nedaudz žēlsirdības pret sevi un saviem līdzcilvēkiem; pārējo Es darīšu pats. Bet, ja jūs šo soli būsiat droši spērsuši, tad Es lūgšu jūs spert vēl lielāku soli, lai jūs nepaliktu tuksnesī, jo tur nav jūsu dzimtene. Jūs taču zināt, ka jūsu dvēsele savā attīstībā atradīs svētīto apsolīto zemi, uz kuru Es vadu jūsu soļus.

44. Nekad nesakiet: „Es esmu daudz cīnījies, bet neviens nav redzējis manas pūles un upurus.” Neaizmirstiet, ka Es redzu katru jūsu soli un reģistrēju katru jūsu darbu. Negaidiet ne pasaules atlīdzību, ne sapratni, ne pilnīgu taisnīgumu no jūsu tuvākajiem. Uzticieties Man, jo patiesi, Es jums saku, ka Es nekad neapstāšos pie tā, kas jums taisnīgi pienākas kā atlīdzība.

45. Nedomājiet arī, ka jums noteikti jānomirst, lai novāktu savu ražu — nē, daži augļi jums tiks doti jau šajā dzīvē kā atlīdzība par jūsu nopelniem cilvēciskajā dzīvē. Savukārt tie nopelni, kas bijuši garīgi, paliks neatalgoti, līdz pienāks brīdis, kad jūs atradīsieties aizsaulē.

46. Lai gaisma iemirdzas tavā saprāta spējā, o tauta, lai tu varētu saprast dievišķo Vārda iedvesmu un vēlāk to īstenot.

47. Mīlie mācekļi! Nāciet pie Manis, pēc tam, kad esat attīrījuši savu sirdi kā trauku gan ārēji, gan iekšēji, lai saņemtu Manu Vārdu. Viss, kas nāk no Manis, ir tīrs. Un, ja vēlaties iepazīt Mani, jums jāgatavojas ar tīru sirdi, lai varētu uzņemt Manā Vārdā ietverto garīgo saturu, saprast tā jēgu un pēc tam to pielietot.

48. Mīliet un cieniet viens otru, lai kāda arī būtu jūsu ticība, jūsu ideāls un jūsu garīgais stāvoklis. Rādiet vienprātību, piedodiet arī. Neiejaucieties citu lietās, lai tās tiesātu. Taču, ja vēlaties aizstāvēt kādu, dariet to, tad pienāks diena, kad jūs apvienosieties un tiecīsieties pēc viena un tā paša ideāla.

49. Esmu pārbaudījis jūsu mīlestību pret tuvākajiem. Esmu jūsu ceļā līcis sastapties ar slimajiem, skumjošajiem un tiem, kurus nogurdinājušas šī laika lielās sāpes. Esmu sūtījis neskaitāmus pārbaudījumus jūsu ģimenēs, lai jums būtu iespēja pielietot manu mācību. Jūs esat cietuši kopā ar saviem tuviniekiem un ar dedzību lūdzat Man par viņiem. Bet Es jums

saku: lūdziet Man arī par svešiniekiem, par visiem, kas šķērso jūsu ceļu, tāpat kā jūs to darījāt par saviem vecākiem vai bērniem, lai jūs izrādītu patiesu žēlsirdību.

50. Sāpes ir padarījušas sirdis jūtīgas, un, ilgojoties pēc mierinājuma, tās meklē Mani. Es vadu to soļus un zinu pareizo brīdi, kad tās pievienosies Manam darbam. Ir daudzi, kas vēl nav gatavi Mani dzirdēt, un to soļus Es apturēšu, līdz viņi būs gatavi saņemt Manas atklāsmes.

51. Lai ticētu manam darbam, jums ir vajadzīga ticība. Viss tajā ir garīgs. Es neesmu jums devis materiālas parādības. Es esmu jūs lūdzis vienīgi pacelties, lai nonāktu manā klātbūtnē un sajustu manu mīlestību un žēlsirdību, kas jūs apņēma.

52. Es esmu sagatavojis gara acis, ticības acis, lai jūs varētu Mani redzēt, un esmu saglabājis jūsu sirdi jūtas tīras, lai izmantotu tās Manā labā. Jūsu dāvanas vēl ir apslēptas, taču Mans vārds tās atmodinās, lai jūs sāktu savu misiju.

53. Viss, ko Esmu ielicis jūsu apkārtnē, ir pilnīgs un patīkams, un tomēr Es redzu, ka jūs neesat laimīgi, ka neesat apmierināti ar savu likteni, un tas ir tāpēc, ka neesat izpratuši dzīvi, neesat sapratuši savu patieso uzdevumu. Ne Es būšu tas, kurš uzskaitīs labvēlības, ko Es jums piešķiru, bet gan jūs būsiet tie, kas pateicībā atzīs mīlestību, ko Es izrādu katram no jums, un labo, ko Es jums piešķiru.

54. Es esmu jūs sūtījis, lai jūs atgūtu, jo Es jūs mīlu un vēlos redzēt jūs tīrus un Mani cienīgus. Jūs esat sastapuši savu ceļu, kas izkaisīts ar ērkšķiem, tāpat kā Jēzus Otrajā laikmetā, un tas ir tāpēc, ka Es vēlos, lai jūs ņemtu Mani par paraugu, lai jūs iemācītos cīnīties, lai pēc katras uzvaras, ko jūs izcīnāt, jūs kļūtu stiprāki. Esmu visu sagatavojis jūsu labklājībai. Viss ir radīts saskaņā ar Manu mīlestību un Manu taisnīgumu, jo Es esmu Tēvs un nepielūdzams Tiesnesis, kurš savos lēmumos nepiekāpjas.

55. Mīļā tauta, ļaujiet Man izpildīt Manu gribu. Pakļaujieties Maniem likumiem, un Es jūs vadīšu uz mieru un garīgo godību. Tas ir visu Manu radījumu liktenis. Uzņemiet savu krustu un sekojiet Man.

56. Jūs esat bagāti ar dāvanām, jums piemīt inteliģence, griba un saprāts, lai paveiktu savu darbu. Jūsu attīstības ceļš ir garš, jo jūs atkal un atkal apstājaties. Ja jūs izvēlētos taisno ceļu – sevis noliegšanas un uzdevuma izpildes ceļu –, jūs būtu laimīgi, jūs novērtētu dzīvi, jūs saprastu, kā mīlēt, jūs atzītu savu garīgo dāvanu vērtību un neilgotos pēc tā, kas pieder citiem.

57. Mana darba pamatā ir brīvība. Es apgaismoju jūsu dvēseli, lai jūs varētu Mani atpazīt. Jūs esat izredzētie radījumi, kurus Es esmu radījis „pēc sava tēla un līdzības”, un jūsos Es esmu ielicis savas žēlastības dāvanas.

58. Kāpņu pakāpieni, pa kuriem jūs kāpsiet augšup, ir lieli, un jūs nezināt, kādā attīstības posmā jūs atrodaties. Ceļš, ko jūs šodien mērojat, ir jums iepriekš noteikts atbilstoši jūsu attīstībai. Jo viss ir saistīts ar nemainīgiem un mūžīgiem likumiem un tiem pakļauts.

59. Templis, par kuru Es jums runāju tēlaini, ir garīgs. Tas nav no akmeņiem celta ēka, bet mīlestības templis, cilvēka ticība, kas vēlas pacelties, līdz sasniedz Mani. Uz labajiem pamatiem, ko jūs liekat, cels nākamās paaudzes.

60. Liels būs pēdējo prieks, kad Es viņiem atklāšu Savu darbu, Savu Vārdu. Cik ļoti viņi Mani ir meklējuši! Cik daudz viņi ir cietuši, lai nonāktu pie Manis! Viņiem ir tikai viens mērķis: atrast garīgo ceļu, nonākt pie avota, kur viņi var barot un pilnveidot savu dvēseli. Un kādus panākumus viņi gūs savā rīcībā! Viņi liecinās par to, ko ir pārdzīvojuši, ilgojoties pēc Maniem Vārdiem, un jūs – par to, ka esat viņus gaidījuši; jo Es jums to esmu paziņojis kā pravietojumu. Es esmu uzticējies jums daļu no Sava darba, lai to pilnībā pabeigtu, un, kad jūs to būsiet pabeiguši, jūs smaidīsiet no gandarījuma par to, ka esat sadarbojušies ar savu Dievu.

61. Atpūties, ļaujiet savai dvēselei baroties. Ļaujiet savai sirdij, sajūtot Manu klātbūtni, pukstēt straujāk.

62. Es jūs iedrošinu ceļā, lai jūs neapstātos. Es esmu Tas, kurš zina, kurš ir izmantojis laiku un iespējas, kurš ir izšķērdējis laiku un kurš gausīgi virzās garīgās attīstības ceļā.

63. Jūs varēsiet atskaitīties par savu virzību uz priekšu vai atpalcību tikai tad, kad atradīsieties garīgajā pasaulē.

64. Es visu sagatavošu, lai šajā laikā, kad jūs atkal dzīvosiet uz Zemes, jūs sastaptu Meistaru, kamēr Viņš atklājas caur cilvēku, lai atgādinātu jums par jūsu uzdevumu – atstāt pēdas ar labiem piemēriem, lai caur tiem uz pareizo ceļu nonāktu tie, kuri ir dzīvojuši neziņā, elku pielūgšanā un reliģiskajā fanātismā.

65. Es jūs sagatavošu, lai jūsu pazemīgās lūpas pārsteigtu cilvēkus ar jūsu vārdu gaismu, dziļumu un patiesīgumu. Jūs esat mani liecinieki, mani vēstneši un arī mani ceļa brucēji.

66. Ja Es jūs reizēm laboju un pat pārmetu, tad tādēļ, ka kaislības, vētras vai nelaimes uz īsu brīdi aptumšo jūsu saprāta gaismu un liek jums novirzīties no ceļa, iegrimt materiālismā vai aukstā bezjūtībā.

67. Mana žēlsirdība ved jūs uz pestīšanas ceļu un ir noņēmis katru neziņas saiti no jūsu acīm, lai jūs redzētu gaismas šajā dzīves ceļojumā. Atcerieties, ka katra acs — grēcīga vai nē — redzēs Mani.

68. Vai esat sev jautājuši, vai jūsu sirdī ir patiesa ticība? Vai esat sajutuši šīs liesmas siltumu?

69. Tagad Es jums nosaucīšu pierādījumu tam, ka patiesa ticība pastāv:

70. Ja sirds pārbaudījuma brīdī nezaudē drosmi; ja vissmagākajos brīžos mieru pārņem dvēsele. Kas tic, tas ir saskaņā ar Mani, jo Es esmu dzīvība, veselība un pestīšana. Kas patiesi meklē šo patvērumu un šo bāku, tas neiet bojā.

71. Tas, kurš piemīt šī tikumība, dara brīnumus, kas pārsniedz jebkādu cilvēcisko sapratni, un liecina par Garu un augstāko dzīvi.

72. Neticīgais nespēs jūs padarīt svārstīgus, ja jūs ticat Man, un arī apmelošana nespēs jūs ievainot.

73. Es esmu stiprinājis ticību jūsos, esmu jūs padarījis stiprus caur pārbaudījumiem, lai jūs turpinātu piesaistīt cilvēku pūļus, kas barosies no jūsu ticības.

74. Es jums šajā laikā esmu teicis: nemeklējiet Mani ķermeņos, caur kuriem Es ar jums runāju, jo tad jūs apgrūtinātos ar to nepilnībām un šos trūkumus attiecinātu uz Manu darbu. Izpētiet vārdu, ko izsaka šīs lūpas, līdz pašai būtībai, tad jūs tā nozīmē, tā būtībā atklāsiet Meistaru.

75. Neveiciet elku pielūgšanu ar tiem, caur kuriem Es atklājos, jo tad viņi būtu tie, kas ieņemtū to vietu, kāda agrāk jūsu sirdīs bija uz audekla gleznotajiem attēliem vai akmenī izkaltajām skulptūrām, un jūs joprojām būtu pakļauti tam materiālismam un reliģiskajam fanātismam, kuriem Tēvs nav atļāvis pilnībā pārņemt jūsu dvēseli.

76. Saglabājiet Vārda jēgu, lai, kad vairs nedzirdēsiet šo mācību, jūs justu, ka jūsu sirds dziļumos skan debesu Vārds, kas pacilā un aicina stāties tiešā sarunā ar jūsu Kungu.

Mans miers lai ir ar jums!

Mācība 238

1. Mīļā tauta, Kungs tev saka: Es nāku, ilgojoties pēc savas tautas, pēc svētnīcas, kas atrodas jūsu sirdīs. Ir pienācis laiks, lai tie, kas to Man ir aizslēguši, to atvērtu garīgajai atdzimšanai. Tiem, kas to ir iznīcinājuši, tā jāatjauno un jāpiešķir tai stabilitāte. Tiem, kuriem tā atrodas tumsā, tā jāapgaismo ar ticības gaismu. Bet patiesi, Es jums saku: neizšķiediet savu laiku, celtot materiālas dievnamus, domājot, ka veltīšanās, gracija un māksla, ko jūs tajos ieguldāt, ir labākā pielūgsmē, ko jūs Man varat sniegt.

Es atļauju jums tikai sagatavot vienkāršas telpas, kurās jūs pasargātos no laikapstākļu nelabvēlīgajām ietekmēm vai ziņkārīgajiem skatieniem. Šīs pulcēšanās vietas, kas paredzētas tikai jūsu sanāksmēm, jums nevajadzētu saukt par „templiem”, jo varētu notikt tā, ka neziņā esošie galu galā sāktu pielūgt šīs vietas, it kā tās būtu svētas.

2. Neieviesiet savos dievkalpojumos nekādus rituālus vai ceremonijas. Tādējādi jūs varētu attālināties no misijas, ko Es jums esmu uzticējis un kas ir izplatīt žēlsirdību un mīlestību.

3. Vienkāršība un neuzkrītošums gan ārējā, gan iekšējā izpausmē – tas ir tas, ko Es no jums prasū. Tādējādi jūs savā dvēselē izjutīsiet Manu klātbūtni visā tās krāšņumā.

4. Es esmu jūsu sirdīs un dzīvoju jūsu dvēselēs. Kāpēc jums būtu jāattēlo Mani ar materiāliem priekšmetiem, ja jūs sajūtat Manu dievišķo klātbūtni savas būtības dziļumos? Vai jūs nedomājat, ka, ja Es meklētu pasaulīgo spožumu, Es kā cilvēks būtu piedzimis Sionas templī, nevis kūtī? Kāds šķērslis varētu būt traucējis manai dzimšanai šajā vietā, ja jūs taču zināt, ka Marija bija pazīstama templī un ka viņa bija pakļāvīga un paklausīga visiem dievišķajiem norādījumiem?

5. Pārdomājiet manus vārdus un atcerieties, ka Es nekad neesmu meklējis ārēju kulta izpausmi cilvēkos, ka Es no viņiem esmu prasījis tikai viņu mīlestību, pacilātību, ticību un visu to, kas ir viņu dvēseles auglis.

6. Vēl kādu laiku jums tiks saglabātas šīs vietas, lai tajās svinētu savas sanāksmes. Jo tās vēl ir nepieciešamas, lai jūs tajās dzirdētu Vārdu, ko Es jums atstāju, lai jūs to izpētītu un mēģinātu to pielietot. Bet laiks, kad jūs mācīju „”, jūsu sagatavošanās laiks pagaisīs, un tad jums tās vairs nebūs vajadzīgas.

7. Ticības liesma arvien vairāk uzliesmosies manu mācekļu dvēselēs, katra sirds būs mans altāris, mīlestība pret saviem tuvākajiem viņiem būs dievkalpojums, un katrā mājā būs svētnīca. Jūs palīdzēsiet saviem līdzcilvēkiem saprast, ka, lūdzoties, viņu dvēsele pacelsies pāri visam ļaunajam un visām zemes ciešanām, un viņi spēs atzīt, ka Kunga templis ir vispārējs, bezgalīgs un atrodas visur – gan cilvēka dvēselē, gan viņa

ķermenī, gan redzamajā, gan neredzamajā. Jūs sapratīsiet, ka tāpat kā pagāja laiks, kad jūs Man upurējāt asins upurus, tāpat ir jāpaiet arī Dieva pielūgšanai, izmantojot rituālus vai ārējās ceremonijas. Garīgums attīrīs jūsu cilvēcisko vidi, un mana mācība tiks saprasta.

8. Nāks patiesa lūgšana, augstā garīgā Dieva pielūgsmē, kas ir patīkama Manam dievišķajam skatienam, — pareizi saprastā nožēla, kas ir sirds nožēla, labāka dzīve un — izdarīto pārkāpumu atlīdzināšana. Cilvēkos parādīsies patiesa mīlestība, kas balstās uz sirds tīrību, un cilvēki saprātīs, ka lūgšanai pietiek ar īsiem mirkļiem, taču, lai pildītu savu uzdevumu — darīt labu starp cilvēkiem —, viņiem ir vajadzīgi visi dzīves mirkļi.

9. Pārdomājiet, o mācekļi, manus mācības, izpētiēt tās, un jūs to būtībā atklāsiēt daudz, daudz vairāk nekā to, ko izsaka vārdi. Es jums palīdzēšu un apgaismos jūs, lai jūs atpazītu visu to, kas ir palicis apslēpts manos vārdos, jo balss nesēja prāts nespēja to nodot.

10. Šodien es jūs sveicu. Sēdies pie mana galda. Es uzņemu gan to, kurš Mani mīl, gan to, kurš Mani noraida. Es jūs visus vienlīdz mīlu, jo jūs visi esat mani bērni.

11. Es parādījos grēcinieku vidū. Vai uz zemes vispār ir *kāds* taisnīgs? Es piedāvāju jums Manas Valstības labumus un lieku jūsu rīcībā līdzekļus, lai tos iegūtu. Ja jūs lūgsiet Mani par Manu Debesu Valstību, Es to jums došu, jo tā jums ir apsolīta kopš laiku sākuma. Jūs, Kunga bērni, esat šīs Valstības mantinieki. Bet cik daudz nopelnu jums jāiegūst, lai ieņemtu Apsolīto Zemi! Daži to iegūs, izciešot garu un mokošu cīņu, citi, savukārt, veiks lielus soļus ceļā un drīz tuvosies Gaismas valstībai. Vai atceraties to, ko Es apsolīju Dimam, kad viņš atradās nāves cīņā, redzot viņa nožēlu, ticību un pazemību? Es piedāvāju viņam jau tajā pašā dienā būt kopā ar Mani paradīzē.

12. Jūs visi, cilvēki, Es jums jautāju, un šos cilvēkus šeit uzskatu par jūsu pārstāvjiem: kad jūs pacelsieties garīgi, mīlēsiet viens otru un savstarpēji piedosiet savus aizvainojumus? Kad beidzot jūsu planētā valdīs miers?

13. Tikai mana mācība māca piedošanu, kas izriet no mīlestības, un tai piemīt varena spēka, lai ļauno pārvērstu par labo, grēcinieku atgrieztu un pārveidotu par tikumīgu cilvēku.

14. Mācieties piedot, un jūsu pasaulē sāksies miers. Ja būtu nepieciešams piedot tūkstoš reižu, jums tas jādara tūkstoš reižu. Vai jūs neapzināties, ka savlaicīga izlīgšana jums ļaus izvairīties no ciešanu kausa izdzert?

15. Es runāju ar jums par to sāpi, ko jūs esat pelnījuši, ko jūs arvien vairāk vairojat un kas, kad pienāks stunda, pārplūdīs. Es nekad nepasniegtu saviem bērniem tādu kausu; bet savā taisnīgumā Es tomēr varu atļaut, lai

jūs novāktu savas jaunprātības, lepnuma un neapdomības augļus, lai jūs nožēlojoši atgrieztos pie Manis.

16. Cilvēki ir izaicinājuši Manu varu un Manu taisnīgumu, kad ar savu zinātni viņi apgānīja dabas templi, kurā viss ir harmonijā, un tagad viņu sods būs nežēlīgs.

17. Dabas spēki tiks atbrīvoti, kosmos tiks satricināts, un zeme drebēs. Tad cilvēkos valdīs šausmas, un viņi vēlēšies bēgt, taču nebūs izglābšanās. Viņi vēlēšies savaldīt atbrīvotās spēkus, bet nespēs to izdarīt. Jo viņi jutīsies vainīgi un, pārāk vēlu nožēlojot savu augstprātību un muļķību, meklēs nāvi, lai izvairītos no soda.

18. Tu, tauta, zini šīs pravietojumus un esi atbildīga par visu, kas notiks, ja tu “neaugsi” un nepūlēšies saglabāt mieru, ko Es tev esmu uzticējis.

19. Sagatavojiet savu ceļojuma nūju un ceļojuma somu, jo Es jūs sūtīšu kā praviešus un sūtņus, lai brīdinātu tautas.

20. Daži dosies uz austrumiem, citi uz rietumiem, bet vēl citi – uz pārējām zemes malām un ceļiem.

21. Nekļūstiet iedomīgi, domājot, ka esat izredzētie, kuriem šajā laikā Esmu uzticējis savus uzdevumus, lai padarītu jūs par maniem mācekļiem. Bet Es jums saku arī šo: neapmierinieties ar to, ka esat aicinātie. Nopelniet nopelnus, lai piederētu pie izredzētajiem.

22. Atbrīvojieties no jebkādas iedomības, lai jūs nelīdzinātos tārpam, kas uzpūšas no zemes mitruma un pēc tam izšķīst nekurienē.

23. Neaizmidzinieties, ļaujoties uz to, ka Es jūs ļoti mīlu, lai izvairītos no klupšanas. Jūs gan esat ļoti mīlēti, bet tikpat lielā mērā jūs tiekat arī smagi pārbaudīti.

24. Trīs ceturtdaļas zemes virsmas pazudīs, un paliks tikai daļa, lai kalpotu par patvērumu tiem, kas izdzīvos haosu. Jūs kļūsiat par lieciniekiem daudzu pravietojumu piepildīšanai.

25. Jūs, tauta, pildiet manus norādījumus, tad Es piepildīšu jums apsolīto.

26. Lūdzieties, esiet modri, sējiet mīlestību, izplatiet gaismu, atstājiet žēlsirdības pēdas, un jūs būsiat mierā ar savu sirdsapziņu un saskaņā ar Radītāju.

27. Uzmanīgi klausieties šajos vārdos, lai pēc tam jūs tos varētu izskaidrot un iesēt savu līdzcilvēku sirdīs. Neapmierinieties tikai ar to, ka tos saprotat: runājiet par tiem, rādiet piemēru un māciet ar saviem darbiem. Esiet jūtīgi, lai jūs zinātu, kad ir īstais brīdis runāt, un kad ir pienācis piemērotais laiks, kad jūsu *darbiem* jāliecina par manu mācību.

28. Es dodu jums vienu valodu, lai izplatītu manu Vārdu, un šī valoda ir garīgā mīlestība, ko sapratis visi cilvēki. Tā ir valoda, kas ir patīkama cilvēku

ausīm un sirdīm un kas akmens pa akmenim nojauks Bābeles torni, ko viņi ir uzcēlušī savās sirdīs. Tad beigsies mans tiesas spriedums, jo visi uzskatīs sevi par brāļiem un māsām.

29. Lauki ir gatavi uzņemt un auglīgi, tauta. Sagatavojies garīgi un fiziski, tad tu izpildīsi priekšnosacījumus, lai dotos ceļā un sētu šīs atklāsmes sēklu, vienlaikus sagatavojot ceļu jaunajām paaudzēm.

30. Es esmu jums apsolījis sūtīt lielas gaismas garus, kuriem jādzīvo jūsu vidū. Tie gaida tikai brīdi, kad varēs tuvināties Zemei, iemiesoties un pildīt lielu atjaunošanas misiju. Kad šie garīgie būtnes dzīvos šajā pasaulē — ko jums būs jāiemāca viņiem? Patiesi, Es jums saku: neko! Jo *viņi* nāks, lai *mācītu*, nevis lai *mācītos*. Jūs būsiet pārsteigti, dzirdot viņus jau no bērnības runāt par dziļām lietām, redzot, kā viņi sarunājas ar zinātniekiem un teologiem, pārsteidzot pieaugušos ar savu pieredzi un iedrošinot bērnus un jauniešus izvēlēties pareizo ceļu.

31. Laimīga būs tā ģimene, kas savā klēpī uzņems vienu no šīm garīgajām būtnēm. Cik smagas būs izpirkšanas nastas tiem, kuri mēģinās kavēt Manu vēstnešu uzdevuma izpildi!

32. Tagad saprotiet, kāpēc Es vēlos, lai jūs arvien vairāk attīrītos un atjaunotos, lai jūsu augļi no paaudzes paaudzē kļūtu arvien tīrāki.

33. Varbūt tieši jūsu mājas būs tās, kas uzņems šo Gaismas būtni klātbūtni? Ja jūs būsiet gatavi, Es jūs izvēlēšos; ja ne, Es meklēšu piemērotas sirdis un sūtīšu tās turp.

34. Jūs šeit ticat manām pravietojumiem. Bet būs daudzi, kas šajā laikā noraidīs manus vārdus, tāpat kā viņi noraidīja iepriekšējās atklāsmes. Tomēr nebaidieties; jo, kad mani vārdi piepildīsies, viņi būs pirmie, kas nolieks galvas, apkaunoti par savu neticību.

35. Katra dievišķā atklāsmē, ko cilvēki ir noliedzuši, tiks atzīta un tai tiks ticēts. Viss, ko baznīcas un sekas ir aizmirsušas vai slēpušas, nāks gaismā.

36. Jums ar savu piemēru jāamāca pasaule, kā ar garīgumu un cieņu iedziļināties Tēva atklātajos mācībās un nemēģināt pārsniegt to, ko Viņš ir piešķīris. Mīlestība, pazemība, cieņa — to jums jāamāca cilvēcei, kas vienmēr ir centusies izpētīt Kunga noslēpumus bez garīgas sagatavošanās.

37. Vai jūs necienāt savu vecāku guļamistabu? Tad vēl jo vairāk cieniet sava Debesu Tēva noslēpumus. Es jums esmu atklājis un parādījis tik daudz, ka jūs vēl neesat visu aptvēruši, un jau jūs pieprasāt jaunus noslēpumus, lai tos izpētītu.

38. Jums — augstākas zinātnes, gudrības, kas pieder pie augstākas dzīves nekā cilvēciskā dzīve, skolniekiem — Es saku, ka jums nevajadzētu vēlēties zināt vairāk, nekā to, ko Es jums atklāju, jo tad jūs drīz vien pakļautos kļūdām. Es, esmu jums iemācījis daudzus mācības un man jums

ir vēl vairāk ko dot, izmantojot cilvēka saprāta spējas. Jūs iepazīsiet vēl daudzas jaunas atklāsmes un sapratīsiet vairāk, nekā esat iedomājušies.

39. Mans Vārds, kas ir dievišķais mācījums, vienmēr nāks kopā ar pārbaudījumiem un notikumiem jūsu dzīvē, lai šis mācījums arvien vairāk atrastu apstiprinājumu jūsu sirdīs un jūs nebūtu tikai teorētiski mācekļi, bet tādi mācekļi, kas ar saviem darbiem liecina par manu patiesību.

40. Vai nav tā, ka bieži vien jūs saprotat kādu no maniem vārdiem tikai tad, kad esat izgājuši cauri kādam pārbaudījumam?

41. Kad Es reizēm esmu runājis ar jums par dvēseles nemirstību, par jūsu nepareizajiem priekšstatiem par dzīvi un nāvi, jūs Mani nesapratāt tajā brīdī, kad dzirdējāt Manu mācību. Bet tad jūsu ģimeni skāra pārbaudījums, jūs redzējāt, kā kāds tuvinieks aiziet no šīs pasaules, un jūsu acis atvērajas realitātei, patiesības gaismai, un jūs pateicāties Man par to, ka Es visos savos darbos esmu ielicis tik daudz pilnības un ka Es esmu jūs izglābis no jūsu neziņas un kļūdām.

42. Iegūstiet izpratni par Manu Vārdu ar prātu un garu. Koncentrējieties uz savas būtības kodolu, lai starp garu un ķermeni būtu tikai viena griba. Tādā veidā jūs vieglāk sapratīsiet Manu mācību un pārvarēsiet pārbaudījumus ar lielāku pacilātību.

43. Svētīti lai ir tie, kas ir nabagi pasaules labumos, bet ar ilgu pēc lieluma uzņem manas Vārda maizi, jo manā ceļā viņi to sasniegs. Laimīgi tie, kas — lai gan pasaulē ir bagāti — atstāj aiz sevis savas ērtības, lai mācītos no Manis, jo viņi iepazīs patieso bagātību.

44. Šodien Mans Gars nāk uz cilvēci gaismas starā, laikā, kad nav ne bailes no Manas taisnības, ne mīlestības vienam pret otru.

45. Jūs esat pazemīga tauta, kas liecina par Manu klātbūtni un arī par Manu Vārdu. Tomēr šai tautai trūkst mīlestības, un Es neredzu nekādu cieņu pret Manu atklāsmi, jo cilvēki ir pieraduši pie tās. Tas ir iemesls, kāpēc Es dažreiz pieprasu no jums atbildību, ar Savu taisnīguma pilno Vārdu aizskarot jūsu sirdi vienaldzību.

46. Apdomājiet, ak, mācekļi: ja jūs tagad neizrādāt cieņu pret šo dievišķo darbu, vēlāk jūs nevarēsiet būt tie, kas, pildot savu pienākumu, kā paklausīgi strādnieki staigā pa sava Meistara darba ceļu.

47. Šis brīdis ir pārbaudījums cilvēcei. Pasaules lielās tautas gatavojas uzbrukt viena otrai kā asinsdzirdušas un naida apmātas zvēri. Mazās tautas baidās no kara pazīmēm, kas nozīmē sāpīgas un iznīcības. Mājas kļūst drūmas, sirdis pukst no šausmām, un tos, kas mīl mieru un taisnīgumu, mocīta doma par karu, kas apdraud cilvēku mieru.

48. Cik daudz sapņu par progresu šajos brīžos tiek sagrauti! Cik daudz ilūziju izplēn, un cik daudz dzīvību jau ir notiesātas uz nāvi. Šī ir stunda, kad

jums, tauta, jāsāk savs darbs, lai padarītu jūtamu savu klātbūtni pasaulē. Šis ir īstais brīdis, lai lūgtos.

49. Lūdzieties, padarot jūtamu savu ticību un apvienojot savas sirdis ar visiem tiem, kuri šajā baiļu stundā vērsas pie Manis un lūdz, lai pasaulē iestātos miers. Lūdzieties par visiem, kuri ir novērsušies no jebkādas aktīvas dvēseles darbības un dzīvo tikai materiāla mērķa sasniegšanai, ko viņi ir izvirzījuši, pamatojoties uz savām varas pretenzijām un naida jūtām.

50. Piepildiet telpu ar tīrām domām. Katrai no tām jābūt kā zobenam, kas neredzamajā pasaulē — tur, kur vibrē cilvēku domas — cīnās, lai panāktu tumsas spēku iznīcināšanu, kuri draud pārņemt pasauli. Tomēr ticiet lūgšanas spēkam. Jo, ja jūs domājat, ka tā pazūd bezgalībā, tai nebūs nepieciešamā spēka, lai sasniegtu jūsu līdzcilvēku prātus.

51. Jūsu domas vienmēr sasniedz Mani, lai cik nepilnīgas tās arī būtu, un Es dzirdu jūsu lūgšanas, pat ja tām trūkst ticības, ko jums vienmēr tajās jāieliek. Iemesls tam ir tas, ka Mans Gars uztver visu būtņu svārstības un jūtas. Bet cilvēki, kuri savtīguma dēļ uztur distanci viens no otra, atrodoties tālu no garīgās dzīves materiālisma dēļ, kurā viņi šodien ir ļāvušies iegrimt, nav gatavi sazināties savā starpā ar domu palīdzību. Tomēr Es jums saku, ka ir nepieciešams, lai jūs sāktu apmācīt savu garu. Lai to sasniegtu, „runājiet” ar dvēselēm, pat ja nesaņemat no tām skaidri uztveramu atbildi. Rīt, kad visi būs iemācījušies dot, viņi saņems arvien vairāk norāžu par *garīgo* saziņu, kādu cilvēki nekad nebūtu pat sapņojuši.

52. Es jums vēlreiz saku, ka Es uz klausu katru domu un katru lūgumu. Pasaulē, savukārt, neprot uztvert Manu iedvesmu, tā arī nav sagatavojusies, lai savā prātā ļautu mirdzēt Manām dievišķajām domām, tā arī nedzird Manu balsi, kad Es atbildu uz tās aicinājumu. Bet Es ticu jums, Es ticu jums, jo Es esmu jūs radījis un apveltījis ar gaismas dvēseli, kas ir daļa no Manas, un ar garu, kas ir Mans tēls.

53. Ja Es jums teiktu, ka Es negaidu, ka jūs pilnveidosieties, tas būtu tāpat, it kā Es jums paskaidrotu, ka Esmu cietis neveiksmi lielākajā darbā, kas izriet no Manas Dievišķās gribas, un tas nevar būt.

54. Es zinu, ka jūs dzīvojat laikā, kad jūsu dvēsele uzvarēs visus kārdinājumus, ar kuriem tā sastopas savā ceļā, pēc kura tā, pilna gaismas, pacelsies uz jaunu eksistenci.

55. Šajā vēstījumā, ko Es šodien jums sniedzu, Es jums devu tikai vienu pamācību, kas kalpos tam, lai jums radītu priekšstatu par to, kāda nākotnē būs jūsu saziņa ar Tēvu, kā arī ar jūsu līdzcilvēkiem, izmantojot domas. Tas ir mērķis, ko jums jāsasniedz. Taču jums jāuzmanās, lai jūs nepievērstos tam, izmantojot līdzekļus, kas nav piemēroti tik tīram darbam kā šis.

56. Mācieties, rīkojieties, esiet neatlaidīgi, un pamazām jūs beidzot sasniegsiet sarunu no gara uz garu.

57. Šodien jūs nonākat zem koka ēnas, kur dzirdat balsi, kas runā uz jums no Trešā Laika, Svētā Gara balsi.

58. Jūsu pacelšanās šajā dienā ir bijusi liela, jo savā ceļā esat piedzīvojuši pārbaudījumus.

59. Pēdējās dienās bailes ir pārņēmušas jūsu sirdis, un jūs esat “modušies”. Nogurušie ir pamodušies, un vājie ir piecēlušies, ilgojoties pēc “koka”, kurā atrodama spēks, lai izturētu vētras.

60. Kāpēc tu baidies, tauta, lai gan tu atrodies Manas žēlsirdības aizsardzībā? Lai tev netrūktu ticības, ievēro Manus norādījumus, atceries, ka vienmēr, kad tu paļaujies uz Mani, Mans Vārds ir tavās lūpās, Mana Gaisma – tavā saprātā. Tad tu esi pārsteidzis cilvēkus. Neaizmirstiet, ka ikreiz, kad jūsu neuzticība jūs ir atdalījusi no Manis, jūs esat redzējuši, kā jebkura vara no jums ir atkāpusies.

61. Jūsu dvēsele ļoti baidās no verdzības, jo tā to pazīst; jūs ļoti baidāties no faraona jūga. Jūs mīlat brīvību šajā pasaulē, un caur to jūs meklējat mieru. Jūs nevēlaties karu, asinis un sāpes; jūs tiecaties pēc nopelniem, lai jūsu bērni neiekristu haosā, un jūs lūdzaties, lai iegūtu skaidrību, atjaunotos un saglabātu nedaudz tīrības.

62. Tikai Es viens pats varu jums dot mieru, jo tas pastāv tikai Manī.

63. Ja, ilgojoties pēc šī miera, jūs rūpīgāk aplūkosiet reliģiskās kopienas, jūs to neatradīsiet. Uzklusiet aicinātos runātājus, un jūs pārliecināsit, ka viņu vārdos nav miera būtības. Meklējiet mieru no karaļu mītnēm līdz pat visnabadzīgākajām būdīnām, un jūs to neatradīsiet, jo šajā laikā tas ir attālinājies no zemes.

64. Kāpēc ticīgo un neticīgo sirdis pārplūst ar mieru, kad viņi dzird Manu Vārdu šajās pieticīgajās sapulču telpās? Vai šis fakts vien nevarētu būt pietiekams, lai pierādītu jums, ka tas ir Mans Dievišķais Gars, kas atklājas jūsu vidū?

65. Šī ir trešā reize, kad Es nāku, lai jums nestu savu mieru, piepildītu jūs ar drosmi, ticību un spēku, un atgādinātu, ka jūs esat aicināti nest svētību un mieru cilvēku sirdīs. Cilvēce jau gaida un ilgojas pēc tiem, kas viņai izstieps roku patiesā žēlsirdībā, un zeme jau ir auglīga, lai tajā sētu mīlestības sēklu. No reģiona uz reģionu turpina izplatīties epidēmija, uzliesmo nezināmas slimības, pret kurām zinātne nespēj cīnīties. Pasaules uzskatu jucekļi un morālā deģenerācija ir novedusi pasauli līdz bezdibenim. Taču mani sūtņi vēl nav ieradušies, lai mīkstinātu šīs ciešanas un nestu gaismu šajā tumsā, jo viņi gatavojas ļoti lēni.

66. Ja kāds vilcinās, jo uzskata sevi par trūcīgu un savas drēbes par nolietotām vai nožēlojamām, tad tas ir tāpēc, ka viņam trūkst ticības un, to neapzinoties, viņš zaimo manu dievišķību.

67. Vai jūs joprojām noliecaties priekšā zemes varenajiem? Vai jūs joprojām iespaido cilvēciskās bagātības? Nē, mana tauta, vienīgais Lielais un patiesi vērtīgais cilvēka dzīvī ir dvēseles garīgā attīstība, un uz to jūs vada mans Vārds.

68. Cik nabadzīgi pie manām Debesu durvīm ierodas tie, kuri uz Zemes bija lieli un vareni, jo viņi aizmirsta garīgās bagātības un ceļu uz mūžīgo dzīvi! Kamēr mana Valstības patiesība ir atklāta pazemīgajiem, tā ir apslēpta no zinātniekiem un izglītotajiem, jo viņi ar garīgo gudrību rīkotos tāpat, kā rīkojās ar zemes zinātni: šajā gaismā viņi meklētu troņus savai iedomībai un ieročus savām strīdībām.

69. Kas jūs esat, kam Esmu atklājis šo noslēpumu? Jūs zināt tikai to, ka esat dzīvojuši jau agrāk, bet nezināt, kas jūs bijāt. Tāpēc jūs nezināt, kas jūs esat, kas jūs būsiet, no kurienes esat nākuši vai kurp dodaties. Tāpēc Es kā Skolotājs esmu nācis pie jums, lai jūs apmācītu visam, ko jūs nezināt.

70. Pirmajos laikos Jēkabs un viņa ģimene atzina patieso Dievu, un, redzot, ka šie cilvēki saglabāja ticības sēklu Viņa dievišķībai, Tēvs tos sūtīja dzīvot pagānu un elku pielūdzēju tautu vidū, lai viņi tur liecinātu par Viņa eksistenci un varenību.

71. Tur patriarha ģimene vairojās, viņa bērni izveidoja jaunas ģimenes, un tās kļuva par ciltīm. Taču šīs zemes karalis baidījās no šīs tautas, kas auga viņa valdījumā. Viņš atņēma tai brīvību un padarīja par savu vergu, sasienot to ķēdēs un uzliekot tai piespiedu darbus.

72. Pārbaudījums bija liels, ilgstošs un mokošs. Vīrieši strādāja un sabruka zem pātaga, bet sieviešu sirdīs valdīja raudas un rūgtums. Uz šo tautu gulēja pazemojums un nabadzība, lai pierādītu tās ticību un spēku pagānu priekšā. Taču Tēvs, aizkustināts no savas tautas ciešanām un tāpēc, ka Viņš vēlējās atklāt savu varenību faraonam, aicināja vīru vārdā Mozus, kuru Viņš sagatavoja un iedvesmoja, lai tas atbrīvotu savu tautu. Viņš sacīja viņam šādi: „Ej un atklāj manu taisnību un varenību faraona un manas tautas priekšā, jo pat mani ļaudis ir kļuvuši vāji, ir aizmirsuši Mani un ļāvuši, lai viņu sirdis inficē pagānu paražas un ticības uzskati. Tev, kas esi palicis uzticīgs, Es uzticu šo uzdevumu, lai tu savos ļaudīs iedegtu brīvības ideālu un panāktu, ka faraons ļauj Izraēlai doties uz Kānaānu, Apsolīto zemi, lai tā kalpotu savam Dievam. Rūpējies, lai tauta lūgtu, lai tā ‘modās’ un saprastu, ka savu brīvību tā neiegūs ar slepkavošanas ieročiem.”

73. Šis vīrs vairākas reizes parādījās faraona priekšā, lai pieprasītu tautas brīvību, taču katru reizi viņam tika atteikts. Tad Kungs lika sajukt savu taisnību, un pār Ēģipti tika izlaistas plagas un nelaimes, līdz sāpes un iznīcība sasniedza tādu pakāpi, ka karalis aicināja pie sevis Mozu un atļāva viņam kopā ar savu tautu iziet no savas zemes.

74. Kad Izraēla, ilgojoties pēc brīvības, izgāja, faraons saprata, ka šim vīram patiešām piederēja dievišķa vara.

75. Mozus stiprināja savas tautas ticību, lai tā varētu izturēt ceļojuma grūtības un ciešanas. Ceļojums bija garš un bīstams; daudzi ceļā sabruka, pārņemti no izsmelšanas vai vecuma, nespējot ieraudzīt Apsolīto zemi. Bet viņu bērni nonāca zemē, kur plūda piens un medus, un ko gaidīja Izraēla tauta.

76. Kā jauns paradīzes dārzs šī zeme atklājās tiem, kas to bija iekarojuši. Tur valdīja miers, auglība un pārpilnība, plašas ielejas, kristāldzids ūdens un gaišs debess, un šī tauta tur vairojās. Tur uzplauka tās pielūgsmes patiesajam Dievam.

Taču šis miers un šī laime nebija mūžīgi, jo šī tauta pat šīs svētības zemes vidū nonāca kārdinājumā, elku pielūgšanā un nesaskaņās. Tā zaudēja savu dzīves spēku un atkal nonāca pagānu un varas kārosu tautu pakļautībā. Kamēr tā lūdza un meklēja Mani, tā bija stipra. Bet, kad tā, aizraujoties ar izklaidēm un iedomību, aizmirsta Mani, tā zaudēja Manu žēlastību.

77. Atcerieties Salamana gudrību un Dāvida iedvesmu. Liels bija viņu karalistu spožums, taču, kad viņi pakļāvās kārdinājumam, viņi zaudēja visu.

78. Šī tauta atkal kļuva par svešzemju tautu nodokļu maksātāju un vēlāk par imperatora pavalstniekiem. Tauta bija aizmirsusi savu derību ar Jēhovu, un Tēvam bija nepieciešams to atjaunot, lai piepildītos praviešu vārds, ar kuru tautai bija apsolīts Glābējs, Mesija. Mesija kļuva par cilvēku, lai glābtu visu zaudēto un iemācītu pasaulei ceļu, kas ved uz garīgo dzimteni, uz Debesu valstību, uz patieso apsolīto zemi.

79. Jaunais atbrīvotājs bija Kristus, kurš jūs mācīja lēnprātību un kurš, sastopot savu tautu kā kalps, mācīja tai: „Dodiet ķeizaram to, kas pieder ķeizaram, , un Dievam to, kas pieder Dievam”, un tādējādi atbrīvoja tās dvēseli.

80. Tāpat kā Mozus neiešāva Apsolītajā zemē un no kalna augstuma ieraudzīja tikai tās ēnu, tā arī Kristus no krusta ieraudzīja Debesu valstību, kur Viņš gaidītu visus savus bērnus.

81. Cik daudz cieta tie, kas sekoja Man! Viņus meklēja un vajāja cauri valstīm, provincēm un impērijām. Pātagas, mocekļu nāve un asins klājs pacēlās to ceļā, un daudzi devās zemes dziļēs, lai varētu lūgties un bez

bailēm izrunāt Manu Vārdu. Bet cik bieži pārmācītāja roka drebēja kristieša priekšā, redzot viņa stingrību un ticību! Cik bieži pat valdnieki satricinājās viņu klātbūtnē vai dzirdot iedvesmotos vārdus no saviem upuriem, kuri nomira ar sava Skolotāja vārdu uz lūpām.

82. Jēzus pēdas bija asiņainas, un tas bija ceļš, pa kuru gāja apustuļi un mocekļi. Taču cīņa beidzās, kad beidzot cilvēku dvēselēs iemirdzējās gaisma, kas bija uzvarējusi un pakļāvusi tās ar tik daudziem ticības brīnumiem un tik daudzām mīlestības upuriem.

83. Mans vārds atskanēja tautās, un mana mācība iesakņojās sirdīs, un pienāca laiks, kad uz zemes bija jūtams Dieva valstības miers. Kristu mīlēja gan karaļi, gan nabagi, un Viņa klātbūtne bija jūtama sirdīs. Tautas viena pēc otras tuvinājās, un daudzas naidīgās attiecības izgaisa. Tad Mans Vārds tika izrunāts ar mīlestību visās valodās.

84. Bet kur ir tā tauta, kas uzvarēja faraonu un izturēja tuksneša pārbaudījumus? Kur ir arī tie, kas pēc tam ar savu upurējošo nāvi uzvarēja pasaules impērijas un režīmus, izmantojot par ieroci vienīgi Jēzus vārdu? Patiesi, Es jums saku: viņi ir uz zemes.

Bet atkal Esmu aizmirsts, un Mans likums un Mācība ir sagrozīti. Tāpēc Esmu atkal sūtījis uz Zemi tās dvēseles, kas bijušas uzticīgas, pazemīgas un nesavtīgas, lai tās liecinātu par Manu atnākšanu un Maniem vārdiem. Taču šo tautu Es šajā laikā neesmu veidojis no vienas rases, ne arī no vienas nācijas. Jo Es jums esmu teicis, ka Izraēla, Dieva tauta, ir dibināta ne miesā, bet garā.

85. Es esmu vienīgais, kas var izskaidrot, kas jūs esat, un Es Es jums to saku. Es jums atklāju, kāpēc jūs esat ieradušies, un parādu jums mērķi, uz kuru jums jādodas. Jūs esat šīs stiprās tautas sēkla un esat ieradušies šajā dzīvē, lai cīnītos par Gara miera valstības sasniegšanu un lai nestu gaismu pasaulei, tāpat kā citā laikā jūs pārvarējāt tuksneša grūtības, lai sasniegtu Apsolīto zemi.

86. Tāpēc Es jums rādu jūsu mantojumu un atklāju jūsu dāvanas, lai tās būtu lauksaimniecības rīki, ar kuriem jūs apstrādājat laukus, un ieroči, ar kuriem jūs cīnāties.

87. No kā tad jūs baidāties? Vai jūs vēlaties turpināt būt vergi? „Nē,” man saka jūsu sirds.

88. Es jums caur dažādiem vēstnešiem paziņoju par lielu haosu uz Zemes. Kamēr vieni ticēja, lai gan vēl bija miegaini, citi šaubījās, un tāpēc bija nepieciešams, lai ziņa par karu sasniegtu viņus, lai viņi pamostos. Bija nepieciešams, lai viņu bērni tiktu aicināti pie ieročiem, lai viņi noticētu manam vārdam, redzot tā piepildīšanos.

89. Esiet nomodā un lūdzieties, un neuztraucieties par saviem dēliem,
jo Es padarīšu viņus par miera karavīriem cilvēku pūļos.

90. Elija iet jums un tautām pa priekšu, izlīdzina ceļu un atbrīvo dvēseles
ar patiesības gaismu. 91. Mācieties izvērtēt manu vārdu un pētīt to, lai
atklātu tā dievišķo būtību.

92. Es jūs stiprinu un atstāju jums savu svētību.

Mans miers lai ir ar jums!

Mācība 239

1. Sajūtiēt Mani, jo Es esmu jums ļoti tuvu. Kas ir pārliecināts par Manu klātbūtni, tas sajūt Mani savas sirds dziļumos.

2. Tomēr Es jums vēlreiz saku: neviens jūs nepiespiež ticēt vai sekot Man. Ticības gaismas iedegsies pati no sevis, un tā atklās jūsu mīlestību.

3. Jūs esat izredzētās būtnes šajā zemes ielejā, kuras Esmu apveltījis ar saprātu dāvanu un kuras Esmu novietojis plašā pasaulē, kas pilna ar darbiem, radībām un Manas varenības izpausmēm, kas liecina par to, ka Tas, kurš tām deva dzīvību, ir visvarens.

4. Es jau no paša sākuma esmu piešķīris cilvēkam domas brīvību, taču viņš vienmēr ir bijis vergs — reiz fanātisma dēļ, citreiz kā faraona un imperatora kļūdaino ticības uzskatu vergs. Tāpēc šajā laikā, ņemot vērā brīvību, ko šobrīd iegūst gars, un skaidrību, kas atklājas viņa acīm, cilvēks ir apžilbināts, jo viņa prāts nav pieradis pie šīs brīvības.

5. Cilvēks bija samazinājis savu spēju uztvert garīgo, un tādēļ viņš pakļāvās fanātismam, gāja pa likumotiem ceļiem un bija kā citu gribas ēna.

6. Viņš bija zaudējis savu brīvību, vairs nebija ne pats savs kungs, ne savu domu kungs.

7. Taču ir pienācis Gaismas laikmets — laiks, kad jums jāsalauž važas un jāizpleš spārni, lai, ilgojoties pēc patiesības, brīvi lidotu bezgalībā.

8. Garīgums ir brīvība. Tāpēc tie, kas šobrīd Mani dzird un ir sapratuši šīs atbrīvojošās mācības jēgu, redz, kā viņu priekšā paveras plaša ieleja, kurā viņi cīnīsies un liecinās, ka ir pienācis laiks, kad Dievs, visvarenais Radītājs, ir atnācis, lai iedibinātu dialogu starp Sevi un cilvēku.

9. Esmu īstenojis to tiešo saikni, par kuru cilvēki uzskatīja, ka tā ir neiespējama starp Dievu, kurš ir pilns varas, gudrības un pilnības, un cilvēku, kurš ir pilns nabadzības, neziņas un grēka. Es esmu tas, kurš ir nācis pie jums.

10. Kas gan varēja iedomāties, ka cilvēks varētu sarunāties ar savu Kungu? Jūs domājat, ka tā ir bijusi tikai taisnīgo un praviešu privilēģija — to, kuri, apžilbināti no saviem redzējumiem, krita zemē un pēc tam paziņoja par Mesijas atnākšanu — to, kuru lūgšanas bija tik dziļas un dedzīgas, ka viņi nonāca ekstāzē un varēja ieraudzīt Dievišķo.

11. Šodien sirdīs valda cietība, liela neticība garīgajam, un cilvēki aprobežojas ar to, ka tic tikai tam, ko spēj saprast un ko neatsaka, lai gan savā iekšienē viņi nekad nepārstāj nojaust dzīvi, kas viņus gaida pēc nāves.

12. Es jums sniedzu šo mācību, izmantojot tādu cilvēka saprātu kā jūsu, lai jūs šo vārdu sajūtu kā ļoti tuvu sev. Ko gan nozīmē tas, ka Es atklājos caur grēcīgu cilvēku, ja viņš prot sagatavoties, lai Mani uzņemtu?

13. Kas gan tajā ir dīvaina, ka Es atklājos tāpat, kad runāju ar jums jūsu sapņos — kad visur, kur jūs ejat un stāvat, kad jums Manis visvairāk vajag, Es ar savu mīlestību aizkustinu jūsu sirdis? Jūsos ir kaut kas, kas jūs pacēla pāri pasaulei, kurā dzīvojat. Kas gan tas varētu būt, ja ne garīgā dvēsele, kas ir Dievišķā tēls?

14. Mostieties, tauta, saprotiet Mani! Nododieties maniem mācījumiem un savai garīgajai dvēselei.

15. Es nāku pie jums kā Skolotājs un kā Tēvs. Katrs mācījums, ko Es jums dodu, stiprina jūsu dienas darbam, kas jūs gaida. Jo tā ir Mana griba, lai jūs paliktu mierīgi pasaules uzskatu un mācību haosa vidū un būtu tie, kas pareizi izskaidro Manu mācību.

16. Daži ir brīnījušies, ka Es atklājos caur cilvēku, un viņi nav pārliecināti, vai tas notika saskaņā ar Tēva gribu vai pēc cilvēciskas gribas. Bet Es jums saku: tas bija Meistars, kurš pārsteidza cilvēci — „šķīstais līgavainis”, kurš atrada jaunavas guļam un viņu lampas nodzisušas.

17. Ir reliģiskās kopienas, kas cenšas sagatavoties manai atgriešanai, neapzinoties, ka Es jau esmu ceļā prom.

18. Es aicināju visus, un patiesībā mans aicinājums un baumas par to, ka Es šobrīd atklājos cilvēkiem, sasniedza visas zemes malu malas kopā ar liecībām un pierādījumiem, kas liecina par Mani: atjaunotie grēcinieki, atgrieztie neticīgie, „mirušie”, kas augšāmceļas, neārstējami slimi, kas kļūst veseli, un apsēstie, kas atbrīvoti no sava ļaunuma.

19. Bet es sastapu daudzus, kas bija kļuvuši kurli, citus — iedomīgus savā zemes slavā, un vēl citus — pārāk bailīgus, lai izplatītu manu vēsti kā Patiesības Garu. Es uzņēmu un mācīju visus, kas nāca pie manis un palāvēs uz manu mīlestību.

20. Kad jūs atnācāt pie šī avota, jūs visi attīrījāties no putekļiem, ko bijāt uzkrājuši pasaulē, lai būtu cienīgi ņemt maizi no galda un lai jūs neaptraipītu manas likuma lapas.

21. Tuvojās stunda, kad tiesas spriedums pasaulē kļūs pilnībā jūtams. Katrs darbs, katrs vārds un katra doma tiks tiesāti. Sākot no zemes varenajiem, kas valda pār tautām, līdz pat vismazākajiem — visi tiks nosvērti uz maniem dievišķajiem svariem.

22. Bet neajauciet taisnīgumu ar atreibību, nedz arī atlīdzību ar sodu. Jo Es ļauju jums tikai novākt jūsu sēto augļu ražu un tos ēst, lai pēc to garšas un iedarbības jūs atpazītu, vai tie ir labi vai kaitīgi, vai jūs esat sējuši labo vai ļauno.

23. Nevainīgā asins, kas izlieta cilvēku ļaunprātības dēļ, atraisītu un bāreņu skumjas un asaras, izstumtā, kurš cieš no nabadzības un bada, —

tie visi sauc pēc taisnīguma, un mana pilnīgā un mīlošā, bet neizbēgamā taisnīguma roka nāk pār visiem.

24. Es atņemu cilvēkam viņa troni, viņa augstprātību, ar ko viņš Man izaicina, un viņa varu. Es pārliecinu viņu, ka viņš ir Mans bērns un ka Es vēlos, lai viņš būtu pazemīgs, jo Mana valstība pieder pazemīgajiem, un Es vēlos to viņam dot par mantojumu. Atcerieties, ka Es teicu: „Vieglāk kamilim iet caur adatas aci, nekā bagātniekam iekļūt debesīs.”

25. Vienmēr esiet kopā ar Mani, un jums vienmēr būs Mans miers.

26. „Darbinieki”, padomājiet, kā Es nāku lejā, lai savāktu augļus, ko jūs esat novākuši manā saimniecībā.

27. Lai gan Es redzu dažus aukstsirdīgus, citi Mani iztaujā ar interesi, un daži Man pateicas, jo no viņu sirdīm plūst prieks.

28. Patiesi, Es jums saku: pūles, ko jūs šodien veltāt, lai apstrādātu laukus, kas agrāk bija neauglīgi, dāvinās jūsu dvēselei mieru un prieku.

29. Kādu mieru jūsu sirds ir piedzīvojusi, kad esat ar savām rokām apņēmuši izsmeltos un kad esat dāvājuši saprāta gaismu tam, kura garīgās spējas bija traucētas.

30. Noteikti jums ir bijis nepieciešams daudz laika, lai attīstītu savas spējas un dāvanas, jo šī attīstība nesākās jūsu pašreizējā materiālajā dzīvē. Joprojām bailes vai ticības trūkums attur jūs no tā, lai ietu ar lielāku pārliecību, lai gan starp jums ir daudz dvēseļu, kuras var saukt par cilvēces pirmdzimtajiem.

31. Tagad jūs dzīvojat Trešajā ērā, kurā Es esmu atklājies caur cilvēka saprātu — atklāsme, kas tagad tuvojas beigām, taču pēc kuras jūs Mani nezaudēsiet, jo Es esmu tuvu ikvienam, kurš prot Mani meklēt un gaidīt.

32. Kad Es kādreiz atkāpos tuksnesī, Es neaizgāju no cilvēces, drīzāk Es domāju par viņiem un cietu viņu dēļ. Vēlāk, kad zeme atvēra savu klēpi, lai kļūtu par mana ķermeņa kapu, Es tikpat maz atdalījos no saviem bērniem. Jo aiz nāves, ko jūs Man dāvājāt, mans Gars pacēlās, lai visos būtu kā pestīšanas gaisma.

33. Ja Es jums saku, ka Mans Vārds beigsies 1950. gada beigās un Mana Garīgā pasaule vairs nerunās ar jums, tad saprotiet, ka gan Tēvs, gan Viņa garīgie kalpi turpinās rūpēties par jūsu dzīvi un iestāties par cilvēci un katru apmaldījušos un gaismas alkstošo dvēseli.

34. Lūk, Es jums atstāju jaunu Testamentu, kas netiks sagrozīts, jo Es to glabāju jūsu sirds templī, kurā Es mājoju. Kā gan jūs varētu Mani zaudēt, ja jūs Mani nesat sevī?

35. Jūs pētīsiet Manas mācības, kurās dažās atradīsiet taisnīgumu, citās – gudrību un pamācību, vēl citās – mierinājumu un dziedinājumu, bet dažās arī pravietojumus. Mans Vārds ir likums un bauslis, ceļš un mērķis,

vietas, kuras jūs varat ieņemt, atrodas tuvu Meistaram. Vēlāk, kad dosieties pie cilvēkiem, lai tos mācītu, arī jūsu sirdīs būs tikai viena vieta, kur uzņemt un mīlēt savus līdzcilvēkus. Šī stunda pienāks, un jums būs jādodas ceļā, lai dotos pa takām, kas ved gan uz lielajām zemes tautām, gan uz nenozīmīgajiem apgabaliem un mazajiem ciematiem. Jūs pieredzēsiet, ka visur sastapsiet dvēseles badu un slāpes kā piemērotu augsni, lai uzņemtu jūsu sēklu.

48. 1950. gads, kas ir paredzēts manai atvadu stundai, tuvojas, un, kad tas būs pagājis, starp jums sāksies sagatavošanās laiks, lai jūs tad varētu doties ceļā. Es katram darīšu šo stundu atpazīstamu. Es vēlos, lai, sākot savu misiju, jūs būtu sasnieguši nelielu garīgo briedumu, lai jūs būtu stipri ticībā un prastu saglabāt sevi tikumībā. Jūsu ikdienas darbā jums palīdzēs mana iedvesma, ko jūs saņemsiet no gara uz garu. Tad jūs redzēsiet, cik daudzi jūs ir gaidījuši!

49. Šajā Trešajā laikmetā Es izliesu neizmērojamu žēlsirdību pār cilvēci caur Savu atklāsmi un Garīgās pasaules atklāsmi, izmantojot jūsu saprātu. Taču jau Pirmajā laikmetā Es runāju caur Savu praviešu mutēm, un Otrajā laikmetā — caur Saviem apustuļiem.

50. Šodien Es atkal esmu jūsu vidū. Es esmu atnācis, lai novāktu aizmirsto mācības lapu, ko Es jums devu citā laikā.

51. Es atgādinu jums par saviem agrākajiem mācījumiem un mācu jūs tos izprast

52. Es esmu grāmata, kuru šajā laikā esmu atvēris sestajā nodaļā, lai atklātu cilvēkiem vēl vienu gudrības mācību, kas viņiem ir nepieciešama, lai viņi varētu pamatoti saukties par „gaismas bērniem”.

53. Tikai tad, ja jūs sapratīsiet šī vēstījuma saturu, jūs varēsiet pārliecinoši teikt pasaulei, ka tā bija mana balss, ko jūs dzirdējāt, ka tas bija mans vārds, kas jūs mācīja, ka gaisma, ko jūs redzējāt, bija tā, ko izstaroja Sestais zīmogs.

54. No viena laika posma un posma uz nākamo Esmu arvien vairāk atklājis jūsu garam. Vai bērni varētu mīlēt Tēvu, ja Viņu nepazītu? Saprotiet, kāpēc Es jums parādu Savu mīlestību, ļauju jums sajūst Manu klātbūtni un dzirdēt Manu balsi.

55. Līdz šim jūsu vēlme meklēt Mani, lai atrastu patiesību, mieru un pacilātību, nav bijusi spontāna.

56. Jums bija jāieiet lielajā dvēseles tuksnesī, lai iepazītu slāpes, vientulību, grūtības, nelaimes, badu, nogurumu. Tikai tad jūs devāties meklēt ūdeni, kas dod dzīvību, meklēt oāzi, ilgojoties pēc tās pēdas, kas jūs ved uz miera zemēm.

57. Cik daudz mācību jums ir atklājusi jūsu dzīves tuksneša! Cik daudz jūs esat iemācījušies dzīves cīņā un cik ļoti esat stiprinājušies sāpēs! Rīt, kad jūs būsiet ieejuši Garā apsolītajā zemē un Jaunās Jeruzalemes vārti atvērsies, lai jūs uzņemtu savā miera klēpī, jūs svētīsiet savu atgriešanās laiku, kas bija jūsu ceļojums cauri plašajai pārbaudījumu un attīrīšanas tuksnesim.

58. Mozus garīgi stiprināja savu tautu visā tuksneša ceļojuma laikā, un Jozua ļāva cilvēku pūļiem ieiet Apsolītajā zemē — zemē, kas bija tikai simbols vai tēls mūžīgajai un patiesajai dzimtenei, kas apsolīta jūsu garam.

59. Tagad tas ir Elija, kurš neredzams iet priekšā simtreiz lielākai tautai, lai tuksneša ceļā soli pa solim vestu jūs līdz jūsu svētceļojuma mērķim, kas būs taisno mājvieta — dvēselēm, kas pilnas ar patiesu mīlestību un patiesu gudrību.

60. Vai jūs zināt, kas jūs tuvinās šai apsolītajai valstībai? Jūsu mīlestības, žēlsirdības un pazemības darbi.

61. Šodien mana tauta nezina, kas tā ir, kur tā atrodas un ko tai jādara. Bet, kad visā pasaulē parādīsies garīgie cilvēki, kuri sludinās ar vārdiem un ar saviem darbiem liecinās par Gaismu, ko viņiem iedvesmo mana mācība, visi kļūs vienoti, atzīs viens otru un beidzot apvienosies, tādējādi veidojot jauno Izraēlas tautu, kas būs garīguma bastions un Tēva likuma patiesais skaidrotājs.

62. Ar savu Gaismu Es iezīmēju visus tos, kuriem šajā laikā jāseko Man. Mana Gaisma plūdīs no gara uz garu.

63. Otrajā laikmetā tā bija mana upurēšanās nāves asinis, kas plūda sirdīs, lai apgaismotu dvēseles.

64. Pirmajā laikmetā simboliskā darbība – iezīmēt mājas durvis ar nevainīga jēra asinīm – bija Tēva bauslis tai tautai, kuru Es no šī brīža ievadīju dievišķo atklāsmu ceļā.

65. Trīs laikmetos Kungs ir drošā veidā iezīmējis tos, kuriem jāseko Viņam, lai gan es jums saku, ka mana mīlestības zīmogs uz visām dvēselēm ir iespiests uz visiem laikiem un ir neiznīcināms.

66. Klausieties manā mācībā un pārdomājiet to, jūs, mācekļi, kuriem ir dota žēlastība dzirdēt Mani šajā laikā. Jo vēlāk jums būs jāizskaidro cilvēkiem manas mācības.

67. Nedomājiet, ka mans Vārds visās tautās ir jādzird caur cilvēku balsīm. Nē, mācekļi, tuvojas brīdis, kad mana vēsts caur šiem bals nesējiem apklust. Taču kā liecinieks paliks viena tauta, caur kuras vārdiem un darbiem cilvēce Mani dzirdēs. Liecība un skaidrojums, ko jūs sniežat par manu mācību, būs sagatavošanās, kas cilvēkiem nepieciešama, lai sāktu sarunu no gara uz garu.

68. Redziet, cik daudzi cilvēki šajā laikā pēta senāko laiku rakstus, pārdomā praviešus un mēģina saprast apsolījumus, ko Kristus deva par savu atgriešanos.

69. Klausieties, kā viņi saka: „Meistars ir tuvu” — „Kungs jau ir klāt”, vai: „Viņš drīz nāks”, un piebilst: „Viņa atgriešanās zīmes ir skaidras un acīmredzamas.”

70. Vieni meklē un sauc Mani, citi jūt Manu klātbūtni, bet vēl citi garā nojauš Manu atnākšanu.

71. Ak, ja vien visos jau būtu šī slāpe pēc atziņām, ja vien visiem būtu šī ilga pēc augstākās patiesības!

72. Daudzi nezina, ka Esmu nācis uz šo pasauli, ka Es atklājos cilvēkiem caur cilvēka saprātu, un tā kā viņi nezina, ka Esmu bijis pie jums, viņi vēl jo mazāk var zināt, ka mana Vārda pabeigšana jau ir tuvu.

73. Bet Es jums vēlreiz saku, ka šī tauta iznāks no slēpšanās gaismā, lai liecinātu par Manu atnākšanu.

74. Es nevēlos, lai cilvēki šo tautu atklātu jau šodien, jo tās nenožīmīgie un nepilnīgie darbi viņu acīs — tā vietā, lai modinātu cilvēku ticību — būtu noliegums garīgumam, ko sludina mana mācība.

75. Kā pasaule jūs vērtētu, ja redzētu jūsu nepateicību? Kā jūs vērtētu tie, kas garīgi izsalkuši un izslāpuši, ja redzētu jūsu nevērību un egoismu? Bet es joprojām uzticos jums un turpinu jums sniegt savus mācījumus.

76. Nāks dienas, kad no šīs tautas izies vēstneši, misionāri un apustuļi un sēs šo sēklu „” ciltīs, provincēs, ciemos, pilsētās un tautās, un tajās Es atklāšu labo Jēzus mācekli.

77. Tie, kas nesīs liecību par manu patiesību, būs cilvēki ar stipru dvēseli. Nekas nespēs viņus apturēt ceļā, un caur viņiem Es sniegšu lielus pierādījumus par savu varenību.

78. Ņemot vērā vienu no maniem darbiniekiem sniegto mīlestības liecību, ticīgie cilvēki dosies ceļā, izplatīs manu vēstījumu un dosies uz citām valstīm, lai nestu gaismu. Un arī viņi ar savu ticību, mīlestību un garīgumu iekaros sirdis un tautas.

79. Cīņa būs liela, intensīva, bet auglīga, jo zeme šajā laikā ir auglīga. Pirms tam tā tiks satricināta, lai būtu sagatavota, kad sēkla nonāks pie tās.

80. Es tev to saku, tauta, jo, pirms tu dosies ceļā ar savu liecību, tev būs jābūt lieciniekam pasaules uzskatu karam, cīņai starp reliģiskajām kopienām, cīņai starp mācībām. Tur būs mana taisnība, un tad tu šādas lielas apmulsuma vidū dzirdēsi tos, kas jautā: „Kur ir patiesība? Kur ir gaisma?”

81. Šie bailēs pilnie jautājumi iezīmēs pareizo brīdi tavai ierašanās, ak, tauta.

82. Jūs nāksiet, pilni pazemības un zināšanu, lai atbildētu uz katru jautājumu, pilni pārlicības par patiesības uzvaru, nedomājot ne par savas dzīvības glābšanu, ne par to, kā sveikā veidā pārdzīvot kritiskos brīžus, bet gan par sirdīm, kuras ar jūsu vārdiem un mīlestības darbiem iegūs manu mācību.

83. Nebīstieties par savu dzīvību, mācekļi, jo Man jums jāsaka, ka šajā laikā tas nebūs jūsu dzīvība vai jūsu asinis, ar kurām jūs sniegsiet cilvēcei vislabāko liecību par Manu patiesību.

84. Laiki iet, ieradumi mainās, cilvēki attīstās: šodien viņi no jums prasīs mīlestību, sirsnību un gatavību palīdzēt kā pierādījumus, lai noticētu mācības patiesībai, ko jūs sludināsiet.

85. Laiki, kad sludinātajam Vārdam ticēja tikai caur dzīvības upuri vai apzīmogošanu ar asinīm, ir pagājuši. Tāpēc Es jums saku, ka, tā vietā, lai gatavotos mirt kā upuri to rokās, kas jūs vajā, jums jāgatavojas liecināt par patiesību ar savu dzīvi – darbos, vārdos un piemēros.

86. Jau sen šī tauta staigā Manā dievišķajā žēlsirdībā, iedvesmota no Mana Vārda būtības, soli pa solim virzoties pa ceļu. Taču, redzot, ka viņa mācekļi vēl nevar būt meistari, Meistars tos ar savu žēlsirdības apmetni paslēpa no ziņkārīgajām acīm un sacīja: „Pulcējieties ap Mani, mācieties no Manas mācības, lai atbrīvotos no savām kļūdām. Ļaujiet, lai jūsu jūtas šeit, tuvu Manai Tēva sirdij, attīrītos un izsmalcinātos, tad jūs spēsiat mīlēt savus līdzcilvēkus tīrā veidā.”

87. Jā, tauta, neļaujiet, lai pasaule jūs labotu vai pamodinātu. Jo, ja cilvēki kļūst par tiesnešiem, viņi ir nežēlīgi, necilvēcīgi un nepieņemīgi.

88. Cilvēkiem nav līdzjūtības un žēlsirdības. Kādu taisnīgumu jūs vispār varat gaidīt no saviem līdzcilvēkiem? Jums nekas cits neatliek, kā vien sagatavoties patiesībā un garā un paļauties uz Mani, jūsu Kungu, pie kura ir žēlsirdība un tādējādi arī taisnīgums.

89. Redziet, kā Es jūs sagatavoju laikam pēc manas atklāsmes caur cilvēka saprātu, jo tad jūs paši ar saviem spēkiem virzīsieties uz Trešā Laika pilnīgu īstenošanos. Tad jūs tuvosieties pilnīgai saziņai starp manu Garu un jūsu Garu — saziņai, kādu cilvēce vēl nekad nav sasniegusi. Tā nebūs balss, ko Mozus dzirdēja uz kalna — materiāli dzirdama balss pērcona dārdēšanā. Tā nebūs arī cilvēciskā balss, ko cilvēki dzirdēja caur Jēzu, nedz arī tā forma, kāda jums ir šodien, kad jūs Mani dzirdat caur cilvēku ekstāzē. Jo arī tā drīz pagaisīs, tāpat kā pagaisa tās formas vai līdzekļi, ko Kungs citos laikos izmantoja, lai runātu ar saviem bērniem.

90. Tagad jums tuvojas tieša saruna ar jūsu Tēvu, kad jūsu garīgā dvēsele būs iemācījusies atbrīvoties no sava ķermeņa, kad tā pazīs dievišķo

valodu un to pareizi interpretēs, kad jūsu sirds patiesi būs svētnīca, kurā valda tīra, vienkārša un augsta Dieva pielūgsmē.

91. Ļaudis: Šī žēlastība – sazināties ar Mani no gara uz garu – tiks dota ne tikai jums. Jums jāapzinās, ka tā ir spēja, kas pieder garīgajai dvēselei un kas, kad tā ir attīstīta, tuvinā cilvēku Dievam, savienojot viņu ar garīgo pasauli. Šodien šī saikne jums šķiet vēl grūta vai neiespējama. Bet patiesi, Es jums saku: kad būsiet sasnieguši to sagatavotību, ko sniedz garīgums, jūs pieredzēsiet, ka šis veids, kā sazināties ar Tēvu un garīgo pasauli, ir vienkāršākais un vieglākais no visiem, ko esat izmantojuši.

92. Saruna no gara uz garu ir plaša, bezgalīga nozīme. Tajā balstās visu jūsu spēju un visu jūsu dāvanu attīstība.

93. Tajā jūs atklāsiet mūžīgās gudrības grāmatu. Lūgšanā jūs sajūtīsiet, ka jūs apgaismo lielas iedvesmas. Intuīcija kļūs par kompasu jūsu dzīvē, un dziedinošais balzams no aizsaules nonāks tieši jūsu rokās. Visas līdz šim snaudošās dāvanas pamodīsies no miega un uzplauks cilvēka sirdī. Un kad garīgums būs kļuvis par realitāti jūsu vidū, jūsu roka varēs būt tāda kā mana apustuļa Jāņa roka; un jūs savas iedvesmas brīdī pierakstīsiet visu to, ko dievišķā balss jums diktēs caur Garu. Šajā vēstījumā jūs saņemsiet visu to, ko balss nesējs ar savām ierobežotajām izteikšanās spējām nespēja nodot, tāpat kā jūs sajūtīsiet, ka jūsu prātā ienāk skaidra un gaiša pravietojuma vēsts, lai padarītu ceļu atpazīstamu paaudzēm, kas sekos tiem, kuri ievadīs garīguma laiku.

94. Kad pienāks tie laiki un jūs runāsiet lielām cilvēku pūlēm, jums nevajadzēs teikt, ka jūs runājat Svētā Gara iedvesmoti. Jums jāļauj cilvēkiem atklāt patiesību, balstoties uz šo iedvesmu.

95. Atcerieties: kad Es runāju uz ļaužu pūļiem, bija arī tāds, kurš — pārsteigts par Manu vārdu gudrību vai Manu darbu taisnīgumu — pienāca pie Manis, lai jautātu: „Vai Tu esi Dieva Dēls, vai Tu esi Mesija?” Uz ko Es atbildēju vienīgi: „*Tu pats to teici.*”

96. Ja jūs rūpīgi pētīsiet manu atklāsmi, jūs sapratīsiet, ka tā 1950. gadā nebeigsies, bet turpināsies, jo Dieva Vārds ir mūžīgs un nekad nav pārstājis apgaismot savus bērnus. Tomēr šī atklāsmes forma, izmantojot cilvēka balsi, noteikti beigsies manas gribas noteiktajā stundā, lai dotu vietu laikam, kad Es atklāšos caur jūsu Garu.

97. Nevienam nevajadzētu teikt, ka Es aiziesu, nedz arī ticēt, ka Garīgā pasaule, kas ir atklājusies šai tautai, tad atpūtiesies, jo jūs būtu ļoti tālu no patiesības. Ziniet jau tagad un ticiet tam, ko Es jums saku, ka tajās dienās, kad jūs vairs nedzirdēsiet šo vārdu, jūs savā iekšienē sāksiet sajūt Meistara klātbūtni, ka jūs sapratīsiet to sagatavošanos, kas jums jāievēro, lai kļūtu cienīgi saņemt jebkādu žēlastību, un ka jūs meklēsiet veidu, kā

neattālināties no tām svētītajām būtnēm, kas ir kā bākas vai zvaigznes, kuras apgaismo jūsu dzīves ceļu.

98. Es jums apsolu, ka katrā jūsu sanāksmē es sniegšu jums pierādījumus par savu klātbūtni, kad vien arī jūs man sniegsiet pierādījumus par savu garīgo izaugsmi.

99. Esiet modri, tauta, jo arī jūsu vidū, šīs tautas vidū, neizglītotie celsies kā viltus pravieši — tie, kuri nespēja iekļūt Manā Vārdā, un teiks, ka viņiem ir saruna no gara uz garu un ka Tēvs pavēl to vai Meistars pavēl šo, lai gan tas neatbilst patiesībai.

100. Mostieties, mācekļi! Nevienš no jums, kas dzirdat šos vārdus, nedrīkst pakļauties šādām maldībām, nedz arī pieļaut, ka jūsu vidū parādās meli vai kādu apmāna iedomība. Es esmu mācījis visiem atšķirt labos augļus no sliktajiem, patiesību no viltības.

101. Dodiet saviem brāļiem un māsām to, ko esat sasnieguši, pateicoties savai attīstībai un nopelniem. Bet nekad nemēģiniet dot to, ko vēl neesat sasnieguši.

102. Es jums saku, ka tie, kas pareģo nepatiesības, kas melo, lai izceltos savu brāļu un māsu vidū vai justos kā pravieši, neesot tādi, vēlāk tiks atmaskoti cilvēku pūļos un būs spiesti izliet daudz asaru, lai atkal piederētu pie tiem, kas iestājas par patiesību un to mīl.

103. Es tev saku, tauta, mosties, jo tev tuvojas bīstami laiki!

104. Arī jūsu līdzcilvēki, kuriem jūsu dievkalpojumi šķitīs dīvaini, jums uzdos jautājumus. Pēc tam, kad viņi būs jūs novērojuši, viņi jūs nosodīs, jo jums nav altāra, jo jums nav attēlu vai simbolu, ceremoniju vai rituālu. Bet nebaidieties, mīļā tauta. Jūs runāsi un teiksi, ka jūsu dievkalpojums ir garīgs, ka jūs svētnīcu vai baznīcu celat savās sirdīs, ka upuris ir visi tie darbi, ko jūs veicat ikdienas dzīvē (), un ka jūsu sirdsapziņa jums saka, vai tie ir cienīgi, lai tos upurētu Dievam, un ka jūsu lūgšana notiek no gara uz garu.

105. Ja jūs runāsi skaidri, jūs atstāsi savus kritiķus apmulsušus, un viņi jūs atstās mierā, jo sapratīs, ka esat runājuši patiesību un ka nav nekādas kļūdas, lai jūs uzbruktu.

106. Tos, kuri šādā veidā aizstāv manu mācību, sauks par „spiritualisma mācekļiem”, jo viņi savus vārdus apstiprinās ar saviem darbiem. Viņi nepiederēs pie tiem, kuri apgalvo vienu lietu, bet ar saviem darbiem tai pretrunā.

Es redzu daudzus, kuri sevi dēvē par spiritualistiem, bet visu savu dzīvi pielūdz priekšmetus, kurus viņi sauc par simboliem. Ko par viņiem domās cilvēki, kuri atklās šādu pretrunu?

Es viņiem vēl dodu laiku, lai viņi pārdomātu, lai attīrītu savus kulta rituālus un atjaunotu savu dzīvi. Daži sekos manam aicinājumam, citi būs nepaklausīgi, jo viņu fanātisms ir padarījis viņus aklus.

107. Es svētīšu tos, kuri atgriežas no savām kļūdām, lai ietu garīguma ceļu. Es svētīšu tos, kuri noraida savus elkus, un tos, kuri, pēc tam, kad ir dejujuši ap Zelta teļu, atsakās no savas materialitātes un uzņemas garīguma krustu.

108. O tauta, jūsu Skolotājs jums saka: sargājiet savu bērnu nevainību, lūdzieties par mazajiem. Es nevēlos, lai šīs paaudzes mantotu jūsu agrākā fanātisma paliekas. Esiet viņu skolotāji. Nemiet vērā, ka viņu gars vēl nav atklājis ķermenim tā uzdevumu, jo tas gaida, ka jūs vispirms viņus vadīsiet uz Gaismas ceļu.

Ko ar to vēlas teikt Skolotājs? To, ka jums, ģimenes vecākiem, ir pienākums veidot jūsu bērnu sirdis, lai tās kalpotu par pamatu Gara darbiem.

109. Jūsu maigums un jūsu inteliģence, lai viņus virzītu, jūsu gudrība, lai viņus vadītu un labotu, jūsu mīlestība, lai mīkstinātu viņu ciešanas, būs tas kalts, kas veidos un izlīdzinās šo paaudžu morālo un intelektuālo būtību.

110. Jūsu labākais un vērtīgākais mantojums jūsu bērniem būs tas, kas ļaus viņiem veidot spēcīgu tautu, vienotu, veselīgu, brālīgu un visiem noderīgu ģimeni. Taču, lai tas notiktu, jums jācenšas atstāt viņiem skaistu piemēru, mīlot viens otru.

Mans miers lai ir ar jums!

Mācība 240

1. Sagatavojieties, jo šajā dienā Es jums saku: ikviens, kas tic Marijai, ir jātic arī viņas nevainībai. Jo viņa tika izraudzīta starp visām sievietēm, lai būtu nevainīgas pilnības simbols kā sieviete un kā māte. Viņai bija jābūt paraugam pasaulē maigumam, mīlestībai, lēnprātībai un šķīstībai.

2. Viņa ir ideāls paraugs katrai sievietei, jo visu sieviešu uzdevums ir grūts, cēls un prasa sevis noliegšanu līdz pat upurēšanai. Viņas sirdī jāmīt vislabākajām jūtām, jo viņas klēpī veidojas cilvēks. Sieviete bērna sirdī modina mīlestību, virza bērna jūtas uz labā ceļu, nosusina viņa asaras, kad viņš raud, un mierina, kad viņš cieš. Tieši māte iemāca cilvēkam pirmo lūgšanu un atklāj viņam Radītāja klātbūtni. Līdz pat zemes dzīves ceļa beigām cilvēku pavada mātes ēna, tāpat kā Marija bija klāt pie krusta, kad upurējās viņas mīlākais Dēls, un savā klēpī uzņēma Tā miesīgo apvalku, kurš mīlestības dēļ pret cilvēkiem atdeva savu dzīvību.

3. Sievietes garīgais uzdevums ir liels, viņas sirds, prāts un klēpis ir jūtīgi, visas viņas nervu šķiedras ir jutīgas. Tikai tādējādi viņa spēj pildīt savu tik augsto misiju un izdzert savu tik rūgto kausu.

4. Fiziski vīrietis un sieviete atšķiras, bet garīgi viņi ir vienādi. Viņi visi ir dvēseles, kas tiecas pēc pilnības.

5. Esmu nolīcis sievieti vīrieša blakus, lai padarītu viņa dzīvi saldāku, lai piepildītu to ar priekā.

6. Vīrietis sievietes dzīvē ir vairogs, sargs, viņas kungs. Jo viņā Es esmu ielīcis Savu gaismu, Savu likumu, Savu spēku.

7. Tā Es esmu jūs apvienojis šajā pasaulē un iezīmējis ceļu, pa kuru jums jāiet.

8. Iepazīstiet sevi, tad jūs varēsiet būt par paraugu un sniegt pamācības saviem līdzcivīkiem.

9. Jūs sastopaties ar cilvēkiem, kam ir atšķirīgi ticības uzskati, un dzīvojat kopā ar viņiem vienā pasaulē. Tomēr neuzņemieties doties mācīt, ja iepriekš neesat ievērojuši manu mācību. Vispirms iegūstiet pilnīgu pārliecību par to, ko esat iemācījušies, lai varētu būt skolotāji. Nemaldiniet paši sevi un neradiet sev grūtības.

10. Nesiet savā garā manas pamatatklāsmes, lai tās kalpotu jums par mērauklu dzīvē.

11. Pamatojoties uz šo garīgo mācību, saglabājiēt dvēseles dzīvei nepieciešamās zināšanas. Esiet modri, jo savā ceļā jūs sastapsieties ar daudzām atšķirīgām uzskatu par spiritismu, un jums jābūt gataviem, lai neietu pa nepareizu ceļu.

12. Saglabājiēt nepieciešamo gatavību, lai jūs katrā dzīves brīdī būtu gatavi atstāt šo pasauli.

13. Ziniet, ka dvēsele savā gaidāmajā uzturēšanās laikā Garīgajā pasaulē nevarēs baudīt to mūžīgo laimi, par ko jūs sapņojat. Tāpat kā tā arī nemūžīgi necietīs par saviem pārkāpumiem. Jo jūs taču pazīstat manas mācības pamatu, kas ir mīlestība. Tāpēc katrs saņems atbilstoši saviem darbiem un nožēlas izjūtām, un tas dvēselē vēl lielākā mērā modinās pilnveidošanās ideālu.

14. Neuzskatiet arī, ka tieši materiālās dzīves laikā dvēsele bauda laimi vai saņem sodu.

15. Dvēsele attīrās un pilnveidojas, jo tās intuīcija un mana atklāsme tai saka, ka tā cēlusies no Dievišķības un tai jāatgriežas pie Tās.

16. Tāpēc Es piešķiru dvēselei tik daudz iespēju, cik tai nepieciešams, lai tā attīstītos un sasniegtu savu mūžīgo laimi Manī.

17. Spiritisms ir atklāsme, kas jums atklāj un māca visu to, kas jums pieder un ko jūs nesat sevī. Tas ļauj jums saprast, ka jūs esat Dieva darbs, ka jūs neesat tikai matērija, ka pastāv kaut kas virs jūsu „miesas”, kas jūs pacēla pāri jums apkārt esošajai dabas līmenim un jūsu kaislību netīrumiem.

18. Kad cilvēks sasniedz garīgumu, katrs bauslis un katrs mācības princips kļūst par daļu no viņa dvēseles gaismas. Pat ja viņa atmiņā nepaliek *neviens* teikums vai neviens vārds no maniem mācījumiem, viņš nesīs to būtību sevī, jo ir tos sapratis, jo tos jūt un ievēro.

19. Garīgajam cilvēkam jābūt tīram kristietim, kurš pazīst un ievēro Kristus, Dievišķā Skolotāja, mācību, kurš, nenogurstoši cenšoties atstāt cilvēkiem savu mīlestības valstību, tos atbrīvoja, lai no viņiem veidotu *vienu* lielu ģimeni.

20. Tagad, Trešajā laikmetā, apgaismoti Svētā Gara gaismā, jūs saprotat, ka mācībai, ko Es jums esmu devis visos trīs laikmetos, ir bijuši vieni un tie paši principi un ka tikai ārējā forma ir mainījusies no viena laikmeta uz otru.

21. Tādējādi Pirmajā laikmetā jūsu dzīvē un jūsu sirdīs valdīja tāda vienkāršība, jūs bijāt tik tuvu dabai, ka Es atklājos saskaņā ar to visu. Starojošajā dabā jūs redzējāt un sajūtāt Manu klātbūtni, un jūsu dvēsele bija sajūsmā, vērojot tās brīnumus, caur kuriem jūs sapratāt sava Kunga gribu.

22. Otrajā laikmetā, kad cilvēku sirdīs jau bija iedēstījusies savtība un cilvēku prāts bija atmodies ļaunumam, Es piedzimu jūsu vidū, lai jums darītu saprotamu, ka tas, ko jūs darījāt kā dievišķības godināšanu, un darbi, ko jūs darījāt viens otram, nebija tas, ko Es jums biju pavēlējis, un tādēļ tie jums nenesīs dvēseles pestīšanu — ka tas, ko jūs darījāt, bija tikai

šķietama likuma izpilde cilvēku acīs, bet savās sirdīs jūs slēpāt liekulību un savtīgumu.

23. Bija nepieciešams, lai Jēzus jums parādītu principus, pēc kuriem jums vajadzētu vadīties un no kuriem jūs bijāt novirzījušies.

24. Es jums apliecināju visu savu maigumu, mīlestību, gudrību un žēlsirdību un kopā ar jums izdzēru ciešanu kausu, lai jūsu sirdis tiktu aizkustinātas un jūsu prāts atmodinātos. Sirdīm bija jāpiedzimst labajam, un sāpes, redzot, kā Mani mīlestības dēļ krustā sist, bija kā dzelonis, kas viņiem bija jāatgādina, ka jums visiem mīlestības dēļ ir jācieš, lai nonāktu pie Tēva. Mans solījums ikvienam, kurš vēlas uzņemties savu krustu un sekot Man, bija mūžīgais miers, augstākā laime, kurai Garā nav gala.

25. Manam solījumam šajā laikā ir tāds pats pamats, tas ir tas pats, bet jums tas būs jāizmanto tik ilgi, kamēr jūs būsiet attīrīti.

26. No laika, kad Es ar Savām asinīm ierakstīju Savu mīlestības un taisnīguma likumu jūsu garā, līdz šim laikam, kurā jūs dzīvojat, Es redzu, ka jūsu dvēseles ir attīstījušās. Jūsu uztveres spēja un izpratne ir lielāka, jūsu spējas un spēki ir pietiekami, lai uzņemtu Manas jaunās atklāsmes.

27. Šodien jūs paši no sevis saprotat, kā atšķirt viltus ticības mācības no patiesajām. Tomēr šis ir pārbaudījuma laiks dvēselei, jo no visām pusēm ir parādījušās pasaules uzskatu sistēmas, teorijas, mācības, reliģijas un „zinātnes”, kuru ietekme dažkārt satricina vājā prātu, kurš nezina, kuram ceļam sekot.

28. Šis laiks ir izšķirošs, jo cilvēki veiks galīgos soļus garīgajā ceļā.

29. Daudzas tumšās acu saites nokritīs, fanātisms un elku pielūgšana izzudīs, daudzas vīzijas par notikumu gaitu tiks izdzēstas, un tradīcijas tiks izrautas ar saknēm. Tad tiks atmests viss, kas ir pārejošs.

30. Mani bērni, esiet apmierināti ar savu dzīves stāvokli, neizjūtiēt skaudību pret tiem, kuri dzīvo labāk par jums. Atcerieties, ka pazemībā jūs tuvināties Man un labāk Man kalpojat.

31. Pievērsiet uzmanību tam, kurp jūs ejat, kā jūs uztverat dzīvi un ko jūs darāt ar labumiem, ko Es jums dodu.

32. Es dodu jums Savu mīlestību. Mana mīlestība ir ar jums.

33. Kas šaubās par Kristu, kā Viņš atklājas šajā Trešajā laikmetā, tas šaubās arī par Jēzu kā cilvēku Otrajā laikmetā, jo mana mīlestība un mana būtība ir viena un tā pati. Ja jūs vēlaties labāk izprast mantojumu, ko Dievišķais Meistars jums toreiz atstāja, jums jāpievērš uzmanība tam, kā, atbilstoši jūsu dvēseles attīstībai, mana gudrība un atklāsmes jūsu dzīvē ir atklājušās arvien lielākā skaidrībā.

34. Ja jūs vēlaties iekļūt mācības noslēpumā, ko saskaņā ar Manu gribu jums ir jāiepazīst, tad atbrīvojieties no bailēm no nezināmā, sagatavojieties

ar garīgumu, kas ir cieņa un pazemība, un tad Es jums daudz ko atklāšu. Kad atvērsies jūsu gara acis, jūs tur ieraudzīsiet Kristu, kā Viņš staigā pa ciešanu ceļiem, kas raksturīgi tiem, kuri cieš, joprojām nesot savu mīlestības krustu un liekot savām asinīm plūst pār tik daudzām šīs cilvēces bēdām. Jūs redzēsiet Meistaru, kā Viņš izliej Savu žēlsirdību pār visiem, atklāsi, ka arī garīgajā pasaulē Viņu ieskauj mācekļi, kuri kāri klausās Viņa vārdu, Viņa sprediķi, tiek apgaismoti no Viņa iedvesmām, lai pēc tam sūtītu savu gaismu tiem, kas dzīvo tumsā.

35. Tā jūs Viņu redzēsiet, ja spēsiet iekļūt garīgajā pasaulē. Tā jūs savu Kungu iepazīsi nedaudz labāk. Ja mēģināsi uzzināt, kas ir Svētais Gars, jūs Viņu atklāsi gudrības gaismā, kas izplūst no Dievišķā Vārda. Tur jūs Viņu iepazīsi kā bezgalīgu inteligenci, kā garīgo žēlastību, kas jūs apgaismo un vienlaikus mierina un dziedē.

36. Tāpēc, kad jūs dzirdat šo Vārdu caur balss nesēju, jums jāmeklē tā jēga, jo tajā slēpjas manas mācības būtība.

37. Kad jūs būsi iedziļinājušies Vārdā, ko Kristus jums devis kā cilvēks un kā Gars, jūs iegūsi atziņu par to, kas ir jūsu Dievs, par Viņa atklāsmes Trīsvienību, un tad jūs Viņu mīlēsiet patiesībā, ticēsiet Viņam visās formās, kādās Viņš ir nācis pie jums.

38. Kad reiz būsi sasnieguši šo pārlāšanu, jūs būsi kā tie augstie gari, kas neredzami nāk kā skolotāji, lai apgaismotu cilvēku prātus un vadītu tos uz labā ceļu. Jūs neizpaužīsiet, izmantojot cilvēku smadzenes. Taču jūs izdarīsiet labu ietekmi uz visiem, kas šajā pasaulē gatavojas. Jūs viņus apgaismošiet un iedvesmosiet. Jūsu saziņa notiks no gara uz garu, un, kad būsi izpildījuši šo uzdevumu, jūsu priekšā atklāsies nākamais pakāpiens, uz kuru kāpt. Tādējādi šajā ceļā dvēseles nonāk Tēva klēpī — attīroties, pilnveidojoties, līdz tās var saplūst ar Dievišķā Gara tīrāko gaismu.

39. Es jau tagad jūs sagatavoju nākamajam līmenim, kuru jūs sasniegsiet. Es nerunāju par to ar jums, jo jūs to nesaprastu. Pietiek ar to, ka jūs zināt, ka ir septiņi posmi vai pakāpes, kuras jums jāpārvar. Katrā no tām jūs sastapsiet žēlastību savai dvēselei, kas kalpos jums par palīdzību, lai spertu nākamo soli, līdz jūs nonāksiet Dieva klātbūtnē un pie manu apsoliņumu piepildījuma ikvienam, kurš seko Man līdz galamērķim.

40. Jūsu prāts nespēj aptvert visu šo mācību. Jo joprojām, kad jūs domājat par to, ka redzēsiet Mani, jūs iedomājaties Mani kā būtni, kas ir tāda pati kā jūs, fiziskā veidolā. Taču nevienam nevajadzētu gaidīt, ka viņš apvienosies ar savu fizisko ķermeni, lai mūžīgi dzīvotu Manā klēpī. Tas nav tas „miesas augšāmcelšanās”, par ko jums stāstīja apustuļi. Tikai dvēsele iepazīs mūžību, pēc tam, kad tā atkārtoti būs parādījusies dažādos

ķermenos uz Zemes un pēc tam kā garīga būtne būs veikusi ceļu līdz galam.

41. Pēdējais tiesas spriedums, kā to ir interpretējusi cilvēce, ir kļūda. Mans tiesas spriedums nav vienas stundas vai vienas dienas garumā. Tas jau ilgu laiku gulst uz jums. Bet patiesi, es jums saku: mirušajiem ķermeņiem ir lemts un tie ir izpildījuši savu likteni saplūst ar viņiem atbilstošo dabas valstību; jo tas, kas ir no zemes (), ir jāatgriežas uz zemi, tāpat kā garīgajam ir jācenšas sasniegt *savu* dzimteni, kas ir mana klēpī. Bet Es jums saku arī to, ka savā tiesā jūs paši būsi savi tiesneši; jo jūsu sirdsapziņa, pašizpratne un intuīcija jums pateiks, cik lielā mērā jūs esat pelnījuši atzinību un kādā garīgajā mājvietā jums būs jādzīvo. Jūs skaidri redzēsiet ceļu, pa kuru jums jāiet, jo, saņemot manas dievišķības gaismu, jūs atpazīsiet savus darbus un novērtēsiet savus nopelnus.

42. „Garīgajā ielejā” ir daudz apmulsušu un satrauktu būtnu. Kad kādreiz tur ieradīsieties, nesiet viņiem Manu vēstījumu un Manu Gaismu.

43. Jau tagad jūs varat izrādīt šo žēlsirdības veidu, lūdzoties, tādējādi sazinoties ar viņiem. Jūsu balss atskanēs tur, kur viņi dzīvo, un pamodinās viņus no dziļā miega. Viņi raudās un attīrīsies ar savām nožēlas asarām. Tajā brīdī viņi būs saņēmuši gaismas staru, jo tad viņi sapratīs savas pagātnes iedomības, kļūdas un grēkus.

44. Cik liels ir dvēseles sāpju, kad to pamodina sirdsapziņa! Cik pazemīgi tā tad noliecas Augstākā Tiesneša priekšā! Cik pazemīgi no tās būtības dziļumiem plūst lūgumi pēc piedošanas, solījumi un svētības manam vārdam! Tagad dvēsele saprot, ka tā nevar pietuvoties Tēva pilnībai, un tāpēc tā vērs skatienu uz zemi, kur tā neprotēja izmantot laiku un pārbaudījumus, kas piedāvāja iespēju pietuvoties mērķim, un lūdz vēl vienu ķermeni, lai izpirktu pārkāpumus un izpildītu neizpildītos uzdevumus.

45. Kas tad nodrošināja taisnīgumu? Vai tas nebija pats Gars, kas tiesāja sevi?

46. *Mans* Gars ir spogulis, kurā jums jāskatās, un tas jums atklās jūsu tīrības pakāpi.

47. Tiklīdz jūs atradīsieties garīgajā sfērā, jūsu gars jums sniegs apgaismību par jums pašiem. Jūsu atmiņa kļūs skaidra, un jūs atcerēsieties to, ko bijāt aizmirsuši. Kāpēc tad jūs baidāties no manas taisnības, ja jūs taču nesaņemat neko vairāk par to, ko esat pelnījuši? Kāpēc tā vietā jau tagad nebaidāties no saviem darbiem? Redziet, ar cik lielu labestību Es jauju jūsu saprātam izprast to noslēpumu, kas ir jūsu tiesa.

48. Atmetiet fanātismu, kas ir ļoti tālu no patiesības. Pārdomājiet Manas mācības, kurās ietverta miera, gaismas un svētības mācība.

49. Pat ja jūs aizmirstat tos, kuri ir aizgājuši uz „Garīgo ieleju” — Meistars neaizmirst nevienu.

50. Arī garīgajā pasaulē ir tādi, kas gul, kas ir aizvēruši acis patiesības gaismai, kas kļūst apkārt un velk līdzī pašpārmetumu, apmulsuma un sāpju ķēdes.

51. Es esmu jūs aicinājis, lai jums teiktu, ka jūs varat darīt labu ne tikai, dziedinot slimus un rādot ceļu saviem līdzcilvēkiem, kas dzīvo kopā ar jums uz Zemes, bet arī būtnēm, kas dzīvo aizsaulē. Arī starp viņiem ir slimi, apmaldījušies, tiem, kam vajadzīga mīlestība un mierinājums. Tie ir tie, kas attīrās sāpēs, lai tīri nonāktu manā klātbūtnē. Bet jūs ar savām lūgšanām, žēlsirdību un augstsirdīgām domām varat palīdzēt viņiem izpirkt grēkus un saīsināt viņu ciešanu laiku.

52. Mana vispārējās mīlestības mācība apvienos visas dvēseles un tuvinās tās viena otrai, neizveidojot robežlīniju starp dzīves pasaulēm, un panāks, ka būtnes mīlēs viena otru ar garīgo mīlestību.

53. Tumsas būtnu leģioni kā negaisa mākoņi ieplūst cilvēces vidū, izraisa apvērsumus, sajauc domas un aptumšo cilvēku sirdis. Un, lai gan šai cilvēcei ir ieroči, lai aizsargātos pret šiem viltīgajiem uzbrukumiem, vieni nezina, kā tos lietot, bet citi pat nenojauš, ka tie viņiem pieder.

54. Karos, slepkavībās un zemiskajās kaislībās izpaužas šo spēku ietekme. Jūs, kas esat atvēruši acis uz Gaismu un pazīstat garīgās mīlestības un taisnīguma ieročus, kurus Es jums esmu uzticējis, — lūdzieties par pasauli un par Garīgo pasauli, samieriniet tos, kas viens otru ienīst, māciet mīlēt, piedot un lūgties.

55. Bet atcerieties arī to, ka labie darbi, ko jūs darāt uz Zemes, būs gaisma, kas apgaismos apmulsušās dvēseles, un ka jūsu lūgšanas viņiem būs balzams, kas atbrīvos viņus no apmulsuma. Cīnieties pret kārdinājumiem un ļaunajām iedvesmām, lai jūs piedzīvotu Gaismas uzvaru.

56. Sagatavojieties, jo vēstījums, ko jums būs jānes cilvēkiem, ir paredzēts, lai viņi atpazītu savas īpašības un spējas, kas daļēji ir nezināmas, daļēji — neattīstītas.

57. Jums jāmača ar labiem darbiem, jāatgriež veselība tiem, kurus zinātne ir atmetusi, un jāglābj dvēsele, par kuru cilvēki bija teikuši, ka tā ir nolemta mūžīgai sodībai. Gan vieni, gan otri atzīs mana darba krāšņumu, un tumšais plīvurs nokritīs no viņu acīm.

58. Ir pienācis laiks, kad Es ļaušu Sevi redzēt, kad Es padarīšu Sevi jūtamu visos un kad Es runāšu uz pasauli.

59. Šajā dienā Es jums saku: svētīti lai ir tie, kas savā ceļā seko Marijas piemēram, saglabājot tīrību savā dvēselē. Marija ir tīrība un lēnprātība. Kas viņu mīl, tam jāņem viņa par paraugu. Jums nebūs nekādas jēgas atkārtot

viņas vārdu vai teikt, ka jūs viņu mīlat, ja jūsu rīcība neatbilst šiem vārdiem.

60. Atzīstiet patiesās cilvēciskās un garīgās vērtības, neļaujieties apmānīt ar zemes greznību viltus spožumu. Jūsu gaisma jau tagad var atklāt jums visu, kas ir nepatiesi. Saprotiet, ka ir daudz darbu, kas, lai gan izrāda tīrību, tomēr satur tikai tumsību un ved jūs pa tumšiem ceļiem, kas šķietami ir spoži.

61. Tātad jūs, caur kuriem Es atklājos, saprotiet atbildību, ko esat uzņēmušies, – savā dzīvē, savā dzīvesveidā un savos pārbaudījumos cienīgi īstenot vārdus, kas jūsu lūpās izskan brīžos, kad Es atklājos. Tauta ir vērusi acis uz jums, cerot, ka jūs savās darbībās parādīsiet garīgo pacilātību. Jums jābūt kā skaidram spogulim. Jo, ja to cilvēku darbības, kuri šajā laikā nav Mani uzklauzījuši un kuri sevi dēvē par Dieva kalpiem, ne vienmēr ir pieņemamas, pasaule to vēro bez pārsteiguma. Bet, ja tā redzēs tās pašas nepieļaujamās darbības jūsu vidū, tie, kas jūs novēro, noteikti būs sašutuši, jo nespēs saprast, ka jūs, lai gan jums ir šī žēlastība, joprojām varat veikt darbības, kas ir pretrunā ar mācību, ko esat saņēmuši.

Meistars jums saka: sargieties no skandāliem no brīža, kad esat nolēmuši sekot Man. Nemiet vērā, ka jūsu dvēsele no tā brīža ir noraidījusi visu, kas varētu jums kaitēt. Tādēļ jums jāpaliek uz labā ceļa un jāsaņūm visi jūsu atbildība.

Ja jūs Man kalpojat, ja esat pakļāvušies Manai gribai, tad tādēļ, ka esat Mani atpazinuši, ka esat pilnīgi pārliecināti par Manas atklāsmes patiesību un jūsos nav nekādu šaubu.

62. Kad Es redzēju, ka jūs šādā veidā esat nodevušies Manam kalpojuma, Es jums teicu, ka jūs veicat lielu žēlsirdības darbu pret saviem līdzcilvēkiem. Es jau esmu jums teicis, ka garīgā uzdevuma izpilde netraucē jums pildīt nevienu no cilvēciskajiem pienākumiem. Nevienam nevajadzētu mēģināt sarežģīt manas mācības vienkāršību. Nododiet tālāk manu mācību būtību un ļaujiet cilvēkiem smelties no tās iedvesmu.

63. Cik neparasti jums šķiet, ka mana dievišķā griba ir apvienojusies ar jūsu saprāta spējām! Par to Es jums saku, ka tas ir visdabiskākais, jo runa ir par Dievu, kurš ir Gars, un par cilvēku, kurš savas gara dēļ ir līdzīgs savam Radītājam. Jūs labprāt vēlētos iekļūt daudzos noslēpumos, kurus jums vēl nav atļauts zināt, un Es jums saku tikai to, ka tos jums atklās nevis zinātne, bet Gars, pateicoties savai mīlestībai pret savu Radītāju.

64. Atklājiet Manu darbu tajā pašā vienkāršībā, kādā Es to jums esmu nodevis, tad jūsu līdzcilvēki to sapratīs atbilstoši savai attīstības pakāpei. Ja jūsu rīcība spēs parādīt, ka jūs esat pelnījuši to godību, ko saņemat, jūsu darbs būs apbrīnojams, un cilvēki caur jums ticēs Man.

65. Es uzņemšu jūsu dvēseli pie Sevis, lai tā atstātu aiz sevis nogurumu un pasaules grūtības.

66. No dažādām zemes vietām jūs nākat, ilgojoties pēc Manas mācības un Miera. Un, kad jūs dzirdat Manu Vārdu, jūs sajūtat tēvišķo siltumu, un jūsu sirds nomierinās.

67. Ir tādi, kas labprāt sekotu jums uz pulcēšanās vietu, kur Es jums dodu Savu Vārdu, bet bailes no pasaules viņus attur no tā. Citi, savukārt, skatās uz jums ar nicinājumu, pat ja iekšējā balss viņiem saka, ka ceļš, pa kuru jūs ejat, ir pareizs un ka tas ir ceļš, kas ved uz patiesību — pat ja viņi dzird neierobežoto stihiju un neparasto notikumu aicinājumus, kas sludina, ka ir sākusies jauna ēra: tiesas laiks, kas ir žēlastības laika priekšgājējs.

Es esmu atklājies visās zemes vietās un visās sirdīs. Es runāju uz viņiem caur iedvesmu, intuīciju, sapņiem vai atklāsmēm.

68. Es šobrīd gatavoju nākotnes paaudzes, kuras netiks plēstas starp šaubām un ticību un kuras piešķirs grāmatu rakstiem, ko Es jums atstāšu, to patieso vērtību un pareizo interpretāciju.

69. Tās paziņos par agrāko laiku pravietojumu piepildīšanos.

70. Šodienas rakstus Es atstāšu jūsu atbildībā, lai jūs tos darītu zināmus visiem, kas nav dzirdējuši Manu Vārdu. Jūsu patiesā cīņa sāksies tikai pēc Manas aiziešanas.

71. Mana mācība, jūsu pielūgsmes veids un jūsu darbi būs tiesneši visiem tiem, kas varētu ierasties no sektām un baznīcām, lai izpētītu. Jums nebūs nepieciešams norādīt viņiem uz viņu kļūdām. Gluži pretēji, jums viņus jāuzņem sirsnīgi un mīloši un jāparāda viņiem mans darbs visās tā daļās.

Mans miers lai ir ar jums!

Mācība 241

1. Es tevi uzņemu, tauta, kas nāk, lai barotos no dievišķā Vārda, kas ir dvēseles maize. Es nāku pie jums no mīlestības, ko Es jums izjūtu. Ak, jūs, cilvēki, kas virzāties tikai uz sāpēm, asinīm un bailēm! Materiālisma ēnas ir aptumšojušas cilvēku skatienu, un tādēļ viņi neredz ceļu uz savu atgriešanos.

2. Vismaz jūs, kas Mani dzirdat, priecājieties par Maniem vārdiem un atrodiat mierinājumu pie Manis. Jo šī cilvēce ir novirzījusi savu prātu un jūtas nepareizā virzienā, jo tā, tā vietā, lai tiektos pēc patiesības, tiecas uz apmulsumu. Lielie cilvēku prāti šodien uzplaukst noziegumā, un to tie padara par savu ideālu.

Tāpēc es jau sen esmu teicis tiem, kurus es saucu par saviem mācekļiem, ka, ja viņi pildīs misiju, ko es viņiem esmu uzticējis, viņu piemērs tik ļoti ietekmēs citu cilvēku dzīvi, domāšanu un runu, ka tie varēs teikt: „Šodien es izmantoju savu garu, ko agrāk uzskatīju par bezjēdzīgu.”

3. Māceklis: Kad cilvēku gars pacelsies, atbrīvosies un darbosies tajās jomās, kas tam pienākas, beigsies ciešanu kauss, ko šī pasaule dzer. Kad cilvēka prātā un sirdī uzplauks garīgums, jūsu dzīves visos ceļos notiks uzplaukums. — Es runāju tieši ar tiem, kuri cenšas būt mani mācekļi un kuriem es saskatu jūtīgumu, kad viņi Mani dzird.

4. Mana tauta, rūpējieties, lai neviens jūsu dzīves mirklis netiktu izšķiests. Mīliet viens otru un izjūtiat sāpes par to, ka neesat to darījuši jau agrāk. Padziļināti pārdomājiet savas pagātnes būtiskos labos un sliktos darbus. Jo no šīm pārdomām jums augs labi augļi, un tad domājiet par nākotni. Jautājiet sev: „Ko esmu sagatavojis nākamajiem laikiem?”

Jūs sapratīsiet, ka jums ir kaut kas sakāms cilvēcei, ka jums ir kaut kas jādara, lai pamodinātu viņus no tā miega, kas neļauj viņiem saskatīt mirušā apmetni, ar ko nāve viņus pašlaik apklāj un pastāvīgi apdraud — ka jums ir kaut kas jādara, lai viņi pamostos un sadzirdētu sirdsapziņas balsi.

5. Ak, jūs, cilvēciskās iedomības! Ak, jūs, cilvēki, kas meklējat savu uzplaukumu un slavu uz šīs zemes!

6. Lai teiktu vārdus, kas nogalina, jūs esat uzcēluši sev troni, no kura jūs liekat dzirdēt savus rīkojumus par karu, par iznīcināšanas un nāves izsaukšanu!

7. Kas ir cilvēka intelekts, ja tas nav apvienots ar garīgumu, kas ir sirdsapziņa, taisnīgums un žēlsirdība? Ar kādiem vārdiem Dievam atbildēs tie cilvēki, kuri ar savu gaismu ir izgudrojuši lielos iznīcināšanas ieročus? Ar ko viņi vēlas samaksāt par vainu, ko šobrīd uzkrāj? Kā viņi vēlas tikt galā ar savas lielās sējas ražu?

8. Un visiem, kas runā par Mani un sauc sevi par Maniem mācekļiem un kalpiem, Es jautāju: ko jūs darāt šajos brīžos un ko esat darījuši, lai aizsargātu pasauli?

9. Ak, bērni, kas šajā laikā Mani uzklausāt! Strādājiet Manā mīlestības darbā, steidzieties veltīt to savas dzīves daļu, ko Es no jums lūdzu, savu tuvāko labklājībai, kas vienlaikus būs arī jūsu labklājība.

10. Manam darbam ir vajadzīgi karavīri. Kāpēc gan nezaudēt dzīvību šajā garīgajā frontē, ja jūs to jau tāpat atdodat kaujas laukos bez jebkāda labuma?

11. Izmantojiet to laiku, ko Es no jums prasu, mācot, lasot lekcijas, kas pilnas mīlestības un zināšanu, mīkstinot un atmodinot sirdis. Skatieties uz manu dievišķo būtību, kā tā veltās uzdevumam jūs mīlēt, sargāt un glābt. Atcerieties, ka arī kā cilvēks Es jums veltīju visu savu dzīvi. Neapmierinieties ar to, ka novācat tikai nedaudz sēklu. Kāda būs dāvana, ko jūs ieliksiet manā rokā, kad ieiesiet tajā, ko jūs saucat par „aizsauli”? Es jums pārpilnībā devu ūdeni no sava avota. Vai jūs man atdosiet tikai dažus pilienus? Lieciniet ar saviem labajiem darbiem.

12. Garīgās dāvanas, kas šajā laikā ir atklājušās jūsos, ir parādījušās, lai palīdzētu jums izliet šos kristāldzīdros ūdeņus uz jūsu līdzcilvēku dvēselēm. Mācieties no sava Meistara, kurš jums vienmēr ir parādījies kā mīlestības avots, kā nemainīga dāvana, kā degoša gaisma, lai apgaismotu to sirdi, kurš cieš. Vai tad katrs mans vārds nav kā gaismas lāpa ceļotāja ceļā, kurš dodas uz savas liktenīgās galamērķa pusi? Vai šis vēstījums nav jauna atklāsme, kas jūs tuvinā Dievam?

13. Tikai tas, kurš izjūt un dzīvo saskaņā ar manu mācību un likumu, varēs sevi saukt par „skolotāju” manā darbā. Šis vārds jūs ved uz to, lai jūs tajā atpazītu augsto un dziļo. Jo gars, kas vēlas būt l , interesējas tikai par lieliem darbiem. Mazais gars tiecas tikai pēc mazā; un, lai ticētu, tam ar sāpēm jāatbrīvojas no liekā un jāstiprinās sava Tēva mīlestībā.

14. Lielais gars, savukārt, sava augstā ideāla vai mīlestības misijas dēļ upurē pat to, ko jūs varētu uzskatīt par viņam visdārgāko.

15. Vai jūs brīnāties, ka Mani Otrā Laika mācekļi ir pametuši visu, lai sekotu Man, un jums visu ir devuši mīlestības dēļ?

16. Mans Vārds aicina visus atgriezties mīlestības ceļā. Tur daudzi kaunēsies par to, ka ir izjutuši naidu vai rūgtumu pret saviem līdzcilvēkiem, ka nav turpinājuši viņus mīlēt. Tad viņi ar sāpēm un vienlaikus ar nožēlas priekā atkal no sirds apskausīs šos cilvēkus. Tad parādīsies garīgums, un pazudīs zemes un cilvēcīgais.

17. Es jums pastāstīšu vēl vairāk par lielajām dvēselēm: tās nav jūtīgas pret apvainojumiem, nedz arī vājas, saņemot sitienus. Tās ar vienaldzību

raugās uz šādāmniecībām un ar līdzjūtību uz tiem, kas tās izdara. Tās stāv pāri šīm sīkumiem un raugās tikai uz to, kas ir liels.

18. Jums visiem būs jāiziet lielas pārbaudījumi. Jums jābūt ļoti stipriem, lai nezaudētu drosmi un tādējādi izvairītos no kauna par savu vājumu.

Jūs, kas esat dzirdējuši šos vārdus un esat atnākuši pie šī galda, kas pilns ar labiem ēdieniem, un esat barojušies ar manu gudrību, — esiet stipri un iedrošiniet savus līdzcilvēkus ar savu mīlestību.

19. Tas, kurš dara labu, ir Kristus apustulis. Taču viņam nebūs vajadzīgi tituli, kas to apliecinātu, un nebūs nepieciešams ar to lepoties.

20. Ko jūs Man atbildēsiet, ja Es jums atklāšu nākotnes sāpīgos notikumus? Ko jūs varētu piedāvāt neiesvētītajiem, kuri, ilgojoties pēc mierinājuma, nāk pie jums?

21. Es jums saku tikai to: sējiet manu sēklu. Šī mācība ir jūsu mantojums. Ja jūs protat iedziļināties savas dvēseles dziļumos, tur jūs atradīsiet Mesiju, kurš nepārtraukti atgriežas pie jūsu sirds, lai to apgaismotu ar savu gaismu.

22. Tos, kas rīt ieradīsies, lai uzzinātu par manu atnākšanu, var iedalīt divās grupās: vieni, kas ieradīsies šaubīgi, bet aizies ticīgi un nožēlojoši, jo viņus būs aizkustinājusi mana Vārda mīlestība; un otri, kas ieradīsies neticīgi un paliks tikpat neapmierināti, jo viņos ir vairāk ķermeņa nekā dvēseles, vairāk šaurprātības nekā pārdomātības. Bet jums, kas esat nosaukti par maniem jaunajiem mācekļiem un kurus ir iezīmējis Svētais Gars, Es saku: kad jūs sāksiet apgaismot pasauli ar savu mīlestības darbu piemēru?

23. Klausieties: kad Es biju pie jums uz zemes, cilvēki nāca pie Manis pūļos — cilvēki augstos amatos, pilni iedomības, valdnieki, kuri slepeni meklēja Mani, lai Mani dzirdētu. Daži Mani apbrīvoja, bet bailēs to atklāti neatzina; citi Mani noraidīja. Pie Manis nāca cilvēku pūļi, kuros bija vīrieši, sievietes un bērni, un tie klausījās Mani no rīta, pēcpusdienā un naktī, un vienmēr atrada Meistaru gatavu dot viņiem Dieva Vārdu. Viņi redzēja, ka Meistars aizmirsta sevi, un nevarēja izskaidrot, kurā stundā Viņš ēda, lai Viņa ķermenis neklūtu vājš un Viņa balss nezaudētu spēku. Iemesls bija tas, ka viņi nezināja, ka Jēzus spēku smēlās no sava paša gara un barību atrada sevī pašā.

24. Tāpat arī jūs kādu dienu pieredzēsiet, ka tas, kurš, iedvesmots no Dievišķās Mīlestības, veltī savu dzīvi uzdevumam mierināt, atbalstīt un mīlēt savus līdzcilvēkus, savā dvēselē atradīs nezināmu spēku un barību, kas viņu uzturēs, neļaujot ne uz brīdi nogurt cīņā.

25. Tādā veidā Es atklāšos tajā tautā, kas ir tāda pati kā šodien un kas rīt visā pasaulē veidos vienotu kopienu: Dieva tautu.

26. Mācieties no Manis un izmantojiet savas dāvanas, lai atmaksātu lielo parādu, kas jums ir pret sevi un pret cilvēci. Labprāt pieņemiet savu izpirkšanu un nevēlaties šo parādu nokārtot ar kaut ko, kas jums patīk un kas nav grūti. Jo bieži vien jums nāksies upurēties vai atteikties no kaut kā.

27. Es neprasu no jums jūsu dzīvību, bet tikai dažas stundas, tikai daļu no jūsu laika.

28. Atcerieties, ka Jēzus, lai būtu kopā ar jums, pameta savu Māti — to mīļāko Māti, kura bija vienīgā, kas Viņam bija uz zemes. Viņš dzīves laikā attālinājās no viņas un atradās viņas rokās tikai tad, kad Viņu bez dzīvības noņēma no krusta. No jums Es neprasu tik daudz, bet tikai nelielu daļu no tā, ko Es jums devu un mācīju.

29. Ziedojiet savu dzīvību, mierinot skumjošos, dziedinot slimos un glābjot apmaldījušos, taču neļaujiet sevi nogalināt tikai tādēļ, lai parādītu, ka esat gatavi mirt Manā vārdā.

30. Manā mācībā nedrīkst būt ne apsūdzētie, ne apsūdzētāji, ne aizvainotie, ne aizvainotāji. Tajā drīkst būt tikai tie, kas cenšas attīstīties, praktizējot manas mācības.

31. Jums ir viss, kas nepieciešams, lai nonāktu pie Manis: pasaule ir skola, dzīve ir mācību grāmata, Mana iedvesma ir gaisma. Es esmu Skolotājs, cilvēki – Mani mācekļi. Tāpēc Es jūs nepārtraukti aicinu un saku jums: jums visiem ir vieta Manā mīlestībā.

32. Neatstājiet Mani vienu ar Maniem mācījumiem, neesiet aukstsirdīgi pret šo mīlestību, ko Es jums izrādu. Atcerieties, ka dažas cilvēka lūpas jums atklāj mana Gara vārdu.

33. Ja jūs uz Zemes sakāt, ka Es ar savu mācību, ar savu likumu esmu jums atnesis reliģijas, tad Es jums saku, ka manās acīs pastāv tikai viens dievkalpojums, un tas ir mīlestības dievkalpojums — mīlestība pret Tēvu, pret tuvākajiem vai līdzcilvēkiem un pret visu, kas cēlies no Radītāja.

34. Šis dievišķais augstākais bauslis – mīlēt viens otru – būs likums, kas apvienos visus cilvēkus, kas tos apgaismos, lai viņi justos kā brāļi un māsas, aizsargātu viens otru, palīdzētu, pasargātu no kārdinājumiem un atzītu viens otru, neņemot vērā rasu vai ticības pārliecību atšķirības.

35. Iedomājieties tādu pasauli, un jūs to iedomāsit mierā, kā vienu ģimeni, ko vada mīlestības, cieņas un taisnīguma likumi.

36. Šīs pravietojumī piepildīsies, jo jūsu pasaule nav lemta mūžīgi palikt tumsas un grēku ielejā.

37. Cilvēku sirdīs tikums mirdzēs kā ziedi dārzos. Jo Es jums saku: ziedi savā skaistumā līdzinās idejām un iedvesmām, kas izplūst no Dieva, lai glābtu grēciniekus.

38. Nāciet šurp, šis ir jūsu ceļš, šeit ir maize nabadzīgajiem un mierinājums skumjajiem. Nāciet un nebaidieties no nekas.

39. Svētītā Izraēla tauta, Tēvs jums saka: ieklausieties savas sirdsapziņas balsi, attīstiet savu saprātu, jo Es katrā no jums atstāšu neizdzēšami ierakstītu Savu Vārdu. Ieklausieties dzīvajā Vārdā, ko Es šobrīd izlieku pārpilnībā un kas plūst no gudrības avota, kas ir Mans Gars.

40. Es esmu atvēris visus ceļus, lai visi mani bērni nāktu pie Manis. Tagad ir atmodas laiks, kurā Es skaidri parādīšu Savu vārdu no pagātnes laikiem un jaunās atklāsmes, k , ko Es jums došu, un kas ir pabeigums, grāmatas trešā daļa, kuras īpašnieki jūs būsiet.

41. Es esmu noņēmis no jums plīvuru, kas slēpa manas mācības diženumu. Otrajā laikmetā Es jums devu sēklu, lai jūs to sētu, koptu un parādītu piemērotā brīdī.

42. Taču Es esmu prasījis augļus no pilnvarotajiem sējējiem un pēc ilga laika esmu novācis tikai nedaudz graudu. Es jau jums biju teicis: uz Zemi nāks jaunas paaudzes, un tās saņems Manu pēdējo vēstījumu. Es tās pašlaik gatavoju un saku jums: ir pienācis laiks, kad Es ievadīju šo jauno laikmetu.

43. Ceļa sagatavotājs iesvētīja pirmos mana darba darbiniekus, un pēc tam Meistars atvēra grāmatu, lai parādītu tās visu saturu, kas ir gaisma, gudrība un glābšana cilvēcei. Tā jums pienāca šis žēlastības brīdis. Es apvienoju vīriešus un sievietes ar dažādām ticībām un pasaules uzskatiem. Es ielūkojos viņu sirdīs un redzēju tikai rūgtumu un vilšanos. Un, kad viņi dzirdēja Manu Vārdu, viņi to nenoraidīja, neaizvēra savas sirdis, neapšaubīja to, bet pieņēma to ar mīlestību un cieņu.

44. Es parūpējos, lai viņi veltītu sevi visu manu dievišķības atklāsmju pētīšanai, un viņi atzina tās par ticamām, pilnām ar lielu nozīmi, un viņu sirdis tika iedrošinātas. Taču pienāca brīdis, kad Es viņiem teicu: „Es esmu jūs glāstījis, jūs esat priecājušies par maniem glāstiem, bet tagad ir pienācis laiks cīnīties.” Un lūpas, kas iepriekš bija neveiklas un klusas, runāja ar Dievišķajiem vārdiem. Es izliju savu Vārdu caur viņiem pašiem, un viņi kļuva par maniem balss nesējiem.

Citus, kurus Es sastapu pilnus ticības, Es iecēlu par draudžu vadītājiem un teicu viņiem: „Piesaistiet sirdis un veidojiet no tām draudzes. Bruņojieties ar dvēseles spēku, jo jūs saskarsieties ar cilvēku sirdskalpošanu.” Jūs cīnīsieties ar neticīgajiem, jo Tomasa sēkla ir aplaistīta un uzdīgusi sirdīs. Bet Es izrauks šo sēklu ar saknēm un palīdzēšu jums jūsu darbā. Katrs no jums būs kā lāpa, kas apgaismo jūsu līdzcilvēku ceļu.

Kad beigsies mana atklāsmes laiks un jūs ar Mani sazināšities tikai no gara uz garu, jūs turpināsi mācīt. Un cilvēki brīnīsies un jautās, kur jūs

esat mācījušies. Tad jūs viņiem parādīsiet savas sirds grāmatu, kurā ir iegravēti mani mācījumi un no kuras plūdīs jaunas iedvesmas.

45. Es cīnīšos, lai jūs atstātu sagatavotus laikam pēc manas aiziešanas. Tāpēc Es noteicu ilgu laika posmu, lai jums tajā būtu daudz iespēju saprast Manu darbu.

Taču es neesmu bijis redzams fiziskajām acīm. Es gan esmu jums teicis, ka šajā laikā mani redzēs ikviens acs — gan grēcinieka, gan negrēcinieka acs —, taču tām nav jābūt fiziskajām acīm, bet gan garīgajam skatienam, kas mani redz, apgaismots ar Garu un dvēseli kā svētnīcu, kas mani sajūt.

46. Esmu daudzos reģionos sagatavojis „darbiniekus”, lai atklātu savu darbu. Cik daudz laimes brīži ir piedzīvojuši jūsu dvēsele, klausoties manā mācībā! Cik jūs bijāt sajūsmināti par brīnumiem, ko Es jums esmu dāvājis! Lai jūs Mani atzītu, Es esmu jums devis neskaitāmus pierādījumus, jo Es vēlos, lai jūs, tiklīdz būsiat sagatavoti, uzņemtu tos, kurus Es esmu izraudzījis, lai iepazītu šos mācījumus. Jums kā vecākiem brāļiem un māsām jācenšas rūpēties par tām sirdīm, kas cieš, lai palīdzētu tām un kalpotu par atbalstu. Atvediet nomaldījušās avis atpakaļ ganāmpulkā, mīkstiniet ciešanas, glābiet savus līdzcilvēkus.

47. Es palīdzēšu jums nest jūsu krustu, kad būsiat izsmelti, un iemācīšu jums uzkāpt uz uzdevuma izpildes kalna. Ko gan jūs varētu gaidīt, ja neizpildītu savu uzdevumu? Kā jūs varētu justies stipri, kā jūs varētu dzīvot, ja, pēc tam, kad esat Mani dzirdējuši, nesniegtu liecību par šiem mācījumiem?

48. Esiet stipri, mīliet viens otru, tad Mans svētījums kā rasa nolaidīsies pār jums, lai jūs vienmēr iedrošinātu.

49. Kad jūs izjūtat dzīves priekus, jūs šos priekus piedēvējat pasaulei. Bet Es jums saku: Es gribu redzēt jūs priecīgus. Tāpēc Es jums sūtu šos laimes brīžus. Jo, ja bērns smaida, smaida arī tēvs. Meklējiet tās veselīgās priekas, kas netraucē dvēseli, un jūs tajās atradīsiet Mani. Bet laimīgi esat jūs, ja savās ciešanās spējat smaidīt!

50. Mans tēvišķais skatiens ir vērst uz jūsu sirdīm, ak, mīlie bērni, un Es redzu jūsu dievbijību. Jūs esat aizmirsuši to, kas pieder pie jūsu materiālās dzīves, un barojaties ar Manu Vārdu, lai piepildītos ar tā būtību un dziļi sevī sajustu Manu klātbūtni. Es atklājos jums, jo Es jūs mīlu un vēlos, lai jūs saprastu Manu ilgošanos. Pildīti ar pateicību, jūs pazemīgi parādāt Man savas sirdis un sakāt Man: „Meistars, lasi tajā kā atvērtā grāmatā un īsteno mūsos Savu gribu. Mēs piekritīsim tam, ko Tu par mums nolemsi.”

51. Es redzu jūsu ticību un uzticību manai dievišķībai. Jūs zināt, ka Es jūs mīlu un piešķiru jums visu, kas ir taisnīgs un jūsu labā. Tāpēc jūs uzticieties Man un lūdzat Man palīdzību.

Jūs dzīvojat izlīdzināšanas laikā, kurā jums nebūs ne pilnīgas prieka, ne ilgstoša miera. Šī zeme nav jūsu dzimtene. Jūs esat tās pagaidu iemītnieki un, atbilstoši saviem nopelniem, izcīnāt sev labāku, augstāku dzīvi nekā šī.

52. Uz Zemes, kad būsiet gatavi, jūs sajūtīsiet mana Gara mieru — to mieru, par kuru esat priecājušies un kuru pārējā pasaule nepazīst — to maigumu, kas izplūst no maniem vārdiem — to godību, ko esat piedzīvojuši, kad esat pacelti kopībā ar Mani. Pasaulei nav šāda pamudinājuma, taču tai tas ir nepieciešams, tā to gaida, jo zina, ka tam ir jāatnāk, un daži gatavojas, jo nojauš, ka tuvojas brīdis, kad Es pie viņiem atnāksu.

Bet Es jums saku: jūs visi iegūsiet šo mieru, visi iepazīsiet patiesības gaismu. Mans vārds izplatīsies un ceļos no mutes uz muti, no mājas uz māju un no vienas tautas uz citu ar manu „darbinieku” starpniecību. Bet es esmu redzējis, ka viņi un tauta virzās tikai lēnām, ka viņiem piemīt bailīgums, un tādēļ mans darbs nav izkāpis ārpus šaurajām robežām, kurās viņi to ir ieslodzījuši, un tā nav mana griba.

53. „Darbinieki”, Es esmu prasījis no jums vienotību, lai jūs veidotu vienu garu, vienu prātu un vienu sirdi, lai visur, kur vien atrodas jūsu līdzcilvēki, viņi dzirdētu no jums to pašu vārdu, visiem vienādu liecību un redzētu manā dievišķajā mīlestībā, kas atspoguļojas jūsos.

54. Es esmu jūs mācījis mīlestību, pacietību un pazemību, lai jūs savu misiju nestu kā vieglu krustu. Cilvēces atjaunošanas, attīrīšanas un garīgās pilnveidošanas darbs ir darbs, kam nepieciešams laiks. Viena paaudze nodos nākamajai to pašu cīņas garu un to pašu garīgo pacilātību, līdz pasaule laika gaitā pilnveidosies un sasniegs savas uzdevuma izpildi.

55. Nebaidieties no rītdienas. Neuzskatiet arī, ka varētu iet pārāk tālu un apmaldīties. Ceļš ir tik garš, ka jūs tik drīz tā galā nenonāksiet. Es esmu kopā ar katru jūsu soli, gan priekšā, gan aizmugurē, gan pa labi, gan pa kreisi. Manu Gara spēks apvelk jūs; tas iekšējais spēks, kas iedrošina jūs nenogurstoši cīnīties, jūs nepametīs. Daži no jums gadu no gada ir cīnījušies un katru jauno dienu uztvēruši kā pirmo, kurā viņi strādāja manā labā.

56. Meklējiet pilnību Manī, bet nepieprasiet absolūtu taisnīgumu un pilnību no „strādniekiem”. Viņi ir cilvēki un ir pakļauti riskam kļūt vājiem. Arī viņi cīnās par savu pestīšanu.

To pilnību, ko jūsu dvēsele ilgojas redzēt, — meklējiet to pie tām dvēselēm, kas apdzīvo augstus garīgos līmeņus, kur viss ir mīlestība, skaistums un gaisma.

57. Jūsu sirds tiek attīrīta, pildot uzdevumu. Katrs virzās uz priekšu atbilstoši savai mīlestībai, savam ieguldījumam un savai vēlmei Man

kalpot. Mans Vārds visiem ir bijis viens un tas pats, un tomēr Es esmu atklājis „darbiniekus”, kuri veic lielus soļus garīguma virzienā, un citus, kuri savā attīstībā ir atpalikuši.

58. Lai atpazītu Manu mācību būtību, jums tā ir jāievēro. Ja jūs tikai klausāties Manas mācības un pēc tam tās aizmirstat, jūs nespēsiet tās saglabāt, nedz arī nodot tālāk to brīnišķīgo būtību, kas ir ietverta Manā mācībā. Tā ir tik vienkārša, ka jūs to varat praktizēt jau no pirmā brīža, kad to dzirdat. Mīlestība ir pirmais likums, ko Es jums esmu darījis zināmu, un no tā izriet visi pārējie likumi un baušļi.

59. Es jums esmu teicis, ka esmu visus radījis vienlīdzīgus un mīlu visus. Kāpēc jūs nemīlat viens otru, nešķirojot pēc rases, šķiras vai ticības? Kāpēc jūs mīlat vienus un nicināt citus? Nemīliet tikai tos, kas jums dara labu, bet meklējiet visus un veidojiet ar viņiem mīlestības saites. Praktizējiet visaptverošo mīlestību, kas aptver visu, un mīliet savus zemes un garīgos brāļus un māsas. Mans darbs visus dvēseles nostāda vienā līmenī. Es vēlos redzēt, kā visi veido manu ģimeni, kas mīl viens otru un rada vispārēju mieru, kas apvienojas ar manu dievišķību, lai katrs no jums būtu mans pārstāvis, kur vien jūs atrastos.

60. Sagatavojieties, lai katrs no jums būtu Lielā Koka auglis un šis auglis bezgalīgi vairotos.

61. Lūdzieties par pasauli, un šai lūgšanai jābūt kā apmetnim, kas aizsargā cilvēci, kā pretlīdzeklim pret karu, kas nepārtraukti tuvojas un nogremdē cilvēci.

62. Es svētīju visus savus radījumus un apvienoju tos savās izstieptās rokās.

63. Nāciet pie Manis, jūs, kas šobrīd raudājat, – Es esmu mierinājums. Mīlestība tuvojas jums, jo jūs esat radības, kam savā tuksnesī vajadzīga Tēva maiguma pieskāriens, lai atkal pieceltos kājās.

64. Jūs visi nesat krustu uz saviem pleciem, lai tajā līdzinātos Meistaram. Bet Es nevēlos, lai šis krusts kļūtu par nepanesamu vai smagu nastu jūsu izpratnes un pacilātības trūkuma dēļ.

65. Dzīves likteņa pavērsieni plosās jūsu dzīvē kā viesuļvētras. Bet tā mīlestība pret Tēvu un uzticība, ko jūs Viņam esat izrādījuši, dod jums dvēseles mieru pārbaudījumos un ļauj jums no tiem iziet uzvaroši.

66. Kas patiesi paļaujas uz Mani, tas nekad netiks pievīlts.

67. Sāpes padara nocietināto sirdi jūtīgu, tās liks no klintīm plūst kristāldzidram ūdenim. Pārbaudījumi uztur dvēseli modrā stāvoklī.

68. Jūs esat devušies ceļā, ilgojoties pēc Maniem vārdiem, jo pazīstat Dievišķā Gana baltu, kura pēdās jūs jau sen esat nākuši.

69. Tas nav bijis spiediens, kas jūs ir mudinājis sekot Man šajā ceļā, tāpat arī nav bijusi bailes, bet gan vēlme būt noderīgiem saviem tuvākajiem, lai iepriecinātu Kungu.

70. Tā jaunie mācekļi gatavojas kļūt par lāpām, kas apgaismo pasauli. Laimīgi tie, kas Mani saprot un tic Manam vārdam, jo viņi savā dvēselē nejutīs ne izsalkumu, ne slāpes.

71. Es negribu, lai rīt jūsu sirdis piepildītu iedomība un augstprātība, kad tās būs liecinieces brīnumiem, kas kļuvuši par realitāti, pateicoties jūsu dāvanām. Bet Es arī negribu redzēt jūs nedrošus, jo tad jūs neizraisītu uzticību savos līdzcilvēkos. Esiet pārliecināti par to, ko sakāt un darāt.

72. Jums jāpastiprina savi sagatavošanās darbi un jāpilnveido sava rīcība, lai pēc manas aiziešanas jūs tiktu atzīti.

73. Es esmu uzticējies jums visiem dziedināšanas dāvanu, ar kuras palīdzību jūs varat darīt brīnumus gan fiziski, gan garīgi slimo cilvēku vidū.

74. Jums jāmeklē pazudušie pat dubļos, lai tiem pasniegtu glābjošo roku. Ja jūs domājat, ka tur neaug mana sēkla, jūs kļūdāties. Es varu jums pierādīt, ka dubļos var uzplaukt ziedi, kas balti kā sniegs. Jo samaitātāka ir dvēsele, jo vairāk mīlestības ir nepieciešams, lai to atrastu, un, ja tā sajūtīs šo maigumu vai dziedinošo ziedi, tā sajūtīs, kā tajā iekļūst gaismas stars, un kļūs par vienu no dedzīgākajiem. Tās pateicība būs ļoti liela, jo tai tiks piedots grēks, kas arī bija ļoti liels.

75. Šos jums jāmeklē, tāpat kā Es jūs vienmēr esmu meklējis. Neaizmirstiet, ka taisnie jau ir pie Manis.

Mans miers lai ir ar jums!

Satura rādītājs

Mācība 208 (1948)	Panta nr.
Kunga atnākšana pirms 2000 gadiem un šodien	3
Evolūcijas likums	13
Tomass	23
Sagatavošanās laikam pēc 1950. gada	25
Garīgā brīvība	43
Trešā laikmeta aicināto atbildība	47
Māceklim jāstājas pretī kārdinājumiem	50
Garīgā kāpnes	52
Bērnu garīgā sagatavošana	59
Mācība 209	Panta numurs
Kunga atnākšana Garā un cilvēciskā zinātne	3
Ideoloģiju karš un garīgā valstība	10
Materiālā bagātība uzliek pienākumus	21
Kunga vārds tika slēpts vai sagrozīts	27
Sāpes un attīrīšanās	44
Vai Visums ir dievišķais templis?	55
Meksika – Trešā laikmeta tauta	62
Mācība Nr. 210	Panta numurs
Mēs esam ceļā uz vispārējo harmoniju	2
Patiesā garīgums	9
Dievišķā vārda uzrakstīšanas iemesls	16
Jēzus ķermenis	34
Izaicinot dabu, mēs to pārvēršam par tiesnesi	45
Mācība 211	Panta numurs
Gudrība un dievišķā mīlestība tiek pārvērsta vārdos šajā Sestajā zīmogā	1
Nāves uguns	9
Dzīvības uguns	11
Spēku neiegūst ar varu	22
Šī pasaule nav vienīgā, kurā parādās Kungs	28
Zināšanas par garīgo dzīvi	48
Patiesība apgaismo	55

Harmonija starp ķermeni un prātu	68
Jūda ir šīs pasaules cilvēka simbols	70
Naudas viltus vērtības	77
„Lielā nedēļa” un tās dziļā nozīme	81
Mācība 212	Panta numurs
Dievišķās ciešanu garīgā būtība	2
Visi cilvēki neko nezina par savu garīgo pagātni	14
Triju laikmetu tēlainā jēga	19
Tie, kas baidās no Kunga atnākšanas	21
Mīlestības spēks	46
Reinkarnāciju cēlonis	57
Marijas Magdalēnas mācība	65
Mācība Nr. 213	Panta numurs
„Augšāmcelšanās svētdiena”	3
Liktenis nozīmē Gara misiju	15
„Slava un augšāmcelšanās” nozīme	18
Reinkarnācija, lai mācītos un izlīdzinātu kļūdas	24
Garīgais kults	32
Garīgais Izraēls un materializētā ebreju tauta	37
Garīgums un garīgā attīstība	42
Materializējušos būtnu bailes	52
Pateicoties garīgumam, robežas tiek nojauktas	61
Dieva atnākšana šajā laikmetā sākās 1866. gadā un ilga līdz 1950. gadam	69
Mācība 214	Panta numurs
Trešā laikmeta atklāšanās cēlonis un sekas	1
Piedošana un svētīšana	15
Cilvēkam ir jācieš sekas par savām kļūdām pret dabu	20
Mūs apņēma garīgo būtnu leģioni, kas meklē orientācijas (sk. U 219, 55)	25
Garīgā Izraēla sagatavošanās savai misijai	38
Cilvēks vēl var atgūt to, ko zaudējis	45
Kas ir spiritisms?	57
Miera valstības atnākšana	69

Mācība 215	Panta numurs
Dievišķais solījums un cilvēka reakcija	1
1866. un 1950. gads	30
Garīgais Izraēls ir izkaisīts pa visu pasauli	21
Garīgā darbība, kuras cēlonis šķietami ir materiāls	32
Mācekļos dāvanas vēl nav attīstītas	36
Pēc 1950. gada garīgās dāvanas sāks izpausties	39
Ceļš uz patiesību	44
Visi apvienosies mūsu dievišķajā izcelsmē	62
Septiņas tikumības	69
Mācība 216	Panta numurs
Mācekļa sagatavošana misijai	1
Uzdevums pierakstīt dievišķos vārdus	14
Pravietojumi ir jāpadara zināmi	16
Pasaulē notiks pārvērtības un izmaiņas	27
Nedaudzi gaidīja Kunga atgriešanos Garā	30
Atbilde uz diskusijām par dievišķību	41
Sāpes attīra	55
Mācība 217	Panta numurs
Dievišķā mācība laiku gaitā	1
Roke Rojass, Trešā laikmeta sūtnis	13
Cilvēka gars ir Dieva tēls	17
Lepnais un tas, kurš dzīvo ārējā pasaulē	19
Visums ir pilnīgā mājvieta	65
Mācība 218	Panta numurs
Mīlestība, nevis iedomība	3
Trīs testamenti	6
Cilvēce atdarinā zaudēto dēlu	15
Pārbaudījumu iemesls	21
Saziņa līdz 1950. gadam	22
Nedaudz par talantiem	29
Visiem gariem jāatgriežas pie pilnības	39
Mūsu aizsargari mūs pavada	40

Zinātne labā kalpošanā	47
Mācība 219	Panta numurs
Simona no Kirēnas piemērs (sk. Marka 15:21)	2
„Debesu dziesmas” simboliskā nozīme	13
Harmonija caur garīgumu	16
Paredzētais haoss ir mūsu pašu darbu sekas mūsu pašu darbiem	24
Meistars runās caur saviem sagatavotajiem mācekļiem	29
Sākuma laiks	31
Otrais laiks	32
Trešais posms	34
Reinkarnācijas nosacījumi	39
Mācekļu misijas un dāvanas	41
Mēs dzīvojam Sestajā zīmogā	52
Alianse starp gariem visās pasaulēs (sk. U 214, 25)	55
Garīgā dzīve	61
Mācība 220	Panta numurs
Otrā laika apsolījums ir piepildījies	2
Dievišķā Trīsvienība cilvēkā	11
Gara evolūcijas pakāpes	16
Ko ietver garīgums	29
Kļūdainās interpretācijas tiek atceltas	32
Sagatavošanās piepildījumam	42
Kas ir gars?	59
„Daudzi ir aicināti, bet maz ir izredzēti” nozīme	63
Garīgā evolūcija	70
Mācība 221	Panta numurs
Marijas gars ir Dievišķās maiguma	2
Daļa no garīgā Izraēla ir iemiesojusies Meksikā	11
Raksti ir falsificēti	14
Trešais laikmets mums atgādina par vienīgo ceļu uz Gaismu	16
Izraēlas liktenis, ko nosaka Gars	28
Reinkarnācijas garīgā privilēģija	54
Patiesības Gars galu galā uzvarēs	59

Mācība 222	Panta numurs
Tuvojas lielas pārbaudījumi	2
Haosa vidū spiritisms uzvarēs	10
Mīlestība ir radīšanas princips	22
Cilvēku jautājumi un meklējumi reliģiskajās kopienās un sektās	29
Šī asaru ieleja kļūst par miera ieleju	39
Daudzi sevi dēvē par kristiešiem	44
Cilvēks vienmēr atrod iemeslus savai elku pielūgšanai	47
Mācība 223	Panta numurs
Cilvēcei jācinās par savu glābšanu	1
Dāvanas izpaužas atbilstoši mūsu attīstībai	7
Jaunās inkarnācijās mēs pilnveidojam savas dāvanas	10
Garīgo dāvanu attīstība ir atkarīga no mūsu gatavības	14
Visiem ir lemts mūžīgā dzīve	18
Dievišķais likums attiecas ne tikai uz ķermeni, bet arī garam	22
Arī materiālā dzīve ir daļa no mūžīgās dzīves	26
Garīgais kults	35
Pravietojumi par Trešā laikmeta darba nākotni	51
Meksikas lielā misija	56
Garīgā kāpņu kāpnes	72
Mācība 224	Panta numurs
Mācekļa garīgais sasniegums pārveido pasauli	3
Dzīvības grāmata	12
Ticības un mīlestības bastions	25
Garīgās pasaules vēstījums	31
Mīlestības lielums	34
Dievišķo izpausmju ierobežotā laika iemesls	64
Gara miers, nevis sarežģītas reliģijas	74
Mācība Nr. 225	Panta numurs
Ceļš uz trešo dievišķo manifestāciju	3
Caur sāpēm mēs sasniedzam ceļu uz pilnību	8

Mīlestības „Vispārējā mācība” aptver visus	21
Katra izniekota iespēja rada sāpes garam	35
Tika iezīmētas trīs laikmetu ēras	44
Vārdi, kas veltīti sievietēm	46
Marija, dievišķā maiguma iemiesojums Otrajā laikmetā	48
Mācība 226	Panta numurs
Trīs garīgās laikmetu ēras un to mācības	3
Stāsts par Jāni, redzīgo mācekli	7
Garīgā attīstība caur reinkarnācijām	11
Atbrīvošanās ar garīgās sagatavošanās palīdzību	12
1866, Trešā laikmeta sākums	26
Trešā laikmeta vēstījums	27
Dievā nav dusmu	33
Kultu formu attīstība laika periodos	60
Mācība 227 (1949)	Panta numurs
Tauta priekšā izvēlei	1
Gara vara pār ķermeni	28
Dieva varenība izpaužas pazemībā	38
Dievs nav ierobežots nekādā veidā	40
Dievišķā gudrība izpaužas sirdsapziņā, ne tikai intelektā	58
Gribas brīvība, lai nopelni būtu likumīgi	61
Radības pilnība atklāsies tikai garīgi attīstītajiem	67
Kari nav nepieciešami	70
Gara apmulsums un cilvēka prāta	71
Dievišķais vārds tiks iespiests	77
Mācība 228	Panta nr.
Paskaidrojums par to, kas ir Marija	1
Dievišķais aicinājums ietver gaismu	6
No materiālisma uz spiritualismu	15
Gara dzīve ir svarīgāka par matēriju	21
Nākamās paaudzes sapratīs no Kristus	28
Daži vārdi pasaules bagātajiem	47
Daži reinkarnācijas iemesli uz šīs planētas	54
Vārdi par tā saukto kristīgo pasauli	55

Pienākumu nepildīšana pret apmaldījušos līdzcilvēkiem	58
Aicinājums uz garīgo pilnveidošanos, jo laiks steidzas	60
Aizsaulē mēs turpināsim savu garīgo attīstību	69
Mācība Nr. 229	Panta numurs
Svētā Gara mācekļi	1
Atmodinātais gars un nepakļāvīgā matērija	25
Nevis samierināšanās, bet gan izpratne	34
Brīdinājums par laiku pēc 1950. gada	40
Īstais kulta godā harmoniju ar visu	53
Cilvēka augstprātība uz šīs planētas	55
Garīgās un materiālās kulta formas	58
Mīlestībai jābūt vispārējai, bez ierobežojumiem	62
Cilvēka daudzveidīgās eksistences iespējas	66
Sagatavošanās solītajai miera valstībai	71
Mācība 230	Panta numurs
Lai sasniegtu Miera valstību, nedrīkst vēlēties vienu pusi sakaut un otru pusi uzvaru	6
Sestais zīmogs apgaismo visus vienādi	8
Dievišķie vēstījumi caur sapņiem	15
Reliģijas nav sekojušas dievišķajam paraugam	23
Miera un vienotības principi nācijās	32
Viss virzās uz pilnību	43
Šai pasaulei nav jāpastāv mūžīgi	47
Gara liktenis	50
Briesmas garam	64
Garīgums nav spiritisms	67
Mācība 231	Panta numurs
Iemesls Dieva atgriešanās šajā Trešajā laikmetā	2
Nepieciešamība pēc nopelniem un pārbaudījumiem	12
Tā nav neticīgā gars, kas noliedz noliedz Dievišķo	15
Pareizās attiecības starp garu un apvalku	18
Dievam būs pēdējais vārds	20
Zināšanu dāvana un ar to saistītā atbildība	21
Aicinājums zinātniekiem, kuri ir novirzījušies no ceļa	25
Ceļš uz Miera valstību un tā cilvēciskie šķēršļi	28
Pravietojums par šīs planētas apgaismoto nākotni	30

Dievišķā darba kulmināciju neizraisīs cilvēks	35
Mācība 232	Panta nr.
Trešā laikmeta mācekļa misija	1
Sagatavošanās atlīdzināšanai un pārbaudījumiem	13
Dievišķā gaisma liek mums citādi skatīties uz dzīvi	26
Cilvēce, kas šodien šaubās, rīt ticēs	31
Aicinājums uz garīgo vienotību	33
Cilvēka dzīve ir iespēja	37
Sirdsapziņa ir daļa no Dieva katrā cilvēkā	41
Ciešanas būs „līdz šim” attiecībā uz ļaunumu	44
Pravietojums par miera laikmeta sākumu	49
„Trīsvienība”	52
Mācība 233	Panta numurs
Gara gaismpilnais aicinājums	2
Sirdsapziņa ir ceļvedis	8
Arī nopelni ir nepieciešami	12
Zinātne un garīgums	25
Lūgšana ar Garu	44
Mācība 234	Panta numurs
Spiritualisma ēra ir atbrīvošanās un rīcības laikmets	7
Rituālu svinīgums nav garīgums	30
Veids, kā dzīvot mierā	43
Saziņa no gara uz garu	45
Kalpošana tuvākajam padara cilvēku cienīgu	59
Mācība 235	Panta nr.
Modrība pret apmulsinājumiem un kārdinājumiem	4
1950. gadā šī saziņas forma beidzas	7
Dievišķā vēstījuma mērķis šajā laikā	15
Attiecības starp vīrieti un sievieti	17
Ķermeņa un gara slepkavas	37
Cilvēces vidū ir daudz liekuļu un nemiernieku	39
Solījums atgriezties ir piepildījies	54
Mēs esam tie paši gari no pagātnes laikmetiem	63
Ir pagājuši gandrīz 2000 gadi, un šodien pastāv tas pats fenomens	65
Meistars nekad nav svinējis rituālus	75

Rūgtuma kauss vēl kādu laiku tiks dzerts	76
Atklāsmes grāmatas 20. nodaļas nozīme: garīgi mirušie atdzīvosies	79
Dievišķā Gara ēra	81
Mācība 236	Panta nr.
Dievs skaidri parāda sevi pārbaudījumos	5
Reinkarnāciju beigas šajā pasaulē	10
Spiritualisma nozīme	20
Garīgais uzvarēs	32
1866. gada 1. septembris, Trešā laikmeta sākums	48
Mozus, Pirmā laikmeta sūtnis	60
Jēzus, Otrā laikmeta sūtnis	62
Elija, Trešā laikmeta sūtnis	65
Pravietojums par patieso miera valstību	72
Mācība 237	Panta nr.
Izraēlas ceļš un misija caur Garu	1
Kas gaida cilvēci	11
Kāds ir dzīves pēc nāves?	24
Šī Trešā laikmeta vēsts satricinās arī satricinās	28
Trešā laikmeta mācekļa atbildība	30
Sāpes padara jūtīgāku	50
Patiesā ticība	68
Mācība 238	Panta nr.
Materiālie un garīgie tempļi	1
Ar nopelniem mēs iegūsim apsolīto valstību	11
Dabas apgānīšana un tās nežēlīgais spriedums	16
Trīs ceturtdaļas Zemes pazudīs	24
Vispārējā valoda ir garīgā mīlestība	28
Lielas gaismas gari iemiesosies starp mums	30
Saziņa domās un lūgšanā ar Dievišķo Garu	51
Dievišķais miers	62
Dzīves patiesā vērtība ir pacelšanās	67
Izraēlas drosmīgā vēsture	70
Izraēla garā	84
Mācība 239	Panta nr.
Garīgums ir brīvība	4
Komunikācijas ar Dievu realitāte	9

Patiesā taisnība	22
Trešais Testaments ir mūsos pašos	34
Sagatavošanās papildījumam	46
Mēs dzīvojam Sestajā zīmogā	52
„Apsolītā zeme” ir mūžības simbols	57
Tika iezīmēta jaunā garīgā Izraēlas tauta	61
Dievišķā taisnība un cilvēciskā nežēlība	87
Žēlastība, kas izpaužas kā saziņa no gara uz garu	89
Arī garīgās būtnes sazināsies tieši	97
Viltus mācekļi	106
Labie piemēri jauniešiem	108
Mācība 240	Panta nr.
Sievietes un vīrieša ceļš	1
Sagatavošanās katrā mirklī	12
Spiritualitātes nozīme	17
Gara ceļš	38
Paskaidrojums par augšāmcelšanos un Pēdējo tiesu	40
Sajukušās būtnes aizsaulē cer uz mūsu garīgajām lūgšanām	43
Gaismas cīņa pret tumsību	54
Mūžīgā sodība nepastāv	57
Vārdi balsotājiem	61
Trešais Testaments	68
Mācība 241	Panta nr.
Garīgums glābs cilvēci	3
Lielo garīgo būtnu īpašības	17
Garīgā barība	23
Ne reliģijas, bet mīlestība	33
Pravietotā miera pasaule	35
Trešā laikmeta sākums 1866. gadā	43
Veselīgi izklaides veidi nesajauc prātu	49
Šī pasaule nav mūsu dzimtene	51
Garīgā attīstība saskaņā ar centieniem kalpot	57
Ko ietver vispārējā mīlestība	59

Dievišķie mācījumi Meksikā 1866–1950

Literatūra

Reichl Verlag, D-56329 St. Goar, tālr.: +49 (0)6741 1720
„Patiesās dzīves grāmata”, I, II, III, IV, V, VI sējums
Trešais Testaments (pieejams arī spāņu, angļu un franču valodā)
Dievišķās atklāsmes no Meksikas (īss ievads)
Dievišķās atklāsmes par dzīves jautājumiem
Pravietojumi par Trešo laikmetu

Grāmatu izdevniecība „Buchdienst zum Leben”, Manfred Bäse, Kirchweg 5, D-88521 Ertingen
Tālr.: +49 (0)7371 929 66 42, e-pasts: manfredbaese@gmx.de
Dievišķā mīlestība – mūsu dzīves un visas būtības sākums, būtība un mērķis
El Amor Divino – mūsu dzīves un visas būtības avots, būtība un mērķis
„Patiesās dzīves grāmata”, VII, VIII, IX, X, XI, XII sējums
Trešais Testaments

Unicon fonds, D-88709 Meersburg
Tālr.: +49 (0)7532 808162, e-pasts: info@unicon-stiftung.de
Ievads grāmatā „Patiesās dzīves grāmata” (bez maksas)

Asociación de Estudios Espirituales Vida Verdadera A.C.
Orinoco Nr. 54, 5. stāvs, Col. Zacahuiztco, 03550 Mehiko, D.F.
„Patiesās dzīves grāmata”, I–XII sējums
„Trešais Testaments”
un citas grāmatas par šīm Meksikas dievišķajām atklāsmēm

Tīmekļa vietnes

www.drei-offenbarungen.net
www.reichl-verlag.de
www.unicon-stiftung.de
www.drittes-testament.de
www.drittetestament.wordpress.com (daudzvalodīga)
www.tercera-era.net (spāņu valodā)
www.144000.net (daudzvalodīgs)
www.dritte-zeit.net